This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

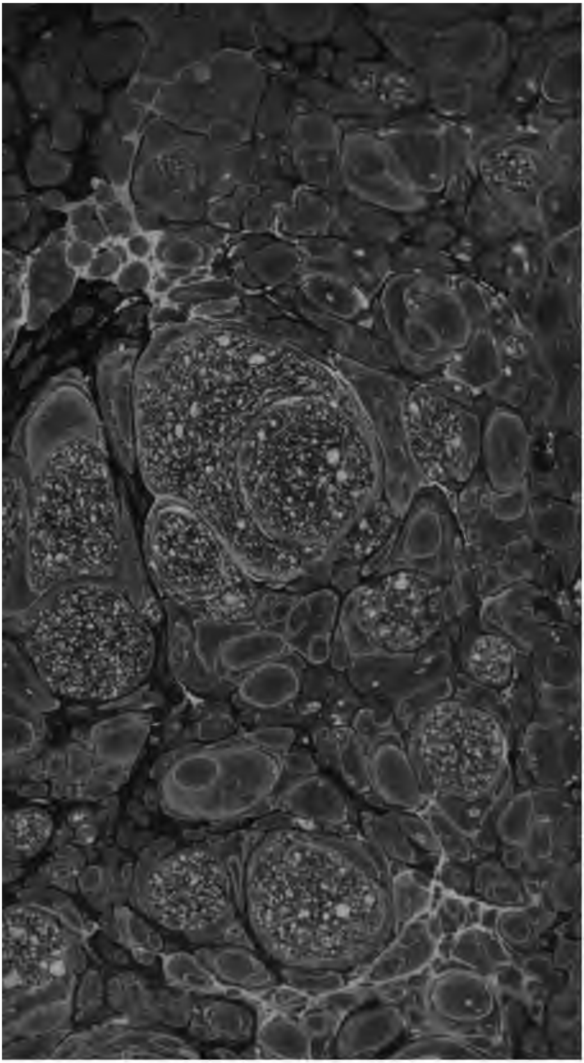
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

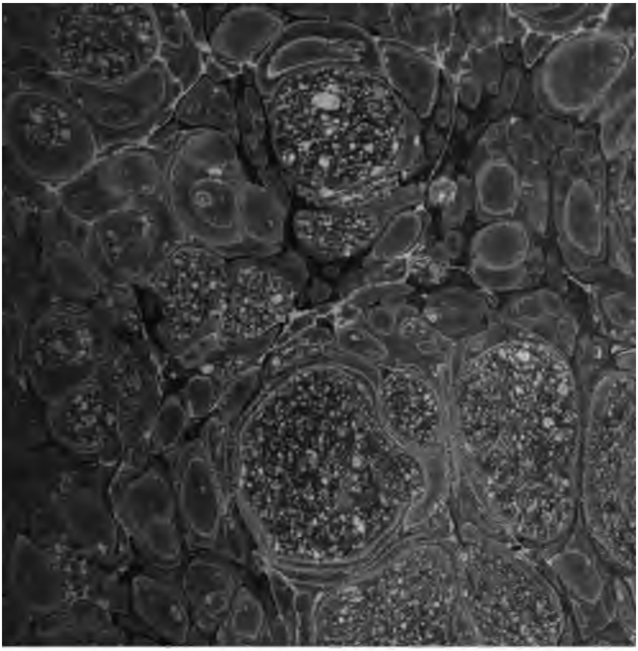
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Blessa

Bless

the comm. Geo. Francis

Townsend.

13841. f. 34

W.I.B.

BREVIARIUM BLESENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D. D. FRANCISCI DE CRUSSOL D'UZE'S, Bleſenſis Epiſcopi, autoritate; ac venerabilis ejuſdem Capituli conſenſu editum.

PARS HIEMALIS.

Venit X. lib. non compactum.

PARISIIS,

Sumptibus ſuis ediderunt Bibliopolæ Uſuum Bleſenſium.

M. DCC. XXXVII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

FRANCISCUS

DE CRUSSOL

D'UZE'S,

MISERATIONE DIVINA,

& Sanctæ Sedis Apoſtolicæ gratiâ, Bleſenſis Epiſcopus, &c.

CLERO BLESENSI

Salutem in Chriſto Jeſu.

INTER *graviſſima muneris noſtri Paſtoralis officia*, FRATRES CARISSIMI, *illud ſanè non ultimum eſt, ut quæ Dei cultum attinent toto corde promovere, ſacroſque ritus & precum libros convenienter diſponere ſtudeamus. Id exigit à nobis religio, id veſtra apud nos ſollicitant vota, id hujus noſtræ Diœceſeos poſtulat forma & conſtitutio, ut nempe quibus eſſe debet cor unum & anima una, una fides mentium & pietas actionum, ab iiſdem unus orandi & pſallendi modus in Horis Canonicis perſolvendis adhibeatur. His moti, ſtatim ac, annuente Deo, ad hujus Eccleſiæ regimen vocati ſumus, ab Illuſtriſſimo Deceſſore noſtro tentatum opus reſumere, & ad exitum perducere animus fuit. Nempe cùm acceſſiſſet ab Eccleſia Pariſienſi, quæ noſtra Metropolis eſt, ſummâ cum curâ novum elaborari Breviarium, illud ſibi adoptare & Clero recitandum proponere*

inſtituit, iis additis Sanctorum Officiis quæ Bleſenſi Eccleſiâ propria forent, ac detractis quæ peregrina.

Conſilium iſtud ubi primùm licuit, exequi operæ pretium eſſe duximus, veterum Conciliorum decretis obſequentes quæ uniuſcujuſque Provinciæ Eccleſias eum in pſallendo, quoad fieri poteſt, modum tenere præcipiunt quem in Metropolitana ſede cognoverint
Conc. *inſtitutum*, ut ea ſedes quæ unicuique Sacerdota-
Tol. II lis mater eſt dignitatis, ſit & Eccleſiaſticæ Ma-
c. 3. giſtra rationis.

De cetero, FRATRES CARISSIMI, *quod vobis exhibetur opus, verè Breviarium eſſe, hoc eſt, Divinæ pariter & Eccleſiaſticæ doctrinæ compendium, ipſo uſu comperietis. Quod enim in ſacro contextu ad fidem ſtabiliendam, vel bonos mores informandos idoneum, quod in Patrum lucubrationibus & ſacris Conciliorum Canonibus exquiſitum magis, quod in actis Sanctorum utilioris exempli, hoc in Officio ſive diurno, ſive nocturno, paſſim vobis occurret. Sacra Scriptura in totam anni ſeriem legenda ſic diſtribuitur, ut non modò nullus ejuſdem prætermiſſus ſit liber, ſed nec ulla dies ab hac divina lectione vacet. Homiliæ Patrum ex ſinceris horum operibus ea ſelecta ſunt & quæ propoſito magis conveniant, & ad docendum ſint accommodata.*

Singulis anni diebus Canon unus ad abſolutionem Capituli legendus aſſignatur, qui vel Solemnitati reſpondeat, vel ea contineat quibus maximè doceri & ad pietatem incitari poſſitis. In Sanctorum hiſtoriis nihil legendum proponitur niſi rectum & emendatum, atque ex melioris notæ autoribus depromptum. Sacri quoque Hymni ad meliorem formam caſtigati, ac rudioribus plures alii ſuffecti ſunt elegantiori ſtylo exarati.

Unum ſupereſt hortari vos in Domino, FRATRES CARISSIMI, *ut non ore tantùm honorificetis Deum,*
Matth. *ne ſitis populus ille de quo ait:* Populus hic labiis
15. 8. me honorat, cor autem eorum longè eſt à me;
ſed in gratia cantetis in cordibus veſtris Deo, nec
Eccli. *diſſona ſit vox oris à mentis affectu. Quia verò* non
eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, *ſtudete in ju-*
15. 9. *ſtitia & ſanctitate coram Deo ſic ambulare, ut* ſacri-
Pſalm. ficium laudis honorificet *eum*, & illic iter *veſtrum*
49. 23 ſit, quo oſtendet *vobis* ſalutare *ſuum*.

Quocirca mandamus & præcipimus omnibus &

ſingulis noſtræ Diœceſeos Eccleſiis, Capitulis, Paſtoribus, Monaſteriis, Communitatibus, & aliis Clericis nobis ſubditis, ad divinum ſive publicè ſive privatim adſtrictis Officium, ut hocce à nobis publici juris facto Breviario in poſterum utantur.

Orate etiam pro nobis, FRATRES, *ut* quæ circa nos ſunt, magis *veniant* ad profectum veſtrum, *& gaudium fidei*, *ut* gratulatio veſtra abundet in Chriſto Jeſu per noſtrum adventum ad vos, & *ſtetis* in uno ſpiritu unanimes, collaborantes fidei Evangelii, & in nullo terreamini. Philipp. 1. 12. 26. & 27.

Datum Bleſis, in Palatio noſtro Epiſcopali die primâ Septembris, anno milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſexto.

✝ FR. DE CRUSSOL, Epiſc. Bleſenſis.

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Epiſcopi Bleſenſis.
POMMERIE.

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	*Aureus Nu.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Lit. Domin.*	*Dom. poſt Epiph.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.* Simplex
1737	9	xxviij	15	f	5 †	17 Feb.	6 Mart
1738	10	ix	1	e	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1739	11	xx	2	d	2 †	25 Jan.	11 Feb.
1740	12	j	3	c b	5 †	14 Feb.	2 Mart
1741	13	xij	4	A	3	29 Jan.	15 Feb.
1742	14	xxiij	5	g	2	21 Jan.	7 Feb.
1743	15	iv	6	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1744	16	xv	7	e d	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1745	17	xxvj	8	c	5 †	14 Feb.	3 Mart
1746	18	vij	9	b	4 †	6 Feb.	23 Feb.
1747	19	xviij	10	A	3	29 Jan.	15 Feb.
1748	1	xxx	11	g f	5	11 Feb.	28 Feb.
1749	2	xj	12	e	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1750	3	xxij	13	d	2 †	25 Jan.	11 Feb.
1751	4	iij	14	c	5	7 Feb.	24 Feb.
1752	5	xiv	15	b A	3	30 Jan.	16 Feb.
1753	6	xxv	1	g	6	18 Feb.	7 Mart
1754	7	vj	2	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1755	8	xvij	3	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1756	9	xxviij	4	d c	5 †	15 Feb.	3 Mart
1757	10	ix	5	b	4 †	6. Feb.	23 Feb.
1758	11	xx	6	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1759	12	j	7	g	5	11 Feb.	28 Feb.
1760	13	xij	8	f e	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1761	14	xxiij	9	d	2	18 Jan.	4 Feb.
1762	15	iv	10	c	4 †	7 Feb.	24 Feb.
1763	16	xv	11	b	3 †	30 Jan.	16 Feb.
1764	17	xxvj	12	A g	6	19 Feb.	7 Mart
1765	18	vij	13	f	3 †	3 Feb.	20 Feb.
1766	19	xviij	14	e	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1767	1	xxx	15	d	5 †	15 Feb.	4 Mart
1768	2	xj	1	c b	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1769	3	xxij	2	A	2	22 Jan.	8 Feb.
1770	4	iij	3	g	4	11 Feb.	28 Feb.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	*PASCHA.* Annuale	*Aſcenſio Domini.* Annuale	*Pentecoſtes.* Annuale	*Feſt. Corp. Chriſti.* Annuale	*Dom. poſt Pent.*	*Domin. 1. Adv.* D. min.
1737	21 April	30 Maii.	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
1738	6 April	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii	26	30 Nov.
1739	29 Mart	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii	27	29 Nov.
1740	17 April	26 Maii.	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.
1741	2 April	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii	27	3 Dec.
1742	25 Mart	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii	28	2 Dec.
1743	14 April	23 Maii.	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
1744	5 April	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii	26	29 Nov.
1745	18 April	27 Maii.	6 Junii	17 Junii	24	28 Nov.
1746	10 April	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii	25	27 Nov.
1747	2 April	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii	27	3 Dec.
1748	14 April	23 Maii.	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
1749	6 April	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii	26	30 Nov.
1750	29 Mart	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii	27	29 Nov.
1751	11 April	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii	25	28 Nov.
1752	2 April	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii	27	3 Dec.
1753	22 April	31 Maii.	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
1754	14 April	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii	25	1 Dec.
1755	30 Mart	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii	27	30 Nov.
1756	18 April	27 Maii	6 Junii.	17 Junii	24	28 Nov.
1757	10 April	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii	25	27 Nov.
1758	26 Mart	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii	28	3 Dec.
1759	15 April	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii	25	2 Dec.
1760	6 April	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii	26	30 Nov.
1761	22 Mart	30 April	10 Maii.	21 Maii	28	29 Nov.
1762	11 April	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii	25	28 Nov.
1763	3 April	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii	26	27 Nov.
1764	22 April	31 Maii.	10 Junii	21 Junii	24	2. Dec.
1765	7 April	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii	26	1 Dec.
1766	30 Mart	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii	27	30 Nov.
1767	19 April	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii	24	29 Nov.
1768	3 April	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii	26	27 Nov.
1769	26 Mart	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii	28	3 Dec.
1770	15 April	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii	25	2 Dec.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : an. *ſignificat anno :* c. an. *circa annum :* ſ. *ſeculo :* c. med. ſ. *circa medium ſeculi :* c. fin. ſ. *circa finem ſeculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Feſta quæ majuſculis notantur Caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
xxx		Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI*, & Octava Nativitatis ejus, *Sol. maj.*
xxix	b	iv	2	Baſilii, Cæſarienſis in Cappadocia Epiſc. & Eccl. Doct. (e 1. Jan.) 379. *Semiduplex.*
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Pariſienſis, c. 512. *Semiduplex.*
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretenſis Epiſc. 1. ſ. *Simplex.*
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ *ſine jejunio*, cum *comm.* S. Simeonis Stylitæ, Monachi Antiochiæ, 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA* ſeu *MANIFESTATIO DOMINI*, Annuale-majus.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ, *Semid.* *com.* S. Luciani, Mart. c. 290.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semid.* *commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xix	e	Prid.	12	De Octava, [*In Cathedrali fit per anticipationem*, Officium diei Octavæ Epiphaniæ & Baptiſmi Domini, *Solemne-minus.*]
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ & Baptiſmus Domini, *Solemne-minus : commem.* Tranſlationis S. Sollemnis, Carnutenſis Epiſc. VI. ſ. [*In Cathedrali*, Tranſlatio S. Sollemnis, Carnutenſis Epiſc. *Solemne-maj. ſine ulla comm.*]

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſc. & Eccl. Doct. (è 13.) c. 368. *Duplex-minus: commem.* S. Felicis, Preſb. Nol. & fidei-Confeſſoris. c. 265.
xvj	A	xviij	15	Guillelmi, Bituricenſis Epiſcopi, (è 10.) 1209. *Semiduplex: commem.* S. Mauri, Abbatis Glannofolienſis, VI. ſ.
xv.	b	xvij	16	Honorati, Arelatenſis Epiſcopi, c. 429. *Simplex: commem.* S. Marcelli Papæ & Martyris, 309. *vel* 310.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, 356. *Semiduplex: commem.* S. Sulpitii Pii, Bituricenſis Epiſcopi, c. 644.
xiij	d	xv	18	Pontificatûs, ſeu Cathedræ S. Petri, quâ Romæ ſedit, c. an. 43. *Semiduplex.*
				Prima Septuageſima.
xij	e	xiv	19	Launomari, in territorio Carnutenſi Abbatis, Bleſas tranſlati, c. an. 594. *Semiduplex.*
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Romæ Martyris, c. 288. *Duplex-minus: commem.* S. Fabiani, Papæ & Martyris, 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Romæ Virginis & Mart. 303. *vel* 304. *Semid.*
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi Cæſarauguſtani, & Valentiæ in Hiſpania Martyris, 304. *Semiduplex.*
viij	b	x	23	Timothei, Epiſcopi Epheſini & Martyris, (è 22.) c. an. 97. *Simplex.*
vij	c	ix	24	Babylæ, Antioch. Epiſcop. & Soc. Mart. c. 251. *Simplex.*
vj	d	viij	25	Converſio ſancti Pauli, Apoſtoli, 34. *vel* 35. *Duplex-majus.*
v	e	vij	26	Paulæ, Romanæ Viduæ, 404. *Simplex.*
iv	f	vj	27	Juliani, Cenomannenſis Epiſcopi, III. *vel* IV. ſ. *Simplex.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		**JANUARIUS.**
iij	g	v	28	
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genevenſis Epiſc. (è 28. Dec.) 1622. *Semid.*
j	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, c. 680. *Semiduplex.*
xxx	c	Prid.	31	

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Epiſcopi Antiocheni & Martyris, (è 20 Decemb.) 107. *Semiduplex.*
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS*, Solemne-majus.
xxvij	f	iij	3	Blaſii, Sebaſt. Epiſc. & Mart. 316. *Simplex.*
25. xxvj	g	Prid.	4	Aventini, (Caſtrodunenſis) Epiſc. Carnutenſis, c. an. 528. *Semid.*
				Prima dies Cinerum.
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ Catanenſis, Virginis & Mart. 251. *Semid.*
xxiij	b	viij	6	Vedaſti, Attrebatenſis Epiſcopi, 539. *Simplex.*
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Stephani, Grandimontenſis Abbatis, 1124. *Simplex.*
xx	e	v	9	Apolloniæ, Virginis & Mart. Alexandrinæ, 249. *Simplex.*
xix	f	iv	10	Scholaſticæ, Virginis Caſſinenſis, c. 543. *Simplex.*
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Jeroſolymitani Epiſcopi, & Martyris, 107. *Simplex.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Septuageſima.*
vij	d	viij	22	Pontificatûs, *ſeu* Cathedræ S. Petri, quâ primùm Antiochiæ ſedit, circ. an. 36. *Semiduplex.*
vj	e	vij	23	Medraldi Abbatis, in pago Oximenſi Vindocini quieſcentis, VII. & VIII. ſ. *commem.*
			*	*Dies intercalaris addendus in anno Biſſextili.*
v	f	vj	24	MATTHIÆ, APOSTOLI, I. ſ. *Dupl. maj.*
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In Anno Biſſextili Februarius eſt dierum 29. & Feſtum S. Matthiæ celebratur 25. Februarii, & bis dicitur *ſexto Calendas*, id eſt, 24. & 25. Littera autem Dominicalis quæ aſſumpta fuit menſe Januario, mutatur in præcedentem; ut, ſi in Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ eſt g; & ſic de aliis.

Feriâ vj. poſt Cineres, fit Officium de Quinque Plagis Chriſti, *Duplex-minus.*

MARTIUS.

xxx	d	Cal.	1	Albini, Andegavenſis Epiſcopi, 550. *commemoratio.*
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Martyrum Carthaginenſium, 204. *commem.*
xxiij	d	viij	8	
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum Martyrum Sebaſtenſium, c. 320. *comm.*
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Jeroſolymitani Epiſc. & Mart. 251. *commemoratio.*
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Primum Paſcha.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO DOMINICÆ.* Annuale-minus.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
xxx	f	Prid.	31	De Octava Annuntiationis, quando Paſcha occurrit 22. Martii, *Semiduplex.*

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, [modò Paſcha occurrat 22. vel 23. Martii.] *Duplex-majus.*
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtitutoris Ord. Minim. 1507. *Semid.*
xxvij	b	iij	3	
25.xxvj	c	prid.	4	
xxv.xxiv	d	Non.	5	
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	Odilonis, Cluniacenſis Abbatis (è 31. Decemb.) 1048. *commem.*
xvj	e	Idib.	13	Juſtini, Philoſophi & Mart. c. 167. *Semiduplex.*
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joſeph, Sponſi B. M. V. (è 19. Mart.) 1. ſ. *Duplex-majus.*
viij	f	xj	21	Anſelmi, Cantuarienſis Epiſc. 1109. *commemoratio.*
vij	g	x	22	Opportunæ, Virginis, Abbatiſſæ Monaſteriolenſis, 770. *commem.*
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. in Oriente III. *vel* IV. ſ. *Semiduplex.*
v	b	viij	24	Deodati in territorio Bleſenſi Abbatis, VI. ſ. *Semiduplex.*
iv	c	vij	25	Marci, Evang. c. 68. *Dupl. maj.*
				Ultimum Paſcha.
iij	d	vj	26	Cleti, Papæ & Martyris, c. 90. *commem.*
ij	e	v	27	Polycarpi, Epiſcopi Smyrn. & Mart. c. med. II. ſ. *Semid.*
j	f	iv	28	
xxx	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, (è 1.) v. *vel* VI. ſ. *Semiduplex.*
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonenſis Epiſc. & Mart. III. ſ. *commem.*

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxviij	b	Cal.	1	PHILIPPI & JACOBI [Alphæi] APOST. I. ſ. *Duplex-majus.*
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alex. Epiſc. & Eccl. Doct. 373. *Semiduplex.*
xxvj	d	v	3	Revelatio ſeu Inventio ſanctæ Crucis, 326. *Duplex-majus: comm.* S. Alexandri, Papæ & Martyris, c. 119.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies	Menſis.	MAIUS.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagaſtenſis Viduæ, 387. *commem.*
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſt. & Evang. ante Portam Latinam, c. 95. *Semid.*
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	Beati, apud Vindocinum, Anachoretæ, v. ſ. *Semiduplex.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſc. & Eccl. Doct. 391. *Semid.*
				Prima Pentecoſte.
xix	d	vj	10	Leonardi, Anachoretæ, prope Lacum nigrum in territorio Bleſenſi quieſcentis, (Elevatio hodie 1226.) *Semiduplex: commem.* S. Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, 348.
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennenſis Epiſcopi, c. 475. *commem.*
xvij	f	iv	12	Munderici, prope Bleſas Anachoretæ, VI. ſ. *Semiduplex:*
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Gilderici, Anachoretæ in Oximo Vindocini quieſcentis, c. fin. VII. ſ. *commem.*
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Joannis Nepomuceni, Canonici Pragenſis in Bohemia, & Martyris, 1383. *Semiduplex:* [In Cathedrali, *Duplex-minus.*]
xij	d	xvj	17	Honorati, Ambian. Epiſcopi, (è 16) initio VII. ſ. *Semiduplex.*
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Cæleſtini, Papæ V. 1296. *Simplex: commem.* S. Yvonis, Trecorenſis Preſb. 1303.
ix	g	xiij	20	Yvonis, Epiſcopi Carnutenſis, (è 23. Decemb.) 1115. *Semid.*
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Medyci, prope Bleſas Anachoretæ, *Simplex.*

Epact. Cycl.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MAIUS.
v	d	ix	24	Donatiani & Rogatiani, Mart. Nannetenſium, III. ſ. *Simplex.*
iv	c	viij	25	Urbani, Papæ & Martyris, 230. *commemoratio.*
iij	f	vij	26	Auguſtini, Cantuarienſis Epiſcopi, c. 607. *Simplex.*
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Pariſienſis Epiſc. 576. *Semid. commem.* S. Caranni, in territorio Carnutenſi Mart. III. ſ.
xxx	b	iv	29	Maximini, Trevirenſis Epiſcopi, c. 349. *Simplex.*
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

¶ Dominicâ primâ poſt Pentecoſten fit Feſtum SS. TRINITATIS, *Solemne-minus.*]

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdunenſis Epiſcopi, Blandinæ, Virginis, & Sociorum 46. Martyrum Lugdunenſium, 177. *Semiduplex : commem.* SS. Marcellini Preſb. & Petri Exorciſtæ, Romanorum Martyrum, 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, c. med. VI. ſ. *Semid.*
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non	5	Bonifacii, Epiſcopi Moguntini & Martyris, 754. *Simplex.*
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgenſis Epiſc. & Ord. Præmonſtratenſis Inſtitutoris, 1134. *Semiduplex : commemoratio* S. Claudii, Epiſc. Biſuntini, 581.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Epiſc. 545. *Simplex.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies	Menſis.	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	Aniani, Carnutenſis Epiſcopi, v. ſ. *Simplex.*
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſt. I. ſ. *Duplex-minus.*
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	
				Ultima Pentecoſte.
xiij	d	xviij	14	Urſini, primi Bituricenſis Epiſcopi, (è 29. Decemb.) II. *vel* III. ſ. *Simplex.*
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ matris ejus, Tarſi in Cilicia Mart. 305. *Simplex.*
x	g	xv	17	Aviti, Abbatis, in pago Dunenſi, 530. *Simplex.*
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Mart. Mediolanenſium, I. *vel* II. ſ. *Semid. commem.* S. Romualdi Abbatis, Inſtitut. Ord. Camaldulenſis, 1027.
vij	c	xij	20	Caroli Bleſenſis, (è 29. Septemb.) 1364. *Duplex-minus: commem.* S. Gendulphi Epiſc. vulgò Cadurcenſis, [Tranſlatio hodie, c. an. 870.]
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. 431. *Semid.*
iv	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-minus.*
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	Adeodati, Carnutenſis Epiſc. c. 687. *Semid. commem.* SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyrum, c. 362.
xxx	c	v	27	Benigni, Epiſcopi, in territorio Bleſenſi olim quieſcentis, (è 28.) v. ſ. *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Epiſc. Eccl. Doct. ac Soc. Mart. c. 202. *Duplex-min. commem.* Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apoſt. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	*PETRI & PAULI APOST.* c. 66. Solemne-majus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies	Menſis.	JUNIUS.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apoſt. *Duplex-minus* : commem. ſancti Petri Apoſtoli, & S. Martialis, Lemovicenſis Epiſc. III. ſ.
				¶ Feriâ ſextâ poſt Oct. Corporis Chriſti, fit Officium Sacratiſſimi Cordis D. N. Jeſu-Chriſti, *Duplex-majus*, ad devotionem.]
				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Carilephi, Abbatis Aniſolenſis, ad Caſtrum Bleſenſe tranſlati, c. med. VI. ſ. *Semiduplex : commem.* Octavæ SS. Apoſtolorum.
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio B. M. Virginis, *Duplex-majus : commem.* Octavæ SS. Apoſtolorum.
xxiv	b	v	3	Theobaldi, Preſb. & Anachoretæ, (è 30. Junii) 1066. *Semiduplex : commem.* Octavæ.
xxiij	c	iv	4	Ordinatio & Tranſlatio S. Martini, Turonenſis Epiſc. 372. & 473. *Semiduplex : commem.* Octavæ.
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Apoſtolorum, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, *Duplex-minus.*
				¶ *Dominicâ proximâ poſt diem Octavam SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, fit per totam Diœceſim* Feſtum *ANNIVERSARII DEDICATIONIS ECCLESIÆ BLESENSIS*, Solemne-majus, *cum Octava in Cathedrali, & in Eccleſiis tantùm quæ dedicatæ non fuerunt ; Dominicâ etiam ſequenti, in Eccleſiis dedicatis fit ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS EARUMDEM*, Solemne-majus, *cum Octava.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuarienſis Epiſcopi & Mart. 1170. *Semid. commem.* S.

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.		Dies Menſis	
				Pantæni, Alexandrini Preſb. III. ſ.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum ac ſanctæ Felicitatis eorum matris, Romæ Mart. c. 164. *Simplex.*
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (è 21. Mart.) 543. *Tranſlatio hodie*, c. 653. *Semid.*
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	Silæ, Gentium Apoſtoli, I. ſ. *Simplex.*
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſc. & Doct. 1274. *Semid.*
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Soc. Mart. Scillitanorum, c. 200. *Simpl.*
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Preſbyteri & Doctoris, 1274. (è 7. Mart.) *Canoniſatio hodie*, 1323. *Semid.*
viij	d	xiv	19	Arſenii, Diaconi Romani, Scetis Anachoretæ, 445. *Simplex.*
vij	e	xiij	20	Margaretæ, Virginis & Martyris, incerto tempore, *commemoratio.*
vj	f	xij	21	Victoris, Mart. Maſſilienſis, 290. *Simplex.*
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, I. ſ. *Duplex-maj.* [In Cathedrali *Solemne-minus.*]
iv	A	x	23	Birgittæ, Viduæ, 1373. *Semid.* [In Cathedrali *Duplex-min.*] *commem.* S. Apollinaris, Ravennenſis Epiſcopi, & Mart. I. *vel* II. ſ.
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	JACOBI, (Zebedæi) APOST. c. 30. Mart. 44. *Dupl. maj. commem.* S. Chriſtophori, in Lycia Martyris, III. ſ.
j	d	vij	26	Marcelli, Pariſienſis Epiſcopi, (è 1. Novemb.) c. 400. *Tranſlatio hodie*, c. 1200. *Semid.*
xxx	e	vj	27	
xxix	f	v	28	Joachim patris, & Annæ matris B. Mariæ Virg. *Dupl. min.*

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Epiſcopi, 479. *Semiduplex.*
xxvij	A	iij	30	Germani, Autiſſiodorenſis Epiſcopi, (è 31.) 448. *Semid.*
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Preſb. Societatis Jeſu Inſtitutoris, 1556. *Semid.*

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxv.xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (menſe Aprili 44.) Dedicatio illius Eccleſiæ Romæ, c. 451. *Duplex-minus : comm.* SS. Machabæorum, & eorum Matris, Mart. *anno circiter* 167. *ante Chriſtum natum.*
xxiij	d	iv	2	Betharii, Carnutenſis Epiſc. c. 625. *Semiduplex : comm.* S. Stephani, Papæ & Mart. 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio ſeu Inventio Corporis S. Stephani, Protomart. (è 19. Decemb.) 415. *Semid.*
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Preſb. Inſtit. Ord. Prædic. (è 6.) 1221. *Semid.*
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, 32. *Duplex-maj.* [In Cathedrali, *Solemne-majus:*] *commem.* ſancti Xiſti, Papæ II. & Mart. 258.
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	LAURENTII, ROMANI DIACONI & MARTYRIS, 258. *Duplex-majus.*
xiv	f	iij	11	Tranſlatio ſanctæ Coronæ Spineæ Domini, 1239. *Semid.*
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Aſſiſii in Umbria Virginis, (è 11.) 1253. *Semid.*
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, 587. *Semid.*
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, 1. ſ. Annuale-minus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
ix	d	xvij	16	De Octava Aſſumptionis B.M.V. *Semid. commem.* S. Rochi, Laici Montis Peſſulani, 1327.
viij	e	xvj	17	De Octava Aſſumptionis B.M.V. *Semid. commem* S. Mamantis, Mart. Cæſarienſis, 274.
vij	f	xv	18	De Octava Aſſumptionis B.M.V. *Semid.*
vj	g	xiv	19	De Octava Aſſumptionis B. M.V. *Semiduplex* : *comm.* S. Ludovici, Epiſc. Toloſani, 1297.
v	A	xiij	20	Bernardi, Abbatis Claravallenſis, & Eccl. Doct. 1153. *Duplex-minus* : *commemoratio* Octavæ Aſſumptionis B. M. Virginis.
iv	b	xij	21	De Octava Aſſumptionis B.M.V. *Semiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, *Dupl. maj. comm.* S. Symphoriani, Mart. Auguſtodunenſis, 179.
ij	d	x	23	
j	e	ix	24	BARTHOLOMÆI, APOSTOLI, 1. ſ. *Duplex-majus. commem.* Vigiliæ S. Ludovici, & S. Audoeni, Epiſc. Rotomag. 683.
xxx	f	viij	25	*LUDOVICI, FRANCORUM REGIS ET ECCLESIÆ BLESENSIS PATRONI*, 1270. Annuale-minus.
xxix	g	vij	26	De Octava S. Ludovici, *Semid.*
xxviij	A	vj	27	De Octava S. Ludovici, *Semid. commem.* S. Cæſarii, Arelatenſis Epiſcopi, 542.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hipponenſis Epiſcopi & Eccl. Doct. 430. *Dupl. min. comm.* Octavæ S. Ludovici.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, 32. *Duplex-majus* : *commem.* Octavæ S. Ludovici.
25. xxv	d	iij	30	De Octava S. Ludovici, *Semid. comm.* S. Agili, Abbatis Reſbacenſis, c. 650. & S. Fiacrii, Brigenſis Anachoretæ, c. 670.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		AUGUSTUS.
xxiv	e	Prid.	31	De Octava S. Ludovici, *Semid.* *comm.* S. Paulini, Trevirenſis Epiſc. & fidei Confeſſoris, 358.
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Octava S. Ludovici, *Duplex-majus: commem.* S. Lupi, Senon. Epiſc. 623. & S. Ægidii, Abbatis in Occitania, c. med. VI. ſ.
xxij	g	iv	2	Lazari à Chriſto ſuſcitati, Marthæ ac Mariæ ſororum ejus de Bethania, I. ſ. *Duplex-minus.*
xxj	A	iij	3	Gregorii, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Mart.) 604. *Ordinatio hodie* 590.) *Duplex-min. commem.* ſancti Chrodegangi, Sagienſis Epiſcopi, & Mart. VIII. ſ.
xx	b	Prid.	4	Aigulphi, Bleſis nati, Lirinenſis Abbatis & Martyris, (è 3.) c. 675. *Semid.*
xix	c	Non.	5	Victorii, Cenomannenſis Epiſcopi ad Pagum Bleſenſem tranſlati, (è 1. Septemb.) V. ſ. *Simplex.*
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Preſb. c. 568. *Semid. commem.* S. Evurtii, Aurelianenſis Epiſc. 391.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRG.* Solemne-majus.
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semid.*
x	e	xviij	14	Exaltatio ſanctæ Crucis, imperante Conſtantino, 326. & Heraclio 629. *Dupl. maj. comm.* Octavæ Nativitatis B. M. V. & S. Cornelii, Papæ & Mart. 252.

SEPTEMBER.

Cycl. Epaƈt.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
ix	f	xvij	15	Oƈtava Nativ. B. M. V. *Dupl. min.*
viij	g	xvj	16	Leobini, Epiſc. Carnutenſis, (è 14. Mart.) 557. (*Ordinatio hodie* 544.) *Duplex-minus : commem.* S. Euphemiæ, Virg. & Mart. Calcedonenſis, c. 307.
vij	A	xv	17	Cypriani, Carthag. Epiſc. Eccl. Doƈt. & Mart. (è 14.) 258. *Semid.*
vj	b	xiv	18	Joannis Chryſoſtomi, Conſtantinop. Epiſc. & Eccl. Doƈt. (è 14.) 407. *Semid.*
v	c	xiij	19	Arnulphi, Vindocini nati, ibidem Monachi, ac poſtea Vapincenſis Epiſcopi, c. 1074. *Simplex.*
iv	d	xij	20	Euſtachii & Soc. Mart. *commem.* II. ſ.
iij	e	xj	21	MATTHÆI, APOST. & EVANG. I. ſ. *Duplex-majus : commem.* SS. Barachii, Mart. & Beſorii ad Caſtrum Bleſenſe tranſlatorum, *ante ann.* 1171.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. Agaunenſium, 286. *Semid. comm.* S. Silvani in Biturigibus Anachor. II. *vel* III. ſ.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Mart. Iconienſis, I. ſ. *Semiduplex.*
xxx	A	viij	24	Sollemnis, Carnutenſis Epiſc. 509. *Duplex-majus.*
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambian. Epiſc. & Mart. c. 287. *Simplex.*
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani Fratrum, Martyrum, c. init. IV. ſ. *Semid.*
25. xxvj	e	iv	28	Exuperii. Toloſ. Epiſc. c. 416. *Simpl.*
xxv. xxiv	f	iij	29	MICHAELIS & OMNIUM SS. ANGELORUM, *Duplex-majus.*
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Preſbyteri & Eccl. Doƈt. 420. *Duplex-minus.*

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Epiſc. (è 13. Jan.) 533. (*Tranſlatio hodie*, 852.) *Semid. commem.* S. Piatonis, Martyris Tornacenſis, 285.

OCTOBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxj	b	vj	2	Angelorum Cuſtodum, *Duplex-minus.*
xx	c	v	3	Dionyſii Areopagitæ, Athenienſis Epiſc. & Mart. c. 95. *Simplex.*
xix	d	iv	4	Franciſci Aſſiſinatis Diaconi, Ord. Fratrum Minorum Inſtit. 1226. *Semid.*
xviij	e	iij	5	Caletrici, Carnutenſis Epiſcopi, (è 4.) 567. *Semid.*
xvij	f	Prid	6	Brunonis, Monachi, Ord. Carthuſian. Inſtit. 1101. *Semid. commem.* S. Fidis, Virginis & Mart. c. 287.
xvj	g	Non.	7	Sergii & Bacchi, Martyrum in Syria, c. 303. *commemoratio.*
xv	A	viij	8	Demetrii, Mart. Bleſas tranſlati, 303. *Semid.*
xiv	b	vij	9	Dionyſii, primi Pariſienſis Epiſcopi: Ruſtici Presbyteri, & Eleutherii, Diaconi, Martyrum, III. ſ. *Duplex-minus.*
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	Angariſmæ, Virginis Bleſenſis & Arælucenſis Abbatiſſæ, c. finem VII. ſ. *Semid. commm.* S. Callixti, Papæ & Mart. 223.
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Virg. Abulenſis, Ord. Carmelit. Inſtauratricis, 1582. *Semid.*
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evang. I. ſ. *Duplex-maj.*
iv	e	xiv	19	Saviniani, Senonenſis Epiſc. Potentiani & Soc. Mart. (è 31. Dec.) II. *vel* III. ſ. *Tranſlatio hodie* 1029. *Semid.*
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Hilarionis, Abbatis in Palæſtinæ, 371. *Simplex: commem.* ſanctarum Urſulæ, Marthæ & Sodalium, Virg. & Mart. an. 459.
j	A	xj	22	

OCTOBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxx	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Criſpini & Criſpiniani, Mart. Sueſſionenſium, 288. *Simplex.*
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	SIMONIS & JUDÆ, APOST. I. ſ. *Duplex-majus: commem.* S. Faronis, Meldenſis Epiſc. 672.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Leonis, primi Papæ & Eccl. Doct. 461. *Semiduplex.*
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio: commem.* ſancti Quintini, Mart. Veromanduenſis, 287.

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
xxj	d	Cal.	1	*OMNIVM SANCTORVM*, Annuale-minus: *inſtitut.* c. an. 835.
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *Solemne-min.* inſtituta an. 998.
xix	f	iij	3	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xviij	g	Prid.	4	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xvij	A	Non.	5	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xvj	b	viij	6	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xv	c	vij	7	De Octava Omnium SS. *Semid.*
xiv	d	vj	8	Octava Omnium SS. & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex majus.*
xiij	e	v	9	Caroli Borromæi, Mediol. Epiſc. Cardin. (è 3.) 1584. *Semid.*
xij	f	iv	10	Martini, Papæ & Mart. (è 18. Sept.) 655. *Simplex.*
xj	g	iij	11	MARTINI, TURON. EPISCOPI, 397. *Duplex-majus.*
x	A	Prid.	12	Læti, in finibus Bleſenſium Anachoretæ, 554. *Simplex.*
ix	b	Idib.	13	Baldomiri, Preſbyteri & Anachoretæ, apud S. Deodatum in territorio Bleſenſi quieſcentis, VI. ſ. *Simplex.*
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	

Aniani

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Aniani, Aureliani Epiſcopi, 453. *Semid. commem.* S. Gregorii, Turonenſis Epiſc. 595.
iv	g	xiv	18	Gregorii, Neocæſarienſis Epiſc. (è 17.) 270. *Semid. commem.* ſancti Mandeti, Abbatis, VII. ſ.
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Hungariæ Viduæ, 1231. *Simplex.*
ij	b	xij	20	
	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus : commem.* S. Columbani, primi Luxovienſis & Bobienſis Abbatis, 615.
xxx	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Martyris, III. ſ. *Semiduplex.*
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, 100. *Semiduplex.*
xxviij	f	viij	24	Chryſogoni, Aquileiæ Mart. 304. *commemoratio.*
xxvij	g	vij	25	Petri, Alexandrini Epiſc. & Mart. 311. *Simplex : commem.* ſanctæ Catharinæ, Virginis & Mart. incerto tempore.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. I. ſ. *Simplex.*
xxv. xxiv	b	v	27	Euſitii, Cellenſis in Biturigibus Abbatis, c. 542. *Simplex : commem.* SS. Vitalis & Agricolæ, Mart. Bononienſium, c. 304.
				Prima ſedes Adventûs.
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, primi Toloſani Epiſc. & Mart. c. med. III. ſ. *Semid. comm.* Vigiliæ S. Andreæ, Apoſtoli, *cum jejunio.*
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ, APOSTOLI, I. ſ. *Duplex-majus.*

¶ Dominicâ ultimâ poſt Pentecoſten, fit ſecundò Feſtum SS. TRINITATIS, *Solemne minus.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviom. Epiſc. (è 30. Nov.) 659. *Semid.*
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Preſb. 1552. *Semiduplex.*
xviij				*Vltima ſedes Adventûs.*
xvij	A	iij	3	
	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. III. *vel* IV. ſ. *commem.*
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis in Lycia Epiſc. c. 320. *Semiduplex.*
xiv	e	vij	7	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. (è 4. April. 397.) *Ordinatio hodie* 374.) *Dupl. min.*
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-minus.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damaſi, Papæ, 384. *commem.*
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Virginis & Martyris Syracuſanæ, 304. *vel* 305. *Semid.*
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	Maximini, Abbatis Miciacenſis, 520. *Semiduplex.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
xxx	e	xij	21	THOMÆ APOSTOLI, *Duplex-majus.* I. ſ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, Annuale-majus.
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI & PROTOMART. 32. *vel* 33. *Duplex-majus: commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI & EVANGELISTÆ, 100. *vel* 104. *Duplex-*

DECEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.		Dies Menſis.	
				majus : commem. Octavæ Natalis Domini.
xxiiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Duplex-majus : commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex*.
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, *commem.* S. Sylveſtri, Papæ: ann. 335. & ſanctæ Columbæ, Virg. & Mart. Senonenſis, 273.

* Hæc Epacta 19. numquam eſt in uſu, niſi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

PSALTERIUM.

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS HIEMALIS.

DOMINICA

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò:

PAter noſter, qui es in cœlis; ſanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua ſicut in cœlo & in terra: panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie: & dimitte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris: & ne nos indúcas in tentatiónem; ſed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena, Dñus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ: Et in Jeſum Chriſtum Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum: qui conceptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine: paſſus ſub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus & ſepultus: deſcendit ad ínferos: tértiâ die reſurrexit à mórtuis: aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur:

DOmine, lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde: ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia. [*A Septuageſima ad Paſcha, loco* Allelúia. *dicitur:* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.]

In Dominicis per Adventum, & poſt Circumciſionem uſque ad Præſentationem Domini,

vel ſaltèm ad Septuageſimam, (ſi Septuageſima priùs evenerit,) Officium fit ut notatur in Proprio de Tempore: in aliis verò Dominicis fit ut ſequitur.

Invitatorium. Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 94.

Repetitur. Dóminum, &c.

Pſalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos: quóniam non repellet Dñus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntiũ ipſe cónſpicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipſíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum, Amen.

* Veníte, adorémus.

Repet. Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hymnus.

DIe diérum príncipe
Lux è tenébris éruta,
Chriſtus, ſepulcri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.

Et mors & horrendũ chaos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos ſurdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbſequi?

Umbris ſepulta dum ſtupet
Natúra, lucis fílii,
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.

Legem, prophétas, & ſacro
Pſalmos calentes lúmine,
Profána dum ſilent loca,
Divína templa pérſonent.

Cœleſtis hæc vincat tuba
Cordis ſopórem lánguidi,
Novíque mores éxprimant
Vitam reſurgentis novam.

Hoc conſequémur, te duce,
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem ſpíritum.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,

Aſſante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. *to.* 2. Beátus vir.

*Aſteriſcus hic * notat meditationem & pauſam.*

Pſalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantátum eſt ſecùs decurſus aquárũ,* quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tamquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hi verſus Glória. & Sicut erat. *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir. qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dño.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminũ, & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram:

Servíte Dómino in timóre., * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite diſciplínã, nequando iraſcátur Dñus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, &c.

exultáte ei : apprehéndite diſciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ:* Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es,* glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge, Dómine : ſalvum me fac, Deus meus;

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa, * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ : Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus; tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dñe; ℟. Et cuſtodívi legem tuam. *Pſ.* 118.

Poſt verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur ſecretò : Pater noſter. *ſed altâ voce :* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Abſol. & Benedict. habentur poſt Pſalterium.

Lectiones cum Reſponſoriis, ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te, Dñe.

Pſalmus 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protector meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis,* & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra : fundamenta móntium conturbáta ſunt & commóta ſunt, * quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarſit :* carbónes ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit : * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit : * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt , * grando , & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus , & Altíſſimus dedit vocem ſuam : * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas , & diſſipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum , * & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua , Dómine , * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te , Dómine , fortitúdo mea , firmamentum meum , & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Diviſio Pſalmi 17.

MIſit de ſummo [Dóminus ,] & accépit me , * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab his qui odérunt me ; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * ſalvum me fecit , quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dñus ſecundùm juſtítiam meam , * & ſecundùm puritátem mánuum meárũ retríbuet mihi ;

Quia cuſtodívi vias Dómini , * nec ímpie geſſi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo , * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo , * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris , * & cum viro innocente innocens eris :

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies , * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam , Dómine : * Deus meus , illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne ; * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. 2. Déxtera tua.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus , impollúta via ejus ; elóquia Dñi igne examináta : * protector eſt ómnium ſperántiũ in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte , * & póſuit immaculátam viam meam ;

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua correxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtus pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárũ delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi: * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes regis ejus, * & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, & ſémini ejus uſque in ſéculũ.

Ant. Déxtera tua ſuſcépit me, Dómine; & diſciplína tua ipſa me docébit.

℣. Legem tuam, Dómine, non ſum oblítus: ℟. Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi. *Pſ.* 118.

Pater noſter.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

Pſalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne ſíleas à me; * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ópera eórum,* & ſecundùm nequítiam adinventiónum ipſórũ.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus : * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea;* & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protector ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuũ, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ, * & rege eos, & extolle illos uſque in ætérnum.

Ant. In Deo ſperávit cor meum, & adjútus ſum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

Pſalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me,* nec delectaſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam : * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua* præſtitiſti decóri meo virtútem :

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt mei : * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meũ in gáudium mihi : * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, ſancti ejus, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Veníte.

Pſalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus, * date glóriã laudi ejus.

Dícite Deo : Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtú-

tis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum,

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertranſíbunt pede: * ibi lætábimur in ipſo,

Qui dominátur in virtúte ſua in æternum; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt: * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum;* & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probaſti nos, Deus: * igne nos examinaſti, ſicut examinátur argentum:

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro: * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis: * reddam tibi vota mea,

Quæ diſtinxérunt lábia mea, & locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta óſferam tibi cum incenſo aríetum: * óſferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deú, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquiſívi mánibus meis nocte; ℟. Et non ſum deceptus. *Pſ.* 76.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium dicitur Te Deum. *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univerſæ poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus ſábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum *

ſanctâ confitétur Ecclésia

Patrem * immenſæ majeſtátis :

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium ;

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu rex glóriæ, * Chriſte :

Tu Patris * ſempitérnus es Fílius :

Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum :

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum :

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glóriâ Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Ætérnâ fac * cum ſanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te ;

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dñe, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtri, Dómine, * miſerére noſtri.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi ; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino ; ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Si non continuò ſequantur Laudes, hic dicitur: Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *deinde Oratio propria, cum integra concluſione. Et tunc ante Laudes dicitur ſecretò* Pater. *&* Ave.

AD LAUDES.

DEus, in adjutórium meũ intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69. Glória Patri.

Ant. 8. *G.* Deus.

Pſalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea : quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa.

Sic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vitâ mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te ; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ.

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: ſitívit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Exultent.

Pſalmus 69.

DEus, in adjutórium meũ inténde: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & læténtur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Exultent & læténtur in te, qui díligunt ſalutáre tuum, Dómine.

Ant. 5. C. Servíte Dño.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra, * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dñus.

In ætérnum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætítia: ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedictus es.

Cant. trium pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dño.

Benedícat Iſrael Dñum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino; * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azaria, Miſael, Dómino; * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Loco Glória Patri. *dicitur:*

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu; * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

Pſalmus 148.

Laudáte Dóminum, de cœlis; * laudáte eum in excelſis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, ſol & luna: * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in æternum, & in ſéculū ſéculi: * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dñum, de terra; * dracónes, & omnes abyſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ, & univerſa pécora; * ſerpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini;* quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis

runt me; & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderé; * & Dñs ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus; * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ; * ingreſſus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dño factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac, ô Dómine, bene proſperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus.

Pſalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cum perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam; * non me derelinquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua, * ut non peccé tibi.

Benedictus es, Dómine: *

doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronunciávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor, * non obliviſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

RETribue ſervo tuo, vivífica me; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra, * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & conſíliũ meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit paviménto ánima mea: * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me; * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum inſtrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére mei.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dñe, * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, niſi aliter notetur, dicitur hic Symbolum ſequens.

QUicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem:

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres æterni, * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi, * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquemque perſónam Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt, * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres fílii: * unus Spíritus ſanctus, non tres ſpíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſáriū eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dñi noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem, * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo, * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus;

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurrexit à mórtuis :

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos :

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem :

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui veró mala, in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica ; * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Ant. In toto corde meo exquiſívi te, Dómine ; doce me juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118.

Capitulum. Epheſ. 5.

ERátis aliquando ténebræ ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte ; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítiâ, & veritáte : probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris, [*Hic* ℣. *quandoquè mutandus eſt, ut notatur in Proprio.*] * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repetitur* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte ; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur, ſed ſtatim Hebdomadarius dicit :

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini ℟. Mors ſanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes ſancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum ; ut ſecundùm eum, qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1. ℟. Amen.

Deinde ubi legitur Necrologium, poſt ejus lectionem dicitur : *Pſalmus* 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine ; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervàveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio;

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dñe, exaudi. ℣. Dñus vobiſcum. Orémus.

Abſolve, quæſumus, Dómine, ab omni vínculo delictórum ánimas Pontíficum, Fratrum, ac Benefactórum noſtrórum, & ómnium Fidélium defunctórum; ut in reſurrectiónis glória, inter ſanctos & electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

Poſtea fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco.

Lector petit benedictionem, dicens: Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit,* domna. *Solus vel ſola recitans,* Dómine.]

Bened. Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Lector legit Canonem, & in fine ſubjungit: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

Poſt Lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector,* Amen.

Secretò, Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace.

℟. Amen.

Sic dicitur Officium Capituli in omnibus Feſtis feriatis à populo.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 6. C. Da mihi.

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum, * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meū quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque, * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118.

MEmor eſto verbi tuî ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníque agébant uſquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Defféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, * quia juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo; * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circum-

plexi ſunt me ; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confitendum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra : * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem fecíſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me : * da mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intelléctū, & ſcrutábor legem tuam, Dñe.

Capitulum. 1. Joan. 2.

IN hoc ſcimus quóniam cógnovimus Deum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt : qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me, * In teſtimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórū; ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;

Sinúſque pandens áureos,
Ignítа vibrat ſpícula.
Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, aſcendis face,
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſǽculum.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuū ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Pauló minùs conſummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundaſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies, * quóniam ómnia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas, * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac; * quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * teſtimónia tua intellexi.

Omnis conſummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti mandáto tuo, * quia in æternū mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi, * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi, * quia mandáta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis ver-

bum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine; * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquiſívi teſtimónia tua in ætérnũ, * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni, * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis, * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ideo diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiã, * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego: * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dñe: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum.

Capitulum. 1. Joan. 5.

HÆc eſt cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. *br.* Teſtimónia tua intelléxi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimis. Teſtimónia. ℣. Omnis conſummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Teſtimónia tua.

℣. Diléxi mandáta tua ſuper aurum; ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ídeo ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum, * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundum elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus, * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contemptus; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine; * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac; * ut cuſtódiã mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi, * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine; * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti; * à lege autẽ tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis, * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus, * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me; * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam, * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniá mandáta tua diléxi, Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in æternum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Diviſio Pſalmi. 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dñe,* & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo: * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum, * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas: pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

Capitulum. 1. Tim. 1.

FInis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiá bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conſpectu tuo, Dñe, Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & teſtimónia tua, * In conſpectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua; ℟. Et diléxit ea vehementer. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 7. c. Dixit Dñus.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis,

Donec ponã inimícos tuos* ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dñus ex Sion: dominàre in médio inimicórum tuórũ.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dño meo: Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

Pſalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus, * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miséricors & miſerátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtamenti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo;

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo,* mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi.

Ant. 1. *f.* Qui timet Dñum.

Pſalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus, * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis: * miſéricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucundus homo qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit juſtus; * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus; * non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſperſit, dedit paupéribus; * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi: cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & iraſcétur, déntibus ſuis fremet & tabeſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminũ, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in ſécula.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

Pſalmus 113.

IN éxitu Iſrael de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro,

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſrael poteſtas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis converſus eſt retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugiſti? * & tu, Jordánis, quia converſus es retrorsùm?

Montes, exultaſtis ſicut aríetes? * & colles, ſicut agni óvium?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo; * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fa-

tiunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael ſperávit in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtri, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Iſrael, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * puſillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos, & ſuper fílios veſtros.

Benedicti vos à Dómino * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculũ.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. Epheſ. 1.

BEnedictus Deus, & Pater Dñi noſtri Jeſu Chriſti, qui benedixit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto, ſicut elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus in caritáte,

Hymnus.

O Luce qui mortálibus
Lates inacceſſá, Deus,
Præſente quo ſancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:

Hic, ceu profundá cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem ſuo
Fulgóre depellet dies.

Hunc nempe nobis præparas,
Nobis reſervas hunc diem,
Quem vix adumbrat ſpléndida
Flammantis aſtri cláritas.

Móráris, heu! nimis diu
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.

His cùm ſolúta vínculis
Mens evolárit, ô Deus,
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non déſinet.

Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis uſúræ brevi
Æterna ſuccédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

Antiph. ut in Proprio.

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui

potens eſt, * & ſanctum nomen ejus;

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo; * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſrael púerum ſuũ, * recordátus miſericórdiæ ſuæ,

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & ſémini ejus in ſécula.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 8. G. Scuto.

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino: * multi dicunt, Quis oſtendit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine; * dediſti lætítiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idipſum dórmiam * & requieſcam.

Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe conſtituíſti me.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperábo in eum;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre nocturno,

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam: Tu es, Dómine, ſpes mea; * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuó;

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis;

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dñi, * in átriis domûs Dei noſtri,

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus; non timébis à timóre nocturno. *Pſ.* 90.

Hymnus.

Grates, peracto jam die,
Deus, tibi perſólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Proſtérnimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hoſtis vúlnera.
Infeſtus uſque círcuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ ſub alárum tuos
Defende fílios, Pater.
O quando luceſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

Sequens Capitulum dicitur etiam in Feſtis in quibus ad Completorium dicuntur Pſalmi de Dominica.

Capitulum. 1. Theſſ. 5.

Omnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & sóbrii ſimus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine,* Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dñe, * Deus veritátis: * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. c. Signátum.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuũ, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dñe: in pace in idipſum dórmiam & requieſcam. *Pſ.* 4.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, ſubmiſſâ voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

℟. Amen.

Poſteà, ſi ſit uſus locorum, dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, ut habentur infrà ad calcem Pſalterii.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò: Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *ſuprà*, 1.

Invit. Veníte, exultémus Dómino, * Jubilémus Deo ſalutári noſtro.

Continuatur Pſalmus 94. Præoccupémus.

Hymnus.

Dei canámus glóriam,
Cœlum ſecundo qui die
Expandit, admirábile
Mortálibus ſpectáculum.

Poli ſtupémus álveo
Stagnáre pénſiles lacus:
Hinc imbre terras fértili
Cœleſtis irrórat Pater.

Quam præparas nobis, Deus,
Eſt hæc imágo grátiæ:
Hæc rore ſtillans úberi
Cordis penétrat íntima.

Hanc qui fidéli cómbibunt
Aquam ſalúbrem péctore,
In his ad æternas domos
Miro reſultat ímpetu.

Beáta gens, quam pródigâ
Ditáre non ceſſas manu!
Amóris hæc memor tui,
Amóris & reddat vices.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

In Feriis, & aliis Officiis iij. Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos. In Feſtis verò novem Lectionum, poſt quemlibet Pſalmum, unaquaque Antiphona dicitur vel de Proprio, vel de Communi.

Ant. 4. d. Omnia.

Pſalmus 103.

Benedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amíctus lúmine ſicut veſtiménto;

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus;

Qui ponis nubem aſcenſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem;

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti, quem non tranſgredientur;* neque convertentur operíre terrã.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médiũ móntium pertranſíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri; * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt; * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis, * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra.

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam ſervitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illic páſſeres nidificábunt: * heródii domus dux eſt eórũ.

Montes excelſi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa pertranſíbunt omnes béſtiæ ſylvæ:

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt, * & in cubílibus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Diviſio Pſalmi 103.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dñe! * ómnia in ſapiéntia feciſti; impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus: * illic reptília, quorum non eſt númerus, animália puſilla cum magnis.

Illic naves pertranſíbunt: * draco iſte quem formaſti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes ſpíritum eórum, & defícient, & in púlverem ſuum revertentur.

Emittes ſpíritum tuum,

& creab ntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Altera diviſio Pſalmi 103.

SIt glória Dómini in ſéculum : * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis ;

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * pſallam Deo meo, quámdiu ſum.

Jucundum ſit ei elóquium meum ; * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non ſint : * bénedic, ánima mea, Dño.

Ant. Omnia in ſapiéntia feciſti, Dómine : impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

Pſalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei : * narráte ómnia mirabíliaejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini ; * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham ſervi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter ; * in univerſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui ; * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abrahã, * & juramenti ſui ad Iſaac :

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum, * & Iſrael in teſtamentum æternum ;

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis veſtræ ;

Cùm eſſent número brevi, paucíſſimi, * & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis ; * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio Pſalmi 104. Et

VOcávit [Dóminus] famem ſuper terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum : * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus ; * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum ; * princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſrael in Æ-

gyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolū fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio Pſalmi 104.

MIſit [Dóminus] Moyſen ſervum ſuum, * Aaron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convertit aquas eórum in ſánguinem, * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit: & venit cœnomyía & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipſórum;

Et percuſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit: & venit locuſta & bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórū.

Et percuſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórū.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et eduxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia:

Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. I. 4. Víſita nos.

Pſalmus 105.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtri, Dñe, in beneplácito pópuli tui: * víſita nos in ſalutári tuo;

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, *

ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris; * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ;

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt; * & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto;

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos; * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus;

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dñi.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatióné Abyron;

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum, * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto,

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis, * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phinees, & placávit; * & ceſſávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos.

Quia exacerbavérunt ſpí-

ritum ejus, * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocentem, * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos; * ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum,

Et memor fuit teſtamenti ſui; * & pœnítuit eum ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias, * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Víſita nos in ſalutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórũ.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Pſ.* 104. Pater noſter.

Abſolutio & Benedictiones, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℟. ℟. ℟. *habentur in Proprio de Tempore; & ſic in ſequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meũ in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Bonum eſt.

Pſalmus 91.

BOnum eſt confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíſſime;

Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo pſaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectaſti me, Dñe, in factúra tua, * & in opéri-

bus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoſcet, * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres ſicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in ſéculum ſéculi:

Tu autem Altíſſimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos, * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit, * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & bene patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dñus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Ant. Bonum eſt psállere nómini tuo, Altíſſime, ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Pſalmus 135.

CONfitémini Dño quóniã bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna ſolus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Solem in poteſtátem diéi, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum miſericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Diviſio Pſalmi 135.

[CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;]

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui eduxit Iſrael de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

In manu potenti, & brá-

chio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et eduxit Iſrael per médium ejus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et excuſſit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum ſuũ per deſertum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quoniam in æternum miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * quóniam in æternũ miſericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtri, & redémit nos ab inimícis noſtris.

Quando fit Officium de Feria, dicitur Canticum ſequens.

Ant. 7. d. Quis ſímilis tui.

Canticum Moyſi. Exod. 15.

CAntémus Dómino; glorióſe enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor; * Omnípotens nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos; * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine; * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adversários tuos, * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtípulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ; * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérſequar, & comprehendam; * dívi-

dam ſpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ,* interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare;* ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementíbus.

Quis ſímilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis ſímilis tuî? magníficus in ſanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, & fáciens mirabília.

Extendiſti manum tuam,* & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti,* & portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philíſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom, robuſtos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quaſi lapis;

Donec pertránſeat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránſeat pópulus tuus iſte quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ; * firmíſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques Phárao cum cúrribus & equitibus ejus in mare, * & reduxit ſuper eos Dóminus aquas maris;

Fílii autem Iſrael ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Quis ſímilis tuî, Dómine? magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Feſtis, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens Canticum.* Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dominũ in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et ſic dicétis in confeſſióne: * Opera Dómini univerſa bona valde.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries: * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipſíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipſíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

Pſalmus 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dñus: * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve;

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dñus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus;

Et miſit ſigna & prodígia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus;

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan:

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jeruſalem.

Ant. Laudáte Dóminum; pſállite nómini ejus, quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Capitulum. Prov. 8.

EGo diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

Hymnus.

NIl láudibus noſtris eges,
Sed filios amas, Pater;
Multáque cœleſtem prece
Vis provocári grátiam.

Tui profunda cónſili
Noctis canat ſiléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.

Tantis minor miráculis
Mens óbſtupet, vox déficit:
Tacére ſed totis nequit
Amor medullis æſtuans.

Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præſentis ævi mítigas,
Spondes futúri præmia.

Huc vota tendunt córdium;
Infirma ſed tardat caro:

Quæ ducit ad te, da ſequi,
Dux ipſe Jeſu, ſémitam.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ, Dómine;
℟. Et exultávimus, & delectáti ſumus. *Pſ.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Benedictus Dóminus Deus Iſrael; quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *infrà poſt Completorium Sabbati, & ſic in aliis Feriis.*

Ant. 8. G. Quid eſt homo.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam & ſtellas quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum, & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiâ ſuam abſcindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut oblivíſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua: * quis Deus magnus ſicut Deus noſter?

Tu es Deus, qui facis mirabília: * notam feciſti in pópulis virtútem tuam.

Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt;* & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitus aquárum;* vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tránſeunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ; * commóta eſt, & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis; * & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Ant. Quid eſt homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

Capitulum, ℟. *breve*, & *Preces, quando dicuntur, habentur infrà poſt Completorium Sabbati*, & *ſic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, O fons. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. Tóllite hóſtias.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei;* étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuá, Dñe.

Dulcis & rectus Dóminus;* propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício,* docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipſíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum,* quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî, * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me; * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis;* terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu ejus; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt;

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Tóllite hóſtias, & adoráte Dóminum; étenim correxit orbem terræ. *Pſ.* 95.

Capitulum. Epheſ. 5.

EStóte imitatóres Dei, ſicut fílii cariſſimi; & ambuláte in dilectióne, ſicut & Chriſtus dilexit nos, & tra-

didit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino, * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid retríbuam? ℣. Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dñe, ſacrificábo hóſtiam laudis, ℟. Et nomen Dñi invocábo. *Pſ.* 115.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

Ant. 6. F. Elégit.

Pſalmus 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite; * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pſállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniã dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dñus ſalutáre ſuum; * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuã.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dño in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile

& ſanctum eſt ; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes ; * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus, * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dñm, & ipſe exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus ; * quóniam ſanctus Dñus Deus noſter.

Ant. Elégit nobis hæreditátem ſuam quam dilexit Dóminus. *Pſ.* 46.

Capitulum. Rom. 8.

SPíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus fílii Dei. Si autem fílii, & hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti.

℟. *br.* Confiteantur Dño * Miſericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus* fíliis hóminum, * Miſericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Pſ.* 106.

℣. Quómodò miſerétur pater filiórum, ℟. Miſertus eſt Dñs timéntibus ſe. *Pſ.* 102.

Preces, ſi dicendæ ſunt, habentur infrà poſt Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Labente. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

Pſalmus 52.

DIxit inſípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus. Corrupti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus : * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt :* illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit óſſa eórum qui homínibus placent : * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 72.

QUàm bonus Iſrael Deus* his qui recto ſunt corde !

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei;

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non eſt reſpectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia; * operti ſunt iniquitáte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum; * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam; * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum tranſívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodo ſcit Deus? * &, Si eſt ſciéntia in Excelſo?

Ecce ipſi peccatóres & abundantes in ſéculo * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo ſic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc: * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuiſti eis; * dejeciſti eos, dum allevarentur.

Quómodò facti ſunt in deſolatiónem! * ſúbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut ſómnium ſurgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcívi.

Ut jumentum factus ſum apud te, * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

Tenuiſti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea & cor meum; * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant ſe à te, peribunt; * perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxiſti me, Dómine, & cum

glória ſuſcepiſti me. *Pſ.* 72.

Capitulum. 2. Theſſ. 1.

DIgnétur vos vocatióne ſuâ Deus noſter, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini Jeſu Chriſti in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória Patri. Doce me. *Pſ.* 142.

℣. In Deo ſalutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxílii mei; & ſpes mea in Deo eſt. *Pſ.* 61.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 2. D. Convértere.

Pſalmus 114.

DIlexi, * quóniã exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miſéricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus; * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meã de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium noſtrũ.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael: * niſi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertransívit ánima noſtra: * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquá intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Pſalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: * facti ſumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis,* in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos ſuos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: facti ſumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

Pſalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic ſédimus, * & flévimus cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus in médio ejus * ſuſpéndimus órgana noſtra;

Quia illìc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem,* oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non meminero tuî;

Si non propoſúero Jeruſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jeruſalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera, * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea faucibus meis, ſi non propoſúero Jerúſalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitulum. 1. Petr. 1.

NUnc non videntes, créditis: credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum.

Hymnus.

JActámur heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illuc & ora tóllimus,
Et míttimus ſuſpíria.

Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.

Quæ ſæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te noſtra duræ séntiet
Mens ſervitútis víndicem.

Quin vile corpus, Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.

Felix labor quem récreas
Tam ſplendidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget paciſci gáudium?

Sit laus Patri, laus Fílio;
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, ſit tibi
Laus ſempiterna, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi totâ die: ℞. Lætífica ánimam ſervi tui. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Magníficat ánima mea Dóminum; & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. *Luc.* 1.

Preces, ſi dicendæ ſint, & Suffragia, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos, Deus, in adjutórium.

Ant. 2. D. Juſtum.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére mei, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde; * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſerícórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem

oratiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valde velóciter.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud: * ſi eſt iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis:

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandaſti.

Et ſynagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum; * & díriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit: * arcum ſuum tetendit, & parávit illum:

Et in eo parávit vaſa mortis; * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dñi altíſſimi.

Ant. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.*

FERIA TERTIA AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Pópulus Dómini, & oves manûs ejus, * Veníte, adorémus.

Pſalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus.

JUbes: &, in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit ſub auras húmidis
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dediſti filiis;
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exulámus; ſed tuam
Mox congregábis in domum
Te patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malignis ártibus
Linguiſque læduntpróximũ,
A te repelles: hoc genus
Cœleſtis aula non capit.

En ipſa tellus ímprobos
Dudum labórans ſúſtinet,
Ardetque non ſuæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptiónem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos ſacráto Spíritus
Prædeſtinávit pígnore.

Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Diffúſa per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.
Amen.

Ant. 7. d. Quis requieſcet.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo; * qui non egit dolum in lingua ſua,

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentũ.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiã.

Non ſunt loquélæ neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exſvit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tamquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummũ ejus; * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea; * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requieſcet in monte ſancto tuo, Dómine? qui operátur juſtítiam, nec fecit próximo ſuo malum. *Pſ.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen ma-

jeſtátis ejus in æternum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Pſalmus 100.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum: * declinantem à me malignũ non cognoſcébam.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: detrahentem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

Ant. 6. F. Adjúvit.

Pſalmus 106.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redempti ſunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à ſolis ortu & occáſu, ab Aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes, & ſitientes; * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum: * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris, & umbra mortis; * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſio Pſalmi 106.

Confiteantur Dño miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum; * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum; * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacríficent ſacrifícium laudis; * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit; & ſtetit ſpíritus procellæ, * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos; * ánima eórum in malis tabeſcébat:

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum eduxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus;

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera diviſio Pſalmi 106.

Confiteantur Dño miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſertum, * & éxitus aquárum in ſitim;

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſertum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illîc eſurientes: * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & læta-buntur; * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc? * & intélliget miſericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

℣. Exortum eſt in ténebris lumen rectis: ℟. Miſéricors, & miſerátor, & juſtus. *Pſ.* 111.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univerſi qui hábitant in eo;

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras: & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras: & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verùmtamen prope timentes eum ſalutáre ipſíus,* ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * læten tur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini ; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis, Canticum Ezechiæ. Iſ. 38.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt, velut à texente, vita mea ; dum adhuc ordírer, ſuccídit me : * de manè uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad manè, quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea : * de manè uſque ad véſperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis ſic clamábo, * meditábor ut columba.

Attenuáti ſunt óculi mei ſuſpicientes in excelſum: * Dómine, vim pátior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, * cum ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei, * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima: * tu autem eruiſti ánimam meam ut non períret:

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui deſcendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac; * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Feſtis, Canticum.*

Eccli. 36.

MIſerére noſtri, Deus ómnium, & réſpice nos, * & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum;

Et immitte timórem tuum ſuper gentes quæ non exquiſiérunt te, * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificátus es in nobis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * gloriſica manum, & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversáriũ, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob, * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua;

Et hæreditábis eos, * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſrael quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctifi-

ſatiónis tuæ Jerúſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.

Ant. 1. *D.* Laudáte.

Pſalmus 150.

LAudáte Dñum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Capitulum. 1. Joan. 2.

MAndátum novum ſcribo vobis, quod verum eſt & in Chriſto & in vobis; quia ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit, in ténebris eſt uſque adhuc. Qui díligit fratrem ſuum, in lúmine manet, & ſcándalum in eo non eſt.

Hymnus.

TE príncipem ſummo, Deus,
Jubes amóre díligi;
Tibi ſecundum prótinus
Jubes amári próximum.

Amóre fundátam tuo
Communiónem réſpice,
Quâ corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens ſumus.

Illam fides & véritas
Amábili ſtipant choro:
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.

Tu, pacis auctor, mútuos
Aſtringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.

Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Qui moris uníus ſacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis ſuæ; non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam mane dilúculo. *Pſ.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Erexit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, ſicut locútus eſt per os ſanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Cùm mihi.

Pſalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me, * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me: * dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos;

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui, * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abſcondit apprehendat eum, * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam; * quaſi lugens & contriſtátus ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne: * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meã à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Eccléſia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne ſíleas: * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi moleſti eſſent, quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cum ímpiis non ſedébo.

Pſalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum; * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt, * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium, * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris ſánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt: * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum, * rédime me, & miſerére mei.

Pes meus ſtetit in directo: * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

Pſalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus eſt; * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion * ſpécies decóris ejus.

Deus manifeſtè véniet; * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſursùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi Sanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor tibi: * Deus Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te; * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi; * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut ſánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis; * éruam te, & honorificàbis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus; * Quare tu enarras juſtítias meas, & aſſúmis teſtamentum meum per os tuum?

Tu verò odiſti diſciplínam,* & projeciſti ſermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo; * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiá, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti, iníque, quòd ero tuî ſímilis: * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuã.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deũ; * nequando rápiat, & non ſit qui erípiat,

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illîc iter quò oſtendam illi ſalutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non ſedébo: inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Pſ.* 25.

Capitulum. Eccli. 35.

SAcrifícium ſalutáre eſt atténdere mandátis, & diſcédere ab omni iniquitáte, & propitiatiónem litáre ſacrifícii ſuper injuſtítias; & deprecátio pro peccátis recédere ab injuſtítia.

℟. *br.* Quis aſcendet in montem Dómini, * Stabit in loco ſancto ejus? Quis aſcendet. ℣. Innocens mánibus * & mundo corde * Stabit in loco ſancto ejus. Glória. Quis aſcendet. *Pſ.* 23.

℣. Congregáte Dómino Sanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

AD SEXTAM.

Ant. 4. c. Juſtus.

Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem;

Quóniam tamquam fœnum velóciter areſcent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dño viam tuam,

& ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua, * in hómine faciente injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſillum, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres; * intendérunt arcum ſuum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas,

Quóniam bráchia peccatórum conterentur; * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

Novit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dñi, mox ut honorificáti fúerint, & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet; * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui;* & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos: * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur; * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Consíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & cuſtódi viam ejus; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem, * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino, * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

Ant. Juſtus totâ die miserétur & cómmodat; & ſemen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. 1. Joan. 3.

QUi habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & cláuſerit víſcera ſua ab eo, quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte.

℟. *br.* Jucundus homo * Qui miserétur & cómmodat. Jucundus. ℣. In æternum * non commovébitur, * Qui miserétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus: ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculũ ſéculi. *Pſ.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

Pſalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris, & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adversùm me linguâ dolósâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et poſuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Pſalmi 108.

COnſtítue [Dómine] ſuper eum peccatórem; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * &

epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper: * & diſpéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere misericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtimentum; * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus ſum; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuá.

Et ſciant quia manus tua hæc; * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi; ego autem orábam.

Capitulum. Rom. 12.

Nolíte eſſe prudentes apud voſmetipſos, nulli malum pro malo reddentes;

providentes bona non tantùm coram Deo, ſed étiam coram ómnibus homínibus. Si fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Poſuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Poſuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória Patri. Poſuérunt. *Pſ.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala, ℟. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Pſ.* 7.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multũ íncola fuit.

Pſalmus 119.

AD Dóminũ, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem;

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini:

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúſalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Pſalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod deſcendit in barbam, barbam Aaron,

Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus; * ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum, habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In miſericórdia.

Pſalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me; * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo:* elevátio mánuum meárum, ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo,* & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia,& increpábit me:* óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántiũ iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. In miſericórdia juſtus increpábit me; óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. *F.* Me expectant.

Pſalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum.

Effundo in conſpectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio.

In deficiendo ex me ſpíritum meum; * & tu cognoviſti ſémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam,* quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me, * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo; * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi, Dómine.

Capitulum. 1. Cor. 12.

SI quid pátitur unũ membrum, compatiuntur ómnia membra; ſive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem eſtis corpus Chriſti, & membra de membro.

Hymnus.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Chriſtus caput
Vitále robur ſúfficit,
Uno movéri ſpíritu!

Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu
Inferre vim gratam tibi!

Hanc quiſque díligat domũ;
Hanc pace concors récreet:
Væ dira qui ſpargit malus
Diſſenſiónum ſémina.

Sed damna cedunt in lucrum
Te, Chriſte, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Proſuntque, dum nocent, mali.

Vox blanda ſævit tríſtiùs,
Dum pectus incautum ſubit,
Lapſúque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

Præſta, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Prosímus alter álteri,
Regnémus & polo ſimul.
Amen.

℣. In Dño laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & lætentur. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Reſpexit Deus humilitátem ancillæ ſuæ; ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Tu remiſiſti.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Prævälui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dum confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi : Confitébor advérsùm me injuſtítiam meam Dómino ; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárũ, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intelléctus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris ; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti ; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum ſanctũ tuum, * poſuérunt Jeruſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúſalem, * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem ; * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt ;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárũ, * citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter ; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos ;

Et propítius eſto peccátis noſtris * propter nomen tuum ;

Ne fortè dicant in géntibus : * Ubi eſt Deus eórum ?

Et innoteſcat in natiónibus coram óculis noſtris * últio ſánguinis ſervórum tuórum qui effúſus eſt.

Intróeat in conſpectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui * póſſide fílios mortificatórum ;

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum impropérium ipſórum, * quod exprobravérunt tibi, Dñe.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Non repellet Dóminus plebem ſuam: * Veníte, adorémus.

Pſalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus.

MIrámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ ſcripta ſcintillántibus
Refulget aſtrórum globis.

Ut ſol diéi, cándida
Sic luna nocti præſidet:
Exércitu totum novo
Diſcríminant ſtellæ polum.

At ipſe, cœlórum decus,
Sol novit occáſus ſuos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statíque lapſus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem:
Tu ſemper idem, néſcius
Mortálium ſpem fállere.

Turbáta quid mens flúctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna ſi cordi ſalus,
Æterna nos ſalus manet.

Supréma laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres ſinu. Amen.

Ant. 3. *à.* Sperent in te.

Pſalmus 9.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & peribunt à fácie tua;

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam: * ſediſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deleſti in ætérnum, & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;

Quóniam requírens ſánguinem eórum recordátus eſt; * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo: * infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis, * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine, non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ,* & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor; * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ nòn quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus; * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus; * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus; * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus, & exaltétur manus tua: * ne obliviſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem consíderas,* ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper:* órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: *

perſbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperũ exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum exaudívit auris tua,

Judicáre pupillo & húmili; * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

Pſalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meá; * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórũ * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognoſcat generátio áltera.

Fílii qui naſcentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis;

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans:

Generátio quæ non diréxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Diviſio Pſalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et eduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tamquam flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo; * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre menſam in deſerto?

Quóniam percuſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?

Ideò audívit Dóminus, & diſtulit: * & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſrael;

Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

TRánſtulit [Dóminus] Auſtrum de cœlo; * & induxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórũ áttulit eis; * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſrael impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne,

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excelſus redemptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentiti ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſperdet eos.

Ant. Fílii qui naſcentur, narrábunt fíliis ſuis ut ponant in Deo ſpem ſuam.

Ant. 7. *d.* Abſtulit.

Ex Pſalmo 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam, * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deſerto? * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctum Iſrael exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis.

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convertit in ſánguinem

flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locuſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ ſuæ, & non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúſit;

Et percuſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Diviſio Pſalmi 77. Et

ABſtulit [Dóminus] ſicut oves pópulum ſuũ, * & perduxit eos tamquam gregem in deſerto.

Et deduxit eos in ſpe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſrael.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélſum, * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactũ: * quemádmodũ patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit, * & ad níhilum redégit valde Iſrael.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et

EXcitátus eſt tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra: * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraim non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit ſicut unicórniũ

ſanctificium

ſanctificium ſuum * in terra quam fundávit in ſécula :

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui,* & in intelléctibus mánuum ſuárũ deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

℣. Ecce non dormitábit neque dórmiet, ℟. Qui cuſtódit Iſrael. *Pſ.* 120.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo, ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Pſ.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dñe ; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine ; * mane exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo ; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem : * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus ;

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua : * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam ;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas, * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóse agébant ; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis ; ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te : * in æternũ exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dñe, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dñe, in æternum exultábunt ; & habitábis in eis.

Ant. 8. C. In tégmine.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus, ut delinquat in ſemetipſo : * non eſt timor Dei ante óculos ejus ;

Quóniam dolóse egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intellígere , ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo : áſtitit omni viæ non bonæ ; * malítiam autem non odívit.

Dómine , in cœlo miſericórdia tua , * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei : * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis , Dómine , * quemádmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam , Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ , * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te , * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ , * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem :* expulſi ſunt , nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt , Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus , Deus , in Sion , * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meã : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos ; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti , & aſſumpſiſti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ ; * ſanctum eſt templum tuũ , mirábile in æquitáte.

Exaudi nos , Deus ſalutáris noſter , * ſpes ómnium fínium terræ , & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua , accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris , ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes , & timébunt qui hábitant términos , à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram , & inebriaſti eam : * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis ; * paraſti cibum illórum , quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria , multíplica genímina ejus ; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti , * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium,

& valles abundábunt frumento : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómniũ finium terræ.

Ant. 1. 2. Ecce.

In Feriis, Canticum Iſaiæ. 12.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus ; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris ; * & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dño, quóniam magníficè fecit : * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſrael.

Ant. Ecce Deus ſalvátor meus ; fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Feſtis, Canticum.* Tob. 13.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia ſécula regnum tuum ;

Quóniam tu flagellas, & ſalvas : dedúcis ad ínferos, & redúcis ; * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Iſrael, * & in conſpectu géntium laudáte eum ;

Quóniam ídeò diſperſit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus ;

Et faciátis ſcire eos, * quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras ; * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi ; * quóniam oſtendit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminũ, omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. C. Beneplácitum eſt.

Pſalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus : * Deo noſtro ſit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus, * diſperſiónes Iſraélis congregábit ;

Qui ſanat contrítos corde, *

& álligat contritiónes eórum;

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne: * psállite Deo noſtro in cíthara;

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum;

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Capitulum. Iſ. 26.

IN ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. Anima mea deſiderávit te in nocte; ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Hymnus.

PRomittis, & ſervas datam
Immóbilis fidem, Deus:
Hanc mane primo ſédulâ
Repóſcimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo:
Sic quaſſa, ſi incumbas ſuper,
Arundo transfíget manum.

Beátus ergo qui tuo
Se totus abdit in ſinu:
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de ſtatu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet ſacramento, Deus:
Spes nixa tanto pígnore
Æterna jam prenſat bona.

Jam mente præſúmens polum,
Secúra ſublími throno
Aſſiſtit, & cœléſtium
Prælíbat undas flúminum.

Fons ô perennis grátiæ,
Colenda ſemper Trínitas,
Te ſpem ſalútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuá; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Jurávit Dóminus datúrum ſe nobis; ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, ſerviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

Pſalmus 30.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum: * in juſtítia tuâ líbera me.

Inclína ad me aurem tuá; * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi, * quóniã tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine, Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè; * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meã, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci; * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbriũ, & vicínis meis valde; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * forâs fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tamquam mórtuus à corde: * factus ſum tamquam vas perditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent ſimul advérsum me, accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te; * erubeſcant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, in ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Pſalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondiſti timéntibus te!

Perfeciſti eis qui ſperant in te, * in conſpectu filiórum hóminum.

Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus; * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu

mentis meæ : * Projectus ſum à fácie oculórum tuórũ.

Ideò exaudiſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino ſperávi: exultábo, & lætábor in miſericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

Pſalmus 41.

QUemádmodùm deſíderat cervus ad fontes aquárũ, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deũ fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meã; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD meipſum ánima mea conturbáta eſt; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo, Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meì, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſalmus 42.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: * ab hómine iníquo & dolóſo érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam :* ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei,* ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare triſtis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea : ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Capitulum. Rom. 15.

QUæcumque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt ; ut per patiéntiam, & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus.

℟. *br.* Memor eſto verbi tui, Dómine, * In quo mihi ſpem dediſti. Memor eſto. ℣. Hæc me conſoláta eſt, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo mihi ſpem dediſti. Glória Patri. Memor eſto.

℣. Reſpondébo exprobrántibus mihi verbum ; ℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Qui ſperat.

Pſalmus 20.

DOmine,in virtúte tua lætábitur rex ; * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum ;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te ; * & tribuiſti ei longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino ; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanū ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pſalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus;

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * filiis Iſrael voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus: * longánimis, & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in æternum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis;

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuã ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum, * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe;

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum: * recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus: * tamquam flos agri ſic efflorébit;

Quóniam ſpíritus pertranſíbit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno, * & uſque in æternum ſuper timentes eum:

Et juſtítia illíus in filios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus,

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes ángeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in ómni loco dominatiónis ejus bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui ſperat in Dño, in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur. *Pſ.* 20.

Capitulum. 1. Joan. 3.

NUnc filii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniã cùm

apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſicuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus. Beátus vir. ℣. Et non reſpexit in vanitátes * & insánias falſas: * Cujus eſt. Glória Patri. Beátus vir. *Pſ.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: ℟. Effúndite coram illo corda veſtra. *Pſ.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. d. Factus eſt.

Pſalmus 81.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & fílii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquando ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dñus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;

Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adversùs malignantes? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * pauló minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meã.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dñus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum, & in malítia eórum diſperdet eos: * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

Ant. Factus eſt mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium ſpei meæ. *Pſ.* 93.

Capitulum. Hebr. 10.

NOlíte amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remunerationem: patiéntia enim vobis neceſſária eſt, ut voluntátem Dei facientes, reportétis promiſſiónem.

℞. *br.* Bonum eſt confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum eſt. ℣. Bonum eſt * ſperáre in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Glória Patri. Bonum eſt. *Pſ.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt, ℞. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórũ * in mánibus dominórum ſuórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ; * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dño, ſicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſǽculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum, * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

Ant. Qui confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jeruſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Pſalmus 126.

NIſi Dñus ædificáverit domũ, * in vanũ laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii; * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita filii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum; non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtínuit.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: ſperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſrael in Dño, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculũ.

Ant. Speret Iſrael in Dómino.

Capitulum. Rom. 15.

DEus ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credendo; ut abundétis in

Mulſére rugítus; truces
Fregére regnantûm minas;
Riſére ſtridentes rogos.
Hâc luce ſignátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 3. b. Rectum eſt verbum Dómini.

Pſalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui, * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi ſecundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in ſalutári tuo, * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus chriſtum ſuum.

Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo: * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt; * nos autem ſurréximus, & erecti ſumus.

Dómine, ſalvum fac regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Pſalmus 32.

EXultáte, juſti, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne;

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris, * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus díſſipat consília géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet; * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpexit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpexit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem; * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noſter eſt:

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

Ant. Rectum eſt verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Pſ.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

Pſalmus 67.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi; * exultáte in conſpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo; * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine; * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertranſíres in deſerto,

Terra mota eſt; * étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínai, à fácie Dei Iſrael.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ; * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti; * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ, * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: * accepiſti dona in homínibus:

Etenim non credentes * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum ſuórũ, * vérticem capilli perambulántium in delictis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Vidérunt ingreſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Altera diviſio Pſalmi 67.

IN eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſrael.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus * in mentis exceſſu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jeruſálem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut excludant eos qui probáti ſunt argento.

Díſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino:

Psállite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Iſrael magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis; Deus Iſrael ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Iſrael ipſe dabit fortitúdinem plebi ſuæ.

Ant. 8. G. Dómine.

Pſalmus 88.

MIſericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo ve-

ritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixiſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtamentum eléctis meis; * jurávi David ſervo meo:

Uſque in æternum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliaſti ſicut vulnerátum, ſuperbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti.

Aquilónem & mare tu creaſti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ: * miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Diviſio Pſalmi 88.

BEátus pópulus qui ſcit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in juſtítia tua exaltabuntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſsúmptio noſtra, * & Sancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti: * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum, * óleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei; * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipſíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſceptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum po-

nam illum, * excelſum præ régibus terræ.

In æternum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtamentum meum fidéle ipſi;

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem dereliquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint,

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Miſericórdiam autem meã non diſpergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo teſtamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo,* ſi David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo,

Et ſicut luna perfecta in æternum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu veró repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui, * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus, * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam; * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram depriméntium eum: * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne; * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus: * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem? * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia; * numquid enim vanè conſtituiſti omnes fílios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dñe, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem chriſti tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in juſtítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obſcurabuntur à te, Dómine; ℟. Et

nox ſicut dies illuminábitur. *Pſ.* 138.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Cognoſcant quia nomen tibi Dóminus:

℟. Tu ſolus Altíſſimus in omni terra. *Pſ.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

Pſalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date tympanum, * pſaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in inſigni die ſolemnitátis veſtræ;

Quia præceptum in Iſrael eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocaſti me, & liberávi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: probávi te apud áquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſrael, ſi audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Iſrael non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me; * Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet,

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. *g.* Parátum.

Pſalmus 107.

PArátum cor meũ, Deus, parátum cor meum: * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam' dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.

Ut liberentur dilecti tui, * ſalvum fac dézterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo : * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes ; * & Ephraim ſuſcéptio cápitis mei.

Juda Rex meus : * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumæá ?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos ? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis : in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, Canticum Annæ.

1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos, * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus ; neque enim eſt álius extra te : * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, gloriantes : * recédant vétera de ore veſtro ;

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt ; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt ; * & famélici ſaturáti ſunt.

Donec ſtérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat ; * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat ; * humíliat, & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem ;

Ut ſédeat cum princípibus, * & ſólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticeſcent ; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi ſuo, * & ſublimábit cornu chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt, & ipſi præparantur cogitatiónes.

[*In Feſtis, Canticum.*

1. Paral. 29.

BEnedictus es, Dómine, Deus Iſrael patris noſtri * ab æterno in æternum.

Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & potentia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo ſunt & in terra, * tua ſunt.

Tuum, Dñe, regnum, * & tu es ſuper omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua eſt glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noſter, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytű.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti ſátiat te;

Qui emittit elóquium ſuű terræ, * velóciter currit ſermo ejus;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit;

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob, & judícia ſua Iſrael: non fecit táliter omni natióni.

Capitulum. 1. Petr. 2.

VOs genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum.

Hymnus.

DIgnas quis, ó Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monſtras viam?

Tu, quam jubes, donas fidem:
Hæc cúltui præeſt tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda ſurſum dírigit.

Te deſtituta ſpíritu
Nil pompa ſacrórum juvat:
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.

Vox inde cordi cónſona
Vectígal exolvet ſuum,
Et ad ſalútem líbero
Prométur ore véritas.

O, qui ſuperbos réſpuis,
Et símplices amas, Deus;
Ut creſcat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.

Sit ſumma Patri glória:

Sit ſumma Nato qui fidem
Cruóre fundávit ſuo:
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Pſ.* 118.

Ad Benedíctus. *Ant.* 3. a. Tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis, ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Illúminet.

Pſalmus 66.

DEus misereátur noſtrî, & benedícat nobis; * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & misereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exſúltent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos * tamquam dies heſterna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte:

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat & tránſeat: * véſpere décidat, indúret & areſcat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni noſtri ſicut aránea meditabúntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni: * ſi autem in potentátibus octoginta anni,

Et ámplius eórum * labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis

eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos: & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos; * & opus mánuum noſtrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum ſuum ſuper nos; ut cognoſcámus in terra viam tuam, Dómine. *Pſ. 66.*

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropíant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus;

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meũ ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, virí-

liter age ; * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

Pſalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in ſécula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem chriſti tui;

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus; * grátiam & glóriam dabit Dñus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Pſ.* 26.

Capitulum. Hebr. 11.

EST fides ſperandárum ſubſtántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abſcondiſti timéntibus te! Quàm magna. ℣. Perfeciſti eis * qui ſperant in te, * Quam abſcondiſti. Glória Patri. Quàm magna. *Pſ.* 30.

℣. Narravérunt mihi iniqui fabulatiónes; ℟. Sed non ut lex tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Veníte, fílii.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum:

meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt !

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dñi * in longitúdinem diérũ.

Pſalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me ; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini ; * & fácies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum ; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus : * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus ; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dñi ſuper facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde, * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima ; * & qui odérunt juſtum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum ; * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos.

Capitulum. Jac. 2.

SIcut corpus ſine ſpíritu mórtuum eſt ; ita & fides ſine opéribus mórtua eſt.

℞. *br.* Greſſus meos dírige, Dómine, * Secundùm elóquium tuum. Greſſus.

℣. Ut cuſtódiam * mandáta tua, * Secundùm. Glória Patri. Greſſus.

℣. Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Teſtimónia.

Pſalmus 79.

QUi regis Iſrael, inténde; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraim, Bénjamin & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos, & oſtende fáciem tuã; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[DOmine] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus: * plantaſti radíces ejus; & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Palmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dó-

tuine : * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis : * domum tuam decet ſanctitúdo, Dñe, in longitúdinem diérum.

Ant. Teſtimónia tua, Dómine, credibília facta ſunt nimis. *Pſ.* 92.

Capitulum. Rom. 4.

CRedenti in eum qui juſtíficat ímpium, reputátur fides ejus ad juſtítiam, ſecundùm propóſitum grátiæ Dei.

℟. br. Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Pſ.* 105.

℣. In conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam : ℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum ; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus : * pretióſa in conſpectu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus ; * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea ; * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui, Jeruſalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus ſum ; ego autem humiliátus ſum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi : * adorábo ad templum ſanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui ;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini ;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, *

& alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Pſalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitatis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. D. Fidélis.

Diviſio Pſalmi 144.

MIſerátor & miſéricors Dóminus; * pátiens, & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuâ loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. c. Prope eſt Dñus.

Altera diviſio Pſalmi 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Prope eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * óm-

nibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligentes ſe, * & omnes peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſǽculum, & in ſǽculum ſǽculi.

Ant. Prope eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Capitulum. Rom. 10.

CORde créditur ad juſtítiam, ore autem confeſſio fit ad ſalútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur; non enim eſt diſtínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

Hymnus.

O Fortis, ó clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Noſtris potenter ínſere,
Germen ſalútis, córdibus.

Hinc omne robur dúcimus,
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta ſcuto, flámmea
Retundet hoſtis ſpícula.

Hinc fúndimus preces tibi
Sacri ſub umbra nóminis,
Quo nítitur ſpes ómnium
Uno ſalútis pígnore.

Placátus illo nómine
Labántibus feres opem;
Dubiſque, ſanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Infúſa per quem córdibus
Relúcet imis véritas.

Amen.

℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Tota die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 7.G. Potens eſt Dóminus, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1.f. Tu, Dómine.

Pſalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum: * lábia dolóſa in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperū, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos, * & cuſtódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant; * ſecundùm altitúdi-

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu veró, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſpere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Molliti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum; * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem juſto.

Tu veró, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum & doloſi non dimidiábunt dies ſuos; * ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, & conturbátus ſum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Pſ.* 54.

Ant. 2. D. Ab inſurgéntibus in me.

Pſalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * ſine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meũ, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael,

Intende ad viſitandas omnes gentes: non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridé-

his eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos : * ne occídas eos, nequando obliviſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum; * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne; * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad véſperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum ; * ſi veró non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam ;

Quia factus es ſuſceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia mea.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam : * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam, * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei : * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dñe ; quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

Ant. 4. a. In conſpectu.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ

factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam, * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilícium; * & factus ſum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui ſedébant in porta; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meã ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: * ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meũ, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, * & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorſum eórum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram

tuam ; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deſerta ; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum ; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * & cum juſtis non ſcribantur.

Altera diviſio Pſalmi 68.

EGo ſum pauper & dolens : * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico , * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & lætentur : * quærite Deum, & vivet ánima veſtra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra , * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi , * & hereditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me : impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

℣. Die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua : ℟. Converſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina. *Pſ.* 31. Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dñm ; ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Pſalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei ;

Quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me , & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me ; * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis ; * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntárie ſacrificábo tibi ; * & confitébor nómini tuo , Dómine, quóniam bonum eſt :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me ; * & ſuper inimícos meos deſpexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei ; quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

Pſalmus 70.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tamquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuâ.

Ne projícias me in témpore ſenectútis: * cùm deféceritvirtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. à. Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuíſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et uſque in ſenectam & ſénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt:

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália: * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & converſus vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam; * & converſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus : * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſrael.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi ; * & ánima mea quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & ſanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus : * ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors ; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & menſus eſt terram : * aſpexit, & diſſolvit gentes ; & contríti ſunt montes ſéculi.

Incurváti ſunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui aſcendes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio ;

Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum : * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes ; * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuã : * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo : * in luce ſagittárum tuárum ibunt, in ſplendóre fulgurantis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram ; * & in furóre obſtupefácies gentes.

Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo ímpii ; * denudaſti fundamentum ejus uſque ad collũ.

Maledixiſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus : * à voce contremuérunt lábia meá.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat ;

Ut requieſcam in die tribulatiónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus ; * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, miſericórdiæ recordáberis.

[*In Feſtis, Canticum. Iſaiæ 26.*

URbs fortitúdinis noſtræ Sion : * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit : ſervábis pacem ; * pacem, quia in te ſperávimus.

Speraſtis in Dómino in ſæculis æternis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excelſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram, * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt, * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te : * nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte ; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam : * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dñi.

Dómine, exaltétur manus tua ; * & non vídeant :

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli ; * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis ; * ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

Pſalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea ; pſallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus ; * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exſibit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cælum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos: * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas: pupillum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſǽcula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

Capitulum. Iſaiæ 33.

Domine, miſerére noſtri; te enim expectávimus: eſto bráchium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in témpore tribulatiónis.

Hymnus.

Ultrícibus nos úndique
Dum ſáucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus ſolátium?

Mundus faceſſat: nil opis
Favóre præſtat fútili:
Fallácibus quin áſperat,
Aliſque fomentis malum.

Flagella nos terrent tua;
Non illa ſpem demunt tamen:
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.

At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime;
Hæc vera nos vexant mala;
Sanáre quæ ſolus potes.

Quid ergo ceſſas? ingruunt
Intùs foriſque prælia;
Hoſti-ne præda mens erit
Chriſti redempta ſánguine?

Audis precantes: ánxiæ
Spes blanda jam menti redit:
O Chriſte, tetros mors tua
Mortis pavóres díſcutit.

Sit Trinitáti glória,
Quæ ſic flagellis quos amat
Exercet, ut cleméntiæ
Rurſum recordétur ſuæ.
Amen.

℣. Exultábo mane miſericórdiam tuam; ℟. Quia factus es ſuſceptor meus in die tribulatiónis. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos óriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Exurge.

Pſalmus 43.

Deus, áuribus noſtris audívimus; patres noſtri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantaſti eos: * afflixiſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi 43.

In Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimícos noſtros; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi,

Dediſti nos tamquam oves eſcárum, * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt; * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos; nec oblíti ſumus te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

Si oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad Deum aliénum:

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare obdormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Circumdedérunt.

Pſalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & direxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam; * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuã in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo: * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réſpice.

Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum

& pauper : * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es :* Deus meus, ne tardáveris.

Pſalmus 57.

SI verè útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva : * erravérunt ab útero ; locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis : * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decurrens : * intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquàm intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum ; * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus, cùm víderit vindictam : * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus : compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Pſ.* 39.

Capitulum. 2. Cor. 1.

SUpra modum graváti ſumus ſupra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipſi in nobiſmetipſis reſponſum mortis habúimus, ut non ſimus fidentes in nobis, ſed in Deo qui ſúſcitat mórtuos ; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit ; in quem ſperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br.* Multiplicáti ſunt, * Qui odérunt me gratìs. Multiplicáti ſunt. ℣. Confortáti ſunt * qui perſecúti ſunt me injuſtè, * Qui odérunt me gratìs. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Multiplicáti ſunt. *Pſ.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : ℟. Ad defenſiónem meam cónſpice. *Pſ.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam ; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyćticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tećto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérſum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exúrgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dñs Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excélſo ſanćto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jeruſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Pſalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundaſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes ſicut veſtiméntum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Ant. Potum meum cum fletu miſcébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

Capitulum. Hebr. 12.

VObis, tamquam fíliis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli neglígere diſciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus, caſtígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In diſciplína perſeveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus ſum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conſpectu meo ſemper: * In flagella. Glória Patri. Ego.

℣. Dómine, ante te omne deſidérium meum; ℟. Et gémitus meus à te non eſt abſcónditus. *Pſ.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. *F.* Deus meus.

Pſalmus 21.

DEus, Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè à ſalúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberaſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus ſum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

[DEus meus] ne diſcéſſeris à me, * quóniam tribulátio próxima eſt; quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens, * in médio ventris mei.

Aruit tamquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio eccléſiæ laudábo te.

Altera diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum: * univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael; * quóniam non ſprevit neque deſpexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem ſuam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna: * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ géntium;

Quóniam Dómini eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquiſti? longè à ſalúte meâ verba delictórum meórum.

Capitulum. Thren. 5.

QUare in perpétuum oblivíſcéris noſtri? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies noſtros, ſicut à princípio; ſed projíciens repuliſti nos, irátus es contra nos vehementer.

℞. *br.* Uſquequò, Dómine, * Oblivíſcéris me in finem? Uſquequò. ℣. Uſquequò exaltábitur * inimícus meus ſuper me? * Oblivíſcéris. Glória. Uſquequò. *Pſ.* 12.

℣. Exurge, Dñe Deus, exaltétur mànus tua: ℞. Ne oblivíſcáris páuperum. *Pſ.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorſum meum.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: *

prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod priuſquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam, qui metit; * & ſinum ſuum, qui maníſpulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteribant: Benedíctio Dómini ſuper vos; * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Ant. 2. D. Poſuiſti.

Pſalmus 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me: * tu cognoviſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè: * ſémitam meam, & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognoviſti ómnia, noviſſima & antíqua: * tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me: * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illîc es: * ſi deſcéndero in infernum, ades:

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te; & nox ſicut dies illuminábitur: * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos: * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

COnfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occulto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honoríficáti ſunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri ſánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam; * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfecto ódio óderam illos; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum: * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas;

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoſcit nimis.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dñe.

Pſalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos: * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi;

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dñe.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ,* obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelínquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra; * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelínquas me.

Capitulum. Hebr. 12.

DEponentes omne pondus, & circumſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen; aſpicientes in auctórem fídei, &

conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gáudio ſuſtínuit crucem, confuſióne contemptâ.

Hymnus.

LUgéte, pacis Angeli:
Mortális en ultro Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm ſúſtinet.

Amóris ô miráculum!
O cordis humáni ſtupor!
Inſons Deus neci datur;
Pigébit & ſontes pati!

Nos ſempiternis crux tua,
O Chriſte, flammis éruit:
Hîc ure vindex, hîc ſeca,
Parcas in æternum modò.

Caro reclámat; ſed Patris
Urget voluntas: nos tuâ
Virtúte da fortes ſequi,
Jeſu, quod exemplo doces.

Livóre ſanátos tuo,
Tuóque lotos ſánguine,
Peccando ne novam ſinas
Paráre nos tibi crucem.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die: ℟. Expandi ad te manus meas. *Pſ.* 87.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum: * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego

Ego autem tamquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi; * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus; * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 55.

MIſerére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abſcondent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi, * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 57.

SABBATO
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus ipſe eſt Deus noſter : * Veníte, adorémus.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

TAndem perac̄tis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbíque plaudis cóndito.

At dum perenni ſéptimam
Lucem quiéti cónſecras,
En te repoſcit dénuo
Alter creatórem labor.

Te cuncta nempe prædicant;
Te terra, pontus, ſidera,
Cantu celébrant æmulo:
Peccátor unus diſſonat.

Tu pectus aufer ſáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.

Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónſonent:
Sic efficáci flectitur
Divína majeſtas prece.

Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutúque ſervat cóndita.
Amen.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére mei; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me;* & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti; * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

Pſalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit ſapientes moriéntes.

Simul insípiens & ſtultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt: * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm beneféceri ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus :* ſuſceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quouſque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univerſi vos tamquam paríeti inclináto, & macériæ depulſæ ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere ; cucurri in ſiti :* ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjecta eſto, ánima mea ; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & Salvátor meus ; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea : * Deus auxílii mei ; * & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli ; effúndite coram illo corda veſtra : * Deus adjútor noſter in æternum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idipſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere : * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi ; quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia ; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

Pſalmus 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor : * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexiſti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas : * intendérunt arcum rem amáram, ut ſagittent in occultis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt : * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt, ut abſcónderent láqueos : * dixérunt, Quis vidébit eos ?

Scrutáti ſunt iniquitátes : * defecérunt ſcrutantes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum ; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum ; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos ; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

Pſalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus ; * confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt: * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis: * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es: & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

Pſalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs ſanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & diſperdámus eos de gente ;* & non memorétur nomen Iſrael ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * ſimul adversùm te teſtamentum diſpoſuérunt tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec ; * aliení gena cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis ; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ, * ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor ; * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana ;

Omnes príncipes eórum,* qui dixérunt : Hæreditáte poſſideámus ſanctuáriũ Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, * & ſicut flamma combúrens montes ;

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturbentur in ſéculum ſéculi ; * & confundantur, & péreant :

Et cognoſcant quia nomen tibi, Dóminus ; * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi ; & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi. *Pſ.* 75.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ;

℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, ℟. Totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte : * igne me examinaſti ; & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine; ut non moveantur veſtígia mea.

Ant. 7. b. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánimam meá circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis; * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

Pſalmus 56.

MIſerére mei, Deus, miſerére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & pſalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & pſalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis, Canticum Moyſi. Deut. 32.

Audíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, * & quaſi ſtillæ ſuper grámina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in ſórdibus; * generátio prava atque perverſa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule ſtulte & insípiens?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te?

Memento diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíſſimus gentes, * quando ſeparábat fílios Adam,

Conſtítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Iſrael.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,

Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit; * & non erat cum eo Deus aliénus:

Conſtítuit eum ſuper excelſam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de ſaxo duríſſimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan,

Et hircos cum medulla trítici; * & ſánguinem uvæ biberet meracíſſimum.

Incraſſátus eſt dilectus, & recalcitrávit; * incraſſátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem ſuum, * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquiſti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; * quia provocavérunt eum fílii ſui, & fíliæ.

Et ait: Abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum;

Generátio enim perverſa eſt, * & infidéles filii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis;

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni noviſſima;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * & devorábunt eos aves morſu amariſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lacténtem cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſſáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum díſtuli, * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum,

Et dícerent: Manus noſtra excelſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque consílio eſt, & ſine prudéntia: * útinam ſáperent, & intellígerent, ac noviſſima providérent!

Quómodò perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo quia Deus ſuus véndidit eos, * & Dóminus conclúſit illos?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eórum; * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amariſſimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſauris meis?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta eſt dies perditiónis, * & adeſſe feſtínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque conſumpti ſunt.

Et dicet: Ubi ſunt dii

F v

eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum.

Surgant, & opitulentur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo: * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo ſagittas meas ſánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur.

Et vindíctam retríbuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro: Dei perfécta ſunt ópera.

[*In Feſtis*, *Canticum*.

Judith 16.

INcípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi pſalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis ſuæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dóminum.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus.

Capitulum. Coloſſ. 1.

NOn ceſſámus pro vobis orantes, & poſtulántes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni ſapiéntia & intellectu

ſpiritáli; ut ambuléris digne Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & creſcentes in ſciéntia Dei, in omni virtúte confortáti ſecundùm poténtiam claritátis ejus.

Hymnus.

Rerum Creátor ómnium,
Noſtros labóres ádjuva;
Ut caſta Chriſti nómine
Nos vita dignos árguat.

Tu nempe ſanctus & potens,
Placére das ſolus tibi:
Tu legis auctor das ſequi
Quod lege præmonſtras iter.

Cingunt iter perícula,
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergámus ad metam gradu.

O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies;
Ubi voluptátis ſacro
Torrente potábis tuos!

Te mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te ſitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Æterna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, & ingrédiar in veritáte tua:
℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Pſ.* 85.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dírige pedes noſtros in viá pacis, Deus Iſrael. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

Pſalmus 87.

Domine Deus ſalútis meæ,* in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámpliùs; * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longe feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra oblivióniſ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in la-

bóribus à juventúte mea ; * exaltátus autem , humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die ; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amícum & próximum , * & notos meos à miſéria.

Pſalmus 142.

DOmine , exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua ; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo ; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meá.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi ; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus : in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum , meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me , Dómine ; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam ; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam , in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis , Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam , quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum , Dómine , vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam ; * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; quia ad te levávi ánimam meam , Dómine. *Pſ.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

Pſalmus 28.

AFferte Dómino , fílii Dei ; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem ; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas ; Deus majeſtátis intónuit : * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringen-

ſis cedros ; * & confringet Dóminus cedros Líbani ;

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani, * & dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutientis desertú ; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit : * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum : diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſæculum ſæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem ; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & caſſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus ; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuú deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confite-

buntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum; * & fílii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Pſ.* 28.

Capitulum. Coloſſ. 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti; grátias agentes Deo & Patri per ipſum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Pſ.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea: ℟. Pſallam Deo meo, quámdiu fúero. *Pſ.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſéculum ſéculi: * ipſe reget nos in ſécula.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illìc.

Numquid Sion dicet: Homo & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horũ qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Adjútor noſter Deus; proptéreà non timébimus. *Pſ.* 45.

Capitulum. 2. Petr. 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. *br.* Quærite Dominum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus ſemper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Pſ.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

Pſalmus 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura: * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes, * & Ephraim fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítâ? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Pſalmus 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem? * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ * quam poſſediſti ab início.

Redemiſti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem: * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto!

Et gloriáti ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna; * & non cognovérunt, ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idipſum: * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul: * Quieſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus: jam non eſt prophéta; * & nos non cognoſcet ámpliùs.

Diviſio Pſalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio ſinu tuo in finem?

Deus autem, rex noſter ante ſécula, * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmaſti in virtúte tua mare, * & contribulaſti cápita dracónum in aquis:

Tu confregiſti cápita dracónis: * dediſti eum eſcam pópulis Æthíopum:

Tu dirupiſti fontes & torrentes: * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox: * tu fabricátus es auróram & ſolem:

Tu feciſti omnes términos terræ: * æſtátem & ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino;* & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Pſ.* 73.

Capitulum. Philip. 4.

Quæcumque ſunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque juſta, quæcumque ſancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplínæ, hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandaſti juſtítiam * Teſtimónia tua. Mandaſti. ℣. Et veritátem tuam * nimis, * Teſtimónia tua. Glória Patri. Mandaſti.

℣. Feci judícium & juſtítiam: ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Pſ.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D* Beáti omnes.

Pſalmus 127.

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis; * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

Pſalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur juſtítiam; * & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum, * non avertas fáciem chriſti tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & ſancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Diviſio Pſalmi 131.

JUrávit Dñus David veritátem, & non fruſtrábitur eum: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint fílii tui teſtamentum meum, * & teſtimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi: * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári; * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucernam chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſéculum ſéculi: ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. D. Deus meus.

Pſalmus 143.

BEnedictus Dñus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipſo ſperávi: * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt: * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende: * tange montes, & fumigábunt.

Fulgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos : * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, miſericórdia mea & ſuſceptor meus.

Ant. 6. F. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi:* in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus ; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórũ plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ,abundantes in egréſſibus ſuis ; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ neque tránſitus,* neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt : * beátus pópulus, cujus Dñus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Capitulum. Tit. 2.

SAlvátor noſter Jeſus Chriſtus dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulũ acceptábilem, ſectatórem bonórum óperũ.

Hymnus.

SUpréme motor córdium,
Tu ſanctitátis frúgibus
Juſtos ab orbe cóndito
Tenóre ditas pérpeti.

Hic ſpes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo :
Præſentis ævi poſt diem
Manébit una cáritas.

O cáritas ! ó véritas !
O lux perennis ! en erit
Poſt tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur ſábbato.

Hic mille per diſcrímina
Semen gementes ſpárgimus:
Illic ovante ſpléndidam
Geſtábimus meſſem manu.

Tu trine, tu potens Deus,
Fructus adauge quos petis :
Mox dona, juſtus árbiter,
Cœlo coronábis tua.

Amen.

℣. Beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo ; ℟. Et exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio, ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miſerére mei.

Pſalmus 50.

MIſerére mei, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuã.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum* dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab ini-

quitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jeruſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tuî in diis, Dómine; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt

totum te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo,* & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, inſqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga potentium quæſiérunt ánimam meam; * & non propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére mei: * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dñe, adjuviſti me, & conſolátus es me.

Ant. Miſerére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die. *Pſ.* 85.

Hymnus, Capit. &c. habentur infrà ad calcem Pſalterii.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Feriis Adventûs dicuntur flexis genibus Preces ſequentes.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi, Dñe, miſerére mei: ℟. Sana ánimam meã, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dñe; úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dñe, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro *N.* (*hic additur nomen D. D. Epiſc.*) ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem noſtrum *N.* ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum. *Pſ.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus Iſrael, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Pſalmus De profundis. *ſuprà in Veſperis Feriæ quartæ ; & in fine,* Glória Patri.

[*In Veſperis, ejus loco dicitur Pſ.* Miſerére. 139. *cum* Glória Patri.]

Finito Pſalmo, dicitur :

℣. Dñe Deus virtútum, converte nos: ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dñe, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dñus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens: quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Dicto Benedicámus. *ſi facienda ſit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde à Præſentatione Domini ad Dominicam in Paſſione, in Feſtis ſimplicibus & Feriis, ubi non dicitur Officium parvum B. Mariæ, fit

SUFFRAGIUM

Seu Commemoratio de beata Maria, & omnibus Sanctis, pro pace Eccleſiarum & Regni.

Ant. Venérunt ad Jeſum mater & fratres ejus: & nuntiátum eſt illi. Qui reſpondens, dixit: Mater mea, & fratres mei, hi ſunt qui verbum Dei áudiunt & fáciunt. *Luc.* 8.

℣. Juſtítia Dómini his qui ſervant teſtamentum ejus. ℟. Et mémores ſunt mandatórum ipsíus ad faciendum ea. *Pſ.* 102.

Orémus.

A Cunctis nos, quæſumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis: & intercedente beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei genitríce Maríâ, cum beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto *N.* & ómnibus Sanctis, ſalútem nobis tríbue benignus & pacem; ut, deſtructis adverſitátibus & erróribus univerſis, Eccléſia tua ſecúrâ tibi ſérviat libertáte; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c. ℟. Amen.

[*Nomen Patroni additur ante vel poſt nomina SS. Apoſtolorum, pro dignitate illius.*]

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Ubi verò dicitur Officium parvum, non fit Commem. de ſanctâ Mariâ, nec alia pro omnibus Sanctis, quàm ea quæ in fine ejuſdem Officii parvi habetur.

Dóminus vobiſcum. *vel* Dómine, exaudi. Benedicámus.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

[*In Feriali Offic. Pſ. & Ant. dicuntur ſecundùm Feriam, ut ſingulis diebus aſſignantur. In Feſtis verò, Antiph. ſemper ſumitur de Proprio, & Pſalmi tantùm dicuntur de Feria, niſi aliter notetur.*]

Capitulum. Epheſ. 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis; non quaſi inſipientes, ſed ut ſapientes: redimentes tempus, quóniam dies mali ſunt.

℟. *br.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris, [*Hic verſus quandoquè mutandus eſt, ut notatur in Proprio*] * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dñe, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ ſunt Preces, hæ dicuntur flexis genibus.

In Duplicibus, & intrà Octavas omittuntur ſeqq. ℣℣.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum. ℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dñe, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam

tuam, totâ die magnitúdi-
dem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis ; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus ; ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua ; ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

[*Quando Preces dicuntur flexis genibus, adduntur ſeqq.* ℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem ; ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me ; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et miſericordiárum tuárũ quæ à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino ; ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; ℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum ; ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.]

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terrã. *Pſ.* 123.

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens :

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres ;] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere : meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideo precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus

Chorus dicit :

℣. Miſereátur tui omnípotens Deus ; & dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius reſpondet*, Amen.

Deinde Chorus facit Confeſſionem ; & ubi dictum eſt : vobis, fratres, & vos, fratres, *dicit :* tibi, pater, & te, pater.

Mulieres in ſuis Conventibus, loco fratres & pater, *dicunt*, forórés, & mater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit :

MIſereátur veſtri omnípotens Deus ; & dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit*, Confíteor. *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, & additâ particulâ* & *ante voces* ómnibus & omnes. *Deinde* Miſereátur. *ſemel, ad quod dicit*, noſtrî, noſtris, nos.]

INdulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit :

℣. Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtri, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti : tuâ nos hódie ſalva virtúte ; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera ; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur ; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit :

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum ; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, ubi legitur Necrologium, poſt ejus lectionem dicitur Pſ. De profundis. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣℣. Re-

quieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Orat.* Abſolve. *ut habetur in Dominica*, 18.

Poſteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dñe, ad adjuvandum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et fit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89. Glória Patri.

Orémus.

Dirígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hic, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna.] *ſolus vel ſola recitans*, Dómine. *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco; in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Poſt Lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. *Deinde*, Pater noſter.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

[*In Feriali Officio Pſalmi & Antiphona dicuntur ſecundùm Feriam, ut ſingulis diebus aſſignantur.*

In Feſtis verò, Antiphona ſemper ſumitur de Proprio, & Pſalmi tantùm dicuntur de Feria, niſi aliter notetur.]

Capitulum & ℟. breve ſumuntur ubi ſumitur Antiph. ſuper Pſalmos; & ſic ad alias Horas.

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ ſunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

Dóminus vobiſcum. Benedicámus Dómino.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium meum intende.

Hymnus.

Jam ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinuſque pandens áureos,
Igníta vibrat ſpícula.

Tu, Chriſte, qui mundum nová,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. Pſalmi, Capitulum, ℟. br. & Preces, ſi dicendæ ſint, ut ſuprà dictum eſt ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium meum intende.

Hymnus.

Labente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. Pſalmi, Capitulum, ℟. br. & Preces, ſi dicendæ ſint, ut ſuprà dictum eſt ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſuprà, 141. *In iis loco Pſ.* De profundis. *dicitur Pſ.* Miſerére.

A Præſentatione Domini ad Dominicam in Paſſione, in Feſtis ſimplicibus & Feriis, ubi non dicitur Officium parvum B. Mariæ, fit

SUFFRAGIUM

Seu Commemoratio de beata Maria, & omnibus Sanctis, pro pace Eccleſiarum & Regni.

Ant. Miſit Deus Filium ſuum factum ex muliére. Quóniam autem eſtis filii, miſit Deus Spíritum Filii ſui in corda veſtra. *Galat.* 4.

℣. Filii Dei, afferte Dómino glóriam & honórem: ℟. Afferte Dómino glóriam nómini ejus. *Pſ.* 28.

Orémus.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſancta Dei génitrix María, cum beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto *N.* & ómnibus Sanctis, junctis nos ádjuvet ſemper patrocíniis; quátenus ómnium ſimul ſuffrágio tranquillâ pace in tua laude lætémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

℟. Amen.

[*Nomen Patroni additur ante vel poſt nomina ſanctorum Apoſtolorum, pro dignitate illius.*]

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus.

Ubi verò non dicitur Officium parvum, non fit Commemoratio de ſancta Maria, nec alia pro omnibus Sanctis, quàm ea quæ in fine ejuſdem Officii parvi habetur.

Dóminus vobiſcum. *vel* Dómine, exaudi. Benedicámus.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Antiphonæ & Pſalmi convenientes.

In Adventu, Hymnus.

IN noctis umbrâ déſides
Dum ſomnus artus óccupat,
Ad te, Deus, fidélibus
Mens éxcubat ſuſpíriis.
Deſiderâte géntibus,
Verbum Patris, mundi ſalus,
Audi preces geméntium,
Tandemque lapſos éxcita.
Adſis, Redemptor; & tuæ
Plebis relaxans crímina,
Adæ ſcelus quas cláuſerat,
Reclúde cœleſtes domos.
Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

A Vigilia Natalis Domini, ad Præſentationem ejuſdem incluſivè.

Hymnus.

MUndi ſalus qui náſceris,
Jeſu Puer, nos réſpice;
Da móribus caſtis tuam
Referre nos infántiam.

Feſſos diurno dum levat
Labóre nocturnus ſopor,
Defende, Paſtor, béſtiis
Tuas ab infeſtis oves.

O Virgo, quæ paris Deum,
Foveſque lactentem ſinu,
Hunc flecte nobis quâ vales,
Benigna mater, grátiâ.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

In omni Officio de beata Maria,

Hymnus.

VIrgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus homo.
Hinc méritò dicent te ſécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súſcipe, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Glória magna Patri; compar ſit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus.
Amen.

A Præſentatione Domini, ad Feriam IV. Cinerum excluſivè,

Hymnus.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi perſólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Proſtérnimus vultu preces.

Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno graváatis ne nova
Inflígat hoſtis vúlnera.

Infeſtus uſque círcuit
Quærens leo quem dévoret;
Umbrâ ſub alárum tuos
Defende fílios, Pater.

O quando luceſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Capitulum. 1. Petr. 5.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adverſárius veſter diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, *Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis: * Commendo. Glória Patri. In manus tuas. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. c. Signátum eſt.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: in pace in idípſum dórmiam, & requieſcam. *Pſ.* 4.

P R E C E S.

Quando dictæ ſunt Preces in Veſperis, hæ dicuntur flexis genibus.

In Duplic. & intrà Octavas, omittuntur ſequ. ℣℣.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter: ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens:

COnfíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere: meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideo precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit:

Miſereátur tuî omnípotens Deus; & dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius reſpondet*, Amen.

Deinde Chorus facit Confeſſionem; & ubi dictum eſt: vobis, fratres. & vos, fratres. *dicit:* tibi, pater. & te, pater.

Mulieres in ſuis Conventibus, loco fratres & pater. *dicunt*, foróres & mater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIſereátur veſtrî omnípotens Deus; & dimiſſis peccátis veſtris, perducat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrì, Dómine: ℟. Miſerére noſtrì. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dñe, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſsâ voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Poſteà, ſi ſit uſus locorum, dicitur una ex Antiphonis de beata Maria, ut ſequitur.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

ANTIPHONÆ

DE BEATA MARIA VIRGINE,

AD DEVOTIONEM.

A Sabbato Dominicæ primæ Adventûs uſque ad Præſentationem Domini incluſivè.

ALma Redemptóris Mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & ſtella maris, ſuccurre cadenti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuiſti,
Natúrâ mirante, tuum ſanctum Genitórem:
Virgo priùs ac poſtériùs, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miſerére.

℣. Deus in médio ejus; ℟. Non commovébitur. *Pſ.* 45.

Orémus.

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris infunde; ut qui, Angelo nuntiante, Chriſti Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

A die Natalis Domini ad Præſentationem ejuſdem incluſivè, Antiphona Alma Redemptóris. *ſuprà.*

℣. Homo natus eſt in ea; ℟. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. *Pſ.* 86.

Orémus.

DEus, qui ſalútis æternæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti: tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

℟. Amen.

A craſtino Præſentationis Domini, ad Feriam iij. majoris Hebdomadæ.

AVe, regína cœlórum;
Ave, dómina Angelórum:
Salve, radix; ſalve, porta;
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Orémus.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

ABSOLUTIONES
ET BENEDICTIONES

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non ſunt de Sanctis.
IN I. NOCTURNO.
Et pro II. & V. Feria.
Abſolutio. 2. Mac. 1.

ADapériat Deus cor veſtrum in lege ſua & in præceptis ſuis; & det vobis cor ómnibus ut colámus eum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1. ℟. Amen.

Sic reſpondetur ad ſingulas Benedictiones.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO,
Et pro III. & VI. Feria.
Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1.
5. Sciámus ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdiné Dei. *Epheſ.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.
Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes veſtras. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Detur tibi ſermo in apertióne oris tui, cum fidúcia notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.
9. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit: Detur tibi ſermo in apertióne oris tui, cum fidúcia

notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ* 6.

8. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur in regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fíeri. 2. *Theſſ.* 1.

Quando D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more : Jube, Domne, benedícere. *dignior poſt i ſum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Epiſcopus reſpondet :* Oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſciéntia & in omni ſenſu, ut ſitis ſincéri & ſine offenſa in diem Chriſti. *Philipp.* 1. *Chorus*, ℟. Amen.

Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter.

Feriâ IV. & Sabbato.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes veſtras. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dñi noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.

3. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom* 15.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, tunc iij. Benedictio erit : Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor* 4.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro tertia Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ ſunt ix. Lectionum.*

Benedictiones dicuntur in I. & III. Nocturno, ut ſuprà; in II autem, ut ſequitur.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Eph.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.

6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ ſunt iij. Lect. tantùm, dicuntur tres Benedictiones,*

1. Deus det nobis, &c.

2. Dignos nos fáciat, &c.

3. Aperiantur, &c. *ut ſuprà.*

Si pro tertia Lectione legendum ſit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit :

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

SABBATO
ante Dom. I. Adventûs.
AD VESPERAS,

Antiph. & Pſalm. Beáti omnes. *cum ceteris de Pſalterio*, 137.

Capitulum. Jerem. 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David germen juſtum; & regnábit rex, & ſápiens erit, & fáciet judícium & juſtítiam in terra. ℟. Deo grátias.

℟. Roráte, cœli, déſuper; & nubes pluant Juſtum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem; & juſtítia oriátur ſimul. ℣. Chriſtus Jeſus factus eſt nobis ſapiéntia à Deo, & juſtítia, & redémptio: * Aperiátur. Glória Patri. *Aperiátur. *Iſ.* 45. 1. *Cor.* 1.

Hymnus, Statúta decréto Dei. *ut infrà*, 166.

℣. Oriétur in diébus ejus juſtítia & abundántia pacis: ℟. Et dominábitur uſque ad términos orbis terrárum. *Pſ.* 71.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. Sicut terra profert germen ſuum, & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat; ſic Dóminus Deus germinábit juſtítiam & laudem coram univerſis géntibus. *Iſ.* 61.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Pſalterio, ſervatis quæ propria ſunt Tempori Adventûs, ut infrà*, 166.

DOMINICA PRIMA
Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

In it. Dóminum Deum qui ventúrus eſt, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Inſtantis. *ut infrà*, 164.

Pſalmi de Dominica, ut in Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ: Dícite fíliæ Sion, Ecce Salvátor tuus venit. *Iſ.* 62.

Ant. 1. a. Rex tuus véniet tibi juſtus, & ſalvátor; & loquétur pacem géntibus. *Zach.* 9.

Ant. 7. d. Congregábit Iſrael, & cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuũ; redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum. *Jerem.* 31.

℣. Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, & congre-

ga nos de natiónibus; ℟. Ut confiteámur nómini ſancto tuo. *Pſ.* 105

Pater noſter. *Abſol. & Benedict. ut ſuprà poſt Pſalterium*, 153.

[*Hâc nocte in Eccleſia Cathedrali, pro prima Lectione legitur Præfatio S. Hieronymi in Iſaiam, quæ incipit per hæc verba*, Nemo cùm Prophétas. *Pro ſecunda verò legitur initium libri Iſaiæ, duabus quæ ſequuntur in unam junctis.*]

Incipit liber Iſaíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VIſio Iſaíæ fílii Amos, quam vidit ſuper Judam & Jerúſalem in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli; & áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus eſt: Fílios enutrívi, & exaltávi; ipſi autem ſprevérunt me. Cognóvit bos poſſeſſórem ſuum, & áſinus præſépe dómini ſui: Iſrael autem me non cognóvit, & pópulus meus non intellexit. Væ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, ſémini nequam, fíliis ſcelerátis: dereliquérunt Dóminum, blaſphemavérunt Sanctum Iſrael, abalienáti ſunt retrorsùm. Super quo percútiam vos ultrà, addentes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis uſque ad vérticem non eſt in eo sánitas: vulnus, & livor, & plaga tumens, non eſt circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. Terra veſtra deſerta, civitátes veſtræ ſuccenſæ igni: regiónem veſtram coram vobis aliéni dévorant, & deſolábitur ſicut in vaſtitáte hoſtíli. Et derelinquétur fília Sion, ut umbráculum in vínea, & ſicut tugúrium in cucumerário, & ſicut cívitas quæ vaſtátur. ¶ Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & ſalvi éritis.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones ex Iſaia per Adventum, nihil reſpondendo.*

℟. Attende, Dómine, de cœlo, & vide de habitáculo ſancto tuo: * Tu enim pater noſter, & Abraham neſcívit nos: † Tu, Dómine, redemptor noſter, § A ſéculo nomen tuum: útinam dirúmperes cœlos, & deſcénderes! ℣. Adjuva nos, miſertus noſtri, Dómine: * Tu enim pater noſter, & Abraham neſcívit nos. ℣. Non áliud nomen eſt ſub cœlo datum, in quo opórteat nos ſalvos fíeri: † Tu, Dómine, redemptor noſter. ℣. Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Fílius Dei, § A ſéculo nomen tuum: útinam dirúmperes cœlos, & deſcénderes! ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. Adjuva nos. *Iſ.* 63. *Marc.* 9. *Act.* 4. *Joan.* 6.

Lectio ij.

NIſi Dóminus exercítuum reliquiſſet nobis ſemen, quaſi Sódoma fuiſ-

ſémus, & quaſi Gomorrha ſímiles eſſémus. Audíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum: percípite áuribus legem Dei noſtri, pópulus Gomorrhæ. Quò mihi multitúdinem victimárum veſtrárum, dicit Dóminus? plenus ſum: holocauſta aríetum, & ádipem pínguium, & ſánguinem vitulórum, & agnórum, & hircórum nólui. Cùm venirétis ante conſpectum meum, quis quæſívit hæc de mánibus veſtris, ut ambularétis in átriis meis? Ne offerátis ultrà ſacrifícium fruſtrà: incenſum abominátio eſt mihi. Neoméniam, & ſábbatum, & feſtivitátes álias non feram; iníqui ſunt cœtus veſtri. Calendas veſtras & ſolemnitátes veſtras odívit ánima mea: facta ſunt mihi moleſta, laborávi ſuſtinens. Et cùm extendéritis manus veſtras, avertam óculos meos à vobis: & cùm multiplicavéritis oratiónem, non exáudiam; manus enim veſtræ ſánguine plenæ ſunt. Lavámini, mundi eſtóte, auferte malum cogitatiónum veſtrárum ab óculis meis: quiéſcite ágere perversè, díſcite bene fácere: quærite judícium, ſubveníte oppreſſo, judicáte pupillo, defendite víduam; & veníte, & argúite me, dicit Dóminus. Si fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabuntur; & ſi fúerint rubra quaſi vermículus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, & audiéritis me, bona terræ comedétis. Quòd ſi noluéritis, & me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos; quia os Dómini locútum eſt. Hæc dicit.

℟. Statim véniet ad templum ſuum Dominátor: *Ipſe quaſi ignis conflans, purgábit fílios Levi; & erunt offerentes ſacrifícia in juſtítia: & placébit Dómino ſacrifícium. ℣. Lex conſtítuit ſacerdótes infirmitátem habentes; ſermo autem qui poſt legem eſt, Fílium in æternum perfectum: * Ipſe. *Malach.* 3. *Hebr.* 7.

Lectio iij.

Quómodò facta eſt meretrix cívitas fidélis, plena judícii? Juſtítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argentum tuum verſum eſt in ſcóriam: vinum tuum mixtum eſt aquâ. Príncipes tui infidéles, ſócii furum: omnes díligunt múnera, ſequuntur retributiónes. Pupillo non júdicant; & cauſa víduæ non ingréditur ad illos. Propter hoc ait Dóminus Deus exercítuum, Fortis Iſrael: Heu, conſolábor ſuper hóſtibus meis, & vindicábor de inimícis meis. Et convertam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum ſcóriam tuam, & áuferam omne ſtannum tuum. Et reſtítuam júdices tuos ut fuérunt priùs, & conſiliários tuos ſicut antíquitùs: poſt hæc vocáberis cívitas juſti

urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redúcent eam in juſtítia. Hæc dicit.

℟. Quare mœróre contráheris, fília Sion? Numquid rex non eſt tibi, aut conſiliárius tuus périit? * Liberáberis: † Rédimet te Dóminus de manu inimicórum tuórum. ℣. Venit Fílius hóminis quærere & ſalvum fácere quod períerat: * Liberáberis. Glória Patri. † Rédimet te Dóminus. *Mich.* 4. *Luc.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Cùm vénerit Sion Redemptor, hoc fœdus meum cum eis, dicit Dóminus: Spíritus meus qui eſt in te, non recédet. *Iſ.* 59.

Ant. 4. E. In miſericórdia ſempiterna miſertus ſum tuî, Sion; & fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miſerátor tuus Dóminus. *Iſ.* 54.

Ant. 6. F. Conſolábor vos, & conſolabímini: vidébitis, & gaudébit cor veſtrum; & cognoſcétur manus Dómini ſervis ejus. *Iſ.* 66.

℣. Prope eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, ℟. Omnibus invocántibus eum in veritáte *Pſ.* 144.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 4. *de Aventu Domini.*

Lectio iv.

DIgnum eſt, fratres, ut totá cum devotióne Dómini celebrétis Adventum, delectáti tantá conſolatióne, ſtupefacti tantâ dignatióne, inflammáti tantâ dilectióne. Nec verò ſolùm cogitétis adventum, quo venit quærere & ſalvum fácere quod períerat; ſed & illum nihilóminùs, quo véniet & aſſúmet nos ad ſeipſum. Utinam circa hos duos adventus jugi meditatióne verſémini, ruminantes in córdibus veſtris quantum in prióre præſtíterit, quantum promíſerit in ſecundo.... Advéniens enim Salvátor reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ; ſi tamen priùs fúerit cor reformátum, & configurátum humilitáti cordis ipsíus. Propter quod & dicébat: Diſcite à me quia mitis ſum & húmilis corde. Ergo illam virtútum formam teneámus, quam verbo & exemplo commendávit Chriſtus præſens in carne; síquidem omnis virtus noſtra tam longè eſt à vera virtúte, quàm longè eſt ab ea forma. ¶ Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

¶ *Sic terminantur Lectiones per annum, niſi aliter notetur.*

℟. Ecce ſervus meus, dicit Dóminus: non contendet, neque clamábit, nec audiétur vox ejus foris, * Donec ponat in terra judícium: & legem ejus ínſulæ expectábunt. ℣. Nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant, * Donec. *Iſ.* 42. *Act.* 17.

Sermo 5. *Lectio v.*

Tertius quidam adventus eſt médius inter illos, in quo delectabíliter dórmiunt qui eum norunt. Illi enim duo manifeſti ſunt, ſed non iſte. In prióri quidem, In terris viſus, & cum homínibus converſátus eſt, quando, ſicut ipſe teſtátur, & vidérunt eum, & odérunt. In poſterióre verò, Vidébit omnis caro ſalutáre Dei noſtri; &, Vidébunt in quem transfixérunt. Médius occultus eſt, in quo ſoli eum in ſeipſis vident electi, & ſalvæ fiunt ánimæ eórum. In primo ergo venit in carne & in infirmitáte; in hoc médio, in Spíritu & virtúte; in último, in glória & majeſtáte. Per virtútem enim pervenítur ad glóriam, quia Dóminus virtútum ipſe eſt rex glóriæ; & adventus iſte médius via quædam eſt per quam à primo venítur ad últimum. In primo Chriſtus fuit redémptio noſtra; in último apparébit vita noſtra; in iſto réquies eſt & conſolátio noſtra.

℟. Confortáre, omnis pópulus terræ; * Quóniam ego vobiſcum ſum, dicit Dóminus exercítuum: & Spíritus meus erit in médio veſtrûm. ℣. Non dicent, Ecce hic; aut, Ecce illic: ecce enim regnum Dei intrà vos eſt; * Quóniam. *Agg. 2. Luc. 17.*

Lectio vj.

De hoc adventu médio ipſum audíte: Si quis díligit me, inquit, ſermónes meos ſervábit; & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus. Legi álibi: Qui timet Dóminum, fáciet bona; ſed plus áliquid dictum ſéntio de diligente, quia ſermónes Dei ſervábit. Ubi ergo ſervandi ſunt? Haud dúbiè quin in corde, ſicut ait Prophéta: In corde meo abſcondi elóquia tua, ut non peccem tibi. Sic ſerva ſermónem Dei, quómodò mélius ſerváre potes cibum córporis tui. Nam & ille panis vivus eſt, & cibus mentis. Ergo trajiciátur in víſcera quædam ánimæ tuæ, tránſeat in affectiónes tuas & in mores tuos. Si ſic verbum Dei ſerváveris, haud dúbium quin ab eo ſervéris. Véniet enim ad te Fílius cum Patre, véniet & Prophéta magnus, qui renovábit Jerúſalem; & ille nova fáciet ómnia. Hoc enim fáciet hic adventus, ut ſicut portávimus imáginem terréni, ſic portémus & imáginem cœleſtis. Sicut fuit vetus Adam effúſus per totum hóminem, & totum occupávit; ita modò totum obtíneat Chriſtus, qui totum creávit, totum redémit, totum & glorificábit.

℟. Expectat Dóminus ut miſereátur veſtri; & ídeo exaltábitur parcens vobis: * Deus judícii Dóminus; † Beáti omnes qui expectant eum. ℣. Apparébit expectántibus ſe in ſalútem: * Deus. Glória. † Beáti. *Iſ. 30. Hebr. 9.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Egrediétur ſicut in die certáminis, & véniet Dóminus Deus meus, omneſque ſancti cum eo. *Zach.* 14.

Ant. 3. à. Ecce venit in ſanctis míllibus ſuis, fácere judícium, & argúere omnes ímpios. *Ep. Jud.*

Ant. 1. *D.* Judicábit judícium plebis ſuæ, & oblectábit juſtos miſericórdiâ ſuâ. *Eccli.* 35.

℣. Cùm exárſerit in brevi ira ejus, ℟. Beáti omnes qui confídunt in eo. *Pſ.* 12.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Erunt ſigna in ſole, & luna, & ſtellis, & in terris preſſúra géntium. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homiliâ 1. *in Evang.*

DOminus ac Redemptor noſter, fratres caríſſimi, parátos nos invenire desíderans, seneſcentem mundum quæ mala ſequantur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compeſcat. Appropinquantem ejus términum quantæ percuſſiónes prævéniant, innoteſcit; ut ſi Deum metúere in tranquillitáte nólumus, vicínum ejus judícium, vel percuſſiónibus attríti timeámus. Hæc nos, fratres caríſſimi, idcirco dícimus; ut ad cautélæ ſtúdium veſtræ mentes evígilent, ne ſecuritáte tórpeant, ne ignorántiâ langueſcant, ſed ſemper eas & timor ſollícitet, & in bono ópere ſollicitúdo confirmet; penſantes hoc quod Redemptóris noſtri voce ſubjúngitur, Areſcéntibus homínibus præ timóre & expectatióne quæ ſupervénient univerſo urbi.

℟. Erunt ſigna in ſole, & luna, & ſtellis; & in terris preſſúra géntium: * Tunc vidébunt Fílium hóminis venientem in nube cum poteſtáte magna & majeſtáte. ℣. Sol convertétur in ténebras, & luna in ſánguinem, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis: * Tunc. *Luc.* 21. *Joel.* 2.

Lectio viij.

VIrtútes cœlórum movebuntur. Quid étenim Dóminus virtútes cœlórum, niſi Angelos, Archángelos, Thronos, Dominatiónes, Principátus & Poteſtátes appellat? quæ in adventu diſtricti Júdicis noſtris tunc óculis viſibíliter apparébunt, ut diſtrictè tunc à nobis éxigant hoc quod modò inviſíbilis Cónditor æquanímiter portat. Ubi & ſúbditur: Et tunc vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cum poteſtáte magna & majeſtáte. Ac ſi apertè dicerétur: In poteſtáte & majeſtáte viſúri ſunt, quem in humilitáte pófitum audíre noluérunt; ut virtútem ejus tantò tunc diſtríctiùs ſéntiant, quantò nunc cervícem

cordis ad ejus patiéntiam non inclínant. Sed quia hæc contra réprobos dicta ſunt, mox ad electórum conſolatiónem verba vertuntur. Nam & ſúbditur: His autem fieri incipiéntibus, reſpícite, & leváte cápita veſtra, quóniam appropinquat redémptio veſtra.

℟. Deus manifeſtè véniet, Deus noſter, & non ſilébit. Ignis in conſpectu ejus exardeſcet: advocábit cœlum & terram diſcérnere pópulum ſuum. * Congregáte illi ſanctos ejus. ℣. Timéte Dóminum, & date illi honórem; quia venit hora judícii ejus. * Congregáte. *Pſ.* 49. *Apoc.* 14.

Lectio ix.

LEváre cápita eſt mentes noſtras ad gáudia pátriæ cœleſtis erígere. Qui ergo Deum díligunt, ex mundi fine gaudére atque hilaréſcere jubentur; quia vidélicet eum quem amant, mox inveniunt, dum tranſit is quem non amavérunt. Abſit enim ut fidélis quiſque qui Deum vidére deſíderat, de mundi percuſſiónibus lúgeat, quem finíri eiſdem ſuis percuſſiónibus non ignórat. Scriptum namque eſt: Quicumque volúerit amícus eſſe ſéculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur. Qui ergo appropinquante mundi fine non gaudet, ſe illíus eſſe teſtátur amícum; atque per hoc inimícus Dei eſſe convíncitur. Sed abſit hoc à fidélium córdibus; abſit ab his qui & eſſe áliam vitam per fidem credunt, & eam per operatiónem díligunt. Ex mundi enim deſtructióne lugére eórum eſt qui radíces cordis in ejus amóre plantavérunt, qui ſequentem vitam non quærunt, qui illam neque eſſe ſuſpicantur. Nos qui cœleſtis pátriæ gáudia cognóvimus, ad ea feſtináre quantócius debémus.

℟. Lætentur cœli, & exultet terra, & dicant in natiónibus: Dóminus regnávit. * Tunc laudábunt ligna ſaltûs coram Dómino; quia venit judicáre terram. ℣. Expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat; quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis. 1. *Par.* 16. *Rom.* 8. * Tunc laudábunt. Glória. *Repetitur* ℟. Lætentur. *uſque ad* ℣. *excluſivè.* [*Quod obſervatur in omni Officio ix. Lect. in quo non dicitur* Te Deum.]

℣. *Sacerd.* Surge, Deus, júdica terram; ℟. Quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus. *Pſ.* 81.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. ECce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat; & Antíquus diérum dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum. *Dan.* 7.

Ant. 3. a. Omnes pópuli, tribus, & linguæ ipſi ſérvient. *Dan.* 7.

Ant. 7. d. Poteſtas ejus

poteſtas æterna quæ non auferétur, & regnum ejus quod non corrumpétur. *Dan.* 7.

Ant. 5. C. Fluent ad eum pópuli, & judicábit inter pópulos multos, & corrípiet gentes fortes uſque in longinquum. *Mich.* 4.

Ant. 4. f. Ambulábimus in nómine Dómini Dei noſtri; & regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, & uſque in æternum. *Mich.* 4.

Capitulum. 1. Timoth. 6.

ADventum Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſuis tempóribus oſtendet beátus & ſolus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium; qui ſolus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inacceſsíbilem; quem nullus hóminum vidit, ſed nec vidére poteſt: cui honor & impérium ſempiternum.

Hymnus, Jordánis oras. *ut ſuprà*, 164.

℣. Intende, próſperè procéde, ℟. Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. *Pſ.* 44.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Scitóte quóniam prope eſt regnum Dei: amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. *Luc.* 21.

Oratio.

EXcita, quæſumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni; ut ab imminéntibus peccatórum noſtrórum perículis, te mereámur protegente éripi, te liberante ſalvári; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Oratio cujuſlibet Dominicæ dicitur ad Horas per Hebdomadam, niſi aliter notetur.

AD HORAS, Antiphonæ ſumuntur ex Laudibus, quartâ prætermiſſâ: quod ſemper obſervatur, niſi aliter notetur.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Ecce cum núbibus cœli.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum, * Miſerére nobis. *Joan.* 6.

Cetera ut in Pſalterio.

CANON.

Ex Concílio Trecenſi.

Anno 1459.

IN Adventu Dómini eſt multùm commendábile jejúnium illis quibus Dóminus déderit voluntátem páriter & facultátem, & máximè Cléricis.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Omnes pópuli.

Capitulum. Zach. 14.

ERit Dóminus rex ſuper omnem terram: in die illa erit Dóminus unus, & erit nomen ejus unum.

℟. *br.* Timébunt gentes * Nomen tuum, Dómine. Timébunt. ℣. Et omnes reges terræ * glóriam tuam, * Nomen tuum, Dómine. Glória Patri. Timébunt.

℣. Dóminus vidébitur in glória ſua: ℟. Et pópulus

qui creábitur, laudábit Dóminum. *Pſ.* 101.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Poteſtas ejus.

Capitulum. Dan. 7.

JUdícium ſedébit ut auferátur poténtia, & conterátur, & diſpéreat uſque in finem. Regnum autem, & poteſtas, & magnitúdo regni quæ eſt ſubter omne cœlum, detur pópulo ſanctórum Altíſſimi: cujus regnum, regnum ſempitérnum eſt.

℟. *br.* Regnum tuum, Dómine, * Regnum ómnium ſeculórum. Regnum tuum. ℣. Et dominátio tua * in omni generatióne & generatiónem, * Regnum ómnium ſeculórum. Glória Patri. Regnum. *Pſ.* 144.

℣. Tua eſt, Dómine, poténtia & glória: ℟. Tu es ſuper omnes príncipes. 1. *Paral.* 29.

AD NONAM.

Ant. 4. f. Ambulábimus.

Capitulum. Ezech. 39.

POnam glóriam meam in géntibus: & vidébunt omnes gentes judícium meum quod fécerim, & manum meam quam poſúerim ſuper eos; & ſcient domus Iſrael quia ego Dñus Deus eórum à die illa, & deinceps.

℟. *br.* Lætentur & exultent gentes; * Quóniam júdicas pópulos in æquitáte. Lætentur. ℣. Et gentes * in terra dírigis; * Quóniam júdicas. Glória Patri. Lætentur. *Pſ.* 66.

℣. Jubiláte in conſpectu regis Dómini; ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Pſ.* 97.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. f. ECce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur, allelúia. *Iſ.* 40.

Ant. 5. C. Ecce merces Dómini cum eo, & opus illíus coram illo, allelúia. *Iſ.* 40.

Ant. 7. a. De Jerúſalem dabit vocem ſuam Dóminus, ſpes pópuli ſui, & fortitúdo filiórum Iſrael, allelúia. *Joel.* 3.

Ant. 3. a. Replébitur terra, ut cognoſcant glóriam Dómini, allelúia. *Habac.* 2.

Ant. 4. *D.* Omnis qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit; quia in monte Sion erit ſalvátio, allelúia. *Joel.* 2.

Capitulum. Apocal. 22.

QUi juſtus eſt juſtificétur adhuc, & ſanctus ſanctificétur adhuc. Ecce vénio citò, & merces mea mecum eſt, réddere unicuíque ſecundùm ópera ſua.

Hymnus, Statúta decréto Dei. *ut infrà*, 166.

℣. Excita poténtiam tuam, & veni, ℟. Ut ſalvos fácias nos. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Vigiláte, omni témpore orantes, ut digni habeámini ſtare ante Fílium hóminis, allelúia. *Luc.* 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

IN FERIIS ADVENTUS AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum Deum qui ventúrus eſt, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

INſtantis adventum Dei
Poſcámus ardenti prece;
Feſtiſque munus ínclytum
Præoccupémus cánticis.

Æterna Proles féminæ
Non horret inclúdi ſinu;
Fit ipſe ſervus, ut jugo
Nos ſervitútis éximat.

Manſuétus & clemens venit:
Occurre, feſtína, Sion;
Ultro tibi quam pórrigit,
Ne dura pacem réſpuas.

Mox nube clarâ fúlgurans
Mundi redíbit árbiter,
Suique membra córporis
Cœlo triumphátor vehet.

Fœtus tenebrárum, die
Cedant propinquo crímina:
Adam reformétur vetus,
Imágo ſuccédat novi.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

℣. Anima mea deſiderávit te in nocte: ℟. Sed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te. *Cantic. Iſaiæ* 26.

Tria ℟℟℟. *ſumuntur è Dominica præcedenti, ex I. & II. Nocturno alternatim, ut notatur in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miſerére noſtri, Deus ómnium, & réſpice nos; ℟. Et oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum. *Cantic. Eccli.* 36.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Capitulum. Zach. 6.

HÆc ait Dóminus exercítuum, dicens: Ecce vir Oriens nomen ejus; & ſubter eum oriétur, & ædificábit templum Dómino.

Hymnus.

JOrdánis oras prævia
Vox ecce Baptiſtæ quærit:
Præcónis ad grandes ſonos
Ignávus abſcédat ſopor.

Auctóris adventum ſui
Tellus & æther & mare
Prægeſtiente ſéntiunt
Et jam ſalútant gaudio.

Mundémus & nos péctora:
Deo propinquanti viam
Sternámus; & dignam domum
Tanto parémus hóſpiti.

Tu noſtra, tu, Jeſu, ſalus;
Tu robur & ſolátium:
Arens ut herba, te ſine
Mortále tabeſcit genus.

Ægris ſalutárem manum
Extende: proſtrátos leva:
Oſtende vultum, jam ſuus
Mundo refloreſcet decor.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Tu exurgens, Dómine, miſeréberis Sion; ℟. Quia venit tempus miſerendi ejus. *Pſ.* 101.

Ad Benedictus. *Antiphona propria, ut infrà in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio, 141.

Oratio Dominicæ præcedentis.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Conſurge, conſurge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini: conſurge ſicut in diébus antiquis. *Iſ.* 51.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum, * Miſerére nobis. *Joan.* 6.

Preces, flexis genibus, ut in Pſalterio, 143.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Obſecro, Dómine, mitte quem miſſúrus es. *Exod.* 4.

Capitulum. Iſaïæ 62.

PRopter Sion non tacébo, & propter Jerúſalem non quieſcam, donec egrediátur ut ſplendor Juſtus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. *br.* Meménto noſtrî, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ℣. Víſita nos * in ſalutári tuo, * In beneplácito. Glória Patri. Meménto. *Pſ.* 105.

℣. Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? ℟. Cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael. *Pſ.* 52.

Preces, flexis genibus, ut in Pſalterio, 147.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Oſtende, Dómine, fáciem tuam: placáre, Dómine; ne moréris. *Dan.* 9.

Capitulum. Iſaïæ 46.

AUdíte me, duro corde, qui longè eſtis à juſtítia: prope feci juſtítiam meam; non elongábitur, & ſalus mea non morábitur.

℟. *br.* Oſtende nobis Dómine, * Miſericórdiam tuam. Oſtende. ℣. Et ſalutáre tuum * da nobis, * Miſericórdiam. Glória. Oſtende. *Pſ.* 84.

℣. Miríſica miſericórdias tuas, ℟. Qui ſalvos facis ſperantes in te. *Pſ.* 16.

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio, 147.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Expectátio Iſrael ſalvátor ejus in témpore tribulatiónis: ne derelinquas nos. *Jerem.* 14.

Capitulum. Jerem. 50.

IN témpore illo, ait Dóminus: Quærétur iníquitas Iſrael, & non erit: & peccátum Juda, & non inveniétur; quóniam propítius ero eis quos relíquero.

℟. *br.* Prope timéntes Dóminum * Salutáre ipsíus. Prope. ℣. Ut inhábitet glória * in terra noſtra: * Salutáre ipsíus. Glória. Prope.

℣. Juſtítia ante eum ambulábit: ℟. Et ponet in via greſſus ſuos. *Pſ.* 84.

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio, 147.

AD VESPERAS.

Antiph. & Pſ. ſumuntur de Pſalterio ſecundùm Feriam.

Capitulum. Habac. 2.

APparébit in finem, & non mentiétur: ſi moram fécerit, expecta illum;

quia véniens véniet, & non tardábit.

Hymnus.

STatúta decréto Dei
Tandem propinquant témpora:
Emptus tot annórum morâ
Affulget è cœlo dies.
Patris nefando crímine
Proles jacébat ſaúcia:
In mortis umbrâ cónditum
Sedébat humánum genus.
Morti ſecúndæ débitos
Et ſempiternis ígnibus
Horrenda juſti Júdicis
Manébat expectátio.
Heu! quis ruínæ tam gravis
Sarcíre damna; quæ manus
Afferre tam grandi queat
Parem medélam vúlneri?
Tu, Chriſte, tu ſolus tuo
Delapſus è throno Deus,
Imágini potes tuæ
Formam decuſque réddere.
Roráte, cœli, déſuper;
Juſtumque fœcundo ſinu
Complexa tellus, pérdito
Orbi ſalútem gérminet.
Sit ſempiterna laus tibi,
Verbum Patris factum caro,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

℣. Adjútor meus & protector meus tu es: ℟. Deus meus, ne tardáveris. *Pſ.* 39.

Ad Magníficat. *Antiphona propria, ut infrà in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio. 148.

AD COMPLETORIUM.

Antiph. & Pſalmi ut in Pſalterio. Hymnus, In noctis. 148.
Capitulum & ℟. br. 149.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 5. a. Salutáre tuum expectábo, Dómine. *Geneſ.* 49.
Preces, quando dicuntur, & Oratio, ut ſuprà. 150.

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

ERit in novíſſimis diébus præparátus mons domûs Dómini in vértice móntium, & elevábitur ſuper colles; & fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, & dicent: Veníte, & aſcendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob: & docébit nos vias ſuas, & ambulábimus in ſémitis ejus; quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jeruſalem. Et judicábit gentes, & árguet pópulos multos; & conflábunt gládios ſuos in vómeres, & lánceas ſuas in falces: non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebuntur ultrà ad prælium. Domus Jacob, veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. Projeciſti enim pópulum tuum, domum Jacob; quia repléti ſunt ut olim, & áugures habuérunt ut Philiſtiim, & púeris aliénis adhæſérunt. Hæc dicit.

℟. Dixit Dóminus: Dómui Juda miſerébor, * Et ſalvábo eos: & erit ubi dicétur eis, Non pópulus meus

vos; dicétur eis, Fílii Dei viventis. ℣. Mittam Fílium meum dilectum, * Et ſalvábo eos. *Oſea* 1. *Luc.* 20.

Lectio ij. Cap. 3.

ECce enim dominátor Dóminus exercítuum áuferet à Jerúſalem & à Juda válidum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ; fortem, & virem bellatórem, júdicem, & prophétam, & aríolum & ſenem; príncipem ſuper quinquaginta, & honorábilem vultu, & conſiliárium, & ſapientem de architectis, & prudentem elóquii myſtici. Et dabo púeros príncipes eórum; & effemináti dominabuntur eis. Hæc dicit.

℟. Statim véniet ad templum. 157.

Lectio iij. Cap. 4.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ ſublímis, & exultátio his qui ſalváti fúerint de Iſrael. Et erit: Omnis qui relictus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúſalem, ſanctus vocábitur, omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem: ſi ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion, & ſánguinem Jerúſalem láverit de médio ejus in ſpíritu judícii, & ſpíritu ardóris. Et creábit Dóminus ſuper omnem locum montis Sion, & ubi invocátus eſt, nubem per diem, & fumum & ſplendórem ignis flammantis in nocte; ſuper omnem enim glóriam protéctio. Hæc dicit.

℟. Quare mœróre. 158.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Non tardat Dóminus promiſſiónem ſuam: advéniet dies Dómini. 2. *Petr.* 3.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Anno 632. *C.* 25.

SCiant Sacerdótes Scriptúras ſacras, & Cánones meditentur; ut omne opus eórum in prædicatióne divína & doctrína conſiſtat, atque ædíficent cunctos tam fídei ſciéntiâ, quàm óperum diſciplínâ.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Ecce prædixi vobis ómnia: cùm vidéritis hæc fieri, ſcitóte quòd in próximo ſit in óſtiis. *Marc.* 13.

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

CAntábo dilecto meo cánticum patruélis mei víneæ ſuæ. Vínea facta eſt dilecto meo in cornu fílio ólei. Et ſepívit eam, & lápides elégit ex illa, & plantávit eam electam, & ædificávit turrim in médio ejus, & tórcular extruxit in ea; & expectávit ut fáceret uvas, & fecit labruſcas. Nunc ergo, habitatóres Jerúſalem, & viri Juda, judicáte inter me & víneam meam. Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? An quòd expectávi ut fáceret

uvas, & fecit labruſcas? Hæc dicit.

℟. Ecce ſervus. 158.

Lectio ij.

ET nunc oſtendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: Auferam ſepem ejus, & erit in direptiónem: díruam macériam ejus, & erit in conculcatiónem. Et ponam eam deſertam: non putábitur, & non fodiétur; & aſcendent vepres, & ſpinæ: & núbibus mandábo ne pluant ſuper eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Iſrael eſt: & vir Juda germen ejus delectábile: & expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas; & juſtítiam, & ecce clamor. Væ qui conjúngitis domum ad domum, & agrum agro copulátis uſque ad términum loci. Numquid habitábitis vos ſoli in médio terræ? In áuribus meis ſunt hæc, dicit Dóminus exercítuum. Hæc dicit.

℟. Confortáre. 159.

Lectio iij.

VÆ qui conſúrgitis manè ad ebrietátem ſectandam, & potandum uſque ad véſperam, ut vino æſtuétis. Cíthara, & lyra, & tympanum, & tíbia, & vinum in convíviis veſtris: & opus Dómini non reſpícitis, nec ópera mánuum ejus conſiderátis. Proptéreà captívus ductus eſt pópulus meus, quia non hábuit ſciéntiam; & nóbiles ejus interiérunt fame; & multitúdo ejus ſiti exáruit. Proptéreà dilatávit infernus ánimam ſuam, & apéruit os ſuum abſque ullo término; & deſcendent fortes ejus, & pópulus ejus, & ſublímes, glorioſíque ejus ad eum. Et incurvábitur homo, & humiliábitur vir, & óculi ſublímium deprimentur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus ſanctus ſanctificábitur in juſtítia. Hæc dicit.

℟. Expectat. 159.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Quales oportet vos eſſe in ſanctis converſatiónibus, expectantes & properantes in adventum diéi Dómini. 2. *Petr.* 3.

C A N O N.

Ex Epíſtola Leónis Papæ quarti, ad Epíſcopos Británniæ.

Poſt ann. 847. *T.* 8. *Conc.*

NOn cónvenit áliquem judicáre, & ſanctórum Conciliórum Cánones relínquere, vel Decretálium régulas quæ habentur apud nos ſimul cum illis in Cánone; quia qui illórum ſanctórũ Patrum ſtatúta quæ apud nos Cánones prætitulantur, non recéperit, ipſe ſe convincit nec Cathólicam nec Apoſtólicam fidem, nec ſancta Chriſti Evangélia quátuor, utíliter & efficáciter, & ad effectum ſuum retinére vel crédere.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Atténdite ne graventur corda veſtra in crápula, & ebrietáte, & curis hujus vitæ. *Luc.* 21.

FERIA

FERIA QUARTA.

De Iſaïa Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

VÆ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitátis, & quaſi vínculum plauſtri peccátum. Qui dícitis: Feſtínet, & citò véniat opus ejus, ut videámus; & appropíet, & véniat consílium Sancti Iſrael, & ſciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, & bonum malum: ponentes ténebras lucem, & lucem ténebras: ponentes amárum in dulce, & dulce in amárum. Væ qui ſapientes eſtis in óculis veſtris, & coram vobiſmetipſis prudentes. Væ qui potentes eſtis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miſcendam ebrietátem. Qui juſtificátis ímpium pro munéribus, & juſtítiam juſti aufertis ab eo. Hæc dicit Dóminus.

℟. Dixit Dóminus. 166.

Lectio ij.

PRopter hoc, ſicut dévorat ſtípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; ſic radix eórum quaſi favilla erit, & germen eórum ut pulvis aſcendet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum, & elóquium Sancti Iſrael blaſphemavérunt. Ideo irátus eſt furor Dómini in pópulum ſuum, & extendit manum ſuam ſuper eum, & percuſſit eum; & conturbáti ſunt montes, & facta ſunt morticína eórum quaſi ſtercus in médio plateárum. In his ómnibus non eſt averſus furor ejus, ſed adhuc manus ejus extenta. Et elevábit ſignum in natiónibus procul, & ſibilábit ad eum de fínibus terræ: & ecce feſtínus velóciter véniet. Hæc dicit.

℟. Statim véniet. 157.

Lectio iij. Cap 8.

DOminum exercítuum ipſum ſanctificáte: ipſe pavor veſter, & ipſe terror veſter. Et erit vobis in ſanctificatiónem, in lápidem autem offenſiónis & in petram ſcándali duábus dómibus Iſrael, in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúſalem. Et offendent ex eis plúrimi, & cadent, & contereníur, & irretientur, & capientur. Liga teſtimónium, ſigna legem in diſcípulis meis. Et expectábo Dóminum qui abſcondit fáciem ſuam à domo Jacob, & præſtolábor eum. Hæc dicit.

℟. Quare mœróre contráheris. 158.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Satágite immaculáti & inviolati ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3.

CANON.

Ex Concílio Nicéno ſecundo. *Anno* 787. *C.* 1.

CAnones ampléctimur, non ſolùm qui ab almis Apóſtolis & universálibus Synodis, ſed qui étiam in áliis Concíliis quæ locáliter per províncias & regiónes ſunt collecta, in expo-

ſitiónem hujúſmodi Decretórum promulgáti ſunt, & qui à ſanctis Pátribus noſtris proláti fuiſſe probantur. Ab uno enim omnes eodemque Spíritu illumináti, quæ erant utília definiérunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum; ut, cùm vénerit, confeſtim apériant ei. *Luc.* 12.

FERIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 10.

ET erit in die illa, non adjíciet resíduum Iſrael, & hi qui fúgerint de domo Jacob, inníti ſuper eo qui pércutit eos; ſed innitétur ſuper Dóminum, Sanctum Iſrael, in veritáte. Relíquiæ convertentur, relíquiæ, inquam, Jacob ad Deum fortem. Si enim fúerit pópulus tuus Iſrael quaſi aréna maris, relíquiæ convertentur ex eo: conſummátio abbreviáta inundábit juſtítiam. Conſummatiónem enim & abbreviatiónem Dóminus Deus exercítuum fáciet in médio omnis terræ. Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: Noli timére, pópulus meus habitátor Sion, ab Aſſur: in virga percútiet te, & báculum ſuum levábit ſuper te in via Ægypti. Adhuc enim páululùm modicúmque, & conſummábitur indignátio, & furor meus ſuper ſcelus eórum. Hæc dicit.

℟. Ecce ſervus. 158.

Lectio ij. Cap. 11.

IN die illa radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur; & erit ſepulcrum ejus glorióſum. Et erit in die illa: Adjíciet Dóminus ſecundò manum ſuam ad poſſidendum resíduum pópuli ſui, quod relinquétur ab Aſſyriis, & ab Ægypto, & à Phetros, & ab Æthiópia, & ab Elam, & à Sénnaar, & ab Emath, & ab ínſulis maris. Et levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſrael, & diſperſos Juda cólliget à quátuor plagis terræ. Hæc dicit Dóminus.

℟. Confortáre. 159.

Lectio iij. Cap. 14.

PRope eſt ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabuntur. Miſerébitur enim Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Iſrael, & requiéſcere eos fáciet ſuper humum ſuam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, & addúcent eos in locum ſuum: & poſſidébit eos domus Iſrael ſuper terram Dómini in ſervos & ancillas; & erunt capientes eos qui ſe céperant, & ſubjícient exactóres ſuos. Et erit in die illa: cùm réquiem déderit tibi Deus à labóre tuo, & à concuſſióne tua, & à ſervitúte dura qua antè ſerviſti, ſumes parábolam iſtam contra regem Babylónis, & dices: Quó-

modò ceſſávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædentem pópulos in indignatióne plagâ inſanábili, ſubjicientem in furóre gentes, perſequentem crudéliter. Conquiévit & ſíluit omnis terra, gavíſa eſt & exultávit. Hæc dicit.

℟. Expectat. 159.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. A. Grátia vobis & pax à Deo, ut nihil deſit in ulla grátia expectántibus revelatiónem Dómini. 1. *Cor.* 1.

CANON.

Ex Epíſtola Canónica ſancti Agobardi Lugdunenſis Epíſcopi contra legem Gundobaldi.

Script. ann. 829. *num.* 12.

Piá conſideratióne dignum vidétur de Canónibus Gallicánis, quóniam venerábiles & ſancti viri eos edidérunt; quia cóngruâ veneratióne pro cauſis neceſſáriis quarum definitiónes in generálibus non inveniuntur, fides ſit eis adhibenda, religióne débitâ; & mélius ſit unicuíque eórum ſequi auctoritátem quàm próprium ſenſum; & ſine áliquo dolóre transíri non poſſit, cùm definitiónes multórum & Sanctórum atque Catholicórum prætermittantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Ecce vénio: beátus qui vígilat, & cuſtódit veſtimenta ſua, ne nudus ámbulet. *Apoc.* 16.

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 16.

Emitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra deſerti ad montem fíliæ Sion. Et erit: ſicut avis fúgiens, & pulli de nido avolantes, ſic erunt fíliæ Moab in tranſcenſu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quaſi noctem umbram tuam in merídie. Abſconde fugientes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab, eſto latíbulum eórum à fácie vaſtatóris: finítus eſt enim pulvis, conſummátus eſt miſer, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in miſericórdia ſólium: & ſedébit ſuper illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & quærens judíciũ, & velóciter reddens quod juſtum eſt. Hæc dicit.

℟. Dixit Dñus. 166.

Lectio ij. Cap. 17.

Et erit in die illa: attenuábitur glória Jacob, & pinguédo carnis ejus marceſcet. Et erit ſicut cóngregans in meſſe quod reſtíterit, & bráchium ejus ſpicas leget: & erit ſicut quærens ſpicas in valle Ráphaim. Et relinquétur in eo ſicut racémus, & ſicut excúſſio óleæ duárum vel trium olivárum in ſummitáte rami, ſive quátuor aut quinque in cacumínibus ejus fructus ejus, dicit Dóminus Deus Iſrael. In die illa inclinábitur homo

ad Factórem ſuum, & óculi ejus ad Sanctum Iſrael reſpícient; & non inclinábitur ad altária quæ fecérunt manus ejus: & quæ operáti ſunt dígiti ejus, non reſpíciet, lucos & delúbra. Hæc dicit.

℞. Statim. 157.

Lectio iij. Cap. 19.

IN die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægypti; & títulus Dómini juxta términum ejus erit in ſignum & in teſtimónium Dómino exercítuum in terra Ægypti. Clamábunt enim ad Dóminum à fácie tribulantis, & mittet eis ſalvatórem & propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoſcétur Dóminus ab Ægypto, & cognoſcent Ægyptii Dóminum in die illa, & colent eum in hóſtiis & in munéribus; & vota vovébunt Dómino, & ſolvent. Et percútiet Dóminus Ægyptum plagâ, & ſanábit eam; & revertentur ad Dóminum, & placábitur eis, & ſanábit eos. Hæc dicit.

℞. Quare. 158.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Integer ſpíritus veſter, & ánima, & corpus ſine queréla in adventu Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſervétur. 1. *Theſſ.* 5.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *Seſſ.* 25. *de Ref.* C. 18.

SCiant univerſi ſacratíſſimos Cánones exactè ab ómnibus, quoad fieri póterit, indiſtinctè obſervandos.

Quòd ſi urgens juſtáq tio, & major quan utílitas poſtuláverit cu quibus diſpenſandum e causâ cógnitâ, ac ſumn turitáte, atque gratis, buſcumque, ad quos d sátio pertinébit, erit pr dum: aliterque facta d ſátio, ſurreptítia cenſ

Ad Magníficat. *Ant.* Sicut fulgur coruſcans cœlo in ea quæ ſub ſunt, fulget; ita erit hóminis in die ſua. *Lu*

S A B B A T O

De Iſaía Prophé

Lectio j. Cap.

IN die illa erit Dó exercítuum corón tiæ & ſertum e tiónis resíduo pópuli ſpíritus judícii ſedenti judícium, & fortitú verténtibus de bello a tam. Verùm hi quoq vino neſciérunt, & ebrietáte erravérunt: dos & prophéta neſc præ ebrietáte, abſorp à vino, erravérunt ir táte, neſciérunt vide ignoravérunt judíciun nes enim menſæ replé vómitu ſordiumque, non eſſet ultrà locus. docébit ſciéntiam? & intellígere fáciet aud Ablactátos à lacte, ab ubéribus. Hæc di

℞. Ecce ſervus.

Lectio ij.

PRopter hoc audí bum Dómini, vi sóres, qui dominámi

populum meum qui eſt in Jeruſalem. Dixiſtis enim : Percúſſimus fœdus cum morte, & cum inferno fécimus pactum. Flagellum inundans cùm tranſíerit, non véniet ſuper nos ; quia poſúimus mendácium ſpem noſtram, & mendácio protecti ſumus. Idcirco hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretióſum, in fundamento fundátum ; qui credíderit, non feſtínet. Et ponam in póndere judícium, & juſtítiam in menſúra ; & ſubvertet grando ſpem mendácii, & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus veſtrum cum morte, & pactum veſtrum cum inferno non ſtabit : flagellū inundans cùm tranſíerit, éritis ei in conculcatiónem. Hæc dicit.

℟. Confortáre. 159.

Lectio iij. Cap. 29.

VÆ qui profundi eſtis corde, ut à Dómino abſcondátis consílium ; quorum ſunt in ténebris ópera, & dicunt ; Quis videt nos, & quis novit nos ? Perverſa eſt hæc veſtra cogitátio : quaſi ſi lutum contra ſígulum cógitet, & dicat opus factóri ſuo : Non feciſti me ; & figmentum dicat fictóri ſuo : Non intélligis. Nonne adhuc in módico & in brevi convertétur Líbanus in Charmel, & Charmel in ſaltum reputábitur ? Et áudient in die illa ſurdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & páuperes hómines in Sancto Iſrael exultábunt ; quóniam defécit qui prævalébat, conſummátus eſt illúſor, & ſuccíſi ſunt omnes qui vigilábant ſuper iniquitátem. Hæc dicit.

℟. Expectat. 159.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus ſanctus ſanctificábitur in juſtítia. *Iſ.* 5.

CANON.

Ex Epíſtola Innocéntii Papæ primi ad Macédones Epíſcopos.

Script. an. 416. *num.* 3.

QUod pro remédio ac neceſſitáte témporis ſtatútum eſt, conſtat prímitus non fuiſſe, ac fuiſſe régulas véteres quas ab Apóſtolis aut Apoſtólicis viris tráditas Eccléſia Románа cuſtódit, cuſtodiendaſque mandat his qui audíre eam conſuevérunt. Ergo quod pro remédio neceſſitas réperit, ceſſante neceſſitáte, debet útique ceſſáre ; quia álius eſt ordo legítimus, ália uſurpátio quam ad præſens tantùm fíeri tempus impellit.

AD VESPERAS.

Ant. & Pſ. de Pſalterio.

Capitulum. Deut. 18.

PRophétam de gente tua & de frátribus tuis ſicut me, ſuſcitábit tibi Dóminus Deus tuus : ipſum áudies.

quem non diligerémus, niſi nos prior ipſe diligeret, & ténebras ignorántiæ noſtræ ſuæ veritátis luce diſcúteret.

℟. Sapiéntia ſúſcipit inquirentes ſe, & præíbit in via juſtítiæ: * Qui ſérviunt ei, obſequentes erunt Sancto; & eos qui díligunt illam, díligit Deus. ℣. Nos Spíritu ex fide, ſpem juſtítiæ expectámus in Chriſto Jeſu. * Qui. *Eccli.* 4. *Galat.* 5.

Lectio v.

QUod quómodò implétum ſit, Joannes Apóſtolus commémorat, dicens: Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus. Et íterùm: Nos ergo diligámus Deum; quóniam ipſe prior dilexit nos. Diligendo ítaque nos Deus, ad imáginem ſuam nos réparat: & ut in nobis formam ſuæ bonitátis invéniat, dat unde ipſi quoque quod operátur, operémur; accendens ſcílicet méntium noſtrárum lucernas, & igne nos ſuæ caritátis inflammans; ut non ſolùm ipſum, ſed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam ſi inter hómines ea demum firma amicítia eſt, quam morum ſimilitúdo ſociárit, cùm tamen parílitas voluntátum ſæpè in réprobos tendat affectus; quantùm nobis optandum atque nitendum eſt, ut in nullo ab iis quæ Deo ſunt plácita, diſcrepémus? De quo dicit Prophéta: Quóniam ira in indignatióne ejus, & vita in voluntáte ejus; quia non áliter in nobis erit dígnitas divínæ majeſtátis, niſi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Senſum tuum, Dómine, quis ſciet, * Niſi tu ſapiéntiam míſeris de altíſſimis; & ſic correctæ ſint ſémitæ eórum qui ſunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines? ℣. Ego carnális ſum, venúmdatus ſub peccáto; quod enim óperor, non intélligo, * Niſi. *Sap.* 9. *Rom.* 7.

Cap. 2. *Lectio vj.*

DIcente ítaque Dómino, Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo & ex tota mente tua; &, Díliges próximum tuum ſicut teipſum, ſuſcípiat fidélis ánima auctóris ſui atque rectóris immarceſcíbilem caritátem; totamque ſe étiam ejus ſubjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judíciis nihil vacat à veritáte juſtítiæ, nihil à miſeratióne cleméntiæ. Quóniam etſi magnis quis labóribus & multis fatigétur incómmodis, bona eſt illi cauſa tolerandi, qui ſe adverſis vel córrigi intélligit, vel probári. Caritátis verò iſtíus píetas perfecta eſſe non póterit, niſi diligátur & próximus: quo nómine non ii tantùm intelligendi ſunt qui nobis amicítiâ aut propinquitáte junguntur, ſed omnes prorsùs hómines

tam quibus nobis natúra commúnis eſt, ſive illi hoſtes ſint, ſive ſócii, ſive líberi, ſive ſervi; unus enim nos Cónditor finxit, unus nos Creátor animávit. Dedit autem nobis majóres diligendi próximi cauſas étiam grátiæ chriſtiánæ latitúdo.

℟. Quis ſuſcitávit ab oriente Juſtum? Vidérunt extréma terræ, & appropinquavérunt & acceſſérunt. * Unuſquiſque próximo ſuo auxiliábitur, & fratri ſuo dicet: Confortáre. ℣. Ut unánimes honorificétis Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ſuſcípite ínvicem, ſicut & Chriſtus ſuſcépit vos in honórem Dei: * Unuſquiſque. Glória Patri. * Unuſquiſque. *Iſ.* 41. *Rom.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Flos de radíce Jeſſe aſcendet; & requieſcet ſuper eum Spíritus ſapiéntiæ & intellectûs. *Iſ.* 11.

Ant. 6. F. In ſciéntia ſua juſtificábit ipſe multos, & iniquitátes eórum ipſe portábit. *Iſ.* 53.

Ant. 7. *d.* Scient errantes ſpíritu intellectum; & muſſitatóres diſcent legem. *Iſ.* 29.

℣. Deus, cognoſcámus in terra viam tuam, ℟. In ómnibus géntibus ſalutáre tuum. *Pſ.* 66.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Joannes cùm audiſſet in vínculis ópera Chriſti, mittens duos de diſcípulis ſuis, ait illi: Tu es qui ventúrus es? an álium expectámus? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

In Matth. Lib. 2. *C.* 11.

JOannes non quaſi ignórans intérrogat; ipſe enim céteris ignorántibus demonſtráverat, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi; & Patris vocem audíerat intonantis: Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. Sed quómodò Salvátor intérrogat ubi ſit póſitus Lázarus, ut qui locum ſepulcri indicábant, ſaltèm ſic pararentur ad fidem, & vidérent mórtuum reſurgentem; ſic & Joannes interficiendus ab Heróde, diſcípulos ſuos mittit ad Chriſtum, ut per hanc occaſiónem videntes ſigna atque virtútes, créderent in eum, & magiſtro interrogante ſibi díſcerent.

℟. Deus ipſe véniet, & ſalvábit vos: tunc aperientur óculi cæcórum, & aures ſurdórum patébunt: tunc * Sáliet ſicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutórum. ℣. Cæci vident, claudi ámbulant, lepróſi mundantur, ſurdi áudiunt: * Sáliet ſicut ſervus claudus. *Iſ.* 35. *Matth.* 11.

Lectio viij.

JOannes interrogáverat per diſcípulos: Tu es qui ventúrus es? an álium ex-

pectámus ? Chriſtus ſigna demonſtrat, non ad ea reſpondens quæ interrogátus fúerat, ſed ad ſcándalum nuntiórum. Ite, inquit, & dícite Joanni ſigna quæ cérnitis, cæcos videntes, claudos ambulantes, & réliqua; &, quod his non minus eſt, páuperes evangelizantur. Vel páuperes ſpíritu, vel certè ópibus páuperes; ut nulla inter nóbiles & ignóbiles, inter dívites & egénos, in prædicatióne diſtántia ſit. Hæc Magiſtri rigórem, hæc Præceptóris cómprobant veritátem; quando omnis apud eum qui salvári poteſt, æquális eſt. Quod autem ait: Et beátus eſt qui non fúerit ſcandalizátus in me, internúntios pércutit, ſicut in conſequéntibus demonſtrábitur.

℟. Audient in die illa ſurdi verba libri, & * De ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt; & páuperes hómines in Sancto Iſrael exultábunt. ℣. Mórtui reſurgunt, páuperes evangelizantur: * De ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt; & páuperes, &c. *Iſ.* 29. *Matth.* 11.

Lectio ix.

SI ſupérior ſenténtia contra Joannem prolâta fúerat in eo quod ait, Beátus eſt qui non fúerit ſcandalizátus in me, quómodò nunc Joannes tantis láudibus prædicátur? Sed quia turba circumſtans interrogatiónis myſtérium neſciébat, & putábat Joannem dubitáre de Chriſto, quem ipſe monſtráverat dígito; ut intelligerent Joannem non ſibi interrogaſſe, ſed diſcípulis ſuis, Quid, inquit, exiſtis in deſertum? Numquid ob hoc, ut hóminem viderétis cálamo ſímilem, qui omni vento circumfertur, & levitáte mentis de eo ambígeret, quem ánteà prædicárat? An fórſitan ſtímulis contra me invídiæ cógitur, & prædicátio ejus vanam ſectátur glóriam, ut ex ea quærat lucra? Cur divítias cúpiat? Ut áffluat dápibus? Locuſtis véſcitur & melle ſylveſtri. An ut móllibus veſtiatur? Pili camelórum tegmen ejus ſunt. Iſtiúſmodi cibus & veſtis cárceris hoſpítio recipiuntur, & prædicátio veritátis tale habet habitáculum. Qui autem adulatóres ſunt, & ſectantur lucra, & quærunt divítias, & delíciis áffluunt, & móllibus veſtiuntur; iſti in dómibus regum ſunt. Ex quo oſténditur rígidam vitam & auſtéram prædicatiónem vitáre debére aulas regum, & móllium hóminum palátia declináre. Sed quid exiſtis vidére? Prophétam? étiam dico vobis, & pluſquàm Prophétam. In eo Joannes Prophétis céteris major eſt, quòd quem illi prædicavérunt eſſe ventúrum, hic veniſſe dígito demonſtrávit.

℟. Beátus homo qui audit me : qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet ſalútem à Dómino ; * Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam ſuam. ℣. Beátus qui non fúerit ſcandalizátus in me ; * Qui autem in me peccáverit. Glória Patri. * Qui autem in me peccáverit. *Prov.* 8. *Matth.* 11.

℣. *Sacerd.* Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. DOminus formans me ex útero ſervum ſibi, ut redúcam Jacob ad eum, dixit : Ecce dedi te in lucem géntium. *Iſ.* 49.

Ant. 8. c. Evangelizáre paupéribus miſit me, prædicáre captívis remiſſiónem, & cæcis viſum. *Luc.* 4.

Ant. 3. c. Miſit me ut prædicárem annum placábilem Dómino, ut conſolárer omnes lugentes. *Iſ.* 61.

Ant. 4. *D.* Ducam cæcos in viam quam néſciunt ; & in ſémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam. *Iſ.* 42.

Ant. 5. a. Ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta. *Iſ.* 42.

Capitulum. Iſ. 50.

QUis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem ſervi ſui? Qui ambulávit in ténebris, & non eſt lumen ei, ſperet in nómine Dómini, & innitátur ſuper Deum ſuum.

Hymnus, Jordánis. 164.

℣. Emitte lucem tuam, Deus, ℟. Et veritátem tuam. *Pſ.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Multos curávit Jeſus à languóribus, & plagis, & ſpirítibus malis ; & cæcis multis donávit viſum, & dixit : Euntes, renuntiáte Joanni quæ audiſtis & vidiſtis, allelúia. *Luc.* 7.

Oratio.

EXcita, Dómine, corda noſtra ad præparandas Unigéniti tui vias ; ut per ejus adventum, purificátis tibi méntibus ſervíre mereámur ; Qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum, * Miſerére nobis. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Sardicenſi.

Anno 349. *C.* 13.

COnvéniens non eſt, nec rátio vel diſciplína pátitur, ut témerè ordinétur aut Préſbyter, aut Diáconus ; ſed hi quorum per longum tempus examináta ſit vita, & mérita fúerint comprobáta.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Evangelizáre.

Capitulum. Iſaiæ 48.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus, Sanctus Iſrael : Ego Dóminus Deus tuus docens te utília, gubernans te in via quâ ámbulas.

℟. *br.* Audiam quid loquátur * Dóminus Deus. Audiam. ℣. Quóniam loquétur

pacem * in plebem ſuam * Dóminus Deus. Glória Patri. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Díriget manſuétos in judício : ℟. Docébit mites vias ſuas. *Pſ.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Miſit me.

Capitulum. Iſ. 54.

POnam univerſos fílios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis fíliis tuis; & in juſtítia fundábe-ris.

℟. *br.* Diſciplína tua, Dómine, * Correxit me in finem. Diſciplína tua. ℣. Et diſciplína tua * ipſa me docébit : * Correxit. Glória Patri. Diſciplína tua, Dómine. *Pſ.* 17.

℣. Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra : ℟. Juſtificatiónes tuas doce me. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ponam.

Capitulum. Iſ. 60.

ERit tibi Dóminus in lucem ſempiternam, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes juſti, in perpétuum hæreditábunt terram, germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificandum.

℟. *br.* Tu es * Lucerna mea, Dómine. Tu es. ℣. Et tu illuminábis * ténebras meas : * Lucerna mea, Dómine. Glória Patri. Tu es. 2. *Reg.* 22.

℣. Dóminus illuminátio mea & ſalus mea ; ℟. Quem timébo. *Pſ.* 26.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. f. ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam : & ſtatim véniet Dominátor, allelúia. *Malach.* 3.

Ant. 5. C. Quàm pulcri ſuper montes pedes annuntiantis bonum, prædicantis ſalútem, dicentis Sion : Regnábit Deus tuus ! allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 8. D. Præparábitur in miſericórdia ſólium : & ſedébit ſuper illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & velóciter reddens quod juſtum eſt, allelúia. *Iſ.* 16.

Ant. 4. E. Dóminus diléxit eum, fáciet voluntátem ſuam. Ego, ego adduxi eum, & directa eſt via ejus. *Iſ.* 48.

Ant. 7. a. Veníte in conſpectu ejus : commoveátur à fácie ejus omnis terra, quia venit, allelúia. 1. *Paral.* 16.

Capitulum. Iſ. 40.

SUper montem excelſum aſcende, tu qui evangelízas Sion : exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem : exalta, noli timére. Dic civitátibus Juda : Ecce Deus veſter.

Hymnus, Statúta. 166.

℣. Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ, Dómine : ℟. Miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuá. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Dixit Jeſus ad turbas, de Joanne : Hic eſt de quo ſcrip-

tum eſt : Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 41.

TAceant ad me ínſulæ, & gentes mutent fortitúdinem : accédant, & tunc loquantur, ſimul ad judícium propinquémus. Quis ſuſcitávit ab oriente juſtum, vocávit eum ut ſequerétur ſe ? Dabit in conſpectu ejus gentes, & reges obtinébit : dabit quaſi púlverem gládio ejus, ſicut ſtípulam vento raptam árcui ejus. Perſequétur eos, transíbit in pace: ſémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus eſt & fecit, vocans generatiónes ab exórdio ? Ego Dóminus, primus & noviſſimus ego ſum. Hæc dicit.

℟. Vos teſtes. 174.

Lectio ij.

ET tu, Iſrael, ſerve meus, Jacob quem elégi, ſemen Abraham amíci mei : in quo apprehendi te ab extrémis terræ, & à longinquis ejus vocávi te, & dixi tibi : Servus meus es tu; elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum ſum : ne declínes, quia ego Deus tuus : confortávi te, & auxiliátus ſum tibi, & ſuſcépit te déxtera juſti mei. Ecce confundentur & erubeſcent omnes qui pugnant adversùm te ; erunt quaſi non ſint, & períbunt viri qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebelles tuos : erunt quaſi non ſint ; & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te. Hæc dicit.

℟. Pópulus. 175.

Lectio iij.

EGo Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi : Ne tímeas, ego adjúvi te. Noli timére, vermis Jacob, qui mórtui eſtis ex Iſrael : ego auxiliátus ſum tibi, dicit Dóminus, & redemptor tuus Sanctus Iſrael. Ego póſui te quaſi plauſtrum tritúrans novum, habens roſtra ſerrántia : triturábis montes, & comminues; & colles quaſi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo diſperget eos; & tu exultábis in Dómino, in Sancto Iſrael lætáberis. Hæc dicit.

℟. Properábunt. 175.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. In die ſalútis auxiliátus ſum tui ; & dedi te in fœdus pópuli, ut díceres his qui in ténebris : Revelámini. *Iſ.* 49.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Leónis Papæ ad Epíſcopos Mauritániæ.

Script. an. 440. *C.* 1.

MAnus citò némini impoſúeris, neque communicáveris peccátis aliénis. Quid eſt citò manus impónere, niſi ante ætátem maturitátis, ante tempus exá-

minis, ante méritum labóris, ante experiéntiam diſciplínæ, ſacerdotálem honórem tribúere non probátis? Et quid eſt communicáre peccátis aliénis, niſi talem éffici ordinantem, qualis eſt ille qui non méruit ordinári?

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. Dedi te in lucem géntium, ut edúceres de domo cárceris ſedentes in ténebris. *Iſ.* 42.

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 42.

ECce ſervus meus, ſuſcípiam eum: electus meus, compláćuit ſibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum ſuper eum, judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet perſónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quaſsátum non cónteret, & linum fúmigans non extinguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit triſtis neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium; & legem ejus ínſulæ expectábunt. Hæc dicit Dóminus Deus, creans cœlos, & extendens eos; firmans terram, & quæ gérminant ex ea; dans flatum pópulo qui eſt ſuper eam, & ſpíritum calcántibus eam. Hæc dicit.

℟. Sapiéntia ſúſcipit inquiréntes ſe. 176.

Lectio ij.

EGo Dóminus vocávi te in juſtítia, & apprehendi manum tuam, & ſervávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium; ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de concluſióne vinctum, de domo cárceris ſedentes in ténebris. Ego Dóminus, hoc eſt nomen meũ: glóriam meam álteri non dabo, & laudem meam ſculptílibus. Quæ prima fuérunt, ecce venérunt: nova quoque ego annúntio: ántequàm oriantur, audíta vobis fáciam. Cantáte Dómino cánticum novum; laus ejus ab extrémis terræ: qui deſcénditis in mare, & plenitúdo ejus; ínſulæ, & habitatóres eárum. Hæc dicit.

℟. Senſum tuum. 176.

Lectio iij.

ET ducam cæcos in viam quam néſciunt; & in ſémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam: ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta: hæc verba feci eis, & non derelíqui eos. Converſi ſunt retrorsùm: confundantur confuſióne qui confídunt in ſcúlptili, qui dicunt conflátili: Vos dii noſtri. Surdi, audíte; & cæci, intuémini ad videndum. Quis cæcus, niſi ſervus meus? & ſurdus, niſi ad quem núntios meos miſi? Quis cæcus, niſi qui venúmdatus eſt? & quis cæcus, niſi ſervus Dómini? Hæc dicit.

℟. Quis ſuſcitávit. 177.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Congregábo eos ab extrémis terræ, inter quos erunt

cæcus & claudus; quia factus ſum Iſraëli pater: *Jerem.* 31.

C A N O N.

Ex Concilio Tridentíno.

An. 1562. *Seſſ.* 23. *de Ref.* *C.* 4.

PRimâ tonſúrâ non initientur qui Sacramentum Confirmatiónis non ſuſcéperint, & fidei rudimenta edocti non fúerint, quique légere & ſcríbere néſciant, & de quibus probábilis conjectúra non ſit eos, ut Deo fidélem cultum præſtent, hoc vitæ genus elegiſſe.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Salvábo claudicantem; & dabo vos in laudem, cùm convértero captivitátem veſtram, dicit Dóminus. *Sophon.* 3.

FERIA QUARTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 43.

ET nunc hæc dicit Dóminus creans te, Jacob, & formans te, Iſrael: Noli timére, quia redémi te, & vocávi te nómine tuo; meus es tu. Cùm tranſíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te. Quia ego Dóminus Deus tuus, Sanctus Iſrael ſalvátor tuus, dedi propitiatiónem tuam Ægyptum, Æthiópiam, & Saba pro te. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, & glorióſus, ego diléxi te; & dabo hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Hæc dicit.

℟. Vos teſtes mei. 174.

Lectio ij.

NOli timére, quia ego tecum ſum: ab oriente addúcam ſemen tuum, & ab occidente congregábo te. Dicam aquilóni: Da; & auſtro: Noli prohibére; affer fílios meos de longinquo, & fílias meas ab extrémis terræ. Et omnem qui invocat nomen meum, in glóriam meam creávi eum, formávi eum, & feci eum. Educ foràs pópulum cæcum, & óculos habentem; ſurdum, & aures ei ſunt. Hæc dicit.

℟. Pópulus. 175.

Lectio iij.

EGo ſum, ego ſum Dóminus; & non eſt abſque me ſalvátor. Ego annuntiávi, & ſalvávi: audítum feci, & non fuit in vobis aliénus. Vos teſtes mei, dicit Dóminus, & ego Deus. Et ab inítio ego ipſe, & non eſt qui de manu mea éruat: operábor, & quis avertet illud? Hæc dicit Dóminus redemptor veſter, Sanctus Iſrael: Propter vos miſi in Babylónem, & detraxi vectes univerſos, & Chaldæos in návibus ſuis gloriantes. Ego Dóminus ſanctus veſter, creans Iſrael rex veſter. Hæc dicit.

℟. Properábunt. 175.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *c.* Derelinquam in médio tui pópulum páuperem & egénum; & ſperábunt in nómine Dómini. *Sophon.* 3.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Se* . 23.

de Ref. C. 11.

MInóres Ordines iis qui ſaltèm intélligunt linguam Latínam, per témporum interſtítia (niſi áliud Epíſcopo expedíre magìs vidébitur,) conferantur; ut eò accurátiùs quantum ſit hujus diſciplínæ pondus poſſint edocéri, ac in unoquóque múnere juxta præſcriptum Epíſcopi ſe exérceant, idque in ea cui aſcripti erunt Eccléſia, niſi fortè ex cauſa ſtudiórum abſint; atque ita de gradu in gradum aſcendant, ut in eis cum ætáte vitæ méritum & doctrína major accreſcat: quod & bonórum morum exemplum, & aſsíduum in Eccléſia miniſtérium, atque major erga Preſbyteros & ſuperióres Ordines reveréntia, & crébrior quàm ànteà córporis Chriſti commúnio máximè comprobábunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. A. Ego Dóminus, exáudiam páuperes: Deus Iſrael, non derelinquam eos. *Iſ.* 40.

FERIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 44.

ET nunc audi, Jacob ſerve meus, & Iſrael quem elégi: Hæc dicit Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus: Noli timére, ſerve meus Jacob, & rectíſſime quem elégi. Effundam enim aquas ſuper ſitientem, & fluenta ſuper áridam: effundam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. Et germinábunt inter herbas quaſi sálices juxta præterfluentes aquas. Iſte dicet: Dómini ego ſum; & ille vocábit in nómine Jacob, & hic ſcribet manu ſuâ: Dómino; & in nómine Iſrael aſſimilábitur. Hæc dicit.

℟. Sapiéntia ſúſcipit inquirentes ſe. 176.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus, & formátor tuus ex útero: Ego ſum Dóminus, fáciens ómnia, extendens cœlos ſolus, ſtabíliens terram, & nullus mecum; írrita fáciens ſigna divinórum, & aríolos in furórem vertens; convertens ſapientes retrorsùm, & ſciéntiam eórum ſtultam fáciens; ſúſcitans verbum ſervi ſui, & consílium nuntiórum ſuórum complens; qui dico Jerúſalem: Habitáberis; & civitátibus Juda: Ædificabímini, & deſerta ejus ſuſcitábo; qui dico profundo: Deſoláre, & flúmina tua arefáciam; qui dico Cyro: Paſtor meus es, & omnem voluntátem meam complébis; qui dico Jerúſalem: Ædificáberis; & templo: Fundáberis. Hæc dicit.

℟. Senſum tuum, Dómine. 176.

Lectio iij. Cap. 45.

EGo ſuſcitávi eum ad juſtítiam, & omnes vias ejus dirigam: ipſe ædificábit civitátem meam, & captivitátem meam dimittet, non in prétio neque in munéribus, dicit Dóminus Deus exercítuum. Hæc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ & Sabaim, viri ſublímes ad te tranſíbunt, & tui erunt: poſt te ambulábunt, vincti mánicis pergent; & te adorábunt, teque deprecabuntur: Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. Verè tu es Deus abſcónditus, Deus Iſrael ſalvátor. Confúſi ſunt, & erubuérunt omnes: ſimul abiérunt in confuſiónem fabricatóres errórum. Iſrael ſalvátus eſt in Dómino ſalúte æternâ: non confundémini, & non erubeſcétis uſque in ſéculum ſéculi. Hæc dicit.

℟. Quis ſuſcitávit. 177.

Ad Benedictus. *Ant. 6.* F. Domus Jacob, veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. *Iſ.* 2.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 23. *de Ref. C.* 11.

CUm à minóribus Ordínibus ad altióres gradus & ſacratíſſima myſtéria ſit ingreſſus, nemo iis initiétur, quem non ſciéntiæ ſpes majóribus Ordínibus dignum oſtendat. Hi verò nónniſi poſt annum à ſuſceptióne poſtrémi gradûs minórum Ordínum, ad ſacros Ordines promoveantur, niſi neceſſitas, aut Eccléſiæ utílitas, judício Epíſcopi, áliud expoſcat.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. C. De Sion egrediétur lex, & verbum Dómini de Jeruſalem. *Mich.* 4.

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

AUdíte, inſulæ; & attendíte, pópuli, de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus eſt nóminis mei. Et póſuit os meum quaſi gládium acútum: in umbra manûs ſuæ protexit me, & póſuit me ſicut ſagittam electam: in pháretra ſua abſcondit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Iſrael, quia in te gloriábor. Hæc dicit.

℟. Vos teſtes mei. 174.

Lectio ij.

ET nunc dicit Dóminus; formans me ex útero ſervum ſibi, ut redúcam Jacob ad eum, & Iſrael non congregábitur: & glorificátus ſum in óculis Dómini, & Deus meus factus eſt fortitúdo mea. Et dixit: Parum eſt ut ſis mihi ſervus ad ſuſcitandas tribus Jacob, & fæces Iſrael convertendas. Ecce dedi te in lucem géntium, ut ſis ſalus mea uſque ad extrémum terræ. Hæc dicit Dóminus redemptor Iſrael, Sanctus ejus, ad contemptíbilem ánimam, ad

abominátam gentem, ad ſervum dominórum : Reges vidébunt, & conſurgent príncipes; & adorábunt propter Dóminum, quia fidélis eſt, & Sanctum Iſrael qui elégit te. Hæc dicit.

℟. Pópulus. 175.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus : In témpore plácito exaudívi te, & in die ſalútis auxiliátus ſum tui : & ſervávi te, & dedi te in fœdus pópuli, ut ſuſcitáres terram, & poſſidéres hæreditátes diſſipátas ; ut díceres his qui vincti ſunt : Exíte ; & his qui in ténebris : Revelámini. Super vias paſcentur, & in ómnibus planis páſcua eórum. Non eſúrient, neque ſítient, & non percútiet eos æſtus, & ſol; quia miſerátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & ſémitæ meæ exaltabuntur. Hæc dicit.

℟. Properábunt. 175.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Fílii Sion, exultáte & lætámini in Dómino Deo veſtro ; quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. *Joel.* 2.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 23. *de Ref. C.* 13.

SUbdiáconi & Diáconi ordinentur, habentes bonum teſtimónium, & in minóribus Ordínibus jam probáti, ac lítteris & iis quæ ad Ordinem exercendum pértinent, inſtructi. Qui ſperent, Deo auctóre, ſe continére poſſe, Eccléſiis quibus aſcribentur, inſérviant; ſciantque máxime decére, ſi ſaltem diébus Domínicis & ſolémnibus, cùm altári miniſtráverint, ſacram Communiónem percéperint.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. *Iſ.* 55.

Niſi dicenda ſit Antiph. O Sapiéntia.

SABBATO.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

HÆc dicit Dóminus Deus : Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum. Et áfferent fílios tuos in ulnis, & filias tuas ſuper húmeros portábunt. Et erunt reges nutrítii tui, & regínæ nutríces tuæ : vultu in terram demiſſo adorábunt te, & púlverem pedum tuórum lingent. Et ſcies quia ego Dóminus, ſuper quo non confundentur qui expectant eum. Numquid tollétur à forti præda? aut quod captum fúerit à robuſto, ſalvum eſſe póterit? Quia hæc dicit Dóminus : Equidem, & captívitas à forti tollétur; & quod ablátum fúerit à robuſto, ſalvábitur. Eos verò qui judicavérunt te, ego judicábo; & fílios tuos ego ſalvábo. Hæc dicit.

℟. Sapiéntia. 176.

Lectio ij. Cap. 50.

HÆc dicit Dóminus : Quis eſt hic liber repúdii matris veſtræ, quo dimíſi eam ? aut quis eſt créditor meus, cui véndidi vos? Ecce in iniquitátibus veſtris vénditi eſtis, & in ſceléribus veſtris dimíſi matrem veſtram. Quia veni, & non erat vir : vocávi, & non erat qui audíret. Numquid abbreviáta & párvula facta eſt manus mea, ut non poſſim redímere ? aut non eſt in me virtus ad liberandum ? Ecce in increpatióne mea deſertum fáciam mare, ponam flúmina in ſiccum : computreſcent piſces ſine aqua, & morientur in ſiti. Hæc dicit.

℟. Senſum tuum. 176.

Lectio iij.

JUxtà eſt qui juſtíficat me; quis contradícet mihi ? Stemus ſimul; quis eſt adversárius meus ? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus; quis eſt qui condemnet me ? Ecce omnes quaſi veſtimentum conterentur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem ſervi ſui ? Qui ambulávit in ténebris, & non eſt lumen ei, ſperet in nómine Dómini, & innitátur ſuper Deum ſuum. Hæc dicit.

℟. Quis ſuſcitávit. 177.

Si incæpta fuerint Antiph. majores O. tunc ad Laudes & per Horas dicuntur Ant. propria, ut ordinantur infrà, ante Officium Vig. Nat. Dom. 217.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. 5. Ponam verba mea in ore ejus ; loqueturque ad eos ómnia quæ præcépero illi. *Deut.* 18.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 23. *de Ref. C.* 14.

QUi ad Preſbyterátûs Ordinem aſſumuntur, bonum hábeant teſtimónium, & hi ſint qui ad pópulum docendum ea quæ ſcire ómnibus neceſsárium eſt ad ſalútem, ac ad miniſtranda ſacramenta, diligenti exámine præcedente, idónei comprobentur; atque ita pietáte ac caſtis móribus conſpícui, ut præclárum bonórum óperum exemplum & vitæ mónita ab eis poſſint expectári.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Ant. de Pſalterio.

Capitulum. Iſ. 59.

TImébunt qui ab occidente, nomen Dómini; & qui ab ortu ſolis, glóriam ejus; cùm vénerit quaſi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion Redemptor.

Hymnus, Statúta. 166.

℣. Viſitaſti terram, Dómine, ℟. Et inebriaſti eam. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. 2. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus. *Iſ.* 12.

(*Niſi dicenda ſit Ant.* O.)

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

Ante 16. Decembris, Invit. Dóminum Deum qui ventúrus eſt, * Veníte, adorémus. *Apoc. 1.*

Die 16. & poſteà, Invit. Dóminus prope eſt: * Veníte, adorémus. *Philipp. 4.*

Pſ 94. Venite. 2.

Hymnus, Inſtantis, 164.

Pſalmi ut in Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Dicit Dóminus: Reverſus ſum ad Sion, & habitábo in médio Jeruſalem; & vocábitur Cívitas veritátis. *Zach. 8.*

Ant. 5. a. In diébus illis, ait Dóminus, vénient fílii Iſrael, & fílii Juda ſimul, & Dóminum Deum ſuum quærent. *Jerem. 50.*

Ant. 3. c. Hæreditábunt terram elécti mei qui requiſiérunt me; & vos qui dereliquiſtis Dóminum, omnes corruétis. *Iſ 65.*

℣. Pópulum húmilem ſalvum fácies, Dómine; ℟. Et óculos ſuperbórum humiliábis. *Pſ. 17.*

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

AUdíte me, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum: atténdite ad petram unde excíſi eſtis, & ad cavernam laci de qua præcíſi eſtis. Atténdite ad Abraham patrem veſtrum, & ad Saram quæ péperit vos; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. Conſolábitur ergo Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus: & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium, & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis. Atténdite ad me, pópule meus; & tribus mea, me audíte: quia lex à me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requieſcet. Prope eſt Juſtus meus, egreſſus eſt Salvátor meus, & bráchia mea pópulos judicábunt: me ínſulæ expectábunt, & bráchium meum ſuſtinébunt. Leváte in cœlum óculos veſtros, & vidéte ſub terra deorſum; quia cœli ſicut fumus liqueſcent, & terra ſicut veſtimentum atterétur, & habitatóres ejus ſicut hæc interíbunt: ſalus autem mea in ſempiternum erit, & juſtítia mea non defíciet. Hæc dicit.

℟. Ego quaſi nutrítius Ephraim, portábam eos in bráchiis meis; & neſciérunt quòd curárem eos: * In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis. ℣. Videns vidi afflictiónem pópuli mei, & gémitum eórum audívi; & deſcendi liberáre eos: * In funículis. *Oſ. 11. Act. 7.*

Lectio ij.

AUdíte me, qui ſcitis juſtum, pópulus meus; lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias

eóḿam ne metuátis. Sicut enim veſtimentum, ſic cómedet eos vermis; & ſicut lanam, ſic devorábit eos tínea. Salus autem mea in ſempiternum erit, & juſtítia mea in generatiónes generatiónum. Conſurge, conſurge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini: conſurge ſicut in diébus antíquis, in generatiónibus ſeculórum. Numquid non tu percuſſiſti ſuperbum, vulneraſti dracónem? Numquid non tu ſiccaſti mare, aquam abyſſi vehementis; qui poſuiſti profundum maris viam, ut transírent liberáti? Hæc dicit.

℟. Dicit Dóminus ad Jerúſalem: Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus: * Verè tu es Deus abſcónditus, Deus Iſrael ſalvátor. ℣. Dñe, quid factum eſt, quia manifeſtatúrus es nobis teipſum, & non mundo? * Verè. *Iſ.* 45. *Joan.* 14.

Lectio iij.

EGo autem ſum Dóminus Deus tuus, qui conturbo mare, & intumeſcunt fluctus ejus: Dóminus exercítuum nomen meum. Póſui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protexi te, ut plantes cœlos, & fundes terram, & dicas ad Sion: Pópulus meus es tu. Eleváre, eleváre, conſurge, Jerúſalem, quæ bibiſti de manu Dómini cálicem iræ ejus: uſque ad fundum cálicis ſopóris bibiſti, & potaſti uſque ad fæces. Non eſt qui ſuſtentet eam ex ómnibus fíliis quos génuit: & non eſt qui apprehendat manum ejus ex ómnibus fíliis quos enutrívit. Duo ſunt quæ occurrérunt tibi: quis contriſtábitur ſuper te? Váſtitas & contrítio, & fames & gládius: quis conſolábitur te? Hæc dicit.

℟. Expectátio Iſrael, Salvátor ejus, Dñe, * Quare futúrus es in terra velut vir vagus? † Dómine, nomen tuum invocátum eſt ſuper nos, ne derelinquas nos. ℣. Tu es Fílius Dei, tu es Rex Iſrael: * Quare. Glória. † Dómine. *Jerem.* 14. *Joan.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Mundámini: præcédet vos Dóminus, & congregábit vos Deus Iſrael. *Iſ.* 52.

Ant. 1. a. Iſte aſperget gentes multas: ſuper ipſum continébunt reges os ſuum. *Iſ.* 52.

Ant. 7. *d.* Ego ſuſcitávi eũ ad juſtítiam, & omnes vias ejus dírigam, dicit Dóminus Deus exercítuum. *Iſ.* 45.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 16. *de jejunio decimi menſis, & de eleemoſynis,* 6.

Lectio iv.

EVangélicis ſanctiónibus, dilectíſſimi, multum auctoritátis præbet doctrína legális, cùm quæ-

dam de mandáto véteri ad novam obſervántiam tranſferuntur, & ex ipſa eccleſiáſtica devotióne demonſtrátur quòd Dóminus Jeſus Chriſtus non venit legem ſólvere, ſed adimplére. Ceſſántibus enim ſignificatiónibus quibus Salvatóris noſtri nuntiabátur adventus, & peractis figúris quas ábſtulit ipſa præſéntia Veritátis, ea quæ vel ad régulas morum, vel ad símplicem Dei cultum rátio pietátis inſtítuit, in eádem apud nos forma in qua ſunt cóndita, perſevérant; & quæ utríque teſtamento erant cóngrua, nullâ ſunt commutatióne variáta. Ex iis autem eſt étiam décimi menſis ſolemne jejúnium, quod à nobis nunc ánnuâ eſt conſuetúdine celebrandum; quia plenum juſtítiæ eſt atque pietátis grátias divínæ ágere largitáti pro frúctibus quos in uſus hóminum ſecundùm ſummæ providéntiæ temperamentum terra produxit. Quod ut prompto ánimo nos fácere monſtrémus, non ſolùm continéntiam jejúnii, ſed étiam eleemoſynárum curam oportet aſſúmi; ut de terra quoque cordis noſtri germen juſtítiæ & fructus caritátis oriátur, & miſericórdiam Dei páuperum ipſius miſerendo mereámur.

℟. Jejúnium décimi erit dómui Juda in gáudium, & in ſolemnitátes præcláras: * Veritátem & pacem dilígite. ℣. In Spíritu ſancto orantes, voſmetipſos in dilectióne Dei ſerváte, expectantes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti: * Veritátem. *Zach.* 8. *Ep. Jud.*

Lectio v.

Efficacíſſima enim eſt ad exorandum Deum poſtulátio, cui pietátis ópera ſuffragantur; quóniam qui ſuum ab ínope non avertit ánimum, citò ad ſe Dómini convertit audítum, dicente Dómino: Eſtóte miſericordes, ſicut & Pater veſter miſéricors eſt: Dimíttite, & dimittétur vobis. Quid hâc juſtítiâ benígnius? Quid hâc retributióne cleméntius, ubi ſenténtia judicatúri in poteſtáte pónitur judicandi? Date, inquit, & dábitur vobis. Quàm citò diffidéntiæ ſollicitúdo, & avarítiæ eſt amputáta cunctátio; ut quod redditúram ſe promittit Véritas, ſecúra expendat humánitas. Conſtans eſto, chriſtiáne largítor: da quod accípias, ſere quod metas, ſparge quod cólligas. Noli metúere diſpéndium, noli de dúbio ſuſpiráre proventu. Subſtántia tua, cùm bene erogátur, augétur: & concupíſcere juſtum miſericórdiæ lucrum, æterni quæſtûs eſt ſectári commércium.

℟. Hoc eſt jejúnium quod elégi, dicit Dóminus: Frange eſurienti panem tuum, & egénos vagoſque induc in domum tuam; * Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet;

clamábis, & dicet : Ecce adſum. ℣. Cùm vénerit Fílius hóminis, dicet his qui à dextris ejus erunt : Veníte ; eſurívi enim, & dediſtis mihi manducáre. * Tunc. *Iſ.* 58. *Math.* 25.

Lectio vj.

QUi ergo pecúnias amat, & multiplicáre opes ſuas immódicis optat augmentis, hoc pótiùs ſanctum fœnus exérceat, & hâc uſurárum arte diteſcat, ut non hóminum laborántium captet neceſſitátes. Sacratíſſimus Prophéta David cùm díceret : Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requieſcet in monte ſancto tuo ? reſponſo divínæ vocis inſtrúitur ; & eum ad æternam réquiem pertinére cognoſcit, qui inter álias piæ converſatiónis régulas pecúniam ſuam non dedit ad uſúram ; & à tabernáculo Dei oſténditur aliénus, & à ſancto monte ejus extráneus, qui dolóſum quæſtum de pecúniæ ſuæ captat uſúris : & dum per aliéna cupit damna ditári, ætérnâ dignus eſt egeſtáte puníri. Vos ítaque, dilectíſſimi, qui ex toto corde promiſſiónibus Dómini credidiſtis, fugientes avarítiæ lepram immundíſſimam, donis Dei piè & ſapienter utímini. Et quóniam de ipſíus largitáte gaudétis, date óperam ut poſſítis gaudiórum veſtrórum habére conſortes. Multis enim, quæ vobis ſúppetunt, deſunt : & in quorumdam indigéntia matéria vobis data eſt divínæ benignitátis imitandæ ; ut per vos étiam in álios benefícia divína transfſerent, & bene diſpenſantes temporália, acquirerétis ætérna.

℟. Qui prójicit avarítiam, & excutit manus ſuas ab omni múnere : qui obtúrat aures ſuas, ne áudiat ſánguinem, & claudit óculos ſuos ne vídeat malum, * Regem in decóre ſuo vidébunt óculi ejus. ℣. Uniuſcujuſque opus dies Dómini declarábit ; ſi cujus opus mánſerit, mercédem accípiet : * Regem. Glória. * Regem. *Iſ.* 33. 1. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Vox clamantis in deſerto : Paráte viam Dómini. *Iſ.* 40.

Ant. 8. G. Pœniténtiam ágite ; appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3.

Ant. 4. d. Confortámini, & nolíte timére : Ecce Deus veſter. *Iſ.* 35.

℣. Quæ eſt expectátio mea ? nonne Dóminus ? ℟. Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me. *Pſ.* 38.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore ; Miſérunt Judæi ab Jeroſólymis Sacerdótes & Levítas ad Joannem, ut interrogárent eum : Tu quis es ? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 7. in Evang.

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríſſimi, Joannis humílitas commendátur: qui cùm tantæ virtútis eſſet, ut Chriſtus credi potuiſſet, elégit ſólidè ſubsíſtere in ſe, ne humánâ opinióne raperétur inániter ſuper ſe. Nam confeſſus eſt, & non negávit: & confeſſus eſt: Quia non ſum ego Chriſtus. Sed quia dixit, Non ſum, negávit planè quod non erat, ſed non negávit quod erat; ut veritátem loquens, ejus membrum fíeret cujus ſibi nomen falláciter non uſurpáret. Cùm ergo non vult appétere nomen Chriſti, factus eſt membrum Chriſti; quia dum infirmitátem ſuam ſtúduit humíliter agnóſcere, illíus celſitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Hoc eſt teſtimónium Joannis, quando miſérunt Judæi ad eum: * Non ſum ego Chriſtus, non ſum Elías, non ſum Prophéta. ℣. Dómine, non eſt exaltátum cor meum, neque eláti ſunt óculi mei: * Non ſum. *Joan.* 1. *Pſ.* 130.

Lectio viij.

INquiſítus à diſcípulis Dóminus de Elíæ adventu, reſpondit: Elías jam venit; & non cognovérunt eum, ſed fecérunt in eum quæcumque voluérunt: &, ſi vultis ſcire, Joannes ipſe eſt Elías. Requiſítus autem Joannes dicit: Non ſum Elías. Quid eſt hoc, fratres caríſſimi, quia quod Véritas affirmat, hoc Prophéta Veritátis negat? Sed ſi ſubtíliter véritas ipſa requirátur, hoc quod inter ſe contrárium ſónuit, quómodò contrárium non ſit, invenítur. Ad Zacharíam namque de Joanne Angelus dicit: Ipſe præcédet ante illum in ſpíritu & virtúte Elíæ. Qui idcircò ventúrus in ſpíritu & virtúte Elíæ dícitur; quia ſicut Elías ſecundum Dómini adventum prævéniet, ita Joannes prævénit primum. Sicut ille præcurſor ventúrus eſt Júdicis, ita iſte præcurſor eſt factus Redemptóris. Joannes ígitur in ſpíritu Elías erat, in perſóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de ſpíritu, hoc Joannes dénegat de perſóna.

℟. Confeſſus eſt Joannes, & non negávit; & confeſſus eſt: Quia non ſum ego Chriſtus. * Ipſe eſt qui poſt me ventúrus eſt, qui ante me factus eſt. ℣. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam pluſquàm factus ſum: * Ipſe eſt. *Joan.* 1. 2. *Reg.* 6.

Lectio ix.

JOannes vocem ſe eſſe áſſerit, quia Verbum præcédit. Adventum ítaque Domínicum præcurrens, Vox dícitur; quia per ejus miniſtérium Patris Verbum ab homínibus audítur. Qui étiam in deſerto clamat; quia

Quia derelictæ destitutæque Judææ solátium ſuæ redemptiónis annúntiat. Quid autem clamet, insínuat cùm subjungit: Dirígite viam Dómini, ſicut dixit Iſaias Prophéta. Via Dómini ad cor dirígitur, cùm Veritátis ſermo humíliter audítur. Via Dómini ad cor dirígitur, cùm ad præceptum illius via præparátur. Unde ſcriptum eſt: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit; & Pater meus díliget eum: & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus.

℟. Vos mihi teſtimónium perhibétis quòd díxerim: Non ſum ego Chriſtus; ſed * Quia miſſus ſum ante illum. Qui accépit ejus teſtimónium, ſignávit quia Deus verax eſt. ℣. Præparáte viam; planum fácite iter: ecce Salvátor venit; * Quia miſſus ſum. Glória.* Quia. *Repet.* ℟. Vos. *uſque ad* ℣. *Joan.* 3. *Iſ.* 62.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. **V**Eniet ex Sion qui erípiat, & avertat impietátem à Jacob: & hoc illis à me teſtamentum, cùm abſtúlero peccáta eórum. *Rom.* 11.

Ant. 2. D. Dabo eis cor unum & viam unam, ut tímeant me univerſis diébus, & bene ſit eis. *Jerem.* 32.

Ant. 3. à. Fériam eis pactum ſempiternum, & non déſinam eis benefácere: & timórem meum dabo in corde eórum, ut non recédant à me. *Jerem.* 32.

Ant. 4. *D.* Salvos eos fáciam, & emundábo eos; & erunt mihi pópulus, & ego ero eis Deus. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Paſtor unus erit ómnium eórum: in judíciis meis ambulábunt, & mandáta mea cuſtódient, & fácient ea. *Ezech.* 38.

Capitulum. Jerem. 30.

REvertétur Jacob, & quieſcet, & cunctis áffluet bonis, & non erit quem formídet; quóniam tecum ego ſum, ait Dóminus, ut ſalvem te.

Hymnus, Jordánis. 164.

℣. Deus in dómibus Sion cognoſcétur, ℟. Cùm ſuſcípiet eam. *Pſ.* 47.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Ego baptízo in aqua; médius autem veſtrûm ſtetit, quem vos neſcítis: ipſe eſt qui poſt me ventúrus eſt. *Joan.* 1.

Oratio.

AUrem tuam, quæſumus, Dñe, précibus noſtris accómmoda; & mentis noſtræ ténebras grátiâ tuæ viſitatiónis illuſtra; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Véniet ex Sion.

CANON.

Ex Concílio Cloveshovienſi.

Anno 747. *c.* 18.

JEjuniórum témpora, id eſt, quarti, ſéptimi & décimi menſis nullus neglíge-

re præſúmat ; ſed ante horum inítia per ſíngulos annos admoneátur plebs, quátenùs legítima univerſális Eccléſiæ ſciat atque obſervet jejúnia.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Dabo eis.

Capitulum. Jerem. 33.

ERit mihi in nomen, & in gáudium, & in laudem, & in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audíerint ómnia bona quæ ego factúrus ſum eis : & pavébunt, & turbabuntur in univerſis bonis, & in omni pace quam ego fáciam eis.

℟. *br.* Víſita nos, Dómine, * In ſalutári tuo. Víſita nos. ℣. Ad videndum in bonitáte * electórum tuórum, * In ſalutári tuo. Glória Patri. Víſita nos. *Pſ.* 105.

℣. Bénefac, Dñe, bonis, ℟. Et rectis corde. *Pſ.* 124.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Fériam eis.

Capitulum. Hebr. 8.

HOc eſt teſtamentum quod diſpónam dómui Iſrael poſt dies illos, dicit Dóminus: Dando leges meas in mentem eórum, & in corde eórum ſuperſcríbam eas ; & ero eis in Deum, & ipſi erunt mihi in pópulum.

℟. *br.* Exurge, Dómine Deus, * In præcepto quod mandaſti. Exurge. ℣. Et ſynagóga populórum * circúmdabit te, * In præcepto. Glória Patri. Exurge. *Pſ.* 7.

℣. Non diſcédimus à te, vivificábis nos ; ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Pſ.* 79.

AD NONAM.

Ant. 5. a Paſtor unus.

Capitulum. Mich. 2.

COngregatióne congregábo Jacob totum te ; in unum condúcam relíquias Iſrael : páriter ponam illum quaſi gregem in ovíli, quaſi pecus in médio caulárum : tumultuabuntur à multitúdine hóminum.

℟. *br.* Qui regis Iſrael, intende : * Qui dedúcis velut ovem Joſeph. Qui regis. ℣. Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre : * Qui dedúcis. Glória Patri. Qui regis. *Pſ.* 79.

℣. Nos pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. a. DIcit Dóminus redemptor tuus, Iſrael : Ego ſum Dóminus, ſúſcitans verbum ſervi ſui, & consílium nuntiórum ſuórum complens. *Iſ.* 44.

Ant. 1. D. Locútus ſum ſuper Prophétas, & ego viſiónem multiplicávi, & in manu Prophetárum aſſimilátus ſum. *Oſ.* 12.

Ant. 5. C. Propter hoc ſciet pópulus meus nomen meum in die illa ; quia ego ipſe qui loquébar, ecce adſum, allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 4. A. Bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra ; & habitábo vobiſcum. *Jer.* 7.

Ant. 6. F. Scient omnes gentes quia eſt qui rédimat, & líberet Iſrael, all. 1. *Mach.* 4.

Capitulum. 1. Mach. 4.

NUnc clamémus in cœlum, & miſerébitur noſtri Dóminus, & memor erit teſtamenti patrum noſtrórum.

Hymnus, Statúta. 166.

℣. Miſericórdia Dómini ab æterno & uſque in ætérnum, ℟. His qui ſervant teſtamentum ejus. *Pſ.* 102.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. à. Qui poſt me ventúrus eſt, ante me factus eſt; cujus ego non ſum dignus ut ſolvam ejus corrígiam calceamenti. *Joan.* 1. *Niſi dicatur Ant.* O.

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

AUdi hoc, paupércula, & ébria non à vino. Hæc dicit dominátor tuus Dóminus, & Deus tuus, qui pugnávit pro pópulo ſuo: Ecce tuli de manu tua cálicem ſopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ; non adjícies ut bibas illum ultrà. Et ponam illum in manu eórum qui te humiliavérunt, & dixérunt ánimæ tuæ: Incurváre, ut tranſeámus; & poſuiſti ut terram corpus tuum, & quaſi viam tranſeúntibus. Hæc dicit.

℟. Ego quaſi. 188.

Lectio ij. Cap. 52.

QUàm pulcri ſuper montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis ſalútem, dicentis Sion: Regnábit Deus tuus! Vox ſpeculatórum tuórum: levavérunt vocem, ſimul laudábunt; quia óculo ad óculum vidébunt, cùm convérterit Dóminus Sion. Gaudéte, & laudáte ſimul, deſerta Jeruſalem; quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jeruſalem. Parávit Dóminus bráchium ſanctū ſuum in óculis ómnium géntium: & vidébunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri. Hæc dicit.

℟. Dicit Dóminus. 189.

Lectio iij.

REcédite, recédite, exíte inde, pollútum nolíte tangere: exíte de médio ejus, mundámini qui fertis vaſa Dómini. Quóniam non in tumultu exíbitis, nec in fuga properábitis; præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Iſrael. Ecce intélliget ſervus meus, exaltábitur, & elevábitur; & ſublímis erit valde. Sicut obſtupuérunt ſuper te multi, ſic inglórius erit inter viros aſpectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. Iſte aſperget gentes multas, ſuper ipſum continébunt reges os ſuum; quia quibus non eſt narrátum de eo, vidérunt; & qui non audiérunt, contempláti ſunt. Hæc dicit.

℟. Expectátio. 189.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. A. Expectábo Dóminum qui abſcondit fáciem ſuam à do-

mo Jacob ; & præſtolábor eum. *Iſ.* 8.

C A N O N.

Ex Epíſtola Geláſii Papæ, ad Epíſcopos per Lucániam, Brútios, & Sicíliam conſtitútos. *Script. inter ann.* 492. *&* 496.

ORdines Preſbyterórum Diaconorumque majóres, niſi certis tempóribus & diébus, exercére non áudeant; id eſt, quarti menſis jejúnio, ſéptimi ac décimi, ſed étiam Quadrageſimális inítii, ac mediánâ Quadragéſimæ nóverint celebrandos : nec cujúſlibet utilitátis causâ, ſive Preſbyterum, ſive Diáconum his præferant qui ante ipſum fúerint ordináti.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. c. Super Dómino non confundentur qui expectant eum. *Iſ.* 49. *Niſi dicatur Ant.* O.

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 54.

LAuda, ſtérilis quæ non paris : decanta laudem, & hinni, quæ non pariébas ; quóniam multi fílii deſertæ magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles tabernaculórum tuórum extende : ne parcas, longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim & ad lævam penetrábis : & ſemen tuum gentes hæreditábit, & civitátes deſertas inhabitábit. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 190.

Lectio ij.

NOli timére, c
confundéris, n
beſces : non enim
bit, quia confuſió
leſcéntiæ tuæ oblivi
oppróbrii viduitátis
recordáberis ámpli
dominábitur tuí c
te: Dóminus exercí
men ejus : & Redem
Sanctus Iſrael, De
terræ vocábitur. Qu
líerem derelíctam &
tem ſpíritu vocávi
minus, & uxórem a
céntia abjectam, di
tuus. Ad punctum i
derelíqui te, & in n
nibus magnis congr
In momento indi
abſcondi fáciem m
rumper à te, & i
córdia ſempiterna
ſum tuí, dixit R
tuus Dóminus. Hæ

℟. Hoc eſt jejúni
elégi. 190.

Lectio iij.

SIcut in diébus N
mihi eſt, cui j
indúcerem aquas N
ſupra terram ; ſic
non iraſcar tibi, &
increpem te. Mont
commovebuntur,
contremiſcent ; m
dia autem mea no
à te, & fœdus p
non movébitur, d
rátor tuus Dómi
pércula, tempeſtá
ſa, abſque ulla con
Ecce ego ſternam
nem lápides tuos ;

bo te in ſapphíris, & ponam jáſpidem propugnácula tua, & portas tuas in lápides ſculptos, & omnes términos tuos in lápides deſiderábiles, univerſos fílios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis filiis tuis: & in juſtítia fundáberis. Hæc dicit.

℟. Qui prójicit. 191.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Ego, ego ipſe conſolábor vos: Dóminus exercítuum nomen meum. *Iſ.* 51.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 22. *de Ref. C.* 6.

EPíſcopus, Sacerdótibus & áliis prudéntibus viris, perítis divínæ legis, ac in eccleſiáſticis ſanctiónibus exercitátis, ſibi áſcitis, Ordinandórum genus, perſónam, ætátem, inſtitutiónem, mores, doctrínam & fidem diligenter inveſtíget & exáminet.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *a.* Clama ad me, & exáudiam te: & ſuſcitábo verbum bonum quod locútus ſum ad domum Iſrael. *Jerem.* 33. *Niſi dicatur Ant.* O.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 55.

QUærite Dñum, dum inveníri poteſt: invocáte eum, dum propè eſt. Derelinquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas; & revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcendum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes veſtræ; neque viæ veſtræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia ſicut exaltantur cœli à terra, ſic exaltátæ ſunt viæ meæ à viis veſtris, & cogitatiónes meæ à cogitatiónibus veſtris. Hæc dicit.

℟. Súſcita, Dómine, prædicatiónes quas locúti ſunt in nómine tuo Prophétæ prióres: * Da mercédem ſuſtinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur; & exaudi oratiónes ſervórum tuórum. ℣. Dómine Deus omnípotens, qui es, & qui eras, & qui ventúrus es, advénit tempus réddere mercédem ſervis tuis: * Da. *Eccli.* 36. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

ET quómodò deſcendit imber & nix de cœlo, & illuc ultrà non revértitur, ſed inébriat terram, & infundit eam, & germináre eam facit, & dat ſemen ſerenti, & panem comedenti, ſic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, ſed fáciet quæcumque vólui, & proſperábitur in iis ad quæ miſi illud. Quia in lætítia egrediémini, & in pace deducémini: montes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent

manu. Pro ſaliunca aſcendet ábies, & pro urtíca creſcet myrtus: & erit Dóminus nominátus in ſignum ætérnum, quod non auferétur. Hæc dicit.

℟. Conſolámini, conſolámini, pópule meus, dicit Deus veſter; quóniam * Compléta eſt malítia Jerúſalem, dimiſſa eſt iníquitas illíus. ℣. Vobis remíſſio peccatórum annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuiſtis in lege Móyſi juſtificári: * Compléta eſt. *Iſ.* 40, *Act.* 13.

[*In Eccleſiâ Cathedrali & Collegiatis, legitur pro tertia Lectione Evangelium* Miſſus eſt. *integrè, ut habetur in Miſſali ad hanc diem, per Diaconum paramentis albi coloris indutum, aſtante ſibi Subdiacono, & præcedentibus cereis & incenſo: quo finito, Diaconus redit in Sacrarium; alter verò Canonicus altâ voce legit Homiliam ut infrà, in tono ordinario Lectionum.*

Qui privatim recitant, non legunt Evangelium integrè.]

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore; Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponsátam viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

In Cap. 1. Luc. in Feſto Annuntiat. t. 7.

EXórdium noſtræ redemptiónis, fratres caríſſimi, hodierna nobis ſancti Evangélii léctio commendat, quæ Angelum à Deo de cœlis miſſum narrat ad vírginem; ut novam in carne nativitátem Fílii Dei prædicáret, per quam nos, abjectâ vetuſtáte nóxiâ, renovári atque inter fílios Dei computári poſſímus. Aptum profectò humánæ reſtaurátiónis princípium fuit, ut Angelus à Deo mitterétur ad vírginem partu conſecrandam divíno; quia prima perditiónis humánæ fuit cauſa, cùm ſerpens à diábolo mittebátur ad mulíerem ſpíritu ſupérbiæ decipiendam: imò ipſe in ſerpente diábolus veniébat, qui genus humánum, deceptis paréntibus primis, immortalitátis glóriâ nudáret. Tu autem.

℟. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: * Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi. Ideóque & † Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Creávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum. * Spíritus. Glória. † Quod. *Luc.* 1. *Jerem.* 31.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Ne tímeas, María; concípies in útero, & páries Fílium: hic erit magnus; &

Fílius Altíſſimi vocábitur. *Luc.* 1.

Preces ut in Pſalterio.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut redemptiónis noſtræ ventúra ſolémnitas, & præſentis nobis vitæ ſubſídia cónferat, & æternæ beatitúdinis præmia largiátur; Per.

Et dicitur ad Laudes & ad Horas tantùm.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

An. 1576. *Part.* 1.

COncionatóres hortabuntur pópulum, ut ſtatis quátuor anni tempóribus, & privátim in ſuis quiſque ædibus, & públicè in Eccléſia oret, & ad Litánias convéniat, Deum precatúrus pro iis qui Ordinis ſacramento initiantur.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *f.* Dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in æternum; & regni ejus non erit finis. *Luc.* 1. *Niſi dicatur Ant.* O.

Oratio Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 56.

HÆc dicit Dóminus: Cuſtodíte judícium, & fácite juſtítiam; quia juxta eſt ſalus mea ut véniat, & juſtítia mea ut revelétur. Beátus vir qui facit hoc, & fílius hóminis qui apprehendet iſtud: cuſtódiens ſábbatum ne pólluat illud, cuſtódiens manus ſuas ne fáciat omne malum. Hæc dicit.

℟. Ego quaſi. 188.

Lectio ij.

ET non dicat fílius ádvenæ qui adhæret Dómino, dicens: Separatióne dívidet me Dóminus à pópulo ſuo. Et non dicat eunúchus: Ecce ego lignum áridum. Quia hæc dicit Dóminus eunúchis: Qui cuſtodíerint ſábbata mea, & elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea & in muris meis locum, & nomen mélius à fíliis & filiábus; nomen ſempiternum dabo eis quod non períbit. Et fílios ádvenæ qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, ut ſint ei in ſervos; omnem cuſtodientem ſábbatum ne pólluat illud, & tenentem fœdus meum; addúcam eos in montem ſanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ. Holocauſta eórum & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo; quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. Hæc dicit.

℟. Dicit Dóminus. 189.

Lectio iij.

AIt Dóminus Deus qui cóngregat diſperſos Iſrael: Adhuc congregábo ad eum congregátos ejus. Omnes béſtiæ agri, veníte ad devorandum, univerſæ bé-

ſtiæ ſaltûs. Speculatóres ejus cæci omnes, neſciérunt univerſi: canes muti non valentes latráre, videntes vana, dormientes, & amantes ſómnia. Et canes impudentíſſimi neſciérunt ſaturitátem: ipſi paſtóres ignoravérunt intelligéntiam: omnes in viam ſuam declinavérunt, unuſquiſque ad avarítiam ſuam à ſummo uſque ad noviſſimum. Hæc dicit.

℟. Expectátio. 189.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Ecce ego vénio, ait Dóminus: & applicabuntur gentes multæ ad Dñum; & erunt mihi in pópulum. *Zach.* 2.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi.

An. 1536. *Part.* 1. *C.* 21.

QUo affectu ac propóſito accédant Ordinandi, videndum, accuratèque inveſtigandum eſt; num vidélicet Dei causâ tantùm, an pótiùs ſuæ commoditátis grátiâ ad Ordines capeſſendos aſpírent, quærentes quæ ſua ſunt, non quæ Jeſu Chriſti.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. O. *ut infrà ante Officium Vigiliæ Natalis Domini.*

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 58.

CLama, ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo ſcélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, & ſcire vias meas volunt, quaſi gens quæ juſtítiam fécerit, & judícium Dei ſui non dereliquerit. Rogant me judícia juſtítiæ, appropinquáre Deo volunt. Quare jejunávimus, & non aſpexiſti; humiliávimus ánimas noſtras, & neſciſti? Ecce in die jejúnii veſtri invenítur volúntas veſtra, & omnes debitóres veſtros repétitis. Ecce ad lites & contentiónes jejunátis, & percútitis pugno ímpie. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. 190.

Lectio ij.

NOlíte jejunáre ſicut uſque ad hanc diem, ut audiátur in excelſo clamor veſter. Numquid tale eſt jejúnium quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam ſuam? Numquid contorquére quaſi círculum caput ſuũ, & ſaccum & cínerem ſtérnere? Numquid iſtud vocávi jejúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nonne hoc eſt magìs jejúnium quod elégi? Diſſolve colligatiónes impietátis, ſolve faſcículos deprimentes, dimitte eos qui confracti ſunt líberos, & omne onus dirumpe. Hæc dicit.

℟. Hoc eſt jejúnium. 190.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum feſtinatióne in civitátem Juda; & intrávit in

domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2.

COntuendum eſt quia ſupérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur; María ad Elízabeth, Chriſtus ad Joannem. Dénique étiam póſteà ut ſanctificáret baptiſmum Joannis, Dóminus venit ad baptiſmum. Citò quoque adventûs Maríæ & præſéntiæ Domínicæ beneficia declarantur. Simul enim ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus; & repléta eſt Spíritu ſancto. Vide diſtinctiónem ſingulorumque verbórum proprietátem. Vocem prior Elízabeth audívit, ſed Joannes prior grátiam ſenſit. Illa natúræ órdine audívit, iſte exultávit ratióne myſtérii; illa Maríæ, iſte Dómini ſenſit adventum. Iſtæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatíſque myſtérium maternis adoriuntur profectibus; duplicíque miráculo prophétant matres ſpíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta eſt mater. Non priùs mater repléta quàm fílius; ſed cùm fílius eſſet replétus Spíritu ſancto, replévit & matrem.

℟. Unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? * Et beáta quæ credidiſti, quóniam † Perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. ℣. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum: * Et beáta. Glória Patri. † Perficientur. *Luc. 1. Judith 13.*

Ad Laudes & per Horas, Antiph. propria, ut infrà ante Offic. Vigil. Nat. Dom. 217. & ſic in ſequentibus Feriis.

Ad Benedictus. *Ant. 4.* A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc. 1.*

Oratio.

EXcita, quæſumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni; ut hi qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítiùs adverſitáte liberentur: Qui vivis.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi. *Anno 1445. C. 16.*

AD ſacros Ordines promovendi hábeant benefícium, ſeu patrimónium, vel títulum verum, & non fictum, à ſuis paréntibus & propinquis ſine fraude; in quo ſi qui ſuos datóres aut promotóres circumvénerint, ſuórum ſint Ordinum executióne ſuſpenſi.

Ad Magníficat. *Ant. 2.* D. O. *ut infrà.*

Oratio, Aurem tuam. 193.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 61.

SPíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me. Ad annuntiandum manſuétis miſit

me, ut medérer contrítis corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clauſis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo noſtro; ut conſolárer omnes lugentes; ut pónerem lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro ſpíritu mœróris: & vocabuntur in ea fortes juſtítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. Et ædificábunt deſerta à ſéculo, & ruínas antíquas érigent, & inſtaurábunt civitátes deſertas, diſſipátas in generatiónem & generatiónem. Hæc dicit.

℟. Sion, non diſſolvantur manus tuæ: Dóminus Deus tuus in médio tuî fortis, ipſe ſalvábit: * Gaudébit ſuper te in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude. ℣. Fecit Dóminus redemptiónem plebis ſuæ: * Gaudébit. *Soph. 3. Luc. 1.*

Lectio ij.

ET ſtabunt aliéni, & paſcent pécora veſtra: & fílii peregrinórum agrícolæ & vinitóres veſtri erunt. Vos autem Sacerdótes Dómini vocabímini: Miniſtri Dei noſtri, dicétur vobis. Fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum ſuperbiétis. Pro confuſióne veſtra dúplici & rubóre laudábunt partem ſuam: propter hoc in terra ſua duplícia poſſidébunt; lætítia ſempiterna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, & ódio habens rapínam in holocauſto; & dabo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis. Hæc dicit.

℟. Sion, non vocáberis ultrà, Derelícta; & terra tua non vocábitur ámpliùs, Desoláta: habitábunt in te fílii tui: * Totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt, donec ſtabíliat laudem in terra Dóminus. ℣. Vénient ab oriente, & occidente, & aquilóne, & auſtro: * Totâ die. *Iſ. 62. Luc. 13.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 1.

INítium Evangélii Jeſu Chriſti Fílii Dei, ſicut ſcriptum eſt in Iſaía Prophéta: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 6. in Evang.

QUod Græcè Angelus, hoc Latínè núntius dícitur. Rectè ergò qui nuntiáre ſupernum Júdicem míttitur, Angelus vocátur, ut dignitátem ſervet in nómine quam explet in operatióne. Altum quidem nomen eſt, ſed vita nómine inférior non eſt. Utinam, fratres cariſſimi, non ad judícium noſtrum dicámus, quia omne

qui ſacerdótii nómine cenſentur, Angeli vocantur, Prophétâ atteſtante, qui ait: Lábia ſacerdótis cuſtódiunt ſciéntiam, & legem requírunt ex ore ejus; quia Angelus Dómini exercítuum eſt. Sed hujus altitúdinem nóminis étiam vos, ſi vultis, poteſtis meréri. Nam unuſquiſque veſtrûm in quantùm ſufficit, in quantùm grátiam ſupernæ aſpiratiónis accépit, ſi à pravitáte próximum révocat, ſi exhortári ad bene operandum curat, ſi ætérnum regnum vel ſupplícium erranti denúntiat, cùm ſanctæ annuntiatiónis verba impendit, profectò Angelus exiſtit.

℟. Fuit Joannes in deſerto baptízans, & prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum: * Et egrediebátur ad eum omnis Judææ régio, & Jeroſolymítæ univerſi. ℣. Ipſe eſt directus divínitus in pœniténtiam gentis: * Et egrediebátur. Glória Patri. * Et. *Marc.* 1. *Eccli.* 49.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Prædicábat Joannes, dicens: Venit fórtior me poſt me, cujus non ſum dignus procumbens ſólvere corrígiam calceamentórum ejus. *Marc.* 1.

Oratio.

DEus, qui cónſpicis quia ex noſtra pravitáte afflígimur: concéde propítius, ut ex tua viſitatióne conſolémur; Qui vivis.

C A N O N.

Ex Epiſtola ſancti Leónis Papæ ad Dioſcórum Epiſcopum Alexandrínum.

Anno 445. *C.* 1.

QUod à Pátribus noſtris propenſióre curâ nóvimus eſſe ſervátũ, à vobis hoc vólumus cuſtodíri; ut non paſſim diébus ómnibus Sacerdotális vel Levítica ordinátio celebrétur, ſed poſt diem ſábbati, ejus noctis quæ in prima ſábbati luceſcit, exórdia deligantur, in quibus his qui conſecrandi ſunt, jejúnis, & à jejunántibus ſacra benedíctio conferátur. Quod ejuſdem obſervántiæ erit, ſi mane ipſo Domínico die, continuáto ſábbati jejúnio celebrétur, à quo témpore præcedentis noctis inítia non recédunt.

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalmi de Pſalterio.

Capitulum. Geneſ. 49.

NOn auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus eſt; & ipſe erit expectátio géntium.

Hymnus, Statúta. 166.

℣. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: ℟. Domináre in médio inimicórum tuórum. *Pſ.* 109.

Ad Magníficat. *Ant.* O. *Orat.* Excita. *infrà ad Laudes.*

DOMINICA IV. Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus propè eſt: * Veníte, adorémus. *Philipp.* 4.

Pſ. 94. Veníte. *ad*

Hymnus, Inſtantis. 164.
Pſalmi ut in Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Juda, te laudábunt fratres tui: manus tua in cervícibus inimicórum tuórum, adorábunt te fílii patris tui. *Geneſ.* 49.

Ant. 8. G. Dómine, intróduc Judam ad pópulum ſuum: manus ejus pugnábunt pro eo, & adjútor illíus contra adversários ejus erit. *Deut.* 33.

Ant. 2. D. Cœtus ejus permanébit, & erit dux ejus ex eo; & princeps de médio ejus producétur. *Jer.* 30.

℣. Deus locútus eſt in ſancto ſuo: ℟. Juda Rex meus. *Pſ.* 59.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 63.

QUis eſt iſte qui venit de Edom, tinctis véſtibus de Boſra? Iſte formóſus in ſtola ſua, grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ. Ego qui loquor juſtítiam, & propugnátor ſum ad ſalvandum. Quare ergo rubrum eſt indumentum tuum, & veſtimenta tua ſicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi ſolus, & de géntibus non eſt vir mecum: calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea: & aſperſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtimenta mea, & ómnia indumenta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumſpexi, & non erat auxiliátor: quæſívi, & non fuit qui adjuváret; & ſalvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea, & detraxi in terram virtútem eórum. Hæc dicit.

℟. Cátulus leónis Juda. * Ad prædam, fili mi, aſcendiſti: requieſcens accubuiſti ut leo, & quaſi leæna; quis ſuſcitábit eum? ℣. Vicit leo de tribu Juda, radix David: * Ad. *Gen.* 49. *Apoc.* 5.

Lectio ij.

MIſeratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini ſuper ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus, & ſuper multitúdinem bonórum dómui Iſrael, quæ largítus eſt eis ſecundùm indulgéntiam ſuam, & ſecundùm multitúdinem miſericordiárum ſuárum. Et dixit: Verúmtamen pópulus meus eſt, fílii non negantes; & factus eſt eis ſalvátor. In omni tribulatióne eórum non eſt tribulátus, & Angelus faciéi ejus ſalvávit eos: in dilectióne ſua, & in indulgéntia ſua ipſe redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus ſéculi. Ipſi autem ad iracúndiam provocavérunt, & afflixérunt ſpíritum Sancti ejus; & converſus eſt eis in inimícum, & ipſe debellávit eos. Hæc dicit.

℟. Convertam converſiónem Juda, ait Dóminus; & erit in die illa: * Sérvient Dómino Deo ſuo, & David regi ſuo quem ſuſcitábo eis; & egrediétur de eis laus. ℣. Salus ex Judæis eſt; ſed venit hora, & nunc eſt, quando veri adoratóres adorábunt Patrem: * Sérvient. *Jerem.* 30. *Joan.* 4.

Lectio iij.

ET recordátus eſt diérum ſéculi Móyſi, & pópuli ſui: Ubi eſt qui eduxit eos de mari cum paſtóribus gregis ſui? Ubi eſt qui póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui? qui eduxit ad déxteram Móyſen bráchio majeſtátis ſuæ; qui ſcidit aquas ante eos, ut fáceret ſibi nomen ſempiternum? qui eduxit eos per abyſſos, quaſi equum in deſerto non impingentem? Quaſi ánimal in campo deſcendens, Spíritus Dómini ductor ejus fuit: ſic adduxiſti pópulum tuum, ut fáceres tibi nomen glóriæ. Hæc dicit.

℟. In diébus illis apprehendent hómines ex ómnibus linguis géntium fímbriam viri Judæi, dicentes: * Ibimus vobiſcum; † Audívimus enim quóniam Deus vobiſcum eſt. ℣. Manifeſtum eſt quòd ex Juda ortus ſit Dóminus noſter: * Ibimus. Glória Patri. † Audívimus. *Zach.* 8. *Hebr.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. d. Radix Jeſſe qui ſtat in ſignum populórum, ipſum Gentes deprecabuntur. *Iſ.* 11.

Ant. 5. a. Erit in petram ſcándali duábus dómibus Iſrael; & offendent ex eis plúrimi, & cadent. *Iſ.* 8.

Ant. 8. c. Cæcitas ex parte cóntigit in Iſrael, donec plenitúdo Géntium intráret, & ſic omnis Iſrael ſalvus fieret. *Rom.* 11.

℣. Copióſa apud Dóminum redémptio: ℟. Et ipſe redimet Iſrael. *Pſ.* 129.

Ex libro ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

De Idolorum vanitate.

Lectio iv.

QUòd Chriſtus ſit, & quómodò per ipſum nobis ſalus vénerit, ſic eſt ordo, ſic rátio. Judæis primùm erat apud Deum grátia: ſic olim juſti erant, ſic majóres eórum religiónibus obediébant. Inde illis & regni ſublímitas flóruit, & géneris magnitúdo provénit. Sed illi negligentes, indiſciplináti & ſuperbi póſtmodùm facti, & fidúciâ patrum infláti, dum divína præcepta contemnunt, datam ſibi grátiam perdidérunt. Quàm verò fúerit illis profána vita, quæ contracta ſit violátæ religiónis offenſa, ipſi quoque teſtantur; qui etſi voce tacent, éxitu confitentur. Diſperſi & palabundi vagantur, ſoli & cœli ſui prófugi per hoſpítia aliéna jactantur. Necnon Deus antè prædíxerat fore ut vergente

ſéculo, & mundi fine jam próximo, ex omni gente, & pópulo, & loco cultóres ſibi allégeret Deus multò fideliores, & melióris obſéquii, qui indulgéntiam de divínis munéribus hauríent, quam acceptam Judæi, contemptis religiónibus, perdidiſſent. Hujus ígitur grátiæ, diſciplinæque árbiter & magiſter, Sermo & Fílius Dei míttitur, qui per Prophétas omnes retro illuminátor, & doctor humáni géneris prædicabátur.

℟. Ecce óculi Dómini Dei ſuper regnum peccans, & cónteram illud à fácie terræ; * Verúmtamen cónterens non cónteram domum Jacob. ℣. Dico vobis: Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus; * Verúmtamen. *Amos 9. Matth. 21.*

Lectio v.

Hic eſt virtus Dei, hic rátio, hic ſapiéntia ejus, & glória. Hic in vírginem illábitur; carnem, Spíritu ſancto cooperante, indúitur. Deus cum hómine miſcétur. Hic Deus noſter, hic Chriſtus eſt; qui mediátor duórum, hóminem índuit, quem perdúcat ad Patrem. Quod homo eſt, eſſe Chriſtus vóluit; ut & homo poſſit eſſe quod Chriſtus eſt. Sciébant & Judæi Chriſtum eſſe ventúrum: nam hic illis ſemper, Prophétis admonéntibus, annuntiabátur; ſed ſignificáto dúplici ejus adventu, uno qui exercítio & exemplo hóminis fungerétur, áltero qui Deum faterétur, non intelligendo primum adventum qui in paſſióne præceſſit occultus, unum tantùm credunt qui erit in poteſtáte manifeſtus. Quòd autem hoc Judæórum pópulus intellígere non pótuit, delictórum méritum fuit. Sic erant ſapiéntiæ & intelligéntiæ cæcitáte multáti, ut qui vitâ indigni eſſent, habérent vitam ante óculos, nec vidérent.

℟. Dies multos ſedébunt fílii Iſrael ſine rege, ſine príncipe, & ſine ſacrifício: & * Poſt hæc revertentur, & quærent Dñum Deum ſuum, & David regem ſuum; & pavébunt ad Dóminum, & ad bonum ejus. ℣. Numquid ſic offendérunt ut cáderent? Abſit; ſed illórum delicto, ſalus eſt Géntibus, ut illos æmulentur: * Poſt. *Oſ. 3. Rom. 11.*

Lectio vj.

Itaque cùm Chriſtus Jeſus ſecundùm à Prophétis ante prædicta verbo & vocis império dæmónia de homínibus excúteret, paralyticos reſtríngeret, leprósos purgáret, illumináret cæcos, claudis greſſum daret, mórtuos rurſus animáret, cógeret ſibi elementa famulári, ſervíre ventos, mária obedíre, ínferos cédere; Judæi qui illum credíderant hóminem tantùm de humilitáte carnis & córporis, exiſtimábant magum de

ſciéntia poteſtátis. Hoc eos factúros & ipſe prædíxerat, & Prophetárum ómnium teſtimónium ſic antè præcéſſerat, oportére illum pati, non ut ſentíret tantùm mortem, ſed ut vínceret; & cùm paſſus eſſet, ad ſúperos dénuo régredi, ut vim divínæ majeſtátis oſténderet. Fidem ítaque rerum curſus implévit. Hunc comitámur, hunc ſéquimur, hunc habémus itíneris ducem, lucis príncipem, ſalútis auctórem, cœlum páriter & Patrem quæréntibus, & credéntibus pollicentem. Quod eſt Chriſtus, érimus Chriſtiáni, ſi Chriſtum fuérimus imitáti.

℟. In die illa, dicit Dóminus, * Suſcitábo tabernáculum David, quod cécidit; & † Reædificábo illud ſicut in diébus antíquis, ut poſſídeant omnes natiónes. ℣. Deus viſitávit ſúmere ex géntibus pópulum nómini ſuo; & huic concordant verba Prophetárum: * Suſcitábo. Glória Patri. † Reædificábo. *Amos* 9. *Act.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Tempus tribulatiónis eſt Jacob, & ex ipſo ſalvábitur; & non dominabuntur ei ámpliùs aliéni. *Jerem.* 30.

Ant. 6. F. Congregabuntur fílii Juda, & fílii Iſrael páriter; & ponent ſibimet caput unum, & aſcendent de terra. *Oſ.* 1.

Ant. 4. f. Fáciam eos in gentem unam in terra in móntibus Iſrael, & rex unus erit ómnibus imperans; nec dividentur ámpliùs. *Ezech.* 37.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jeruſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unū. *Pſ.* 101.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

Anno quinto-décimo impérii Tibérii Cæſaris, procurante Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 20. *in Evang.*

Redemptóris noſtri Præcurſor, quo témpore prædicatiónis verbum accéperit, memoráto Románæ Reipúblicæ príncipe, & Judææ régibus, deſignátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui & ex Judæa quoſdam, & multos ex Géntibus redemptúrus erat, per regem Géntium & príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora deſignantur. Quia autem Gentílitas colligenda erat, & Judæa pro culpa perfídiæ diſpergenda, ipſa quoque deſcríptio terréni principátûs oſtendit; quóniam & in Románа República unus præfuiſſe deſcríbitur, & in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabantur. Voce étenim Redemptóris noſtri dícitur: Omne regnum in ſeipſum divíſum deſolábitur. Liquet ergo quòd ad finem regni

Judæa pervénerat, quæ tot régibus divíſa ſubjacébat. Apte quoque non ſolùm quibus régibus, ſed étiam quibus ſacerdótibus actum ſit, demonſtrátur; quia illum Joannes Baptiſta prædicáret, qui ſimul rex & ſacerdos exíſteret, Lucas Evangeliſta prædicatiónis ejus témpora per regnum & ſacerdótium deſignávit.

℟. Suſcitábit Deus cœli regnum quod in æternum non diſſipábitur: * Commínuet autem & conſúmet univerſa regna. ℣. Factum eſt regnum hujus mundi Dómini noſtri & Chriſti ejus, & regnábit in ſécula ſeculórum: * Commínuet. *Dan.* 2. *Apoc.* 11.

Lectio viij.

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet quia Joannes non ſolùm baptiſmum pœniténtiæ prædicávit, verùm étiam quibuſdam dedit; ſed tamen baptiſmum ſuum in remiſſiónem peccatórum dare non pótuit. Remíſſio étenim peccatórum in ſolo nobis baptiſmo Chriſti tribúitur. Notandum ítaque quod dícitur: Prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum; quóniam baptiſmum quod peccáta ſólveret, quia dare non póterat, prædicábat; ut ſicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptiſmum pœniténtiæ quo peccáta ſolvuntur, præcúrreret ſuo baptíſmate quo peccáta ſolvi non poſſunt.

℟. Conſurge, conſurge, indúere fortitúdine tuá, Sion: * Indúere veſtiméntis glóriæ tuæ, Jerúſalem cívitas Sancti; quia non adjíciet ultrà ut pertránſeat per te immundus. ℣. Deus ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſrael Salvatórem Jeſum, prædicante Joanne ante fáciem adventûs ejus baptiſmum pœniténtiæ: * Indúere. *Iſ.* 52. *Act.* 13.

Lectio ix.

SIcut ſcriptum eſt in libro ſermónum Iſaíæ Prophétæ: Vox clamantis in deſerto, Paráte viam Dómini, rectas fácite ſémitas ejus. Omnis qui fidem rectam & bona ópera prædicat, quid áliud quàm venienti Dómino ad corda audiéntium viá parat? ut hæc vis grátiæ pénetret, ut lumen veritátis illuſtret. Omnis vallis implébitur, & omnis mons & collis humiliábitur. Quid hoc loco vállium nómine, niſi húmiles? quid móntium & cóllium, niſi ſuperbi hómines deſignantur? In adventu ergo Redemptóris valles implétæ, montes verò & colles humiliáti ſunt; quia nimírum in fide Mediatóris Dei & hóminum hóminis Chriſti Jeſu & Gentílitas plenitúdinem grátiæ accé-

ſe, & Judæa per errórem perfídiæ, hoc unde tumébat, pérdidit. Et erunt prava in directa, & áſpera in vias planas. Prava directa fiunt, cùm malórum corda per injuſtítiam detorta, ad juſtítiæ régulam diriguntur: & áſpera in vias planas immutantur, cùm immítes atque iracundæ mentes per infuſiónem ſupernæ grátiæ ad lenitátem manſuetúdinis rédeunt.

℟. Conſtítuit Deus humiliáre omnem montem excelſum, & convalles replére in æqualitátem terræ; * Ut ámbulet Iſrael diligenter in honórem Dei. ℣. Scriptum eſt in libro ſermónum Iſaíæ Prophétæ: Erunt prava in directa, & áſpera in vias planas; * Ut. Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. Scriptum eſt. *Baruch* 5. *Luc.* 3.

℣. *Sacerd.* Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter,

℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Laudáte, cœli: jubiláte, extréma terræ: reſonáte, montes, laudatiónem; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Iſrael gloriábitur, allelúia. *Iſ.* 44.

Ant. 1. D. Ego levávi manum meam, ut ramos germinétis, & fructum afferátis pópulo meo; propè eſt enim ut véniat, quia ecce ego ad vos, allelúia. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Erit ibi ſémita & via, & via ſancta vocábitur: non tranſíbit per eam pollútus; & ambulábunt qui liberáti fúerint, allel. *Iſ.* 35.

Ant. 2. D. Omnia ligna regiónis plaudent manu; & erit Dóminus nominátus in ſignum æternum, quod non auferétur, allelúia. *Iſ.* 55.

Ant. 3. a. Revelábitur glória Dómini; & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum eſt, allelúia. *Iſ.* 40.

Capitulum. Iſaïæ 62.

Vidébunt gentes Juſtum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum; & vocábitur tibi nomen novum quod os Dómini nominábit.

Hymnus, Jordánis oras, *ut ſuprà*, 164.

℣. Ibunt de virtúte in virtútem: ℟. Vidébitur Deus deórum in Sion. *Pſ.* 83.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. Vidébit omnis caro ſalutáre Dei. *Luc.* 3.

Oratio.

Excita, quæſumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni, & magnâ nobis virtúte ſuccurre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod noſtra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Laudáte, cœli.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum, * Miſerére nobis. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Epíſtola Innocéntii Papæ primi ad Felícem Nuceriánum Epíſcopum.

Script. poſt annum 410.

C. 9.

TEmpora à majóribus conſtitúta ſerventur: nec citò quílibet Lector, citò Acólythus, citò Diáconus, citò Sacerdos fiat; quia in minóribus offíciis ſi diù perdúrent, & vita eórum páriter & obſéquia comprobantur, ut ad Sacerdótium póſteà emenſis ſtipendiórum méritis véniant, nec præripiant quod virtus probáta merétur accípere. Si enim nullam grátiam homínibus aut benefícium præſtáre velímus, tales inveníre póſſumus, de quibus nec incúrrere ſcándalum, nec erubéſcere valeámus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Ego.

Capitulum. Iſaïæ 35.

SOlitúdo gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data eſt ei; decor Carméli & Saron: ipſi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei noſtri.

℞. *br.* Gaudébunt campi: * Exultábunt ligna ſylvárum. Gaudébunt. ℣. A fácie Dómini,* quia venit,* Exultábunt. Glória Patri. Gaudébunt. *Pſ.* 95.

℣. Exultatióne colles accingentur, & valles: ℞. Clamábunt, étenim hymnum dicent. *Pſ.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Erit ibi.

Capitulum. Jerem. 4.

SI revérteris, Iſrael, ait Dóminus, ad me convértere. Si abſtúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis; & jurábis: Vivit Dóminus in veritáte, & in judício, & in juſtítia; & benedícent eum gentes, ipſumque laudábunt.

℞. *br.* Apud Dóminum * Greſſus hóminis dirigentur. Apud. ℣. Et viam ejus * volet. * Greſſus. Glória Patri. Apud. *Pſ.* 36.

℣. In ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: ℞. Nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. *Cant. Iſaïæ* 26.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Revelábitur.

Capitulum. Philipp. 4.

GAudéte in Dómino ſemper: íterùm dico, Gaudéte. Modéſtia veſtra nota ſit ómnibus homínibus: Dóminus propè eſt.

℞. *br.* Oculi noſtri * Ad Dóminum Deum noſtrum. Oculi noſtri. ℣. Donec miſereátur noſtri, * Ad. Glória Patri. Oculi. *Pſ.* 122.

℣. Juxtà eſt Dñus iis qui tribuláto ſunt corde: ℞. Et húmiles ſpíritu ſalvábit. *Pſ.* 33.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. AUdíte me, domus Jacob, qui portámini à meo útero: ego feci, & ego feram; ego portábo, & ſalvábo, allelúia. *Iſ.* 46.

Ant. 3. a. Ego ſcio cogitatiónes quas ego cógito ſuper vos, cogitatiónes pacis, & non afflictiónis. *Jerem.* 29.

Ant. 7. a. Cùm quæſiéritis me in tóto corde veſtro, inveniar à vobis; & redúcam captivitátem veſtram, allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 4. A. Congregábo vos de univerſis géntibus, & de cunctis locis, & reverti vos fáciam. *Jerem.* 29.

Ant. 5. C. Vobíſcum ſum ego, ut ſalves vos fáciam: & dabo vobis miſericórdias, & miſerébor veſtri, allelúia. *Jerem.* 42.

Capitulum. Ezech. 20.

IN odórem ſuavitátis ſuſcípiam vos, cùm edúxero vos de pópulis, & congregávero vos de terris in quas diſperſi eſtis; & ſanctificábor in vobis in óculis natiónum.

Hymnus, Statúta. 166.

℣. Converte, Dómine, captivitátem noſtram, ℟. Sicut torrens in auſtro. *Pſ.* 125.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. O. *ut infrà.*

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 63.

ATtende de cœlo, & vide de habitáculo ſancto tuo, & glóriæ tuæ. Ubi eſt zelus tuus, & fortitúdo tua, multitúdo víſcerum tuórum, & miſeratiónum tuárum? Super me continuérunt ſe. Tu enim pater noſter, & Abraham neſcívit nos, & Iſrael ignorávit nos: tu, Dómine pater noſter, redemptor noſter, à ſéculo nomen tuum. Quare erráre nos feciſti, Dómine, de viis tuis; indurâſti cor noſtrum, ne timerémus te? Convértere propter ſervos tuos, tribus hæreditátis tuæ. Quaſi níhilum poſſedérunt pópulum ſanctum tuum hoſtes noſtri: conculcavérunt ſanctificatiónem tuam. Facti ſumus quaſi in princípio, cùm non dominaréris noſtri, neque invocarétur nomen tuum ſuper nos. Hæc dicit.

℟. Cátulus. 204.

Lectio ij. Cap. 64.

UTinam dirúmperes cœlos, & deſcénderes! A fácie tua montes defluérent, ſicut exúſtio ignis tabéſcerent, aquæ ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis: à fácie tua gentes turbarentur. Cùm féceris mirabília, non ſuſtinébimus: deſcendiſti, & à fácie tua montes defluxérunt. A ſéculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te. Occurriſti lætanti, & facienti juſtítiam: in viis tuis recordabuntur tui. Ecce tu irátus es, & peccávimus: in ipſis fúimus ſemper, & ſalvábimur. Hæc dicit.

℟. Convertam. 205.

Lectio iij.

ET nunc, Dómine, pater noſter es tu, nos verò lutum: & fictor noſter tu, &

ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne iraſcáris, Dómine, ſatìs; & ne ultrà memíneris iniquitátis noſtræ: ecce réſpice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta eſt deſerta, Sion deſerta facta eſt, Jerúſalem deſoláta eſt. Domus ſanctificatiónis noſtræ & glóriæ noſtræ, ubi laudavérunt te patres noſtri, facta eſt in exuſtiónem ignis, & ómnia deſiderabília noſtra verſa ſunt in ruínas. Numquid ſuper his continébis te, Dómine, tacébis & affliges nos vehementer? Hæc dicit.

℟. In diébus illis apprehendent, 205.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Próteget Dóminus Jerúſalem, prótegens & líberans, tránſiens & ſalvans. *Iſ.* 31.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 23. *de Sacr. Ord. C.* 2.

NOn ſolùm de Sacerdótibus, ſed & de Diáconis ſacræ Lítteræ apertam mentiónem fáciunt; & quæ máximè in illórum Ordinatióne attendenda ſunt, graviſſimis verbis docent: & ab ipſo Eccléſiæ inítio ſequéntium Ordinum nómina atque uniuſcujuſque eórum própria miniſtéria, Subdiáconi ſcílicet, Acólythi, Exorciſtæ, Lectóris, & Oſtiárii in uſu fuiſſe cognoſcuntur, quamvìs non pari gradu. Nam Subdiaconátus ad majóres Ordines à Pátribus & à ſacris Concíliis refertur, in q & de áliis inferióribu quentíſſimè légimus.

Ad Magníficat. *Ant.* O. *ut infrà.*

F E R I A T E R T

De Iſaía Prophét

Lectio j. Cap. 6

QUæſiérunt me qu non interrogát invenérunt qui quæſiérunt me. Dixi: ego, ecce ego ad gentem non invocábat nomen Expandi manus meas die ad pópulum incréd qui gráditur in via non poſt cogitatiónes ſuas. lus qui ad iracúndiam vocat me ante fáciem semper: qui ímmola hortis, & ſacríficant láteres: qui hábitant i pulcris, & in delúbris i rum dórmiunt: qui c dunt carnem ſuillam, profánum in vaſis e Qui dicunt: Recéde non appropinques mih immundus es: iſti erunt in furóre meo, ardens totâ die. Hæc Dóminus.

℟. Ecce óculi. 20

Lectio ij.

ECce ſcriptum eſt me: non tacébo, ſe dam & retríbuam in eórum iniquitátes ve & iniquitátes patrum rum ſimul, dicit Dóm qui ſacrificavérunt montes, & ſuper coll probravérunt mihi; métiar opus eórum. pr

in ſinu eórum. Hæc dicit Dóminus : Quómodò ſi inveniátur granum in botro, & dicátur : Ne díſſipes illud, quóniam benedíctio eſt; ſic fáciam propter ſervos meos, ut non diſperdam totum. Et edúcam de Jacob ſemen, & de Juda poſſidentem montes meos : & hæreditábunt eam electi mei, & ſervi mei habitábunt ibi. Hæc dicit.

℟. Dies multos ſedébunt filii. 206.

Lectio iij.

HÆc dicit Dñus Deus : Ecce ſervi mei cómedent, & vos eſuriétis : ecce ſervi mei bibent, & vos ſitiétis : ecce ſervi mei lætabuntur, & vos confundémini : ecce ſervi mei laudábunt præ exultatióne cordis, & vos clamábitis præ dolóre cordis, & præ contritióne ſpíritûs ululábitis. Et dimittétis nomen veſtrum in juramentum electis meis : & interfíciet te Dóminus Deus, & ſervos ſuos vocábit nómine álio. In quo qui benedictus eſt ſuper terram, benedicétur in Deo, amen : & qui jurat in terra, jurábit in Deo, amen ; quia obliviόni tráditæ ſunt angúſtiæ prióres, & quia abſcónditæ ſunt ab óculis meis. Hæc dicit.

℟. In die illa. 207.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. a. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ, cùm convértero captivitátem veſtram. *Sophon.* 3.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Anno 816. *L.* 1. *C.* 6.

SUbdiáconi in Eſdra inveniuntur, appellanturque ibi Nathinæi, id eſt, in humilitáte Dómino ſervientes. Iſti oblatiónes in templo Dómini ſuſcípiunt à pópulis : iſti obédiunt offíciis Levitárum : iſti quoque vaſa córporis & ſánguinis Chriſti Diacónibus ad altária Dómini ófferunt. De quibus quidem plácuit Pátribus ut, quia ſacra myſtéria contrectant, caſti & continentes ſint ab uxóribus.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. O. *ut infrà.*

FERIA QUARTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 65.

ECce enim ego creo cœlos novos, & terram novam : & non erunt in memória prióra, & non aſcendent ſuper cor. Sed gaudébitis & exultábitis uſque in ſempiternum in his quæ ego creo ; quia ecce ego creo Jeruſalem exultatiónem, & pópulum ejus gáudium. Et exultábo in Jerúſalem, & gaudébo in pópulo meo : & non audiétur in eo ultrà vox fletûs & vox clamóris. Hæc dicit.

℟. Cátulus. 204.

Lectio ij.

NOn erit ibi ámpliùs infans diérum, & ſenex qui non ímpleat dies ſuos ; quóniam puer centum annórum moriétur, & peccá-

tor centum annórum maledíctus erit. Et ædificábunt domos, & habitábunt : & plantábunt víneas, & cómedent fructus eárum. Non ædificábunt, & álius habitábit : non plantábunt, & álius cómedet : ſecundùm enim dies ligni, erunt dies pópuli mei ; & ópera mánuum eórum inveterábunt. Hæc dicit.

℟. Convertam. 205.

Lectio iij.

Electi mei non laborábunt fruſtrà, neque generábunt in conturbatióne ; quia ſemen benedictórum Dómini eſt, & nepótes eórum cum eis. Eritque ántequàm clament, ego exáudiam : adhuc illis loquéntibus, ego áudiam. Lupus & agnus paſcentur ſimul, leo & bos cómedent páleas ; & ſerpenti pulvis panis ejus : non nocébunt, neque occídent in omni monte ſancto meo, dicit Dóminus. Hæc dicit.

℟. In diébus illis. 205.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. *D.* Captívitas à forti tollétur ; & quod ablátum fúerit à robuſto, ſalvábitur. *Iſ.* 49.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Anno* 816. *L.* 1. *C.* 7.

Diaconórum Ordo à tribu Levi accépit exórdium: in Evangélio autem primórdia eórum, & in Actibus Apoſtolórum leguntur ; & hinc jam decrevérunt Apóſtoli Apoſtolorumque ſucceſſóres per omnes Eccléſias, Diáconos ordinandos eſſe, qui ſublimióri gradu céteris circa aram Chriſti quaſi columnæ aſsiſterent : ipſi quoque evangelízant.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. O. *ut infrà.*

FERIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

HÆc dicit Dóminus : Cœlum ſedes mea, terra autem ſcabellum pedum meórum. Quæ eſt iſta domus, quam ædificábitis mihi ? & quis eſt iſte locus quiétis meæ ? Omnia hæc manus mea fecit ; & facta ſunt univerſa iſta, dicit Dóminus. Ad quem autem reſpíciam, niſi ad paupérculum, & contrítum ſpíritù, & trementem ſermónes meos ? Hæc dicit.

℟. Ecce óculi. 206.

Lectio ij.

QUi ímmolat bovem, quaſi qui interfíciat virum : qui mactat pecus, quaſi qui excérebret canem : qui offert oblatiónem, quaſi qui ſánguinem ſuillum ófferat : qui recordátur thuris, quaſi qui benedícat idólo. Hæc ómnia elegérunt in viis ſuis, & in abominatiónibus ſuis ánima eórum delectáta eſt. Unde & ego éligam illuſiónes eórum : & quæ timébant, addúcam eis ; quia vocávi, & non erat qui reſpondéret : locútus ſum, & non audiérunt : feceruntque malum in óculis meis ; & quæ nólui, elegérunt. Hæc dicit.

℟. Dies multos. 206.

Lectio iij.

AUdíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus. Dixérunt fratres veſtri odiéntes vos, & abjiciéntes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia veſtra; ipſi autem confundentur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis ſuis. Hæc dicit.

℟. In die illa. 207.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Pópulus Dei, citò vidébis perditiónem inimíci tui. *Baruch* 4.

CANON.

Ex Concílio Laodicéno.

Inter 340. & 380.

C. 20.

NOn oportet Diáconum coram Preſbytero ſedére, ſed juſſióne Preſbyteri ſédeat: ſimíliter autem & Diáconis honor habeátur à miniſtris & à céteris Cléricis.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. O. *ut infrà.*

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

ANtequàm parturíret, péperit: ántequàm veníret partus ejus, péperit máſculum. Quis audívit unquam tale? & quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens ſimul, quia parturívit, & péperit Sion fílios ſuos? Numquid ego, qui álios párere fácio, ipſe non páriam, dicit Dóminus? Si ego qui generatiónem céteris tríbuo, ſtérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Hæc dicit.

℟. Cátulus. 204.

Lectio ij.

LÆtámini cum Jerúſalem, & exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio, univerſi qui lugétis ſuper eam, ut ſugátis, & repleámini ab úbere conſolatiónis ejus; ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo ſuper eam quaſi flúvium pacis, & quaſi torrentem inundantem glóriam géntium quam ſugétis: ad úbera portabímini, & ſuper génua blandientur vobis. Hæc dicit Dóminus.

℟. Convertam. 205.

Lectio iij.

QUómodò ſi cui mater blandiátur, ita ego conſolábor vos; & in Jerúſalem conſolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum, & oſſa veſtra quaſi herba germinábunt, & cognoſcétur manus Dómini ſervis ejus, & indignábitur inimícis ſuis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, & quaſi turbo quadrígæ ejus, réddere in indignatióne furórem ſuum, & increpatiónem ſuam in flamma ignis; quia in igne Dóminus dijudicábit, & in gládio ſuo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti à

Dómino. Qui ſanctificabantur, & mundos ſe putábant in hortis poſt jánuam intrínſecùs, qui comedébant carnem ſuillam, & abominatiónem, & murem, ſimul conſumentur, dicit Dóminus. Hæc dicit.

℟. In diébus illis. 205.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. f. Dominábitur tuî qui fecit te: & redemptor tuus Sanctus Iſrael, Deus omnis terræ vocábitur. *Iſ.* 54.

CANON.

Ex Concílio Carthaginenſi ſexto.

Anno 417. *C.* 31.

QUicumque Clérici vel Diáconi pro neceſſitátibus Eccleſiárum non obtemperáverint Epíſcopis ſuis voléntibus, eos ad honórem amplióren in Ecclésia ſua promovére, nec illi miniſtrent in gradu ſuo unde recédere noluérunt.

ANTIPH. MAJORES.

Inchoantur decimâ-quintâ die Decembris veſpere; & unaquæque dicitur ter, 1. ante Magníficat. *2. ante* Glória Patri. *3. poſt* Sicut erat.

Si Veſperæ fiant de Feſto, tunc pro Commemoratione Adventûs dicitur Antiphona O. *occurrens, hoc modo: Antiph. integrè dicitur; tum* Glória Patri. *ſine* Sicut erat. *Iterùm Ant. Deinde* Sicut erat. *Tertiò denique dicitur Ant. cum* ℣. Adjútor. *ſi ſit Feria; vel* ℣. *proprio, ſi ſit Sabbatum aut Dominica, & Oratione conveniente.*

DIE XV. DECEMBRIS.

Antiph. 2. D.

O Sapiéntia, quæ ex ore Altíſſimi prodiiſti, attingens à fine uſque ad finem, fórtiter ſuaviterque diſpónens ómnia; veni ad docendum nos viam prudéntiæ. *Eccli.* 24. *Sap.* 8. *Iſ.* 40.

DIE XVI. 2. D.

O Adónaï, & dux domûs Iſrael, qui Móyſi in igne flammæ rubi apparuiſti, & ei in Sina legem dediſti; veni ad rediméndum nos in bráchio extento. *Judith* 16. 1. *Paral.* 17. *Act.* 7. *Exod.* 6.

DIE XVII. 2. D.

O Radix Jeſſe, qui ſtas in ſignum populórum, ſuper quem continébunt reges os ſuum, quem Gentes deprecabuntur; veni ad redimendum nos, jam noli tardáre. *Iſaïa* 11. & 52. *Pſ.* 25. & 39.

DIE XVIII. 2. D.

O Clavis David, & ſceptrum domûs Iſrael: qui áperis, & nemo claudit: claudis, & nemo áperit; veni, & educ vinctum de domo cárceris, ſedentem in ténebris & umbra mortis. *Iſ.* 22. *Jerem.* 51. & 52. *Pſ.* 106.

DIE XIX. 2. D.

O Oriens, ſplendor lucis æternæ, & ſol juſtitiæ; veni, & illúmina ſedentes in ténebris & umbra mortis. *Zach.* 3. *Sap.* 7. *Mal.* 4. *Pſ.* 12. & 106.

DIE XX. 2. D.

O Sanĉte Sanĉtórum, ſpéculum ſine mácula Dei majeſtátis, & imágo bonitátis illíus; veni ut deleátur iníquitas, & adducátur juſtítia ſempitérna. *Dan.* 9. *Sap.* 7.

DIE XXI. 2. D.

O Rex Géntium, Deus Iſrael, & Salvátor, lapiſque anguláris, qui facis útraque unum; veni, & ſalva hóminem, quem de limo formaſti. *Jerem* 10. *Iſ.* 45. 28. & 35. *Epheſ.* 2. *Gen.* 2.

DIE XXII. 2. D.

O Emmánuel, Rex & légifer noſter, expectátio Géntium, & deſiderátus eárum; veni ad ſalvandum nos, Dómine Deus noſter. *Iſ.* 8. & 33. *Geneſ.* 49. *Agg.* 2. *Zachar.* 9.

DIE XXIII. 2. D.

O Paſtor Iſrael, & dominátor in domo David, cujus egreſſus ab inítio, à diébus æternitátis; veni ut paſcas pópulum tuum in fortitúdine, & regnes in juſtítia & judício. *Mich.* 5. *Ezech.* 34. *Iſ.* 32.

Ex quo harum Antiphonarum ſolemnitas inchoata eſt, ſcilicet nocte 16. *Decembris, dicitur Invitatorium*, Dóminus propè eſt: * Veníte, adorémus. *Philipp.* 4.

Eâdem die decimâ-ſextâ Decembris, manè inchoantur Antiphonæ Laudum Ferialium propriæ. (quæ etiam dicuntur ad Horas, quartâ prætermiſſâ) inchoando ab his Antiphonis quæ aſſignantur Feriæ decimâ-ſextâ die occurrenti, ſive fuerit Feria tertia, aut alia, ſive Sabbatum. Si verò fuerit Dominica, inchoantur poſtridie. Quæ autem occurrunt die quâ fit Officium de S. Thoma, dicuntur in prævigilia Natalis Domini, ſcilicet 23. *die menſis Decembris.*

Ad Veſperas autem in his Feriis dicuntur Antiphonæ de Pſalterio; ſed non dicuntur Preces.

FERIA SECUNDA.

poſt xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. Reſpice, Dómine, 3. c. de domo ſancta tua in nos, & inclína aurem tuam, & exaudi nos. *Bar.* II.

Ant. 8. c. Dñe, pater noſter es tu: ecce réſpice, pópulus tuus omnes nos. *Iſ.* 64.

Ant. 2. D. Miſerére Iſrael, quem coæquaſti primogénito tuo: reple glóriâ tuâ pópulum tuum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. d. Deus cœlórum, exaudi: meménto, Dómine, teſtamenti tui; ut omnes gentes agnoſcant quia tu es Deus. *Judith* 9.

Ant. 4. a. Salva, Dómine, pópulum tuum relíquias Iſrael. *Jerem.* 31.

FERIA TERTIA.

poſt xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. Recordáre, Dómi- 3. à. ne, oppróbrium noſtrum; ſervi dominári ſunt noſtrî: non fuit qui redímeret de manu eórum. *Thr.* 5.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, pater noſter, redemptor noſter: convértere propter ſervos tuos. *Iſ.* 63.

Ant. 7. c. Quare in perpétuum oblivíſcéris noſtri? derelinques nos in longitúdine diérum? *Thren.* 5.

Ant. 1. g. Ne tradas nos in perpétuum, & ne díſſipes teſtamentum tuum, neque áuferas miſericórdiam tuam à nobis. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Dabis, Deus, veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham; quæ juraſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

FERIA QUARTA
poſt xv. Decembris.
AD LAUDES.

Ant. 1. D. Recordáre, Dómine; ne írritū fácias fœdus tuum nobiſcum. Nonne tu es Deus noſter quem expectávimus? *Jerem.* 14.

Ant. 8. G. Vetus error ábiit: ſervábis pacem, Dómine; pacem, quia in te ſperávimus. *Iſ.* 26.

Ant. 7. d. Cùm féceris judícia tua in terra, juſtítiam díſcent habitatóres orbis: Dómine, exaltétur manus tua. *Iſ.* 26.

Ant. 1. f. Dómine Deus noſter, poſſedérunt nos dómini abſque te: tantùm in te recordémur nóminis tui. *Iſ.* 26.

Ant. 6. F. Inclína, Dómine, aurem tuam, & audi: áperi, Dómine, óculos tuos, & vide: Deus noſter, ſalva nos. *Iſ.* 37.

FERIA QUINTA
poſt xv. Decembris.
AD LAUDES.

Ant. 1. a. Mitte, Dómine, ſapiéntiam de cœlis ſanctis tuis, & à ſede magnitúdinis tuæ. *Sap.* 9.

Ant. 6. F. Nunc ſéquimur te, Dómine, in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: ne confundas nos. *Dan.* 3.

Ant. 7. c. Dómine rex omnípotens, non eſt qui poſſit tuæ reſíſtere voluntáti, ſi decréveris ſalváre Iſrael. *Eſther* 13.

Ant. 3. c. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo; & confundántur qui oſtendunt ſervis tuis mala. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Cóngrega omnes tribus Jacob; ut cognoſcant quia non eſt Deus niſi tu, & enarrent magnália tua. *Eccli.* 36.

FERIA SEXTA
poſt xv. Decembris.
AD LAUDES.

Ant. 4. A. Emitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ de petra deſerti ad montem fíliæ Sion. *Iſ.* 16.

Ant. 8. c. Non eſt in témpore hoc ſacrifícium coram te, ut poſſímus inveníre miſericórdiam tuam; ſed in ánimo contríto, & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur. *Dan.* 3.

Ant. 5. a. Si iniquitátes noſtræ reſpónderint nobis, Dómine, fac propter nomen tuum; quóniam tibi peccávimus. *Jerem.* 14.

Ant. 3. c. Dómine, opus tuum, in médio annórum vivífica illud. *Habac.* 3.

Ant. 1. d. Cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis: Deus ab austro véniet, & Sanctus de monte Pharan. *Habac.* 3.

SABBATO
post xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. ELeváre, eleváre, Jerúsalem, quæ bibisti de manu Dómini cálicem iræ ejus. *Isaïæ* 51.

Ant. 5. a. Ecce tuli de manu tua cálicem sopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ; non adjícies ut bibas illum ultrà. *Is.* 51.

Ant. 2. D. Noli timére, quia non confundéris; quia dominábitur tui qui fecit te. *Is.* 54.

Ant. 7. b. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miseratiónibus magnis congregábo te. *Is.* 54.

Ant. 4. A. Misericórdia mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur. *Is.* 54.

DIE XXIV. DECEMBRIS.

IN VIGILIA NATALIS DOMINI.

¶ *Si venerit in Dominica, Officium fit hoc modo.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. de Vigilia, ut infrà.

Hymnus, Instantis. 164.

Ant. Psalmi & ℣. de Dominica IV. Adventûs, ut suprà.

In I. & II. Nocturno, Lectiones & ℟℟℟. de Dominica IV. Adventûs.

In III. Nocturno, ℣. Anima nostra. *ut infrà. Lectiones de Homilia Vigiliæ, divisionibus ad ** Asteriscos factis; & nihil legitur de Homilia Dominicæ.*

℟. *vij.* Quod in María. *sine* Glória Patri. ℟. *viij.* Hâc ipsâ horâ. ℟. *ix.* Sanctífica. *cum* Glória Patri. *infrà, ut in Vigilia. Et repetitur* ℟. Sanctífica. *usque ad* ℣. *exclusivè.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Deus illúminet. *infrà*, 221.

Reliqua de Vigilia, sine Commemoratione Dominicæ.

AD LAUDES & HORAS,

Psalmi de Dominica, omisso tamen ad Primam Symbolo Quicumque. *Ant. Capit. & ℟℟℟. brev. cum Versic. ut infrà.*]

[*Si autem Vigilia ista venerit in Feriis, Officium fit ut sequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Cras erit vobis salus: * Veníte, & adoráte Dñum. 1. *Reg.* 11. 1. *Par.* 16.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Instantis. 164.

Antiph. & Psalmi de Feria.

℣. Anima nostra sústinet Dóminum; ℟. Quóniam adjútor & protector noster est. *Ps.* 32.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

VEnio ut cóngregem cum ómnibus géntibus & linguis: & vénient, & vidébunt glóriam

meam. Et ponam in eis ſignum, & mittam ex eis qui ſalváti fúerint, ad gentes in mare, in Africam, & Lydiam, tendentes ſagittam; in Itáliam & Græciam, ad ínſulas longè, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meá. Et annuntiábunt glóriam meam Géntibus, & addúcent omnes fratres veſtros de cunctis géntibus donúm Dómino in equis, & in quadrígis, & in lectícis, & in mulis, & in carrúcis, ad montem ſanctum meum Jeruſalem, dicit Dóminus, quómodò ſi ínferant filii Iſraël munus in vaſe mundo in domum Dómini. Hæc dicit.

℟. Hâc ipsâ horâ quæ nunc eſt, * Cras mittam ducem ſuper pópulum meum, & ſalvábit pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. ℣. Dedit Deus palàm fácere ſervis ſuis quæ oportet fieri citò: * Cras mittam. 1. *Reg.* 9. *Apoc.* 1.

Lectio ij.

ET aſſúmam ex eis in ſacerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Quia ſicut cœli novi, & terra nova, quæ ego fácio ſtare coram me, dicit Dóminus; ſic ſtabit ſemen veſtrum, & nomen veſtrum. Et erit menſis ex menſe, & ſábbatum ex ſábbato: véniet omnis caro, ut adóret coram fácie meá, dicit Dóminus. Et egredientur, & vidébunt cadávera virórum qui prævaricáti ſunt in me: vermis eórum non moriétur, & ignis eórum non extinguétur; & erunt uſque ad ſatietátem viſiónis omni carni. Hæc dicit.

℟. Sanctífica pópulum, dic eis: * Sanctificámini in cráſtinum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis: * Sanctificámini. *Joſue* 7. 2. *Cor.*

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 1.

CUm eſſet deſponſata mater Jeſu María Joſeph, ántequàm convenírent, inventa eſt in utero habens de Spíritu ſancto. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 1. *Comment. in Cap.* 1. *Matth.*

QUærat díligens lector, & dicat: Cùm Joſeph non ſit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generátio ... do deductus uſque ad Joſeph? Cui reſpondébimus primùm, non eſſe conſuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ... do texátur; deinde ex ... tribu fuiſſe Joſeph & Maríam: unde ex lege eam ... cípere cogebátur ut propinquam, & quòd ſimul ... ſentur in Béthleem, ... una vidélicet ſtirpe ge... ti. [*] Quod autem di... Antequàm convenírent

loquitur ut póſteà convénerint; ſed Scriptúra quod factum non ſit, oſtendit. Joſeph autem vir ejus, cùm eſſet juſtus, & nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur. Et in lege præceptum eſt, non solùm reos, ſed & cónſcios críminum obnóxios eſſe peccáti. Quómodò Joſeph cùm crimen celet uxóris, juſtus ſcríbitur? Sed hoc teſtimónium Maríæ eſt, quòd Joſeph ſciens illíus caſtitátem, & admírans quod evénerat, celat ſiléntio, cujus myſtérium neſciébat. [*] Joſeph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuã. Jam & ſuprà díximus ſponſas uxóres appellári, quod pléniùs liber adversùs Helvídium docet; & blandientis affectu ei per ſómnium Angelus lóquitur, ut juſtítiam ſiléntii comprobáret. Simulque notandum quòd Joſeph fílius eſſe dicátur David, ut María quoque de ſtirpe David monſtrarétur. Et vocábis nomen ejus Jeſum. Jeſus Hebráico ſermóne Salvátor dícitur. Etymológiam ergo nóminis ejus Evangeliſta ſignávit, dicens: Vocábis nomen ejus Jeſum; quia ipſe ſalvum fáciet pópulum ſuum.

℟. Quod in María natum eſt, de Spíritu ſancto eſt: páriet autem Fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum; * Ipſe enim † Salvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. ℣. Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus convertentur; * Ipſe. (Glória Patri. † Salvum.) *Matth.* 1. *Mich.* 5.

℣. *Sacerd.* Deus illúminet vultum ſuũ ſuper nos, ℟. Et miſereátur noſtri. *Pſ.* 66.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Pſalmi de Feria, & ſic ad Horas.

Ant. 1. g. CONfidenter ſtate, & vidébitis auxílium Dómini ſuper vos, ô Juda & Jerúſalem. 2. *Paral.* 20.

Ant. 8. c. Véſpere ſciétis quòd Dóminus edúxerit vos; & manè vidébitis glóriam Dómini. *Exod.* 16.

Ant. 6. F. Nolíte timére, nec paveátis: cras egrediémini, & Dóminus erit vobiſcum. 2. *Paral.* 20.

Ant. 7. c. Cánticum erit vobis ſicut nox ſanctificátæ ſolemnitátis, & lætítia cordis. *Iſ.* 30.

Ant. 5. a. Sanctificámini; cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. In hoc ſciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio veſtri eſt. *Joſue* 3.

Capitulum. Oſ. 6.

SCiémus, ſequemurque ut cognoſcámus Dóminum: quaſi dilúculum præparátus eſt egreſſus ejus, & véniet quaſi imber nobis temporáneus & ſerótinus terræ.

Hymn. Jordánis. & ℣. Tu exurgens. *ut ſuprà*, 164.

Ad Benedictus. Ant. 8. *G.* Chriſti generátio ſic erat: Cùm eſſet deſponſáta mater Jeſu María Joſeph, ántequàm convenírent, inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto. *Matth.* 1.

Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis noſtræ ánnua exſpectatióne lætíficas: præſta, ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti ſuſcípimus, venientem quoque Júdicem ſecúri videámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

AD HORAS,

Duplex-minus.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Confidenter.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum, * Miserére nobis. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi.

Anno 1584. *C.* 1.

SErvétur Vigília Nativitátis Dómini, ad imitandum pietátem paſtórum, qui Chriſto Dómino eâ nocte adoratiónis munus impendérunt.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Véſpere.

Capitulum. Amos 4.

PRæparáre in occurſum Dei tui, Iſrael; quia ecce formans montes, & creans ventum, & annúntians hómini elóquium ſuum.

℟. *br.* Veni, Dómine, * Ut ſalvos fácias nos. Veni. ℣. Oſtende * fáciem tuam, * Ut ſalvos. Glória. Veni.

℣. Qui regis Iſrael, inténde: ℟. Qui ſedes ſuper Chérubim, manifeſtáre. *Pſ.* 79.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Nolíte.

Capitulum. 2. Cor. 6.

DIcit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos; & ero illórum Deus, & ipſi erunt mihi pópulus.

℟. *br.* Exurge, Dómine, Deus, * Exaltétur manus tua. Exurge. ℣. Ne oblivíſcáris * páuperum: * Exaltétur. Glória. Exurge. *Pſ.* 9.

℣. Citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ; ℟. Quia páuperes facti ſumus nimis. *Pſ.* 78.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Sanctificámini.

Capitulum. Mich. 5.

STabit, & paſcet in fortitúdine Dómini, in ſublimitáte nóminis Dómini Dei ſui: & convertentur, quia nunc magnificábitur uſque ad términos terræ; & erit iſte pax.

℟. *br.* Exultent & læténtur, * Qui quærunt te, Dómine. Exultent. ℣. Et dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, * qui díligunt ſalutáre tuum, * Qui quærunt. Glória. Exultent. *Pſ.* 69.

℣. Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. *Pſ.* 28.

DIE XXV. DECEMBRIS.

IN NATALI DOMINI.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. D. LEváte cápita veſtra; quóniam appropinquat redémptio veſtra. *Luc.* 21.

Ant. 8. G. Antíqua ne intueámini; ecce ego fácio nova, & nunc orientur. *Iſ.* 43.

Ant. 6. C. Nolíte timére: ſtate & vidéte magnália Dómini quæ factúrus eſt hódie. *Exod.* 14.

Ant. 5. C. Póſuit David púero ſuo excitáre regem ex ipſo fortíſſimum, & in throno honóris ſedentem in ſempiternum. *Eccli.* 24.

Ant. 7. a. Eripiet vos de manu inimicórum: redúcet autem vos cum gáudio & jucunditáte in ſempiternum. *Baruch* 4.

Capitulum. Hebr. 10.

ADhuc módicum aliquántulùm; qui ventúrus eſt, véniet, & non tardábit.

℟. Ecce Deus noſter iſte, expectávimus eum, & ſalvábit nos; iſte Dóminus, * Suſtinúimus eum: † Exultábimus & lætábimur in ſalutári ejus. ℣. Gaudéte in Dño, gaudéte; Dñus propè eſt: * Suſtinúimus. Glória Patri. † Exultábimus. *Iſ.* 25. *Phil.* 4.

Hymnus.

MIſſum Redemptórem polo,
Novumque totus, quà patet,
Adóret orbis Príncipem
Natum María vírgine.

Rerum Creátor ómnium
Servíle corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Quod ante mundi témpora
Verbum Patris prodit ſinu,
Obnóxius nunc témpori
Mortális infans náſcitur.

Fœno cubáre ſúſtinet,
Præsépe non horret Deus,
Et índiget lactis cibo
Cibus perennis Cœlitûm.

Quæ cárdines mundi rotant,
Manus ligantur fáſciis:
Imbellis & plorans jacet,
Ut nos jacentes érigat.

Judex futúrus ſéculi
Nunc blandus ad cunas vocat:
Amóre tanto, mútui
Amóris expoſcit vices.

¶ Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

¶ *Sic terminantur omnes Hymni ejuſdem metri uſque ad Epiphaniam, niſi habeant propriam Doxologiam.*

℣. Expectans expectávi Dóminum, ℟. Et intendit mihi. *Pſ.* 39.

Ad Magníf. *Ant.* J. *Duplic.* Béthleem Ephrata, párvulus es in míllibus Juda: ex te mihi egrediétur qui ſit dominátor in Iſrael; & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5.

Oratio.

PRæſta, miſéricors Deus, ut ad ſuſcipiendum Fílii tui ineffábile Nativitátis myſtérium, & fidélium mentes præparentur, & infidélium corda ſubdantur; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. *f.* Conſurge, fília Sion; lauda in nocte in princípio vigiliárum, allelúia. *Thren.* 2.

Hymn. Mundi ſalus. 148.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Egrediátur ut ſplendor Juſtus Sion, & Salvátor ejus ut lampas accendátur, allelúia. *Iſ.* 62.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtus natus eſt nobis: * Veníte, adorémus. *Luc.* 2. *Pſ.* 94. Veníte.

Hymnus.

JAm déſinant ſuſpíria;
Audívit ex alto Deus:
Cœli pateſcunt; en adeſt
Promiſſa pax mortálibus.

Profunda noctis ótia
Cœleſtis abrumpit chorus;
Natumque feſto cármine
Annúntiat terris Deum.

Specum ſacrátam pérvigil
Dum turba paſtórum ſubit,
Eámus, & caſtis pia
Cunis ferámus óſcula

At quale nobis pá
Intrántibus ſpectácul
Præſépe, fœnum, ſ
Parens inops, infans

Tu-ne ille, Chriſte
Et ſplendor æterni P
Illum-ne cerno qui
Orbem pugillo ſúſti

Sic eſt: verenda que
Fides penétrat núbil
Agnoſco quem pro
dent,
Tremunt, adórant

Agis magiſtrum vel
Ex hac cáthedra nos
Vitáre quod carni p
Caro quod horret pé

Caſtos amóres nútr
Sanans tumentes ſpí
Divíne, noſtris, ô
Præcórdiis innáſcere.

IN I. NOCTUR

In Pſalm. Quare f runt. 3. *Ant.* 8. c. D dixit ad me: Fílius m tu, ego hódie génui

In Pſ. Cœli enárra *ſua diviſione*, 50. *An* Tanquam ſponſus nus procédens de t ſuo.

In Pſ. Eructávit. *Ant.* 1. D. Speciósus præ fíliis hóminum: eſt grátia in lábiis t

℣. Recordátus eſt córdiæ ſuæ, ℟. Et v ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.*

Pater noſter.

Abſol. & Benedict *ſuprà poſt Pſalterium.*

Tres Lectiones ſ *leguntur ſine titulo.*

Lectio j. Iſaïæ 9.

PRimo témpore alleviáta eſt terra Zabúlon, & terra Néphthali: & noviſſimo aggraváta eſt via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis. Multiplicaſti gentem, & non magnificaſti lætítiam. Lætabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & ſceptrum exactóris ejus ſuperaſti ſicut in die Mádian. Quia omnis violenta prædátio cum tumultu, & veſtimentum miſtum ſánguine, erit in combuſtiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis; & factus eſt principátus ſuper húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Conſiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri ſéculi, Princeps pacis. Tu autem.

℞. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, viſitávit nos Oriens ex alto; * Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent. ℣. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis, * Illumináre. Glória Patri. * Illumináre. *Luc.* 1. *Iſ.* 9.

Lectio ij. Cap. 40.

COnſolámini, conſolámini, pópule meus, dicit Deus veſter. Loquímini ad cor Jerúſalem, & advocáte eam; quóniam compléta eſt malítia ejus, dimiſſa eſt iníquitas illíus: ſuſcépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis ſuis. Vox clamantis in deſerto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in ſolitúdine ſémitas Dei noſtri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in directa, & áſpera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum eſt. Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quaſi flos agri. Exſiccátum eſt fœnum, & cécidit flos; quia Spíritus Dómini ſufflávit in eo. Verè fœnum eſt pópulus: exſiccátum eſt fœnum, & cécidit flos; verbum autem Dómini noſtri manet in ætérnum. Tu autem.

℞. Gaudéte, & laudáte ſimul, quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum: * Parávit bráchium ſanctû ſuum in óculis ómnium géntium. ℣. Miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut ſalvétur mundus per ipſum: * Parávit. Glória Patri. * Parávit bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium. *Iſ.* 52. *Joan.* 3.

Lectio iij. Cap. 52.

COnſurge, conſurge ; indúere fortitúdine tuâ, Sion : indúere veſtimentis glóriæ tuæ, Jerúſalem cívitas Sancti ; quia non adjíciet ultrà ut pertránſeat per te incircumcíſus & immundus. Excútere de púlvere, conſurge ; ſede, Jerúſalem : ſolve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati eſtis, & ſine argento redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum deſcendit pópulus meus in princípio, ut colónus eſſet ibi : & Aſſur abſque ulla causâ calumniátus eſt eum. Et numquid mihi eſt hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus eſt pópulus meus gratis ? Dominatóres ejus iníquè agunt, dicit Dóminus ; & júgiter totâ die nomen meum blaſphemátur. Propter hoc ſciet pópulus meus nomen meum in die illa ; quia ego ipſe qui loquébar, ecce adſum. Tu autem.

℟. Propheríſſa péperit fílium ; & dixit Dñus : * Voca nomen ejus, Accélera ſpólia detráhere, feſtína prædári. ℣. Univerſa arma fortis armáti áuferet, & ſpólia ejus diſtríbuet : * Voca. Glória. * Voca. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. Univerſa. *Iſ.* 8. *Luc.* 11.

IN II. NOCTURNO.

In Pſalm. Magnus Dóminus. 135. *Ant.* 5. C. Suſcépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

In Pſ. Deus, judícium. cum *ſua diviſione*, 51. *Ant.* 7. G. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.

In Pſ. Benedixiſti. 54. *Ant.* 8. c. Véritas de terra orta eſt, & juſtícia de cœlo proſpexit.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

Pater noſter.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 1. *de Nat. Domini.*

Lectio iv.

SAlvátor noſter, dilectíſſimi, hódie natus eſt : gaudeámus. Neque enim locum fas eſt ibi eſſe triſtítiæ, ubi natális eſt vitæ ; quæ, conſumpto mortalitátis timóre, íngerit nobis de promíſſa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne ſecérnitur, una cunctis lætítiæ commúnis eſt rátio ; quia Dóminus noſter peccáti mortiſque deſtructor, ſicut nullum à reátu líberum réperit, ita pro liberandis ómnibus venit. Exultet ſanctus, quia propinquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius ſecundùm plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inſcrutábilis altitúdo diſpóſuit, reconciliandam auctóri ſuo natúram géneris aſſum-

ſæ humáni ; ut inventor mortis diábolus, per ipſam quam vícerat, vinceretur. Tu autem.

℟. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium ſuum unigénitum daret ; * Ut omnis qui credit in eum, non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam. ℣. Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, Dómine, in ſalútem cum Chriſto tuo ; * Ut omnis. Glória Patri. * Ut. *Joan.* 3. *Habac.* 3.

Lectio v.

IN quo conflictu pro nobis inito, magno & mirábili æquitátis jure certátum eſt, dum omnípotens Dóminus cum ſæviſſimo hoſte non in ſua majeſtáte, ſed in noſtra congréditur humilitáte ; objíciens ei eamdem formam eamdemque natúram, mortalitátis quidem noſtræ partícipem, ſed peccáti totíus expertem. Aliénum quippe ab hac nativitáte eſt, quod de de ómnibus légitur : Nemo mundus à ſorde, nec infans cujus eſt uníus diéi vita ſuper terram. Nihil ergo in iſtam ſingulárem nativitátem de carnis concupiſcéntia tranſívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ ſtirpis elígitur, quæ ſacrò gravidanda fœtu, divínā humanamque prolem priùs concíperet mente, quàm córpore. Et ne ſuperni ignára conſílii ad inuſitátos pavéret effectus, quod in ea operandum erat à Spíritu ſancto, collóquio diſcit angélico nec damnum crédit pudóris, Dei génitrix mox futúra.

℟. Qui ſanctíficat, & qui ſanctificantur, ex uno omnes : * Unde † Débuit per ómnia frátribus ſimilári, ut miſéricors fíeret, ut repropitiáret delícta pópuli. ℣. Deus in terris viſus eſt, & cum homínibus converſátus eſt : * Unde débuit. Glória Patri. † Débuit. *Hebr.* 2. *Baruch* 3.

Lectio vj.

AGámus ergo, dilectíſſimi, grátias Deo Patri per Fílium ejus in Spíritu ſancto : qui propter multam miſericórdiam ſuam, quâ diléxit nos, miſertus eſt noſtri : & cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos Chriſto ; ut eſſémus in ipſo nova creatúra novumque figmentum. Deponámus ergo vétérem hóminem cum áctibus ſuis, & adepti participatiónem generatiónis Chriſti, carnis renuntiémus opéribus. Agnoſce, ò Chriſtiáne, dignitátem tuam ; & divínæ conſors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri converſatióne redíre. Memento cujus cápitis & cujus córporis ſis membrum. Reminíſcere quia érutus de poteſtáte tenebrárum, tranſlátus es in Dei lumen & regnum.

℟. Deus ipſe prior diléxit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris : * Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

℣. Dixit Dóminus: Pópulus meus eſt, & factus eſt eis ſalvátor; in dilectióne ſua ipſe redémit eos: * Et. Glória. * Et. *Repet.* ℟. Deus. *uſque ad* ℣. Dixit. 1. *Joan.* 4. *Iſ.* 63.

IN III. NOCTURNO.

In Pſalm. Cantáte.... omnis terra. 42 *Ant.* 4. A. Læténtur cœli, & exultet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

In Pſ. Dñus regnávit..... lætentur. 55. *Ant.* 2. D Lux orta eſt juſto, & rectis corde lætítia, allelúia.

In Pſ. Cantáte.... quia. 43. *Ant.* 6. F. Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum, allel.

℣. Deus rex noſter ante ſécula, ℟. Operátus eſt ſalútem in médio terræ. *Pſ.* 73.

Pater noſter. *Abſolutio.*

DEus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes veſtras. ℟. Amen. 2. *Mach.* 1.

Bened. Detur tibi ſermo in apertióne oris tui, cum fidúcia notum fácere myſtérium Evangélii. *Eph.* 6.

Léctio ſancti Evangélii ſecundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Exiit edíctum à Cæſare Auguſto, ut deſcriberétur univerſus orbis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 8. *in Evang.*

QUia, largiente Dómino, Miſſárum ſolémnia ter hódie celebratúri ſumus, loqui diu de evangélica lectióne ſumus. Sed nos áli bréviter dícere R ris noſtri Natívitas i pellit. Quid eſt qu túro Dómino mur críbitur, niſi hoc q tè monſtrátur, qui niébat in carne, ctos ſuos aſcríberet nitáte? Quò contı probis per Prophé tur: Deleantur de véntium, & cum ſcribantur. Qui be in Béthleem náſci thleem quippe doı interpretátur. Ipſe eſt qui ait: Ego ſ vivus, qui de cœlo Locus ergo, in qu nus náſcitur, don ánteà vocátus eſt; rum profectò era ibi per matériam paréret, qui electó tes interná ſatietá ret. Qui non in domo, ſed in via ut profectò oſtén per humanitáter quam aſſúmpſerat alièno naſcebátur.

℟. Impléti ſunt ríæ ut páreret: *] fílium ſuum primo & pannis eum in reclinávit eum in ℣. Audíte, dom Ecce virgo párie * Et Glória. * Et. *I*

Bened. Fúlgeat luminátio Evangé Chriſti, qui eſt ir 2. *Cor.* 4.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio viij. Cap. 2.

IN illo témpore ; Paſtóres loquebantur ad invicem : Transeámus uſque Béthleem, & videámus hoc verbum quod factum eſt, quod Dóminus oſtendit nobis. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib 2. §. 53.

VIdes feſtinâre paſtóres ; nemo enim cum deſídia Chriſtum requírit. Vides paſtóres Angelo credidiſſe ; & tu Patri, Fílio, Spirítui ſancto, Angelis, Prophétis, & Apóſtolis crede. Vide quàm ſignátè Scriptúra ſingulórum libret momenta verbórum : Feſtínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cùm caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod eſt Fílius. Non medíocre fídei tibi hoc videátur exemplum, non vilis perſóna paſtórum. Certè quò vílior ad prudéntiam, eò pretióſior ad fidem. Non gymnáſia choris referta ſapientûm, ſed plebem Dóminus símplicem requiſívit, quæ phalcráre audíta, & fucáre neſcíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio deſiderátur. Nec contemnenda putes quaſi vília verba Prophetárum ; à paſtóribus étiam María fidem cólligit : à paſtóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur.

℟. Natus eſt vobis hódie Salvátor, qui eſt Chriſtus Dóminus, in civitáte David ; & hoc vobis ſignum : * Inveniétis infantem pannis involútum, & póſitum in præſépio. ℣. Nolíte metúere, quia Dóminus Deus veſter in médio veſtri eſt, ut éruat vos : * Inveniétis. Glória Patri. * Inveniétis. *Luc.* 2. *Deut.* 20.

Bened. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 1.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ep. ad Honor. 140. *aliàs* 120. *C.* 3. *&* 4.

QUem Fílium Deus miſerit, fieríque ex mulíere volúerit, quantus ille Deus ſit, qui hanc humilitátem pro ſalúte fidélium ſuſcípere dignátus fúerit, ut agnoſcas, nunc attende Evangélium : In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hic ergo Deus Verbum Dei, per quod facta ſunt ómnia, Fílius Dei eſt. Cùm eſſet Fílius Dei, venit ut fíeret fílius hóminis, donaretque nobis, qui erámus fílii hóminum, fílios Dei fíeri. Deſcendit ergo ille, ut nos aſcenderémus ; ut, participátâ natúrâ filiórum hóminum, ad parti-

cipandam étiam ſuam natúram adoptáret fílios hóminum. Quaproptér cùm dixiſſet, Dedit eis poteſtátem fílios Dei fíeri, modúmque adjunxiſſet, ne carnális intelligerétur natívitas, quòd ſcílicet eis id præſtíterit, qui credunt in nómine ejus, & per grátiam renaſcuntur ſpiritálem, mox commendávit quaſi hujus viciſſitúdinis ſacramentum. Tanquam enim miráti tantum bonum non auderémus optáre, ſtatim ſubjunxit: Et Verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis. Tanquam díceret: O hómines, nolíte deſperáre vos fíeri poſſe fílios Dei; quia & ipſe Fílius Dei, hoc eſt, Verbum Dei, caro factum eſt, & habitávit in nobis. Réddite vicem. Neque enim jam deſperandum eſt participatióne Verbi fíeri poſſe hómines fílios Dei, quando Fílius Dei participatióne carnis factus eſt fílius hóminis.

℟. Verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis: *Et vídimus glóriam ejus, glóriam quaſi Unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Cùm nox in ſuo curſu médium iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo à regálibus ſédibus proſilívit: * Et vídimus. Glória Patri. * Et vídimus. *Repet.* ℟. Verbum. *uſque ad* ℣. Cùm nox. *Joan.* 1. *Sap.* 18.

[Poſt ℟. *cantatur (ubi mos eſt) Genealogia Domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundùm Matthæum, Cap.* 1. *à* ℣. 1. *uſque ad* 17. *excluſivè.]*

Poſteà dicitur Te Deum, *quo finito ſine* ℣. *Sacerd. celebratur Miſſa in galli cantu; & factâ Communione Sacerdotis, inchoantur Laudes abſolutè ab impoſitione Antiphonæ* Paſtóres. *ut infrà, Sacerdote interim juxtà altare remanente.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 4. E. Paſtóres erant vigilantes, & cuſtodientes vigílias noctis ſuper gregem ſuum; & ecce Angelus Dómini ſtetit juxta illos, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Cláritas Dei circumfulſit illos, & timuérunt timóre magno; & dixit illis Angelus: Nolíte timére, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Ecce evangelízo vobis gáudium magnum quod erit omni pópulo; quia natus eſt vobis hódie Salvátor, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 7. *d.* Facta eſt.

Loco Cantici Benedícite. *dicitur ſequens.*

Canticum. Iſaïæ 25.

DOmine, Deus meus es tu: * exaltábo te, & confitébor nómini tuo;

Quóniam fecíſti mirabília, * cogitatiónes antíquas fidéles; amen.

Quia poſuíſti civitátem in túmulum, * urbem fortem in ruínam;

Domum alienórum, ut non ſit cívitas, * & in ſempiternum non ædificétur.

Super hoc laudábit te pópulus fortis, * cívitas géntium robuſtárum timébit te;

Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne ſua: * ſpes à túrbine, umbráculum ab æſtu.

Spíritus enim robuſtórum * quaſi turbo impellens paríetem.

Sicut æſtus in ſiti, tumultum alienórum humiliábis: * & quaſi calóre ſub nube torrente propáginem fórtium marcéſcere fácies.

Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, * pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ.

Et præcipitábit in monte iſto fáciem vínculi colligáti ſuper omnes pópulos, * & telam quam ordítus eſt ſuper omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in ſempitérnum: * & áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie,

Et oppróbrium pópuli ſui áuferet de univerſa terra; * quia Dóminus locútus eſt.

Et dicet in die illa: Ecce Deus noſter iſte; * expectávimus eum, & ſalvábit nos:

Iſte Dóminus, ſuſtinúimus eum; * exultábimus, & lætábimur in ſalutári ejus.

Ant. Facta eſt cum Angelo multitúdo milítiæ cæleſtis, laudántium Deum, & dicéntium: Glória in altíſſimis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Paſtóres loquebantur ad ínvicem: Tranſeámus uſque Béthleem, & videámus hoc verbum quod factum eſt, quod Dóminus oſtendit nobis, allelúia. *Luc.* 2.

Finitâ iſtâ Antiph. inchoat Sacerdos ad altare Antiphonam ſequentem.

Ad Benedictus. *Ant.* I. D. Venérunt paſtóres feſtinantes; & invenérunt Maríam, & Joſeph, & Infantem póſitum in præſépio. Videntes autem, cognovérunt de verbo quod dictum erat illis de Púero, allelúia. *Luc.* 2.

Oratio.

Da nobis, quæſumus, Dómine Deus noſter, ut qui Nativitátem Dómini noſtri Jeſu Chriſti nos frequentáre gaudémus, dignis converſatiónibus ad ejus mereámur pertíngere conſórtium; Qui tecum vivit, & regnat.

Sic hodie dicuntur Laudes, etiam extra Chorum.

AD HORAS, Antiphona de Laudibus. Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Paſtóres.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine, * Miſerére nobis. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *C.* 39.

NOn fiant in Eccléſiis áliqua indecéntia, uti repræſentátio Prophetárum aut paſtórum in nocte Natális Dómini, & cantus prædictiónum Sibyllárum. Satis enim eſt firmátum quod credendum, nec tálibus repræſentatiónibus índigent imperíti.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Cláritas.

Capitulum. Hebr. 1.

CUm íterum introdúcit Deus Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* Adoráte eum, * omnes Angeli ejus, * Allelúia, allelúia. Adoráte. ℣. Audívit, * & lætáta eſt Sion, * Allelúia. Glória. Adoráte. *Pſ.* 96.

℣. Jubiláte Deo, omnis terra: ℟. Cantáte, & exultáte, & psállite. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

Capitulum. 1. Tim. 1.

FIdélis ſermo, & omni a ceptióne dignus, quòd Chriſtus Jeſus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * miſericórdiæ ejus, * Allelúia, allelúia. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum * Allelúia. Glória Patri. Confiteantur. *Pſ.* 106.

℣. In humilitáte noſtra memor fuit noſtri, ℟. Et redémit nos ab inimícis noſtris. *Pſ.* 135.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Paſtóres.

Capitulum. Galat. 4.

CUm eſſémus párvuli, ſub eleméntis mundi erámus ſervientes: at ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Dóminus virtútum * nobiſcum, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Suſceptor noſter * Deus Jacob, * Allelúia. Glória. Dóminus.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

AD II VESPERAS.

In Pſ. Dixit Dóminus. 25.

Ant. 1. g. TEcum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: ex útero ante lucíferum génui te.

In Pſ. Confitébor tibi. 25.

Ant. 7. c. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo: mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

In Pſ. Beátus vir. 25.

Ant. 5. C Exortum eſt in ténebris lumen rectis corde: miſéricors, & miſerátor, & juſtus Dóminus.

In Pſ. De profundis. 89.

Ant. 4. A. Apud Dóminum miſericórdia, & copióſa apud eum redémptio.

In Pſ. Memento. *cum ſua diviſione*, 138. *Ant.* 8. G. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Capitulum. 1. Joan. 4.

IN hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus.

JEſu, redemptor ómnium,
Summi Parentis única,
Qui ſolus ante ſécula
Patri Deo par náſceris.

Tu noſtra pax & glória,
Spes una tu mortálium:
Intende quas tibi preces
De cordis ará fúndimus.

Qui córporis noſtri volens
Naſcendo formam ſúſcipis,
Divinitátis nos ſimul
Das eſſe conſortes tuæ.

Ad illud evectos decus
Tuére fratres; dégener
Ne vita ſontes príſtinam
In vilitátem déprimat.

Hoc ſancta te poſcit dies,
Ortûs dies tui memor,
Quá lúcido ſurgens thoro
Sol verus orbem víſitas.

Nunc ergo terra, nunc polus,
Vaſtíque tractus æquoris,
Qui te dedit, feſtis Patrem
Laudáre certant cánticis.

Et nos, perennis ô quibus
Salútis auctor náſceris,
Fauſtum triumpháli juvat
Ornáre concentu diem.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Hic eſt Deus, Deus noſter in æternum: ℟. Ipſe reget nos in ſécula. *Pſ.* 47.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus: hic eſt verus Deus, & vita æterna, allelúia. 1. *Joan.* 5.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetuſta ſérvitus tenet; Per eumdem Dóminum noſtrum.

Commem. S. Stephani.

Ant. 4. D. Mitto ad vos prophétas, & ſapientes: & ex illis occidétis, & flagellábitis in ſynagógis veſtris, & perſequémini; ut véniat ſuper vos omnis ſanguis juſtus qui effúſus eſt ſuper terram. *Matth.* 23.

℣. Miſit Deus ante eos virum: ℟. Elóquium Dómini inflammávit eum. *Pſ.* 104.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 2. D. Ego lux in mundum veni; ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat, allelúia. *Joan.* 12.

Hymnus, Mundi ſalus. 148.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. Erat lux vera quæ illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum; & lux in ténebris lucet, allelúia. *Joan.* 1.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

In Feſto

SANCTI STEPHANI,

Protomartyris.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum quem vidit Stéphanus ſtantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. *Act.* 7.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

O Qui tuo, dux Mártyrum,
Præfers corónam nómine,
Non de cadúcis flóribus
Tibi corónam néctimus.

Tuo cruenta ſánguine
Quàm ſaxa fulgent púlcriùs!
Aptáta ſacro vértici,
Non ſic micárent ſídera.

Quot facta fronti vúlnera,
Tot tela lucis émicant;
Et Angelo monſtrat parem,
Quod prodit è vultu jubar.

Tu prima Chriſto víctimæ
Vitam rependis víctima,
Primuſque teſtis æmulo
Deum fatéris fúnere.

Tu primus oſtenſam tibi
Maris rubri ſulcas viam.
Quot te ſequentur Mártyrum
Quibus præis exércitus!

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Convocantes duódecim multitúdinem diſcipulórum, dixérunt: Non eſt æquum nos derelínquere verbum Dei, & miniſtráre menſis. *Act.* 6.

Ant. 2. D. Conſideráte viros ex vobis boni teſtimónii ſeptem, plénos Spíritu ſancto & ſapiéntiâ, quos conſtituámus ſuper hoc opus. *Act.* 6.

Ant. 3. a. Plácuit ſermo coram omni multitúdine, & elegérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 6.

IN diébus illis, creſcente número diſcipulórum, factum eſt murmur Græcórum adversùs Hebræos, eò quòd deſpicerentur in miniſtério quotidiáno víduæ eórum. Convocantes autem duódecim multitúdinem diſcipulórum, dixérunt: Non eſt æquum nos derelínquere verbum Dei, & miniſtráre menſis. Conſideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni teſtimónii ſeptem, plenos Spíritu ſancto & ſapiéntiâ, quos conſtituámus ſuper hoc opus. Nos veró oratióni & miniſtério verbi inſtantes érimus. Et plácuit ſermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum virum plenum fide & Spíritu ſancto, & Philippum, & Próchorum, & Nicánorem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos ſtatuérunt ante conſpectum Apoſtolórum; & orantes, impoſuérunt eis manus.

℟. Stéphanum virum plenum fide & Spíritu ſancto * Statuérunt ante conſpectum Apoſtolórum; & orantes, impoſuérunt ei manus. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Státues Levítas in conſpectu Aaron & filiórum ejus, & conſecrábis oblátos Dómino.*Statuérunt ante conſpectum. *Act. 6. Num. 8.*

Lectio ij.

STéphanus autem plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & ſigna magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de ſynagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénſium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia & Aſia, diſputantes cum Stéphano: & non póterant reſíſtere ſapiéntiæ, & Spirítui qui loquebátur. Tunc ſummiſérunt viros, qui dícerent ſe audiviſſe eum dicentem verba blaſphémiæ in Móyſen & in Deum. Commovérunt itaque plebem, & ſenióres, & ſcribas: & concurrentes, rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium; & ſtatuérunt falſos teſtes, qui dícerent: Homo iſte non ceſſat loqui verba adversùs locum ſanctum & legem; audívimus enim eum dicentem: Quóniam Jeſus Nazarénus hic déſtruet locum iſtum, & mutábit traditiónes quas trádidit nobis Móyſes. Et intuentes eum omnes qui ſedébant in concílio, vidérunt fáciem ejus tanquam fáciem Angeli.

℟. Levítes præpóſitus erat iis quæ ſponte offerebantur Dómino; * Univerſæque multitúdini fidéliter cibi præbebantur. ℣. Quotquot poſſeſſóres agrórum erant, vendentes afferébant prétia: dividebátur autem ſíngulis prout cuíque opus erat; * Univerſæque multitúdini fidéliter cibi præbebantur. *2. Paral. 31. Act. 4.*

Lectio iij. Cap. 7.

CUm autem eſſet plenus Spíritu ſancto, intendens in cœlum, vidit glóriam Dei, & Jeſum ſtantem à dextris Dei, & ait: Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis ſtantem à dextris Dei. Exclamantes autem voce magnâ, continuérunt aures ſuas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejicientes eum extra civitátem, lapidábant: & teſtes depoſuérunt veſtimenta ſua ſecùs pedes adoleſcentis qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocantem, & dicentem: Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. Pólitis autem génibus, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixiſſet, obdormívit in Dómino.

℟. Qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet, ſicut ſcriptum eſt: * Diſperſit, dedit paupéribus; † Juſtítia ejus

manet in ſéculum ſéculi. ℣. Eleemóſynas illíus enarrábit omnis eccléſia ſanctórum. * Diſperſit. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. † Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. 2. *Cor.* 9. *Eccli.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & ſigna magna in pópulo. *Act.* 6.

Ant. 5. a. Erat potens in verbis & in opéribus ſuis. *Act.* 7.

Ant. 6. F. Sapiéntia firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & exaltábit illum apud próximos ſuos. *Eccli.* 15.

℣. Confirmátum eſt cor ejus: ℟. Non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos. *Pſ.* 111.

Sermo ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

Serm. 3. *de ſancto Stephano.*

Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem ſempiterni Regis noſtri natálem: hódie celebrámus triumphálem mílitis paſſiónem. Heri Rex noſter, trábeâ carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, viſitáre dignátus eſt mundum: hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cœlum. Glória in excelſis Deo, heri ſancti Angeli exultantes cantavérunt: hódie Stéphanum lætantes in ſuum conſórtium ſuſcepérunt. Heri Chriſtus pro nobis pannis eſt involútus: hódie Stéphanus ſtolâ eſt ab eo immortalitátis indútus. Heri præſépis angúſtia Chriſtum portávit infantem: hódie imménſitas cœli ſuſcépit Stéphanum triumphantem.

℟. Potens in Scriptúris, erat edoctus viam Dómini; & * Fervens ſpíritu loquebátur, & docébat diligenter ea quæ ſunt Jeſu. ℣. Sápiens tanquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ: * Fervens. *Act.* 18. *Eccli.* 39.

Lectio v.

NEceſſárium nobis eſt, fratres caríſſimi, agnóſcere quibus armis præcinctus Stéphanus, ſævítiam Judæórum pótuit ſuperáre, ut ita meruiſſet felíciter triumpháre. Invictæ in eo enítuit inſigne virtútis, quæ nec freméntium ſævítiam formidávit, nec lapidántium ictibus devícta ſuccúbuit. Uſque ádeò enim inter fremences permanſit intérritus, & inter lápidum fuit cruciamenta ſecúrus, ut incredulitátem Judæórum fidenter argúeret, & benignus pro lapidántibus exoráret. Quod eſt ergo tam magnum atque inſuperábile genus armórum? Procul dúbio munímine régio ſeptus, nullátenus eſt ab adverſáriis ſuperátus; quóniam Rex noſter, cum ſit Altíſſimus, pro nobis húmilis venit, ſed inánis veníre non pótuit. Magnum quippe

donatívum ſuis milítibus átulit, quo eos non ſolùm copióſè ditávit, ſed étiam ad certandum invictíſſimè confortávit. Attulit namque donum caritátis, quæ perdúceret hómines ad conſórtium deitátis.

℟. Cœpit fiduciáliter ágere in ſynagóga; * Vehementer enim Judæos revincébat públicè, oſtendens per Scriptúras eſſe Chriſtum Jeſum. ℣. Surrexit quaſi ignis, & verbum ipſius quaſi fácula ardébat; * Vehementer. *Act.* 18. *Eccli.* 48.

Lectio vj.

CAritas ergo quæ de cœlo ad terras depóſuit Chriſtum, ipſa Stéphanum de terra elevávit ad cœlum. Cáritas quæ præceſſit in Rege, ipſa ſubſequenter refulſit in mílite. Stéphanus ergo, ut nóminis ſui corónam meruiſſet accípere, caritátem pro armis habébat, & per ipſam ubíque vincébat. Per caritátem Dei, ſæviéntibus Judæis non ceſſit: per caritátem próximi, pro lapidántibus interceſſit. Per caritátem arguébat errantes, ut corrigerentur: per caritátem pro lapidántibus orábat, ne punirentur. Caritátis virtúte ſubnixus, vicit Saulum crudéliter ſævientem; & quem hábuit in terra perſecutórem, in cœlo méruit habére conſortem.

℟. Surrexérunt quidam de ſynagóga, diſputantes cum Stéphano; * Et non póterant reſíſtere ſapiéntiæ & Spirítui † Qui loquebátur. ℣. Obſtructum eſt os loquéntium iníqua; * Et non. Glória Patri. † Qui loquebátur. *Act.* 6. *Pſ.* 62.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. D. Judæi repléti ſunt zelo, & contradicébant his quæ dicebantur, blaſphemantes. *Act.* 13.

Ant. 8. G. Summiſérunt viros, qui dícerent ſe audiviſſe Stéphanum dicentem verba blaſphémiæ in Móyſen & in Deum. *Act.* 6.

Ant. 7. c. Commovérunt plebem, & ſenióres, & ſcribas; & concurrentes rapuérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Lábia dolóſa loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, ℟. In ſupérbia & in abuſióne. *Pſ.* 30.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 23.

IN illo témpore; Dicébat Jeſus Scribis & Phariſæis: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & ſapientes, & ſcribas; & ex illis occidétis. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 4. *Comment. in Matth.*

HOc quod ánteà dixerámus, Impléte menſúram patrum veſtrórum, ad perſónam Dómini pertinére, eò quòd occidendus eſſet ab eis, poteſt & ad diſcípulos ejus referri, de quibus nunc dicit: Ecce ego

mitto ad vos prophétas, & ſapientes, & ſcribas; & ex illis occidétis, & crucifigétis, & flagellábitis in ſynagógis veſtris, & perſequémini de civitáte in civitátem; ut impleátis menſúram patrum veſtrórum. Simulque obſerva, juxta Apóſtolum ſcribentem ad Corínthios, vária eſſe dona diſcipulórum Chriſti; álios prophétas, qui ventúra prædícant; álios ſapientes, qui nóverint quando débeant proferre ſermónem; álios ſcribas in lege doctíſſimos, ex quibus lapidátus eſt Stéphanus, Paulus occíſſus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apoſtolórum diſcípuli.

℟. Adduxérunt Stéphanum in concílium, & ſtatuérunt falſos teſtes, qui dícerent: Homo iſte non ceſſat loqui verba adversùs locum ſanctum & legem. ℣. Adductis viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum. At illi dixérunt contra eum teſtimónium coram omni multitúdine: * Homo iſte. *Act. 6. 3. Reg. 21.*

Lectio viij.

JErúſalem, Jerúſalem, quæ occídis prophétas, & lápidas eos qui ad te miſſi ſunt. Jerúſalem, non ſaxa & ædifícia civitátis, ſed habitatóres vocat, quam patris plangit affectu, ſicut & in álio loco légimus, quòd videns eam fléverit. In eo autem quod dicit: Quóties vólui congregáre fílios tuos! omnes retrò Prophétas à ſe miſſos eſſe teſtátur. Ecce relinquétur vobis domus veſtra deſerta. Hoc ipſum ex perſóna Jeremíæ jam antè díxerat: Relíqui domum meam, dimíſi hæreditátem meam, facta eſt mihi hæréditas mea quaſi ſpelunca hyénæ. Deſertam Judæórum domum, id eſt, Templum illud quod fulgébat augúſtius, óculis comprobámus; quia habitatórem Chriſtum pérdidit, & hæreditátem præripere géſtiens, occídit hærédem.

℟. Intuentes Stéphanum omnes qui ſedébant in concílio, * Vidérunt fáciem ejus tanquam fáciem Angeli. ℣. Símilem illum fecit Deus in glória ſanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum. *Vidérunt. *Act. 6. Eccli. 45.*

Lectio ix.

DIco enim vobis; non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedictus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúſalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem iſtum, quo & párvuli atque lactentes in ingreſſu Jerúſalem Dómini ſalvatóris uſi ſunt, quando dixérunt: Benedictus qui venit in nómine Dómini, Hoſanna in excelſis, ſumpſit de centéſimo décimo-ſéptimo Pſalmo, qui manifeſtè de adventu Dómini ſcriptus eſt. Et quod dicit, hoc vult intélligi: Niſi pœniténtiam egéritis, &

confeſſi fuéritis ipſum me eſſe de quo Prophétæ cecinérunt, Fílium omnipoténtis Patris, meam fáciem non vidébitis. Habent Judæi datum ſibi tempus pœniténtiæ; confiteantur benedíctum qui venit in nómine Dómini, & Chriſti ora conſpícient.

℟. Cùm eſſet Stéphanus plenus Spíritu ſancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis ſtantem à dextris Dei. ℣. Ecce in cœlo teſtis meus, & cónſcius meus in excelſis. * Ecce vídeo. Glória Patri. * Ecce vídeo. *Act. 7. Job 16.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ad te levávi óculos meos, ℟. Qui hábitas in cœlis. *Pſ. 122.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Ant. EGo replétus ſum *S.G.* fortitúdine Spíritûs Dómini, judício & virtúte; ut annúntiem Iſrael peccátum ſuum. *Mich. 3.*

Ant. 3. å. Suſcitátur falſíloquus adversùs fáciem meam, contradícens mihi: collégit furórem ſuum in me. *Job 16.*

Ant. 7. ç. Cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus ſuis: terribílibus óculis me intúitus eſt. *Job 16.*

Ant. 1. 2. Aperti ſunt cœli, & vidi viſiónes Dei; & ecce ignis & ſplendor in circúitu ejus. *Ezech. 1.*

Ant. 2. D. Dicunt: Lapidétur, & aſpíciat óculus noſter; ipſi autem non cognovérunt cogitatiónes Dómini. *Mich. 4.*

Capitulum. Jerem. 26.

DOminus miſit me, ut prophetárem ad domum iſtam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audiſtis. Nunc ergo bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra, & audíte vocem Dómini Dei veſtri.

Hymnus. S. V.

QUid, obſtináta péctora,
Verbo Dei reſíſtitis?
Qui vos Deo plenus docet,
Hunc deſtinátis fúneri.

Omnes in unum ſæviunt,
Saxis gravant truces manus:
Hunc párticeps Saulus necis
Per ómnium dextras petit.

Quid hoc? Repentè pánditur
Stelláta cœli régia:
Ad déxteram Patris videt
Sublímè ſtantem Fílium.

Non déſeris dux mílitem,
Quem, Chriſte, ſpectans róboras:
Stas árbiter certáminis,
Futúrus ipſe præmium.

Deo mori ſub júdice
Pugnantis eſt victória:
Dum grando ſaxórum pluit,
Nil ſentit affixus polo.

Mens nempe largo vívidæ
Torrente lucis ébria,
Nil córporis memor ſui,
Jam ſe beátis ínſerit.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. In die malórum protexit me Dóminus: ℟. In petra exaltávit me. *Pſ.* 26.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Exclamantes voce magnâ, continuérunt aures ſuas, & impetum fecérunt unanímiter in Stéphanum; & ejicientes eum extra civitátem, lapidábant invocantem & dicentem: Dñe Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. *Act.* 7.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut diſcámus & inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro perſecutóribus exoráre Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum.

Deinde fit Commemoratio de Natali Dñi. Ant. Egreſſus eſt Salvátor meus; & nunc qui redempti ſunt à Dómino, revertentur, & vénient in Sion laudantes, allelúia. *Iſ.* 51.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetuſta ſérvitus tenet; Per eumdem.

AD HORAS,

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Ego.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es* de María Vírgine, * Miſerére nobis. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi ſecundo. *Ann.* 836. *de vita & doctr. C.* 5.

PReſbyterórum qui præſunt Eccléſiæ Chriſti, & in confectióne divíni Córporis & Sánguinis conſortes cum Epíſcopis ſunt, miniſtérium eſſe vidétur, ut de ómnibus homínibus qui ad eórum Eccléſiam pértinent, per ómnia curam gerant ſcientes ſe pro certo redditúros ratiónem pro ipſis in die judícii, quia cooperatóres óneris noſtri eſſe procul dúbio noſcuntur.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *à.* Suſcitátur.

Capitulum. Ezech. 3.

DIxit ad me Dóminus: Domus Iſrael nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Iſrael attrítâ fronte eſt & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

℟. *br.* Príncipes * perſecúti ſunt me gratìs, * Allel. allel. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum, * Allel. Glória Príncipes.

℣. Sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; ℟. Servus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. ç. Cómminans mihi.

Capitulum. Ezech. 3.

FIli hóminis, ut adamantem & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque

neque métuas à fácie eórum.

℞. *br.* Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Dóminus mihi adjútor; * & ego deſpíciam inimícos meos, * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Pſ.* 117.

℣. Dóminus à dextris eſt mihi, ne commóvear; ℞. Proptet hoc lætátum eſt cor meum. *Pſ.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Dicunt.

Capitulum. Iſaiæ 50.

JUxta eſt qui juſtíficat me, quis contradícet mihi? ſtemus ſimul, quis eſt adversárius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis eſt qui condemnet me?

℞. *br.* Ecce * Deus ádjuvat me, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Et Dóminus * ſuſceptor eſt ánimæ meæ, * Allel. Glória. Ecce. *Pſ.* 53.

℣. Dóminus illuminátio mea & ſalus mea; ℞. Quem timébo? *Pſ.* 26.

AD II. VESPERAS.

Ant. & Pſ. ut in II. Veſp. de Natali Dñi, ſuprà, 232.

Capitulum. Job 16.

PAſſus ſum abſque iniquitáte manûs meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces.

Hymnus. S. V.

MIris probat ſeſe modis
Suos in hoſtes cáritas;
Et blándiens & íncrepans,
Amíca ſemper cáritas.

Qui ſtans perorábat ſibi,
Cadens & expírans humi,
Linguá diſerti ſánguinis
Suis perórat hóſtibus.

Audívit è cœlo Deus
Supréma verba Mártyris:
Dux Saulus, & teſtis necis,
Necis fit ipſe præmium.

Fractis jacens cervícibus,
Et ſic períre lætior:
O Chriſte, dixit, ſúſcipe
Quem pono pro te ſpíritum.

Tum blanda mors amábili
Sopóre clauſit lúmina:
Ad lucis æternæ jubar,
Exútus artus, évolat.

Servíre menſis páuperum
Id múneris quondam tui;
Convíva nunc dignus Deo
Menſis ſupernis áſſides.

Tu nuptiáli ſpléndidus
Tui cruóris púrpurá,
Ad immoláti tránſvolas
Admiſſus Agni núptias.

Quid non, Deus, ſi réſpicis,
Humána poſſunt péctora?
Cujus triumphum pángimus,
Fac nos & exemplum ſequi.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Poſuérunt adversùm me mala pro bonis, ℞. Et ódium pro dilectióne mea. *Pſ.* 108.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Póſitis génibus, clamávit voce magná: Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixiſſet, obdormívit in Dómino. *Act.* 8.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deinde fit Commem. de S. Joanne. Ant. Honorábilis factus es in óculis meis, & glorióſus: ego dilexi te, noli timére. *Iſ.* 43.

℣. Ecce tu, Dómine, veritátem dilexiſti: ℟. Incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

De Nat. Domini, Ant. Filius Dei venit, & dedit nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus: hic eſt verus Deus, & vita æterna, allelúia. 1. *Joan.* 5.

℣. Hic eſt Deus, Deus noſter in æternum: ℟. Ipſe reget nos in ſécula. *Pſ.* 47.

Oratio, Concéde, quæſumus. 233.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria. Cetera ut herì, 233. *& ſic uſque ad Circumciſionem incluſivè.*

DIE XXVII. DECEMBRIS.

In Feſto S. JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum in cujus ſinu recúbuit Joannes, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

TU, quem præ réliquis
Chriſtus amáverat,
O dulces hóminis delíciæ
Dei,
Curárum ſócius, fúneris &
comes,
Et teſtis quoque glóriæ;
Fortunáte nimis, cui lici-
tum fuit
Attrectáre manu Verbum
hóminem Deum,
Hunc audíre, óculis cér-
nere, mútuo
Quin & collóquio frui!
Hæc dos quanta fuit, cùm
tibi crédidit
Senſus Chriſtus amans pé-
ctoris íntimos,
Quando monte ſuper to-
tus homo Deus
Seſe Númine véſtiit?
Jeſu tu plácido dum récu-
bas ſinu,
Potas plena Deo vívida
flúmina;
Illapſu tácito ſe própiùs
tuis
Numen ſénſibus ínſerit.
Ex hoc fonte Deum pléniùs
háuſeras;
Corpus deſtítuit mens ve-
lut ébria.
Dic, cùm blanda quies
lúmina cláuſerit,
Quæ cœléſtia víderis.
O ſacros áditus! ô bene
mútui [péctoris!
Hàc ignóta tenus gáudia
Quæ non tela jacit divus
amor, ſacris
His fornácibus íncubans!
Hinc tu ſemper amans,
ſemper amábilis;
Hinc & frontis honos,
virgíneus pudor;
Hinc cœleſte jubar, quod
ſúperos decet,
Toto vértice fúnditur.
Hinc creber répetis, creber
idem ſonas;
Quidquid faris, Amor, ſic
amor ímperat;

Vix ſeſe cápiens æſtuat, & ſuis
Pectus rúmpitur ígnibus.
Sit laus ſumma Patri, ſummáque Fílio;
Sit par ſancte tibi glória Spíritus:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háuſimus. Amen.

Pſalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Vidit Jeſus duos fratres, Jacóbum Zebedæi, & Joannem fratrem ejus in navi cum Zebedæo patre eórum. *Matth.* 4.

Ant. 2. D. Vidit ipſos componentes rétia in navi; & vocávit illos. *Marc.* 1.

Ant. 8. c. Illi ſtatim, relíctis rétibus & patre, ſecúti ſunt eum. *Matth.* 4.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ: ℟. Hæréditas mea præclára eſt mihi. *Pſ.* 15.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus, ſervus Jeſu Chriſti, vocátus Apóſtolus, ſegregátus in Evangélium Dei, quod antè promíſerat per Prophétas ſuos in Scriptúris ſanctis, de Fílio ſuo qui factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem, qui prædeſtinátus eſt Fílius Dei in virtúte ſecundùm Spíritum ſanctificatiónis ex reſurrectióne mortuórum Jeſu Chriſti Dómini noſtri; per quem accépimus grátiam & apoſtolátum ad obediendum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus; in quibus eſtis & vos vocáti Jeſu Chriſti: ómnibus qui ſunt Romæ, dilectis Dei, vocátis ſanctis: Grátia vobis, & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Primùm quidem grátias ago Deo meo per Jeſum Chriſtum pro ómnibus vobis; quia fides veſtra annuntiátur in univerſo mundo. Teſtis enim mihi eſt Deus cui ſérvio in ſpíritu meo, in Evangélio Fílii ejus, quòd ſine intermiſſióne memóriam veſtri fácio ſemper in oratiónibus meis; óbſecrans, ſi quómodò tandem aliquando próſperum iter hábeam in voluntáte Dei veniendi ad vos.

℟. Stupor circumdéderat Petrum in captúra píſcium, ſimíliter Jacóbum & Joannem; * Et relictis ómnibus, ſecúti ſunt Jeſum. ℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo; * Et. *Luc.* 5. *Pſ.* 106.

Lectio ij.

DEſídero enim vidére vos, ut áliquid impértiar vobis grátiæ ſpirituális ad confirmandos vos; id eſt, ſimul conſolári in vobis per eam quæ ínvicem eſt, fidem veſtram, atque meam. Nolo autem vos ignoráre, fratres, quia ſæpè propóſui veníre ad vos, (& prohíbitus ſum uſque adhuc) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, ſicut & in céteris

géntibus. Græcis ac Bárbaris., ſapiéntibus & inſipiéntibus débitor ſum; ita (quod in me) promptum eſt & vobis qui Romæ eſtis, evangelizáre. Non enim erubeſco Evangélium: virtus enim Dei eſt in ſalútem omni credenti, Judæo primùm & Græco. Juſtítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem, ſicut ſcriptum eſt: Juſtus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cœlo ſuper omnem impietátem, & injuſtítiam hóminum eórum qui veritátem Dei in injuſtítia détinent; quia quod notum eſt Dei, manifeſtum eſt in illis: Deus enim illis manifeſtávit.

℟. Vocávit Jeſus ad ſe quos vóluit ipſe; & fecit ut eſſent duódecim cum illo: & * Impóſuit Jacóbo & Joanni nómina Boanerges, quod eſt, Fílii tonítrui. ℣. Dóminus Deus ſervos ſuos vocábit nómine álio: * Impóſuit. *Marc.* 3. *Iſ.* 65.

Lectio iij.

INviſibília enim ipſíus, à creatúra mundi, per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur: ſempiterna quoque ejus virtus & divínitas; ita ut ſint inexcuſábiles. Quia cùm cognoviſſent Deum, non ſicut Deum glorificavérunt, aut grátias egérunt; ſed evanuérunt in cogitatiónibus ſuis, & obſcurátum eſt inſípiens cor eórum. Dicentes enim ſe eſſe ſapientes, ſtulti facti ſunt. Et mutavérunt glóriam incorruptíbilis Dei in ſimilitúdinem imáginis corruptíbilis hóminis, & vólucrum, & quadrúpedum, & ſerpéntium. Propter quod trádidit illos Deus in deſidéria cordis eórum, in immundítiam; ut contuméliis affíciant córpora ſua in ſemetipſis: qui commutavérunt veritátem Dei in mendácium, & coluérunt & ſerviérunt creatúræ pótius quàm Creatóri, qui eſt benedictus in ſécula. Amen. Tu autem.

℟. Aſſumpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem, & aſcendit in montem ut oráret: & * Facta eſt, dum oráret, ſpécies vultûs ejus áltera; & † Vidérunt majeſtátem ejus. ℣. Póſuit óculum ſuum ſuper corda illórum, oſténdere illis magnália. * Facta eſt. Glória. † Vidérunt. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Accédunt ad Jeſum Jacóbus & Joannes, dicentes: Da nobis ut unus ad déxteram tuam, & álius ad ſiniſtram tuam ſedeámus in glória tua. *Marc.* 10.

Ant. 4. *D.* Reſpondens Jeſus, dixit: Poteſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum? Dicunt ei: Póſſumus. *Matth.* 20.

Ant. 5. a. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis; ſedére autem ad déxteram meam, vel ſiniſtram

ſt meum dare vo-
ɔd quibus parátum eſt.
. 20.
Cálicem ſalutáris accí-
℟. Et nomen Dómi-
ocábo. *Pſ.* 115.
ro ſancti Hierónymi
ſbyteri, de Scriptóri-
Eccleſiáſticis. *C.* 9.

Lectio iv.

nnes Apóſtolus quem
ſus amávit plúrimùm,
ius Zebedæi, frater Ja-
póſtoli quem Heró-
ſt paſſiónem Dómini
verat, novíſſimus óm-
ſcripſit Evangélium,
s ab Aſiæ Epíſcopis,
ùs Cerinthum, alioſ-
eréticos, & máximè
Ebionitárum dogma
gens, qui áſſerunt
um ante Maríam non
Unde & compulſus
ínam ejus nativitá-
díſcere.
Amantíſſimus Dómi-
ɔitábit confidenter in
Quaſi in thálamo totâ
norábitur, & inter
tos illíus requieſcet.
at recumbens unus ex
lis Jeſu in ſinu ejus,
diligébat Jeſus: * Qua-
thálamo. *Deut.* 33.
13.

Lectio v.

arto-décimo ígitur an-
o, ſecundam poſt Ne-
perſecutiónem mo-
Domitiáno, in Pat-
ſulam relegátus, ſcri-
ɔocalypſim, quam in-
átur Juſtínus Martyr,
æus. Interfecto autem
Domitiáno, & actis ejus ob nímiam crudelitátem à Senátu reſciſſis, ſub Nerva príncipe rédiit Epheſum: ibíque uſque ad Trajánum príncipem perſevérans, totas Aſiæ fundávit rexítque Eccléſias. Et confectus ſénio, ſexagéſimo-octávo poſt paſſiónem Dómini anno mórtuus, juxta eamdem urbem ſepultus eſt.

℟. Dixit Jeſus: Unus ex vobis tradet me. Unus ex diſcípulis, quem diligébat Jeſus, * Dicit ei: Dómine, quis eſt? Reſpondit Jeſus: Ille eſt cui ego intinctum panem porréxero. ℣. Sapiéntia denudábit abſconſa ſua illi qui illam díligit. * Dicit ei: Dómine, quis eſt. *Joan.* 13. *Eccli.* 4.

Ex Commentáriis ejuſdem in Epíſtolam ad Gálatas.
Lib. 3. *Cap.* 6.

Lectio vj.

BEátus Joannes Evangeliſta, cùm Epheſi moarétur uſque ad últimam ſenectútem, & vix inter diſcipulórum manus ad Eccléſiam deferrétur, nec poſſet in plura vocum verba contéxere, nihil áliud per ſíngulas ſolébat proferre collectas, niſi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem diſcípuli & fratres qui áderant, tædio affecti quòd éadem ſemper audírent, dixérunt: Magiſter, quare ſemper hoc lóqueris? Qui reſpondit dignam Joanne ſenténtiam: Quia præcep-

tum Dómini eſt; &, ſi ſolum fiat, ſúfficit.

℟. Stabat juxta crucem Jeſu mater ejus: * Cùm vidiſſet ergo Jeſus matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat, dicit matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde † Dicit diſcípulo: Ecce mater tua. ℣. Omni témpore díligit qui amícus eſt, & frater in angúſtiis comprobátur. * Cùm vidiſſet. Glória Patri. † Dicit diſcípulo: Ecce mater tua. *Joan.* 19. *Prov.* 17.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Stetit Jeſus in líttore; non tamen cognovérunt diſcípuli quia Jeſus eſt. Dixit diſcípulus ille quem diligébat Jeſus: Dóminus eſt. *Joan.* 21.

Ant. 6. F. Exiit ſermo inter fratres, quia diſcípulus ille non móritur. *Joan.* 21.

Ant. 8. *G.* Non dixit Petro Jeſus, Non móritur; ſed, Sic eum volo manére donec véniam: quid ad te? *Joan.* 21.

℣. Tribuiſti ei, Dómine, longitúdinem diérum in ſéculum: ℟. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo. *Pſ.* 20.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Petro: Séquere me. Converſus Petrus, vidit illum diſcípulum quem diligébat Jeſus, ſequentem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 124. *in Joan.*

DUas vitas ſibi divínitus prædicátas & commendátas novit Eccléſia: quarum eſt una in fide, áltera in ſpécie: una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte manſiónis: una in labóre, áltera in réquie: una in via, áltera in pátria: una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat à malo, & facit bonum: áltera nullum habet à quo declínet malum, & magnum habet quo fruátur bonum. Una cum hoſte pugnat, áltera ſine hoſte regnat: una fortis eſt in adverſis, áltera nihil ſentit adverſi: una carnáles libídines frænat, áltera ſpiritálibus delectatiónibus vacat.

℟. Loquéntibus Petro & Joanne ad pópulum, ſupervenérunt ſacerdótes & magiſtrátus templi, dolentes quòd annuntiárent in Jeſu reſurrectiónem; & * Poſuérunt eos in cuſtódiam. ℣. Inclúſos cuſtodiébant, per quos incipiébat incorruptum legis lumen ſéculo dari. * Poſuérunt. *Act.* 4. *Sap.* 18.

Lectio viij.

ERgo una bona eſt, ſed adhuc míſera: áltera mélior, & beáta. Iſta ſignificáta eſt per Apóſtolum Petrum, illa per Joannem. Tota hìc ágitur iſta uſque in hujus séculi finem, & illìc invenit fi-

tem: differtur illa complenda poſt hujus ſéculi finem, ſed in futúro ſéculo non habet finem. Ideo dícitur huic, Séquere me: de illo autem, Sic eum volo manére donec véniam. Quid enim eſt hoc, niſi, Tu me ſéquere per imitatiónem perferendi temporália mala; ille máneat donec ſempiterna vénio redditúrus bona? Quod apértiùs ita dici poteſt: Perfecta me ſequátur áctio, informáta meæ paſſiónis exemplo; inchoáta veró contemplátio máneat donec vénio, perficienda cùm vénero.

℞. Videntes Petri conſtántiam & Joannis, comperto quòd hómines eſſent ſine lítteris & idiótæ, * Admirabantur, & nihil póterant contradícere. ℣. Dixit Dóminus: Ecce ego addam ut admiratiónem fáciam pópulo huic miráculo grandi; períbit enim ſapiéntia à ſapiéntibus ejus. * Admirabantur. *Act.* 4. *Iſ.* 29.

Lectio ix.

NEmo tamen iſtos inſignes Apóſtolos ſéparet. Et in eo quod ſignificábat Petrus, ambo erant; & in eo quod ſignificábat Joannes, ambo futúri erant. Omnibus ſanctis, propter hujus vitæ procelloſíſſimæ gubernáculum, claves regni cœlórum Petrus accépit: eiſdemque, propter vitæ illíus ſecretíſſimæ quietíſſimum ſinum, ſuper pectus Chriſti Joannes Evangeliſta diſcúbuit. Nec ille de Chriſti divinitáte ſublímia, quæ in illo regno fácie ad fáciem contemplanda, nunc autem in ſpéculo atque in ænígmate contuenda ſunt, de fonte Domínici péctoris ſolus bibit; ſed Dñus Evangélium ómnibus bibendum toto orbe diffúdit. Sunt qui ſénſerint à Chriſto Joannem plùs amátum, quòd ab ineunte pueritia caſtíſſimus víxerit. Id quoque multùm ádjuvat congruéntiam hujuſce ſenténtiæ, quòd illa vita per eum ſignificáta eſt, ubi non erunt núptiæ.

℞. Denuntiavérunt ne omníno docérent in nómine Jeſu; Petrus verò & Joannes dixérunt ad eos: * Non póſſumus quæ vídimus & audívimus non loqui. ℣. Sacramentum regis abſcóndere bonum eſt; ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt: * Non póſſumus. Glória Patri. * Non póſſumus. *Act.* 4. *Tob.* 12.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini; ℞. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2.D. EGo Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Chriſto Jeſu, fui in ínſula Patmos propter verbum Dei & teſtimónium Jeſu. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquam tubæ dicentis: Quod vides, ſcribe

in libro ; & mitte ſeptem Eccléſiis. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus : Oportet te iterum prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. *Apoc.* 10.

Ant. 1. a. Deus ſpiríttuum Prophetárum miſit Angelum ſuũ oſténdere ſervis ſuis quæ oportet fíeri citò. *Apoc.* 22.

Ant. 6. F. Beátus qui cuſtódit verba prophetíæ libri hujus ; & ego Joannes audívi & vidi. *Apoc.* 22.

Capitulum. Apoc. 14.

Vidi álterum Angelum volantem per médium cœli, habentem Evangélium æternum, ut evangelizáret ſedéntibus ſuper terram, & ſuper omnem gentem, & tribum, & linguam, & pópulum ; dicens voce magnâ : Timéte Dóminum, & date illi honórem.

Hymnus. S. V.

Quem nox, quem ténebræ, denſaque núbila
Circumfúſa tegunt lúmine ſpléndidum,
Imbelles óculos terríficis Deus
Ne fulgóribus óbruat :
O dilecte Deo, quàm tibi clárius,
Dum tu vivis adhuc, ſe dedit áſpici !
Tu ſecréta Dei, mentis & íntimæ
Rimáris penetrália.
Ceu pennis áquilæ, raptus in æthera
Cœlum mente petis, ſídera tránſvolas ;
Nil obſtant rútili fúlgura lúminis,
Nudo Númine páſceris.
Æterno génitum de Patre Fílium,
Demptâ nube, vides, æque Deo Deum
Deſcendíſſe ſacros de pátrio ſinu
Caſtæ Vírginis in ſinus.
In nos hoc pótuit tantus amor Dei !
Terris ipſe ſui Númins ímmemor,
Nobis factus homo, ſe facit éxulem,
Ut cœlo trahat éxules.
Per te ſacra patent ábdita vátibus :
Quæ lux in ténebris fúlgeat, índicas :
A quo vita fluit, princípium petis,
Et primórdia lúminis.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini :
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis,
Quam divínitùs háuſimus.
Amen.

℣. Introíbo in poténtias Dñi, ℟. Uſque in altíſſima quæ feciſti magnália. *Pſ.* 70.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Quod audívimus, quod vídimus, quod manus noſtræ contrectavérunt, de verbo vitæ annuntiámus vobis ; ut & vos ſocietátem habeátis nobiſcum. 1. *Joan.* 1.

Oratio.

Eccléſiam tuam, Dómine, benignus illuſtra ; ut beáti Joannis Apóſtoli

qui & Evangeliſtæ illuminâta doctrinis, ad dona pervéniat ſempiterna; Per Dóminum.

Fit Commem. de Nativitate Domini, Ant. Egreſſus. ℣. Ipſe. *Oratio,* Concéde, quæſumus. 240.

AD HORAS,

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine, * Miſerére nobis. *Matth.* 1.

Cetera ut in Pſalterio.

CANON.

Ex Capitulári Theodulfi Aurelianenſis Epíſcopi.

An. 797. *n.* 1.

SIcut Epíſcopi Apoſtolórum in Eccléſia, ita Preſbyteri ceterórum Dómini diſcipulórum vicem tenent: unde oportet vos ſemper eſſe mémores tantæ dignitátis, ut nec ab ea degenerétis, nec veſtram conſecratiónem írritam faciátis; ſed cordis & córporis mundítiam conſervantes, & plébibus exemplum bene vivendi præbentes, his quibus præeſtis ducátum ad cœléſtia regna præbeátis.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. Apoc. 1.

POſuit déxteram ſuam ſuper me, dicens: Noli timére; ego ſum primus & noviſſimus, & vivus, & fui mórtuus, & ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum; & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidiſti & quæ ſunt, & quæ oportet fieri poſt hæc.

℟. *br.* Lingua mea * cálamus ſcribæ, * Allelúia, allelúia. Lingua. ℣. Velóciter * ſcribentis, * Allelúia. Glória Patri. Lingua. *Pſ.* 44.

℣. In generatiónem & generatiónem ℟. Annuntiábo veritátem tuam. *Pſ.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus.

Capitulum. Apoc. 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide, ne féceris; conſervus tuus ſum, & fratrum tuórum habéntium teſtimónium Jeſu. Deum adóra.

℟. *br.* In conſpectu Angelórum * adorábo, * Allelúia, allelúia. In conſpectu. ℣. Et confitébor nómini tuo * ſuper miſericórdia tua, * Allelúia. Glória Patri. In conſpectu Angelórum. *Pſ.* 137.

℣. Non accédet ad te malum, ℟. Quóniam Angelis ſuis Deus mandávit de te. *Pſ.* 90.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Beátus.

Capitulum. Apoc. 1.

BEátus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & ſervat ea quæ in ea ſcripta ſunt; tempus enim prope eſt.

℟. *br.* Mirabília * teſtimónia tua, * Allelúia, allelúia.

Mirabília. ℣. Ideo ſcrutáta eſt ea * ánima mea, * Allelúia. Glória Patri. Mirabília.

℣. Servus tuus cuſtódit ea.
℟. In cuſtodiendis illis retribútio multa. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi ut in II. Veſperis de Nativitate Domini, ſuprà. 232.

Capitulum. Apoc. 1.

DEdit Jeſu Chriſto Deus palàm fácere ſervis ſuis quæ oportet fíeri citò: & ſignificávit mittens per Angelum ſuum ſervo ſuo Joanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti quæcumque vidit.

Hymnus. S. V.

SIt qui ritè canat te modò vírginem,
Te ſcriptis célebrem dicat Apóſtolum,
Jungat verídicis te quoque vátibus;
Chriſti te cano Mártyrem.

Diri teſtis eras fúneris, & comes,
Votis cum Dómino fixus eras cruci:
Hoc tantùm lícuit tunc tibi, mútuis
Reſpondére dolóribus.

Pendens funéreâ Chriſtus ab árbore
Te matri míſeræ jam ſine fílio
Natum ſubſtítuit. Crédere Vírginem
Quàm par eſt tibi vírgini!

Tali depóſito quid pretióſius?
Mater vera Dei jam tua dícitur;
Natus jure pari dícere mórtui
Jactúram réparas Dei.

Chriſtus vocis egens, te moriéntibus,
Quà fas eſt, óculis diſcípulum docet:
Ex illa cáthedra quam cruor ímbuit,
Terris prædicat ómnibus.

Chriſti fide comes, páſſibus æmulis,
Quò te duxit amor, te líceat ſequi.
Ingens ille mihi ſit favor, & pati
Cum Chriſto, ſimul & mori.

Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio;
Sit par ſancte tibi glória Spíritus:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háuſimus. Amen.

℣. Teſtimónia tua, Dómine, ℟. Credibília facta ſunt nimis. *Pſ.* 92.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. D. Quem diligébat Jeſus, qui & recúbuit in cœna ſuper pectus ejus; hic eſt diſcípulus ille qui teſtimónium pérhibet de his, & ſcripſit hæc: & ſcimus quia verum eſt teſtimónium ejus. *Joan.* 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Innocentium. Ant. 3. a. Contemplámini, & vocáte la-

rices : aſſúmant ſuper
nentum ; quia mors
ı eſt domos noſtras,
ere párvulos déforìs.
9.
:aptábant in ánimam
℟. Et ſánguinem in-
:m condemnábunt.
,
, ut infrà ad Laudes.
de, de Natali Domi-
t. Fílius. ℣. Hic eſt.
Concéde. 233.
:OMPLETORIUM.
ni de Feria. Reliqua ut
Vatalis Domini, 250.
XVIII. DECEMBRIS.
In Feſto
NNOCENTIUM.
Duplex-majus.
FFICIUM NOCT.
:. Chriſtum comple-
ı & benedicentem
s; * Veníte, adoré-
Marc. 10.
. 94. Veníte. 2.
mnus. Prudent.
éte, flores Mártyrum,
ucis ipſo límine
ævus enſis méſſuit,
rbo naſcentes roſas.
rima Chriſti víctima,
mmolatórum tener,
ſub ipſam símplices
& corónis lúditis.
próficit tantum nefas?
crimen Heródem ju-
?
:ot inter fúnera
è Chriſtus tóllitur.
r coævi ſánguinis
a ſolus íntegeer,
n quod orbábat nu-
fefellit Vírginis.

Sic dira regis ímpii
Edicta quondam fúgerat,
Chriſti figúram præferens
Moſes receptor cívium.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Conſurget rex ímpudens fácie, & interfíciet pópulum ſanctórum. *Dan.* 8.

Ant. 2. D. Dirigétur dolus in manu ejus, occídet plúrimos, & contra príncipem príncipum conſurget. *Dan.* 8.

Ant. 3. b. Non roborábitur homo ex impietáte ; & radix juſtórum non commovébitur. *Prov.* 12.

℣. Peccátor ſtridébit ſuper juſtum déntibus ſuis ;
℟. Dóminus autem irridébit eum. *Pſ.* 36.

Pater noſter.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 2.

PRopter quod inexcuſábilis es, ô homo omnis qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teipſum condemnas ; éadem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei eſt ſecundùm veritátem in eos qui tália agunt. Exíſtimas autem hoc, ô homo qui júdicas eos qui tália agunt, & facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contem-

nis ? Ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit ? Secundùm autem durítiam tuam & impœnitens cor, theſaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis juſti judícii Dei, qui reddet unicuíque ſecundùm ópera ejus. Iis quidem qui ſecundùm patiéntiam boni óperis, glóriam, & honórem, & incorruptiónem quærunt, vitam æternam : iis autem qui ſunt ex contentióne, & qui non acquieſcunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio.

℟. Heródes clàm vocátis Magis, * Diligenter dídicit ab eis tempus ſtellæ quæ appáruit eis. ℣. Multæ ſunt inſídiæ dolóſi ; bona enim in mala convertens inſidiátur : * Diligenter. *Matth.* 2. *Eccli.* 11.

Lectio vij.

TRibulátio & angúſtia in omnem ánimam hóminis operantis malum, Judæi primùm, & Græci : glória autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Judæo primùm, & Græco ; non enim eſt accéptio perſonárum apud Deum. Quicumque enim ſine lege peccavérunt, ſine lege períbunt : & quicumque in lege peccavérunt, per legem judicabuntur ; (non enim auditóres legis juſti ſunt apud Deum, ſed factóres legis juſtificabuntur. Cùm enim gentes quæ legem non habent, naturáliter ea quæ legis ſunt, fáciunt, ejúſmodi legem non habentes, ipſi ſibi ſunt lex ; qui oſtendunt opus legis ſcriptum in córdibus ſuis, teſtimónium reddente illis conſciéntiâ ipſórum, & inter ſe ínvicem cogitatiónibus accuſántibus, aut étiam defendéntibus,) in die cùm judicábit Deus occulta hóminum, ſecundùm Evangélium meum per Jeſum Chriſtum.

℟. In lábiis ſuis indulcat inimícus, & * In corde ſuo inſidiátur ; & ſi invénerit tempus, non ſatiábitur ſánguine. ℣. Dixit Heródes Magis : Ite, interrogáte diligenter de púero, & renuntiáte mihi ; ut & ego véniens, adórem eum. * In corde. *Eccli.* 12. *Matth.* 2.

Lectio viij.

SI autem tu Judæus cognomináris, & requieſcis in lege, & gloriáris in Deo, & noſti voluntátem ejus, & probas utilióra, inſtructus per legem, confídis teipſum eſſe ducem cæcórum, lumen eórum qui in ténebris ſunt, eruditórem inſipiéntium, magiſtrum infántium, habentem formam ſciéntiæ & veritátis in lege ; qui ergo álium doces, teipſum non doces : qui prædicas non furandum, furáris : qui dicis non mœchandum, mœcháris : qui abomináris idóla, ſacrilégium facis : qui in lege gloriáris, per prævaricatiónem legis Deum in-

honóras. Nomen enim Dei per vos blaſphemátur inter gentes, ſicut ſcriptum eſt.

℟. Reges terræ, & * Príncipes convenérunt adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus. † Qui hábitat in cœlis, irridébit eos. ℣. Cùm receſſiſſent Magi, Angelus Dómini appáruit Joſeph, dicens: Futúrum eſt ut Heródes quærat púerum ad perdendum eum. * Príncipes. Glória. † Qui. *Pſ.* 2. *Matth.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Heródes videns quóniam illúſus eſſet à Magis, irátus eſt valde. *Matth.* 2.

Ant. 5. a. Sónitus terróris ſemper in áuribus ímpii; & cùm pax ſit, insídias ſuſpicátur. *Job* 15.

Ant. 7. d. Tetendit adversùs Deum manum ſuam, & contra Omnipotentem roborátus eſt. *Job* 15.

℣. Ecce partúriit injuſtítiam: ℟. Concépit dolórem, & péperit iniquitátem. *Pſ.* 7.

Pater noſter.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

In Epiph. 1. *Lectio iv.*

HEródes áudiens Judæórum Príncipem natum, ſucceſſórem ſuſpicátus, expávit; & molítus necem ſalútis auctóri, falſum ſpondet obſéquium. Quàm felix foret, ſi Magórum imitarétur fidem, & convérteret ad religiónem quod diſponébat ad fraudem! Reverſis Magis in regiónem ſuam, tranſlatóque Jeſu in Ægyptum ex admonitióne divína, exardeſcit fruſtráta in meditatiónibus ſuis Heródis insánia. Necári omnes Béthleem párvulos jubet: & quóniam quem métuat, neſcit infantem, generálem ſævítiam in ſuſpectam ſibi tendit ætátem. Sed quos rex ímpius éximit mundo, Chriſtus ínſerit cœlo.

℟. Rex, efferátis ánimis, juſſit milítibus interfícere, nec párcere. * Fiébant ergo natórum extermínia, & parvulórum neces. ℣. Heródes occídit omnes púeros qui erant in Béthleem & in fínibus ejus, à bimátu & infra, ſecundùm tempus quod exquisíerat à Magis. * Fiébant ergo. 2. *Mach.* 5. *Matth.* 2.

In Epiph. 2. *Lectio v.*

QUæ iſta, Judæi, tam imperíta in vobis ſciéntia eſt? Interrogáti ubi Chriſtus naſcerétur, veráciter dícitis quod legiſtis: In Béthleem Judæ. Locum nativitátis de Scripturárum teſtimónio demonſtrátis, præſéntiam témporis de cœli & terræ atteſtatióne cognóſcitis; & tamen ubi ad perſequendum ánimus Heródis exarſit, ibi ad non credendum veſter ſenſus obdúruit. Felícior ergo ignorántia infántium quos perſecútor occídit, quàm veſtra ſciéntia quam in ſua perturbatióne conſúluit. Vos noluiſtis re-

gnum ejus recípere, cujus óppidum potuiſtis oſténdere. Illi potuérunt pro eo mori, quem nondum póterant confitéri. Itaque Chriſtus, ne ullum ei tempus eſſet abſque miráculo, ante uſum linguæ poteſtátem verbi tácitus exercébat; & quaſi jam díceret, Sínite párvulos veníre ad me; tálium eſt enim regnum cœlórum, nová glóriá coronábat infantes, & de inítiis ſuis parvulórum primórdia conſecrábat; ut diſcerétur néminem hóminum divíni incapácem eſſe ſacramenti, quando étiam illa ætas glóriæ eſſet apta martyrii.

℟. Adimplétum eſt quod ſcriptum eſt per Jeremíam prophétam, dicentem: * Vox in Rama audíta eſt, plorátus & ululátus multus; Rachel plorans fílios ſuos, & nóluit conſolári, quia non ſunt. ℣. Invocábant Dóminum, ut vocem ſánguinis ad ſe clamantis audíret, memorarétur quoque iniquíſſimas mortes parvulórum innocentûm: * Vox in Rama audíta eſt. *Matth.* 2. 2. *Mach.* 8.

In Epiph. 7. *Lectio vj.*

AMat Chriſtus infántiam, quam primùm & ánimo ſuſcépit & córpore. Amat Chriſtus infántiam, humilitátis magiſtram, innocéntiæ régulam, manſuetúdinis formam. Amat Chriſtus infántiam, ad quam majórum dírigit mores, ad quam ſenum redúcit ætátes; & eos ad ſuum inclinat exemplum, quos ad regnum ſublímat æternum. Ad hanc vos, dilectiſſimi, ſimilitúdinem parvulórum myſtérium hodiernæ feſtivitátis invítat; & hanc vobis humilitátis formam adorátus à Magis puer Salvátor inſínuat. Qui ut imitatóribus ſuis quid glóriæ paráret, oſténderet, ortûs ſui témpore éditos martyrio conſecrávit; ut in Béthleem ubi Chriſtus natus eſt, géniti, per communiónem ætátis conſortes fíerent paſſiónis.

℟. Hæc dicit Dóminus: Quieſcat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: * Revertentur fílii ad términos ſuos. ℣. Agnus reget eos, & abſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: * Revertentur. Glória Patri. * Revertentur. *Jerem.* 31. *Apoc.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Sínite párvulos veníre ad me; tálium eſt enim regnum cœlórum. *Matth.* 19.

Ant. 1. *g.* Hi empti ſunt ex homínibus, primítiæ Deo & Agno; ſine mácula ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

Ant. 8. *G.* Non inquinavérunt veſtimenta ſua: ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. *Apoc.* 3.

℣. Novit Dóminus dies immaculatórum; ℟. Et hæréditas eórum in æternum erit. *Pſ.* 36.

Pater noſter.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Heródes videns quóniam illúſus eſſet à Magis, irátus eſt valde: & mittens, occídit omnes púeros qui erant in Béthleem & in ómnibus fínibus ejus, à bimátu & infra, ſecundùm tempus quod exquiſíerat à Magis. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 9. in Matth.

HEródem certè non oportúerat iraſci, ſed cómprimi pótiùs ac timére, atque intellígere quòd rem ſtultam conarétur. Sed coercéri nequit ánimus pravâ ſemel voluntáte vitiátus, jamque immedicabíliter ægrótans; neque cedit, magnis quámlibèt à Deo remédiis indultis. Consídera ígitur iſtum prióribus malis áddere poſterióra certantem, & homicídia homicídiis jungentem, perque ómnia furibundum in præcipítia labentem. Quaſi enim ab áliquo dæmonum, irâ, iracúndiâ, invidiâque vexátus, nullâ prorſus ratióne frænátur, ſed contra ipſam furit natúram: & iram quâ adversùs Magórum illuſiónem fremébat, in párvulos innocentes vertit; tale quiddam in Palæſtína fácere aggreſſus, quale Phárao in Ægypto perpetrárat.

℟. Jerúſalem, lætáberis in fíliis tuis; quóniam * Omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dóminum. ℣. Oves meæ non períbunt in æternum, & non rápiet eas quiſquam de manu mea: * Omnes. *Tob. 13. Joan. 10.*

Lectio viij.

QUo, Heródes ſævíſſime, colóre ratiónis irátus es, cùm te à Magis illúſum vidéres? Non cognóveras ortum illum eſſe divínum? Non tu príncipes convocáveras Sacerdótum? Non ipſe congregáveras Scribas? Non étiam illi qui à te fúerant convocáti, Prophétam ſecum in judícium illíus consílii protulérunt, qui olim iſta prædíxerat? Non intellexiſti nova vetéribus conſonáre? Non audiſti quóniam Magos ſtella dedúxerit? Cur non erubuiſti tam laudábile ſtúdium barbarórum? Cur non es revéritus veritátem? Cur non ex præcedéntibus étiam extréma penſitaſti? Cur non ex his ómnibus collegiſti nequáquam Magórum illuſióni deputandum eſſe quod factum eſt, ſed divínæ virtúti ómnia próvidè & utíliter ordinanti? Quòd ſi eſſes étiam Magórum fraude deceptus, quid hoc præjudicáret Innocéntibus?

℟. Gaudébo in pópulo meo; & * Non audiétur in eo ultrà vox fletûs, & vox clamóris. ℣. Mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor; * Non. *Iſ. 65. Apoc. 21.*

Lectio ix.

TUnc adimplétum eſt quod dictum eſt per Jeremíam Prophétam, dicentem: Vox in Rama audíta eſt; plorátus & ululátus multus; Rachel plorans fílios ſuos, & nóluit conſolári, quia non ſunt. Admirábilis conſequéntia: quia enim auditórem magnitúdine horróris impléverat Evangeliſta, crudélem illam mactatiónem deſcríbens; rurſus eum conſolátur, & dicit quòd non idcirco illa facta ſint, quia ea Deus prohibére nequíverit, aut futúra non víderit; ſed quæ certè & præſcíerit, & per Prophétam longè antè prædíxerit. Ne ígitur turbéris & cóncidas, ad ineffábilem providéntiam ejus proſpíciens, quam, & per illa quæ operátur ipſe, & per iſta quæ ab áliis fíeri ſinit, perſpícuè póſſumus intuéri.

℟. Convertam luctum eórum in gáudium: *Et † Conſolábor eos, & lætificábo à dolóre ſuo. ℣. Ego dabo de fonte aquæ vitæ gratìs: * Et. Glória Patri. † Conſolábor. *Jerem.* 31. *Apoc.* 21.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudáte, púeri, Dóminum: ℟. Laudáte nomen Dómini. *Pſ.* 112.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. f. COnſurge, Sion; effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum Dómini: leva ad eum manus tuas pro ánima parvulórum tuórum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Cùm cogitárent juſtórum occídere infantes, uno liberáto, ſuſcepta eſt à pópulo ſánitas. *Sap.* 18.

Ant. 3. a. Púeri tui tanquam agni, exultavérunt, magnificantes te, Dómine, qui liberaſti illos. *Sap.* 19.

Ant. 4. f. Victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit diſertas. *Sap.* 10.

Ant. 5. a. Lætítia ſempiterna ſuper caput eórum: gáudium & lætítiam obtinébunt, & fúgiet dolor & gémitus. *Iſ.* 35.

Capitulum. Sap. 4.

GRátia Dei & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpectus in electos illíus: condemnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs conſummáta longam vitam injuſti.

Hymnus.

MOlles in agnos ceu lupus
Amens tyrannus írruit,
Et déſtinat promíſcuâ
In ſtrage Chriſtum pérdere.
Cunæ redundant ſánguine;
Sed in Deum fruſtrà furit:
Unum petit tot mórtibus,
Mortes tot unus éffugit.
Matres, querélis párcite:
Quid rapta fletis pígnora?
Agnum ſalútis óbſidem
Denſo ſequuntur ágmine.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Ex ore infántium & lacténtium, Deus, perfeciſti laudem ℟. Propter inimícos tuos. *Pſ.* 8.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. G. Sérvient Deo die ac nocte in templo ejus : non eſúrient, neque ſítient ámpliùs. Agnus qui in médio throni eſt, dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7.

Oratio.

DEus, cujus hodiernâ die præcónium Innocentes Mártyres, non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam quam lingua noſtra lóquitur, étiam móribus vita fateátur ; Per Dóminum.

Fit Commem. de Natali Domini, Ant. Egreſſus eſt. ℣. Ipſe. *Orat.* Concéde. 240.

AD HORAS,

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Conſurge, Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine, * Miſerére nobis. *Matth.* 1.

Reliqua ut in Pſalterio.

CANON.

Ex Decrétis Eccléſiæ Gallicánæ in Conventu Melodunenſi.

An. 1579. *Tit. de Sacr. Ord.*

DUóbus conſtat totum Preſbyterórum miniſtérium ; quorum álterum eſt ut in commiſſum ſibi pópulum Deum réddere propítium nitantur piis précibus ac ſacrifíciis ; álterum, ut ſint religiónis magiſtri, meditantes in lege Dómini die ac nocte.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Cùm cogitárent.

Capitulum. Dan. 3.

SIcut in holocauſto aríetum & taurórum, & ſicut in míllibus agnórum pínguium ; ſic fiat ſacrifícium noſtrum in conſpectu tuo, Dómine.

℟. *br.* Propter te, Dómine, * mortificámur totâ die, * Allelúia, allelúia. Propter te. ℣. Æſtimáti ſumus * ſicut oves occiſiónis, * Allelúia. Glória Patri. Propter te.

℣. Salvaſti nos, Dómine, de affligéntibus nos : ℟. Et odientes nos confudiſti. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Púeri tui.

Capitulum. 2. Tim. 1.

DEus nos liberávit, & vocávit vocatióne ſuâ ſanctâ, non ſecundùm ópera noſtra, ſed ſecundùm propóſitum ſuum & grátiam.

℟. *br.* Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium, * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus, * Allelúia. Glória Patri. Anima.

℣. Benedíctus Dóminus, ℟. Qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum. *Pſ.* 123.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Lætítia.

Capitulum. Sap. 5.

IN perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíſſimum: ídeo accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini.

℟. *br.* Eduxit pópulum ſuum * in exultatióne, * Allelúia, allel. Eduxit. ℣. Et electos ſuos * in lætítia, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Eduxit. *Pſ.* 104.

℣. Exultent & læténtur ſuper te ℟. Omnes quærentes te, Dómine. *Pſ.* 39.

AD II. VESPERAS.

Ant. & Pſſ. ut in II. Veſperis de Natali Domini, 232.

Capitulum. Apoc. 14.

HI ſunt qui cum muliéribus non ſunt coinquináti; vírgines enim ſunt. Hi ſequuntur Agnum quòcumque íerit.

Hymnus, Salvéte. 251.

℣. Deus noſter miſerétur, ℟. Cuſtódiens párvulos Dóminus. *Pſ.* 114.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Sérvient Deo & Agno, & vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deinde (niſi ſit Sabbatum) ſit Commem. de Nat. Domini. *Ant.* Fílius Dei. ℣. Hic eſt. *Oratio*, Concéde. 233.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria. Reliqua ut ſuprà, 233.

OFFICIUM DOMI[NICÆ]

Intrà Octavam Na[talis]

Domini.

Si Dominica intr[à Octa]vam Natalis Domi[ni in]ciderit in diem S. Ste[phani,] S. Joannis Evangeliſ[tæ, aut] SS. Innocentium, aut [nul]la fuerit Dominica in[tra ho]ctam Octavam; tunc ej[us Offi]cium ponetur die 30. [Decem]bris, & fiet ut ibi not[atur.]

Si inciderit in die[m ...] Decembris, de ea fiet [com]moratio in II. Veſp. ſa[nctorum] Innocentium, per Ant[iph.] nos. ℣. Tu, Dómi[ne] *Oratio*, Omnípotens. *[ſu]prà.*

Si inciderit in diem 31. pridie ad VESP[ERAS] Antiphona & Pſalm[i] de Natali Domini, [ſu]prà. 232.

Capitulum. Ephe[s.]

PRopóſuit Deus in [diſpen]ſatióne plenitúdi[nis tem]porum inſtauráre ó[mnia in] Chriſto quæ in cœlis [et quæ] in terra ſunt in ipſo.

Hymnus, Jeſu, [Redem]ptor. 233.

℣. Tu, Dómine, [Redem]ptor noſter: ℟. A ſé[culo no]men tuum. *Cantic.* [...]

Ad Magníficat. *A[nt.]* Ecce nos vénimus [ad te:] tu enim es Dómin[us Deus] noſter: verè in [Domino] Deo noſtro ſalus [Iſrael.] *Jerem.* 3.

Oratio.

OMnípotens ſem[piterne] Deus, dírige a[ctus no]ſtros in beneplácito [...]

nómine dilecti Fílii tui creámur bonis opéribus abundáre; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Non ſit alia Commemoratio de Octava Natalis Domini.

Si verò Sabbatum ſit die 30. *Decembris, ſit Commemoratio ſancti Sylveſtri Papæ, & ſanctæ Columbæ Virginis & Martyris, ut ibidem notatur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtus natus eſt nobis: * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Jam déſinant. *ut ſuprà*, 224.

Pſalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex ſémine David, ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſrael ſalvatórem Jeſum. *Act.* 13.

Ant. 2. D. In útero habens de Spíritu ſancto, péperit María Fílium ſuum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 8. *G.* Ipſe eſt pax noſtra, ſolvens inimicítias in carne ſua, ut reconcíliet Deo. *Epheſ.* 2.

℣. In ſplendóribus ſanctórum, ℟. Ante lucíferum génui te. *Pſ.* 109.

Tres Lectiones ſumuntur de Epiſtola beati Pauli Apoſtoli ad Romanos juxta diem Menſis, factis diviſionibus ad Aſteriſcos. **

℟℟. *verò ſumuntur de I. Noct. Nat. Domini*, 225. *dempto ritu annuali; & ſic de aliis Reſponſoriis.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Grátias Deo qui nos tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ, in quo habémus redemptiónem, remiſſiónem peccatórum. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. f. In ipſo cóndita ſunt univerſa; & ipſe eſt ante omnes, & ómnia in ipſo conſtant. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipſum. *Coloſſ.* 1.

Ant. 3. a. Sicut accepiſtis Jeſum Chriſtum, in ipſo ambuláte; quia in ipſo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Coloſſ.* 2.

℣. Unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ ℟. Præ conſórtibus tuis. *Pſ.* 44.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

In Natali Domini, 9.

Lectio iv.

EXcédit quidem, dilectíſſimi, multùmque ſuperéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo: & inde óritur difficultas fandi, unde adeſt rátio non tacendi; quia in Chriſto Jeſu Fílio Dei non ſolùm ad divínam eſſéntiam, ſed étiam ad humánam ſpectat natúram quod dictum eſt per Prophétam: Generatiónem ejus quis enarrábit? Utramque enim ſubſtántiam in unam conveniſſe perſónam, niſi fides credat, ſermo non explicat: & ídeo nunquam matéria déficit laudis, qui nunquam ſúfficit cópia laudatóris. Gaudeámus igitur quòd ad eloquendum tan

etiam dicitur cum tribus Nocturnis.

Tres Lectiones habentur infrà, ſecundùm diem Menſis.

℟℟℟. *ut in die Natalis Domini, eo modo qui ſequitur:*

Die 29. *Decembris, ſumuntur de I. Nocturno.*

Die 30. *de II. Noct.*

Die 31. *de III. Noct.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus. *Pſ.* 95.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria. Canticum ut in Natali Domini.

Ant. ſola 7. c. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui, ac miſertus eſt hæreditátis ſuæ. *Eſther* 10.

Capitulum & Hymnus, ut ſuprà. 263.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Egreſſus eſt Salvátor meus; & nunc qui redempti ſunt à Dómino, revertentur, & vénient in Sion laudantes, allelúia. *Iſ.* 51.

Oratio. Concéde. 233.

AD HORAS, Pſalmi de Feria. Cetera ut in die Natalis Domini, excepto Canone qui ad Primam dicitur ſecundùm diem Menſis.

AD VESPERAS,

Ut in die Natalis Domini, ſuprà, 232.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria. Reliqua ut in die Nat. Domini, 233.

Die xxix. Decembris

DE OCTAVA.

Semiduplex.

[*Si in hunc diem inciderit Dominica, ex Lectione prima de Epiſtola ad Romanos fient tres Lectiones, factis diviſionibus ad Aſteriſcos* ** *; & ſic diebus* 30. *&* 31. *Decembris.*]

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 3.

Scimus autem quóniam quæcumque lex lóquitur, iis qui in lege ſunt lóquitur, ut omne os obſtruátur, & ſúbditus fiat omnis mundus Deo; quia ex opéribus legis non juſtificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem ſine lege juſtítia Dei manifeſtáta eſt, teſtificáta à lege & Prophétis. Juſtítia autem Dei per fidem Jeſu Chriſti in omnes & ſuper omnes qui credunt in eum; non enim eſt diſtínctio. [*] Omnes enim peccavérunt, & egent glória Dei. Juſtificáti gratìs per grátiam ipsíus, per redemptiónem quæ eſt in Chriſto Jeſu, quem propóſuit Deus propitiatiónem per fidem in ſánguine ipsíus, ad oſtenſiónem juſtítiæ ſuæ propter remiſſiónem præcedéntium delictórum, in ſuſtentatióne Dei, ad oſtenſiónem juſtítiæ ejus in hoc témpore; ut ſit ipſe juſtus, & juſtíficans eum qui eſt ex fide Jeſu Chriſti. Ubi eſt ergo gloriátio tua? Exclúſa eſt. Per

quam legem ? Factórum ? Non; ſed per legem fídei. Arbitrámur enim juſtificári hóminem per fidem ſine opéribus legis. [**] An Judæórum Deus tantùm ? Nonne & Géntium ? Immo & Géntium. Quóniam quidem unus eſt Deus qui juſtíficat circumciſiónem ex fide, & præpútium per fidem. Legem ergo deſtrúimus per fidem? Abſit; ſed legem ſtatúimus.

℟. Per víſcera. 225.

Sermo ſancti Baſílii Epíſcopi.

De humana Chriſti gener. in die Natalis ejus.

Lectio ij.

DEus in terra eſt, Deus inter hómines verſátur; non per ignem, tubam & montem fumantem, vel per túrbinem, & nubem, & poteſtátem ánimas auditórum legem ferendo perterrens, ſed próprio córpore, cum homínibus cognátis piè converſans ac díſſerens; Deus, inquam, in carne, non ex intervallo agens, ſicut in Prophétis, ſed conjunctam ſibi humanitátem rétinens, per carnem ſuam noſtræ cognátam ad ſe traxit humanitátem. Sed quonam modo per unum, inquis, ad omnes ſplendor? Quómodò in carne divínitas? Quemádmodùm ignis in ferro, non ex progreſſu, ſed ex participatióne. Non enim in ferrum ignis currit aut accédit: verùm in loco rémanens, ſuárum párticeps vírium ferrum reddit; cùmque ſe totum illi commúnicet, nihil proptéreà de ſua natúra, nihil de ſuis amittit víribus. Sic & Deus Verbum nihil ex ſeipſo motus eſt, cùm noſtram accépit humanitátem, neque item converſiónem commutationemque áliquam ſuſtínuit. Et Verbum caro factum eſt. Nec proptéreà cœlum ab eo qui ſe continébat, eſt deſertum; & terra nihilóminus ſinu ſuo cœleſtem recépit.

℟. Gaudéte. 225.

Lectio iij.

DIſce ítaque myſtérium: ob hoc Deus in carnem venit, ut ínſitam carni mortem interfíceret. Nam, ſicut in venénis quidquid eſt nóxium ac lethále, ſúperat antídotum córpori permiſtum atque perfúſum, item ut in domo ab qua ténebræ lúminis adventu diffúgiunt ac péreunt; ſic mors in natúra dóminans humána, divinitátis præſéntiá diſpáruit. O altitúdinem benignitátis humanitatiſque Dei! Et bonitátis quádam ſuperabundántiá à ſervitúte vindicámur. Sed cur Deus homo factus eſt, ratiónem exquírunt hómines, cùm magis ejus bonitátem admirári déceat, quàm divinitátem curióſiùs indagáre. Quidnam tecum agendum, homo? In ſublími Deum agentem mínimè quærébas; ad te verò per carnem deſcendentem, & tecum per carnem converſantem non récipis?

℟. Propheciſta. 226.

CANON.

Ex Capitulári Theodulfi Aurelianenſis Epíſcopi.

Anno 797. n. 2.

OPortet vos & aſſiduitátem habére legendi, & inſtántiam orandi; quia vita viri juſti lectióne inſtrúitur & ornátur, & aſſiduitáte lectiónis munítur homo à peccáto, juxta illum qui dicébat: In corde meo abſcondi elóquia tua, ut non peccem tibi. Hæc ſunt enim arma, léctio vidélicet & orátio, quibus diábolus expugnátur: hæc ſunt inſtrumenta quibus ætérna beatitúdo acquíritur, vítia comprimuntur, virtútes nutriuntur.

DIE XXX. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

Ex Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 4.

QUid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo; & reputátum eſt illi ad juſtítiam. Ei autem qui operátur, merces non imputátur ſecundùm grátiam, ſed ſecundùm débitum. Ei verò qui non operátur, credenti autem in eum qui juſtíficat ímpium, reputátur fides ejus ad juſtítiam ſecundùm propóſitum grátiæ Dei. Sicut & David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accepto fert juſtítiam ſine opéribus: Beáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, & quorum tecta ſunt peccáta: Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum. [*] Beatitúdo ergo hæc in circumciſióne tantùm manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta eſt Abrahæ fides ad juſtítiam. Quómodò ergo reputáta eſt? In circumciſióne, an in præpútio? Non in circumciſióne, ſed in præpútio. Et ſignum accépit circumciſiónis ſignáculum juſtítiæ fídei, quæ eſt in præpútio; ut ſit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur & illis ad juſtítiam; & ſit pater circumciſiónis, non iis tantùm qui ſunt ex circumciſióne, ſed & iis qui ſectantur veſtígia fídei quæ eſt in præpútio patris noſtri Abrahæ. [**] Non enim per legem promíſſio Abrahæ, aut ſémini ejus, ut hæres eſſet mundi, ſed per juſtítiam fídei. Si enim qui ex lege, hæredes ſunt, exinaníta eſt fides, abolíta eſt promíſſio. Lex enim iram operátur. Ubi enim non eſt lex, nec prævaricátio. Ideò ex fide, ut ſecundùm grátiam firma ſit promíſſio omni ſémini, non ei qui ex lege eſt ſolùm, ſed & ei qui ex fide eſt Abrahæ qui pater eſt ómnium noſtrûm.

℟. Sic Deus. 227.

Sermo ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

Serm. 2. de dupl. Nat. Chriſti.

Lectio ij.

DIlectíſſimi fratres, atténdite magnitúdinem grátiæ, & agnóſcite quid

Deus hómini dignátus eſt prærogáre. Chriſtus enim Dei Fílius, de vero Deo Deus verus, & unus cum Patre naturáliter Deus, ſemper ex ſeipſo ſanctos Angelos paſcit; ſed tamen angélicam natúram Dei Fílius non accépit. Ut autem ſuam caritátem Deus commendáret in nobis, Fílius ejus natúram noſtram ſuſcépit ex nobis; & Deus unigénitus, qui panis eſt Angelórum, ut étiam hóminum ſeipſum fáceret panem, ſimul hóminis & ánimam ſuſcépit & carnem. Accépit utramque veram, utramque ſanctam, utramque mundam. Accépit ánimam noſtram ſine iniquitáte: accépit carnem noſtram cum mortalitáte: accépit ánimam juſtam per quam noſtris animábus juſtítiam rédderet; carnem verò proptéreà dignátus eſt habére mortálem, ut ſecundùm ipſam móriens, mortem vínceret; ſecundùm ipſam étiam reſúrgeret, per quam noſtra quoque córpora ſuſcitáret.

℟. Qui ſanctíficat. 227.

Lectio iij.

MAgnum myſtérium, dilectíſſimi fratres, magnum divínæ dilectiónis indícium. Homo Deum contemnens, à Deo diſceſſit: Deus hómines díligens, ad hómines venit. Dilexit ímpium, ut fáceret juſtum: dilexit infirmum, ut fáceret ſanum: dilexit perverſum, ut fáceret rectum: dilexit mórtuum, ut fáceret vivum. Et quid ámpliùs dicam? quandóquidem Deus Unigénitus humánam natúram tantùm dilexit, ut eam non ſolùm à poteſtáte mali ángeli liberáret, verùm étiam in ſeipſo ſuper omnes bonos Angelos in Patris déxtera collocáret. Natúra enim quæ in primo hómine à malo ángelo captiváta fúerat, ipſa nunc in ſecundo ſuper omnes bonos Angelos regnat. Primus homo de terra terrénus, ſecundus homo de cœlo cœleſtis. Primum hóminem múlier corruptá mente decépit: ſecundum hóminem virgo incorruptá virginitáte concépit. In primi hóminis cónjuge nequítia diáboli ſeductam depravávit mentem; in ſecundi autem hóminis matre grátia Dei & mentem íntegram ſervávit & carnem. Menti cóntulit firmíſſimam fidem: carni ábſtulit omníno libídinem. Quóniam ígitur miſerabíliter pro peccáto damnátus eſt homo, ídeo ſine peccáto mirabíliter natus eſt Deus homo.

℟. Deus ipſe prior dilexit nos. 227.

¶ *Si nulla occurrat Dominica in triduo poſt Feſtum SS. Innocentium, hâc die, omiſsâ precedenti Lectione, legitur ejus loco Evangelium Dominicæ intrà Octavam Natalis Domini cum ſua Homilia, ut ſequitur.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Erat pater Jeſu & mater mirantes ſuper his quæ dicebantur de illo. Et benedixit illis Síméon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce póſitus eſt hic in ruínam & in reſurrectiónem multórum in Iſrael. Et réliqua.

Homília ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

L. 1. ad Traſimund. Reg. 4.

CErtum eſt penè omnes hæréticæ pravitátis errótes hinc quibuſdam multiplíciter ſubrepſiſſe, dum magnum pietátis Sacraméntum quod manifeſtátum eſt in carne, nonnulli, aut non ſicut eſt, credunt, aut omníno non credunt; & ille lapis qui ab ædificántibus reprobátus in caput factus eſt ánguli, quibuſdam pravæ credulitátis cæcitáte poſſeſſis lapis offenſiónis & petra ſcándali effícitur. Unde non immérito, cùm Símeon infantem Chriſtum gaudens ulnis meruiſſet geſtáre ſeníIibus, mundánæ cernens adeſſe ſalvatiónis ac renovatiónis effectum, hoc de ipſo teſtátur: Ecce póſitus eſt hic in ruínam & in reſurrectiónem multórum. Ibi ergo malè credéntibus ruínam perfídia génerat, ubi recta credúlitas fidéles exaltat. In uno eodemque Chriſto, vero Dei veróque hóminis Fílio, minùs perſpiciéntium tenebrátur hactenus lippitúdo, in quo illuminátis veri lúminis claret manifeſta cognítio. Inde eſt quòd Judæus hóminem Chriſtum cæcus vidit, & cécidit; cui jamprídem Iſaías non déſtitit prædicáre: Aure audiétis, & non intelligétis; & videntes vidébitis, & non vidébitis. Quid verò eſſent non viſúri videntes, ſubſecútus oſtendit, dum Deum ex vírgine naſcitúrum evidenti vaticinatióne teſtátur. Audiens ergo Judæus, remanſit ſurdus; & videns, magis factus eſt cæcus, à quo nec veri Patris ſempiternus atque unigénitus Fílius créditur, & incorruptæ virginitátis fœcúnditas abnegátur.

℟. Iſrael. 262. *Add.* Glória Patri. * Et omnis.

Ad Benedictus. *Ant.* Ecce póſitus eſt. ℣. Dómine. *Orat.* Omnípotens. 263.]

C A N O N.

Ex Capitulári Theodulfi Aurelianenſis Epíſcopi.

Ann. 797.

SI quando à lectióne ceſſátur, debet operátio ſúbſequi; quia otióſitas inimíca eſt ánimæ, & antíquus hoſtis quem à lectióne ſive ab oratióne vacantem invénerit, fácilè ad vítia rapit. Per uſum namque lectiónis, diſcétis quáliter & vos vivátis, & álios doceátis. Per uſum oratiónis, & vobis, & his quibus in caritáte conjuncti eſtis, prodeſſe valébitis. Per operatiónem & córporis

maceratiónem, & vítiis aliménta negábitis, & veſtris neceſſitátibus ſubveniétis, & habébitis quod neceſſitátem patiéntibus porrigátis.

AD VESPERAS.

Fit Commem. de ſancto Sylveſtro Papa, per Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi Pontificum*, xix. *Oratio*, Dírige. xxij.

Deinde de S. Columba, Virgine & Mart. Ant. Infirma. ℣. Deus. xliij. *Orat.* Deus, qui inter cétera. xlvij.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 5.

JUſtificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum: per quem & habémus acceſſum per fidem in grátiam iſtam in qua ſtamus, & gloriámur in ſpe glóriæ filiórum Dei. Non ſolùm autem, ſed & gloriámur in tribulatiónibus; ſcientes quòd tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio verò ſpem, ſpes autem non confundit; quia cáritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis. [*] Ut quid enim Chriſtus, cùm adhuc infirmi eſſémus, ſecundùm tempus pro ímpiis mórtuus eſt? Vix enim pro juſto quis móritur. Nam pro bono fórſitan quis áudeat mori. Commendat autem caritátem ſuam Deus in nobis; quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecundùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt: multò ígitur magis nunc juſtificáti in ſánguine ipſíus, ſalvi érimus ab ira per ipſum. [**] Si enim cùm inimíci eſſémus, reconciliáti ſumus Deo per mortem Fílii ejus; multò magis reconciliáti, ſalvi érimus in vita ipſíus. Non ſolùm autem, ſed & gloriámur in Deo per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptéreà ſicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertranſívit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Impléti ſunt. 228.

Sermo ſancti Hilárii Epíſcopi.

Lib. 2. de Trin. n. 22. & 25.

Lectio ij.

DEi imágo inviſíbilis pudórem humáni exórdii non recuſávit, & per conceptiónem, partum, vagítum, cunas, omnes natúræ noſtræ contumélias tranſcucurrit. Quid tandem dignum à nobis tantæ dignatiónis affféctui rependétur? Inenarrábilis à Deo oríginis unus Unigénitus Deus in corpúſculi humáni formam ſanctæ Vírginis útero inſertus accreſcit. Qui ómnia cóntinet, & intrà quem & per quem cuncta

ſunt, humáni partûs lege profertur; & ad cujus vocem Archángeli atque Angeli tremunt, cœlum & terra, & ómnia mundi hujus reſolvuntur elementa, vagítu infántiæ audítur. Qui inviſíbilis & incomprehenſíbilis eſt, non viſu, ſenſu, tactúque moderandus, cunis eſt obvolútus. Hæc ſi quis indigna Deo récolet, tantò ſe majóris beneficii obnóxium confitébitur, quantò minùs hæc Dei convénerint majeſtáti. Non ille éguit homo éffici, per quem homo factus eſt; ſed nos egúimus ut Deus caro fíeret, & habitáret in nobis. Humílitas ejus noſtra nobílitas eſt, contumélia ejus honor noſter eſt: quod ille Deus in carne conſiſtens, hoc nos viciſſim in Deum ex carne renováti.

℟. Natus eſt, 229.

Lectio iij.

De S. Sylveſtro Papa, & de ſancta Columba Virg. & Mart.

SYlveſter Eccléſiæ Románæ Préſbyter tantâ cum laude in eo múnere ſe geſſit, ut poſt Melchíadem Póntifex fúerit electus. Hujus tempóribus Concílium Areláte coactum eſt è diverſis Gálliæ, Itáliæ, Africæ, Hiſpániæ, Britanniæque Provínciis; in quo inter ália ſtatútum eſt, ut uno eodemque die Paſcha per orbem univerſum peragerétur. De non repetendo hæreticórum baptíſmate lex quoque ſancíta eſt contra Donatiſtas; cui Concílio cùm Sylveſter adeſſe non potuiſſet, ad eum hiſce verbis Patres ſcripsérunt: Utinam, frater dilectíſſime, intereſſe tanti feciſſes! te páriter nobiſcum judicante, cœtus noſter majóre lætítiâ exultaſſet. Rogábant inſuper ut quæ in Concílio geſta eſſent, necnon éditi Cánones, per eum qui majóres Diœcéſes tenébat, ómnibus inſinuarentur. Ipſo étiam Pontífice, datâ orbi per Conſtantínum pace, cùm in Chriſti divinitátem Arii impíetas erupiſſet, Concílium œcuménicum apud Nicæam Bithyniæ coáctum eſt, cui Synodo Sylveſter intereſſe non pótuit; ſed qui ab eo miſſi ſunt, ejus vice præfuérunt. Sylveſter deinde per plures adhuc annos offício perfunctus, óbiit circa annum Dómini trecentéſimum trigéſimum quintum. ¶ Eódem die célebris eſt Sénonis in Gálliis páſſio ſanctæ Columbæ vírginis, quæ Aureliáno júdice vel príncipe, pro fídei & caſtitátis defenſióne, ſuperátis ígnibus, gládio cæſa eſt. Hæc in eádem urbe, jam à ſéptimo ſéculo, inſigne ſui nóminis Monaſtérium hábuit, in quo beátus Lupus Senonenſis Antiſtes ad pedes ſanctæ Mártyris ſibi parávit ſepulcrum. Pariſiis verò, eódem fermè témpore dicátam Deo ſub ejus título Baſílicam ſanctus Audoënus in vita ſancti Elígii

commémorat. Dénique revelátis ſub Veniló ne Senonenſi Antíſtite nono ſéculo ejus Relíquiis, non ſolùm in Gállia, ſed & in Itália paſſim & Hiſpánia, celebérrimâ veneratióne nóminis ejus memória propagáta eſt.

℟. Verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quaſi Unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Cùm nox in ſuo curſu médium iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo à regálibus ſédibus proſilívit: * Et vídimus. Glória. * Et vídimus. *Joan.* I. *Sap.* 18.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio de ſancto Sylveſtro.

Ant. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. *Joan.* 10.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dómine, in viam ſalútis ætérnæ, quam beáti Pontíficis Sylveſtri vita cum doctrína monſtrávit: & fac nos, eódem intercedente, ſic ejus ſúbſequi veſtígia, ut cum ipſo coronári mereámur; Per Chriſtum.

Deinde de S. Columba.

Ant. Factus eſt Dóminus firmamentum meum: liberávit me, quia complácui ei: ſecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ Columbæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto. *Ann.* 829. *C.* 29.

MUlta divínæ legis præcepta & ſanctórum Pátrum dicta Sacerdótes Dómini à terrénis & ſeculáribus negótiis expedíri, cœleſtíque milítiæ lìberè ſánciunt ſervíre. Quiſquis ígitur Preſbyterórum ſe ab his cohibére detrectáverit, dignum eſt ut ab Epíſcopo ſuo rígidè corripiátur.

VESPERÆ de Feſto ſequenti.

[*Si autem in aliqua Eccleſia Veſperæ non ſint hodie de Circumciſione, propter occurſum majoris Solemnitatis, Pſalmi & Antiph. ſunt de Natali Domini, ut in reliquis diebus intrà Octavam; Capit. verò & reliqua de Feſto Annuali aut Solemni-majore occurrente, cum Commem. de Circumciſione tantùm.*]

IN FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI, ET OCTAVA NATALIS EJUS.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 6. F. PArvulus natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis; & factus eſt principátus ſuper húmerum ejus. *Iſ.* 9.

Ant. 5. C. Vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Conſiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri ſéculi, Princeps pacis. *Iſ.* 9.

Ant. 1. g. Super ſólium David, & ſuper regnum ejus ſedébit; ut confirmet illud, & corróboret in juſtítia uſque in ſempiternum. *Iſ.* 9.

Ant. 3. a. Iſrael ſalvátus eſt in Dómino ſalúte ætérnâ: non confundémini uſque in ſéculum ſéculi. *Iſ.* 45.

Ant. 4. E. Dóminus judex noſter, Dóminus légifer noſter: ipſe ſalvábit nos. *Iſ.* 33.

Capitulum. 1. Joan. 2.

ADvocátum habémus apud Patrem Jeſum Chriſtum juſtum; & ipſe eſt propitiátio pro peccátis noſtris; non pro noſtris autem tantùm, ſed étiam pro totíus mundi.

℟. Habitávit in nobis Verbum plenum grátiæ & veritátis: & de plenitúdine ejus nos omnes accépimus; quia lex per Móyſen data eſt, * Grátia & véritas per Jeſum Chriſtum facta eſt. ℣. Legem mandávit Móyſes in præceptis juſtitiárum, & hæreditátem dómui Jacob. * Grátia. Glória Patri. * Grátia & véritas per Jeſum Chriſtum facta eſt. *Joan.* 1. *Eccli.* 24.

Hymnus.

DEbilis ceſſent elementa legis:
Sat diu mentes timor occupávit;
Fœdus æterni ſtabilíre Jeſus
Cœpit amóris.
Sole de vero rádius, paterni
Lúminis purus ſine nube ſplendor,

Probra peccáti puer ecce
tinctus
Sánguine præfert.
Stillat excíſos púeri per
artus
Efficax noxas abolére ſan-
guis :
Obligat morti pretióſa to-
tum
Stilla cruórem.
Hæc dies nomen tibi com-
parávit,
O Puer, pronus quod adó-
ret orbis ;
Et ſimul dici, ſimul ipſe
Jeſus
Incipis eſſe.
Summa laus Patri ; ſimul
æqua Nato,
Qui ſuo mundum rédimit
cruóre :
Par ſit ambórum tibi laus
per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Exaltábitur Deus fortis ſalútis meæ ; ℟. Proptéreà nómini tuo cantábo. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Propter nímiam caritátem ſuam quâ diléxit nos Deus, convivificávit nos in Chriſto, cujus grátiâ eſtis ſalváti, non ex opéribus, ut nequis gloriétur. *Epheſ.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Nulla ſit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Ut in die Natalis Domini, ſuprà. 233.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fílium Dei factum ex mulíere, factum ſub lege, * Veníte, adorémus. *Galat.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Felix dies quam própriò
Jeſus cruóre cónſecrat !
Felix dies quâ géſtiit
Opus ſalútis ággredi !
Vix natus, ecce láctcum
Profundit infans ſángui-
nem ;
Libámen eſt hoc fúneris,
Amóris hoc prælúdium.
Intrans in orbem, jam
Patris
Mandáta promptus éxequi,
Statum præóccupat diem,
Et quâ poteſt ſit víctima.
Amóre ſe facit reum,
Pœnaſque ſolvit innocens ;
Sub lege factus légifer,
A lege nos ut éximat.
Quo Chriſtus ictu læditur,
Lex abrogáta cóncidit ;
Et íncipit lex ſánctior,
Manſúra ſemper cáritas.
Tu, Chriſte, quod non eſt
tuum
Noſtro recíde péctore :
Inſcríbe nomen, íntimis
Inſcríbe legem córdibus.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Dómine, Dóminus noſter. 40. *Ant.* 6. C. Quid eſt homo, quòd memor es ejus ? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum ? minuiſti eum pauló minùs ab Angelis.

In Pſ. Salvum me fac. 101. *Ant.* 4. D. Propter gémitum páuperum nunc exurgam, dicit Dóminus : ponam in ſalutári.

In Pſ. Expectans. *cum ſua diviſione*, 113. *Ant.* 2. D. Holocauſtum pro peccáto non poſtulaſti ; tunc dixi : Ecce, vénio.

℣. Protector noſter, áſpice, Deus ; ℟. Et réſpice in fáciem Chriſti tui. *Pſ.* 83.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 17.

DIxit Deus ad Abraham : Et tu ergo cuſtódies pactum meū, & ſemen tuum poſt te in generatiónibus ſuis. Hoc eſt pactum meum quod obſervábitis inter me & vos, & ſemen tuum poſt te : Circumcidétur ex vobis omne maſculínum ; & circumcidétis carnem præpútii veſtri, ut ſit in ſignum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne maſculínum in generatiónibus veſtris : tam vernáculus, quàm emptítius circumcidétur, & quicúmque non fúerit de ſtirpe veſtra ; eritque pactum meum in carne veſtra in fœdus ætérnum. Máſculus cujus præpútii caro circumciſa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo ſuo ; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Semen Abraham ſervi Dñi, fílii Jacob electi ejus, ipſe Dñus Deus noſter : *Memor fuit verbi quod diſpóſuit ad Abraham ; & ſtátuit Jacob in præceptū & in teſtaméntum ætérnum. ℣. Dico Chriſtum Jeſum miniſtrum fuiſſe circumciſiónis propter veritátem Dei, ad confirmandas promiſſiónes patrum : * Memor. *Pſ.* 104. *Rom.* 15.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio ij. Cap. 2.

CIrcumcíſio quidem prodeſt, ſi legem obſerves ; ſi autem prævaricátor legis ſis, circumcíſio tua præpútium facta eſt. Si ígitur præpútium juſtítias legis cuſtódiat, nonne præpútium illíus in circumciſiónem reputábitur ? & judicábit id quod ex natúra eſt præpútium, legem conſummans, te qui per lítteram & circumciſiónem prævaricátor legis es. Non enim qui in manifeſto, Judæus eſt ; neque quæ in manifeſto, in carne, eſt circumcíſio : ſed qui in abſcóndito Judæus eſt, & circumcíſio cordis in ſpíritu, non litterâ ; cujus laus non ex homínibus, ſed ex Deo eſt.

℟. Novus homo renovátur in agnitiónem ſecundùm imáginem ejus qui creávit illum. * Ubi non eſt Gentílis & Judæus, circumcíſio & præpútium ; ſed ómnia & in ómnibus Chriſtus. ℣. Dicit Dóminus Deus : Quæ prima fuérunt, ecce venérunt ; nova quoque ego annúntio. * Ubi. *Coloſſ.* 3. *Iſ.* 42.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio iij. Cap. 3.

SI data eſſet lex quæ poſſet vivificáre, verè ex lege eſſet juſtítia. Sed con-

cluſit Scriptúra ómnia ſub peccáto, ut promíſſio ex fide Jeſu Chriſti darétur credéntibus. Priùs autem quàm veníret fides, ſub lege cuſtodiebámur conclúſi in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pædagógus noſter fuit in Chriſto, ut ex fide juſtificémur. At ubi venit fides, jam non ſumus ſub pædagógo; omnes enim filii Dei eſtis per fidem quæ eſt in Chriſto Jeſu. Quicumque enim in Chriſto baptizáti eſtis, Chriſtum induiſtis. Non eſt Judæus, neque Græcus: non eſt ſervus, neque liber: non eſt máſculus, neque fémina; omnes enim vos unum eſtis in Chriſto Jeſu. Si autem vos Chriſti, ergo ſemen Abrahæ eſtis, ſecundùm promiſſiónem hærédes.

℟. Ille eſt caput omnis principátûs & poteſtátis: * In quo & circumcíſi eſtis circumciſióne non manufactâ in expoliatióne córporis carnis, ſed † In circumciſióne Chriſti. ℣. Non adjíciet ultrà, Sion, ut pertránſeat per te incircumcíſus: redimémini, dicit Dóminus, * In quo. Glória Patri. † In circumciſióne Chriſti. *Coloſſ.* 2. *Iſ.* 52.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. Deus noſter. 134. *Ant.* 7. *d.* Dóminus virtútum nobiſcum, ſuſceptor noſter Deus Jacob.

In Pſ. Deus miſereátur. 94. *Ant.* 3. c. Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: terra dedit fructum ſuum.

In Pſ. Ut quid. *cum ſua diviſione*, 136. *Ant.* 1. g. Deus rex noſter operátus eſt ſalútem in médio terræ.

℣. Ipſe rédimet Iſrael ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *in Circumſ.* § 2.

Lectio iv.

Magnum & mirábile ſacramentum! Circumcíditur Puer, & vocátur Jeſus. Quid ſibi vult iſta connéxio? Circumcíſio nempe ſalvandi pótiùs quàm Salvatóris eſſe vidétur; & Salvatórem circumcídere decet, quàm circumcídi. Sed agnoſce mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipſo nativitátis ſuæ exórdio divínis humána fóciat, ima ſummis. Náſcitur ex mulíere, ſed cui fœcunditátis fructus ſic accédat, ut non décidat flos virginitátis: pannis invólvitur, ſed panni ipſi angélicis láudibus honorantur: abſcónditur in præſépio, ſed próditur radiante ſtellâ de cœlo. Sic & circumcíſio veritátem ſuſceptæ probat humanitátis; & nomen quod eſt ſuper omne nomen, glóriam ſuíndicat majeſtátis.

℟. Deus noviſſimè diébus iſtis locútus eſt nobis in Fílio; * Qui cùm ſit ſplendor glóriæ Patris, portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ,

tantò mélior Angelis eſt effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit. ℣. Qui ambulávit in ténebris, & non eſt lumen ei, ſperet in nómine Dómini; * Qui cùm ſit. *Hebr.* 2. *Iſ.* 50.

Lectio v.

CIrcumcíditur tanquam verus Abrahæ fílius; Jeſus vocátur tanquam verus Fílius Dei. Neque enim ad inſtar priórum meus iſte Jeſus nomen vácuum aut ináne portat. Non eſt in eo magni nóminis umbra, ſed véritas; cœlitus ſíquidem inditum nomen Evangeliſta teſtátur: Quod vocátum eſt ab Angelo, priuſquàm in útero conciperétur. Et attende verbi profunditátem. Poſtquàm natus eſt Jeſus, Jeſus vocátur ab homínibus, quo nómine vocátus eſt ab Angelo, priuſquàm in útero conciperétur. Idem quippe & Angeli ſalvátor & hóminis: ſed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creaturæ.

℟. Chriſtus Jeſus ſemetipſum exinanívit, formam ſervi accípiens: * Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen, ut in nómine Jeſu omne genu flectátur. ℣. Dedit ſe ut liberáret

cumcídi ſanè, non iſt
ſed ſpíritu & veritáte. S
tor noſter & circumcídi
vo die, & poſt annum
ſimum dignátus eſt ci
gi: cujus ſimilitúdini c
complantámur & nos, u
bit Apóſtolus, nimírum
noviſſimè tráditum eſ
ſervantes. Quæ eſt erg
rális circumciſio noſtr
quam commendat ide
póſtolus? Victum, inq
& veſtítum habentes
contenti ſumus. O
prorſus circumcídit ne
ſupérflua réſecat univ
hæc paupertas, pœnit
labor, obſervátio diſci

℟. Nos ſumus circ
ſio, qui ſpíritu ſer
Deo, & gloriámur in
ſto Jeſu, * Non in car
dúciam habentes. ℣. S
nos fac, Dómine Deu
ſter, ut confiteámur n
ſancto tuo, & gloriém
laude tua, * Non. G
* Non. *Philip.* 3. *Pſ.* 1

IN III. NOCTURN.

In Pſ. Qui regis. *cu*
diviſione, 98. *Ant.* S
Non diſcédimus à te:
ficábis nos, Dómine,
men tuum invocábimu

In Pſ. Fundamenta.
Ant. 6. C. Numquid
dicet: Homo natus

℣. Lætábimur in ſalutári tuo; ℟. Et in nómine Dei noſtri magnificábimur. *Pſ.* 19.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore ; Poſtquàm conſummáti ſunt dies octo ut circumciderétur Puer, vocátum eſt nomen ejus Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Cyrilli Alexandríni Epíſcopi.

Homil. in Occ. Domini, inter diverſas.

VIdimus nuper infántulum in præſépi jacentem Emmánuel, & humáno more fáſciis involútum, ſed à ſancto Angelórum exércitu divínis láudibus celebrátum ; ii namque paſtóribus ortum ejus annuntiárunt. Deus enim & Pater exímium hunc vélut honórem Cœlítibus tríbuit, ut primi Chriſtum prædicárent. Háctenus autem per ea quæ modó lecta ſunt, videámus Moſáicis cedentem légibus; quin pótiùs eum qui divíná legem majeſtáte ſanxit, ſuis ipſum légibus ſubjectum. Quam ob cauſam doctúrus eſt ſapientíſſimus Paulus, dicens : Cùm eſſémus párvuli, ſub elementis mundi erámus ; at ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant redímeret. Itaque redémit Chriſtus de maledicto legis eos qui ſub lege erant, non tamen eos qui legem ſervâverant.

℟. Ecce vénio, Deus : in cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei. ℣. Deſcendi de cœlo, non ut fáciam voluntátem meam, ſed voluntátem ejus qui miſit me : * Deus meus. *Pſ.* 39. *Joan.* 6.

Lectio viij.

REdémit autem; quonam modo? Illam adimplens. Item, álio modo; ſe Deo & Patri in ómnibus pro nobis obedientem éxhibens, quò noſtræ ex Adam prævaricatiónis crimen dilúeret. Scriptum eſt enim : Sicut per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres conſtitúti ſunt multi, ita & per uníus obediéntiam juſti conſtituentur multi. Subjécit ítaque nobiſcum legi cervícem ; atque id prudenti consílio benignâque accommodatióne : decébat enim eum implére omnem juſtítiam. Nam & cùm ſervi formam aſſumpſiſſet, eam ob cauſam, velut in ſervórum númerum aſcriptus ratióne humanitátis, tributórum exactóribus uná cum áliis didragma ſolvit, quamvìs naturâ liber eſſet, ac nulli vectigális ut fílius.

℟. Per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres conſtitúti ſunt multi, & per uníus obeditiónem juſti conſtituentur multi ; * Ut ſicut

regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam.
℣. Benedictiónem dabit Legiſlátor: ibunt de virtúte in virtútem; * Ut ſicut. *Rom.* 5. *Pſ.* 83.

Lectio ix.

CUm ergò illum víderis ſerváre legem, cave offendáris; nec inter ſervos líberum cólloca, ſed divíni consílii altitúdinem pótiùs mente réputa. Igitur cùm octáva dies adveniſſet, quâ die carnis circumcíſio ex legis præſcripto fieri ſolêbat, nomen áccipit, nimírum Jeſus, quod expónitur, Salus pópuli. Sic enim Deus & Pater nominári Fílium ſuum vóluit ex mulíere ſecundùm carnem génitum. Tunc enim certè factus eſt ſalus pópuli; nec uníus tantùm, ſed multórum; quin & ómnium géntium, ac univerſæ terræ. Eódem ígitur témpore, circumcíſus eſt, & nomen accépit.

℟. Non eſt in ălio áliquo ſalus; * Nec enim áliud nomen eſt ſub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos ſalvos fieri. ℣. Omnis qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit; * Nec enim. Glória Patri. * Nec enim áliud nomen. *Act.* 4. *Joel.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; ℟. Annuntiáte de die diem ſalutáre ejus. *Pſ.* 95.

AD LAUDE

Pſalmi de Dominica *ticum de Nat. Dñi*, 2

Ant. ANgelus I 8. G. appáruit J dicens: Páriet María & vocábis nomen eju ſum. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. De Ma tus eſt Jeſus qui Chriſtus. *Matth.* 1.

Ant. 1. f. Conſi ſunt dies octo ut ci derétur Puer. *Luc.* 2

Ant. 7. a. Vocát nomen ejus Jéſus vocátum eſt ab A priuſquàm in útero perétur. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Omne phétæ teſtimónium bent, remiſſiónem p rum accípere per ejus omnes qui cre eum. *Act.* 10.

Capitulum. T

SAlvátor noſter Chriſtus dedit ipſum pro nobis, ut dímeret ab omni i te; & mundáret ſib lum acceptábilem, rem bonórum óperu

Hymnus.

NOxium Chriſtu introívit
Innocens orbem:
inquit, adſum;
Víndices poſcat
parátus)
Ultio pœnas.
Non placet fuſus cru
ſtiárum:
Quod mihi aptaſti
ecce corpus;

Agnus implébo móriens figúras
Verus inánes.
Dixit; & Patris venerátus iram,
Súſtinet vulnus ſilicis cruentæ:
Et jugum legis ſubit ipſe, ſervis
Ut juga demat.
Jam nihil carnem ſpoliáre prodeſt;
Sed malas cordis reſecáre fibras,
Hoc opus: tali nova ſanciuntur
Fœdera lege.
Summa laus Patri, ſimul æqua Nato,
Qui ſuo mundum rédimit cruóre:
Par ſit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Apud Dóminum miſericórdia, ℟. Et copióſa apud eum redémptio. *Pſ.* 129.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cùm mórtui eſſétis in delíctis, & præpútio carnis veſtræ, convivificávit vos cum Chriſto, donans vobis ómnia delicta, allelúia. *Coloſſ.* 2.

Oratio.

Deus, qui unigénitum Fílium tuum circumcídi propter nos, & Salvatóris nomen hódie accípere voluiſti: concéde propítius, ut carnis renuntiantes opéribus, ſalútis ætérnæ præmium per invocatiónem ejus adipiſci mereámur; Qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Angelus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es* de María vírgine, * Miſerére nobis. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi. *Anno* 1591. *de Off. Epiſc. & Presb.*

Moneantur ab Epíſcopo in ſua promotióne Preſbyteri, ut intrà ſemeſtre, ſine altérius cujuſcumque licéntiá, Miſſam primam célebrent, & deinceps répetant ſaltèm ómnibus diébus Domínicis & Feſtis ſolémnibus; ſi autem curam habúerint animárum, tam frequenter, ut ſuo múneri ſatisfáciant.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non cognoſcébat.

Capitulum. Iſaïæ 62.

Dicite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo; & vocábunt eos, Pópulus ſanctus, redempti à Dómino.

℟. *br.* Miſit verbum ſuum,* & ſanávit eos, * Allelúia, allelúia. Miſit. ℣. Et erípuit eos * de interitiónibus eórum,* Allelúia. Glória Patri. Miſit *Pſ.* 106.

℣. Ipſe eſt Deus miſéricors; ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Pſ.* 77.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Conſummáti ſunt.

Capitulum. Epheſ. 1.

Gratificávit nos Deus in dilecto Fílio ſuo, in quo habémus redemptiónem

per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis.

℟. *br.* Salvávit eos Dñus * de manu odiéntium, * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Et redémit eos * de manu inimíci, * Allelúia. Glória Patri. Salvávit eos. *Pſ.* 105.

℣. Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: ℟. Mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus. *Cant. Iſ.* 12.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Omnes.

Capitulum. Rom. 10.

OMnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim eſt diſtínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit.

℟. *br.* Sperent in te * qui novérunt nomen tuum, * Allelúia, allelúia. Sperent. ℣. Quóniam non dereliquiſti * quærentes te, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Sperent. *Pſ.* 9.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: ℟. Et propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica: loco ultimi, dicitur Pſ Confitébor.... quóniam. 99.

Ant. 1. D. CHriſtum Jeſum propóſuit Deus propitiatiónem per fidem, in ſánguine ipſíus. *Rom.* 3.

Ant. 2. D. Redémit nos de maledícto legis, ut in géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Chriſto Jeſu. *Gal.* 3.

Ant. 3. a. Ipſe eſt pax noſtra: legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in ſemetipſo in unum novum hóminem. *Epheſ.* 2.

Ant. 4. D. Cognóvit Dóminus qui ſunt ejus; & diſcédat ab iniquitáte omnis qui nóminat nomen Dómini. 2. *Tim.* 2.

Ant. 5. C. Nemo poteſt dícere, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto. 1. *Cor.* 12.

Capitulum. Coloſſ. 3.

OMne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti, grátias agentes Deo & Patri per ipſum.

Hymnus.

VIctis ſibi cognómina
Sumant tyranni géntibus:
Tu, Chriſte, quantò dígnius
Ab his capis quos líberas!

Non álterum mortálibus
Ægris quod ínvocent datum,
Reſúrgerent quo mórtui,
Perenne per quod víverent.

Tanti quod illi cónſtitit,
Toto quod emptum ſánguine,
Noſtro-ne rurſum crímine
Inſána gens delébimus?

Sacro pati pro nómine
Summi ſit inſtar múneris:
Amára non mors ámplius,
Fit mors per hoc amábilis.

Tu qui vocári ſúſtines,
Jéſu, ſalus mortálium,
Audi vocantes nos, tuo
Qui gloriámur nómine.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Salvávit eos propter nomen ſuum; ℟. Ut notam fáceret poténtiam ſuam. *Pſ.* 105.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Vitam æternam dedit nobis Deus: & hæc vita in Fílio ejus eſt; ut ſciátis quóniam vitam habétis æternam, qui créditis in nómine Fílii Dei. 1. *Joan.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

[*Si ſit Sabbatum, fit Commem. de Dominica inter Circumciſionem & Epiphaniam, Ant.* Aſcendet. ℣. Vidérunt. *infrà*, 286. *Oratio*, Deus, qui in Unigénito. 289.]

Commem. de S. Baſilio, Epiſc. & Eccleſiæ Doct. Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo. xxv.

Oratio.

EXcita, Dómine, in Eccléſia tua Spíritum quo beátus Baſílius ſervívit; ut, eódem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Omnia dicuntur ut in die Natalis Domini, ſuprà, 233.

SABBATIS ANTE DOMINICAS à Circumciſione ad Præſentationem Domini.

(*Niſi priùs occurr. Septuag.*)

Antiph & Pſalmi ſumuntur de Pſalterio, niſi aliter notetur.

Capitulum. Iſaïæ 48.

IN voce exultatiónis annuntiáte: audítum fácite hoc, & efferte illud uſque ad extréma terræ. Dícite: Redémit Dóminus ſervum ſuum Jacob.

Hymnus.

VErbum, quod ante ſécula
Sinu paterno náſceris,
Recens homo ſub témpore
E Vírginis prodis ſinu.

Fatále rumpis vínculum,
Quo nos Adámus néxuit:
Reddes quod ille pérdidit:
Spes illa tecum náſcitur.

Jam dura diſcis pérpeti
Quæ ferre par ſontes fuit:
Orbis ſalúti, flétibus
Prælúdis in cunis puer.

Fis pauper, indigéntiâ
Et nos tuâ ditéſcimus:
Luges, tuis & lácrymis
Totum lavas mundi ſcelus.

Pannis opertus vílibus
Lates, recumbens in ſpecu:
Homo, ſuperbis! & Deum
Panni, ſpecus non dédecent.

A Patre miſſus, pérditi
Qui factus es mundi ſalus,
Jeſu, perire non ſinas
Tot quos emis labóribus.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Vidérunt omnes términi terræ ℟. Salutáre Dei noſtri. *Pſ.* 97.

Ad Magnificat. *Antiph.* & *Oratio, ut infrà in quolibet Sabbato.*

DOMINICIS

A Circumciſione ad Præſentationem Domini.

(*Niſi priùs occurr. Septuag.*)

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V. *

FAc, Chriſte, noſtrî grátiâ
Defunćte tot labóribus,
Ut mente gratâ, ſic piis
Hos prædicári cántibus.

* Caſtæ parentis in ſinu
Inclúſus ardébas pati:
Æternus ut diſcas mori,
Mortále corpus índuis.

Vix natus, imbellis puer,
Acúta ſentis frígora;
En vile pro molli thoro
Fœnum tibi ſuppónitur.

Amóre te facis reum;
Fers ſponte pœnas innocens;
Nec éximis te légibus,
Suprémus ipſe légifer.

Qui primus excíſâ cruor
E parte ſtillat córporis,
Membris micans ex ómnibus,
Torrentis inſtar prórueт.

Qui mucro lactentes necat,
Idem tuum pectus fodit;
Et quo cadébant párvuli,
Hoc tu cadébas vúlnere.

Exul Deus promptâ fugâ
Tuæ ſalúti cónſulis;
Intras Pharon verax Deus,
Miſtus diis mendácibus.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Antiph. Pſalmi & ℣℣℣. *ut in Dominica intrà Octavam Nativitatis Domini*, 259.

Lectiones & ℟℟℟. *ut in qualibet Dominica, infrà.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Fílii Sion exultent in Rege ſuo: ℟. Laudent nomen ejus in choro. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. VEnit Fílius hóminis quærere & ſalvum fácere quod períerat. *Luc.* 19. 5. C.

Ant. 2. D. In própria venit, & ſui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 1. a. Quotquot recepérunt eum, dedit eis poteſtátem fílios Dei fíeri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis. *Hebr.* 2.

Ant. 8. c. Partícipes Chriſti effecti ſumus; ſi tamen inítium ſubſtántiæ ejus uſque ad finem firmum retineámus. *Hebr.* 3.

Capitulum. Epheſ. 4.

OCcurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in menſúram ætátis plenitúdinis Chriſti; ut jam non ſimus párvuli fluctuantes, & circumferámur omni vento doctrínæ.

[H]ymnus. S. V.
[S]ine, creſcébas, puer;
[C]reſcendo diſcébas
mori:
[F]eſtinátæ tunc erant
[t]uæ prælúdia.
[Ex]s Deo, volens tegi,
obſcúrum patrem:
cit æternas domos,
latet ſub páupere.
um manus quæ ſúſti-
nent,
e contrectant opus;
nus aſtrórum parens
e vilis ártifex.
menda cujus præpetes
ta portant Spíritus,
otus orbis ſúbditur,
ro fabro ſúbjicit.
natus es de Vírgine,
tibi ſit glória
Patre, cumque Spíritu,
mpiterna ſécula.
Amen.
ntende, próſperè pro-
℟. Et regna propter
tem, & manſuetúdi-
& juſtítiam. Pſ. 44.
Benedictus. Antiph. &
, ut infrà in qualibet
ica.
de, à die ij. Januarii
ad Præſentationem Do-
exceptis Feſto & Octa-
grà Epiphania, & Fe-
inalibus & Solemnibus,
occurrant) ſit Com-
le Virgine Deipara, per
. & Orat. ut ſequitur.
. Péperit María Fí-
ſuum primogénitum,
nis eum involvit,
linávit eum in præſé-
ne. 2.
[S]omnio natus eſt in ea;
℟. Et ipſe fundávit eam
Altíſſimus. Pſ. 86.

Oratio.

BEáta témpora celebrantes, quæ per temporálem Unigéniti tui Incarnatiónem, & partum Maríæ Vírginis conſecraſti: quæſumus, Dómine, ut ejúſdem Dei genitrícis interceſſióne, & in illo renaſci, & tanti myſtérii fructum júgiter in nobis conſervare mereámur. Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. Venit.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine, * Miſerére nobis.

CANON legitur ut notatur infrà in qualibet Dominica.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. In própria venit.

Capitulum. Jerem. 14.

EXpectátio Iſrael Salvátor ejus in témpore tribulatiónis, quare quaſi colónus futúrus es in terra, & quaſi viátor declínans ad manendum? quare futúrus es velut vir vagus, ut fortis qui non poteſt ſalváre?

℟. *br.* Lápidem * quem reprobavérunt ædificantes, * Allelúia, allelúia. Lápidem. ℣. Hic factus eſt * in caput ánguli, * Allelúia. [*Poſt Octavam Epiph. omiſſo* Allelúia, *reſumptio ſit ad primum Aſteriſcum* *; *& ſic ad Sextam & Nonam.*] Glória Patri. Lápidem. Pſ. 117.

Oratio, ut infrà in qualibet Domin. & ſic ad alias Horas.

℣. Erípies me de contra-

dictiónibus pópuli : ℟. Conſtítues me in caput géntium. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Quotquot.

Capitulum. Epheſ. 1.

PRædeſtinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jeſum Chriſtum in ipſum, ſecundùm propóſitum voluntátis ſuæ in laudem glóriæ grátiæ ſuæ.

℟. *br.* Ipſe invocábit me : * Pater meus es tu, * Allelúia, allel. Ipſe. ℣. Deus meus * & ſuſceptor ſalútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Ipſe.

℣. Ego primogénitum ponam illum ℟. Excelſum præ régibus terræ. *Pſ.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Partícipes.

Capitulum. 1. Cor. 15.

PRimus homo de terra, terrénus : ſecundus homo de cœlo, cœleſtis : qualis terrénus, tales & terréni; & qualis cœleſtis, tales & cœleſtes. Igitur ſicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœleſtis.

℟. *br.* Exultávit ut gigas * ad currendam viam, * Allelúia, allel. Exultávit. ℣. A ſummo cœlo * egréſſio ejus, * Allelúia. Glória. Exultávit.

℣. Occurſus ejus uſque ad ſummum ejus ; ℟. Nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus. *Pſ.* 18.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. NOn miſit Deus Filium ſuum in mundum, ut júdicet mundum, ſed ut ſalvétur mundus per ipſum. *Joan.* 3.

Ant. 5. C. Quem miſit Deus, verba Dei lóquitur; non enim ad menſúram dat Deus ſpíritum. *Joan.* 3.

Ant. 4. E. Pater díligit Fílium, & ómnia dedit in manu ejus. *Joan.* 3.

Ant. 7. d. Quæcumque Pater fécerit, hæc & Fílius ſimíliter facit ; Pater enim ómnia demonſtrat ei quæ ipſe facit. *Joan.* 5.

Ant. 2. D. Qui verbum meum audit, & credit ei qui miſit me, habet vitam ætérnam. *Joan.* 5.

Capitulum. Act. 10.

VErbum miſit Deus filiis Iſrael, annúntians pacem per Jeſum Chriſtum : hic eſt ómnium Dóminus.

Hymnus. S. V.

CHriſtus tenébris óbſitam
Luſtrando Judæam docet :
Gens obſtináto péctore
Chriſtum docentem réſpuit.

Seſe Deum ſignis probat ;
Surgunt ſepulcris córpora :
Erepta muto vox redit,
Claudo gradus, cæco dies.

Gens dura, flecti néſcia,
Aures ſacris ſermónibus
Obtúrat ; & ſolem fugit,
Amóre noctis pérdita.

Nos lumen ambímus, Patris
In quo refulget cláritas :
Ne méntibus ſubrépere
Terram ſinas calíginem.

Nunquam recédas à piis,
Lux ſempiterna, córdibus ;
Te veritáte fúlgeant,
Te caritáte férveant.

qui natus es de Vírgine,
, tibi ſit glória
n Patre, cumque Spíritu,
ſempiterna ſécula. Amen.
℣. Tu es ipſe rex meus,
Deus meus, ℟. Qui man-
ſalútes Jacob. *Pſ.* 43.
Ad Magnif. *Ant.* & *Orat.*
ra, in qualibet Dominica.
Deinde fit Commem. de Vir-
e Deipara, ut dictum eſt
Laudibus, per Ant. ℣. &
ationem ſequentes.
Ant. Beátus venter qui te
rtávit, & úbera quæ ſu-
ſti. *Luc.* 11.
℣. Benedixíſti, Dómine,
rram tuam: ℟. Avertíſti
ptivitátem Jacob. *Pſ.* 84.
Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

D COMPLETORIUM.

Ad Nunc dimittis.
nt. 4. *D.* Vidérunt óculi
ei ſalutáre tuum, Dómi-
. *Luc.* 2.

IN FERIIS
Circumciſione ad Præſen-
tationem Domini.

(*Niſi priùs occurrat Sep-*
tageſima; tunc enim fit Offi-
um ut notatur in Feriis poſt
eptuageſimam, exceptis Do-
ologiâ Hymnorum, Commem.
Beata, & ℣. *ad Primam,*
qui natus es, &c. *quæ dicun-*
ur ut notatur à Circumciſione
d Septuageſimam.)

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus,
t ſuprà in Dominicis, 282.
Pſ. Ant. & ℣. *de Pſalterio.*
Lectiones de Scriptura oc-
urrente. ℟℟℟. *ſumuntur al-*
ernatim de I. & II. Noctur-
ni Dominicæ occurrentis.

℣. *Sacerd.* Fílii Sion exul-
tent in Rege ſuo: ℟. Lau-
dent nomen ejus in choro.
Pſ. 149.

AD LAUDES.

Pſalmi & Ant. de Pſalterio.
Capitul. Hymnus & ℣. *ut*
ſuprà in Dominicis, 282.
Ad Benedictus. *Ant.* 4. *E.*
Mediátor Dei & hóminum
homo Chriſtus Jeſus, dedit
redemptiónem ſemetipſum
pro ómnibus. 1. *Tim.* 2.
Oratio Dominicæ præceden-
tis. Commem. de Virgine Dei-
para, ut ſuprà. 283.

AD HORAS,

Pſalmi & Antiph. de Pſal-
terio. Capit. ℟℟℟. *br. Ver-*
ſiculi & Oratio, ut ſuprà
in Dominicis, 283.
CANON, ut in qualibet
Feria.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Ant. de Pſalte-
rio: Capit. Hymnus & ℣. *ut*
ſuprà in Dominicis, 284.
Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.*
Omnis qui credit quóniam
Jeſus eſt Chriſtus, ex Deo
natus eſt. 1. *Joan.* 5.
Oratio Dominicæ præceden-
tis, Commem. de Virgine Dei-
para, ut ſuprà.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Ant. de Pſalterio.
Cetera ut ſuprà in Dominicis.

SABBATO
ANTE DOMINICAM
(*Si qua occurrat*)
Inter Circumciſionem
& Epiphaniam.

[*Si hæc Dominica incidat*
in diem ij. vel iij. vel iv. Ja-
nuarii, fiet Officium de ea

cum Commemoratione Sanctorum occurrentium.

Si verò venerit die v. in Vigilia Epiphaniæ, Officium fiet ut eo die notatur infrà.]

[*Si nulla occurrat Dominica inter Circumciſionem & Epiphaniam, die iv. fit Officium de Tempore, ut in Feriis à Circumciſione ad Præſent.* 285. *& in eo legitur pro ultima Lectione Evangelium cum Homilia hujus Dominicæ; & in Laudibus ad* Benedictus. *dicitur Antiph.* Erat Joſeph. ℣. Intende. *& Oratio*, Deus, qui in Unigénito. *infrà*, 289.

Deinde fit Commemoratio de ſancto Tito. Ultimò, de Virgine Deipara.

AD HORAS, omnia ut in Feriis à Circumciſione, 285. *Oratio*, Deus, qui in Unigénito. 289. *quæ etiam ad Veſperas dicitur.*

AD VESPERAS, Pſalmi & Ant. de Pſalterio. Capitulum & reliqua ut in Feriis à Circumciſione, 285. *Deinde fit Commem. de S. Simeone Stylita. Ultimò, de Virgine Deipara.*]

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalmi, ſumuntur de Pſalterio.

Capitulum & Hymnus, ut ſuprà, 281.

℣. Vidérunt omnes términi terræ ℟. Salutáre Dei noſtri. *Pſ.* 97.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Aſcendet Dóminus ſuper nubem levem, & ingrediétur Ægyptum; & commovebuntur ſimulácra Ægypti à fácie ejus. *Iſ.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA

(*Si qua occurrat*)

Inter Circumciſionem & Epiphaniam.

Omnia ut ſuprà in Dominicis à Circumciſione ad Præſentationem, 282. *exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

*Lect. de Script. occurrente, ſecundùm diem Menſis, diviſionibus factis ad ** Aſteriſcos.*

Poſt j. Lectionem,

℟. Ego conſtitútus ſum à Deo ſuper Sion montem ſanctum ejus, prædicans præceptum ejus. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te. ℣. Cui Deus dixit aliquando Angelórum: Ego ero illi in patrem, & ipſe erit mihi in fílium? * Fílius meus es tu, ego hódie génui te. *Pſ.* 2. *Hebr.* 1.

Poſt ij. Lectionem,

℟. Dómine, quid eſt homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? * Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronaſti eum, & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. ℣. Eum qui módicò quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum: * Minuiſti eum. *Pſ.* 8. *Hebr.* 2.

Poſt iij. Lectionem,

℟. Tu es, Dómine, qui extraxiſti me de ventre

a ab ubéribus ma-
† Narrábo nomen
:ibus meis. ℣.Non
ur, dicens: Ego
i in eum. Et ite-
e ego, & púeri mei
t mihi Deus;* Spes
ria Patri. † Nar-
ien tuum. *Pſ.* 21.

NOCTURNO.
ſancti Ambróſii
Epiſcopi.
Lib. 2. *Lectio iv.*
iter ſanctus Lucas,
quómodò, & quo
pore, & quo loco
a carnem Chriſtus
explicávit. At ve-
lesti generatióne ſi
lege Evangélium
mnis, qui à cœlé-
orſus, ad terréna
:. In princípio, in-
at Verbum: habes
erat. Et Verbum
Deum: habes quó-
rat. Habes étiam
: Et Deus, inquit,
oum. Quid égerat:
per ipſum facta ſunt.
bat: Erat lux vera
minat omnem hó-
venientem in hunc
. Et ubi erat: In
ndo erat. Quò vé-
n ſua própria venit.
lò vénerit: Ver-
ro factum eſt. Quâ
nerit, Joannes ipſe
: Ecce Agnus Dei,
tollit peccáta mun-

it nomen Dómini
um in ſécula: * An-
te ſolem pérmanet nomen ejus; & benedicentur in ipſo omnes tribus terræ. ℣. Ipſe eſt imágo Dei inviſíbilis, primogénitus omnis creatúræ: * Ante ſolem. *Pſ.* 71. *Coloſſ.* 1.

Lectio v.

ILle párvulus, ille infántulus fuit, ut tu vir poſſis eſſe perfectus. Ille involútus in pannis, ut tu mortis láqueis ſis abſolútus. Ille in præſépibus, ut tu in altáribus. Ille in terris, ut tu in cœlis. Ille álium locum in eo diverſório non habébat, ut tu plures habéres in cœléſtibus ſédibus manſiónes. Qui cùm dives, inquit, eſſet, propter vos pauper factus eſt, ut illíus inópiâ vos ditarémini.

℟. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam; * Quia Dóminus reſpexit in oratiónem humílium, & non ſprevit precem eórum. ℣. Scitis grátiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quóniam propter vos egénus factus eſt, cùm eſſet dives; * Quia Dóminus reſpexit in oratiónem, &c. *Pſ.* 101. 2. *Cor.* 8.

Lectio vj.

MEum ergo paupertas illa patrimónium eſt; & infírmitas Dómini mea eſt virtus. Máluit ſibi egére, ut ómnibus abundáret. Me illíus infántiæ vagientis ábluunt fletus; mea lácrymæ illæ delicta lavérunt.

Plus ígitur, Dómine Jeſu, injúriis tuis débeo quòd redemptus ſum, quàm opéribus quòd creâtus ſum. Non prodeſſet naſci, niſi rédimi profuiſſet. Sed nemo intrà uſum córporis formam omnem divinitátis includat. Alia natúra carnis eſt, ália divinitátis glória. Propter te infírmitas, in ſe poténtia: propter te inópia, in ſe opuléntia. Noli hoc æſtimáre quod cernis; ſed quòd redímeris agnoſce.

℟. Oculi mei, Dómine, languérunt: clamávi ad te totâ die: * Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea. ℣. Vulpes fóveas habent, & vólucres cœli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet. * Pauper. Glória Patri. * Pauper ſum ego. *Pſ.* 87. *Matth.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Appáruit Angelus in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 8. *in cap.* 2. *Matt.*

NOs ſcrutári dignum eſt cur non & Magi præſentes ſalventur, & Puer; ſed illi quidem in Perſidem revertantur, hic autem cum matre in Ægyptum transfúgiat, cùm multò pótius fuiſſe videátur in manus eum Heródis incídere; nec tamen, cùm incidiſſet, intérfici, ſed claro prorſus divinitátis auxílio vindicári. Verùm hoc modo rebus implétis, créditum non fuiſſet verè illum ſuſcepiſſe carnem, tantíque hódie myſtérii ſacramenta nutárent.

℟. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & * Eſto ibi uſque dum dicam tibi. ℣. Deſcende in Ægyptum: ego deſcendam tecum illuc, & inde addúcam te revertentem. * Eſto. *Matth.* 2. *Gen.* 46.

Lectio viij.

MAgos verò celériter emittit, ſimul & Perſárum regióni mittens magiſtros, & ineſficácem reddens furórem tyranni; ut diſcat ſe impoſſibília molíri, & conceptam extinguat iram, ſeque ab ſtúdio vani labóris abdúcat. Eſt autem divinitátis virtúte dignum, non modò apertè contérere inimícos, verùm étiam cum omni illos facilitáte decípere.

℟. Consíderat peccátor juſtum, & quærit mortificáre eum; * Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus. ℣. Futúrum eſt ut Heródes quærat Púerum ad perdendum eum; * Dóminus. *Pſ.* 36. *Matth.* 2.

Lectio

Lectio ix.

C cujus tandem, in-
quies, rei grátiâ in Ægy-
párvulus míttitur? Pri-
quidem illa cauſa eſt
a Evangeliſta ſignávit.
mplerétur, inquit, quod
tum eſt: Ex Ægypto
vi Fílium meum. Simul
n toti orbi denuntian-
óptimæ ſpei in póſte-
procœmia. Quia enim
ylon atque Ægyptus præ
ibus terris flammâ im-
átis ardébant, & ab ipſis
m princípiis oſtendit
ſ utramque emendatú-
eſſet, & igne pótiùs fídei
enſúrus; ex his útique
uádens étiam de áliis
di pártibus ſperanda eſſe
ióra. Nam Pérfidi qui-
a Magos remittit, ipſe
b cum matre in Ægyp-
deſcendit.
. Conſurgens nocte * Jo-
accépit Púerum &
rem ejus, & † Seceſſit
Ægyptum. ℣. Pertran-
ant ad pópulum álterum:
relíquit Deus hómi-
n nocére eis. * Joſeph.
ória. † Seceſſit. *Matth.* 2.
104. Te Deum.
Sacerd. Fílii Sion exul-
t in Rege ſuo: ℟. Lau-
t nomen ejus in choro.
149.

AD LAUDES.

ſalmi de Dominica. Ant.
Hymnus, ut ſuprà. 282.
. Intende, próſperè pro-
e; ℟. Et regna pro-
veritátem, & manſue-
inem, & juſtítiam. *Pſ.* 44.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Erat Joſeph in Ægypto uſque ad óbitum Heródis. *Matth.* 2.

Oratio.

Deus, qui in Unigénito tuo novam creatúram nos tibi eſſe feciſti: cuſtódi ópera miſericórdiæ tuæ, & ab ómnibus nos máculis vetuſtátis emunda; ut per auxílium grátiæ tuæ in illíus inveniámur formâ, in quo tecum eſt noſtra ſubſtántia; Qui tecum.

Poſt Commem. occurrentes, fit Commem. de Virgine Deipara, ut ſuprà. 283.

AD HORAS, omnia dicuntur ut in Dominicis à Circumciſione, ſuprà. 283.

CANON legitur ut infrà, ſecundùm diem Menſis.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica. Ant. & Hymnus, ut ſuprà. 284.

℣. Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas ſalútes Jacob. *Pſ.* 43.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Dictum eſt à Dómino per Prophétam: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. *Matth.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Poſt Commem. occurrentes, fit Commem. de Virgine Deipara, ut ſuprà. 285.

DIE II. JANUARII.

*Fit de S. Baſilio, (niſi ſit Dominica ut in Proprio SS. præter Lectionem Script. occurrentis, quæ dicitur ut ſequitur, & dividitur in tres ad ** Aſteriſcos, ſi ſit Dominica.*

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 5.

Usque ad legem enim peccátum erat in mundo; peccátum autem non imputabátur, cùm lex non eſſet. Sed regnávit mors ab Adam uſque ad Móyſen, étiam in eos qui non peccavérunt in ſimilitúdinem prævaricatiónis Adæ, qui eſt forma futúri. Sed non ſicut delictum, ita & donum. Si enim uníus delicto multi mórtui ſunt; multò magis grátia Dei, & donum in grátia uníus hóminis Jeſu Chriſti in plures abundávit. [*] Et non ſicut per unum, peccátum, ita & donum: nam judícium quidem ex uno in condemnatiónem; grátia autem ex multis delictis in juſtificatiónem. Si enim uníus delicto mors regnávit per unum; multò magis abundántiam grátiæ, & donatiónis, & juſtítiæ accipientes, in vita regnábunt per unum Jeſum Chriſtum. Igitur ſicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem, ſic & per uníus juſtítiam in omnes hómines in juſtificatiónem vitæ. [**] Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres conſtitúti ſunt multi, ita & per uníus obeditiónem juſti conſtituentur multi. Lex autem ſubintrávit, ut abundáret delictum. Ubi autem abundávit delictum, ſuperabundávit grátia; ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. Seſſ. 23.

C. 1.

Si quis díxerit non eſſe in novo Teſtamento Sacerdótium viſíbile & externum; vel non eſſe poteſtátem áliquam conſecrandi & offerendi verum Corpus & Sánguinem Dómini, & peccáta remittendi & retinendi; ſed offícium tantùm, & nudum miniſtérium prædicandi Evangélium; vel eos qui non prædicant, prorſus non eſſe Sacerdótes; anáthema ſit.

DIE III. JANUARII.

Fit de ſancta Genovefa, niſi ſit Dominica: & tunc Lectio j. legitur de Epiſtola ad Romanos, ut ſequitur, tribus in unam junctis.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

Exhibéte vos Deo tanquam ex mórtuis viventes, & membra veſtra arma juſtítiæ Deo. Peccátum enim vobis non dominábitur; non enim ſub lege eſtis, ſed ſub grátia. Quid ergo? peccávimus; quóniam non ſumus ſub lege, ſed ſub grátia? Abſit. An neſcítis quóniam cui ex-

vos ſervos ad obe-
a, ſervi eſtis ejus cui
, ſive peccáti ad
, ſive obeditiónis
iam? Grátias autem
quòd fuiſtis ſervi pec-
bediſtis autem ex cor-
am formam doctrí-
ua tráditi eſtis. Libe-
em à peccáto, ſervi
is juſtítiæ.

Lectio ij.

mánum dico propter
firmitátem carnis ve-
icut enim exhibuiſtis
a veſtra ſervíre im-
iæ & iniquitáti ad ini-
m, ita tunc exhibéte
a veſtra ſervíre juſtí-
anctificatiónem. Cùm
ervi eſſétis peccáti,
fuiſtis juſtítiæ. Quem
uctum habuiſtis tunc
, in quibus nunc eru-
? Nam finis illórum
eſt. Nunc verò libe-
peccáto, ſervi autem
eo, habétis fructum
n in ſanctificatiónem,
verò vitam æternam.
dia enim peccáti,
Grátia autem Dei,
terna, in Chriſto Jeſu
no noſtro.

tio iij. Cap. 7.

id ergo dicémus? Lex
peccátum eſt? Abſit.
ccátum non cognóvi,
r legem; nam concu-
tiam neſciébam, niſi
ceret: Non concupiſ-
occaſióne autem acce-
ccátum per mandátum
um eſt in me omnem
iſcéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam ſine lege aliquando; ſed cùm veniſſet mandátum, peccátum revixit. Ego autem mórtuus ſum; & inventum eſt mihi mandátum quod erat ad vitam, hoc eſſe ad mortem. Nam peccátum, occaſióne accepta per mandátum, ſeduxit me, & per illud occídit.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 23. *C.* 4.

SI quis díxerit per ſacram Ordinatiónem non dari Spíritum ſanctum, ac proinde fruſtrà Epíſcopos dícere, Accipe Spíritum ſanctum; aut per eam non ímprimi caractérem; vel eum qui Sacerdos ſemel fuit, láicum rurſus fíeri poſſe; anáthema ſit.

DIE IV. JANUARII.

*Fit de S. Tito, ut in Proprio Sanctorum, (niſi fiat Officium de Dom.) & tunc Lectio j. & ij. leguntur de Epiſtola ad Romanos, ut ſequitur. Si verò ſit ipſa dies Dominica, è duabus fiunt tres, factâ diviſione ad * Aſtericum in ſecunda.*

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 7.

ITaque lex quidem ſancta, & mandátum ſanctum, & juſtum, & bonum. Quod ergo bonum eſt, mihi factum eſt mors? Abſit. Sed peccátum, ut appáreat peccátum, per bonum operátum eſt mihi mortem; ut

fiat ſupra modum peccans peccátum per mandátum.

Lectio ij.

SCimus enim quia lex ſpirituális eſt; ego autem carnális ſum, venúmdatus ſub peccáto. Quod enim óperor, non intélligo: non enim quod volo bonum, hoc ago; ſed quod odi malum, illud fácio. Si autem quod nolo, illud fácio, conſéntio legi, quóniam bona eſt. Nunc autem jam non ego óperor illud, ſed quod hábitat in me peccátum. Scio enim quia non hábitat in me, hoc eſt in carne mea, bonum. Nam velle ádjacet mihi; perfícere autem bonum, non invénio. Non enim quod volo bonum, hoc fácio; ſed quod nolo malum, hoc ago. Si autem quod nolo, illud fácio, jam non ego óperor illud, ſed quod hábitat in me peccátum. [*] Invénio ígitur legem volenti mihi fácere bonum, quóniam mihi malum ádjacet: condelector enim legi Dei ſecundùm interiórem hóminem; video autem áliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captivantem me in lege peccáti, quæ eſt in membris meis. Infélix ego homo! quis me liberábit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum. Igitur ego ipſe mente ſérvio legi Dei; carne autem legi peccáti.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Seſſ.* 23. *C.* 6.

SI quis díxerit in Eccléſia Cathólica non eſſe hierarchíam divínâ ordinatióne inſtitútam, quæ conſtat ex Epíſcopis, Preſbyteris, & Miniſtris; anáthema ſit.

DIE V. JANUARII.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ.

[*Si hæc Vigilia occurrat in Dominica, Officium fit ut notatur ſuprà in Dominicis à Circumciſione*, 282. *exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. NOCT. tres Lectiones ſumuntur de Epiſtola ad Romanos, ut infrà, 293. *& è duabus fiunt tres, diviſionibus factis ad* ** *Aſteriſcos.*

℟℟℟. *ut ſuprà*, 286.

IN II. NOCT. Tres Lectiones & ℟℟℟. *ut ſuprà*, 287.

IN III. NOCT. ℣. Timébunt. *infrà; & tres Lectiones*, 294. *diviſione factâ pro viij. Lectione ad* * *Aſteriſcum.*

℟. *vij.* Terra Zabúlon. 294. *ſine* Glória Patri.

℟. *viij.* Dóminus dixit ad me. 293.

℟. *ix.* Ecce electus meus. *cum* Glória Patri. 293.

Reliqua ut in Officio Vigiliæ.]

Si autem Vigilia iſta occurrat in Feriis, Officium fit ut ſequitur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus rex magnus ſuper omnem terram: * Veníte, adorémus. *Pſ.* 46. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymn. Fac, Chriſte. 282.

Pſalmi & Ant. de Pſalterio.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Pſ.* 101.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

NIhil ergo nunc damnatiónis eſt iis qui ſunt in Chriſto Jeſu, qui non ſecundùm carnem ámbulant. Lex enim Spíritûs vitæ in Chriſto Jeſu liberávit me à lege peccáti & mortis. Nam quod impoſsíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem; Deus Fílium ſuum mittens in ſimilitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne; ut juſtificátio legis implerétur in nobis qui non ſecundùm carnem ambulámus, ſed ſecundùm ſpíritum. [*] Qui enim ſecundùm carnem ſunt, quæ carnis ſunt ſápiunt; qui verò ſecundùm ſpíritum ſunt, quæ ſunt ſpíritûs ſéntiunt. Nam prudéntia carnis, mors eſt; prudéntia autem ſpíritûs, vita & pax.

℟. Dóminus dixit ad me, Fílius meus es tu: * Póſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, & poſſeſſiónem tuam términos terræ. ℣. Sic præcépit Dóminus: Póſui te in lucem géntium, ut ſis in ſalútem uſque ad extrémum terræ. * Póſtula à me, & dabo tibi gentes. *Pſ. 2. Act. 13.*

Lectio ij.

QUi autem in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. Vos autem in carne non eſtis, ſed in ſpíritu; ſi tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Si autem Chriſtus in vobis eſt, corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum; ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem. [*] Quòd ſi Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitat in vobis; qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Ergo, fratres, debitóres ſumus non carni, ut ſecundùm carnem vivámus. Si enim ſecundùm carnem vixéritis, moriémini; ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim Spíritu Dei aguntur, ii ſunt fílii Dei. Non enim accepiſtis ſpíritum ſervitútis íterùm in timóre; ſed accepiſtis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, Pater. Ipſe enim Spíritus reddit teſtimónium ſpirítui noſtro quòd ſumus fílii Dei.

℟. Ecce electus meus, dicit Dóminus; complácuit ſibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum ſuper eum, * Judícium géntibus próferet; & legem ejus ínſulæ expectábunt. ℣. Notum ſit vobis quóniam Géntibus

miſſum eſt hoc ſalutáre Dei, & ipſi áudient. * Judícium. *Iſ.* 42. *Act.* 28.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Defuncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph in Ægypto. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. Cap. 2.

MOrtuo Heróde, Joſeph per Angelum monétur ut in Judæam cum Púero & matre ipsíus rédeat. Et revertens, cùm Archeláum Heródis fílium regnáre audíſſet, tímuit eò veníre; & per Angelum monétur ut in Galilæam tránſeat, & in regiónis ejus civitáte Názareth inhábitet. Reverti ergo ad Judæam monétur, & reverſus timet. Et rurſum viſu admónitus, tranſíre ad regiónem Géntium jubétur. Sed aut timére eum qui admónitus ſit non opórtuit, aut per Angelum deferri admonítio mox mutanda non débuit. Verùm typica rátio ſerváta eſt. [✝] Joſeph enim Apoſtolórum habet ſpéciem, quibus Chriſtus circumferendus eſt créditus. Hi, tanquam Heróde mórtuo, id eſt pópulo ejus & regno in paſſióne Dómini deperdito, Judæis prædicáre ſunt juſſi; miſſi enim erant ad oves pérditas domûs Iſrael; ſed manente hæreditáriæ infidelitátis dominátu, métuunt & recédunt. Admóniti per viſum, ſancti ſcílicet Spíritûs donum in Géntibus contemplantes, ad eas tránsferunt Chriſtum Judææ miſſum, ſed vitam & ſalútem Géntium nuncupátum.

℟. Terra Zabúlon & terra Néphtali, via maris trans Jordánem Galilææ géntium, * Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam. ℣. Conſurgens Joſeph accépit Púerum & matrem ejus, & venit in terram Iſrael; & admónitus in ſomnis, ſeceſſit in partes Galilææ. * Pópulus. Glória Patri. * Pópulus. *Iſ.* 9. *Matth.* 2.

[*Si ſit Dominica, legitur pro ix. Lectione de ſancto Simeone Stylita, ut ſequitur.*

SImeon apud Cílices natus, óvium paſtor adhuc puer, ac póſteà mónachus, morum candóre céteros longè ſuperábat, & hebdómadam totam ſæpè jejúnus explébat. Vitæ ſeverióris deſidério, in ciſterna ſicca delítuit; ex qua eductus, tres annos in céllula egit, oratiónibus ad Deum únicè intentus; eâque abſtinéntiâ, ut quadraginta diébus ſine cibo tranſactis penè exanimátus repertus fúerit, quam jejúnii quadragenárii ratiónem per octo & viginti annos ſervávit. Tum ſepto quodam ſibi in vértice montis extructo, ne ultrà pro-

gredi poſſet, caténam férream ex una parte ad ſaxum affixam, ex áltera ad dextrum pedem alligátam excogitávit; quam tamen, monente Melétio Epíſcopo, depóſuit. Cùm verò multi ad eum ex remotíſſimis orbis pártibus confluérent, omneſque illum tángere, & benedictiónem ab eo accípere conténderent, ſeceſſit à turba, & in columna ſtatiónem fixit. Ibi dies nóctibus contínuans, expanſis ad cœlum mánibus, Deum orábat, ſomni parcus & cibi; nec ceſſábat inde, aut fidéles ad pietátem adhortári, diſſidéntium lites compónere, & Eccléſiæ curáre negótia; aut infidéles, Judæos & hæréticos confutáre. Tandem, miraculórum glóriâ, & ſinguiári vitæ ſanctitáte illuſtris, anno quadringentéſimo ſexagéſimo óbiit Calendis Januárii, ſub Leónis império; & Nonis ejuſdem menſis Antiochíæ in Eccléſia Caſſiáni ſepultus eſt. Tantam fuiſſe apud Romános ejus ſanctitátis famam ex Theodoréto refert ſéptima Synodus, ut illíus imágines in officinárum veſtíbulis in ſui tutélam & præſídium collocárent.

℟. Ecce electus. *cum* Glória Patri. 293.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Omnes gentes, pláudite mánibus: ℟. Jubiláte Deo in voce exultatiónis. *Pſ.* 46.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. g. MAgnificábor, & ſanctificábor, & notus ero in óculis multárum géntium, & ſcient quia ego Dóminus. *Ezech.* 38.

Ant. 2. D. Vénient ab extrémis terræ, & dicent: Verè mendácium poſſedérunt patres noſtri, vanitátem quæ eis non prófuit. *Jerem.* 16.

Ant. 6. C. Incurvábitur ſublímitas hóminum, & elevábitur Dóminus ſolus in die illa, & idóla pénitùs contererentur. *Iſ.* 2.

Ant. 8. G. Reddam pópulis lábium electum, ut invocent omnes in nómine Dómini, & ſérviant ei húmero uno. *Sophon.* 3.

Ant. 4. E. Mihi flectétur omne genu; & omnis lingua confitébitur Deo, allelúia. *Rom.* 14.

Capitulum. Zachar. 2.

APplicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tui: & ſcies quia Dñus exercítuum miſit me ad te.

Hymnus, Divíne. 283.

℣. Deus, in ſancto via tua: ℟. Notam feciſti in pópulis virtútem tuam. *Pſ.* 76.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Véniens Joſeph habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophétas, Quóniam Nazaræus vocábitur. *Matth.* 2.

Oratio.

CORda noſtra, quæſumus, Dómine, ventúræ feſtivitátis ſplendor illuſtret, quo mundi hujus ténebris carére valeámus, & perveníre ad pátriam claritátis æternæ; Per Dóminum.

Deinde fit Commem. de S. Simeone, Ant. Pars mea. ℣. Clamávi. *Oratio*, Omnípotens. xxxv.

Ultimò, de Virg. Deip. 283.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificábor.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 23.

Cap. 4.

SAcro-ſancta Synodus declárat, præter céteros Eccleſiáſticos gradus, Epíſcopos qui in Apoſtólorum locum ſucceſſérunt, ad hierárchicum órdinem pertinére; & póſitos eſſe, ſicut Apóſtolus ait, à Spíritu ſancto, régere Eccléſiam Dei; eoſque Preſbyteris ſuperióres eſſe, ac Sacramentum Confirmatiónis conferre, miniſtros Eccléſiæ ordináre, atque ália pléraque perágere ipſos poſſe; quarum functiónum poteſtátem réliqui inferióris órdinis nullam habent.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Vénient.

Capitulum. Iſaïæ 65.

QUæſiérunt me qui non interrogábant: invenérunt qui non quæſiérunt me. Dixi; Ecce ego, ecce ego ad Gentem quæ non invocábat nomen meum.

℟. *br.* Pópulus quem ignoro, * ſérviet mihi, * Allelúia, allel. Pópulus. ℣. Audítu auris * obédient mihi, * Allelúia. Glória. Pópulus.

℣. Confitébor tibi, Dñe, in géntibus, ℟. Et nómini tuo cantábo. *Cant.* 2. *Reg.* 22.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Incurvábitur.

Capitulum. Apoc. 15.

QUis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia ſolus pius es; quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conſpectu tuo.

℟. *br.* Benedicentur in ipſo * omnes tribus terræ * Allelúia, allelúia. Benedicentur in ipſo. ℣. Omnes gentes * magnificábunt eum, * Allelúia. Glória. Benedicentur. *Pſ.* 71.

℣. Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Mihi.

Capitulum. Sophon. 2.

ATtenuábit Dóminus omnes deos terræ; & adorábunt eum viri de loco ſuo, omnes ínſulæ géntium.

℟. *br.* Adorábunt eum * omnes reges terræ, * Allel. allel. Adorábunt. ℣. Omnes gentes * ſérvient ei, * Allel. Glória. Adorábunt. *Pſ.* 71.

℣. Dómini eſt regnum; ℟. Et ipſe dominábitur géntium. *Pſ.* 21.

DIE VI. JANUARII.

IN EPIPHANIA DOMINI.

ANNUALE-MAJUS.

I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria.

ECce ego declinábo ſuper Jerúſalem lúvium pacis, & quaſi tem inundantem gló- géntium. *Iſ. 66.*
. 2. D. Quómodò po- : in fílios, & tríbuam reditátem præcláram tuum Géntium? *Je-*
.
. 3. a. Exurge, & vi- llectos fílios tuos ab : ſole uſque ad occi- n in verbo Sancti, ntes Dei memóriâ.
' 5.
. 5. a. Dilâta locum ii tui; ad déxteram & ad lævam pene- & ſemen tuum gen- reditábit. *Iſ.* 54.
. 6. F. Vidébis, & , & mirábitur & di- ur cor tuum, quando rſa fúerit ad te fortitú- ntium. *Iſ.* 60.
itulum. Rom. 15.
t radix Jeſſe, & qui urget régere Gentes: ı Gentes ſperábunt.
alutáre tuum paraſti, ante fáciem ómnium rum, * Lumen ad re- nem géntium, & gló- riam plebis tuæ Iſrael. ℣. Vidébunt gentes Juſtum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum, * Lumen. Glória Patri. * Lumen. *Luc.* 2. *Iſ.* 62.

Hymnus.

QUæ ſtella ſole púlcrior
Coruſcat? hæc Regis novi
Revélat ortus: hæc Dei
Præſignat ad cunas iter.

Stat vátibus priſcis fides:
En ſtella ſurgit ex Jacob:
Arrectus ad ſpectáculum
Eóus orbis émicat.

Dum ſidus ádmonet foris,
Lux fulget intùs clárior;
Suadetque vi blandâ Magos
Signi datórem quærere.

Segnes amor neſcit moras:
Labor, perícla nil movent:
Domum, propinquos, pátriam,
Deo vocante, déſerunt.

Micante dum nos állicis,
O Chriſte, ſtellâ grátiæ:
Ne tarda cœleſti ſinas
Obſtáre corda lúmini.

Qui lumen eſt, ſit laus ſit Patri;
Qui ſe revélat Géntibus,
Sit laus perennis Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Annuntiábunt cœli juſtítiam Dñi, ℟. Pópulo qui naſcétur, quem fecit Dñs. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cívitas Dei, luce ſplendidâ fulgébis: natiónes ex longinquo ad te vénient; & múnera deferentes, adorábunt in te Dóminum. *Tob.* 13.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, digne celebráre myſtérium quo in noſtri Salvatóris infántia & divínitas miráculis coruſcántibus declarátur, & corporálibus incrementis manifeſta deſignátur humánitas; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. a. Illumináre, Jerúſalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta eſt. *Iſ.* 60.

Hymnus, Mundi ſalus. *cum Doxologia:* Qui te revélas. *infrà*, 305.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. c. Ego Dñus dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium, allelúia. *Iſ.* 42.

AD OFFICIUM NOCT.

Dictis ſecretò Pater. Ave. Credo. *inchoatur abſolutè, ut ſequitur.*

IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Afferte. 132.

Ant. 7. d. Afferte Dómino, fílii Dei; afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dñum in aula ſancta ejus.

In Pſ. Deus noſter refúgium. 134. *Ant.* 3. a. Vidéte quóniam ego ſum Deus: exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

In Pſ. Omnes gentes. 43.

Ant. 2. D. Pſallite Deo noſtro, pſállite: pſállite Regi noſtro, pſállite; quóniam rex omnis terræ Deus.

℣. Ipſe eſt Dóminus Deus, ℟. Et adorábunt eum. *Pſ.* 44.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 55.

OMnes ſitientes, veníte ad aquas: & qui non habétis argentum, properáte, émite, & comédite; veníte, émite abſque argento, & abſque ulla commutatióne vinum & lac. Quare appénditis argentum non in pánibus, & labórem veſtrum non in ſaturitáte? Audíte audientes me, & comédite bonum; & delectábitur in craſſitúdine ánima veſtra. Inclináte aurem veſtram, & veníte ad me: audíte, & vivet ánima veſtra; & fériam vobiſcum pactum ſempiternum, miſericórdias David fidéles. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce Gentem quam neſciébas, vocábis; & Gentes quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum & Sanctum Iſrael; quia glorificávit te.

℟. Viri ſublímes ad te transíbunt, & * Tui erunt: te adorábunt, teque deprecabuntur. Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. ℣. Eſt repromiſſio

us qui longè ſunt,
mque advocáverit Dó-
Deus noſter. * Tui
Iſ. 45. *Act.* 2.
tio ij. Cap. 60.
e, illumináre, Jerú-
m; quia venit lumen
& glória Dómini ſu-
orta eſt. Quia ecce té-
opérient terram, &
pópulos: ſuper te au-
riétur Dóminus, &
ejus in te vidébitur. Et
íbunt gentes in lúmi-
, & reges in ſplendóre
tui. Leva in circúitu
tuos, & vide: omnes
ngregáti ſunt, vené-
ibi: fílii tui de longè
it, & fíliæ tuæ de lá-
urgent. Tunc vidébis,
lues, & mirábitur &
ɔitur cor tuum, quando
rſa fúerit ad te mul-
maris, fortitúdo Gén-
rénerit tibi. Inundá-
melórum opériet te,
edárii Mádian, &
: omnes de Saba vé-
, aurum & thus defe-
, & laudem Dómino
tiantes.
Véniet pópuli multi
ites robuſtæ, * Ad quæ-
m Dóminum exercí-
in Jerúſalem, & de-
ndam fáciem Dómini.
énient ab Oriente, &
lente, & Aquilóne, &
o, * Ad quærendum.
. 8. *Luc.* 13.
io iij. C. 61. & 62.
Audens gaudébo in
Dómino, & exultábit
a mea in Deo meo; quia

índuit me veſtiméntis ſalú-
tis, & induménto juſtítiæ cir-
cúmdedit me quaſi ſponſum
decorátum coróná, & quaſi
ſponſam ornátam monílibus
ſuis. Sicut enim terra profert
germen ſuum, & ſicut hor-
tus ſemen ſuum gérminat; ſic
Dóminus Deus germinábit
juſtítiam & laudem coram
univerſis géntibus. Propter
Sion non tacébo, & propter
Jerúſalem non quieſcam,
donec egrediátur ut ſplendor
juſtus ejus, & ſalvátor ejus
ut lampas accendátur.

℟. Super ipſum continé-
bunt reges os ſuum: * Quia
quibus non eſt narrátum de
eo, vidérunt; & † Qui non
audiérunt, contempláti ſunt.
℣. An Judæórum Deus tan-
tùm? nonne & Géntium?
* Quia. Glória. † Qui non
audiérunt. *Iſ.* 52. *Rom.* 3.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. Jubiláte...... pſal-
mum. 7. *Ant.* 4. d. Omnis
terra adóret te, & pſallat
tibi: pſalmum dicat nómini
tuo, Dómine.

In Pſ. Deus, judícium. *cum
ſua diviſione*, 71. *Ant.* 1. D.
Reges Tharſis, & ínſulæ,
múnera ófferent: reges Ara-
bum & Saba dona addú-
cent.

In Pſ. Inclína. *cum ſua di-
viſione*, 140. *Ant.* 4. E.
Omnes gentes, quaſcumque
feciſti, vénient & adorábunt
coram te, Dómine.

℣. Dábitur ei de auro
Arábiæ; ℟. Et adorábunt
de ipſo ſemper. *Pſ.* 71.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

In Epiph. 2. *Lectio iv.*

GAudéte in Dómino, dilectíſſimi: íterùm dico, Gaudéte; quóniam brevi intervallo témporis poſt ſolemnitátem Nativitátis Chriſti, feſtívitas Declaratiónis ejus illuxit: & quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum ſic ſuſceptiónis noſtræ temperávit exórdia, ut natus Jeſus, & credéntibus manifeſtus, & perſequéntibus eſſet occultus. Jam tunc ergo cœli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram ſonus veritátis exívit; quando & paſtóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorandum prævia ſtella perduxit; ut à ſolis ortu uſque ad occáſum veri Regis generátio coruſcáret, cùm rerum fidem & regna Orientis per Magos díſcerent, & Románum Impérium non latéret.

℟. Cùm natus eſſet Jeſus in Béthleem Júda in diébus Heródis regis, * Ecce Magi ab Oriente venérunt Jeroſólymam. ℣. Circúmſpice, Jeruſalem, ad Orientem, & vide jucunditátem à Deo tibi venientem. * Ecce Magi. *Matth.* 2. *Baruch* 4.

Lectio v.

NAm & ſævítia Heródis volens primórdia ſuſpecti ſibi regis extínguere, huic diſpenſatióni néſciens ſerviébat; ut dum atróciter intentus facínori, ignótum ſibi púerum indiſcrétâ infántium cæde perſéquitur, annuntiátum cœlitus Dominatóris ortum inſígnius ubíque fama loquerétur, quàm promptiórem ad narrandum diligentiorémque faciébat & ſupernæ ſignificatiónis nóvitas & cruentíſſimi perſecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus eſt, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam ſalútem per occultam grátiam vocarétur; & quæ nondum ejécerat ab ánimo ſuperſtitiónem, jam hoſpítio recíperet veritátem.

℟. Venérunt Magi, dicentes: Ubi eſt qui natus eſt rex Judæórum? * Vídimus ſtellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum. ℣. Oriétur ſtella ex Jacob, & conſurget virga de Iſraël: & de Jacob erit qui dominétur. * Vídimus. *Matt.* 2. *Num.* 24.

Lectio vj.

AGnoſcámus ergo, dilectíſſimi, in Magis adoratóribus Chriſti, vocatiónis noſtræ fidéique primítias: & exultántibus ánimis, beátæ ſpei inítia celebrémus. Exinde enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introíre: exinde nobis Chriſtum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; & véritas quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus

ɔus lumen ſuum in-
Honorétur itaque à
acratíſſimus dies, in
itis noſtræ auctor ap-
& quem Magi in-
veneráti ſunt in cu-
, nos omnipotentem
ius in cœlis. Ac ſicut
theſauris ſuis myſti-
mino múnerum ſpé-
ntulérunt; ita & nos
ibus noſtris, quæ Deo
gna, promámus.
Ecce ſtella quam víde-
Magi in Oriente, an-
at eos, uſque dum
s ſtaret ſupra ubi
ær. * Videntes ſtel-
avíſi ſunt gáudio ma-
lde. ℣. Ambulábunt
in lúmine tuo, &
a ſplendóre ortûs tui.
ntes. Glória Patri.
ites. *Matth.* 2. *Iſ.* 60.
III. NOCTURNO.
t. 8. *G.* Veníte.
mus 94. *ſec. Vulg.*
Eníte, exultémus Dómino: * jubilémus
Deo ſalutári noſtro.
ɔccupémus fáciem ejus
eſſióne, * & in pſal-
ɔilémus ei;
niam Deus magnus
ius, * & rex magnus
ɔmnes deos:
i in manu ejus ſunt
fines terræ; * & alti-
s móntiū ipsíus ſunt:
niam ipsíus eſt mare,
fecit illud; * & ſiccam
ejus formavérunt.
íte, adorémus, & pro-
s, * & plorémus ante
ium qui fecit nos;

Quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter, * & nos pópulus páſcuæ ejus, & oves manûs ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda veſtra,

Sicut in irritatióne ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, * ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis offenſus fui generatióni illi, * & dixi: Semper hi errant corde.

Et iſti non cognovérunt vias meas: * ut jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Veníte, adorémus eum, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter.

In Pſ. Cantáte.... omnis terra. 42. *Ant.* 6. *C.* Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

In Pſ. Dóminus regnávit, exultet. 55. *Ant.* 5. a. Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes; ℟. Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus. *Pſ.* 116.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

CUm natus eſſet Jeſus in Béthlecm Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venérunt Jeroſólymam, dicentes; Ubi

eſt qui natus eſt Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. *in Evang.*

IN ómnibus ſignis, quæ, vel naſcente Dómino, vel moriente, monſtráta ſunt, conſiderandum nobis eſt quanta fúerit in quorumdam Judæórum corde durítia; qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt. Omnia quippe elementa auctórem ſuum veniſſe teſtáta ſunt. Ut enim de eis quiddam uſu humáno loquar, Deum hunc cœli eſſe cognovérunt, quia prótinus ſtellam miſérunt. Mare cognóvit, quia ſub plantis ejus ſe calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriente contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis ſuæ rádios abſcondit. Saxa & paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus ſciſſa ſunt. Infernus agnóvit, quia hos quos tenébat mórtuos réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia inſenſibília elementa ſenſérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum eſſe mínimè cognoſcunt, & durióra ſaxis ſcindi ad pœniténdum nolunt. Qui étiam ad damnatiónis ſuæ cúmulum, eum quem natum deſpíciunt, naſciturúm longè ante preſciérunt: & non ſolùm quia naſcerétur nóverant, ſed étiam ubi naſcerétur; ut ipſa eórum ſciéntia & illis fíeret ad teſtimónium damnatiónis, & nobis ad adjutórium credulitátis.

℟. Intrantes domum, invenérunt Púerum cum María matre ejus, & * Procidentes, adoravérunt eum; & apertis theſauris ſuis, obtulérunt ei aurum, thus, & myrrham. ℣. De Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes: * Procidentes. *Matth.* 2. *Iſ.* 60.

Lectio viij.

NAtivitáte Regis noſtri cógnitâ, Heródes ad cállida argumenta convértitur, ne terréno regno privarétur. Renuntiári ſibi ubi Puer inveniréτur, póſtulat: adoráre eum velle ſe ſímulat; ut hunc, ſi inveníre poſſit, extinguat. Sed quanta eſt humána malítia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe eſt: Non eſt ſapiéntia, non eſt prudéntia, non eſt consílium contra Dóminum. Nam ea quæ appáruit ſtella Magos perdúcit; natum Regem repériunt, múnera déferunt; & ne redíre ad Heródem débeant, in ſomnis admonentur. Sicque fit ut Jeſum quem quærit Heródes, inveníre non poſſit. Cujus perſónâ qui álii quàm hypócritæ deſignantur? qui, dum fictè quærunt, inveníre Dóminum nunquam merentur.

℟. Obtulérunt Magi múnera; & * Reſponſo accepto in ſomnis ne redírent ad

Heródem, per áliam viam reverſi ſunt in regiónem ſuam. ℣. Réprobat Dóminus consília príncipum; consílium autem Dómini in ætérnum manet. * Reſponſo. *Matth.* 2. *Pſ.* 32.

Lectio ix.

MAgi aurum, thus & myrrham déferunt. Aurum quippe regi cóngruit: thus verò in Dei ſacrifícium pónitur: myrrhâ autem mortuórum córpora condiuntur. Eum ergo Magi quem adórant, étiam myſticis munéribus prædicant; auro Regem, thure Deum, myrrhâ mortálem. Itaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus quod is qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxtitit: offerámus myrrham, ut cum quem crédimus in ſua divinitáte impaſsíbilem, credámus étiam in noſtra fuiſſe carne mortálem.

℟. Myſtérium Chriſti, quod áliis generatiónibus non eſt ágnitum, nunc revelátum eſt: Gentes eſſe cohærédes, & concorporáles, & compartícipes promiſſiónis Dei in Chriſto Jeſu; * Ut innoteſcat multiformis ſapiéntia Dei. ℣. Dicit Dóminus: Ultra flúmina Æthiópiæ inde ſúpplices mei, fílii diſperſórum meórum déferent munus mihi; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Epheſ.* 3. *Sophon.* 3.

[*Poſt* ℟. *cantatur* (*ubi mos eſt*) *Genealogia Domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundùm Lucam, Cap.* 3. *à* ℣. 21. *uſque ad* 1. ℣. *Cap.* 4. *incluſivè.*]

Poſteà dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus; confiteantur tibi pópuli omnes: ℟. Læténtur & exultent gentes. *Pſ.* 66.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 6.F. BEnígnitas & humánitas appáruit Salvatóris noſtri Dei, allelúia. *Tit.* 3.

Ant. 2. D. Vita manifeſtáta eſt: & vídimus vitam ætérnam quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 7. *d.* Qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, ipſe illuxit in córdibus noſtris ad illuminatióné ſciéntiæ claritátis Dei in fácie Chriſti Jeſu, allel. 2. *Cor.* 4.

Ant. 1. *g.* Vóluit.

Loco Cantici Benedícite, *dicitur ſequens.*

Canticum. Iſaïæ 49.

LAudáte, cœli, & exultа, terra: * jubiláte, montes, laudem.

Quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, * & páuperum ſuórum miſerébitur.

Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, * & Dóminus oblítus eſt mei.

Numquid oblivíſci poteſt múlier infantem ſuum, * ut non miſereátur fílio úteri ſui?

Et ſi illa oblíta fúerit,* ego tamen non oblivíſcar tuî.

Ecce in mánibus meis deſcripſi te: * muri tui coram óculis meis ſemper.

Venérunt ſtructóres tui: * deſtruentes te, & diſſipantes à te exíbunt.

Leva in circúitu óculos tuos, & vide: * omnes iſti congregáti ſunt, venérunt tibi.

Vivo ego, dicit Dóminus, * quia ómnibus his velut ornamento veſtiéris, & circúmdabis tibi eos quaſi ſponſa.

Quia deſerta tua, & ſolitúdines tuæ, & terra ruínæ tuæ, nunc anguſta erunt præ habitatóribus; * & longè fugabuntur qui abſorbébant te.

Adhuc dicent in áuribus tui fílii ſterilitátis tuæ: * Anguſtus eſt mihi locus, fac ſpátium mihi ut hábitem.

Et dices in corde tuo: Quis génuit mihi iſtos? * ego ſtérilis & non páriens, tranſmigráta & captíva.

Et iſtos quis enutrívit? ego deſtitúta & ſola: * & iſti ubi erant?

Ant. Vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ ſacramenti hujus in Géntibus, quod eſt Chriſtus, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Grátia data eſt à Deo, ut fiat oblátio Géntium accepta, & ſanctificáta in Spíritu ſancto, allelúia. *Rom.* 15.

Capitulum. 2. Tim. 1.

Deus nos liberávit, & vocávit vocatióne ſuâ ſanctâ, non ſecundùm ópera noſtra, ſed ſecundùm propóſitum ſuum, & grátiam quæ data eſt nobis in Chriſto Jeſu ante témpora ſeculária: manifeſtáta eſt autem nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti.

Hymnus.

Linquunt tecta Magi principis urbis,
Et parvæ cúpidis mœnia Bethlem
Votis præcípiunt; jamque ſub imo
Spe ſubnixa fides corde triumphat.

O qui lætítiæ ſenſus, ut illis
Signans rurſus iter ſtella refulſit,
Incumbenſque domo lámpade pronâ
Infantem exhíbuit matris in ulnis!

Non hic ſplendet ebur, non micat aurum:
Non velat rútilans púrpura corpus.
Horrens hic ſtábulum, régia; nudum
Hîc præſépe, thronus; púrpura, panni.

Reges pompa álios dives adornet:
Regnantem méliùs ſe probat ipſe
In vili pálea, páupere cultu,
Flectens império corda potenti.

Ad cunas húmiles póplite curvo
Præſens in Púero numen adórant:
Et nos ad Púerum, digna propágo,

Patrum plena fide corda ferámus.
Regi caſtus amor pórrigat aurum,
Caſtigáta hómini córpora myrrham;
Inſtar thuris erunt vota preceſque:
Illo thure Deum ritè fatémur.
Qui fons lúminis eſt, glória Patri:
Qui miro récreas lúmine gentes,
Æquális tibi ſit glória, Nate:
Ambórum ſímilis laus ſit Amóri. Amen.

℣. Pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum; ℟. Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo. *Pſ.* 101.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui hodierná die Unigénitum tuum Géntibus ſtellâ duce revelaſti: concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus, uſque ad contemplandam ſpéciem tuæ celſitúdinis perducámur; Per eumdem.

AD HORAS,

In fine Hymnorum dicitur Doxologia ſequens:

Qui te revélas Géntibus,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Benígnitas.

In ℟. *br.* ℣. Qui te revélas Géntibus, * Miſerére nobis. *Et ſic per Octavam.*

CANON.

Ex Concílio Aurelianenſi quarto.

Anno 541. *C.* 1.

PLácuit Deo propítio, ut ſanctum Paſcha ab ómnibus Sacerdótibus uno témpore celebrétur: quæ feſtívitas annis ſíngulis Epiphaniórum die in Eccléſia pópulis denuntiétur.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Vita.

Capitulum. Rom. 3.

NUnc ſine lege juſtítia Dei manifeſtáta eſt, teſtificáta à lege & Prophétis: juſtítia autem Dei per fidem Jeſu Chriſti in omnes & ſuper omnes qui credunt in eum; non enim eſt diſtínctio.

℟. *br.* Benedícite, gentes, * Deum noſtrum, * Allelúia, allelúia. Benedícite. ℣. Et audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia. Glória. Benedícite. *Pſ.* 65.

℣. In conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam: ℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Qui dixit.

Capitulum. Iſaiæ 49.

DEdi te in fœdus pópuli, ut ſuſcitáres terram, & poſſidéres hæreditátes diſſipátas; ut díceres his qui vincti ſunt: Exíte; & his qui in ténebris, Reveláminí.

℟. *br.* Benedictus qui venit * in nómine Dómini, * Allelúia, allelúia. Benedictus. ℣. Deus Dóminus, * & illuxit nobis, * Allelúia. Glória. Benedictus. *Pſ.* 117.

℣. Apud te, Dñe, eſt fons vitæ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Grátia.

Capitulum. Rom. 15.

DIco: Gentes ſuper miſericórdia honoráre Deum, ſicut ſcriptum eſt: Proptéreà confitébor tibi in Géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo. Et íterùm dicit: Lætámini, Gentes, cum plebe ejus.

℟. *br.* Afferte Dómino, * pátriæ géntium, * Allelúia. allelúia. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Allelúia. Glória Patri. Afferte. *Pſ.* 95.

℣. Veníte in conſpectu ejus, ℟. Et adoráte Dñum in decóre ſancto. 1. *Paral.* 16.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Dixit Dñus. 25.

Ant. 1. g. MYſtérium quod abſcónditum fuit à ſǽculis & generatiónibus, nunc manifeſtátum eſt, allelúia. *Coloſſ.* 1.

In Pſ. Laudáte, púeri. 26.

Ant. 2. D. Gentes quæ non ſectabantur juſtítiam, apprehendérunt juſtítiam; juſtítiam autem quæ ex fide eſt, allelúia. *Rom.* 9.

In Pſ. Laudáte Dñm. 130.

Ant. 3. a. In Chriſto Jeſu, vos qui erátis longè, facti eſtis propè; ipſe eſt enim pax noſtra, qui fecit útraque unum, allelúia. *Epheſ.* 2.

In Pſ. Lætátus ſum. 64.

Ant. 4. E. Véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuiſtis, & pacem iis qui propè, allelúia. *Epheſ.* 2.

In Pſ. Confitébor.... quóniam. 99. *Ant.* 5. C. In veritáte non eſt perſonárum acceptor Deus; ſed in omni gente, qui timet eum, & operátur juſtítiam, acceptus eſt illi, allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. Rom. 9.

VOcávit nos Deus non ſolùm ex Judæis, ſed étiam ex Géntibus, ſicut in Oſée dicit: Vocábo non plebem meam, plebem meam; & non dilectam, dilectam; & non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam conſecútam.

Hymnus.

HUc vos, ô míſeri; ſurda relínquite,
Quæ cæci cólitis, mutáque númina:
Se vobis áperit ſpléndida cívitas,
Veri núminis hóſpita.
En veſtræ præeunt primítiæ Magi.
Vatum dicta patent: exitiálibus
Errórum ténebris óbſita gens diu,
Miro lúmine ſpárgitur.
Ambo ſic pópuli, diſſociábilis
Quos dudum páries ſéparat, únicum
In corpus cóeunt. Hoc próprium modò

ius máneat decus !
ı Dei consília ! ô

ıáta gradu, primus
ɛ Dei,
Judæa, tuis glória
ium
s vitaque náſcitur.
va óleæ bráchia dé-
nt,
legéneres, germen
terum :
ırque novos sémine
ſuo
créſcere ſúrculos.
lix óleæ ſúſtinet.
! cave ,
ıs, ne ſtérili defícias
.
mos véteres ínſere
aò :
tva, Deus, ínſitos.
membra ſacri cór-
s éfficit,
ıs ſumma Patri : laus
que Fílio
membra ſumus : quo
or ínfluit
bris, laus tibi, Spí-
s. Amen.
ópuli confitebuntur
Deus, ℟. In æter-
k. in ſéculum ſéculi.
.
[agníficat. *Ant*. I. A.
tè magnum eſt pic-
ramentum quod ma-
um eſt in carne, præ-
ı eſt géntibus, cré-
ſt in mundo, alle-
. *Timoth.* 3.
, *ut ſuprà ad Laudes.*
OMPLETORIUM.
i *de Dominica. Reli-
berè.*

¶ *De DOMINICA intrà Octavam Epiphaniæ, in quamcumque diem Oct.. inciderit, fit Officium ut notatur infrà.*

[*Si verò Epiph. & ſimiliter ejus Octava incidat in Dom. nihil aliud fit de Dom. quàm quod de ea notatur 12. Januarii.*]

Sabbato præcedente, (niſi ſit dies Epiphaniæ) ad Veſperas dicuntur Pſalmi de Sabbato ſub Ant. Myſtérium. 306.

Capitulum. Iſaiæ 45.

CONvertímini ad me, & ſalvi éritis, omnes fines terræ; quia ego Deus, & non eſt álius. In memetipſo jurávi; egrediétur de o e meo verbum, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua.

Hymnus, Quæ ſtella. 297.

℣. Quærite Dóminum, & virtútem ejus: ℟. Quærite fáciem ejus ſemper. 1. *Paral.* 16.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Quærétis me, & inveniétis: cùm quæſiéritis me in toto corde veſtro, & invéniar à vobis, ait Dñus. *Jerem.* 29.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA intrà Octavam EPIPHANIÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

Invit. Verbum vitæ appáruit nobis: * Veníte, adorémus. 1. *Joan.* 1. *Pſ.* Veníte.

Hymnus.

QUà lapſu tácito ſtella loquácibus
Scintillat rádiis, hùc óculis Magi,

Huc deſidériis, huc rápidis ſimul
Certant téndere páſſibus.
Ut ventum Sólymam, non ſine nímine
Lætam ſtella facem, proh dolor! ócculit;
Incertoſque viæ, ceu médio vagam
Curſu deſtítuit ratem.
Illi, nil rábiem príncipis, ínvidas
Nil artes vériti, (tanta ánimis fides)
Urbis per trépidæ cómpita prædicant
Regem quærere ſe novum.
Nec vos írrita ſpes decípiet, Magi;
Quò divína vocat página, téndite:
Illic quem ſua plebs réſpuit, ézteris
Regem noſſe Deum datur.
Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio;
Ambórum ſit idem Spirítui decus,
Qui, dum ſtella pedes prævia dírigit,
Dux mentem mélior monet. Amen.

Pſalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. O rex géntium, inter cunctos ſapientes, & in univerſis regnis nullus eſt ſímilis tui. *Jer.* 10.

Ant. 7. *d.* Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória: tuum, Dómine, regnum, & tu es ſuper omnes príncipes. 1. *Paral.* 29.

Ant. 3. *à.* Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum, & laudábile in ómnibus ſéculis: benedictus es in throno regni tui. *Dan.* 3.

℣. Regnábit Deus ſuper gentes: ℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ.* 46.

Hâc nocte & ſequentibus, intrà Octavam legitur Epiſtola prima ad Corinthios, quæ habetur infrà poſt Off. Octavæ: Lectiones verò quæ aliquando ſuperſunt de Epiſtola ad Romanos, prætermittuntur.

℟℟. *de I. Nocturno diei Epiphaniæ.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Paſce pópulum tuum in virga tua, gregem hæreditátis tuæ. *Mich.* 7.

Ant. 6. F. Manus tua in cervícibus inimicórum tuórum: adorábunt te fílii patris tui. *Gen.* 49.

Ant. 8. c. Relinquent gentes idóla ſua, & vénient, & gaudébunt adorantes Regem Iſrael. *Tob.* 14.

℣. Adoravérunt omnes pingues terræ: ℟. In conſpectu Dñi cadent omnes qui deſcendunt in terram. *Pſ.* 21.

Sermo ſancti Máximi Epíſcopi.

Hom. 1. *in Epiph. Lectio iv.*

IN hac, dilectíſſimi, celebritáte, ſicut relátu paternæ traditiónis inſtrúimur, multíplici nobis eſt feſtivitáte lætandum. Ferunt enim hódie Chriſtum Dóminum noſtrum, vel ſtellâ duce à Géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias,

vina vertiſſe; vel ſuſ-
Joanne baptiſmate,
aſſe fluenta Jordánis,
e ſimul purificaſſe Ba-
Sed quid potíſſimùm
hoc factum ſit die,
ipſe qui fecit; nos
:rédere, nec dubitá-
mus, quidquid illud
tum eſſe pro nobis.
ùm natus. 300.

Lectio v.

n quòd eum fulgen-
oris ſtellæ rádiis inci-
ravére Chaldæi, Deû
Géntibus ſpes data eſt
li. Quòd aquæ novo
linc in vina mutátæ,
bis póculi prælibátum
amentum. Quòd au-
tizátus eſt Agnus Dei,
tantis baptiſmi ſalutá-
is munus eſt dedicá-
t quàm rectè tria hæc
no acta in die myſtéria
intur, qui ineffábilis
ātis arcánum uno Dei
nine confitémur! Per
go mirácula Chriſtus
ius Redemptorque no-
ulis ſe vóluit revelá-
tálium, quátenus in-
is ejus divínitas quæ
in hómine, in ópere
téret.
enérunt. 300.
om. 6. *Lectio vj.*
id ígitur, fratres, hoc
ætius die? quid hâc ſo-
áte ſacrátius, in qua
Vírginis, qui latébat
is, ſtella fulgéntior co-
it; in qua Unigénitum
ſanctificatiónem ſui
is unda ſuſcépit, homo
Spíritum ſanctum vidit, Pa-
trem mundus audívit; in qua
étiam ſóbrio ilio vini mirábi-
lis póculo, peccátis ébrium
mortále genus viſitaſſe ſe
Chriſtus oſtendit? Ideo, caríſ-
ſimi, in ſpirituálibus donis,
lúbricæ carnis voluptáte de-
póſitá, ſpirituáliter gaudeá-
mus; ut ténebras cordis no-
ſtri lumen ſtellæ cœleſtis ir-
rádiet, benedíctio paternæ
vocis illuſtret, & ſalutáre
nos vinum, Chriſto propi-
nante, lætíficet.

℟. Ecce ſtella. 301.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce teſtem pó-
pulis dedi eū, ducem ac præ-
ceptórem Géntibus. *Iſ.* 55.

Ant. 4. d. Convertentur,
quia nunc magnificábitur
uſque ad términos terræ.
Mich. 5.

Ant. 8. *G.* In médio pó-
puli ſui gloriábitur, & in ec-
cléſiis Altíſſimi apériet os
ſuum. *Eccli.* 24.

℣. Deus ſtetit in ſynagó-
ga deórum; ℟. In médio au-
tem deos dijúdicat. *Pſ.* 81.

Léctio ſancti Evangélii
ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap 2.

IN illo témpore; Puer creſ-
cébat & confortabátur,
plenus ſapiéntiâ; & grátia
Dei erat in illo. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii
Epíſcopi.

Lib. 2. in Luc.

A Duodécimo anno, ut
légimus, Domínicæ
ſúmitur diſputatiónis
exórdium. Hic enim præ-

dicandæ fidei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor ſuórum ſecundùm carnem parentum, qui ſecundùm carnem útique ſapiéntiá Dei implebátur & grátiá, poſt tríduum reperítur in templo; ut eſſet indício quia poſt tríduum triumphális illíus paſſiónis in ſede cœleſti & honóre divíno, fidei noſtræ ſe reſurrectúrus offerret qui mórtuus credebátur.

℟. Remanſit puer Jeſus in Jerúſalem, & non cognovérunt parentes ejus; & poſt tríduum * Invenérunt illum in templo ſedentem in médio doctórum, audientem illos, & interrogantem eos. ℣. Lætámini in Dómino Deo veſtro; quia dedit vobis Doctórem juſtítiæ: * Invenérunt. *Luc.* 2. *Joel* 2.

Lectio viij.

QUid eſt quòd me quærebátis? Neſciebátis quia in propria Patris mei oportet me eſſe? Duæ ſunt in Chriſto generatiónes: una eſt paterna, materna áltera: paterna illa divínior; materna verò, quæ in noſtrum labórem uſumque deſcendit. Et ídeo quæ ſupra natúram, ſupra ætátem, ſupra conſuetúdinem fiunt, non humánis aſſignanda virtútibus, ſed divínis referenda ſunt poteſtátibus. Alibi cum ad myſtérium mater impellit: hic mater argúitur; quia adhuc quæ humána ſunt éxigat. Sed cùm hic duódecim deſcribátur annórum, illic diſcípulos habére docétur; vides matrem didicíſſe de fílio, ut exígeret à validióre myſtérium, quæ ſtupébat in junióre miráculum.

℟. Dixit mater Jeſu ad illum: Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce Pater tuus & ego dolentes quærebámus te. * Quid eſt quòd me quærebátis? Neſciebátis quia in his quæ Patris mei ſunt, oportet me eſſe? ℣. Dixit mihi Dóminus: Servus meus es tu; & ego dixi: Ergo opus meum cum Deo meo. * Quid eſt. *Luc.* 2. *Iſ.* 49.

Lectio ix.

ET venit Názareth, & erat ſúbditus illis. Quid enim Magiſter virtútis, niſi offícium pietátis impléret? Et mirámur, ſi Patri defert, qui ſúbditur matri. Non útique infirmitátis, ſed pietátis eſt iſta ſubjéctio: attollat licèt ſævis emiſſus látebris cóluber perfídiæ caput, & ſerpentínis évomat venéna pectóribus. Cùm dicit ſe Fílius miſſum, majórem hæréticus appellat Patrem; ut imperfectum Fílium dicat, qui poteſt habére majórem; ut aliénis auxíliis áſſerat eum qui míttitur, indigére. Numquid & humáno egébat auxílio, ut materno ſerviret império?

℟. Deſcendit Jeſus cum eis, & venit Názareth, & * Erat ſúbditus illis. ℣. Mens juſti meditátur obediéntiam. * Erat ſúbditus illis. Glória. * Erat. *Luc.* 2. *Prov.* 15.

Te Deum.
erd. Confiteantur ti-
, Deus; confiteantur
ali omnes : ℟. Læ-
: exultent gentes.

LAUDES.
& Antiphonæ cum
ut in die Epipha-
3.
ulum. Apoc. 21.
as non eget ſole, ne-
lunâ, ut lúceant in
cláritas Dei illumi-
m, & lucerna ejus
ns. Et ambulábunt
n lúmine ejus, & re-
æ áfferent glóriam
honórem in illam.
us, Linquunt. ℣. Pó-
04.
nedictus. *Ant.* 2. D.
nt omnes qui eum
nt, ſuper prudéntia
nſis ejus. *Luc.* 2.
Oratio.
, qui húmilem Fílii
pueritiam cœleſti
ſapiéntiâ voluiſti :
ut ſpíritu prudéntiæ
ſincérâ tibi humili-
ceámus ; Per eum-
minum.
HORAS, omnia ut
Epiphaniæ, excepto
ad Primam, qui ha-
frà, ſecundùm diem

VESPERAS.
hæc Dominica con-
um I. Veſperis diei
Epiphaniæ.)
ſ de Dominica, cum
de II. Veſperis Epi-

Capitulum. Epheſ. 4.
Creſcámus in illo per ómnia, qui eſt caput Chriſtus : ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem junctúram ſubminiſtratiónis, ſecundùm operatiónem in menſúrâ uniuſcujuſque membri, augmentum córporis facit in ædificatiónem ſui in caritáte.

Hymnus, Huc vos. *&* ℣. *ut ſuprà*, 306.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Jeſus proficiébat ſapiéntiâ, & ætáte, & grátiâ apud Deum & hómines. *Luc.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.
Nulla fit Comm. Epiphaniæ.

DIEBUS
Intrà Octavam
EPIPHANIÆ.
Semiduplex.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. & Hymnus, ut in Dominica intrà Octav. 307.
Pſalmi de Feria.

Tres Antiph. & ℣. ſumuntur de Nocturno Dominicæ intrà Octavam, juxta Feriam ; ideſt, Feriâ ij. & v. ex I. Nocturno ; Feriâ iij. & vj. ex II. Nocturno ; Feriâ iv. & Sabbato, ex III. Nocturno.

Lectio j. ante Dominicam ſumitur de Epiſtola ad Romanos ; poſt Dominicam verò, de Epiſtola prima ad Corinthios.

Lect. ij. & iij. habentur infrà pro unaquaque die.

℟℟℟. *ſumuntur ex Nocturno diei Epiphaniæ, ſimiliter juxta Feriam.*

Te Deum.
℣. *Sacerd. ut in die*, 303.

AD LAUDES.

Pſ. de Feria cum Cantico Epiph. ſub Ant. ſequenti.

Ant. 1. *g.* Vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ ſacramenti hujus in Géntibus, quod eſt Chriſtus, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut in die Feſti, 304.

Antiphona ad Benedictus. *habetur infrà pro qualibet die.*

Oratio, ut in die.

AD HORAS, Pſalmi de Feria. Reliqua ut in die, excepto Canone ad Primam, qui ſuo loco aſſignatur.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria ſub Ant. ſola 1. g. Myſtérium quod abſcónditum fuit à ſéculis & generatiónibus, nunc manifeſtátum eſt, allel. *Coloſſ.* 1.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut in die. 306.

Antiph. ad Magníficat. *ut infrà pro qualibet die.*

Oratio, ut in die.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria. Reliqua ut in die Epiphaniæ, 298.

DIE VII. JANUARII.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

NOn omnes qui ex Iſrael ſunt, ii ſunt Iſraelítæ; neque qui ſemen ſunt Abrahæ, omnes fílii; ſed, In Iſaac vocábitur tibi ſemen: id eſt, non qui fílii carnis, hi fílii Dei; ſed qui fílii ſunt promiſſiónis, æſtimantur in ſémine. Promiſſiónis enim verbum hoc eſt: Secundùm hoc tempus véniam; & erit Saræ fílius. Non ſolùm autem illa, ſed & Rebecca ex uno concúbitu habens Iſaac patris noſtri. Cùm enim nondum nati fuiſſent, aut áliquid boni egiſſent, aut mali, (ut ſecundùm electiónem propóſitum Dei manéret,) non ex opéribus, ſed ex vocante dictum eſt ei: Quia major ſérviet minóri, ſicut ſcriptum eſt: Jacob dilexi, Eſaü autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? Numquid iniquitas apud Deum? Abſit. Móyſi enim dicit: Miſerébor cujus miſéreor, & miſericórdiam præſtábo cujus miſerébor. Igitur non volentis, neque currentis, ſed miſerentis eſt Dei.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

In Epiph. 4. *Lectio ij.*

JUſtum & rationábile, dilectíſſimi, veræ pietátis obſéquium eſt, in diébus qui divínæ ópera miſericórdiæ proteſtantur, toto corde gaudére, & honoríficè ea quæ ad ſalútem noſtram geſta ſunt, celebráre; vocante nos ad hanc devotiónem ipsâ recurréntium témporum lege, quæ nobis poſt iſtum diem in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine eſt, brevi intervallo Epiphániæ íntulit feſtum, ex apparitióne Dómini conſecrátum: in quo fídei noſtræ

magnum

gnum præſidium provi-
ıtia divína conſtítuit ; ut ,
n ſolemni veneratióne
itur adoráta in exórdiis
Salvatóris infántia, per ip-
ɪriginália documenta pro-
étur veri hóminis in ipſo
ı natúra. Hoc enim eſt
ıd juſtíficat ímpios, hoc
quod ex peccatóribus fa-
ſanctos, ſi in uno eo-
nque Dómino noſtro Je-
Chriſto, & vera déitas,
rera credátur humánitas :
tas, quâ ante ómnia ſé-
a in forma Dei æquális
Patri : humánitas, quâ
viſſimis diébus in forma
vi unítus eſt hómini.

Lectio iij.

D roborandum ergo
L hanc fidem, quæ con-
omnes præmuniebátur
óres, ex magna geſtum
divíni pietáte consílii ;
gens in longinqua orien-
is plagæ regióne conſi-
ns, quæ ſpectandórum sí-
:um arte pollébat, ſignum
:i púeri qui ſupra om-
:n Iſrael eſſet regnatúrus,
:ſperet. Nova étenim clá-
ıs apud Magos ſtellæ illu-
.óris appáruit, & intuén-
m ánimos ita admiratió-
ſui ſplendóris implévit, ut
quáquam ſibi créderent ne-
gendum, quod tanto nun-
bátur indício. Præerat au-
n, ſicut res dócuit, huic
ráculo grátia Dei : & cùm
ɪriſti nativitátem nec ipſa
huc Béthleem tota didi-
et, jam illam creditúris
ɪntibus inferébat ; & quod
nondum póterat humáno
elóquio díſſeri, cœlo faciébat
evangelizante cognoſci.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Parum eſt ut ſis mihi ſervus ad ſuſcitandas tribus Jacob : ecce dedi te in lucem géntium. *Iſ.* 49.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Geláſii Papæ, ad Epíſcopos Lucániæ. *Anno* 494. *C.* 6.

PResbyteros ultra modum ſuum téndere prohibémus, nec Epiſcopáli faſtígio débita síbimet audacter aſſúmere ; non conficiendi Chríſmatis, non conſignatiónis Pontificális síbimet arrípere facultátem. Non præſente quólibet Antíſtite, niſi fortaſſe jubeantur, vel oratiónis, vel actiónis ſacræ ſupplendæ ſibi præſúmant eſſe licéntiam : neque ſub ejus aſpectu, niſi jubeantur, aut ſedére præſúmant, aut veneranda tractáre myſtéria : nec prorſus addúbitent, ſi quidquam ad Epiſcopále miniſtérium ſpeciáliter pértinens ſuo motu putáverint exequendum, contínuò ſe Presbytérii dignitáte & ſacrâ communióne privári.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hæc Prophétæ locúti ſunt & Móyſes : Paſsíbilis Chriſtus, primus lumen annuntiatúrus eſt pópulo & Géntibus, allelúia. *Act.* 26.

Deinde, fit Commem. S. Luciani, Mart. per Ant. Ecce. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Majeſtátem tuam. *infrà.*

DIE VIII. JANUARII.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtolii ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

DIcis mihi : Quid adhuc quéritur ? Voluntáti enim ejus quis reſiſtit ? O homo, tu quis es, qui reſpóndeas Deo? Numquid dicit figmentum ei qui ſe finxit : Quid me feciſti ſic ? An non habet poteſtátem fígulus luti ex eádem maſſa fácere áliud quidem vas in honórem, áliud verò in contuméliam ? Quòd ſi Deus volens oſténdere iram, & notam fácere potentiam ſuam, ſuſtínuit in multa patiéntia vaſa iræ, apta in intéritum, ut oſténderet divítias glóriæ ſuæ in vaſa misericórdiæ, quæ præparávit in glóriam. Quos & vocávit nos non ſolùm ex Judæis, ſed étiam ex Géntibus, ſicut in Oſée dicit : Vocábo non plebem meam, plebem meam; & non dilectam, dilectam; & non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam conſecútam. Et erit : in loco ubi dictum eſt eis : Non plebs mea vos, ibi vocabuntur filii Dei vivi.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

In Epiph. 6. Lectio ij.

DIes, dilectíſſimi, quo primùm Géntibus Salvátor mundi Chriſtus appáruit, ſacro nobis honóre venerandus eſt. Neque enim ita ille emenſus eſt dies, ut virtus óperis quæ tunc eſt reveláta, transíerit; nihilque ad nos niſi rei geſtæ fama pervénerit, quam fides ſuſcíperet, & memória celebráret; cùm multiplicáto múnere Dei, étiam quotídie noſtra experiantur témpora quicquid illa habuère primórdia. Unde cùm cérnimus hómines mundánæ ſapiéntiæ déditos, & à Jeſu Chriſti confeſſióne longinquos, de profundo erróris ſui edúci, & ad agnitiónem veri lúminis advocári, divínæ procul dubio grátiæ ſplendor operátur : & quicquid in córdibus tenebróſis novæ lucis appáret, de ejuſdem ſtellæ rádiis micat; ut mentes quas ſuo fulgóre contígerit, & miráculo móveat, & ad Deum adorandum præeundo perdúcat.

De S. Luciano, Lectio iij.

LUciánus Préſbyter, collégaQuintíni Mártyris, in Bélgium fídei prædicandæ causâ à ſancto Dionyſio Pariſiórum Antíſtite miſſus tráditur. Illic in Bellovacenſi município, cujus Apóſtolus habétur, Quintíno Ambiános abeunte, ſedem fixit; nec multò poſt Dionyſii paſſiónem, jubente Juliano Præfecto, martyrium perpeſſus eſt, & ultra Taram ſepultus. Hunc ſanctus Elígius, poſtquàm Epíſcopus factus eſt, in terra ábditum invénit, ejuſque ſepulcrum auro, argento, & gemmis

t, ad quod póſteà
lla multa édita ſunt.
tur autem eódem die
be Bellovacenſi Ma-
nus & Juliánus, qui
Luciáno comprehenſi,
utórum gládiis ante
occubuiſſe traduntur.
um córpora in ipſo paſ-
loco reperta, ab Elí-
oque eleganti túmulo
:a ſunt.

Benedictus. *Ant.* 4. *D.*
ántibus in regióne
e mortis, lux orta eſt
allelúia. *Iſ.* 9.

Commem. S. Luciani,
Bonum. ℣. Adjútor. xj.

Oratio.

Ajeſtátem tuam, Dó-
mine, ſúpplices de-
mur; ut ſicut agnitió-
Unigéniti tui per beá-
rtyris tui Luciáni præ-
ónem populórum cór-
infudiſti, ita & nos
opitulántibus méritis,
ſtabilitáte firmémur;
eumdem Dóminum.

C A N O N.

Concílio Tridentíno.
mo 1563. *Seſſ.* 23.
de Ref. C. 15.

Uamvis Preſbyteri in
ſua ordinatióne à pec-
abſolvendi poteſtátem
iant, decernit tamen
a Synodus nullum étiam
árem poſſe confeſſiónes
arium, étiam Sacerdó-
, audíre; nec ad id idó-
n reputári, niſi aut
chiále Beneficium, aut
piſcopis per exámen,
is vidébitur eſſe neceſ-
ſárium, aut áliàs idóneus
judicétur, & approbatió-
nem quæ gratìs detur, ob-
tíneat.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *f.*
Erátis vos aliquando téne-
bræ, nunc autem lux in Dó-
mino: ut fílii lucis ambuláte.
Epheſ. 5.

DIE IX. JANUARII.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

De Epíſtola beáti Pauli Apó-
ſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

ISaías clamat pro Iſrael: Si fúerit númerus filió-rum Iſrael tanquam aré-na maris, relíquiæ ſalvæ fient. Verbum enim con-ſummans, & abbrévians in æquitáte; quia verbum bre-viátum fáciet Dóminus ſu-per terram. Et ſicut prædi-xit Iſaías: Niſi Dóminus ſábaoth reliquiſſet nobis ſe-men, ſicut Sódoma facti eſ-ſémus, & ſicut Gomorrha ſímiles fuiſſémus. Quid er-go dicémus? Quòd gentes quæ non ſectabántur juſtí-tiam, apprehendérunt juſtí-tiam, juſtítiam autem quæ ex fide eſt. Iſrael verò ſe-ctándo legem juſtítiæ, in le-gem juſtítiæ non pervénit. Quare? Quia non ex fide, ſed quaſi ex opéribus; of-fendérunt enim in lápidem offenſiónis, ſicut ſcriptum eſt: Ecce pono in Sion lápi-dem offenſiónis, & petram ſcándali; & omnis qui cre-dit in eum, non confundé-tur.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

In Epiph. 7. Lectio ij.

IN diſpenſatiónibus ſacramentórum Chriſti, & virtútes ſunt grátiæ, & incitamenta doctrínæ; ut quem confitémur fídei ſpíritu, óperum quoque ſequámur exemplo. Nam étiam ipſa primórdia quæ Dei Fílius per matrem Vírginem naſcendo ſuſcépit, ad provectum nos pietátis inſtítuunt. Simul enim appáret córdibus rectis in una eademque perſóna & humána humílitas, & divína majeſtas. Quem cunæ teſtantur infantem, cœlum & cœléſtia ſuum loquuntur auctórem. Sed in his noſtrórum vúlnerum eſt curátio, & noſtræ dejectiónis eréctio; quia niſi in unum tanta divérſitas conveníret, reconciliári Deo humána natúra non poſſet.

Lectio iij.

LEgem ergo vivendi remédia nobis noſtra ſanxérunt; & inde data eſt móribus forma, unde mórtuis eſt impenſa medicína. Nec immérito, cùm tres Magos ad adorandum Jeſum novi síderis cláritas deduxiſſet, non eum imperantem dæmónibus, non mórtuos ſuſcitantem, non cæcis viſum, aut claudis greſſum, aut mutis elóquium reformantem, vel in áliqua divinárum virtútum actióne vidérunt; ſed púerum ſilentem, quiétum, & ſub matris ſollicitúdine conſtitútum: in quo nullum quidem appáret de poteſtáte ſignum, ſed magnum præbétur de humilitáte miráculum. Ipſa itaque ſpécies ſacræ infántiæ, cui ſe Deus Dei Fílius aptárat, prædicatiónem áuribus intimandam, óculis ingerébat; ut quod adhuc vocis non proferébat ſonus, viſiónis jam docéret effectus. Tota enim victória Salvatóris, quæ & diábolum ſuperávit & mundum, humilitáte eſt concepta, humilitáte eſt confecta. Diſpóſitos dies ſub perſecutióne inchoávit, & ſub perſecutióne finívit; nec púero toleràntia paſſiónis, nec paſſúro défuit manſuetúdo puerílis.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Vénient ad te, & adorábunt veſtígia pedum tuórum omnes qui detrahébant tibi. *Iſ.* 60.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14.

C. 6.

DOcet ſancta Synodus Sacerdótes, étiam qui peccáto mortáli tenentur, per virtútem Spíritûs ſancti in ordinatióne collátam, tanquam Chriſti miniſtros, functiónem remittendi peccáta exercére; eóſque pravè ſentíre, qui in malis Sacerdótibus hanc poteſtátem non eſſe contendunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Omnes gentes adorábunt in conſpectu tuo, Dómine;

um judícia tua manifeſtáta ſunt. *Apoc.* 15.
...de, fit Commemoratio Pauli Eremitæ, per
...eliquiſti parentes tuos.
...umbra alárum. *ut in ...ni Monachorum*, xxxj.
..., Deus, qui nos ád...
..., xxxv.
... X. JANUARII.
OCTAVA.
Semiduplex.
...piſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.
...tio j. Cap. 10.
D Icit Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundé... Non enim eſt diſtínctio ... & Græci; nam idem ...nus ómnium, dives in ...s qui ínvocant illum. ...is enim quicumque in...erit nomen Dómini, ... erit. Quómodò ergo ...ábunt in quem non cre...ant? Aut quómodò cre...i quem non audiérunt? ...odò autem áudient ...prædicante? Quómodò prædicábunt niſi mit...? Sicut ſcriptum eſt: ...ſpecióſi pedes evange...ium pacem, evangelium bona! Sed non om... obédiunt Evangélio. ...enim dicit: Dómine, ...rédidit audítui noſtro? ...fides ex audítu; audítem per verbum Chri...d dico: Numquid non ...unt? Et quidem in ...m terram exívit ſonus ..., & in fines orbis ter...rba eórum.

Ex libro ſancti Irenæi Epiſcopi & Mártyris contra hæreſes.
Lib. 3. *C.* 10. *Lectio ij.*

MAtthæus Magos ab Oriente venientes ait dixiſſe, Vídimus enim ſtellam ejus in Oriente, & venímus adoráre eum; deductoſque à ſtella in domum Jacob ad Emmánuel, per ea quæ obtulérunt múnera, oſtendiſſe quis erat qui adorabátur: Myrrha quidem, quòd ipſe erat qui pro mortáli humáno génere morerétur & ſepelirétur; aurum verò, quóniam Rex cujus regni finis non eſt; thus verò, quóniam Deus qui & notus in Judæa factus eſt, & manifeſtus eis qui non quærébant eum.

De S. Paulo Eremita,
Lectio iij.

PAulus Eremitárum auctor & magiſter, apud inferiórem Thebáidem natus, cùm quíndecim eſſet annórum, paréntibus orbátus eſt. Declinandæ causâ perſecutiónis Décii & Valeriáni, & Deo libériùs inſerviendi, in erémi ſpeluncam ſe cóntulit; ubi, palmâ ei victum & veſtítum præbente, vixit ad centéſimum & décimum-tértium annum: quo témpore ab António nonagenário, Dei admónitu, invíſitur. Quibus, cùm própriis ſe nomínibus, licèt ánteà ſibi ínvicem ignóti, ſalutaſſent, gratiaſque Dómino in commúne retuliſſent, corvus qui ab annis ſexaginta Paulo dimi...

diátum panem quotídie afferébat, íntegrum détulit. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capientes cibum, ubi tantiſper recreáti ſunt, noctem in divínis láudibus conſumpſérunt. Dilúculo Paulus, de morte quæ ſibi inſtáret, ádmonens Antónium, hortátur ut pállium quod ab Athanáſio accéperat, ad involvendum ſuum corpus afferret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum & Apoſtolórum cœtus, Pauli ánimam in cœlum aſcéndere. Cùmque ad ejus cellam perveniſſet, invénit génibus complicátis, erectâ cervíce, extenſiſque in altum mánibus, corpus exánime: quod pállio obvolvens, hymnoſque & pſalmos ex chriſtiána traditióne decantans, in fóveam à duóbus leónibus qui eò occúrrerant effoſſam, ſanctum corpus íntulit; &, injectâ humo, túmulum ex chriſtiáno more compóſuit: túnicam verò Pauli, quam in ſportæ modum ex palmæ fóliis ille ſibi contexúerat, ſecum áuferens, eo veſtítu diébus ſolémnibus Paſchæ & Pentecoſtes, quoad vixit, uſus eſt.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Cognoſcent Ægyptii Dóminum in die illa, & colent eum in hóſtiis & in munéribus. *Iſ.* 19.

Pro Commem. S. Pauli Eremitæ. Ant. Pars. ℣. Clamávi. *Oratio,* Deus, qui nos. XXXV.

C A N O N.

Ex Concílio Carthaginenſi ſexto. *Anno* 419. *C.* 10.

SI quis Préſbyter à præpóſito ſuo correptus, & ſupérbiâ (quod abſit) inflátus, ſecernendum ſe ab Epíſcopi ſui communióne dúxerit, ac ſeparátim cum alíquibus ſchíſma fáciens ſacrifícium Deo obtúlerit, anáthema habeátur, & locum amittat.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *G.* Reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem; & áfferent glóriam & honórem géntium. *Apoc.* 21.

DIE XI. JANUARII.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

[*Si ſit Feria vj. Officium fiet hoc modo:*

Invit. & Hymnus, ut in Dominica intrà Octavam, 307.

Pſalmi de Feria vj. ſub tribus Ant. & ℣. *II. Nocturni de eadem Dominica,* 308.

Lectio j. de Epiſtola ad Romanos: Vobis dico. *infrà. ij. de Sermone S. Auguſtini:* Ad partum. *iij. de Evangelio Dominicæ, cum prima Lectione Homiliæ,* 309.

Duo priora ℟℟. *ſumuntur è II. Noct. Epiph.* 300. *tertium verò* ℟. Remanſit. *cum* Glória Patri. 310.

AD LAUDES, Pſalmi de Feria vj. cum Cantico de Feſto Epiphaniæ, ſub Ant. Vóluit Deus. *ut in Feriis intrà Octavam,* 312. *Capitul.* Cívitas. *Hymn. &* ℣. *cum Ant. ad* Benedictus. *& Orat. ut notantur pro eadem Domin.* 311.]

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 11.

VObis dico Géntibus: Quámdiu quidem ego ſum Géntium Apóſtolus, miniſtérium meum honorificábo, ſi quómodò ad æmulandum próvocem carnem meam, & ſalvos fáciam áliquos ex illis. Si enim amíſſio eórum reconciliátio eſt mundi, quæ aſſúmptio, niſi vita ex mórtuis? Quòd ſi delibátio ſancta eſt, & maſſa; & ſi radix ſancta, & rami. Quòd ſi áliqui ex ramis fracti ſunt, tu autem, cùm oleaſter eſſes, inſertus es in illis, & ſócius radícis & pinguédinis olívæ factus es, noli gloriári adversùs ramos. Quòd ſi gloriáris, non tu radícem portas, ſed radix te. Dices ergo: Fracti ſunt rami, ut ego ínſerar. Bene: propter incredulitátem fracti ſunt. Tu autem fide ſtas, noli altum ſápere, ſed time. Si enim Deus naturálibus ramis non pepercit, ne fortè nec tibi parcat.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 200. de Temp.

Lectio ij.

AD partum Vírginis adorandum Magi ab Oriente venérunt; magnum ſacraméntum. In præſépi Chriſtus jacébat, & Magos ab Oriente ducébat. Abſcondebátur in ſtábulo, & agnoſcebátur in cœlo; ut ágnitus in cœlo manifeſtarétur in ſtábulo, & appellarétur Epipһánia dies iſte, quod Latíne Manifeſtátio dici poteſt: ſimul ejus celſitúdinem humilitatemque commendans; ut qui in aperto cœlo ſignis ſidéreis monſtrabátur, in anguſto diverſório quæſítus inveniréttur; inválidus infantílibus membris, involútus infantílibus pannis, adorarétur à Magis, timerétur à malis. Tímuit enim eum rex Heródes, eíſdem ſibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum quem cognóverant, cœlo teſte, jam natum. Quid erit tribúnal judicantis, quando ſuperbos reges cunæ terrébant infantis?

Lectio iij.

HÆc Magórum illuminátio magnum teſtimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum iſti requirébant, quem illi in ſua non agnoſcébant. Apud eos iſti infantem invenérunt, quem illi apud ſe docentem negavérunt. In his terris de longínquo iſti peregríni púerum Chriſtum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Iſti in membris parvis Deum agnovérunt, illi in factis magnis, nec tanquam hómini pepercérunt; quaſi plus fúerit vidére novam ſtellam in ejus nativitáte fulgentem, quàm ſolem ejus in morte lugentem.

Ad Bened. *Ant.* 7. *d.* Erit in loco ubi dicétur eis : Non pópulus meus vos ; dicétur eis : Fílii Dei viventis. *Oſ.* 1.

C A N O N.

Ex Epíſtola ſancti Hierónymi ad Nepotiánum.

Script. ann. 394. *n.* 7.

ESto ſubjectus Pontífici tuo, & quaſi ánimæ parentem ſúſcipe. Amáre, filiórum ; timére, ſervórum eſt. Illud étiam dico, quòd Epíſcopi Sacerdótes ſe eſſe nóverint, non dóminos. Honórent Cléricos, quaſi Cléricos, ut & ipſis à Cléricis quaſi Epíſcopis honor deferátur. Quod Aaron & filios ejus, hoc eſſe Epíſcopum & Preſbyteros novérimus: unus Dóminus, unum templum, unum ſit étiam miniſtérium.

[*Veſperæ in Eccleſia Cathedrali dicuntur ritu Solemniminori de Baptiſmo Domini & Octava Epiphaniæ, cujus Officium anticipatur propter Feſtum Tranſlationis S. Solemnis quod celebratur die* 13. *Omnia ut infrà poſt diem* xij.]

Per Diœceſim, Veſperæ ut ceteris diebus intrà Octavam.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dómine, redemiſti nos Deo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne ; & feciſti nos Deo noſtro regnum. *Apoc.* 5.

DIE XII. JANUARII.

[*In Eccleſia Cathedrali fit Officium de die Octava Epiphaniæ & Baptiſmo Domini, Solemne-minus, ut habetur integrum die ſequenti* (*exceptis*) *ſi ſit Sabbatum, tribus Lectionibus primi Nocturni, quæ quia nondum eſt inchoata Epiſtola j. ad Corinthios, ſumuntur de Epiſtola ad Romanos, ut ſequitur. Epiſtola verò j. ad Corinthios quæ ponitur in Dominica quæ tunc contingit die* 13. *& ipsâ die inchoabitur per Diœceſim, ponetur tantùm in Cathedrali die* 14.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 12.

OBſecro vos, fratres, per miſericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora veſtra hóſtiam viventem, ſanctam, Deo placentem, rationábile obſéquium veſtrum. Et nolíte conformári huic ſéculo, ſed reformámini in novitáte ſensûs veſtri ; ut probétis quæ ſit voluntas Dei bona, & benéplacens, & perfecta. Dico enim per grátiam quæ data eſt mihi, ómnibus qui ſunt inter vos, non plùs ſápere quàm oportet ſápere, ſed ſápere ad ſobrietátem, & unicuíque ſicut Deus diviſit menſúram fídei.

Lectio ij. Cap. 14.

INfirmum autem in fide aſſúmite, non in diſceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit ſe manducáre ómnia ; qui autem infirmus eſt, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducantem non ſpernat : & qui non mandúcat, manducantem non júdicet ; Deus enim illum aſſumpſit. Tu qui es,

qui júdicas aliénum ſervum? Dómino ſuo ſtat, aut cadit: ſtabit autem; potens eſt enim Deus ſtatúere illum.

Lectio iij. Cap. 15.

PRopter quod ſuſcípite ínvicem, ſicut & Chriſtus ſuſcépit vos, in honórem Déi. Dico enim Chriſtum Jeſum miniſtrum fuiſſe circumciſiónis propter veritátem Dei, ad confirmandas promiſſiónes patrum; Gentes autem ſuper miſericórdia honoráre Déum, ſicut ſcriptum eſt: Proptéreà confitébor tibi in géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo. Et iterùm dicit: Lætámini, gentes, cum plebe ejus. Et iterùm, Laudáte, omnes gentes: Dóminum; & magnificáte eum, omnes pópuli. Et rurſus Iſaías ait: Erit radix Jeſſe, & qui exurget régere gentes, in eum gentes ſperábunt. Deus autem ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credendo; ut abundétis in ſpe, & virtúte Spíritûs ſancti.]

Per Diœceſim verò, ſit de die vij. intrà Octavam Epiphaniæ, ſemiduplex.

Omnia ut in reliquis diebus intrà Octavam.

Lectio j. Obſecro vos, fratres. *ut ſuprà*, 320.

Lectio ij.

Sermo ſancti Fulgéntii Epiſcopi. *In Epiph.* 4.

TRáditum tenémus à pátribus quòd Unigénitus Dei, poſtquàm eſt ſecundùm carnem temporáliter natus, in iſto die eſt Magis veniéntibus manifeſtátus; à quibus, oblátis munéribus, ſupplíciter eſt adorátus. Quid eſt, fratres, ut iſti Magi Regem Judæórum adorandum quærerent, cùm ipſi Judæi non eſſent? Et quem regem? útique non Heródem, ſed Chriſtum. De Heróde fílii jam fúerant nati, qui erant, patre mórtuo, regnatúri. Mórtuo Heróde, Archélaüs regnávit: Archélaüs natus eſt in palátio, Chriſtus in diverſório: Archélaüs natus, in lecto eſt argénteo póſitus; Chriſtus autem natus, in præſépio eſt breviſſimo collocátus: & tamen ille natus in palátio contémnitur, iſte natus in diverſório quæritur: ille à Magis nullátenus nominátur, iſte inventus ſupplíciter adorátur.

Lectio iij.

QUis eſt iſte Rex Judæórum? Pauper & dives, húmilis & ſublímis: qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus: párvulus in præſépio, immenſus in cœlo: vilis in pannis, pretióſus in ſtellis. Quid eſt quòd ſic turbáris, Heródes? Rex iſte qui natus eſt, non venit reges pugnando ſuperáre, ſed moriendo mirabíliter ſubjugáre: nec ídeo natus eſt ut tibi ſuccédat, ſed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, ſed ut triumphet occíſus. Puer qui nunc à Magis dícitur Rex Judæórum, idem creátor eſt & Dóminus Angelórum. Quæ

propter cujus times infántiam naſcentis, magìs timére debes omnipoténtiam judicantis. Noli ergo eum timére regni tui ſucceſſórem, ſed time infidelitátis tuæ juſtiſſimum damnatórem.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Qui redempti ſunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítia ſempiterna ſuper cápita eórum. *Iſ.* 51.

CANON.

Ex Capítulis Herardi Archiepíſcopi Turonenſis. *Anno* 858. *C.* 107.

PReſbyteri ſicut órdine ſanctióres, ita verbo, inceſſu & actu ſint reverentióres; quia celſitúdo gráduum graviórem peccáti facit cumulum.

DIE XIII. JANUARII.

[*In Eccleſia Cathedrali ſit Officium de Tranſlatione ſancti Solemnis Epiſcopi, Solemne-majus, ut in Proprio Sanctorum, cum Commem. in I. Veſp. Octavæ Epiph. Ant.* Jeſus. ℣. Ego dixi. *Oratio*, Deus cujus Unigénitus. *infrà.*]

Per Diœceſim verò ſit

DE OCT. EPIPHANIÆ, & Baptiſmo Domini.

Solemne-minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 8. G. ERit fons patens habitántibus Jerúſalem, in ablutiónem peccatóris; & diſperdam nómina idolórum de terra. *Zach.* 13.

Ant. 3. à. Sanctificábo nomen meum magnum quod pollútum eſt inter gentes; & effundam ſuper vos aquam mundam. *Ezech.* 36.

Ant. 6. F. Mundabímini ab ómnibus inquinamentis veſtris; & ab univerſis idólis veſtris mundábo vos. *Ezech.* 36.

Ant. 4. E. Fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtodiátis, & operémini. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Eritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum; & ſalvábo vos. *Ezech.* 36.

Capitulum. Joel. 3.

ERit Jerúſalem ſancta, & alièni non tranſibunt per eam ámpliùs. Et erit in die illa: Stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte: & per omnes rivos Juda ibunt aquæ; & fons de domo Dómini egrediétur, & irrigábit torrentem ſpinárum.

℟. Qui poſt me ventúrus eſt, fórtior me eſt, cujus non ſum dignus calceamenta portáre: * Ipſe † Vos baptizábit in Spíritu ſancto, & igni. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem; ſi ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion, in ſpíritu judícii, & ſpíritu ardóris. * Ipſe. Glória. † Vos. *Matth.* 3. *Iſ.* 4.

Hymnus.

CLamantis ecce vox ſonans
Deſerta Judææ quatit;
Mox ad Joannem cónfluunt,
Quos críminũ moles gravat.

En ipſe permiſtus reis
Accédit Agnus ínnocens;
Agnus, ſuo qui ſánguine
Piábit orbis crímina.
Sub nube carnis at ſuum
Lucerna Solem détegit;
Lymphis nec audet tíngere,
A quo lavári débuit.
Parére ſed fas eſt Deo,
Vel quando ſeſe déprimit:
Hunc omne virtútum genus
Implére nempe ſic decet.
Agnoſce, Præcurſor, tibi
Intùs revélat quem Deus:
Tu mergis undis córpora,
Hic corda mundat Spíritu.
Mundi ſcelus qui díluis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Flúmina plaudent manu, ℟. A conſpectu Dómini, quóniam venit. *Pſ.* 97.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Erit dies una, quæ nota eſt Dómino: & exíbunt aquæ vivæ de Jerúſalem; & erit Dóminus rex ſuper omnem terram. *Zach.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſálmi de Feria. Cetera ut in die Epiphaniæ, 298.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum qui baptízat in Spíritu ſancto, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

NOn ábluunt lymphæ Deum,
Sed ábluit lymphas Deus:
Carniſque contactu ſacræ
Vim dat lavandi críminis.
Promiſſus ecce jam patet
Fons abluendis córdibus:
Res mira! tíngitur caro,
Mentiſque labes tóllitur.
His tincta nam canálibus
Regis ſupremi púrpura
Tinctos cruentat, & nivis
Inſtar dat eſſe cándidos.
Fœcunda ſancto Spíritu
Virgo Deum nobis parit:
Fœcunda ſancto Spíritu
Nunc unda nos parit Deo.
Mundi ſcelus qui díluis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Fuit Joannes in deſerto baptízans, & prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum. *Marc.* 1.

Ant. 1. f. Egrediebátur ad Joannem omnis Judææ régio: & baptizabantur ab illo in Jordánis flúmine, confiténtes peccáta ſua. *Marc.* 1.

Ant. 7. c. Baptizávit baptiſmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum qui ventúrus eſſet poſt ipſum, ut créderent, hoc eſt, in Jeſum. *Act.* 19.

℣. Viſitaſti terram, Dómine, & inebriaſti eam: ℟. Flumen Dei replétum eſt aquis. *Pſ.* 64.

Tres Lectiones ſumuntur de Epiſtola prima ad Corinthios, ex Feria in qua Octava Epiphaniæ occurrit, ut infrà.

Poſt j. Lectionem,

℟. Vox Dómini revelábit condenſa, & in templo ejus omnes dicent glóriam: * Dó-

minus dilúvium inhabitáre facit, & ſedébit Dóminus rex in æternum. ℣. In diébus Noë octo ánimæ ſalvæ factæ ſunt per aquam; quod & vos nunc símilis formæ ſalvos facit baptiſma. * Dóminus. *Pſ.* 28. 1. *Petr.* 3.

Poſt ij. Lectionem,

℟. Sapiéntia deduxit juſtos in via mirábili: tránſtulit illos per mare rubrum; * Inimícos autem illórum demerſit in mare, & ab altitúdine inferórum eduxit illos. ℣. Patres noſtri omnes ſub nube fuérunt, & omnes mare tranſiérunt & omnes in Móyſe baptizáti ſunt in nube & in mari; * Inimícos. *Sap.* 10. 1. *Cor.* 10.

Poſt iij. Lectionem,

℟. Ecce aquæ egrediebantur ad orientem, & ait Dóminus: Aquæ iſtæ ſanabuntur; * Et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens, quia aquæ de ſanctuário egredientur. ℣. Oſtendit mihi Angelus flúvium aquæ vitæ, procedentem de ſede Dei & Agni, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ.* Et. Glória.*Et. *Ezech.* 47. *Apoc.* 22.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Venit Jeſus à Galilæa in Jordánem ad Joannem, ut baptizarétur ab eo. *Matth.* 3.

Ant. 8. G. Joannes prohibébat eum, dicens: Ego à te débeo baptizári, & tu venis ad me? *Matth.* 3.

Ant. 2. D. Reſpondens Jeſus, dixit: Sine modò; ſic enim decet nos implére omnem juſtítiam. *Matth.* 3.

℣. Vidérunt te aquæ, Deus; ℟. Et timuérunt, & turbátæ ſunt. *Pſ.* 76.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni.

In S. Lumina. Orat. 39.

Lectio iv.

CHriſti nativitátē priùs aptâ ſolemnitáte celebrávimus, cum ſtella cucúrrimus, cum Magis adorávimus, cum Paſtóribus luce circumfúſi ſumus, cum Angelis divínam glóriam prædicávimus. Nunc verò ália Chriſti áctio, áliud myſtérium ſéquitur. Non poſſum cohibére ánimi voluptátem, divíni afflátûs ímpetu agor; ac propémodùm Joannis inſtar fauſtum núntium prófero; non quidem ut ille, præcurſor; céterùm à ſolitúdine véniens. Chriſtus illuminátur; ſimul & nos illuminémur. Chriſtus baptizátur; ſimul & nos deſcendámus, ut cum ipſo páriter aſcendámus.

℟. Factum eſt in diébus illis, venit Jeſus à Názareth Galilææ; * Et baptizátus eſt à Joanne in Jordáne. ℣. Dícite puſillánimis: Deus ipſe ſalvábit vos; quia ſciſſæ ſunt in deſerto aquæ; * Et baptizátus. *Marc.* 1. *Is.* 35.

Lectio v.

JOannes baptízat, accédit Jeſus; non admittit Baptiſta; Jeſus certat. Ego à te débeo baptizári, dicit lucerna Soli; vox, Verbo;

amicus, Sponſo; inter natos mulierum major, Primogénito omnis creatúræ; is qui à materno ventre præſultáverat, ei qui in ventre adorátus fúerat; præcurſor & præcurſúrus, ei qui àppa-rúerat & apparitúrus erat. Quid autem Jeſus? Sine modò; hoc enim certo conſílio & diſpenſatióne fit. Aſcendit Jeſus ex aqua; mundum enim ſecum in altum effert; ac cœlos quos Adam cláuſerat & ſibi & póſteris, quemádmodùm & flámmeo gládio paradíſum, findi atque aperíri cernit. Ac Spíritus teſtimónium pérhibet divinitátis; ad ſímilem enim accurrit. Et vox cœlitus míttitur: illinc enim erat is de quo teſtimónium perhibebátur. Et ut columba Spíritus appáret; à multis enim ſéculis columba dilúvii finem nuntiáre conſuévit.

℞. Jeſu baptizáto, & orante, apertum eſt cœlum; & * Deſcendit Spíritus ſanctus corporáli ſpécie ſicut columba in ipſum. ℣. Flos de radíce Jeſſe aſcendet: & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.* Deſcendit. *Luc.* 3. *Iſ.* 11.

Lectio vj.

NOs ígitur hódie Chriſti baptiſmum venerémur, ac feſtum honeſtè celebrémus, non ventris delíciis operam dantes, ſed ſpirituáliter nos oblectantes. Lavámini, mundi eſtóte. Si peccáto rubri eſtis, ac propè ſanguínei, quaſi nix dealbámini. Si coccínei eſtis, ac omníno viri ſánguinum, ad candórem lanæ perveníte. Purgámini, inquam; nullâ enim re Deus períndè delectátur, ut hóminis reſipiſcéntiâ ac ſalúte, pro quo omnis ſermo, & ómnia myſtéria. Sic fiet ut ſicut lumi-nária in mundo, ita & vos áliis homínibus ſitis vis quædam vivífica, & velut lúmina perfúſa, magno illi lúmini aſtantes, & à Trinitáte illumináti, cujus nunc rádium à divinitáte, quæ una eſt, emanantem accepiſtis in Chriſto Jeſu Dómino noſtro, cui glória in ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℞. Ecce vox de cœlis, dicens: * Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui. ℣. Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Hic eſt. Glória. * Hic eſt. *Matth.* 3. *Pſ.* 28.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Venit per aquam Jeſus Chriſtus: & Spíritus eſt qui teſtificátur quóniam Chriſtus eſt véritas. 1. *Joan.* 5.

Ant. 1. g. Joannes clamat, Hic erat quem dixi: Qui poſt me ventúrus eſt, ante me factus eſt; quia prior me erat. *Joan.* 1.

Ant. 6. F. Ego neſciébam eum, ſed ut manifeſtétur in Iſrael; proptéreà veni ego in aqua baptízans. *Joan.* 1.

℣. Dominábitur à mari uſque ad mare, ℞. Et à flúmine

mine uſque ad términos orbis terrárum. *Pſ. 71.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Vidit Joannes Jeſum veniéntem ad ſe, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 4. in Joan. Evang.

ACcépit miniſtérium baptíſmatis Joannes in aqua pœniténtiæ, paráre viam Dómino, non exiſtens Dóminus. At ubi cógnitus eſt Dóminus, ſupérfluò ei via parabátur; quia cognoſcéntibus ſe ipſe factus eſt via. Itaque non durávit diu baptiſmus Joannis. Sed quómodò demonſtrátus eſt Dóminus? Húmilis; ut ídeo accíperet baptíſma Joannes, in quo baptizarétur ipſe Dóminus. Et opus erat Dómino baptizári? Et ego intérrogans, citò reſpóndeo: Opus erat Dómino naſci? Opus erat Dómino crucifígi? Opus erat Dómino mori? Opus erat Dómino ſepelíri? Si ergo tantam ſuſcépit pro nobis humilitátem, baptiſmum non erat ſuſceptúrus? Et quid prófuit, quia ſuſcépit baptiſmum ſervi? Ut tu non dedignaréris ſuſcípere baptiſmum Dómini.

℞. Vidit Joannes Jeſum veniéntem ad ſe, & ait: Ecce Agnus Dei; * Ecce qui tollit peccátū mundi. ℣. Juſtificábit ipſe juſtus multos, & iniquitátes eórum ipſe portábit: * Ecce. *Joan. 1. Iſ. 53.*

Tract. 6. Lectio viij.

ECce columba deſcendit ſuper Dóminum, & ſuper Dóminum baptizátum; & appáruit ibi ſancta illa & vera Trínitas, quæ nobis unus Deus eſt. Aſcendit enim Dóminus ab aqua, ſicut in Evangélio légimus; & ecce aperti ſunt ei cœli, & vidit Spíritum deſcendentem velut columbam, & manſit ſuper eum; & ſtatim vox conſecúta eſt: Tu es Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Appáret maniſeſtíſſima Trínitas, Pater in voce, Fílius in hómine, Spíritus in columba. In iſta Trinitáte miſſi ſunt discípuli, In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti, ab illo de quo dictum eſt, Hic eſt qui baptízat.

℞. Qui miſit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum deſcendentem & manentem ſuper eum, * Hic eſt qui baptízat in Spíritu ſancto. ℣. Ecce ſervus meus, dedi Spíritum meum ſuper eum; * Hic eſt. *Joan. 1. Iſ. 42.*

De S. Sollemni, Lectio ix. Ex antíquo. *ut in Proprio Sanctorum; è tribus fit una.*

℞. Vidi Spíritum deſcendentem quaſi columbam de cœlo, & manſit ſuper eum: * Vidi, & teſtimónium perhíbui, quia † Hic eſt Fí-

lei. ℣. Deus oſtendit
óriam ſuam ; audívit
eum. & vocem ipſius :
Glória.† Hic. *Joan*. 1.
Te Deum.
ſacerd. Benedícite, fon-
Dómino : ℟. Laudáte,
erexaltáte eum in ſé-
Dan. 3.

D LAUDES.

Pſalmi de Feria.

icum ut in die Epiph.

NIſi quis renátus fúe-
rit ex aqua & Spí-
ncto, non poteſt introí-
egnum Dei. *Joan*. 1.
. 6. F. Quod natum eſt
ne, caro eſt ; & quod
i eſt ex Spíritu, ſpíri-
: oportet vos naſci
. *Joan*. 3.
r. 5. a. Ego recípiam
& ero vobis in Patrem,
s éritis mihi in fílios,
us. 2. *Cor*. 6.
r. 3. c. Docéte omnes
s, baptizantes eos in
ne Patris, & Fílii, &
ûs ſancti. *Matth*. 28.
. 1. a. Qui credíderit,
ptizátus fúerit, ſalvus
Marc. 16.
itulum. Ezech. 36.
Abo vobis cor novum,
& Spíritum novum po-
n médio veſtri ; & áu-
cor lapídeum de carne
, & dabo vobis cor
um.

Hymnus.

ergit undis, & Deo
undit preces homo
Deus :
polórum régia,
repentè Spíritus.
Inſtar columbæ vértici
Illapſus inſidet ſacro.
Summi Patris vox pérſonat :
Dilectus hic eſt Fílius.
Chriſti dicata córpore
Sic quem lavácra cónſecrant,
Hic náſcitur proles Dei ;
Cœlum precanti pánditur.
Caſtis ſit, expers ſórdium,
Columba ſimplex móribus :
Divínus hunc intùs regit,
Agit, fovetque Spíritus.
O Chriſte, ſacri gúrgitis
Quos abluiſti fóntibus,
Tuo cruóre cándidos
Fac nulla labes ínquinet.
Mundi ſcelus qui díluis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu ejus : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ*. 95.

Ad Benedictus. *Ant*. 4. D. Jeſus Chriſtus diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris, & fecit nos regnum, & ſacerdótes Deo & Patri ſuo ; ipſi glória in ſécula. *Apoc*. 1.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus in ſubſtántia noſtræ carnis appáruit : præſta, quæſumus, ut per eum quem ſimilem nobis foris agnóvimus, intùs reformári mereámur ; Qui tecum.

Pro Commem. S. Sollemnis, *Ant*. Ego ſum. ℣. Elégit. *ut in Communi Pontificum*, xxij.

Oratio.

DEus qui ſacra ſancti Sollemnis pígnora ad nos perveníre voluiſti : præſta ut

cujus nunc venerámur mérita, ejus conſórtium in beáta reſurrectióne cónſequi valeámus; Per Dóminum.

AD HORAS,

In fine Hymnorum dicitur Doxologia ſequens:

Mundi ſcelus qui díluis, Jeſu, tibi ſit glória, &c.

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Niſi quis renátus.

In ℟. *br.* ℣. Mundi ſcelus * qui díluis, * Miſerére nobis.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1547 *Seſſ.* 7. *C.* 1. & 7.

SI quis díxerit baptiſmum Joannis eamdem vim habuiſſe cum baptiſmo Chriſti; aut baptizátos per baptiſmum ipſum ſolíus tantùm fidei debitóres fíeri, non autem univerſæ legis Chriſti ſervandæ; anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Quod natum eſt.

Capitulum. Tit. 3.

DEus ſalvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum Salvatórem noſtrum; ut juſtificáti grátiâ ipsíus, hærédes ſimus ſecundùm ſpem vitæ ætérnæ.

℟. *br.* Deduxit eos in abyſſis, * & ſalvávit eos, * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Et opéruit aquâ tribulantes eos, * Allelúia. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 105.

℣. Contribulaſti cápita dracónum in aquis; ℟. Tu dirupiſti fontes & torrentes. *Pſ.* 73.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ego.

Capitulum. 2. Petr. 1.

PEr Chriſtum Deus máxima & pretióſa nobis promiſſa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ conſortes natúræ, fugientes ejus, quæ in mundo eſt, concupiſcéntiæ corruptiónem.

℟. *br.* Apud te, Dómine, * eſt fons vitæ, * Allelúia, allelúia. Apud te. ℣. Et in lúmine tuo * vidébimus lumen, * Allelúia. Glória Patri. Apud te. *Pſ.* 35.

℣. Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; ℟. Proptéreà unxit te Deus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis. *Pſ.* 44.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Qui credíderit.

Capitulum. Epheſ. 5.

CHriſtus diléxit Eccléſiam, & ſeipſum trádidit pro ea, ut illam ſanctificáret, mundans lavácro aquæ in verbo vitæ, ut exhibéret ipſe ſibi glorióſam Eccléſiam, non habentem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúſmodi; ſed ut ſit ſancta & immaculáta.

℟. *br.* Flúminis ímpetus * lætíficat civitátem Dei, * Allelúia, allelúia. Flúminis. ℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus, * Allel. Glória. Flúminis. *Pſ.* 45.

℣. Rivos ejus inébria, Dómine: ℟. Multíplica genímina ejus. *Pſ.* 64.

I. VESPERAS.
ulmi de Feria.
Nus Dóminus, una
fides, unum bap-
nus Deus, & Pater
. *Epheſ.* 4.
. C. Omnes filii Dei
idê quæ eſt in Chri-
Quicumque enim in
aptizáti eſtis, Chri-
uiſtis. *Galat.* 3.
2. D. Non eſt Ju-
eque Græcus : non
ıs , neque liber ;
nim vos unum eſtis
o Jeſu. *Galat.* 3.
6. F. Ablúti eſtis ,
ti eſtis , juſtificáti
ómine Dómini no-
Chriſti, & in Spíri-
oſtri. 1. *Cor.* 6.
3. a. Caritátem ha-
d eſt vínculum per-
; & pax Chriſti
in córdibus veſtris,
vocáti eſtis in uno
Coloſſ. 3.
um. 1. Cor. 12.
ia membra córporis
ı ſint multa, unum
orpus ſunt ; ita &
. Etenim in uno
mnes nos in unum
aptizáti ſumus, ſive
ſive Gentíles, ſive
ve líberi.
s, Emergit. 327.
o dixi : Dii eſtis ,
xcelſi omnes. *Pſ.* 81.
gníficat. *Ant.* 1. D.
nus Spíritu ſancto ,
eſt à Jordáne ; &
à Spíritu in deſer-
c. 4.
, ut ſuprà ad Laudes.

Deinde (ſi non ſit Sabbatum) fit Commem. S. Hilarii Epiſcopi, & Eccleſiæ Doct. Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo. *ut in Communi*, xxv. *Oratio*, Profit. *in Proprio Sanctorum.*

Poſteà S. Felicis, Presbyteri. Ant. Notum fáciet. ℣. Oculi. *ut in Communi*, xxxvij. *Oratio*, Excita. *in Proprio SS.*

¶ *Quando Septuageſima inciderit in Dominicam primam poſt Octavam Epiphaniæ, tunc in Sabbato primo poſt Octav. omiſſo Off. B. Mariæ in Sabbato, aut cujuſcumque Feſti ſimplicis, fit Officium iij. Lectionum de Dominica II. poſt Epiph. in quo poſt duas Lectiones de Script. occurr. in I. Noct. hujus Dominicæ cum ℟℟. propriis, legitur pro iij. Lectione Evangelium, Homilia & ℟. de eadem Dominica, ex qua ſumitur in Laud. Ant. ad* Benedictus. ℣. *& Oratio.*

Si verò in hoc Sabbato occurrat Feſtum ſemid. aut novem Lectionum, fit ſolùm Memoria hujus Dom. II. per ultimam Lect. in Nocturno, cum ℟. proprio, & in Laudibus, per Ant. ℣. & Orat. convenientes.

[*In omni Officio, uſque ad Præſentationem Domini, in fine Hymnorum, ſi metrum patitur, dicitur Doxologia :*

Qui natus es de Vírgine, Jeſu, tibi ſit glória, &c.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es * de María Vírgine.

Ad Laudes & Veſperas, Commem. de Virgine Deipara, ut ſuprà. 283. *&* 285.]

DOMINICA PRIMA
poſt Epiphaniam,
Quæ eſt intrà Octavam, vel ipsâ die Octava.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus vocátus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Sóſthenes frater, Eccléſiæ Dei quæ eſt Corinthi, ſanctificátis in Chriſto Jeſu, vocátis Sanctis, cum ómnibus qui ínvocant nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti, in omni loco ipſórum, & noſtro: Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo ſemper pro vobis in grátia Dei quæ data eſt vobis in Chriſto Jeſu, quòd in ómnibus dívites facti eſtis in illo, in omni verbo, & in omni ſciéntia, ſicut teſtimónium Chriſti confirmátum eſt in vobis; ita ut nihil vobis deſit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui & confirmábit vos uſque in finem ſine crímine, in die adventûs Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

Lectio ij.

OBſecro autem vos, fratres, per nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ut idipſum dicátis omnes, & non ſint in vobis ſchíſmata, ſitis autem perfecti in eódem ſenſu & in eádem ſenténtia. Significátum eſt enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui ſunt Chloes, quia contentiónes ſunt inter vos. Hoc autem dico, quòd unuſquiſque veſtrûm dicit: Ego quidem ſum Pauli, ego autem Apollo, ego verò Cephæ, ego autem Chriſti. Divíſus eſt Chriſtus? Numquid Paulus crucifixus eſt pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti eſtis? Grátias ago Deo, quòd néminem veſtrûm baptizávi, niſi Criſpum & Cáium; ne quis dicat quòd in nómine meo baptizáti eſtis. Baptizávi autem & Stéphanæ domum: céterùm néſcio ſi quem álium baptizáverim. Non enim miſit me Chriſtus baptizáre, ſed evangelizáre; non in ſapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Chriſti.

Lectio iij.

VErbum enim crucis pereúntibus quidem ſtultítia eſt; iis autem qui ſalvi fiunt, id eſt nobis, Dei virtus eſt. Scriptum eſt enim: Perdam ſapiéntiam ſapiéntium, & prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi ſápiens? ubi ſcriba? ubi conquiſítor hujus ſéculi? Nonne ſtultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei ſapiéntia non cognóvit mundus per ſapiéntiam Deum, plácuit Deo per ſtultítiam prædicatiónis ſalvos fácere credentes. Quóniam & Judæi ſigna petunt, & Græci ſapiéntiam

quærunt; nos autem prædicámus Chriſtum crucifixum, Judæis quidem ſcándalum, Géntibus autem ſtultítiam; ipſis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Chriſtum Dei virtútem, & Dei ſapiéntiam.

In II. & III. Nocturno, leguntur Lectiones de Dominica intrà Octavam. Si verò dies Octava Epiph. venerit in Dominicam, leguntur de die Octava, ſuprà. 324.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi. *Anno* 1583. *Tit.* 21.

CLérici qui in ſortem Dómini vocáti ſunt, omni virtútum génere ornári debent, ſpectáculum facti, ut ait Apóſtolus, mundo, ángelis & homínibus, némini dantes ullam offenſiónem, ut non vituperétur ipſórum miniſtérium, ſed in ómnibus exhibentes ſemetipſos ſicut Dei miniſtros.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 2.

ET ego cùm veniſſem ad vos, fratres, veni non in ſublimitáte ſermónis aut ſapiéntiæ, annúntians vobis teſtimónium Chriſti. Non enim judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte, & timóre, & tremóre multo fui apud vos: & ſermo meus & prædicátio mea non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis; ut fides veſtra non ſit in ſapiéntia hóminum, ſed in virtúte Dei.

Lectio ij.

SApiéntiam autem lóquimur inter perfectos; ſapiéntiam verò non hujus ſéculi, neque príncipum hujus ſéculi, qui deſtruuntur: ſed lóquimur Dei ſapiéntiam in myſtério, quæ abſcóndita eſt, quam prædeſtinávit Deus ante ſécula in glóriam noſtram, quam nemo príncipum hujus ſéculi cognóvit; ſi enim cognoviſſent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixiſſent. Sed ſicut ſcriptum eſt: Quòd óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis autem revelávit Deus per Spíritum ſuum; Spíritus enim ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei. Quis enim hóminum ſcit quæ ſunt hóminis, niſi ſpíritus hóminis, qui in ipſo eſt? ita, & quæ Dei ſunt, nemo cognóvit, niſi Spíritus Dei.

Lectio iij.

NOs autem non ſpíritum hujus mundi accépimus, ſed Spíritum qui ex Deo eſt, ut ſciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis; quæ & lóquimur non in doctis humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in doctrína Spíritûs, ſpirituálibus ſpirituália comparantes. Animális autem homo non pércipit ea, quæ

ſunt Spíritûs Dei; ſtultítia enim eſt illi, & non poteſt intelligere, quia ſpirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia; & ipſe à némine judicátur. Quis enim cognóvit ſenſum Dómini, qui ínſtruat eum? Nos autem ſenſum Chriſti habémus.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Anno* 816. *L.* 1. *C.* 1.

EſSt in Cléricis tonſúra ſignum quoddam quod in córpore figurátur, ſed in ánimo ágitur; ſcílicet, ut hoc ſigno vítia in religióne reſecentur, & criminibus carnis noſtræ quaſi crínibus exuámur: quam renovatiónem in mente oportet fieri, ſed in cápite demonſtrári ubi ipſa mens nóſcitur habitáre.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 3.

CUm ſit inter vos zelus & conténtio, nonne carnáles eſtis, & ſecundùm hóminem ambulátis? Cùm enim quis dicat, Ego quidem ſum Pauli; álius autem, Ego Apollo; nonne hómines eſtis? Quid ígitur eſt Apollo? quid verò Paulus? Miniſtri ejus cui credidiſtis, & unicuíque ſicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apollo rigávit; ſed Deus incrementum dedit. Itaque neque qui plantat eſt áliquid, neque qui rigat; ſed, qui incrementum dat, Deus. Qui autem plantat, & qui rigat, unum ſunt. Unuſquiſque autem própriam mercédem accípiet ſecundùm ſuum labórem. Dei enim ſumus adjutóres: Dei agricultúra eſtis, Dei ædificátio eſtis.

Lectio ij.

NEſcítis quia templum Dei eſtis, & Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei violáverit, diſperdet illum Deus. Templum enim Dei ſanctum eſt, quod eſtis vos. Nemo ſe ſedúcat. Si quis vidétur inter vos ſápiens eſſe in hoc ſæculo, ſtultus fiat, ut ſit ſápiens. Sapiéntia enim hujus mundi ſtultítia eſt apud Deum. Scriptum eſt enim: Comprehendam ſapientes in aſtútia eórum. Et íterùm: Dóminus novit cogitatiónes ſapiéntium, quóniam vanæ ſunt. Nemo ítaque gloriétur in homínibus.

Lectio iij. Cap. 4.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apollo propter vos; ut in nobis diſcátis, ne ſupra quàm ſcriptum eſt, unus adversùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te diſcernit? Quid autem habes quod non accepiſti? Si autem accepiſti, quid gloriáris quaſi non accéperis? Jam ſaturáti eſtis, jam dívites facti eſtis: ſine nobis regnátis; & útinam regnétis, ut & nos vobíſcum regnémus. Puto enim quòd Deus nos Apó-

noviſſimos oſtendit,
n morti deſtinátos;
ctáculum facti ſumus
, & ángelis, & ho-
s. Nos ſtulti propter
m, vos autem pru-
in Chriſto: nos infir-
os autem fortes: vos
, nos autem ignó-

C A N O N.

oncílio Londinenſi.
nno 1262. C. 5.
n brévibus capillis co-
nas hábeant Clérici,
dâ latitúdine conde-
, in quibus præcípuè
io terrenórum, & re-
acerdótii dígnitas de-
ur.

IA QUARTA.
: Epíſtola prima
ad Corínthios.

io j. Cap. 5.

Mníno audítur inter
vos fornicátio, & ta-
lis fornicátio, qualis
ter gentes; ita ut uxó-
tris ſui áliquis hábeat.
inflâti eſtis; & non
luctum habuiſtis, ut
ur de médio veſtrûm
c opus fecit? Ego qui-
abſens córpore, præ-
atem ſpíritu, jam ju-
ut præſens eum qui
rátus eſt, in nómine
ni noſtri Jeſu Chriſti,
egátis vobis & meo
cum virtúte Dómini
Jeſu, trádere hujúſ-
ſátanæ in intéritum
, ut ſpíritus ſalvus ſit
: Dómini noſtri Jeſu
i.

Lectio ij. Cap. 6.

AUdet áliquis veſtrûm habens negótium adversùs álterum, judicári apud iníquos, & non apud ſanctos? An neſcítis quóniam ſancti de hoc mundo judicábunt? Et ſi in vobis judicábitur mundus, indigni eſtis qui de mínimis judicétis? Neſcítis quóniam ángelos judicábimus? quantò magis ſeculária? Seculária ígitur judícia ſi habuéritis, contemptíbiles qui ſunt in Ecclésia, illos conſtitúite ad judicandum. Ad verecúndiam veſtram dico. Sic non eſt inter vos ſápiens quiſquam, qui poſſit judicáre inter fratrem ſuum? Sed frater cum fratre judício contendit; & hoc apud infidéles?

Lectio iij.

JAm quidem omníno delictum eſt in vobis, quòd judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? Quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, & fraudátis; & hoc frátribus. An neſcítis quia iníqui regnum Dei non poſſidébunt? Nolíte erráre: neque fornicárii, neque idólis ſervientes, neque adúlteri, neque molles, neque maſculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebrióſi, neque malédici, neque rapáces regnum Dei poſſidébunt. Et hæc quidem fuiſtis: ſed ablúti eſtis, ſed ſanctificáti eſtis, ſed juſtificáti eſtis in

nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri.

CANON.

Ex Concílio Avenionenſi.

Anno 1594. *Tit.* 32.

PResbyteri, Diáconi, Subdiáconi, & quicumque beneficia étiam ſimplícia óbtinent, corónam clericálem geſtent ad eam formam & magnitúdinem quam rátio uniuſcujuſque Ordinis póſtulat, quæ octávo quoque die renovétur.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 6.

NEſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? Tollens ergo membra Chriſti, fáciam membra meretrícis? Abſit. An neſcítis quóniam qui adhæret meretríci, unũ corpus effícitur? Erunt enim, inquit, duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus ſpíritus eſt. Fúgite fornicatiónem. Omne peccátũ quodcumque fécerit homo, extra corpus eſt: qui autem fornicátur, in corpus ſuum peccat. An neſcítis quóniam membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt, quem habétis à Deo, & non eſtis veſtri? Empti enim eſtis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore veſtro.

Lectio ij. Cap. 7.

DE quibus autem ſcripſiſtis mihi, bonum eſt hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unuſquiſque ſuam uxórem hábeat, & unaquæque ſuum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat, ſimíliter autem & uxor viro. Múlier ſui córporis poteſtátem non habet, ſed vir. Simíliter autem & vir ſui córporis poteſtátem non habet, ſed múlier. Nolíte fraudáre ínvicem, niſi fortè ex conſenſu ad tempus, ut vacétis oratióni: & íterùm revertímini in idipſum, ne tentet vos ſátanas propter incontinéntiam veſtram. Hoc autem dico ſecundùm indulgéntiam, non ſecundùm impérium.

Lectio iij.

HOc ítaque dico, fratres: tempus breve eſt. Réliquum eſt ut & qui habent uxóres, tanquam non habentes ſint; & qui flent, tanquam non flentes; & qui gaudent, tanquam non gaudentes; & qui emunt, tanquam non poſſidentes; & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur: præterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos ſine ſollicitúdine eſſe. Qui ſine uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodò pláceat uxóri; & diviſus eſt. Et múlier innupta & virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu.

A N O N.
oncilio Pariſienſi.
28. in Decr. morum,
C. 23.
eſſiónem ſuam Clé-
probent, hábitu ſcí-
it per decéntiam há-
inceſsûs extrínſeci,
ecam morum hone-
oſtendant.

RIA SEXTA.

Epíſtola prima
ad Corínthios.

io j. Cap. 9.

Uæ eſt merces mea? ut Evangélium prædicans, ſine ſumptu Evangélium, ut non poteſtáte meâ in élio. Nam cùm liber ex ómnibus, ómnium rvum feci, ut plures cerem. Et factus ſum tanquam Judæus, ut s lucrárer: iis qui ſub int, quaſi ſub lege eſ-(cùm ipſe non eſſem ge) ut eos qui ſub lege, lucrifácerem: iis qui ge erant, tanquam ſi-e eſſem, (cùm ſine le-i non eſſem, ſed in le-em Chriſti,) ut lucri-m eos qui ſine lege. Factus ſum infirmis ius, ut infirmos lucri-m. Omnibus ómnia ſum, ut omnes fáce-ſalvos. Omnia autem propter Evangélium, rticeps ejus effíciar.

Lectio ij.

Eſcítis quòd ii qui in ſtádio currunt, omnes im currunt, ſed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis. Omnis autem qui in agóne conten-dit, ab ómnibus ſe ábſtinet; & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorruptam. Ego ígitur ſic curro, non quaſi in incertum: ſic pugno, non quaſi áerem vérberans; ſed caſtígo corpus meum, & in ſervitútem rédigo, ne fortè cùm áliis prædicáverim, ipſe réprobus effíciar.

Lectio iij. Cap. 12.

De ſpirituálibus autem nolo vos ignoráre, fratres. Scitis quóniam cùm Gentes eſſétis, ad ſimulácra muta prout ducebámini euntes. Ideo notum vobis fácio quòd nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jeſu. Et nemo poteſt dícere, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto. Diviſiónes verò gratiárum ſunt, idem autem Spíritus: & diviſiónes miniſtratiónum ſunt, idem autem Dóminus: & diviſiónes operatiónum ſunt, idem verò Deus qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifeſtátio Spíritûs ad utilitátem. Alii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ; álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia ſanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii diſcrétio ſpírituum, álii génera linguárum, álii interpretátio

ſermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens ſíngulis prout vult.

CANON.

Ex Synodo Pariſienſi.

An. 1528. *in Decr. morum*, *C.* 23.

NE bona Eccléſiæ, quæ páuperum ſunt, in faſtum & córporis ornátum convertantur; inhibémus ómnibus & ſíngulis Eccleſiáſticis, ne veſtimentis exterióribus & ſagis oblongis ſeríceis in público aut doméſticè utantur.

SABBATO.

De Epíſtola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 13.

SI linguis hóminum loquar & Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus ſum velut æs ſonans, aut cymbalum tínniens. Et ſi habúero prophetíam, & nóverim myſtéria ómnia & omnem ſciéntiam: & ſi habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil ſum. Et ſi diſtribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, & ſi tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodeſt.

Lectio ij.

CAritas pátiens eſt, benigna eſt: cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non eſt ambitióſa, non quærit quæ ſua ſunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet ſuper iniquitáte, congaudet autem veritáti: ómnia ſuffert, ómnia credit, ómnia ſperat, ómnia ſúſtinet. Cáritas nunquam éxcidit, ſive propheríæ evacuabuntur, ſive linguæ ceſſábunt, ſive ſciéntia deſtruétur. Ex parte enim cognóſcimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perfectum eſt, evacuábitur quod ex parte eſt.

Lectio iij.

CUm eſſem párvulus, loquébar ut párvulus, ſapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus ſum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per ſpéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognoſco ex parte, tunc autem cognoſcam ſicut & cógnitus ſum. Nunc autem manent fides, ſpes, cáritas, tria hæc; major autem horum eſt cáritas.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi.

Anno 1508. *in Decr. mor.* *C.* 24.

CLericórum veſtes ſint taláres, nec nímiâ amplitúdine ſupérfluæ, nec plùs æquo conſtrictæ, in quibus clericális órdinis honeſtas & modéſtia, non faſtûs jactántia, vel elatiónis vítium deprehendátur.

AD VESPERAS.

[*Si Septuageſima inciderit in Dominicam ſequentem, tunc hodie*

bodiè fiet Officium ut in Sabbato ante Septuageſimam : & deinceps nihil fiet de Officio Dominicarum à Circumciſione ad Præſentationem, niſi Commem. de Virg. Deiparâ ad Laudes & Veſperas.

Si verò Septuageſima non occurrerit ante Præſentationem, Officium fiet ut notatum eſt ſuprà in Sabbatis & Dom. à Circumciſ. ad Præſent. a 81.]

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. Si qua in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt, ecce facta ſunt ómnia nova. 2. *Corinth.* 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA II. poſt Epiphaniam.

Omnia ut in Dominicis à Circumciſ. ad Præſentat. 282. *exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epiſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Timótheus frater, Eccléſiæ Dei quæ eſt Corinthi, cum ómnibus ſanctis qui ſunt in univerſa Achája: Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Benedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra ; ut poſsímus & ipſi conſolári eos qui in omni preſſúra ſunt, per exhortatiónem quâ exhortámur & ipſi à Deo. Quóniam ſicut abundant paſſiónes Chriſti in nobis, ita & per Chriſtum abundat conſolátio noſtra. Sive autem tribulámur, pro veſtra exhortatióne & ſalúte ; ſive conſolámur, pro veſtra conſolatióne : ſive exhortámur, pro veſtra exhortatióne & ſalúte, quæ operátur tolerántiam earumdem paſſiónum, quas & nos pátimur ; ut ſpes noſtra firma ſit pro vobis : ſcientes quòd ſicut ſócii paſſiónum eſtis, ſic éritis & conſolatiónis.

℟. In convertendo Dóminus captivitátem Sion, facti ſumus ſicut conſoláti : * Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum, facti ſumus lætantes. ℣. Ipſe Dóminus Jeſus Chriſtus qui diléxit nos, dedit conſolatiónem ætérnam, & ſpem bonam in grátia. * Magnificávit. *Pſ.* 125. 2. *Theſſ.* 2.

Lectio ij.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne noſtra quæ facta eſt in Aſia ; quóniam ſupra modum graváti ſumus ſupra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipſi in nobiſmetipſis reſponſum mortis habúimus, ut non ſimus fidentes in nobis, ſed in Deo qui ſúſcitat mórtuos, qui de tantis perículis nos erípuit & éruit : in quem ſperámus quóniam & adhuc erípiet, adjuvánti-

bus & vobis in oratióne pro nobis; ut ex multórum perſónis, ejus quæ in nobis eſt donatiónis per multos grátiæ agantur pro nobis.

℟. In te, Dómine, ſperavérunt patres noſtri; ſperavérunt, & liberaſti eos: * Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt; in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi. ℣. Eſt fides ſperandárum ſubſtántia rerum; in hac enim teſtimónium conſecúti ſunt ſenes: * Ad te. *Pſ.* 21. *Hebr.* 11.

Lectio iij.

NAm glória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei converſáti ſumus in hoc mundo, abundántiùs autem ad vos. Non enim ália ſcríbimus vobis, quàm quæ legiſtis & cognoviſtis. Spero autem quòd uſque in finem cognoſcétis, ſicut & cognoviſtis nos ex parte, quòd glória veſtra ſumus, ſicut & vos noſtra, in die Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

℟. Qui timétis Dñum, laudáte eum: * Univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum. † Tímeat eum omne ſemen Iſrael. ℣. Sunt Iſraelítæ quorum adóptio eſt filiórum, quorum patres, & ex quibus eſt Chriſtus qui eſt ſuper ómnia Deus benedictus in ſécula. * Univerſum. Glória. † Tímeat. *Pſ.* 21. *Rom.* 9.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Epíſtolam ad Romános.

Lectio iv.

BEáti Pauli Epiſtolárum lectiónem dum aſſíduè auſculto, perque hebdómadas ſíngulas bis ſæpè, & ter, & quater, quotieſcumque ſanctórum Mártyrum memóriam celebrámus, gáudio exulto, tubâ illâ ſpirituáli pérfruens; & éxcitor ac deſidério incaleſco, vocem mihi amícá agnoſcens; quin & non ſolùm præſentem ipſum ánimo intuéri, verùm & diſſerentem audíre vídeor. Interim tamen dóleo, ac moleſtè fero quòd virum hunc non omnes, ſicut par eſt, cognoſcunt: verùm ita illum nonnulli ignórant, ut ne Epiſtolárum quidem ejus númerum planè ſciant. Hoc verò non imperítia facit, ſed quòd nolint beáti hujus viri ſcripta aſſíduè in mánibus habére.

℟. Ædificávit Dóminus Sion, & vidébitur in glória ſua. * Scribantur hæc in generatióne áltera; & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum. ℣. Mihi data eſt grátia hæc, illumináre omnes quæ ſit diſpenſátio ſacramenti abſcónditi à ſéculis in Deo qui ómnia creávit. * Scribantur. *Pſ.* 101. *Epheſ.* 3.

Lectio v.

NEque enim nos quæ ſcimus, ſi quid ſcimus, ab ingénii bonitáte atque acú-

ine ſcimus : ſed quòd erga
nc virum impenſe affecti,
illíus lectióne nunquam
ſcédimus ; ſiquidem qui
nant, ii pluſquàm céteri
nnes eórum facta norunt
os amant, ut qui de iis
ſis ſint ſollíciti. Id quod
átus hic véluti oſtendens,
l Philippenſes ait: Sicut eſt
ihi juſtum ut hoc de vobis
mnibus ſéntiam, eò quòd
ábeam vos in corde, & in
ínculis meis, & in defenſió-
e & confirmatióne Evangé-
i. Quapropter ſi & vos quo-
ue huic lectióni diligenter
tténdere voluéritis, nihil
liud erit vobis requirendum.
Verax eſt enimChriſti ſermo
licentis : Quærite, & inve-
iiétis ; pulſáte, & aperiétur
obis.

℟. Super omnes docen-
es me intellexi, quia teſti-
nónia tua meditátio mea
ſt : * Super ſenes intellexi,
uia mandáta tua quæsívi.
℣. Exíſtimo ómnia detri-
nentum eſſe propter emi-
ientem ſciéntiam JeſuChri-
ti Dómini mei : * Super
enes intellexi. *Pſ.* 118.
Philipp. 3.

Lectio vj.

CEterùm, quandóqui-
dem complúres ex iis
qui huc nobiſcum convé-
iiunt, & liberórum educa-
ióonem, & uxóris curam,
& famíliæ providéntiam ſuſ-
cepêre, ob idque totos ſeſe
huic labóri dare non ſúſti-
ient ; at certè ipſi vos exci-
táte ad ea ſaltèm capienda,
quæ álii collegérunt ; ſtúdii
tantumdem iis quæ dicta
fúerint auſcultandis, quan-
tum pecúniis colligendis,
impertientes. Nam & ſi tur-
pe ſit nónniſi tantum ſtúdii
à vobis exígere, tamen vel
hoc ipſo contenti érimus.
Tantumdem ergo date. Sí-
quidem hinc infiníta exorta
ſunt mala, ab ipſa vidéli-
cet ſacrárum Scripturárum
ignoratióne : hinc multa
hæréſeon lues pullulávit :
hinc vitæ in multis negle-
ctus : hinc inútiles ac lu-
cro carentes labóres. Nam
quemádmodùm qui lúmi-
nis hujus uſúrâ ſunt privá-
ti, nequáquam rectà íngredi
poſſunt ; ita qui ad diviná-
rum Scripturárum rádios
óculos non intendunt, ne-
ceſsáriò in multa frequen-
tes erráta incurrunt, perin-
de ac ſi in ténebris pericu-
loſíſſimis ambulárent ; id
quod ut ne evéniat, óculos
ad ipſum apoſtolicórum
verbórum fulgórem ada-
periámus.

℟. A mandátis tuis intel-
lexi, Dómine ; proptéreà
odívi omnem viam iniqui-
tátis :*Lucerna pédibus meis
verbum tuum, & lumen ſé-
mitis meis. ℣. Omnis Scri-
ptúra divínitus inſpiráta,
útilis eſt ad docendum, ad
arguendum, ad corripien-
dum, ad erudiendum in ju-
ſtítia : * Lucerna pédibus
meis. Glória Patri. * Lu-
cerna pédibus meis. *Pſ.* 118.
2. *Tim.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Núptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ, & erat mater Jeſu ibi: vocátus eſt autem & Jeſus, & diſcípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 8. *in Joann.*

QUis eſt qui conſíderat ópera Dei quibus régitur totus hic mundus, & non obſtupeſcit obruiturque miráculis? Sed quia hómines in áliud intenti perdidérunt conſiderationem óperum Dei, in qua darent laudem creatóri; ſervávit ſibi Deus inuſitáta quædam quæ fáceret, ut tanquam dormientes hómines ad ſe colendum mirabílibus excitáret. Prióra miràcula fecit per Verbum ſuum Deum apud ſe; posterióra fecit per ipſum Verbum ſuum incarnátum. Cùm ergo tanta videámus facta per Deum Jeſum, quid mirámur aquam in vinum converſam per hóminem Jeſum? Ipſe fecit hoc, qui illa ómnia.

℟. Deus ſecundùm imáginem ſuam fecit hóminem: creávit ex ipſo adjutórium símile ſibi. * Juſtítiam & judícia ſua oſtendit illis, & magnália honóris ejus vidit óculus illórum. ℣. Núptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ, & erat mater Jeſu ibi; vocátus eſt autem & Jeſus, & diſcípuli ejus ad núptias: * Juſtítiam. *Eccli.* 17. *Joan.* 2.

Lectio viij.

EXcepto miráculo, áliquid in ipſo facto myſtérii & ſacramenti latet. Quid mirum, ſi in illam domum ad núptias venit, qui in hunc mundum ad núptias venit? Verbum enim, ſponſus; & ſponſa, caro humána: & utrumque, unus Fílius Dei, & idem fílius hóminis. Uterus Maríæ, thálamus ejus; inde proceſſit tanquam ſponſus de thálamo ſuo. Certi ſacramenti grátiâ vidétur matrem de qua ſponſus proceſſit, non agnóſcere, & dícere illi: Quid mihi & tibi eſt, múlier? Miráculum exigébat mater: at ille non agnoſcit víſcera humána, operatúrus facta divína; tanquam dicens: Quod de me facit miráculum, non tu genuiſti; divinitátem meam non tu genuiſti: ſed quia genuiſti infirmitátem meam, tunc te cognoſcam, cùm ipſa infírmitas pendébit in cruce: hoc eſt enim, Nondum venit hora mea.

℟. Deficiente vino, dicit mater Jeſu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Jeſus: Nondum venit hora mea. Dicit mater ejus miniſtris: * Quodcumque díxerit vobis, fácite. ℣. Fácite quæ præcépit Dóminus Deus, ut bene ſit vobis: * Quodcumque. *Joan.* 2. *Deut.* 5.

℟. 9. *Lectio ix.*
eptâ myſticâ ſignifi-
ióne, confirmáre vó-
ominus quòd ipſe ſe-
ptias : futúri enim
de quibus dixit Apó-
prohibentes núbere,
ntes quòd malum eſ-
ptiæ, & quòd diá-
as feciſſet. Nec illæ
rginitátem Deo vo-
uanquam ampliórem
honóris & ſancti-
Ecclésia téneant, ſi-
tiis ſunt : nam & ipſe
nt ad núptias cum
clésia ; in quibus núp-
onſus eſt Chriſtus. Ac
c ergo Dóminus in-
venit ad núptias ; ut
ális cáſtitas firmaré-
ostenderétur ſacra-
m nuptiárum : quia &
nuptiárum ſponſus
am Dómini figurábat.
Ego Dóminus Deus
, & exáudiam eos ; &
bitur cor eórum quaſi
, & † Exultábit cor
in Dómino. ℣. Dicit
Impléte hydrias aquâ.
plevérunt ; & dicit eis
Hauríte nunc. * Læ-
. Glória. † Exultábit.
10. *Joan.* 2.
Benedictus. *Ant.* 3. *à.*
uſtávit architriclínus
vinum factam, vo-
nſum, & dicit ei : Ser-
onum vinum uſque
Joan. 2.

Oratio.

nípotens ſempiterne
eus, qui cœléſtia ſi-
terréna moderáris ; ſupplicatiónes pópuli tui clementer exaudi, & pacem tuam noſtris concéde tempóribus ; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Liptinenſi. *Anno* 749. *Can.* 2.

SErvis Dei per ómnia armatúram portáre, vel pugnáre, aut in exércitum & in hoſtem pérgere omníno prohibémus ; necnon illas venatiónes, & ſylváticas vagatiónes cum cánibus omníno ſervis Dei interdíximus, & ut accípitres & falcónes non hábeant.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Fecit inítium ſignórum Jeſus in Cana Galilææ, & maniſeſtávit glóriam ſuam ; & credidérunt in eum diſcípuli ejus. *Joan.* 2.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 2.

STátui hoc ipſum apud me, ne iterùm in triſtítia veníre ad vos. Si enim ego contriſto vos, & quis eſt qui me lætíficet, niſi qui contriſtátur ex me ? Et hoc ipſum ſcripſi vobis ; ut non, cùm vénero, triſtítiam ſuper triſtítiam hábeam, de quibus oportúerat me gaudére : confídens in ómnibus vobis, quia meum gáudium ómnium veſtrûm eſt. Nam ex multa tribulatióne & angúſtia cordis ſcripſi vobis per multas lácrymas ; non ut contriſté-

mini, ſed ut ſciátis quam caritátem hábeam abundántiùs in vobis.

℟. In convertendo. 337.

Lectio ij.

SI quis autem contriſtávit, non me contriſtávit; ſed ex parte, ut non ónerem omnes vos. Súfficit illi qui ejúſmodi eſt, objurgátio hæc quæ fit à plúribus: ita ut è contrário magis donétis & conſolémini, ne fortè abundantióri triſtítiâ abſorbeátur qui ejúſmodi eſt. Propter quod óbſecro vos, ut confirmétis in illum caritátem. Ideo enim & ſcripſi, ut cognoſcam experimentum veſtrum, an in ómnibus obedientes ſitis. Cui autem áliquid donaſtis, & ego: nam & ego quod donávi, ſi quid donávi, propter vos in perſóna Chriſti, ut non circumveniámur à ſátana; non enim ignorámus cogitatiónes ejus.

℟. In te, Dómine. 338.

Lectio iij.

DEo autem grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco; quia Chriſti bonus odor ſumus Deo in iis qui ſalvi fiunt, & in iis qui péreunt: áliis quidem odor mortis in mortem; áliis autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idóneus? Non enim ſumus ſicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, ſed ex ſinceritáte, ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto lóquimur.

℟. Qui timétis. 338.

C A N O N.

Ex Concílio Cabilonenſi, *Anno* 813. *C.* 9.

AB ómnibus oculórum auriúmque illécebris Sacerdótes abſtinére debent, & canum, accípitrum, falcónum, vel ceterárum hujúſmodi curam parvipéndere; & hiſtriónum ſive ſcurrónum, & túrpium ſeu obſcœnórum jocórum inſoléntiam non ſolùm ipſi réſpuant, verùm étiam fidélibus reſpuenda percénſeant.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 3.

INcípimus íterùm noſmetipſos commendáre? Aut numquid egémus, (ſicut quidam) commendatítiis epíſtolis ad vos, aut ex vobis? Epíſtola noſtra vos eſtis, ſcripta in córdibus noſtris, quæ ſcitur & légitur ab ómnibus homínibus: manifeſtáti quòd Epíſtola eſtis Chriſti, miniſtráta à nobis, & ſcripta non atramento, ſed Spíritu Dei vivi; non in tábulis lapídeis, ſed in tábulis cordis carnálibus. Fidúciam autem talem habémus per Chriſtum ad Deum: non quòd ſufficientes ſimus cogitáre áliquid à nobis quaſi ex nobis; ſed ſufficiéntia noſtra ex Deo eſt, qui & idóneos nos fecit miniſtros novi teſtamenti, non litterâ, ſed

lſttera enim occídit, autem vivíficat. ædificávit. 338.

ij. Cap. 4.

enim noſmetipſos prædicámus, ſed Jeſum Chriſtum Dóminum ; nos autem ſervos per Jeſum ; quóniam qui dixit de ténebris ſplendéſcere, ipſe illuxit in córdibus noſtris ad illuminatiónem ſciéntiæ claritatis Dei, in fácie Chriſti. Habémus autem theſaurum iſtum in vaſis fictílibus, ut ſublímitas ſit virtútis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulatiónem pátimur, ſed non anguſtiámur : aporiamur, ſed non deſtitúimur : perſecutiónem pátimur, ſed non derelínquimur : dejicimur, ſed non perímus ; ſemper mortificatiónem Jeſu in corpore noſtro circumferentes, ut & vita Jeſu manifeſtetur in corpóribus noſtris. Semper enim nos qui vivimus, in mortem trádimur propter Jeſum ; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli.

Super omnes. 339.

Lectio iij.

Propter quod non deficimus : ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpitur ; támen is qui intus eſt, renovátur de die in diem. Id enim quod in præſenti eſt momentáneum, & leve tribulatiónis noſtræ, ſupra modum in ſublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt ; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℟. A mandátis. 339.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi primo.

Anno 461. *C.* 2.

EBrietátem fómitem ómnium vitiórum oportet abſcindi, Apóſtolo præcipiente : Nolíte inebriári vino, in quo eſt luxúria. Et quàm gravi ebríetas ſupplício expiétur, idem Apoſtólicâ manifeſtat doctrínâ, inter cétera dicens, neque fornicatóres, neque idólis ſervientes, neque ebrióſos regnum Dei poſſeſſúros. Si quis veró in omni offício clericáli Deo mílitans, ab ebrietáte ſe non abſtinúerit, ſecundùm ſtátûs ſui órdinem, cómpetens in eum vindicta tribuátur.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 5.

SCimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes ; ſi tamen veſtiti, non nudi inveniámur. Nam

& qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti; eò quòd nolumus expoliári, ſed ſuperveſtíri; ut abſorbeátur quod mortále eſt, à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipſum, Deus, qui dedit nobis pignus Spíritûs.

℟. In convertendo. 337.

Lectio ij.

AUdentes ígitur ſemper, ſcientes quóniam dum ſumus in córpore, peregrinámur à Dómino; (per fidem enim ambulámus, & non per ſpéciem) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præſentes eſſe ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, ſive abſentes, ſive præſentes, placére illi. Omnes enim nos manifeſtári oportet ante tribúnal Chriſti, ut réferat unuſquiſque própria córporis, prout geſſit, ſive bonum, ſive malum.

℟. In te, Dómine. 338.

Lectio iij.

CAritas enim Chriſti urget nos; æſtimantes hoc, quóniam ſi unus pro ómnibus mórtuus eſt, ergo omnes mórtui ſunt: & pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus; ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt, & reſurrexit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus ſecundùm carnem. Et ſi cognóvimus ſecundùm carnem Chriſtum, ſed nunc jam non nóvimus. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt, ecce facta ſunt ómnia nova. Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliávit ſibi per Chriſtum, & dedit nobis miniſtérium reconciliatiónis.

℟. Qui timétis. 338.

CANON.

Ex Concílio Venético.

Anno 465. *C.* 13.

CUm captus à vino ad vítium, mente labefactá, ducátur, ac plerumque poſſit peccátum aut crimen, dum neſcit, incúrrere; ignorántia talis non poteſt non ſubjacére pœnæ, quam ex voluntária améntia manaſſe conſtíterit. Itaque quemcumque ébrium fuiſſe conſtíterit, ut ordo pátitur, aut quadraginta diérum ſpátio à Communióne ſtatúimus ſubmovendum, aut corporáli ſubdendum eſſe diſciplínæ.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7.

NUnc gáudeo; non quia contriſtáti eſtis, ſed quia contriſtáti eſtis ad pœniténtiam. Contriſtáti enim eſtis ſecundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim ſecundùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur; ſǽculi autem triſtítia mortem operátur. Ecce enim hoc ipſum ſecundùm Deum contriſtári vos, quantam in vobis operátur ſolli-

titúdinem ; ſed defenſiónem, ſed indignatiónem, ſed timórem, ſed deſidérium, ſed æmulatiónem, ſed vindictam. In ómnibus exhibuiſtis vos incontaminátos eſſe negótio. Igitur etſi ſcripſi vobis, non propter eum qui fecit injúriam, nec propter eum qui paſſus eſt, ſed ad manifeſtandam ſollicitúdinem noſtram quam habémus pro vobis coram Deo.

℟. Ædificávit. 338.

Lectio ij. Cap. 9.

QUi parcè ſéminat, parcè & metet : & qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. Unuſquiſque prout deſtinávit in corde ſuo, non ex triſtítia, aut ex neceſſitáte; hilarem enim datórem díligit Deus. Potens eſt autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis ; ut in ómnibus ſemper omnem ſufficiéntiam habentes, abundétis in omne opus bonum.

℟. Super omnes. 339.

Lectio iij. Cap. 10.

IN carne enim ambulantes, non ſecundùm carnem militámus. Nam arma milítiæ noſtræ non carnália ſunt, ſed poténtia Deo ad deſtructiónem munitiónum, consília deſtruentes, & omnem altitúdinem extollentem ſe adversùs ſciéntiam Dei, & in captivitátem redigentes omnem intellectum in obſéquium Chriſti, & in promptu habentes ulciſci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit veſtra obediéntia.

℟. A mandátis. 339.

C A N O N.

Ex Statútis Valthéri Aurelianenſis Epíſcopi.

Anno 871. *num.* 16.

PReſbyteri vel réliqui órdinis Eccleſiáſtici in tabernis non bibant, nec ſcurrilitátibus cachinnum movéntibus conſueſcant, ſcientes quòd de omni verbo otióſo ratiónem reddent, hi máxime quorum ſermo omni témpore ſale debet eſſe condítus ; ut verbo & ópere, exemplo ſint cunctis cernéntibus, præſtentque grátiam audiéntibus.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 11.

QUóniam multi gloriantur ſecundùm carnem, & ego gloriábor. Libenter enim ſuffertis inſipientes, cùm ſitis ipſi ſapientes. Suſtinétis enim ſi quis vos in ſervitútem rédigit, ſi quis dévorat, ſi quis áccipit, ſi quis extóllitur, ſi quis in fáciem vos cædit. Secundùm ignobilitátem dico, quaſi nos infirmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet, (in inſipiéntia dico) áudeo & ego. Hebræi ſunt, & ego : Iſraelítæ ſunt, & ego : ſemen Abrahæ ſunt, & ego : miniſtri Chriſti ſunt, (ut minùs ſápiens dico,) plùs ego : in labóribus plúrimis, in carcéribus abun-

dántiùs, in plagis ſupra modum, in mórtibus frequenter.

℟. In convertendo. 337.

Lectio ij. Cap. 12.

SI gloriári oportet, (non expedit quidem;) véniam autem ad viſiónes & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim, ſive in córpore, néſcio, ſive extra corpus, néſcio, Deus ſcit, raptum hujúſmodi uſque ad tértium cœlum. Et ſcio hujúſmodi hóminem, ſive in córpore, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit, quóniam raptus eſt in paradíſum, & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúſmodi gloriábor, pro me autem nihil gloriábor, niſi in infirmitátibus meis. Nam & ſi volúero gloriári, non ero inſípiens; veritátem enim dicam. Parco autem, ne quis me exíſtimet ſupra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me.

℟. In te, Dómine. 338.

Lectio iij.

ET ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ, ángelus ſátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut diſcéderet à me; & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Chriſti. Propter quòd pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in neceſſitátibus, in perſecutiónibus, in anguſtiis pro Chriſto; cùm enim infirmor, tunc potens ſum.

℟. Qui timétis. 338.

C A N O N.

Ex Synodo Ebroicenſi.

Anno 1576.

SEculáribus homínibus nec Joannis Baptiſtæ auſtéritas, nec Chriſti in victu populáritas probári pótuit: proinde ſátius eſt Eccleſiáſticos viros fúgere promíſcua contubérnia ſeculárium, ac pótiùs hoſpitalitátem inter ſe exercére.

SABBATO.

De Epíſtola ſecunda ad Coríinthios.

Lectio j. Cap. 13.

ECce tértiò hoc vénio ad vos: in ore duórum vel trium téſtium ſtabit omne verbum. Prædixi, & prædíco, ut præſens, & nunc abſens, iis qui antè peccavérunt, & céteris ómnibus; quóniam ſi vénero íterùm, non parcam. An experimentum quæritis ejus qui in me lóquitur Chriſtus, qui in vobis non infirmátur, ſed potens eſt in vobis? Nam etſi crucifixus eſt ex infirmitáte, ſed vivit ex virtúte Dei. Nam & nos infirmi ſumus in illo, ſed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Ædificávit. 338.

Lectio ij.

VOſmetipſos tentáte ſi eſtis in fide: ipſi vos probáte. An non cognóſci-

tis vosmetipſos quia Chriſtus Jeſus in vobis eſt? niſi fortè réprobi eſtis. Spero autem quòd cognoſcétis quia nos non ſumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, ſed ut vos quod bonum eſt faciátis; nos autem ut réprobi ſimus. Non enim póſſumus áliquid adversùs veritátem, ſed pro veritáte. Gaudémus enim quóniam nos infirmi ſumus, vos autem potentes eſtis. Hoc & orámus veſtram conſummatiónem.

℟. Super omnes. 339.

Lectio iij.

IDeò hæc abſens ſcribo, ut non præſens dúriùs agam ſecundùm poteſtátem quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in deſtructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfecti eſtóte, exhortámini, idipſum ſápite. Pacem habéte, & Deus pacis & dilectiónis erit vobiſcum. Salutáte ínvicem in óſculo ſancto. Salútant vos omnes ſancti. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

℟. A mandátis. 339.

CANON.

Ex Concílio Carthaginenſi tértio.

Anno 397. C. 11.

SPectácula ſeculária non exhíbeant Clérici, ſed nec ſpectent, quandóquidem à ſpectáculo & omnes Láici prohibeantur. Semper enim Chriſtiánis ómnibus hoc interdictum eſt, ut ubi blaſphémi ſunt, non accédant.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Scientes quòd non juſtificátur homo ex opéribus legis, niſi per fidem Jeſu Chriſti, & nos in Chriſto Jeſu crédimus. *Galat.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA III.

poſt Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóſtolus non ab homínibus, neque per hóminem, ſed per Jeſum Chriſtum, & Deum Patrem qui ſuſcitávit eum à mórtuis; & qui mecum ſunt omnes fratres, Eccléſiis Galátiæ: Grátia vobis & pax à Deo Patre, & Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui dedit ſemetipſum pro peccátis noſtris, ut eriperet nos de præſenti ſéculo nequam, ſecundùm voluntátem Dei & Patris noſtri, cui eſt glória in ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℟. Apud Dóminum miſericórdia, & copióſa apud eum redémptio. * Et ipſe rédimet Iſrael ex ómnibus iniquitátibus ejus. ℣. Salvátor noſter Jeſus Chriſtus dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte. * Et ipſe. *Pſ.* 129. *Tit.* 2.

Lectio ij.

MIror quòd ſic tam citò transferímini ab eo qui vos vocávit in grátiam Chriſti, in áliud Evangélium; quod non eſt áliud, niſi ſunt áliqui qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Chriſti. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis præterquàm quod evangelizávimus vobis, anáthema ſit. Sicut prædíximus, & nunc íterùm dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepiſtis, anáthema ſit. Modò enim homínibus ſuádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Chriſti ſervus non eſſem.

℟. Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum; & humiliábit calumniatórem. * Oriétur in diébus ejus juſtítia. ℣. Chriſtum propóſuit Deus, ad oſtenſiónem juſtítiæ ejus in hoc témpore; ut ſit ipſe juſtus, & juſtíficans eum qui eſt ex fide Chriſti Jeſu. * Oriétur. *Pſ.* 71. *Rom.* 3.

Lectio iij.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum eſt à me, quia non eſt ſecundùm hóminem. Neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, ſed per revelatiónem Jeſu Chriſti. Audiſtis enim converſatiónem meam aliquando in Judaiſmo, quóniam ſupra modum perſequébar Eccléſiam Dei, & expugnábam illam, & proficiébam in Judaiſmo ſupra multos coætáneos meos in génere meo, abundántiùs æmulátor exiſtens paternárum meárum traditiónum. Cùm autem plácuit ei qui me ſegregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam, ut reveláret Fílium ſuum in me, ut evangelizárem illum in géntibus, contínuò non acquiévi carni & ſánguini.

℟. Rectum eſt verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide: * Díligit miſericórdiam & judícium; † Miſericórdiâ Dómini plena eſt terra. ℣. In Chriſto Jeſu neque circumciſio áliquid valet, neque præpútium, ſed fides quæ per caritátem operátur. * Díligit. Glória. † Miſericórdiâ. *Pſ.* 32. *Galat.* 5.

IN II. NOCTURNO.

De Expoſitióne ſancti Auguſtíni Epíſcopi in Epíſtolam ad Gálatas. *Præf. initio.*

Lectio iv.

CAuſa, propter quam ſcribit Apóſtolus ad Gálatas, hæc eſt: Ut intélligant grátiam Dei id ſecum ágere, ut ſub lege jam non ſint. Cùm enim prædicáta eis eſſet Evangélii grátia, non deſuérunt quidam ex circumciſióne, quamvis Chriſtiáni nómine, nondum tamen tenentes ipſum grátiæ beneficium, & adhuc volentes eſſe ſub onéribus legis, quæ Dóminus

Deus impoſúerat, non juſtítiæ ſerviéntibus, ſed peccáto; juſtam ſcílicet legem injuſtis homínibus dando ad demonſtranda peccáta eórum, non auferenda. Non enim aufert peccáta, niſi grátia fídei quæ per dilectiónem operátur.

℟. Adjuva me, Dómine Deus meus: ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam; & ſciant * Quia manus tua hæc, & tu, Dómine, feciſti eam. ℣. Grátiâ eſtis ſalváti per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum eſt, non ex opéribus, ut nequis gloriétur; * Quia. *Pſ.* 108. *Epheſ.* 2.

Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas conſtitútos illi volébant conſtitúere ſub onéribus legis, aſſeverantes nihil eis prodeſſe Evangélium, niſi circumciderentur, & céteras carnáles Judáici ritûs obſervatiónes ſubírent. Et ídeo Paulum Apóſtolum ſuſpectum habére cœperant, à quo illis Evangélium prædicátum erat, tanquam non tenentem diſciplínam ceterórum Apoſtolórum qui gentes cogébant judaizáre.

℟. Super omnem terram glória tua, Deus; * Ut liberentur dilecti tui, ſalvum fac déxterá tuá, & exaudi me. ℣. Grátia quæ data eſt nobis in Chriſto Jeſu ante témpora ſeculária, maniſeſtáta eſt nunc per illuminatiónem ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti; * Ut. *Pſ.* 107. 2. *Tim.* 1.

Lectio vj.

TAlis quidem quæſtio eſt & in Epíſtola ad Romános. Verúmtamen vidétur áliquid intereſſe, quod ibi contentiónem ipſam dírimit, litemque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, & eos qui ex géntibus credíderant, orta erat; cùm illi tanquam ex méritis óperum legis, ſibi rédditum Evangélii præmium arbitrarentur, quod præmium incircumcíſis tanquam immériтis nolébant dari; illi contrà, Judæis ſe præferre geſtírent, [illegible] interfectóribus Dómini. In hac verò Epíſtola, ad eos ſcribit qui jam commóti erant auctoritáte illórum qui ex Judæis erant, & ad obſervatiónes legis cogébant.

℟. Dóminus petra mea & robur meum, ſperábo in eum. * Salvátor meus, † De iniquitáte liberábis me. ℣. Lex ſpíritûs vitæ in Chriſto Jeſu liberávit me à lege peccáti & mortis. * Salvátor. Glória. † De iniquitáte. 2. *Reg.* 22. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore; Cùm deſcendiſſet Jeſus de monte, ſecútæ ſunt eum turbæ multæ; & ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth.

De monte Dómino deſcendenti occurrunt turbæ, quia ad altióra aſcéndere non valuérunt. Et primus occurrit ei leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre ſermónem. Et notandum quòd hic primus ſpeciáliter curátus eſt: ſecundò, puer Centuriónis: tertiò, ſocrus Petri fébriens in Caphárnaüm: quarto loco, qui obláti ſunt à dæmónio vexáti, quorum ſpíritus verbo ejiciébat, quando omnes malè hábentes curávit.

℟. Cùm deſcendiſſet Jeſus de monte, ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, * Si vis, potes me mundáre. ℣. Dómine Deus, non erit tibi difficile omne verbum; * Si. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Lectio viij.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Rectè poſt prædicatiónem atque doctrínam, ſigni affertur occáſio; ut per virtútem miráculi prætéritus apud audientes ſermo firmétur. Dómine, ſi vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de poteſtáte non dúbitat. Et extendens manum Jeſus, tétigit eum. Extendente manum Dómino, ſtatim lepra fugit. Simulque conſídera quàm húmilis & ſine jactántia reſpónſio. Ille díxerat, Si vis: Dóminus reſpondet, Volo. Ille præmíſerat, Potes me mundáre: Dóminus jungit & dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungendum eſt & legendum, Volo mundáre: ſed ſeparátim, ut primùm dicat, Volo; deinde imperet, Mundáre.

℟. Jeſus miſertus ejus, extendit manum ſuam; & tangens eum, * Ait illi: Volo; mundáre: & ſtatim mundátus eſt. ℣. Omne quod volúerit, fáciet: & ſermo illíus poteſtáte plenus eſt. * Ait illi. *Marc.* 1. *Eccleſ.* 8.

Lectio ix.

Et ait illi Jeſus: Vide némini díxeris. Et reverâ; quid erat neceſſe ut ſermóne jactáret quod córpore præferébat? Sed vade, oſtende te ſacerdóti. Duas ob cauſas mittit eum ad ſacerdótem. Primùm, ut ſacerdótibus deferre videátur; erat enim lege præceptum, ut qui mundáti fúerant à lepra, offerrent múnera ſacerdótibus. Deinde ut mundátum videntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: ſi créderent, ſalvarentur; ſi non créderent, inexcuſábiles forent: & ſimul, ne quod in eo ſæpíſſimè criminabantur, legem viderétur infríngere.

Ait Jeſus: Vide, né-
díxeris; ſed vade,
nde te ſacerdóti, &
r munus quod præcé-
yſes in teſtimónium
r. Hic eſt ritus lepró-
ando mundandus eſt:
:étur ad ſacerdótem,
ecípiet ei ut ófferat.
ade te. Glória Patri.
:r munus. *Matth.* 8.
14.

Benedictus. *Ant.* 1. a.
ne, puer meus jacet in
paralyticus, & malè
tur. Et ait illi Jeſus:
éniam, & curábo eum.
. 8.

Oratio.

Inípotens ſempiterne
Deus, infirmitátem
m propítius réſpice;
, ad protegendum nos,
ram tuæ majeſtátis ex-
; Per Dóminum.

C A N O N.

Concílio Moguntíno.
Anno 813. *C.* 10.
éricis lege Patrum ca-
étur, ut à vulgári vita
i, à mundi voluptáti-
ſe abſtíneant, ſeculá-
fícia negotiaque abjí-
; ódium, æmulatió-
obtrectatiónem atque
iam fúgiant; non va-
ulis, non infræni lin-
aut petulanti tumidó-
geſtu incédant; ſed
em ac verecúndiam
is símplici hábitu in-
ue oſtendant.

Magníficat. *Ant.* 8. *G.*
Jeſus Centurióni: Va-
& ſicut credidiſti fiat
tibi. Et ſanátus eſt puer in
illa hora. *Matth.* 8.

Oratio, Omnípotens ſem-
piterne Deus. *ut ſuprà.*

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 2.

SCientes quòd non juſti-
ficátur homo ex opéri-
bus legis, niſi per fi-
dem Jeſu Chriſti; & nos in
Chriſto Jeſu crédimus, ut
juſtificémur ex fide Chriſti,
& non ex opéribus legis:
propter quòd ex opéribus
legis non juſtificábitur om-
nis caro. Quòd ſi quærentes
juſtificári in Chriſto, in-
venti ſumus & ipſi peccató-
res, numquid Chriſtus pec-
cáti miniſter eſt? Abſit. Si
enim quæ deſtruxi, íterùm
hæc ædífico, prævaricató-
rem me conſtítuo. Ego enim
per legem legi mórtuus ſum,
ut Deo vivam: Chriſto con-
fixus ſum cruci. Vivo au-
tem, jam non ego; vivit
verò in me Chriſtus. Quòd
autem nunc vivo in carne,
in fide vivo Fílii Dei qui di-
lexit me, & trádidit ſemet-
ipſum pro me. Non abjício
grátiam Dei. Si enim per
legem juſtítia, ergo gratis
Chriſtus mórtuus eſt.

℟. Apud Dóminum mi-
ſericórdia. 347.

Lectio ij. Cap. 3.

O Inſenſáti Gálatæ, quis
vos faſcinávit non obe-
díre veritáti, ante quorum
óculos Jeſus Chriſtus præ-
ſcriptus eſt, in vobis crucifi-
xus? Hoc ſolùm à vobis vo-

lo díſcere : Ex opéribus legis ſpíritum accepiſtis, an ex audítu fídei ? Sic ſtulti eſtis, ut, cùm ſpíritu cœpéritis, nunc carne conſummémini ? Tanta paſſi eſtis ſine cauſa ? ſi tamen ſine cauſa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis, ex opéribus legis, an ex audítu fídei ? Sicut ſcriptum eſt : Abraham crédidit Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam. Cognóſcite ergo quia qui ex fide ſunt, ii ſunt fílii Abrahæ.

℟. Judicábit páuperes pópuli. 348.

Lectio iij.

PRóvidens autem Scriptúra quia ex fide juſtíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ : Quia benedicentur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide ſunt, benedicentur cum fidéli Abraham. Quicumque enim ex opéribus legis ſunt, ſub maledícto ſunt. Scriptum eſt enim : Maledíctus omnis qui non permánſerit in ómnibus quæ ſcripta ſunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo juſtificátur apud Deum, manifeſtum eſt ; quia juſtus ex fide vivit. Lex autem non eſt ex fide ; ſed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Chriſtus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum ; quia ſcriptum eſt : Maledíctus omnis qui pendet in ligno ; ut in géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Chriſto Jeſu, ut pollicitatiónem Spíritûs accipiámus per fidem.

℟. Rectum eſt verbum Dómini. 348.

C A N O N.

Ex Concílio Turonenſi tértio.

Ann. 813. *Can.* 7.

QUia per áurium oculorúmque illécebras, vitiórum turba ad ánimam íngredi ſolet ; obſcœnórum inſoléntiam jocórum & ipſi Sacerdótes effúgere, ceteriſque effugienda prædicáre debent.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 5.

VOs in libertátem vocáti eſtis, fratres : tantùm ne libertátem in occaſiónem detis carnis, ſed per caritátem Spíritûs ſervíte ínvicem. Omnis enim lex in uno ſermóne implétur : Díliges próximum tuum ſicut teipſum. Quòd ſi ínvicem mordétis, & coméditis, vidéte ne ab ínvicem conſumámini. Dico autem : ſpíritu ambuláte, & deſidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiſcit advérsùs ſpíritum ; ſpíritus autem advérsùs carnem : hæc enim ſibi ínvicem adverſantur, ut non quæcumque vultis, illa faciátis. Quòd ſi ſpíritu ducímini, non eſtis ſub lege. Manifeſta ſunt autem ópera carnis, quæ ſunt fornicátio, immundítia, impudicítia,

luxúria, idolórum ſérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, diſſenſiónes, ſectæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comeſſatiónes, & his ſimília, quæ prædíco vobis ſicut prædixi, quóniam qui tália agunt, regnum Dei non conſequentur. Fructus autem ſpíritûs eſt cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, manſuetúdo, fides, modéſtia, continéntia, cáſtitas.

℟. Adjuva me, Dómine Deus. 349.

Lectio ij. Cap. 6.

FRatres, etſi præocupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos qui ſpirituáles eſtis, hujúſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis, consíderans teipſum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe, cùm nihil ſit, ipſe ſe ſedúcit. Opus autem ſuum probet unuſquiſque, & ſic in ſemetipſo tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unuſquiſque enim onus ſuum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui ſe catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre, Deus non irridétur. Quæ enim ſemináverit, homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem; qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

℟. Super omnem. 349.

Lectio iij.

VIdéte quálibus lítteris ſcripſi vobis meâ manu. Quicumque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantùm ut crucis Chriſti perſecutiónem non patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legem cuſtódiunt; ſed volunt vos circumcídi, ut in carne veſtra glorientur. Mihi autem abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. In Chriſto enim Jeſu neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium, ſed nova creatúra. Et quicumque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos & miſericórdia, & ſuper Iſrael Dei. De cétero nemo mihi moleſtus ſit; ego enim ſtígmata Dómini Jeſu in córpore meo porto. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti cum ſpíritu veſtro, fratres. Amen. Tu autem.

℟. Dóminus. 349.

C A N O N.

Ex Concílio Aquileienſi.

Ann. 1596. *C.* 11.

ALeárum aut taxillórum uſum, quo tempus miſerâ jucunditáte téritur, Cléricis ómnibus inhibémus; multò verò gráviùs, ſi non modò lúſerint ipſi, ſed áliis ludendi poteſtátem fécerint, paráto loco & doméſtico diverticulo.

FERIA QUARTA.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, ómnibus ſanctis qui ſunt Epheſi, & fidélibus in Chriſto Jeſu. Grátia vobis, & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Benedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui benedixit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto, ſicut elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus in caritáte.

℟. Apud Dóminum. 347.

Lectio ij.

QUi prædeſtinávit nos in adoptiónem filiórum per Jeſum Chriſtum in ipſum, ſecundùm propóſitum voluntátis ſuæ, in laudem glóriæ grátiæ ſuæ in qua gratificávit nos in dilecto Fílio ſuo. In quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis in omni ſapiéntia & prudéntia, ut notum fáceret nobis ſacramentum voluntátis ſuæ, ſecundùm beneplácitum ejus quod propóſuit in eo, in diſpenſatióne plenitúdinis témporum, inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis & quæ in terra ſunt, in ipſo.

℟. Judicábit. 348.

Lectio iij.

IN quo étiam & nos forte vocáti ſumus, prædeſtináti ſecundùm propóſitum ejus qui operátur ómnia ſecundùm consílium voluntátis ſuæ; ut ſimus in laudem glóriæ ejus, nos qui antè ſperávimus in Chriſto: in quo & vos, cùm audiſſétis verbum veritátis (Evangélium ſalútis veſtræ;) in quo & credentes ſignáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hæreditátis noſtræ, in redemptiónem acquiſitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Rectum eſt. 348.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1579. *part.* 3.

ILlud unuſquiſque Cléricus ſæpè répetat, ſe non ad inértiam atque ignáviam, ſed ad ſpirituális atque Eccleſiáſticæ milítiæ labóres vocátum eſſe.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Lectio j. Cap. 2.

NOs omnes aliquando converſáti ſumus in deſidériis carnis noſtræ, facientes voluntátem carnis & cogitatiónum; & erámus natúrâ filii iræ, ſicut & céteri. Deus autem qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam caritátem ſuam, quâ diléxit nos, & cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto, (cujus grátiâ eſtis

ſalváti) & conreſuſcitávit, & conſedére fecit in cœléſtibus in Chriſto Jeſu; ut oſténderet in ſéculis ſuperveniéntibus abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu. Grátiâ enim eſtis ſalváti per fidem, & hoc non ex vobis, Dei enim donum eſt; non ex opéribus, ut nequis gloriétur. Ipsíus enim ſumus factúra, creáti in Chriſto Jeſu in opéribus bonis quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus.

℟. Adjuva me, Dómine. 349.

Lectio ij.

PRopter quod mémores eſtóte quòd aliquando vos Gentes in carne, qui dicímini præpútium, ab ea quæ dícitur circumcíſio in carne manufacta; quia erátis illo in témpore ſine Chriſto, alienáti à converſatióne Iſrael, & hóſpites teſtamentórum, promiſſiónis ſpem non habentes, & ſine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Chriſto Jeſu vos qui aliquando erátis longè, facti eſtis propè in ſánguine Chriſti. Ipſe enim eſt pax noſtra, qui fecit útraque unum, & médium paríetem macériæ ſolvens, inimicítias in carne ſua: legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in ſemetipſo in unum novum hóminem, fáciens pacem; & reconcíliet ambos in uno córpore Deo per crucem, interfíciens inimicítias in ſemetipſo.

℟. Super omnem. 349.

Lectio iij.

ET véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuiſtis, & pacem iis qui propè; quóniam per ipſum habémus acceſſum ambo in uno Spíritu ad Patrem. Ergo jam non eſtis hóſpites & ádvenæ; ſed eſtis cives ſanctórum, & doméſtici Dei: ſuperædificáti ſuper fundamentum Apoſtolórum & Prophetárum, ipſo ſummo anguláři lápide Chriſto Jeſu: in quo omnis ædificátio conſtructa creſcit in templum ſanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

℟. Dóminus petra. 349.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Anno 633. Can. 22.

QUamvis conſciéntiam nos habére puram apud Deum opórteat, tamen apud hómines famam óptimam cuſtodíre cónvenit; ut juxta præceptum Apoſtólicum, non tantùm coram Deo, ſed étiam coram homínibus vitæ ſanctæ teſtimónium habeámus.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Lectio j. Cap. 4.

OBſecro vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne quâ vocáti eſtis,

cum omni humilitáte & manſuetúdine, cum patiéntia, ſupportantes ínvicem in caritáte, ſollíciti ſerváre unitátem ſpíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, & unus ſpíritus, ſicut vocáti eſtis in una ſpe vocatiónis veſtræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptiſma. Unus Deus & Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis.

℟. Apud Dóminum miſericórdia. 347.

Lectio ij.

UNicuíque autem noſtrûm data eſt grátia ſecundùm menſúram donatiónis Chriſti. Propter quod dicit: Aſcendens in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Quòd autem aſcendit, quid eſt, niſi quia & deſcendit primùm in inferióres partes terræ? Qui deſcendit, ipſe eſt & qui aſcendit ſuper omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. Judicábit. 348.

Lectio iij.

ET ipſe dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres, & Doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti: donec occurrámus omnes in unitátem fídei & agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in menſúram ætátis plenitúdinis Chriſti: ut jam non ſimus párvuli fluctuantes, & circumferámur omni vento doctrínæ, in nequítia hóminum, in aſtútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, creſcámus in illo per ómnia qui eſt caput Chriſtus.

℟. Rectum eſt. 348.

CANON.

Ex Concílio Aquileienſi, *Anno* 1596. *C.* 11.

COnvívia, & nímiam laicórum familiaritátem, multárum offenſiónum ac ſcandalórum oríginem, debent Clérici in quocumque gradu conſtitúti declináre ac fúgere.

SABBATO.

De Epíſtola ad Ephéſios.

Lectio j. Cap. 5.

EStóte imitatóres Dei, ſicut fílii caríſſimi: & ambuláte in dilectióne, ſicut & Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, ſicut decet ſanctos: aut turpitúdo, aut ſtultilóquium, aut ſcurrílitas, quæ ad rem non pértinet; ſed magis gratiárum áctio. Hoc enim ſcitóte intelligentes, quòd omnis fornicátor, aut immundus, aut avárus, (quod eſt idolórum ſérvitus,) non habet hæreditátem in regno Chriſti & Dei.

℟. Adjuva me, Dómine Deus. 349.

Lectio ij.

'Emo vos ſedúcat inàni-
bus verbis; propter hæc
a venit ira Dei in fílios
iéntiæ. Nolíte ergo éffici
ſcipes eórum. Erátis enim
iando ténebræ; nunc au-
lux in Dómino. Ut fílii
s ambuláte, (fructus
n lucis eſt in omni boni-
, & juſtitiá, & veritá-
) probantes quid ſit be-
lácitum Deo: & nolíte
nmunicáre opéribus in-
tuóſis tenebrárum; ma-
autem redargúite. Quæ
n in occulto fiunt ab ip-
turpe eſt & dícere. Om-
autem quæ arguuntur, à
iine manifeſtantur; om-
enim quod manifeſtátur,
ien eſt. Propter quod di-
: Surge, qui dormis, &
rge à mórtuis; & illu-
ábit te Chriſtus.

℟. Super omnem terram
ria tua. 349.

Lectio iij. Cap. 6.

DE cétero, fratres, con-
fortámini in Dómi-
, & in poténtia virtútis
. Indúite vos armatú-
a Dei, ut poſsítis ſtare
erſùs inſídias diáboli.
óniam non eſt nobis col-
tátio adverſùs carnem
ſánguinem, ſed adver-
príncipes & poteſtátes,
erſùs mundi rectóres
ebrárum harum, contra
ituália nequítiæ in cœ-
ibus. Proptéreà accípite
natúram Dei, ut poſsí-
reſíſtere in die malo,
n ómnibus perfecti ſtare.
State ergo ſuccincti lumbos
veſtros in veritáte, & in-
dúti lorícam juſtítiæ, & cal-
ceáti pedes in præparatió-
ne Evangélii pacis, in óm-
nibus ſumentes ſcutum fí-
dei, in quo poſsítis ómnia
tela nequíſſimi ígnea extín-
guere.

℟. Dóminus petra mea
& robur. 349.

C A N O N.

Ex Concílio Turonenſi
primo.

Anno 461. *Can.* 1.

CUm láico abſtinéntia
imperétur, ut poſſit ora-
tióni vacans, & Deum dé-
precans, exaudíri; quantò
magis Sacerdótibus, vel Le-
vítis, qui omni momento pa-
ráti eſſe Deo debent in om-
ni mundítia & puritáte ſecú-
ri; ne aut ſacrifícium offer-
re, aut baptizáre, ſi id tém-
poris neceſſitas popóſcerit,
cogantur.

AD VESPERAS.

[*Ante Præſent. Domini omnia
dicuntur ut ſuprà*, 281.

Poſt Præſentationem (*ſi non-
dum ſit Septuageſima*) *omnia
ut in Pſalterio, exceptis quæ
ſequuntur.*

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D.
Omnia detrimentum feci,
& árbitror ut ſtércora, ut
Chriſtum lucrifáciam. *Phi-
lipp.* 3.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis
perículis conſtitútos,
pro humána ſcis fragilitáte
non poſſe ſubſíſtere: da no-
bis ſalútem mentis & cor-

poris; ut ea quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adjuvante vincámus; Per.

DOMINICA IV. poſt Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippenſes.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus & Timótheus, ſervi Jeſu Chriſti, ómnibus ſanctis in Chriſto Jeſu, qui ſunt Philippis, cum Epíſcopis & Diacónibus: Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo in omni memória veſtri ſemper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens ſuper communicatióne veſtra in Evangélio Chriſti, à prima die uſque nunc; confídens hoc ipſum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet uſque in diem Chriſti Jeſu: ſicut eſt mihi juſtum hoc ſentíre pro ómnibus vobis; eò quòd hábeam vos in corde & in vínculis meis, & in defenſióne & confirmatióne Evangélii, ſócios gáudii mei omnes vos eſſe.

℟. Voluntátem timéntium ſe fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet, & ſalvos fáciet eos. * Cuſtódit Dóminus omnes diligentes ſe. ℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, & aures ejus in preces eórum. * Cuſtódit. *Pſ.* 144. 1. *Petr.* 3.

Lectio ij.

TEſtis enim mihi eſt Deus quómodò cúpiam omnes vos in viſcéribus Jeſu Chriſti. Et hoc oro ut cáritas veſtra magis ac magis abundet in ſciéntia & omni ſenſu; ut probétis potióra, ut ſitis ſincéri & ſine offenſa in diem Chriſti, repléti fructu juſtítiæ per Jeſum Chriſtum, in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me ſunt, magis ad profectum venérunt Evangélii: ita ut vincula mea manifeſta fierent in Chriſto in omni prætório, & in céteris ómnibus; & plures è frátribus in Dómino confidentes vínculis meis, abundántiùs audérent ſine timóre verbum Dei loqui.

℟. Dómine, víſita nos in ſalutári tuo, * Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; ut laudéris cum hæreditáte tua. ℣. Iis qui coæquálem nobiſcum ſortíti ſunt fidem, in juſtítia Dei noſtri & Salvatóris Jeſu Chriſti, grátia & pax adimpleátur, * Ad videndum in bonitáte. *Pſ.* 105. 2. *Petr.* 1.

Lectio iij.

QUidam quidem & propter invídiam, & contentiónem; quidam autem & propter bonam voluntátem Chriſtum prædicant; quidam ex caritáte, ſciences quóniam in defenſiónem

Evangélii póſitus ſum. Quidam autem ex contentióne Chriſtum annúntiant, non ſincérè, exiſtimantes preſſúram ſe ſuſcitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omnímodò, ſive per occaſiónem, ſive per veritátem Chriſtus annuntiétur, & in hoc gáudeo, ſed & gaudébo. Scio enim quia hoc mihi provéniet ad ſalútem per veſtram oratiónem, & ſubminiſtratiónem Spíritûs Jeſu Chriſti.

℟. Salvábis me, Dómine, à contradictiónibus pópuli mei: cuſtódies me in caput géntium. Pópulus quem ignóro, ſérviet mihi; *Et exaltábitur Deus fortis ſalútis meæ. ℣. Sermo Dei currat, & clarificétur; * Et exaltábitur. Glória Patri. * Et. 2. Reg. 22. 2. Theſſ. 3.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Epiſtolam ad Philippenſes.

Lectio iv.

PAulus teſtimónium Philippénſibus dat, non ſolùm fídei & periculórum nómine, ſed étiam beneficéntiæ; ubi, inquit, quòd & in princípio Evangélii, & ſemel & bis in uſum mihi miſiſtis, némine álio id præſtante. Hæc ígitur & nos intelligentes, aggrediámur ipſi digni fíeri hujúſmodi exemplis; & primùm quidem promptos ac parátos nos oſtendámus pro Chriſto pati. At enim hoc témpore non eſt qui Chriſtiános inſectétur & vexet. Ergo ut nihil áliud, ſaltèm efficácem & vehementem illórum beneficéntiam imitémur: neque ubi ſemel atque íterùm dedérimus, omni offício perfunctos nos arbitrémur. Etenim per omnem vitam id faciendum eſt. Quemádmodùm dívitum fílii decus áureum circa collum geſtant, illudque nunquam depónunt, tanquam nobilitátis inſigne circumferentes; ita & eleemóſynam nobis ipſis circumdémus oportet, declarantes nos eſſe miſericordis illíus fílios qui ſolem exoríri facit ſuper malos & bonos. At non credunt infidéles? Quin imò per hæc credent, ſi nos hæc præſtitérimus. Nam ſi víderint nos ómnium miſeréri, illumque repræſentáre Præceptórem, ad illíus imitatiónem hoc à nobis fíeri intélligent.

℟. Clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; & de neceſſitátibus eórum liberávit eos. * Miſit Verbum ſuum, & ſanávit eos; & erípuit eos de interitiónibus eórum. ℣. Vidiſtis quóniam miſéricors Dóminus eſt & miſerátor: * Miſit. Pſ. 106. Jac. 5.

Lectio v.

NOſtis profectò, noſtis & vos ex pecúniis mala ómnia, ex pecúniis ſexcenta bella ſolére exíſtere. Quamobrem qui illas contémnere dídicit, tranquillo in portu

ſeipſum locávit, nec damnum poſthàc métuit. Ad hanc enim diſciplínam illum eleemóſyna erudívit: non áppetit poſthàc aliéna; (quómodò enim, cùm ſua profúndat ac donet?) Nullâ poſthàc dívitis invídiâ tángitur; (quómodò enim, cùm pauper fíeri velit?) Ipſúmque ánimæ óculum ab omni labe purum reddit. Atque hæc quidem hic. Quorum verò ibi bonórum compos futúrus ſit, nulla unquam orátio queat expónere. Non unà cum ſtultis virgínibus foris manébit; ſed unà cum prudéntibus, unà cum ſponſo ipſo introíbit, ſpléndidas habens lámpades. Tanta eſt eleemóſynæ virtus: magnâ cum libertáte alumnos ſuos introdúcit, ac nemo contradícit, ſed omnes cedunt. Nam ſi Deum in terram adduxit, idque ipſi perſuáſit ut homo fíeret; multò magis hóminem in cœlum intromíttere póterit: uſque àdeò magna eſt ipsíus poténtia.

℟. Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, & mirabília ejus fíliis hóminum; *Quia ſuſcépit eos de via iniquitátis eórum. ℣. Suſcípite infirmos, ſemper quod bonum eſt ſectámini in omnes: hæc eſt enim volúntas Dei in Chriſto Jeſu; * Quia. *Pſ.* 106. 1. *Theſſ.* 5.

Lectio vj.

ITaque ſi ex miſericórdia atque hóminum amóre Deus homo factus eſt, imò ſi eò adductus eſt ut ſervus fíeret, multò magis propter eam ſervos in domum introdúcet ſuam. Hanc amémus, hanc colámus non uno aut áltero die, ſed per omne tempus, ut ipſa nos bene notos hábeat. Nam ſi ea nos nóverit, & Dóminus noſcet: ſin ignóret, Dóminus étiam ignorábit, ac dicet, Néſcio vos. Verùm abſit ut hanc nos vocem audiámus, ſed beátam illam, Veníte, benedícti Patris mei; poſſidéte parátum vobis regnum à conſtitutióne mundi. Quod útinam nos conſequámur in Chriſto Jeſu Dómino noſtro, cum quo Patri, unàque ſancto Spirítui glória, impérium, honos, nunc & ſemper, & in ſǽcula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℟. Miſericórdiam & veritátem díligit Deus: * Grátiam & glóriam dabit Dóminus: † Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia. ℣. Hílarem datórem díligit Deus; potens eſt autem omnem grátiam abundáre fácere in vobis: * Grátiam. Glória Patri. † Non privábit. *Pſ.* 83. 2. *Cor.* 9.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore; Aſcendente Jeſu in navículam, ſecúti ſunt eum diſcípuli ejus: & ecce motus magnus factus eſt in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus; ipſe

rò dormiébat. Et ré-

ília ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
rm. 2. in Pſ. 25.
Udiſtis in Evangélio,
Periclitabátur naví-
giuin in ſtagno, &
bat Jeſus. Navigámus
oddam ſtagnum, &
& procellæ non de-
entatiónibus quotidiá-
jus ſéculi propè opplé-
ſtrum navígium. Unde
fit, niſi quia dormit
Si non dormíret in te
tempeſtátes iſtas non
ris; ſed tranquillitá-
abéres intériùs, con-
nte tecum Jeſu.
Ecce motus magnus fa-
ſt in mari, ita ut na-
operirétur flúctibus;
verò dormiébat. Et
uli ejus ſuſcitavérunt
dicentes: * Dómine,
nos, perímus. ℣. Exur-
uare obdormis, Dó-
? ádjuva nos: * Dó-
, ſalva nos, perímus.
. 8. Pſ. 43.
Lectio viij.
Jid eſt autem, Dormit
Jeſus? Fides tua quæ
: Jeſu, obdormívit.
nt procellæ ſtagni hu-
ides malos florére, bo-
boráre; tentátio eſt,
s eſt. Et dicit ánima
D Deus, ipſa eſt juſtítia
mali flóreant, boni la-
t? Dicis Deo: Ipſa eſt
a tua? Et Deus tibi:
ſt fides tua? hæc enim
romíſi? ad hoc Chri-

ſtiánus factus es, ut in ſéculo iſto floréres? Unde hoc dicis? unde flúctibus ſtagni & tempeſtáte turbáris? Quia dormit Jeſus; id eſt, quia fides tua quæ eſt de Jeſu, ſopíta eſt in corde tuo.

℟. Exurgens Jeſus, ait diſcípulis: * Quid tímidi eſtis? necdum habétis fidem? ℣. Qui timet Dóminum, non pavébit, quóniam ipſe eſt ſpes ejus. * Quid tímidi eſtis? necdum habétis fidem. *Marc. 4. Eccli. 34.*

Lectio ix.

Quid facis ut liberéris? Excita Jeſum, & dic: Magiſter, perímus. Movent enim incerta ſtagni: perímus. Evigilábit ille: id eſt, redíbit ad te fides tua; & adjuvante illo, conſiderábis in ánima tua, quia quæ dantur modò malis, non cum illis perſeverábunt; tibi autem quod promíttitur, manébit in æternum. Evigilante Chriſto, jam tempeſtas illa non quátiet cor tuum, non opplébunt fluctus navim tuam; quia fides tua ímperat ventis & flúctibus, & tránſiet perículum.

℟. Vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo. Clamavérunt ad Dóminum: * Et ſtátuit procellam in auram; & † Siluérunt fluctus maris. ℣. Comminátus eſt Jeſus vento, & dixit mari: Tace, obmuteſce; * Et ſtátuit. Glória Patri. † Siluérunt fluctus maris. *Pſ. 106. Marc. 4.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.*
Surgens Jeſus, imperávit ventis & mari; & facta eſt tranquíllitas magna. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis perículis conſtitútos, pro humána ſcis fragilitáte non poſſe ſubsíſtere: da nobis ſalútem mentis & córporis; ut ea quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adjuvante, vincámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Anno 1576. *C.* 3.

EXemplo ſanctórum, vos paupertáte, ſobrietáte ac parcimóniâ ita ágite, ut non modò à ſupervacaneárum rerum úſibus abſtinentes, ſed veſtro étiam defraudantes victu, Eccléſias veſtras & altária exornétis, aliénis item neceſſitátibus ſubveniátis, & paupéribus opitulémini.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G.
Hómines miráti ſunt, dicentes: Qualis eſt hic, quia venti & mare obédiunt ei? *Matth.* 8.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De Epiſtola ad Philippenſes.

Lectio j. Cap. 2.

SI qua conſolátio in Chriſto, ſi quod ſolátium caritátis, ſi qua ſocíetas Spíritûs, ſi qua víſcera miſeratiónis; impléte gáudium meum, ut idem ſapiátis, eamdem caritátem habentes, unánimes, idipſum ſentientes; nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam, ſed in humilitáte ſuperióres ſibi ínvicem arbitrantes; non quæ ſua ſunt ſinguli conſiderantes, ſed ea quæ aliórum.

℟. Voluntátem. 558.

Lectio ij.

ITaque, caríſſimi mei, (ſicut ſemper obediſtis) non ut in præſéntia mei tantùm, ſed multò magis nunc in abſéntia mea, cum metu & tremóre veſtram ſalútem operámini. Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte. Omnia autem fácite ſine murmuratiónibus & hæſitatiónibus; ut ſitis ſine queréla, & ſimplices fílii Dei, ſine reprehenſióne in médio natiónis pravæ & perverſæ, inter quos lucétis ſicut luminária in mundo.

℟. Dómine. 558.

Lectio iij. Cap. 4.

DE cétero, fratres, quæcumque ſunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque juſta, quæcumque ſancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplínæ, hæc cogitáte. Quæ & didiciſtis, & accepiſtis, & audiſtis, & vidíſtis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiſcum. Gavíſus ſum autem in Dómino vehementer, quóniam tan-

dem aliquando refloruiſtis pro me ſentíre, ſicut & ſentiebátis; occupáti autem erátis. Non quaſi propter penúriam dico; ego enim dídici, in quibus ſum, ſuffíciens eſſe. Scio & humiliári, ſcio & abundáre, (ubíque & in ómnibus inſtitútus ſum) & ſatiári & eſuríre, & abundáre & penúriam pati. Omnia poſſum in eo qui me confortat.

℟. Salvábis me. 359.

CANON.

Ex Concílio Toletáno tértio. *Anno* 589. *C.* 7.

PRo reveréntia Dei Sacerdótum, id universa ſancta conſtítuit Synodus, ut quia ſolent crebrò menſis otióſæ fábulæ interpóni, in omni ſacerdotáli convívio léctio Scripturárum divinárum miſceátur: per hoc enim & ánimæ ædificantur ad bonum, & fábulæ non neceſſáriæ prohibentur.

FERIA TERTIA.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Coloſſenſes.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Timótheus frater, iis qui ſunt Coloſſis, ſanctis, & fidélibus frátribus in Chriſto Jeſu: Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ágimus Deo & Patri Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ſemper pro vobis orantes: audientes fidem veſtram in Chriſto Jeſu, & dilectiónem quam habétis in ſanctos omnes, propter ſpem quæ repóſita eſt vobis in cœlis, quam audiſtis in verbo veritátis Evangélii quod pervénit ad vos, ſicut & in univerſo mundo eſt, & fructíficat, & creſcit ſicut in vobis ex ea die quâ audiſtis & cognoviſtis grátiam Dei in veritáte.

℟. Clamavérunt. 359.

Lectio ij.

IDeò & nos ex qua die audívimus, non ceſſámus pro vobis orantes, & poſtulantes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus in omni ſapiéntia & intellectu ſpiritáli; ut ambulétis digne Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & creſcentes in ſciéntia Dei: in omni virtúte confortáti, ſecundùm poténtiam claritátis ejus in omni patiéntia, & longanimitáte cum gáudio: grátias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem ſortis ſanctórum in lúmine, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Filii dilectiónis ſuæ, in quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum.

℟. Confiteantur. 360.

Lectio iij. Cap. 2.

SIcut ergo accepiſtis Jeſum Chriſtum Dóminum, in ipſo ambuláte, radicáti & ſuperædificáti in ipſo, & confirmàti fide, ſicut & didiciſtis, abundantes in illo in gratiárum actióne

Vidéte ne quis vos decípiat per philoſóphiam & inánem falláciam, ſecundùm traditiónem hóminum, ſecundùm elementa mundi, & non ſecundùm Chriſtum; quia in ipſo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter; & eſtis in illo repléti, qui eſt caput omnis principátûs & poteſtátis: in quo & circumciſi eſtis circumciſióne non manufactâ in expoliatióne córporis carnis, ſed in circumciſióne Chriſti; conſepulti ei in baptiſmo, in quo & reſurrexiſtis per fidem operatiónis Dei qui ſuſcitávit illum à mórtuis.

℟. Miſericórdiam & veritátem. 360.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Anno 1576. *Part.* 3. *tit. Monitiones.*

NE Clérici apud ſe libros hábeant aut legant, quorum lectióne bene agendi ſtúdium, & morum diſciplína, & timor caritaſque Dei languéſcere poſſit: quales libri ſunt, qui res vel inánes, vel jocóſas, vel ſcurríles, ridiculaſve, vel impúras cóntinent.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Coloſſenſes.

Lectio j. Cap. 3.

INdúite vos ſicut electi Dei, ſancti & dilecti, víſcera miſericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéſtiam, patiéntiam; ſupportantes ínvicem, & donantes vobiſmetipſis, ſi quis adversùs áliquem habet querélam. Sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod eſt vínculum perfectiónis: & pax Chriſti exultet in córdibus veſtris, in qua & vocáti eſtis in uno córpore; & grati eſtóte.

℟. Voluntátem timéntium ſe. 358.

Lectio ij.

VErbum Chriſti hábitet in vobis abundanter in omni ſapiéntia, docentes & commonentes voſmetipſos pſalmis, hymnis, & cánticis ſpirituálibus; in grátia cantantes in córdibus veſtris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti, grátias agentes Deo & Patri per ipſum. Mulíeres, ſúbditæ eſtóte viris, ſicut oportet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres veſtras, & nolíte amári eſſe ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia; hoc enim plácitum eſt in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios veſtros, ut non puſillo ánimo fiant.

℟. Dómine. 358.

Lectio iij. Cap. 3. & 4.

SErvi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus; non ad óculum servientes, quaſi homínibus placentes, ſed in ſimplicitáte cordis timentes

Deum. Quodcumque fácitis, ex ánimo operámini ſicut Dómino, & non homínibus; ſciéntes quòd à Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Chriſto ſervíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníquè geſſit; & non eſt perſonárum accéptio apud Deum. Dómini, quod juſtum eſt & æquum, ſervis præſtáte; ſciéntes quòd & vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni inſtáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Salvábis me. 359.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Anno 633. C. 19.

DEinceps qui non promoveántur ad ſacerdótium, ex régulis Canónum neceſsárió crédimus inferendum; id eſt, qui in áliquo crímine detecti ſunt, qui infámiæ notâ aſperſi ſunt, qui ſcélera áliqua per públicam pœniténtiam admiſiſſe confeſſi ſunt.

FERIA QUINTA.

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicenſes.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus, Eccléſiæ Theſſalonicénſium in Deo Patre, & Dómino Jeſu Chriſto: Grátia vobis & pax. Grátias ágimus Deo ſemper pro ómnibus vobis, memóriam veſtri faciéntes in oratiónibus noſtris ſine intermiſſióne, mémores óperis fídei veſtræ, & labóris, & caritátis, & ſuſtinéntiæ ſpei Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ante Deum & Patrem noſtrum: ſciéntes, fratres dilecti à Deo, electiónem veſtram; quia Evangélium noſtrum non fuit ad vos in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte, & in Spíritu ſancto, & in plenitúdine multa, ſicut ſcitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Clamavérunt ad Dóminum. 359.

Lectio ij. Cap. 2.

EXhortátio enim noſtra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, ſed ſicut probáti ſumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quaſi homínibus placentes, ſed Deo qui probat corda noſtra. Neque enim aliquando fúimus in ſermóne adulatiónis, ſicut ſcitis; neque in occaſióne avarítiæ, Deus teſtis eſt; nec quærentes ab homínibus glóriam, neque à vobis, neque ab áliis. Cùm poſſémus vobis óneri eſſe, ut Chriſti Apóſtoli; ſed facti ſumus párvuli in médio veſtrûm, tanquam ſi nutrix fóveat fílios ſuos. Ita deſiderántes vos, cúpidè volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras; quóniam caríſſimi nobis facti eſtis.

℟. Confiteántur. 360.

Lectio iij.

MEmores enim eſtis, fratres, labóris noſtri & fatigatiónis: nocte ac die operantes, ne quem veſtrûm gravarémus, prædicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos teſtes eſtis, & Deus, quàm ſanctè, & juſtè, & ſine queréla, vobis qui credidiſtis, fúimus; ſicut ſcitis quáliter unumquemque veſtrûm, (ſicut pater fílios ſuos) deprecantes vos, & conſolantes, teſtificáti ſumus, ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in ſuum regnum & glóriam. Ideo & nos grátias ágimus Deo ſine intermiſſióne; quóniam cùm accepiſſétis à nobis verbum audítûs Dei, accepiſtis illud, non ut verbum hóminum, ſed (ſicut eſt verè) verbum Dei qui operátur in vobis qui credidiſtis.

℟. Miſericórdiam. 360.

C A N O N.

Ex Epíſtola ſancti Auguſtíni Epíſcopi ad Bonifácium.

Script. circa ann. 417.

UT conſtitueréntur in Eccléſia, ne quiſquam poſt alicújus críminis pœniténtiam clericátum accípiat, vel ad clericátum rédeat, vel in clericátu máneat, non deſperatióne indulgéntiæ, ſed rigóre factum eſt diſciplínæ. Verùm in hujúſmodi cauſis, ubi aliquando non hujus aut illíus hóminis eſt perículum, ſed populórum ſtrages jacent, detrahendum eſt áliquid ſeveritáti, ut majóribus malis ſanandis cáritas ſincéra ſubvéniat.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola prima ad Theſſalonicenſes.

Lectio j. Cap. 4.

DE cétero, fratres, rogâmus vos, & obſecrámus in Dómino Jeſu, ut quemádmodùm accepiſtis à nobis quómodò opórteat vos ambuláre & placére Deo, ſic & ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jeſum. Hæc eſt enim volúntas Dei, ſanctificátio veſtra; ut abſtineátis vos à fornicatióne, ut ſciat unuſquiſque veſtrûm vas ſuum poſſidére in ſanctificatióne & honóre, non in paſſióne deſidérii, ſicut & gentes quæ ignórant Deum: & ne quis ſupergrediátur neque circumvéniat in negótio fratrem ſuum; quóniam vindex eſt Dóminus de iis ómnibus, ſicut prædíximus vobis & teſtificáti ſumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem.

℟. Voluntátem timéntium ſe. 358.

Lectio ij. Cap. 5.

DE tempóribus autem & momentis, fratres, non indigétis ut ſcribámus vobis. Ipſi enim diligenter ſcitis quia dies Dómini, ſicut fur in nocte, ita véniet. Cùm

enim dixerint: Pax & ſecúritas, tunc repentínus eis ſupervéniet intéritus, ſicut dolor in útero habentis, & non effúgient. Vos autem, fratres, non eſtis in ténebris, ut vos dies illa tanquam fur comprehendat. Omnes enim vos filii lucis eſtis, & filii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum. Igitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus, & ſóbrii ſimus.

℟. Dómine, viſita nos in ſalutári. 358.

Lectio iij.

ROgámus autem vos, fratres, ut noséritis eos qui labórant inter vos, & præſunt vobis in Dómino, & monent vos, ut habeátis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum: pacem habéte cum eis. Rogámus autem vos, fratres, corrípite inquiétos, conſolámini puſillánimes, ſuſcípite infirmos, patientes eſtóte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alícui reddat; ſed ſemper quod bonum eſt ſectámini in ínvicem, & in omnes. Semper gaudéte. Sine intermiſſióne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc eſt enim voluntas Dei in Chriſto Jeſu in ómnibus vobis. Spíritum nolíte extínguere. Prophétias nolíte ſpérnere. Omnia autem probáte: quod bonum eſt tenéte: ab omni ſpécie mala abſtinéte vos.

℟. Salvábis me. 359.

CANON.

Ex Epiſtola Rabáni Mauri Archiepiſcopi Moguntíni ad Heribaldum Epiſcopum.

Script. ann. 853.

HI qui deprehenſi vel capti públicè fúerint in crimínibus, ſecundùm Cánonum instituta ex próprio gradu décidant; quia ſcándalum eſt pópulo Dei táles perſónas ſupra ſe póſitas habére, quas ultrà modum vitióſas eſſe conſtat. Qui autem de prædictis peccátis abſcóndite à ſe admiſſis per occultam confeſſiónem, coram óculis Dei, præſente étiam ſacerdóte qui eis indictúrus eſt pœniténtiam, confitentur, ſi ſe per jejúnia & eleemóſynas vigiliaſque, & ſacras orationes purgáre certáverint, iis étiam, gradu ſerváto, ſpes véniæ de miſericórdia Dei promittenda eſt.

SABBATO.

Incipit Epiſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicenſes.

Lectio j. Cap. I.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus, Eccléſiæ Theſſalonicénſium, in Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto: Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ágere debémus ſemper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum eſt, quóniam ſupercréſcit fides veſtra, & abundat cáritas uniuſcujuſque veſtrûm in

invicem; ita ut & nos ipſi in vobis gloriémur in Eccléſiis Dei, pro patiéntia veſtra, & fide, & in ómnibus perſecutiónibus veſtris, & tribulatiónibus quas ſuſtinétis in exemplum juſti judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo & patímini. Si tamen juſtum eſt apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tribulant; & vobis qui tribulámini, réquiem nobiſcum in revelatióne Dómini Jeſu de cœlo cum Angelis virtútis ejus.

℟. Clamavérunt ad Dóminum. 359.

Lectio ij. Cap. 2.

ROgámus autem vos, fratres, per adventum Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & noſtræ congregatiónis in ipſum, ut non citò moveámini à veſtro ſenſu, neque terreámini, neque per ſpíritum, neque per ſermónem, neque per epíſtolam tanquam per nos miſſam, quaſi inſtet dies Dómini. Ne quis vos ſedúcat ullo modo; quóniam niſi vénerit diſcéſſio primùm, & revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adverſátur, & extóllitur ſupra omne quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei ſédeat, oſtendens ſe tanquam ſit Deus. Non retinétis quòd cùm adhuc eſſem apud vos, hæc dicébam vobis? Et nunc quid detíneat ſcitis, ut revelétur in ſuo témpore. Nam myſtérium jam operátur iniquitátis; tantùm ut qui tenet nunc, téneat, donec de médio fiat. Et tunc revelábitur ille iníquus, quem Dóminus Jeſus interfíciet ſpíritu oris ſui; & déſtruet illuſtratióne adventûs ſui eum.

℟. Confiteantur Dómino. 360.

Lectio iij. Cap. 3.

NAm & cùm eſſémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis; quóniam ſi quis non vult operári, nec mandúcet. Audívimus enim inter vos quoſdam ambuláre inquiétè, nihil operantes, ſed curiósè agentes. Iis autem qui ejúſmodi ſunt, denuntiámus, & obſecrámus in Dómino Jeſu Chriſto, ut cum ſiléntio operantes, ſuum panem mandúcent. Vos autem, fratres, nolíte defícere benefacientes. Quòd ſi quis non óbedit verbo noſtro per epíſtolam, hunc notáte, & ne commiſceámini cum illo ut confundátur; & nolíte quaſi inimícum exiſtimáre, ſed corrípite ut fratrem. Ipſe autem Dóminus pacis det vobis pacem ſempitérnam in omni loco. Dóminus ſit cum ómnibus vobis. Salutátio meâ manu Pauli, quod eſt ſignum in omni epíſtola: ita ſcribo. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

℟. Miſericórdiam & veritátem. 360.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14.

C. 1.

EI cui aſcenſus ad ſacros Ordines à ſuo Prælàto, ex quacumque cauſa, étiam ob occultum crimen quomodólibet, étiam extrajudiciáliter, fúerit interdíctus; nulla contra ipsíus Prælàti voluntâtem conceſſa licéntia de ſe promovéri faciendo, ſuffragétur.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Chriſtus Jeſus dedit redemptiónem ſemetipſum pro ómnibus, teſtimónium tempóribus ſuis. 1. *Tim.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V. poſt Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti ſecundùm impérium Dei ſalvatóris noſtri, & Chriſti Jeſu ſpei noſtræ: Timótheo dilecto fílio in fide; Grátia, miſericórdia & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Sicut rogávi te ut remanéres Epheſi, cùm irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibuſdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, & genealógiis interminátis, quæ quæſtiónes præſtant magìs quàm ædificatiónem Dei, quæ eſt in fide. Finis autem præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vanilóquium, volentes eſſe legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. Díriget Dóminus manſuétos in judício: docébit mites vias ſuas. * Univerſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas, requiréntibus teſtamentum ejus. ℣. Sectáre juſtítiam, fidem, caritátem, & pacem; ſtultas autem & ſine diſciplína quæſtiónes devíta. * Univerſæ. *Pſ.* 25. 2. *Tim.* 2.

Lectio ij.

GRátias ago ei qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério, qui priùs blaſphémus fui, & perſecútor, & contumelióſus; ſed miſericórdiam Dei conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini noſtri cum fide, & dilectióne quæ eſt in Chriſto Jeſu. Fidélis ſermo, & omni acceptióne dignus, quòd Chriſtus Jeſus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum: ſed ídeo miſericórdiam conſecútus ſum, ut in me primo oſténderet Chriſtus Jeſus omnem patiéntiam, ad informatiónem

eórum qui creditúri ſunt illi in vitam æternam.

℟. Uſquequò, Deus, improperábit inimícus? irrítat adverſárius nomen tuum in finem? Deus autem rex noſter ante ſécula: * Operátus eſt ſalútem in médio terræ. ℣. Fílius hóminis non venit ánimas pérdere, ſed ſalváre: * Operátus eſt ſalútem. *Pſ.* 73. *Luc.* 9.

Lectio iij. Cap. 2.

OBſecro ígitur primùm ómnium fieri obſecratiónes, oratiónes, poſtulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus, pro régibus, & ómnibus qui in ſublimitáte ſunt; ut quiétam & tranquillam vitam agámus in omni pietáte & caſtitáte. Hoc enim bonum eſt, & acceptum coram ſalvatóre noſtro Deo, qui omnes hómines vult ſalvos fíeri, & ad agnitiónem veritátis veníre. Unus enim Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Chriſtus Jeſus, qui dedit redemptiónem ſemetipſum pro ómnibus, teſtimónium tempóribus ſuis.

℟. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, & veritátis ſuæ dómui Iſrael. * Vidérunt omnes términi terræ ſalutáre Dei noſtri. ℣. Deus erat in Chriſto mundum reconcílians ſibi, non réputans illis delícta ipſórum. * Vidérunt. Glória Patri. * Vidérunt. *Pſ.* 97. 2. *Cor.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

De verb. Apoſt. Serm. 175. *C.* 1. *aliàs* 9.

Lectio iv.

FIdélis ſermo, & omni acceptióne dignus, quia Chriſtus Jeſus venit in mundum peccatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum. Nulla cauſa fuit veniendi Chriſto Dómino, niſi peccatóres ſalvos fáceret. Tolle morbos, tolle vúlnera, & nulla cauſa eſt medicínæ. Si venit de cœlo magnus médicus, magnus per totum orbem terræ jacébat ægrótus. Ipſe ægrótus genus humánum eſt.

℟. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus. * Anima mea, noli oblivíſci omnes retributiónes ejus, qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℣. Miſericórdiam conſecútus ſum, ut in me primo oſténderet Chriſtus Jeſus omnem patiéntiam. * Anima. *Pſ.* 102. 1. *Tim.* 1.

Serm. 176. *Cap.* 4.

Lectio v.

DIcit Paulus unicuíque ægróto & de ſe volenti deſperáre: Qui curávit me, miſit me ad te; & dixit mihi, Illi deſperanti vade, & dic quid habuiſti, quid in te ſanávi, quàm citò ſanávi: de cœlo vocávi; unâ voce percuſſi, & dejéci; áliâ erexi, & elégi; tértiâ

implévi, & miſi; quartâ liberávi, & coronávi. Vade, dic ægrótis, clama deſperátis: Fidélis ſermo & omni acceptióne dignus, quia Chriſtus Jeſus venit in mundum peccatóres ſalvos fácere. Quid timétis? Quid trepidátis? Quorum primus ego ſum. Ego, inquit, vobis loquor, ſanus ægrotántibus, ſtans jacéntibus, ſecúrus deſperántibus. Ideo enim miſericórdiam conſecútus ſum, ut in me oſténderet Chriſtus Jeſus omnem longanimitátem.

℟. Quómodò miſerétur pater filiórum, miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe; quóniam * Ipſe cognóvit figmentum noſtrum, recordátus eſt quóniam pulvis ſumus. ℣. Non ex opéribus juſtítiæ quæ fécimus nos, ſed ſecundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit: * Ipſe. *Pſ.* 102. *Tit.* 3.

Lectio vj. Cap. 5.

NOlíte ergo deſperáre. Ægróti eſtis, accédite ad eum, & ſanámini: cæci eſtis, accédite ad eum, & illuminámini: & qui ſani eſtis, ei grátias ágite; & qui ægrotátis, ad eum ſanandi cúrrite: dícite omnes, Veníte, adorémus, & proſternámur ei, & plorémus coram Dómino qui fecit nos & hómines & ſalvos. Nam ſi ille nos fecit hómines, nos autem ipſi nos fécimus ſalvos; áliquid illo mélius fécimus: mélior eſt enim ſalvus homo, quàm quílibet homo. Si ergo te Deus fecit hóminem, & tu te feciſti bonum hóminem; quod tu feciſti, mélius eſt. Noli te extóllere ſuper Deum; ſubde te Deo, adóra, proſtérnere, confitére illi qui fecit te; quia nemo récreat, niſi qui creat; nemo réficit, niſi qui fecit.

℟. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idipſum. * Accédite ad eum, & illuminámini; & † Fácies veſtræ non confundentur. ℣. Dignos nos fecit in partem ſortis ſanctórum in lúmine, qui eripuit nos de poteſtáte tenebrárum. * Accédite ad eum. Glória Patri. † Fácies. *Pſ.* 33. *Col.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore; Parábolam propóſuit turbis Jeſus, dicens: Símile factum eſt regnum cœlórum hómini qui ſeminávit bonum ſemen in agro ſuo. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De verbis Evang. Serm. 88.

HOc in myſtério lectiónis hujus cognóvimus, fratres, eſſe intùs in Eccléſia bonos & malos, quod ſæpè dícimus frumentum & páleam. Nemo ante tempus déſerat

áream, tóleret páleam in tritúra, tóleret in área; quod enim tóleret, in hórreo non habébit. Véniet ventilátor qui dívidet malos à bonis. Erit étiam corporális ſeparátio, quam modò ſpiritális præcédit. A malis corde ſemper disjungímini, ad tempus cautè córpore copulámini; nec tamen negligentes ſitis in corrigendis veſtris, ad curam ſcílicet veſtram quoquómodò pertinéntibus, monendo, docendo, hortando, terrendo.

℟. Símile factum eſt regnum cœlórum hómini qui * Seminávit bonum ſemen in agro ſuo; cùm autem dormírent hómines, inimícus ſuperſeminávit zizánia. ℣. Ad imáginem ſimilitúdinis ſuæ Deus fecit hóminem; invídiâ autem diáboli mors introívit in orbem terrárũ. * Seminávit. *Matth.* 13. *Sap.* 2.

Lectio viij.

DUóbus modis non te máculat malus: ſi non conſéntias, & ſi redárguas; hoc eſt non communicáre, non conſentíre. Communicátur quippè, quando facto ejus conſórtium voluntátis vel approbatiónis adjúngitur. Hoc ergo nos ádmonens Apóſtolus, ait: Nolíte communicáre opéribus infructuóſis tenebrárum. Et quia parum erat non conſentíre, ſi ſequerétur negligéntia diſciplínæ; Magìs autem, inquit, & redargúite. Quid eſt, Magìs autem & redargúite? Reprehéndite, corrípite, coercéte. Deinde in ipſa correctióne vel coercitióne alienórum peccatórum cavendum eſt ne ſe extollat qui álterum córripit. Neque ergo conſentientes ſitis malis ut approbétis, neque negligentes ut non arguátis, neque ſuperbientes ut inſultanter arguátis.

℟. Zizánia fílii ſunt nequam; inimícus autem qui ſeminávit ea, eſt diábolus. * Sicut colliguntur zizánia, & igni comburuntur; ſic erit in conſummatióne ſǽculi. ℣. In diem perditiónis ſervátur malus, & ad diem furóris ducétur. * Sicut colliguntur. *Matth.* 13. *Job* 21.

Lectio ix.

QUi deſerúerit unitátem, víolat caritátem: & quiſquis víolat caritátem, quódlibet magnum hábeat, ipſe nihil eſt. Si linguis hóminum loquátur & Angelórum, ſi ſciat ómnia ſacraménta, ſi hábeat omnem ſidem ut montes tránsferat, ſi diſtríbuat ómnia ſua paupéribus, ſi corpus ſuum tradat ut árdeat; nihil eſt, nihil ei prodeſt. Univerſa inutíliter habet, qui unum illud quo univerſis utátur non habet. Amplectámur ítaque caritátem, ſtudentes ſerváre unitátem ſpíritûs in vínculo pacis. Non nos ſedúcant qui carnáliter intélligunt, & corporáliter ſeparatiónem facientes, ab Eccléſiæ frumentis toto orbe diffúſis ſpi-

ritáli ſacrilégio ſeparantur: Per totum enim mundúm ſeminátum eſt bonum ſemen.

℟. Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos; & cólligent eos qui fáciunt iniquitátem, & mittent eos in camínum ignis. * Tunc † Juſti fulgébunt ſicut ſol in regno Patris eórum. ℣. Juſtum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. * Tunc. Glória Patri. † Juſti. *Matth.* 13. *Eccleſ.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Dómine, nonne bonum ſemen ſeminaſti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matth.* 13.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæſumus, Dómine, contínuâ protectióne cuſtódi; ut quæ in ſola ſpe grátiæ cœleſtis innítitur, tuâ ſemper protectióne muniátur; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *de Ref. C.* 7.

QUi ſuâ voluntáte homicídium perpetráverit, etiamſi crimen id nec órdine judiciário probátum, nec áliâ ratióne públicum, ſed occultum fúerit, nullo témpore ad ſacros Ordines promovéri poſſit: nec illi áliqua Eccleſiáſtica beneficia, etiamſi curam non hábeant animárum, conferri líceat; ſed omni órdine, ac benefício, & offício eccleſiáſtico perpétuò cáreat.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in faſcículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matth.* 13.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola prima ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

FIdélis ſermo: Si quis Epiſcopátum deſíderat, bonum opus deſíderat. Oportet ergo Epíſcopum irreprehensíbilem eſſe, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem, non vinolentum, non percuſſórem, ſed modeſtum; non litigióſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui bene præpóſitum, fílios habentem ſúbditos cum omni caſtitáte. Si quis autem dómui ſuæ præeſſe neſcit, quómodò Eccléſiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum; ne in ſupérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & teſtimónium habére bonum ab iis qui foris ſunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℟. Díriget. 369.

Lectio ij. Cap. 4. & 5.

NEmo adoleſcéntiam tuam contemnat; ſed exemplum eſto fidélium in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte. Dum vénio, attende lectióni, exhortatióni,

& doctrínæ. Noli negligere grátiam quæ in te eſt, quæ data eſt tibi per prophetíam cum impoſitióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his eſto, ut profectus tuus manifeſtus ſit ómnibus. Atténde tibi, & doctrínæ: inſta in illis. Hoc enim fáciens, & teipſum ſalvum fácies, & eos qui te áudiunt. Senióren ne increpáveris, ſed óbſecra ut patrem: júvenes, ut fratres: anus, ut matres: juvénculas, ut ſorores in omni caſtitáte. Viduas honóra, quæ verè víduæ ſunt.

℟. Uſquequò. 370.

Lectio iij. Cap. 6.

Eſt autem quæſtus magnus píetas cum ſufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póſſumus. Habentes autem aliménta, & quibus tegámur, iis contenti ſumus. Nam qui volunt dívites fíeri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & deſidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. Radix enim ómnium malórum eſt cupíditas: quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inſeruérunt ſe dolóribus multis. Tu autem, ò homo Dei, hæc fuge: ſectáre verò juſtítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, manſuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam ætérnam in qua vocátus es, & confeſſus bonam confeſſiónem coram multis téſtibus.

℟. Recordáre eſt. 370.

C A N O N.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1563. *Seſſ.* 24. *C.* 6.

Liceat Epíſcopis in irregularitátibus ómnibus & ſuſpenſiónibus ex delicto occulto provenientibus, exceptâ eâ quæ óritur ex homicídio voluntário, & exceptis áliis deductis ad forum contentióſum, diſpenſare; & in quibuſcumque cáſibus occultis, étiam Sedi Apoſtólicæ reſervátis, delinquentes quoſcumque ſibi ſúbditos, in diœcéſi ſua per ſeipſos, aut Vicárium ad id ſpeciáliter deputandum, in foro conſciéntiæ gratìs abſólvere, impóſitâ pœniténtiâ ſalutári.

FERIA TERTIA.

Incipit Epíſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 1.

Paulus Apóſtolus Jeſu Chriſti, per voluntátem Dei, ſecundùm promiſſiónem vitæ quæ eſt in Chriſto Jeſu: Timótheo caríſſimo fílio, grátia, miſericórdia, pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Grátias ago Deo, cui ſérvio à progenitóribus in conſciéntia pura, quòd ſine intermiſſióne hábeam tuî memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die deſíderans te vidére, memor lacrymárum tuárum, ut gáudio impléar, recordatiónem accí-

plexit ejus fidei quæ eſt in te non ficta, quæ & habitâvit primùm in âvia tua Lóide, & matre tua Eúnice, certus ſum autem quòd & in te. Propter quam cauſam admóneo te ut reſúſcites grátiam Dei, quæ eſt in te per impoſitiónem mánuum meórum.

℟. Bénedic. 370.

Lectio ij. Cap. 2.

TU ergo, fili mi, confortáre in grátia quæ eſt in Chriſto Jeſu; & quæ audiſti à me per multos teſtes, hæc commenda fidélibus homínibus, qui idónei erunt & álios docére. Labóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu. Nemo militans Deo, ímplicat ſe negótiis ſeculáribus; ut ei pláceat cui ſe probávit. Nam & qui certat in agóne, non coronátur niſi legítime certáverit. Laborantem agrícolam oportet primùm de frúctibus percípere. Intéllige quæ dico; dabit enim tibi Dóminus in ómnibus intellectum.

℟. Quómodò. 371.

Lectio iij.

JUvenília autem deſidéria fuge; ſectáre veró juſtítiam, fidem, caritátem, & pacem cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem & ſine diſciplína quæſtiónes devíta; ſciens quia génerant lites. Servum autem Dómini non oportet litigáre; ſed manſuétum eſſe ad omnes, docíbilem, patientem, cum modéſtia corripientem eos qui reſiſtunt veritáti: nequando Deus det illis pœniténtiam ad cognoſcendam veritátem, & reſipiſcant à diáboli láqueis, à quo captívi tenentur ad ipsíus voluntátem.

℟. Magnificáte. 371.

CANON.

Ex Decréto Nicolái Papæ primi.

Circa annum 860.

HI qui árbores incídere videntur, ſi contígerit ut cadens arbor occíderit hóminem, inculpábiles ſint atque innóxii; quia nec voluntáte eórum, nec deſidério homicídium perpetrátum eſt. Si veró áliquâ eórum culpâ, vel neglectu, morientis hóminis intéritus cognóſcitur adveníre, abjiciendi ſunt à gradu, & in ſacro Ordine nullátenus ſuſcipiendi.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

HOc autem ſcito, quòd in noviſſimis diébus inſtábunt témpora periculóſa: erunt hómines ſeipſos amantes, cúpidi, eláti, ſuperbi, blaſphémi, paréntibus non obedientes, ingráti, ſceleſti, ſine affectióne, ſine pace, criminatóres, incontinentes, immítes, ſine benignitáte, proditóres, protervi, túmidi, & voluptátum amatóres magìs

quàm Dei; habentes ſpéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Et hos devíta: ex his enim ſunt qui pénetrant domos, & captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducuntur váriis deſidériis; ſemper diſcentes, & nunquam ad ſciéntiam veritátis pervenientes.

℟. Díriget. 369.

Lectio ij.

TU autem aſſecútus es meam doctrínam, inſtitutiónem, propóſitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, perſecutiónes, paſſiónes, quália mihi facta ſunt Antiochíæ, Icónii, & Lyſtris: quales perſecutiónes ſuſtínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes qui piè volunt vívere in Chriſto Jeſu, perſecutiónem patientur. Mali autem hómines & seductóres profícient in pejus; errantes, & in erró-rem mittentes. Tu verò pérmane in iis quæ didiciſti, & crédita ſunt tibi; ſciens è quo didíceris, & quia ab infántia ſacras lítteras noſti, quæ te poſſunt inſtrúere ad ſalútem per fidem quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. Uſquequò. 370.

Lectio iij. Cap. 4.

TEſtíficor coram Deo, & Jeſu Chriſto qui judicatúrus eſt vivos & mórtuos, per adventum ipſíus, & regnum ejus: prædica verbum, inſta opportúnè, importunè: árgue, óbſecra, íncrepa in omni patiéntia & doctrína. Erit enim tempus, cùm ſanam doctrínam non ſuſtinébunt, ſed ad ſua deſidéria coacervábunt ſibi magiſtros prurientes áuribus; & à veritáte quidem audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangeliſtæ, miniſtérium tuum imple. Sóbrius eſto.

℟. Recordátus eſt Dóminus. 370.

C A N O N.

Ex Concílio Ilerdenſi.

Anno 524. Can. 1.

DE Cléricis qui in obſeſſiónis neceſſitáte póſiti fuérunt, id ſtatuendum eſt, ut qui altári miniſtrant, & Chriſti corpus & ſánguinem tradunt, vel vaſa ſacra offício deputáta contrectant, ab omni humáno ſánguine, étiam hoſtíli, ſe abſtíneant. Quòd ſi in hoc incíderint, duóbus annis, tam offício, quàm communióne priventur; & ita demum offício, vel communióni reddantur, ne ultérius ad offícia potióra provehantur.

FERIA QUINTA.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Titum.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus ſervus Dei, Apóſtolus autem Jeſu Chriſti ſecundùm fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis quæ ſecundùm pietátem eſt, in ſpem vitæ ætérnæ quam promíſit, qui

non mentitur, Deus, ante témpora ſeculária: manifeſtávit autem tempóribus ſuis verbum ſuum in prædicatióne quæ crédita eſt mihi ſecundùm præceptum Salvatóris noſtri Dei: Tito dilecto fílio, ſecundùm commúnem fidem, grátia & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu ſalvatóre noſtro.

℟. Bénedic. 370.

Lectio ij.

HUjus rei grátiâ relíqui te Cretæ, ut ea quæ deſunt, córrigas, & conſtítuas per civitátes Preſbyteros, ſicut & ego diſpóſui tibi. Si quis ſine crímine eſt, unſus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accuſatióne luxúriæ, aut non ſúbditos. Oportet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem; non ſuperbum, non iracundum, non vinolentum, non percuſſórem, non turpis lucri cúpidum; ſed hoſpitálem, benignum, ſóbrium, juſtum, ſanctum, continentem, amplectentem eum qui ſecundùm doctrínam eſt, fidélem ſermónem; ut potens ſit exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt, argúere.

℟. Quómodò. 371.

Lectio iij.

SUnt enim multi étiam inobedientes, vaníloqui, & ſeductóres, máximè qui de circumciſióne ſunt, quos oportet redárgui: qui univerſas domos ſubvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ. Dixit quidam ex illis, próprius ipſórum prophéta: Cretenſes ſemper mendáces, malæ béſtiæ, ventres pigri. Teſtimónium hoc verum eſt. Quam ob cauſam increpa illos durè, ut ſani ſint in fide, non intendentes Judáicis fábulis, & mandátis hóminum averſántium ſe à veritáte. Omnia munda mundis; coinquinátis autem & infidélibus nihil eſt mundum, ſed inquinátæ ſunt eórum & mens & conſciéntia. Confitentur ſe noſſe Deum, factis autem negant; cùm ſint abomináti, & incredíbiles, & ad omne opus bonum réprobi.

℟. Magnificáte Dóminum. 371.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1551. *Seſſ.* 14. *de Ref.* *C.* 7.

SI homicídium, non ex propóſito, ſed caſu, vel vim vi repellendo, ut qui ſe à morte defénderet, fuiſſe commiſſum narrétur; quam ob cauſam étiam ad ſacrórum Ordinum & altáris miniſtérium, & benefícia quæcumque, ac dignitátes, jure quodámmodò diſpenſátio debeátur, committátur loci Ordinário, aut ex cauſa Metropolitáno, ſeu vicinióri Epíſcopo; qui nónniſi causâ cógnitâ, & probátis précibus ac narrátis, nec áliter, diſpenſáre poſſit.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Titum.

Lectio j. Cap. 2.

TU lóquere quæ decent ſanam doctrínam; ſenes, ut ſóbrii ſint, pudíci, prudentes, ſani in fide, in dilectióne, in patiéntia. Anus ſimíliter in hábitu ſancto, non criminatríces, non multo vino ſervientes, bene docentes; ut prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, ut viros ſuos ament, fílios ſuos díligant; prudentes, caſtas, ſóbrias, domûs curam habentes, benignas, ſúbditas viris ſuis; ut non blaſphemétur verbum Dei. Júvenes ſimíliter hortáre, ut ſóbrii ſint. In ómnibus teipſum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehenſíbile; ut is qui ex adverſo eſt, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Díriget. 369.

Lectio ij. Cap. 3.

ADmone illos princípibus & poteſtátibus ſúbditos eſſe, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos eſſe, néminem blaſphemáre, non litigióſos eſſe, ſed modeſtos, omnem oſtendentes manſuetúdinem ad omnes hómines. Erámus enim aliquando & nos inſipientes, incréduli, errantes, ſervientes deſidériis & voluptátibus váriis, in malítia & invídia agentes, odíbiles, odientes ínvicem. Cùm autem benígnitas & humánitas appáruit Salvatóris noſtri Dei, non ex opéribus juſtítiæ quæ fécimus nos, ſed ſecundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum ſalvatórem noſtrum; ut juſtificáti grátiâ ipſíus, hærédes ſimus ſecundùm ſpem vitæ æternæ.

℟. Uſquequò. 370.

Lectio iij.

FIdélis ſermo eſt: & de his volo te confirmáre; ut curent bonis opéribus præeſſe qui credunt Deo. Hæc ſunt bona & utília homínibus. Stultas autem quæſtiónes, & genealógias, & contentiónes, & pugnas legis devíta: ſunt enim inútiles & vanæ. Hæréticum hóminem poſt unam & ſecundam correptiónem devíta; ſciens quia ſubverſus eſt qui ejúſmodi eſt, & delinquit, cùm ſit próprio judício condemnátus. Cùm miſero ad te Artemam, aut Tychicum, feſtína ad me veníre Nicópolim; ibi enim ſtátui hiemáre. Zenam legiſperítum & Apollo ſollícitè præmitte, ut nihil illis deſit. Diſcant autem & noſtri bonis opéribus præeſſe ad uſus neceſſários, ut non ſint infructuóſi. Salútant te qui mecum ſunt omnes. Salúta eos qui nos amant in fide. Grátia Dei cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

℟. Recordátus eſt. 370.

CANON.
Ex Concílio Antiochéno.
Anno 341. Cap. 4.

SI quis Epíſcopus damnátus à Synodo, vel Préſbyter aut Diáconus à ſuo Epíſcopo, auſi fúerint áliquid de miniſtério ſacro contíngere; ſive Epíſcopus, juxta præſentem conſuetúdinem, ſive Préſbyter aut Diáconus, nullo modo líceat ei, nec in ália Synodo reſtitutiónis ſpem, aut locum habére ſatisfactiónis.

SABBATO.
Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philemónem.
Lectio j.

PAulus vinctus Chriſti Jeſu, & Timótheus frater; Philemóni dilecto & adjutóri noſtro, & Appiæ ſorori cariſſimæ, & Archippo commilitóni noſtro, & Eccléſiæ quæ in domo tua eſt: Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo, ſemper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, & fidem quam habes in Dómino Jeſu & in omnes ſanctos; ut communicátio fídei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni quod eſt in vobis in Chriſto Jeſu.

℟. Bénedic. 370.
Lectio ij.

GAudium enim magnum hábui, & conſolatiónem in caritáte tua, quia víſcera ſanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Chriſto Jeſu imperandi tibi quod ad rem pértinet, propter caritátem magis óbſecro, cùm ſis talis ut Paulus ſenex, nunc autem & vinctus Jeſu Chriſti: óbſecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onéſimo, qui tibi aliquando inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remíſi tibi. Tu autem illum ut mea víſcera ſúſcipe. Quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi miniſtráret in vínculis Evangélii; ſine conſílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex neceſſitáte bonum tuum eſſet, ſed voluntárium.

℟. Quómodo. 371.
Lectio iij.

FOrſitan enim ídeo diſceſſit ad horam à te, ut ætermùm illum recíperes, jam non ut ſervum, ſed pro ſervo cariſſimum fratrem, máximè mihi: quantò autem magìs tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me ſócium, ſúſcipe illum ſicut me; ſi autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus ſcripſi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi quòd & teipſum mihi debes. Ita, frater. Ego te fruar in Dómino: réfice víſcera mea in Dómino. Confídens in obediéntia tua, ſcripſi tibi; ſciens quóniam & ſuper id quod dico, fácies. Simul au-

nam, rem, tempus Apoſtólici dicti cognóſcerent hærétici, nunquam humána in deitátem transferentes, tam ímpiè & ſtultè adversùs Chriſtum ſeſe habuiſſent. Id intuéri licébit, ſi inítium lectiónis probè excípias. Dicit enim Apóſtolus: Multifáriàm multiſque modis olim Deus locútus eſt pátribus noſtris per Prophétas; últimis autem diébus locútus eſt nobis in Fílio. Atque ita pauló pòſt dicit, perfectâ ab eo noſtrórum peccatórum purificatióne, ipſum ſedére ad déxteram majeſtátis in excelſis, tantò melióreni Angelis factum, quantò præſtántius nomen præ illis ſortítus eſt. De eo ígitur témpore quo nobis per Fílium locútus eſt, cùm peccatórum purgátio fíeret, Apoſtólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus eſt in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus eſt homo, niſi poſt Prophétas, idque in últimis diébus?

℟. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * Ad audiendam vocem ſermónum ejus. ℣. Vidébitis cœlum apertum, & Angelos Dei aſcendentes & deſcendentes ſupra Fílium hóminis, * Ad audiendam. *Pſ.* 102. *Joan.* 1.

Lectio vj.

DEinde cùm narrátio inſtitúta eſſet de humána Verbi diſpenſatióne, deque últimis tempóribus; conſequenter commemorávit Deum neque ſuperióribus ætátibus tacuiſſe, ſed locútum eſſe per Prophétas. Et poſtquam Prophétæ ſuo officio perfuncti ſunt, & lex per Angelos pronuntiáta eſt, & Fílius étiam ad nos deſcendit, & ad miniſtrandum acceſſit; tunc demum neceſſarió ſubſúnxit: Tantò mélior Angelis factus; oſténdere volens, quantò Fílius præ ſervo excellit, tantò functióne officióque ſervórum Fílii adminiſtratiónem melióreni fuiſſe.

℟. Quis símilis erit Deo in fíliis Dei? Deus qui glorificátur in concílio ſanctórum: * Magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt. ℣. Qui eſt de terra, de terra eſt, & de terra lóquitur; qui de cœlo venit, ſuper omnes eſt: * Magnus. Glória. * Magnus. *Pſ.* 88. *Joan.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore: Aliam parábolam propóſuit turbis Jeſus, dicens: Símile eſt regnum cœlórum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 2. *in Matth.*

REgnum cœlórum prædicátio Evangélii eſt, & notítia Scripturárum quæ ducit ad vitam,

& de qua dícitur ad Judæos : Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. Símile eſt ergo hujuſcémodi regnum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Homo qui séminat in agro ſuo, à pleriſque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium séminet; ab áliis, ipſe homo séminans in agro ſuo, hoc eſt, in ſemetipſo, & in corde ſuo.

℟. Locútus eſt Jeſus in parábolis ad turbas, ut impleréur quod dictum eſt per Prophétam : * Eructábo abſcóndita à conſtitutióne mundi. ℣. Apériam in parábolis os meum; loquar propoſitiónes ab inítio : * Eructábo. *Matth.* 13. *Pſ.* 77.

Lectio viij.

QUis eſt iſte qui séminat, niſi ſenſus noſter & ánimus ; qui ſuſcípiens granum prædicatiónis, & fovens ſementem humóre fídei facit in agro ſui péctoris pulluláre ? Prædicátio Evangélii mínima eſt ómnibus diſciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Chriſtum mórtuum, & ſcándalum crucis prædicans. Confer hujuſcémodi doctrínam dogmátibus philoſophórum, & libris eórum, & ſplendóri eloquéntiæ, & compoſitióni ſermónum; & vidébis quantò minor ſit céteris ſemínibus ſementis Evangélii.

℟. Dimiſſis turbis, venit Jeſus in domum ; & * Acceſſérunt ad eum diſcípuli ejus, dicentes : Edíſſere nobis parábolam. ℣. Cor ſapientis quærit doctrínam * Acceſſérunt. *Matth.* 13 *Prov.* 15.

Lectio ix.

SEd illa cùm créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demonſtrat : ſed totum fláccidum marcidumque ebullit in ólera & in herbas, quæ citò areſcunt & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánima credentis, vel in toto mundo ſata fúerit, non exurgit in ólera, ſed creſcit in árborem ; ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei ſervítio mancipátas ſentíre debémus,) véniant & hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris quæ de grano ſinápis créverit, dógmatum eſſe diverſitátes, in quibus ſupradictárum vólucrum unaquæque requieſcit.

℟. Quæ ſemináverit homo, hæc & metet; quóniam qui séminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem : * Qui autem séminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam æternam. ℣. Qui séminat iniquitátem, metet mala : * Qui autem séminat. Glória Patri. * Qui autem séminat in ſpíritu. *Galat.* 6. *Prov.* 22.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Símile eſt regnum cœlórum grano ſinápis, quod mínimum quidem eſt ómnibus ſemínibus: cùm autem créverit, majus eſt ómnibus oléribus. *Matth.* 13.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſemper rationabília meditantes, quæ tibi ſunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per.

CANON.

Ex Epíſtola Zóſimi Papæ ad Heſychium Epíſcopum Salonitánum.

Ann. 418.

QUis ille tam árrogans ut in cœleſti milítia ſtatim dux eſſe desíderet? Aſſueſcat in Dómini caſtris; diſcat in Lectórum prímitus gradu divíni rudimenta ſervítii; nec vile ſit illi Exorciſtam, Acólytum, Subdiáconum, Diáconum per órdinem fíeri, nec hoc, ſaltu, ſed ſtatútis Majórum ordinatióne tempóribus. Sciatque quiſquis hoc, poſtpóſitâ Patrum & Apoſtólicæ Sedis auctoritáte, negléxerit, à nobis diſtríctiùs vindicandum, ut loci ſui mínimè dúbitet ſibi non conſtáre rationem: ſi hoc putat, poſt tot prohibitiónes poſſe tentári.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *a.* Símile eſt regnum cœlórum fermento, quod acceptum múlier abſcondit in farínæ ſatis tribus, donec fermentátum eſt totum. *Matth.* 13.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 2.

PRoptéreà abundántiùs oportet obſervâre nos ea quæ audívimus, ne forte pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus eſt ſermo, factus eſt firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit juſtam mercédis retributiónem; quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem? Quæ cùm inítium accepiſſet enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus ſecundùm ſuam voluntátem.

℟. Speciósus. 380.

Lectio ij.

EUm autem, qui módicò quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum, propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum; ut grátiâ Dei pro ómnibus guſtáret mortem. Decébat enim eum, propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem ſalútis eórum per paſſiónem conſummáre. Qui enim ſanctíficat, & qui ſanctificantur, ex uno omnes. Propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis; in médio eccléſiæ laudábo te. Et íterùm: Ego

ero

tro fidens in eum. Et íterùm: Ecce ego, & púeri mei quos dedit mihi Deus.

℟. Regnum tuum, Dómine. 380.

Lectio iij.

QUia ergo púeri communicavérunt carni & ſánguini, & ipſe ſimíliter participávit eiſdem; ut per mortem deſtrúeret eum qui habébat mortis impérium, id eſt, diábolum; & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. Nuſquam enim Angelos apprehendit, ſed ſemen Abrahæ apprehendit. Unde débuit per ómnia frátribus ſimilári, ut miséricors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delicta pópuli. In eo enim in quo paſſus eſt ipſe & tentátus, potens eſt & eis qui tentantur auxiliári.

℟. Tu Dóminus altíſſimus. 381.

C A N O N.

Ex Epiſtola Alexandri Papæ ſecundi ad Rumoldum Conſtantienſem Epíſcopum.

Circa ann. 1565.

SOllicitúdo dilectiónis tuæ ſtúduit consúlere utrùm pórtitor iſtárum litterárum Diaconátûs & Preſbyterátûs offícium ſit idóneus perágere, nec-ne; cùm ad id præpóſtero curſu, Subdiaconátûs Ordine poſtpóſito, negligéntiá pótiùs quàm ſupérbiá cognoſcátur aſcendiſſe. Unde nos conſulendo caritáti tuæ mandámus, ut ab offício ſacerdotáli eum prohíbeas, donec próximo quátuor Témporum jejúnio Subdiaconátûs miniſtérium ſibi ritè impónas, & ſic deinceps ad majóra eum offícia redíre concédas.

FERIA TERTIA.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 3.

UNde, fratres ſancti, vocatiónis cœleſtis partícipes, conſideráte Apóſtolum & Pontíficem confeſſiónis noſtræ Jeſum, qui fidélis eſt ei qui fecit illum, ſicut & Móyſes in omni domo eius. Amplióris enim glóriæ iſte præ Móyſe dignus eſt hábitus, quantò ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo; qui autem ómnia creávit, Deus eſt. Et Móyſes quidem fidélis erat in tota domo ejus tanquam fámulus, in teſtimónium eórum quæ dicenda erant; Chriſtus verò tanquam Fílius in domo ſua: quæ domus ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei uſque ad finem firmam retineámus.

℟. Domináre. 381.

Lectio ij.

VIdéte, fratres, ne fortè ſit in áliquo veſtrûm cor malum incredulitátis, diſcedendi à Deo vivo: ſed adhortámini voſmetipſos per ſíngulos dies, donec Hó-

dic cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis falláciâ peccáti. Partícipes enim Chriſti effecti ſumus; ſi tamen inítium ſubſtántiæ ejus uſque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur: Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, quemádmodùm in illa exacerbatióne. Quidam enim audientes, exacerbavérunt; ſed non univerſi qui profecti ſunt ex Ægypto per Móyſen.

℟. Benedícite. 382.

Lectio iij. Cap. 4.

VIvus eſt enim ſermo Dei & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti, ac pertingens uſque ad diviſiónem ánimæ ac ſpíritûs, compágum quoque ac medullárum, & diſcrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non eſt ulla creatúra inviſíbilis in conſpectu ejus; ómnia autem nuda & aperta ſunt óculis ejus, ad quem nobis ſermo. Habentes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

℟. Quis ſímilis. 382.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentino. *Ann.* 1563. *Seſſ.* 23. *De Reform. C.* 14.

CUm promótis per ſaltum, ſi non miniſtráverint, Epíſcopus ex legítima cauſa poſſit diſpenſáre.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 6.

QUapropter intermittentes inchoatiónis Chriſti ſermónem, ad perfectióra ferámur, non rurſum jacientes fundamentum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, & fídei ad Deum, baptiſmatum doctrínæ, impoſitiónis quoque mánuum, ac reſurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, ſiquidem permíſerit Deus. Impoſſíbile eſt enim eos qui ſemel ſunt illumináti, guſtavérunt étiam donum cœleſte, & partícipes facti ſunt Spíritûs ſancti, guſtavérunt nihilóminùs bonum Dei verbum, virtuteſque ſéculi ventúri, & prolapſi ſunt, rurſus renovári ad pœniténtiam, rurſum crucifigentes ſibimetipſis Fílium Dei, & oſténtui habentes.

℟. Speciόſus. 380.

Lectio ij.

TErra enim ſæpè venientem ſuper ſe bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis à quibus cólitur, áccipit benedictiónem à Deo. Próferens autem ſpinas ac tríbulos, réproba eſt,

& maledicto próxima, cujus conſummátio in combuſtiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíſſimi, melióra & viciniora ſalúti; tametſi ita lóquimur. Non enim injuſtus Deus, ut obliviſcátur óperis veſtri, & dilectiónis quam oſtendiſtis in nómine ipsíus, qui miniſtraſtis ſanctis, & miniſtrátis. Cúpimus autem unumquemque veſtrûm eamdem oſtentáre ſollicitúdinem ad expletiónem ſpei uſque in finem, ut non ſegnes efficiámini, verùm imitatóres eórum qui fide & patiéntiâ hæreditábunt promiſſiónes.

℟. Regnum. 380.

Lectio iij. Cap. 7. & 8.

LEx hómines conſtítuit ſacerdótes infirmitátem habentes; ſermo autem jurisjurandi, qui poſt legem eſt, Fílium in æternum perfectum. Capítulum autem ſuper ea quæ dicuntur: Talem habémus Pontíficem, qui conſédit in déxtera ſedis magnitúdinis in cœlis, ſanctórum miniſter, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo. Omnis enim Póntifex ad offerendum múnera & hóſtias conſtitúitur; unde neceſſe eſt & hunc habére áliquid quod ófferat: ſi ergo eſſet ſuper terram, nec eſſet ſacerdos, cùm eſſent qui offerrent ſecundùm legem múnera, qui exemplári & umbræ deſérviunt cœléſtium, ſicut reſponſum eſt Móyſi, cùm conſummáret tabernáculum: Vide, (inquit) ómnia fácito ſecundùm exemplar quod tibi oſtenſum eſt in monte. Nunc autem mélius ſortítus eſt miniſtérium, quantò & melióris teſtamenti mediátor eſt, quod in melióribus repromiſſiónibus ſancítum eſt. Nam ſi illud prius culpâ vacaſſet, non útique ſecundi locus inquireretur.

℟. Tu Dóminus. 381.

CANON.

Ex Epíſtola Cœleſtíni Papæ tértii ad Epíſcopum Lincolnienſem.

Anno 1195. *C.* 1. *&* 2.

CUm ab Epíſcopo ſub excommunicatiónis ſenténtia fuiſſet inhíbitum ne quis ſe ad duos Ordines ſuſcipiendos ingéreret; quidam Clérici nihilóminùs Subdiaconátûs & Diaconátûs Ordinem clandeſtinè ſuſcepérunt. Igitur quid ſibi agendum ſit pro his, nos tua fratérnitas duxit conſulendos: reſpondémus quòd Ordináti in ſuſceptis Ordínibus de juris rigóre miniſtráre non debent.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 10.

VOluntáriè peccántibus nobis poſt accéptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóſtia, terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio, quæ conſumptúra eſt adverſários. Irritam quis fáciens

legem Móyſi, ſine ulla miſeratióne duóbus vel tribus téſtibus móritur: quantò magìs putátis deterióra meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtamenti pollútum dúxerit in quo ſanctificátus eſt, & Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindicta, & ego retríbuam. Et íterùm: Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum. Horrendum eſt incídere in manus Dei viventis.

℟. Domináre. 381.

Lectio ij. Cap. 11.

EST autem fides ſperandárum ſubſtántia rerum, argumentum non apparéntium. In hac enim teſtimónium conſecúti ſunt ſenes. Fide intellígimus aptáta eſſe ſécula Verbo Dei; ut ex inviſibílibus viſibília fíerent. Fide plúrimam hóſtiam Abel, quàm Caïn, óbtulit Deo, per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus, teſtimónium perhibente munéribus ejus Deo; & per illam defunctus adhuc lóquitur. Fide Enoch tranſlátus eſt ne vidéret mortem, & non inveniebátur; quia tránſtulit illum Deus: ante tranſlatiónem enim teſtimónium hábuit placuiſſe Deo. Sine fide autem impoſsíbile eſt placére Deo. Crédere enim oportet accedentem ad Deum, quia eſt, & inquiréntibus ſe remunerátor ſit.

℟. Benedícite. 382.

Lectio iij.

FIde Noë, reſponſo accepto de iis quæ adhuc non videbantur, métuens aptávit arcam in ſalútem domûs ſuæ, per quam damnávit mundum: & juſtítiæ quæ per fidem eſt, hæres eſt inſtitútus. Fide qui vocátur Abraham, obedívit in locum exíre quem acceptúrus erat in hæreditátem, & éxiit, néſciens quò iret. Fide demorátus eſt in terra repromiſſiónis tanquam in aliéna, in cáſulis habitando cum Iſaac & Jacob cohærédibus repromiſſiónis ejuſdem: expectábat enim fundamenta habentem civitátem, cujus ártifex & cónditor Deus.

℟. Quis símilis. 382.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *de Ref. C.* 2.

NEmo Epiſcopórum qui Tituláres vocantur, vigóre cujúſlibet privilégii ſibi de promovendo quoſcumque ad ſe venientes pro témpore conceſſi, altérius ſúbditum, étiam prætextu familiaritátis, aut contínuæ commenſalitátis ſuæ, abſque ſui próprii Prælati expreſſo conſenſu, aut lítteris dimiſſóriis, ad áliquos ſacros aut minóres Ordines, vel primam Tonſúram, promovére ſeu ordináre váleat. Contra fáciens ab exercítio Pontificálium per annum, táliter verò promótus ab executióne Ordinum ſic ſuſceptórum, donec

ſuo Prælàto viſum fúerit, ipſo jure ſint ſuſpenſi.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 12.

DEponentes omne pondus & circumſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen, aſpiciéntes in auctórem fídei & conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, confuſióne contemptâ, atque in déxtera ſedis Dei ſedet. Recogitáte enim eum qui talem ſuſtínuit à peccatóribus adversùm ſemetipſum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis veſtris deficientes. Nondum enim uſque ad ſánguinem reſtitiſtis, adversùs peccátum repugnantes: & oblíti eſtis conſolatiónis quæ vobis tanquam fíliis lóquitur, dicens: Fili mi, noli neglígere diſciplínam Dómini; neque fatigéris, dum ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, caſtígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit.

℞. Speciósus formâ præ fíliis. 380.

Lectio ij.

IN diſciplína perſeveráte. Tanquam fíliis, vobis offert ſe Deus: quis enim fílius, quem non córripit pater? Quòd ſi extra diſciplínam eſtis, cujus partícipes facti ſunt omnes; ergo adúlteri, & non fílii eſtis. Deinde patres quidem carnis noſtræ eruditóres habúimus, & reverebámur eos: non multò magis obtemperábimus Patri ſpirítuum, & vivémus? Et illi quidem in témpore paucórum diérum, ſecundùm voluntátem ſuam erudiébant nos; hic autem ad id quod útile eſt, in recipiendo ſanctificatiónem ejus. Omnis autem diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; pòſteà autem fructum pacatíſſimum, exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

℞. Regnum tuum, Dómine. 380.

Lectio iij.

PRopter quod remiſſas manus & ſolúta génua erígite, & greſſus rectos fácite pédibus veſtris; ut non cláudicans quis erret, magis autem ſanétur. Pacem ſequímini cum ómnibus, & ſanctimóniam ſine qua nemo vidébit Deum: contemplantes ne quis deſit grátiæ Dei; ne qua radix amaritúdinis ſurſum gérminans impédiat, & per illam inquinentur multi; ne quis fornicátor aut profánus ut Eſaü, qui propter unam eſcam véndidit primitíva ſua. Scitóte enim quóniam & pòſteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus eſt; non enim invénit pœniténtiæ locum, quanquam cum lácrymis inquiſiſſet eam.

℞. Tu Dóminus altíſſimus. 381.

C A N O N.

Ex Epíſtola Urbáni Papæ tértii ad Radulfum Epíſcopum Legienſem.

Circa annum 1186.

DIáconus, cùm non impoſuiſſes ei manum, ſi Miſſárum celebratiónem uſurpatióne præſumpſit, ad Sacerdótis offícium non póterit promovéri: à Diaconátu quoque, biénnio vel triénnio, pro tua máneat proviſióne ſuſpenſus. De benefício autem miſericórditer agátur cum eo; ne ſuſtentatióne privátus, ad ſéculi negótia revertátur.

S A B B A T O.

De Epíſtola ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 13.

CAritas fraternitátis máneat in vobis. Et hoſpitalitátem nolíte oblivíſci; per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hoſpítio receptis. Mementóte vinctórum, tanquam ſimul vincti; & laborántium, tanquam & ipſi in córpore morantes. Honorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus. Fornicatóres enim & adúlteros judicábit Deus. Sint mores ſine avarítia, contenti præſéntibus; ipſe enim dixit: Non te déſeram, neque derelinquam. Ita ut confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor; non timébo quid fáciat mihi homo.

℟. Domináre in médio inimicórum. 381.

Lectio ij.

DOctrínis váriis & peregrínis nolíte abdúci. Optimum eſt enim grátiâ ſtabilíre cor, non eſcis quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre de quo édere non habent poteſtátem, qui tabernáculo deſérviunt. Quorum enim animálium infertur ſanguis pro peccáto in ſancta per Pontíficem, horum córpora cremantur extra caſtra. Propter quod & Jeſus, ut ſanctificáret per ſuum ſánguinem pópulum, extra portam paſſus eſt. Exeámus ígitur ad eum extra caſtra, impropérium ejus portantes. Non enim habémus hic manentem civitátem; ſed futúram inquírimus.

℟. Benedícite. 382.

Lectio iij.

OBedíte Præpóſitis veſtris, & ſubjacéte eis: ipſi enim pervígilant, quaſi ratiónem pro animábus veſtris redditúri; ut cum gáudio hoc fáciant, & non gementes: hoc enim non éxpedit vobis. Oráte pro nobis; confídimus enim quia bonam conſciéntiam habémus, in ómnibus bene volentes converſári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácere, quò celériùs reſtítuar vobis. Deus autem pacis, qui eduxit de mórtuis Paſtórem magnum óvium in ſánguine teſtamenti ætérni, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, aptet vos in omni

faciátis ejus volun-
ciens in vobis quod
ram ſe per Jeſum
, cui eſt glória
ſeculórum. Amen.
l.
is ſímilis. 382.
A N O N.
cílio Pictavienſi.
1078. *C.* 1.
non ſunt legítimè
., ad ſacros Ordines
noveantur, niſi aut
fiant, vel in con-
e canónica regulá-
ant; prælatiónem
látenus hábeant.
BBATO
Septuageſimam.
*ne quinta Antipho-
arum, ſi ſint de Sab-
autem de Duplici &
fine Antiphona ad
at.) dicitur* Alle-
*ampliùs dicitur uſ-
aſcha.*]
VESPERAS.
*ut in Pſalterio,
quæ ſequuntur.
ilum.* Exod. 31.
idiant fílii Iſrael
atum, & célebrent
generatiónibus ſuis.
eſt ſempiternum
e & fílios Iſrael,
ue perpétuum; ſex
ébus fecit Dóminus
& terram, & in ſé-
b ópere ceſſávit.
Hymnus.
eta, mundi Cónditor,
um manet ſemper
ies:
cœleſtes choros
decent præcónia.

Nos, ſanctitáte pérdita,
Pœnális expectat labor.
Hymnos-ne dulces pátriæ
Mœſti canámus éxules?
Qui te piis placábilem
Spondes futúrum flétibus,
Lugére da longè, Pater,
Delicta, cauſas exilî.
Verùm ſalúbrem témperet
Spe nixa mœrórem fides;
Tu mox quiéti nos tuæ,
Feſtiſque reddes cánticis.
Sit ſumma Patri glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

℣. Priuſquàm montes fíe-
rent, aut formarétur terra
& orbis, ℟. A ſéculo & uſ-
que in ſéculum tu es Deus.
Pſ. 89.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D.
Dóminus Deus noſter fecit
terram in fortitúdine ſua,
præparávit orbem in ſapién-
tia ſua, & prudéntiâ ſuâ ex-
tendit cœlos. *Jerem.* 51.

*Oratio, ut infrà ad Lau-
des.*

DOMINICA
SEPTUAGESIMÆ.

*Omnia ut in Dominicis à
Septuag. ad Quadrag.* 396.
additis quæ ſequuntur:

AD OFFICIUM NOCT.

[*Hâc nocte in Eccleſia Ca-
thedrali, & Collegiatis, pro
prima Lectione legitur Præfa-
tio S. Hieronymi in Pentateu-
chum, quæ incipit per hæc verba:*
Deſidérii mei. *Pro ij. verò le-
gitur initium Geneſeos, duo-
bus quæ ſequuntur in unum
junctis.*]

Incipit liber Géneſis.

Lectio j. Cap. 1.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant ſuper fáciem abyſſi; & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit Deus lucem quòd eſſet bona: & divíſit lucem à ténebris. Appellavitque lucem, diem; & ténebras, noctem. Factumque eſt véſpere & mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in médio aquárum, & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, diviſitque aquas quæ erant ſub firmamento, ab his quæ erant ſuper firmamentum. Et factum eſt ita. Vocavitque Deus firmamentum, cœlum. Et factum eſt véſpere & mane, dies ſecundus. Dixit verò Deus: Congregentur aquæ quæ ſub cœlo ſunt, in locum unum; & appáreat árida. Et factum eſt ita. Et vocávit Deus áridam, terram; congregationeſque aquárum appellávit, mária. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et ait: Gérminet terra herbam virentem & facientem ſemen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus ſuum, cujus ſemen in ſemetipſo ſit ſuper terram. Et factum eſt ita. Et prótulit terra herbam virentem, & facientem ſemen juxta genus ſuum, lignumque fáciens fructum, & habens unumquodque ſementem ſecundùm ſpéciem ſuam. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et factum eſt véſpere & mane, dies tértius.

℞. In princípio creávit Deus cœlum & terram: * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valde bona. ℣. Fide intellígimus aptáta eſſe ſécula verbo Dei, ut ex inviſibílibus viſibília fierent. * Et vidit Deus. *Geneſ.* 1. *Hebr.* 11.

Lectio ij.

DIxit autem Deus: Fiant luminária in firmamento cœli, & dívidant diem ac noctem, & ſint in ſigna, & témpora, & dies, & annos; ut lúceant in firmamento cœli, & illúminent terram. Et factum eſt ita. Fecitque Deus duo luminária magna: luminàre majus, ut præeſſet diéi; & luminàre minus, ut præeſſet nocti: & ſtellas. Et póſuit eas in firmamento cœli; ut lucérent ſuper terram, & præeſſent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et factum eſt véſpere & mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ viventis, & volátile ſuper terram, ſub firmamento cœli. Creavitque Deus cete grándia, & omnem ánimam viventem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in ſpécies ſuas, & omne volá-

:cundùm genus ſuum.
idit Deus quòd eſſet
m. Benedixitque eis,
is: Créſcite, & multi-
mini, & repléte aquas
s; aveſque multiplicen-
iper terram. Et factum
éſpere & mane, dies
:us.

Verbo Dómini cœli
iti ſunt; & ſpíritu oris
, omnis virtus eórum:
regans ſicut in utre
s maris, ponens in the-
s abyſſos. * Tímeat Dó-
ım omnis terra. ℣. Om-
ɪer ipſum facta ſunt, &
ipſo factum eſt nihil,
l factum eſt. * Tímeat
ninum omnis terra.
32. *Joan.* 1.

Ƀio iij. Cap. 1. & 2.
Ixit quoque Deus: Pro-
dúcat terra ánimam
ntem in génere ſuo, ju-
ta, & reptília, & béſtias
e ſecundùm ſpécies ſuas.
umque eſt ita. Et fecit
s béſtias terræ juxta ſpé-
ſuas, & jumenta, & om-
:éptile terræ in génere
Et vidit Deus quòd eſſet
ım. Et ait: Faciámus
inem ad imáginem &
litúdinem noſtram: &
it píſcibus maris, & vo-
ibus cœli, & béſtiis,
erſæque terræ, omní-
réptili quod movétur in
ı. Et creávit Deus hó-
em ad imáginem ſuam;
imáginem Dei creávit
n: máſculum & fémi-
creávit eos. Benedixit-
illis Deus, & ait: Créſ-
cite, & multiplicámini, & repléte terram, & ſubjícite eam, & dominámini píſcibus maris & volatílibus cœli, & univerſis animántibus quæ moventur ſuper terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem ſemen ſuper terram, & univerſa ligna quæ habent in ſemetipſis ſementem géneris ſui, ut ſint vobis in eſcam, & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, & univerſis quæ moventur in terra, & in quibus eſt ánima vivens, ut hábeant ad veſcendum. Et factum eſt ita. Viditque Deus cuncta quæ fécerat; & erant valde bona. Et factum eſt véſpere & mane, dies ſextus. Igitur perfecti ſunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die ſéptimo opus ſuum quod fécerat; & requiévit die ſéptimo ab univerſo ópere quod patrárat. Et benedixit diéi ſéptimo, & ſanctificávit illum; quia in ipſo ceſſáverat ab omni ópere ſuo quod creávit Deus ut fáceret.

℟. Ait Deus: Faciámus hóminem ad imáginem noſtram, & præſit univerſæ terræ; & * Creávit hóminem ad imáginem ſuam. ℣. Omnis viri caput Chriſtus eſt: vir imágo & glória Dei eſt. * Creávit hóminem. Glória Patri. * Creávit hóminem ad imáginem ſuam. *Gen.* 1. 1. *Cor.* 11.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de Civitáte Dei.

Lib. 14. C. 15.

Lectio iv.

Quia contemptus eſt Deus jubens, qui creáverat, qui ad ſuam imáginem fécerat, qui céteris animálibus præpoſúerat, qui in paradíſo conſtitúerat, qui rerum ómnium cópiam ſalutiſque præſtíterat, qui præceptis, nec plúribus, nec grándibus, nec difficílibus oneráverat; ſed uno breviſſimo atque leviſſimo ad obediéntiæ ſalubritátem adminiculáverat, quo eam creatúram cui líbera ſérvitus expedíret, ſe eſſe Dóminum commonébat; juſta damnátio ſubſecúta eſt, taliſque damnátio, ut homo qui cuſtodiendo mandátum futúrus fúerat étiam carne ſpiritális, fíeret étiam mente carnális: & qui ſuâ ſupérbiâ ſibi placúerat, Dei juſtítiâ ſibi donarétur; nec ſic ut in ſua eſſet omnímoda poteſtáte, ſed à ſe ipſe quoque diſſéntiens, ſub illo qui peccáto conſenſit, pro libertáte quam concupívit, duram miſeramque ágeret ſervitútem; mórtuus ſpíritu volens, & córpore moritúrus invítus: deſertor æternæ vitæ; étiam æternâ, niſi grátia liberáret, morte damnátus.

℟. Deus de terra hóminem fecit, creávit ex ipſo adjutórium ſímile ſibi: & * Diſciplínâ intellectûs replévit illos; & mala & bona oſtendit illis. ℣. Non legiſtis quia qui fecit hóminem ab inítio, máſculum & féminam fecit eos? * Diſciplínâ intellectûs. *Eccli. 17. Matth. 19.*

Lectio v.

Quiſquis hujúſmodi damnatiónem vel nímiam vel injuſtam putat, metíri profectò neſcit quanta fúerit iníquitas in peccando, ubi tanta erat non peccandi facílitas. Sicut enim Abrahæ non immérito magna obediéntia prædicátur, quia, ut occíderet fílium, res difficíllima eſt imperáta; ita in paradíſo tantò major inobediéntia fuit, quantò id quod præceptum eſt, nullíus difficultátis fuit. Et ſicut obediéntia ſecundi hóminis eò prædicabílior, quò factus eſt obédiens uſque ad mortem; ita inobediéntia primi hóminis eò deteſtabílior, quò factus eſt inobédiens uſque ad mortem. Ubi enim magna eſt inobediéntiæ pœna propóſita, & res à Creatóre fácilis imperáta; quiſnam ſatis éxplicet quantum malum ſit non obedíre in re fácili, & tantæ poteſtátis império, & tanto terrenti ſupplício?

℟. A mulíere inítium factum eſt peccáti, * Et per illam omnes mórimur. ℣. Adam enim non eſt ſeductus; múlier autem ſeducta in prævaricatióne fuit, * Et per illam. *Eccli. 35. 1. Tim. 2.*

Lectio vj.

DEnique, ut bréviter dicátur, in illíus peccáti pœna quid inobediéntiæ, niſi inobediéntia retribúta eſt? Nam quæ hóminis eſt ália miſéria, niſi adversùs eum ipſum inobediéntia ejus ipsíus; ut quóniam nóluit quod pótuit, quod non poteſt velit? In paradíſo enim etiamſi non ómnia póterat ante peccátum, quicquid tamen non póterat, non volébat; & ídeo póterat ómnia quæ volébat: nunc verò, ſicut in ejus ſtirpe cognóſcimus, & divína Scriptúra teſtátur, homo vanitáti símilis factus eſt. Quis enim enúmeret quàm multa quæ non poteſt velit, dum ſibi ipſi, id eſt voluntáti ejus, ipſe ánimus ejus, eóque inférior caro ejus, non obtémperat? Ipſo namque invíto, & ánimus plerumquè turbátur, & caro dolet, & veteraſcit, & móritur.

℟. Sicut per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres conſtitúti ſunt multi; ita * Et † Per uníus obeditiónem juſti conſtituentur multi. ℣. Præcipitábit Dóminus fáciem vínculi colligáti ſuper omnes pópulos; * Et. Glória. † Per. *Rom.* 5. *Eccli.* 25.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam ſuam. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 87. *de verbis Evang.*

TAnquam primâ horâ vocantur, qui recentes ab útero matris incípiunt eſſe chriſtiáni, quaſi tértiâ púeri, quaſi ſextâ júvenes, quaſi nonâ vergentes in ſénium, quaſi undécimâ omníno decrépiti, unum tamen vitæ æternæ denárium omnes acceptúri. Sed atténdite & intellígite, fratres mei: ne ídeo quiſque díſſerat veníre ad víneam, quia ſecúrus eſt quóniam quandocúmquè vénerit, ipſum denárium acceptúrus eſt. Secúrus eſt quidem quòd ipſe denárius illi promíttitur, ſed differre non jubétur.

℟. Paterfamílias éxiit primo mane condúcere operários in víneam ſuam; & circa horam tértiam vidit álios in foro otióſos, & dixit: * Ite in víneam meam, & quod juſtum fúerit dabo vobis. ℣. Quid adhuc retardátis? operámini opus veſtrum, & Dñus dabit vobis mercédem veſtram in tempore ſuo: * Ite. *Matth.* 20. *Eccli.* 51.

Lectio viij.

QUid ille datúrus ſit, & quid factúrus ſit, penès ipſum consílium eſt. Tu quando vocáris, veni: merces enim cunctis æquális promíttitur; ſed de ipſa hora

operandi magna quæſtio eſt. Si enim illi, verbi grátiâ, qui vocáti ſunt horâ ſextâ, in hac ætáte córporis conſtitúti, ubi juveníles anni fervent, ſicut ipſa hora ſexta fervet; ſi dícerent illi júvenes vocáti, Expecta; audívimus enim in Evangélio quia omnes unam mercédem acceptúri ſunt; cùm ſenes facti fuérimus, horâ undécimâ veniémus, tantumdem acceptúri: quare ámpliùs laboratúri? Reſponderétur eis, & diceretur: Laboráre non vis, qui utrùm vivas uſque ad ſenectam neſcis? Sextâ horâ vocáris, veni.

℟. Circa undécimam invénit álios ſtantes, & dicit illis: Quid hic ſtatis totâ die otióſi? * Ite & vos in víneam meam. ℣. Non diſſolvantur manus veſtræ; erit enim merces óperi veſtro: * Ite & vos. *Matth.* 20. 2. *Paral.* 15.

Lectio ix.

PAterfamílias tibi quidem étiam undécimâ venienti denárium promíſit; ſed utrùm vivas uſque ad ſéptimam nemo tibi promíſit. Non dico uſque ad undécimam, ſed uſque ad ſéptimam. Quare ergo differs vocantem te, certus de mercéde, incertus de die? Vide ne fortè quod tibi ille datúrus eſt promittendo, tu tibi áuferas differendo. Si hoc rectè dícitur de infántibus, tanquam ad horam primam pertinéntibus; ſi rectè dícitur de púeris, tanquam ad horam tértiam pertinéntibus; ſi rectè dícitur de juvénibus, tanquam in horæ ſextæ flagrántia conſtitútis; quantò magis rectè de decrépitis dícitur: Ecce jam hora undécima eſt, & adhuc ſtas, veníre piger es?

℟. Dicit dóminus víneæ procuratóri ſuo: Redde operáriis mercédem, incípiens à noviſſimis. Primi murmurábant; at ille uni eórum dixit: * Non fácio tibi injúriam; volo huic noviſſimo dare ſicut & tibi. ℣. Memento quóniam malus eſt óculus nequam. * Non fácio. Glória Patri. *Repet.* ℟. Dicit. *uſque ad* ℣. Memento. *Matth.* 20. *Prov.* 31.

[*Ab hac die uſque ad Paſcha, non dicitur* Te Deum. *in omni Officio de Tempore.*]

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Amíce, nonne ex denário conveniſti mecum? Tolle quod tuum eſt. Non licet mihi quod volo fácere? An óculus tuus nequam eſt, quia ego bonus ſum? *Matth.* 20.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæſumus, Dómine, clementer exaudi; ut qui juſtè pro peccátis noſtris afflígimur, pro tui nóminis glória miſericórditer liberémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

CANON.
oncílio Mediolanenſi
tértio.

§. 1. *De feſtorum dierum cultu.*

ideat Epíſcopus ut, quo
mpore in Septuagéſi-
Sexagéſimæ, & Quin-
ſimæ hebdómadis Ec-
mater pópulum ſn-
ac præparat ad reco-
m Chriſti Dómini paſ-
n & crucem, fidéles
cula, ludos ſcénicos,
a tunc præſertim mo-
corruptélis introducta
ites, ad pietátis chri-
: ſtúdia, & ad oratió-
attentióres ſint, pro-
omni chriſtianárum
ium exercitatióne.

Magníficat. *Ant.* 6. F.
: novíſſimi primi, &
novíſſimi; multi enim
ocáti, pauci verò ele-
Matth. 20.

Oratio, ut ſuprà.

DOMINICIS
EPTUAGESIMA
ad Quadrageſimam.

OFFICIUM NOCT.

it. Deum qui fecit cœ-
& terram, * Veníte,
mus. *Pſ.* 113.

Hymnus.

:bus creátis nil egens,
Temet beátus, nunc
tuo
s ab arcáno, Deus,
:óque das primórdia.
cuncta quæ non ſunt
vocas,
i ſe ſiſtunt tibi;
que concentu, ſuo
conditóri glóriam,
At mundus è ſinu tuo
Dum prodit aſpectábilis,
Anguſtiótem cógitas
Mundum, Creátor, álterum.
Illum Redemptor ártifex
Virtútibus condet ſuis,
Sparſóque terris ómnibus
Verbi potentis ſémine.
Illum, peractis ſéculis,
Cœlo locábit; & throni
Menſæque conſortem ſuæ
Deo redonábit Patri.
Utríque mundo qui præes,
Utrumque conſerva, Pater:
Utrumque, Fili, dírige:
Utrumque, Flamen, cón-
ſecra. Amen.

Antiphona & Pſalmi de Pſalterio.

Lectiones & Reſponſoria, ut in qualibet Dominica.

℣. *Sacerd.* Magnus Dó-
minus & laudábilis nimis;
℟. Et magnitúdinis ejus non
eſt finis. *Pſ.* 144.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. DOmine, tu es qui
feciſti cœlum &
terram, mare & ómnia quæ
in eis ſunt. *Act.* 4.

Ant. 5. C. Omnípotens
manus tua, Dómine, creá-
vit orbem terrárum: óm-
nia in menſúra, & núme-
ro, & póndere diſpoſuiſti.
Sap. 11.

Ant. 2. a. Dómine, Pa-
ter noſter es tu, nos verò
lutum; & fictor noſter tu,
& ópera mánuum tuárum
omnes nos. *Iſ.* 64.

Ant. 6. F. Benedícant te
cœli & terræ, maréque, &
fontes, & flúmina, & omn

nes creatúræ tuæ, quæ in eis ſunt. *Tob.* 8.

Ant. 7. d. Laudáte Dóminum, cœli cœlórum; quia ipſe dixit, & facta ſunt; ipſe mandávit, & creáta ſunt. *Pſ.* 148.

Capitulum. Apoc. 4.

DIgnus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam, & honórem, & virtútem; quia tu creaſti ómnia, & propter voluntátem tuam erant, & creáta ſunt.

Hymnus.

QUi nos creas ſolus, Pater,
De príſtino lapſos ſtatu
Non ſolus inſtauras: ſimul
Noſtrós labóres éxigis.

Delicta pœniténtibus
Clemens relaxas; ímprobos
Vocas morantes, & viam
Erróris urges línquere.

Scelus remordet; íntimo
Pectus dolóre ſcínditur:
Ultóris & partes Dei
Exercet in ſemet nocens.

Vitáre plagas ádmonet
Ægrè recepta ſánitas,
Et arctiórem ſénſuum
Hortátur ad cuſtódiam.

Divína non ſcrutábilis
O altitúdo cónſilî!
Sic vel malórum próvidus
Edúcis è ſinu bona.

At obſtinátis víndicem
Iram reſervas: mérgitur
Sceleſtus orbis: únicus
Noë ſuperſtes éffugit.

Hic, præco pœniténtiæ,
Novi ſequeſter fœderis,
Servátor orbis & parens,
Chriſti figúram prætulit.

Sit laus Patri; laus Filio;
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, ſit tibi
Laus ſempiterna, Spíritus.
Amen.

℣. Magnus eſt Deus noſter præ ómnibus diis: ℟. Omnia quæcumque vóluit, fecit. *Pſ.* 134.

Ant. ad Benedictus. *&* *Oratio, ut in qualibet Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Creávit Deus hóminem inexterminábilem; & ad imáginem ſimilitúdinis ſuæ fecit illum. *Sap.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Sicut per unum hóminem peccátum in mundum intrávit, & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertránſiit, in quo omnes peccavérunt. *Rom.* 5.

Capitulum. 2. Cor. 11.

FRatres, tímeo ne ſicut ſerpens Evam ſeduxit aſtútiâ ſuâ, ita corrumpantur ſenſus veſtri, & éxcidant à ſimplicitáte quæ eſt in Chriſto.

℟. *br.* Salvum me fac, Dómine, * Quóniam defécit ſanctus. Salvum me fac, Dómine. ℣. Diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum, * Quóniam. Glória Patri, Salvum me fac. *Pſ.* 11.

℣. Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: ℟. Non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum. *Pſ.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Miſericórdiæ Dómini, quia non ſumus conſumpti; quia non defecérunt miſeratiónes ejus. *Thren.* 3.

Capitulum. Sap. 10.

SApiéntia illum qui primus formátus eſt à Deo pater orbis terrárum, cùm ſolus eſſet creátus, cuſtodívit, & eduxit illum à delicto ſuo, & dedit illi virtútem continendi ómnia.

℟. *br.* Quómodò miserétur pater filiórum, * Miſertus eſt Dóminus. Quómodò. ℣. Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum. * Miſertus eſt. Glória Patri. Quómodò miſerétur pater filiórum.

℣. Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus: ℟. Homo ſicut fœnum dies ejus. *Pſ.* 102.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Nihil odiſti eórum quæ feciſti: parcis autem ómnibus; quóniam tua ſunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11.

Capitulum. Sap. 1.

DEus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum; creávit enim ut eſſent ómnia, & ſanábiles fecit natiónes orbis terrárum.

℟. *br.* Deus, tu converſus, * Vivificábis nos. Deus. ℣. Et plebs tua * lætábitur in te. * Vivificábis nos. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 84.

℣. Dómine, miſericórdia tua in ſéculum: ℟. Opera mánuum tuárum ne deſpícias. *Pſ.* 137.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. DOmine Deus, ómnium creátor, qui feciſti patres electos, & ſanctificaſti eos, cuſtódi partem tuam, & ſanctífica. 2. *Mach.* 1.

Ant. 4. E. Ne áuferas miſericórdiam tuam à nobis, propter Abraham dilectum tuum, & Iſaac ſervum tuum, & Iſrael ſanctum tuum. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Juxta fidem defuncti ſunt iſti, non acceptis repromiſſiónibus; ſed à longè eas aſpicientes, & ſalutantes, & confitentes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Deus non confúnditur vocári Deus eórum: parávit enim illis civitátem. *Hebr.* 11.

Ant. 3. a. Móyſes secùs rubum dicit Dóminum, Deum Abraham, & Deum Iſaac, & Deum Jacob: Deus autem non eſt mortuórum, ſed vivórum. *Luc.* 20.

Capitulum. 1. Mach. 2.

MEmentóte óperum patrum quæ fecérunt in generatiónibus ſuis; & accipiétis glóriam magnam & nomen æternum.

Hymnus.

VOs, ante Chriſti témpora,
Chriſti fidéles áſſeclæ,
Verenda juſtórum cohors,
Primíquecredentûm patres;

Veſtram quis ô dignis queat
Efferre láudibus fidem?
Crebros anhelantis ſpei
Quis éxplicet ſuſpíritus?
Hîc éxules, hîc ádvenæ,
Mundi figúram ſpérnitis:
Non lítterâ, ſed ſpíritu
Promiſſa penſátis bona.
Intenta mens uni Deo
Reſpectat æternas domos.
Fac, Chriſte, nos veram quoque
Deſideráre pátriam.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, ſit tibi
Laus ſempiterna, Spíritus. Amen.

℣. Recordámini ſermónis quem præcépit Dóminus; ℟. Quem pépigit cum Abraham. 1. *Paral.* 16.

Antiph. ad Magníficat. *& Oratio, ut in qualibet Dominica.*

COMPLETORIUM, *ut in Pſalterio.*

IN FERIIS
A SEPTUAGESIMA
ad Quadrageſimam.

Invit. Deum totíus creatúræ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Judith* 9.

Pſ. 94. Veníte.. 2.

Hymnus, Rebus creátis. *ut ſuprà*, 397.

Ant. Pſalmi, & Verſic. ut in Pſalt. & ſic in aliis Horis.

Lectiones habentur infrà, in qualibet Feria.

Tria ℟℟℟. *ſumuntur è Dominica præcedenti, ex I. & II. Nocturno alternatim, ut notatur in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum *uſque ad Paſcha, niſi in Feſtis.*

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ.* 144.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Capitulum. Eccli. 18.

Qui vivit in æternum, creávit ómnia ſimul. Deus ſolus juſtificábitur, & manet invíctus rex in ætérnum. Quis ſúfficit enarráre ópera illíus? Quis enim inveſtigábit magnália ejus?

Hymnus, Qui nos creas. *ut ſuprà*, 398.

℣. Tuus eſt dies, & tua eſt nox: ℟. Tu fabricátus es auróram & ſolem. *Pſ.* 73.

Ad Benedíctus. *Antiphona propria, ut in qualibet Feria. Oratio Dominicæ præcedentis.*

AD HORAS, Ant. & Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

CANON habetur infrà in qualibet Feria.

AD TERTIAM.

Capitulum. Hebr. 11.

Fide plúrimam hóſtiam Abel quàm Caïn óbtulit Deo, per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus, teſtimónium perhibénte munéribus ejus Deo; & per illam defunctus adhuc lóquitur.

℟. *br.* Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ: * Speráte in

Dómino. Sacrificáte. ℣. Multi dicunt : * Quis oſtendit nobis bona ? * Speráte. Glória. Sacrificáte. *Pſ.* 4.

℣. Sacrifícium laudis honorificábit me : ℟. Et illic iter quo oſtendam illi ſalutáre Dei. *Pſ.* 49.

AD SEXTAM.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde Enoch tranſlátus eſt, ne vidéret mortem ; & non inveniebátur, quia tránſtulit illum Deus : ante tranſlatiónem enim teſtimónium hábuit placuiſſe Deo.

℟. *br.* Beátus vir * Cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus. Beátus. ℣. Et non reſpexit in vanitátes * & inſánias falſas, * Cujus. Glória Patri. Beátus. *Pſ.* 39.

℣. Suſcípiens manſuétos Dóminus ; ℟. Humílians autem peccatóres uſque ad terram. *Pſ.* 146.

AD NONAM.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde Noë, reſponſo accepto de iis quæ adhuc non videbantur, métuens aptávit arcam in ſalútem domûs ſuæ, per quam damnávit mundum ; & juſtítiæ quæ per fidem eſt, hæres eſt inſtitútus.

℟. *br.* Juſtus Dóminus, * Et juſtítias dilexit. Juſtus. ℣. Æquitátem vidit * vultus ejus, * Et juſtítias dilexit. Glória. Juſtus. *Pſ.* 10.

℣. Salus juſtórum à Dómino, ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Pſ.* 36.

AD VESPERAS.

Antiph. & Pſalmi de Feria.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde Abraham demorátus eſt in terra repromiſſiónis, tanquam in aliéna, in caſulis habitando cum Iſaac & Jacob cohærédibus repromiſſiónis ejuſdem ; expectábat enim fundamenta habentem civitátem, cujus ártifex & cónditor Deus.

Hymn. Vos, ante Chriſti. *ſuprà*, 399.

℣. Advena ego ſum apud te, & peregrínus, ℟. Sicut omnes patres mei. *Pſ.* 38.

Ad Magníficat. *Antiph. propria, ut in qualibet Feria.*

COMPLETORIUM, *ut in Pſalterio.*

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 2.

ISTæ ſunt generatiónes cœli & terræ, quando creáta ſunt in die quo fecit Dóminus Deus cœlum & terram ; & omne virgultum agri, ántequàm orirétur in terra ; omnemque herbam regiónis, priuſquàm germináret : non enim plúerat Dóminus Deus ſuper terram, & homo non erat qui operarétur terram : ſed fons aſcendébat è terra, írrigans univerſam ſuperfíciem terræ. Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inſpirávit in fáciem ejus ſpiráculum vitæ, & factus eſt homo in ánimam viventem. Plantáverat autem Dóminus Deus

paradíſum voluptàtis à princípio, in quo póſuit hóminem quem formàverat. Produxitque Dóminus Deus de humo omne lignum pulcrum viſu, & ad veſcendum ſuávc; lignum étiam vitæ in médio paradíſi, lignumque ſciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigandum paradíſum, qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. In princípio. 392.

Lectio ij.

TUlit ergo Dóminus Deus hóminem, & póſuit eum in paradíſo voluptátis, ut operarétur & cuſtodíret illum; præcepitque ei, dicens: Ex omni ligno paradíſi cómede; de ligno autem ſciéntiæ boni & mali ne cómedas: in quocumque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non eſt bonum eſſe hóminem ſolum: faciámus ei adjutórium símile ſibi. Formátis ígitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, & univerſis volatílibus cœli, adduxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ viventis, ipſum eſt nomen ejus. Appellavitque Adam nomínibus ſuis cuncta animántia, & univerſa volatília cœli, & omnes béſtias terræ.

℟. Verbo Dómini cœli firmáti ſunt. 393.

Lectio iij.

ADæ verò non inveniebátur adjútor ſímilis ejus. Immíſit ergo Dóminus Deus ſopórem in Adam: cùmque obdormiſſet, tulit unam de coſtis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus coſtam quam túlerat de Adam, in mulíerem; & adduxit eam ad Adam. Dixitque Adam: Hoc nunc os ex óſſibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro ſumpta eſt. Quamobrem relinquet homo patrem ſuum & matrem, & adhærébit uxóri ſuæ: & erunt duo in carne una. Erat autem uterque nudus, Adam ſcílicet & uxor ejus; & non erubeſcébant.

℟. Ait Deus. 393.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Deus ab inítio conſtítuit hóminem, & relíquit illum in manu consílii ſui: adjécit mandáta & præcepta ſua. *Eccli.* 15.

C A N O N.

Ex Decrétis Bonifácii Papæ octávi.

Ann. 1299. *in Sextum.*

IS qui defectum pátitur natálium, ex diſpenſatióne Epíſcopi lícitè poteſt, ſi ei áliud canónicum non obſíſtat, ad Ordines promovéri minóres, & obtinére benefícium cui cura non ímminet animárum, dúmmodò ſit tale ſuper quo per ipſum Epíſcopum váleat legítimè

ſtri ; ad Ordines verò
es, & beneficia ſuper
nequit Epíſcopus diſ-
e, ſine diſpenſatióne
Apoſtólicæ promovéri
áleat.

Magníficat. *Ant.* 7. *d.*
hóminem vita &
, bonum & malum :
placúerit ei, dábitur
Eccli. 15.

RIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

d & ſerpens erat callí-
lior cunctis animánti-
bus terræ, quæ fécerat
inus Deus. Qui dixit
ulíerem : Cur præcépit
Deus ut non comede-
s de omni ligno para-
Cui reſpondit múlier :
uctu lignórum quæ ſunt
radíſo, véſcimur ; de
verò ligni quod eſt in
o paradíſi, præcépit no-
eus ne comederémus,
tangerémus illud, ne
moriâmur. Dixit autem
ns ad mulíerem : Ne-
uam morte moriémini ;
nim Deus quòd in quo-
ue die comedéritis ex
perientur óculi veſtri,
eris ſicut dii, ſcientes bo-
& malum. Vidit ígitur
er quòd bonum eſſet
m ad veſcendum, &
um óculis, aſpectúque
tábile : & tulit de fructu
, & comédit, deditque
ſuo, qui comédit. Et
i ſunt óculi ambórum.
Deus de terra hómi-
fecit. 394.

Lectio ij.

Cumque cognoviſſent ſe eſſe nudos, conſuérunt fólia ficûs, & fecérunt ſibi perizómata. Et cùm audiſſent vocem Dómini Dei deambulantis in paradíſo ad auram poſt merídiem, abſcondit ſe Adam & uxor ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradíſi. Vocavitque Dóminus Deus Adam, & dixit ei : Ubi es ? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíſo ; & tímui, eò quòd nudus eſſem, & abſcondi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quòd nudus eſſes, niſi quòd ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comediſti ? Dixitque Adam : Múlier quam dediſti mihi ſóciam, dedit mihi de ligno, & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc feciſti ? Quæ reſpondit : Serpens decépit me, & comédi.

℟. A mulíere. 394.

Lectio iij.

Et ait Dóminus Deus ad ſerpentem : Quia feciſti hoc, maledictus es inter ómnia animántia & béſtias terræ : ſuper pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus : ipſa cónteret caput tuum, & tu inſidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærumnas tuas & conceptus tuos : in dolóre páries fílios,

& ſub viri poteſtâte eris ; & ipſe dominâbitur tui. Adæ verò dixit : Quia audiſti vocem uxóris tuæ, & comediſti de ligno ex quo præcéperam tibi ne comédere, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In ſudóre vultûs tui veſcéris pane, donec revertáris in terram de qua ſumptus es ; quia pulvis es, & in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris ſuæ, Eva ; eò quòd mater eſſet cunctórum vivéntium.

℟. Sicut per inobediéntiam. 395.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Inítium ſupérbiæ hóminis apoſtatáre à Deo, quóniam ab eo qui fecit illū receſſit cor ejus ; quóniam inítium omnis peccáti eſt ſupérbia. *Eccli.* 10.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 25. *de Ref.* *C.* 15.

UT paternæ incontinéntiæ memória locis Deo conſecrátis, quos máximè púritas ſanctitaſque decet, longíſſimè arceátur ; non líceat fíliis Clericórum, qui non ex legítimo nati ſunt matrimónio, in Eccléſiis ubi eórum patres benefícium áliquod Eccleſiáſticum habent aut habuérunt, quodcumque étiam diſsímile benefícium obtinére, nec in dictis Eccléſiis quoquómodò miniſtrâre, nec penſiónes ſuper frúctibus beneficiórum, quæ parentes eórum óbtinent, vel áliàs obtinuérunt, habére ; & ſuper iis quæcumque diſpenſátio ſurreptítia cenſeátur.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. à. Oculi Dei ſine intermiſſióne inſpicientes in viis hóminum : non ſunt abſconſa teſtamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

FERIA QUARTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 3.

FEcit Dóminus Deus Adæ & uxóri ejus túnicas pellíceas, & índuit eos ; & ait : Ecce Adam quaſi unus ex nobis factus eſt, ſciens bonum & malum ; nunc ergo ne fortè mittat manum ſuam, & ſumat étiam de ligno vitæ, & cómedat, & vivat in ætérnum. Et emíſit eum Dóminus Deus de paradíſo voluptátis, ut operarétur terram de qua ſumptus eſt. Ejecitque Adam, & collocávit ante paradíſum voluptátis Chérubim, & flámmeum gládium atque verſátilem, ad cuſtodiendam viam ligni vitæ.

℟. In princípio. 392.

Lectio ij. Cap. 4.

ADam verò cognóvit uxórem ſuam Evam ; quæ concépit, & péperit Caïn, dicens : Poſſédi hóminem per Deum. Rurſumque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel paſtor

ım, & Caïn agrícola. Fan eſt autem poſt multos ; ut offerret Caïn de frúus terræ múnera Dómi- Abel quoque óbtulit de nogénitis gregis ſui, & adípibus eórum : & reſcit Dóminus ad Abel, & múnera ejus ; ad Caïn :ò, & ad múnera illíus n reſpexit. Iratuſque eſt ïn vehementer, & cóncit vultus ejus. Dixitque óminus ad eum : Quare tus es ? & cur cóncidit ies tua ? Nonne ſi bene eris, recípies ; ſin autem alè, ſtatim in fóribus pectum áderit ? Sed ſub te erit petítus ejus, & tu domiberis illíus.

℟. Verbo Dómini. 393.

Lectio iij.

Dixitque Caïn ad Abel fratrem ſuum : Egrediáıur forás. Cùmque eſſent ı agro, conſurrexit Caïn lversùs fratrem ſuum Abel, : interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn : Ubi eſt ·bel frater tuus ? Qui reſondit : Néſcio ; numquid uſtos fratris mei ſum ego ? Dixitque ad eum : Quid :ciſti ? vox ſánguinis fratris ui clamat ad me de terra. Tunc ígitur maledíctus eris uper terram, quæ apéruit s ſuum, & ſuſcépit ſánguiıem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, ıon dabit tibi fructus ſuos : agus & prófugus eris ſuper erram.

℟. Ait Deus. 393.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. c. Invídiâ diáboli mors introívit in orbem terrárum ; imitantur autem illum qui ſunt ex parte illíus. *Sap.* 2.

CANON.

Ex Decrétis Hílari Papæ, in Concílio Románo.

Anno 465.

Inſcii litterárum, aut áliqua membrórum damna perpeſſi, ad ſacros Ordines aſpiráre non áudeant. Quiſquis autem tálium conſecrátor extíterit, factum ſuum ipſe diſſolvet.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Non eſt ex Deo, qui non díligit fratrem : ſicut Caïn qui ex maligno erat, & occídit fratrem ſuum ; quóniam ópera ejus maligna erant, fratris autem ejus juſta. 1. *Joan.* 3.

FERIA QUINTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 4.

Dixit Caïn ad Dóminum : Major eſt iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie à fácie terræ, & à fácie tua abſcondar, & ero vagus & prófugus in terra ; omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixitque ei Dóminus : Nequáquam ita fiet ; ſed omnis qui occíderit Caïn, ſéptuplùm puniétur. Poſuitque Dóminus Caïn ſignum, ut non interfíceret eum omnis qui inveniſſet eum. Egreſſuſque Caïn à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Deus de terra. 394.

Lectio ij.

COgnóvit autem Caïn uxórem ſuam, quæ concépit & péperit Enoch: & ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii ſui Enoch. Porrò Enoch génuit Irad, & Irad génuit Mavíael, & Mavíael génuit Mathúſael, & Mathúſael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque paſtórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipſe fuit pater canéntium cítharâ & órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleátor, & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn, Noéma.

℟. A mulíere. 394.

Lectio iij.

DIxítque Lamech uxóribus ſuis, Adæ & Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auſcultáte ſermónem meum: Quóniam occídi virum in vulnus meũ, & adoleſcéntulum in livórem meum. Séptuplùm últio dábitur de Caïn; de Lamech verò ſeptuágies ſépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem ſuam; & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Póſuit mihi Deus ſemen áliud pro Abel quem occídit Caïn. Sed & Seth natus eſt fílius, quem vocávit Enos: iſte cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Sicut. 385.

Ad Benedictus. *Ant.* Ipſe Deus ipſe fecit ex uno omne genus hóminum, inhabitáre ſuper univerſam fáciem terræ, deffíniens ſtatúta témpora habitatiónis eórum. *Act.* 17.

C A N O N.

Ex Concílio Burdegalenſi. *Anno* 1624. *C.* 6.

UT ab inítiis exordiéntes, quaſcumque perſónas ineptas, & à ſacris aliénas ſecludámus; declarámus quoſcumque córpore vitiátos, & insígniter defórmes, ab ordinatiónibus Cleri longè arcendos, ſalvâ Epiſcopórum poteſtáte in caſibus à jure permiſſis prudenter diſpenſandi.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Bona bonis creáta ſunt ab inítio, ſic nequíſſimis bona & mala: ómnia ſanctis in bona; ſic & ímpiis & peccatóribus in mala converténtur. *Eccli.* 39.

FERIA SEXTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 5.

HIc eſt liber generatiónis Adam. In die quâ creávit Deus hóminem, ad ſimilitúdinem Dei fecit illum. Máſculum & féminam creávit eos, & benedixit illis; & vocávit nomen eórum Adam in die quo creáti ſunt. Vixit autem Adam centum triginta annis; & génuit ad imáginem & ſimilitúdinem ſuam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti ſunt dies Adam, poſtquàm génuit Seth, octin-

genti anni : genuitque filios & filias. Et factum eſt omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mórtuus eſt. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & génuit Enos. Vixitque Seth, poſtquàm génuit Enos, octingentis ſeptem annis, genuitque filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Seth, nongentórum duódecim annórum, & mórtuus eſt.

℟. In princípio. 392.

Lectio ij.

ET vixit Jared, poſtquàm génuit Enoch, octingentis annis; & génuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Jared, nongenti ſexaginta duo anni, & mórtuus eſt. Porrò Enoch vixit ſexaginta quinque annis, & génuit Mathúſalam. Et ambulávit Enoch cum Deo : & vixit, poſtquàm génuit Mathúſalam, trecentis annis; & génuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Enoch trecenti ſexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo; & non appáruit, quia tulit eum Deus.

℟. Verbo Dómini cœli firmáti ſunt. 393.

Lectio iij.

VIxit quoque Mathúſala centum octoginta ſeptem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúſala, poſtquàm génuit Lamech, ſeptingentis octoginta duóbus annis; & génuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Mathúſala nongenti ſexaginta novem anni, & mórtuus eſt. Vixit autem Lamech centum octoginta duóbus annis, & génuit filium. Vocavitque nomen ejus Noë, dicens : Iſte conſolábitur nos ab opéribus & labóribus mánuum noſtrárum in terra cui maledixit Dóminus. Vixitque Lamech, poſtquàm génuit Noë, quingentis nonaginta quinque annis; & génuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Lamech ſeptingenti ſeptuaginta ſeptem anni, & mórtuus eſt.

℟. Ait Deus. 393.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. *C.* Quid habet ámplius homo de univerſo labóre ſuo, quo labórat ſub ſole? Generátio præterit, & generátio ádvenit. Univerſa vánitas & afflíctio ſpíritûs. *Eccleſ.* 1.

C A N O N.

Ex Epíſtola Geláſii Papæ primi ad Epíſcopos per Lucániam conſtitútos.

Anno 494. *Cap.* 21.

SI córpore ſauciátum fortaſſis aut débilem nequáquam ſancta contíngere lex divína permittit; quantò magìs doni cœleſtis diſpenſatóres eſſe non cónvenit mente perculſos?

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *E.* Miſerábilis infírmitas! quómodò venit, ſic revertétur. Quid ergo prodeſt ei quòd laborávit in ventum? *Eccleſ.* 5.

SABBATO.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 5. & 6.

NOë, cùm quingentórum eſſet annórum, génuit Sem, Cham, & Japhet. Cùmque cœpiſſent hómines multiplicári ſuper terram, & fílias procreaſſent, videntes fílii Dei fílias hóminum quòd eſſent pulcræ, accepérunt ſibi uxóres ex ómnibus quas elégerant. Dixitque Deus: Non permanébit ſpíritus meus in hómine in æternum, quia caro eſt: eruntque dies illíus centum vìginti annórum. Gigantes autem erant ſuper terram in diébus illis. Poſtquàm enim ingreſſi ſunt fílii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt, iſti ſunt potentes à ſéculo viri famóſi.

℟. Deus de terra. 394.

Lectio ij.

VIdens autem Deus quòd multa malítia hóminum eſſet in terra, & cuncta cogitátio cordis intenta eſſet ad malum omni témpore, pœnítuit eum quòd hóminem feciſſet in terra. Et tactus dolóre cordis intrínſecùs, Delébo, inquit, hóminem quem creávi, à fácie terræ, ab hómine uſque ad animántia, à réptili uſque ad vólucres cœli: pœnitet enim me feciſſe eos. Noë verò invénit grátiam coram Dómino. Hæ ſunt generatiónes Noë: Noë vir juſtus atque perfectus fuit in generatiónibus ſuis; cum Deo ambulávit; & génuit tres fílios Sem, Cham & Japhet. Corrupta eſt autem terra coram Deo, & repléta eſt iniquitáte.

℟. A mulíere. 394.

Lectio iij.

CUmque vidiſſet Deus terram eſſe corruptam, (omnis quippe caro corrúperat viam ſuam ſuper terram) dixit ad Noë: Finis univerſæ carnis venit coram me: repléta eſt terra iniquitáte à fácie eórum, & ego diſperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: manſiúnculas in arca fácies, & bitúmine línies intrínſecùs & extrínſecùs. Et ſic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum latitúdo, & triginta cubitórum altitúdo illíus. Feneſtram in arca fácies, & in cúbito conſummábis ſummitátem ejus; óſtium autem arcæ pones ex látere: deorsùm, cœnácula & tríſtega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii ſuper terram, ut interfíciam omnem carnem in qua ſpíritus vitæ eſt ſubter cœlum. Univerſa quæ in terra ſunt, conſumentur. Ponamque fœdus meum tecum; & ingrediéris arcam tu & fílii tui, uxor tua & uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univerſæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum, maſculíni ſexûs & feminíni.

℟. Sicut. 395.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.*
Non exoravérunt pro peccátis ſuis antíqui gigantes, qui deſtructi ſunt confidentes ſuæ virtúti. *Eccli.* 16.

C A N O N.

Ex Epíſtola Innocéntii Papæ tértii ad Archiepíſcopum Genuenſem.

Anno 1200.

SUper electióne Pontíficis, Archidiácono, Archipreſbytero & Præpóſito, Aſtenſem Præpóſitum nóminántibus fuit obviátum, ipſum morbo epiléptico laboráre, pro quo áliâ vice tanquam inhábilis fúerat recuſátus: ſuper quo diſcretióni veſtræ mandámus quátenus, niſi ſufficienter ſit oſtenſum eumdem morbo epiléptico laboráre, vos, non obſtante appellatiónis objectu, ſi qua ex áliis cauſis propónitur, interpóſitam, cùm eas frívolas reputémus, electiónem confirmétis ipſíus, dúmmodò ab objecto morbo immúnis ſit.

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalmi de Pſalterio.

Capitulum. Sap. 14.

AB inítio cùm períreht ſuperbi gigantes, ſpes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remíſit ſéculo ſemen nativitátis, quæ manu tuâ, Pater, erat gubernáta.

Hymnus & ℣. ut in Sabbato ante Septuageſimam, 391.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C.
Noë vir juſtus atque perfectus fuit in generatiónibus ſuis: cum Deo ambulávit. *Gen.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominicis à Septuageſima ad Quadrageſimam, ſuprà, 397. *additis quæ ſequuntur.*

AD OFFICIUM NOCT.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 6. & 7.

FEcit Noë ómnia quæ præcéperat illi Deus. Dixitque Dóminus ad eum: Ingrédere tu, & omnis domus tua, in arcam; te enim vidi juſtum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolle ſepténa & ſepténa, máſculum & féminam; de animántibus verò immundis duo & duo, máſculum & féminam: ſed & de volatílibus cœli ſepténa & ſepténa, máſculum & féminam; ut ſalvétur ſemen ſuper fáciem univerſæ terræ. Adhuc enim, & poſt dies ſeptem ego pluam ſuper terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus; & delébo omnem ſubſtántiam quam feci, de ſuperfície terræ. Fecit ergo Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

℟. Videns Deus quòd multa malítia hóminum eſſet in terra, & cuncta cogitátio cordis inténta eſſet ad malum omni témpore, * Delébo, inquit, hóminem quem creávi, à fácie terræ. ℣. Non eſt juſtus quiſquam, non eſt requírens Deum; omnes enim peccavérunt; * Delébo. *Geneſ.* 6. *Rom.* 3.

Lectio ij.

CUmque tranſiſſent ſeptem dies, aquæ dilúvii inundavérunt ſuper terram. Anno ſexcenteſimo vitæ Noë, menſe ſecundo, ſeptimo-décimo die menſis, rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ, & cataractæ cœli apertæ ſunt: & facta eſt plúvia ſuper terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus. In artículo diéi illíus ingreſſus eſt Noë, & Sem, & Cham, & Japhet, fílii ejus, uxor ejus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipſi, & omne ánimal ſecundùm genus ſuum, univerſaque jumenta in génere ſuo, & omne quod movétur ſuper terram in génere ſuo, cunctúmque volátile ſecundùm genus ſuum. Univerſæ aves omneſque vólucres ingreſſæ ſunt ad Noë in arcam, bina & bina ex omni carne in qua erat ſpíritus vitæ. Et quæ ingreſſa ſunt, máſculus & fémina, ex omni carne introiérunt, ſicut præcéperat ei Deus; & inclúſit eum Dóminus déforis.

℞. Noë inventus eſt perfectus, juſtus; & in témpore iracundiæ factus eſt reconciliátio. * Ideo dimiſſum eſt réliquum terræ, cùm factum eſt dilúvium. ℣. Deus origináli mundo non pepercit, ſed octávum Noë juſtítiæ præcónem cuſtodívit. * Ideo dimiſſum eſt réliquum terræ. Eccli. 44. 2. Petr. 2.

Lectio iij.

FActumque eſt dilúvium quadraginta diébus ſuper terram; & multiplicátæ ſunt aquæ, & elevavérunt arcam in ſublíme à terra. Vehementer enim inundavérunt, & ómnia replevérunt in ſuperfície terræ; porrò arca ferebátur ſuper aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis ſuper terram; opertíque ſunt montes omnes excelſi ſub univerſo cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua ſuper montes quos operúerat. Conſumptaque eſt omnis caro quæ movebátur ſuper terram, vólucrum, animántium, beſtiárum, omniumque reptílium quæ reptant ſuper terram: univerſi hómines, & cuncta in quibus ſpiráculum vitæ eſt in terra, mórtua ſunt. Et delévit omnem ſubſtántiam quæ erat ſuper terram, ab hómine uſque ad pecus, tam réptile quàm vólucres cœli; & deléta ſunt de terra. Remanſit autem ſolus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquaginta diébus.

℞. Aquæ prævaluérunt nimis; opertíque ſunt omnes montes, & delévit Deus omnem ſubſtántiam ſuper terram. * Remanſit ſolus Noë, & qui cum eo erant in arca. ℣. In arca pauci, id eſt octo ánimæ ſalvæ factæ ſunt per aquam. * Remanſit. Glória Patri. * Remanſit. Geneſ. 7. 1. Petr. 3.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de catechizandis rúdibus.

Lectio iv. Cap. 18.

QUidquid homo fécerit, laudábilem in ſuis factis ínvenit Deum: ſi rectè égerit, laudábilem ínvenit per juſtítiam præmiórum: ſi peccáverit, laudábilem ínvenit per juſtítiam ſuppliciórum: ſi peccáta confeſſus ad rectè vivendum redíerit, laudábilem ínvenit per miſericórdiam indulgentiárum. Cur ergo non fáceret Deus hóminem, quamvìs eum peccatúrum prænóſceret, cùm & ſtantem coronáret, & cadentem ordináret, & ſurgentem adjuváret; ſemper & ubíque ipſe glorióſus, bonitáte, juſtítiâ, cleméntiâ: máximè quia & illud præſciébat de propágine mortalitátis ejus futúros ſanctos?

℟. Gigantes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, viam diſciplínæ non invenérunt, & proptéreà periérunt: * Et quóniam non habuérunt ſapiéntiam, interiérunt propter ſuam inſipiëntiam. ℣. In diébus Noë erant comedentes & bibentes, donec venit dilúvium, & tulit omnes; * Et quóniam. *Baruch* 3. *Matth.* 24.

Lectio v. Cap. 19.

PRænuntiabátur dilúvii ſacramento, quo per lignum juſti liberáti ſunt, futúra Eccléſia quam Rex ejus & Deus Chriſtus, myſtério ſuæ crucis, ab hujus ſéculi ſubmerſióne ſuſpendit. Neque enim Deus ignorábat quòd étiam ex illis qui fúerant in arca ſerváti, naſcitúri erant mali: ſed tamen & exemplum futúri judícii dedit, & ſanctórum liberatiónem ligni myſtério prænuntiávit. Nam & poſthæc non ceſsávit repulluláre malítia per ſupérbiam, & libídines, & illícitas impietátes. Neque tunc ſanè defuérunt juſti, quos Chriſti ventúra humílitas per Spíritum reveláta ſanávit. Horum ſanctórum qui præceſſérunt témpore nativitátem Dómini, non ſolùm ſermo, ſed étiam vita, & conjúgia, & fílii, & facta, prophetía fuit hujus témporis, quo per fidem paſſiónis Chriſti ex géntibus congregátur Eccléſia.

℟. Egreſſus Noë de arca, ædificávit altáre Dómino, & óbtulit holocauſta: * Benedixitque Deus Noë & fíliis ejus. ℣. Juſtítiæ quæ per fidem eſt, Noë hæres eſt inſtitútus: * Benedixitque Deus Noë. *Geneſ.* 8. & 9. *Hebr.* 11.

Lectio vj.

PEr illos ſanctos Patriarchas & Prophétas carnáli pópulo Iſrael, & viſibília benefícia miniſtrabantur, quæ carnáliter à Dómino deſiderábant; & coercitiónes pœnárum corporálium, quibus pro témpore terre-

tur, ſicut eórum duritiéi congruébat. Et in his tamen ómnibus myſtéria ſpiritália ſignificabantur, quæ ad Chriſtum & Eccléſiam pertinérent: cujus Eccléſiæ membra erant étiam illi ſancti, quamvìs in hac vita fúerint ántequàm ſecundùm carnem Chriſtus Dóminus naſcerétur. Ipſe enim unigénitus Dei Fílius, Verbum Patris, æquále & coætérnum Patri, per quod facta ſunt ómnia, homo propter nos factus eſt; ut totíus Eccléſiæ, tanquam totíus córporis, caput eſſet. Sed velut totus homo dum náſcitur, etiamſi manum in naſcendo præmittat, tamen univérſo córpori ſub cápite conjuncta atque compacta eſt; (quemádmodùm étiam nonnulli in ipſis Patriarchis, ad hujus ipſíus rei ſignum, manu præmiſsâ nati ſunt:) ita omnes ſancti qui ante Dómini noſtri Jeſu Chriſti nativitátem in terris fuérunt, quamvìs antè nati ſunt, tamen univérſo córpori, cujus ille caput eſt, ſub cápite cohæſérunt.

℟. Dixit Deus: Arcum meum ponam in núbibus; & * Erit ſignum fœderis inter me & inter terram, & † Non erunt ultrà aquæ dilúvii ad delendum univérſam carnem. ℣. Deus mundum reconcílians ſibi, póſuit verbum reconciliatiónis. * Erit ſignum. Glória Patri. † Non erunt ultrà. *Gen.* 9. 2. *Cor.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore; Cùm turba plúrima convenírent, & de civitátibus properárent ad Jeſum, dixit per ſimilitúdinem: Exiit qui ſéminat, ſemináre ſemen ſuum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 15. in Ev. hab. in Baſilica S. Pauli, Dominicâ Sexageſimæ. n. 1.

LEctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres caríſſimi, audíſtis, expoſitióne non índiget, ſed admonitióne. Quam enim per ſemetipſam Véritas expóſuit, hanc diſcútere humána fragílitas non præſúmit. Sed eſt quod ſollícitè in hac ipſa expoſitióne Domínica penſáre debeátis; quia ſi nos vobis ſemen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, ſpinas divítias ſignificáre dicerémus, ad credendum nobis mens fórſitan veſtra dubitáret. Unde & idem Dóminus per ſemetipſum dignátus eſt expónere quod dicébat; ut ſciátis rerum ſignificatiónes quærere in iis étiam quæ per ſemetipſum nóluit explanáre.

℟. Dixit Jeſus per ſimilitúdinem: Exiit qui ſéminat, ſemináre ſemen ſuum; & áliud * Semen cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. ℣. Sic

erit verbum quod egredietur de ore meo, proſperábitur in his ad quæ miſi illud. * Semen cécidit. *Luc.* 8. *Iſ.* 55.

Lectio viij.

EXponendo ergo quod dixit, figuráte ſe loqui innótuit; quátenus certos vos rédderet, cùm vobis noſtra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquam crédcret, ſi ſpinas divítias interpretári voluiſſem; máximè cùm illæ pungant, iſtæ delectent? Et tamen ſpinæ ſunt; quia cogitatiónum ſuárum punctiónibus mentem lácerant; & cùm uſque ad peccátum pértrahunt, quaſi inflicto vúlnere cruentant. Quas bene hoc in loco, álio Evangeliſtâ atteſtante, nequáquam Dóminus divítias, ſed falláces divítias appellat.

℟. Vobis datum eſt noſſe myſtéria regni cœlórum; illis autem non eſt datum. * Ideo in parábolis loquor eis; quia videntes non vident, & audientes non áudiunt. ℣. Verbum Dómini projecérunt, & ſapiéntia nulla eſt in eis. * Ideo. *Matth.* 13. *Jerem.* 8.

n. 1. *&* 2. *Lectio ix.*

FAlláces enim ſunt, quæ nobiſcum diu permanére non poſſunt: falláces ſunt, quæ mentis noſtræ inópiam non expellunt. Solæ autem divítiæ veræ ſunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres cariſſimi, dívites eſſe cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœleſte regnum téndite. Si glóriam dignitátum diligitis, in illa ſuperna Angelórum cúria aſcríbi feſtináte. Verba Dómini quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis eſt ſermo Dei; & quaſi acceptus cibus, ſtómacho languente, rejícitur, quando audítus ſermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quiſquis alimenta non rétinet, hujus profectò vita deſperátur.

℟. Sicut exaltantur cœli à terra, ſic exaltátæ ſunt viæ meæ à viis veſtris. * Et quómodò deſcendit imber, & inébriat terram, & dat ſemen ſerenti & panem comedenti; ſic erit verbum meum. ℣. Sic eſt regnum Dei, quemádmodum ſi homo jáciat ſementem in terram, & ſemen gérminet & increſcat. * Et. Glória. *Repet.* ℟. Sicut. *uſque ad* ℣. *Iſ.* 55. *Marc* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui ſecùs viam, hi ſunt qui áudiunt; & diábolus tollit verbum de corde eórum: qui autem ſupra petram, hi radíces non habent; ad tempus credunt, & in témpore tentatiónis recédunt. *Luc.* 8.

Oratio.

DEus, qui cónſpicis quia ex nulla noſtra actióne confídimus: concéde propítius, ut inter adverſa ómnia, per verbum tuum patiéntiam & conſolatiónem habeámus; Per.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Leónis Papæ ad Januárium.

Script. Anno 447. *num.* 1.

COntra Cléricos hæreticórum, illam Cánonum conſtitutiónem præcípimus cuſtodíri; ut in magno hábeant beneficio, ſi, ademptâ omni ſpe promotiónis, in quo inveniúntur órdine, ſtabilitáte perpétuâ máneant, ſi tamen iterátâ tinctióne non fúerint maculáti.

Ad Magníficat. Ant. Quod in ſpinas cécidit, hi ſunt qui à ſollicitudínibus, & divítiis, & voluptátibus vitæ euntes, ſuffocantur: quod autem in bonam terram, hi ſunt qui in corde bono & óptimo audientes verbum rétinent, & fructum áfferunt in patiéntia. *Luc.* 8.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 8.

REcordátus Deus Noë, cunctorumque animántium, & ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, adduxit ſpíritum ſuper terram, & imminútæ ſunt aquæ. Et clauſi ſunt fontes abyſſi, & cataractæ cœli; & prohíbitæ ſunt plúviæ de cœlo. Reverſæque ſunt aquæ de terra, euntes, & redeuntes; & cœpérunt mínui poſt centum quinquaginta dies. Requievítque arca menſe ſéptimo, vigéſimo-ſéptimo die menſis, ſuper montes Arméniæ. At veró aquæ ibant, & decreſcébant uſque ad décimum menſem; décimo enim menſe, primâ die menſis, apparuérunt cacúmina móntium.

℟. Videns Deus. 409.

Lectio ij.

CUmque tranſiſſent quadraginta dies, apériens Noë feneſtram arcæ quam fécerat, dimíſit corvum, qui egrediebátur, & non revertebátur, donec ſiccarentur aquæ ſuper terram. Emíſit quoque columbam poſt eum, ut vidéret ſi jam ceſſaſſent aquæ ſuper fáciem terræ. Quæ cùm non inveniſſet ubi requieſceret pes ejus, reverſa eſt ad eum in arcam; aquæ enim erant ſuper univerſam terram. Extendítque manum, & apprehenſam íntulit in arcam. Expectátis autem ultrà ſeptem diebus áliis, rursùm dimíſit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad véſperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore ſuo. Intellexit ergo Noë quòd ceſſaſſent aquæ ſuper terram: expectavitque nihilóminùs ſeptem álios dies, & emíſit columbam, quæ non eſt reverſa ultrà ad eum.

℟. Noë inventus eſt perfectus. 410.

Lectio iij.

MEnſe ſecundo, ſéptimo & vigéſimo die menſis, areſacta eſt terra. Locútus eſt autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de

arca, tu & uxor tua, filii tui & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ ſunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quàm in béſtiis & univerſis reptílibus quæ reptant ſuper terram, educ tecum, & ingredímini ſuper terram: créſcite, & multiplicámini ſuper eam. Egreſſus eſt ergo Noë & filii ejus, uxor illíus & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, jumenta, & reptília quæ reptant ſuper terram, ſecundùm genus ſuum, egreſſa ſunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino; & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocauſta ſuper altáre. Odoratuſque eſt Dóminus odórem ſuavitátis, & ait: Nequáquam ultrà maledícam terræ propter hómines: ſenſus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona ſunt ab adoleſcéntia ſua.

℟. Aquæ. 410.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Cœli erant priùs & terra, de aqua & per aquam conſiſtens Dei verbo; per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus, périit. 2. *Petr.* 3.

C A N O N.

Ex Concílio Nicæno.

An. 325. *Can.* 2.

QUóniam multa contra régulam geſta ſunt, ita ut hómines ex vita gentíli nuper adhuc catechizáti, ſtatim ad ſpirituálem baptiſmum vénerint, & continuò étiam ad Epiſcopátum vel Presbyterátum provelierentur; rectè viſum eſt de cétero nihil tale debére fieri: nam & témpore opus eſt ut ſit catechúmenus, & poſt baptiſmum multâ probatióne índiget. Evidens namque eſt præceptum Apoſtólicum, dicens: Non neóphytum, ne fortè elátus in judícium íncidat & láqueum diáboli.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. d. Quómodò dilúvium áridam inebriávit, convertit Dóminus aquas in ſiccitátem, & ſiccáta eſt terra. *Eccli.* 39.

FERIA TERTIA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 9.

BEnedixit Deus Noë & filiis ejus; & dixit ad eos: Créſcite, & multiplicámini, & repléte terram. Et terror veſter ac tremor ſit ſuper cuncta animália terræ, & ſuper omnes vólucres cœli, cum univerſis quæ moventur ſuper terram. Omnes piſces maris mánui veſtræ tráditi ſunt; & omne quod movétur & vivit, erit vobis in cibum: quaſi ólera viréntia, trádidi vobis ómnia; excepto quòd carnem cum ſánguine non comedétis: ſánguinem enim animárum veſtrárum requíram de manu cunctárum beſtiárum; & de manu hóminis, de manu viri & fratris ejus requíram ánimam hóminis. Quicumque effúderit humánum ſánguinem, fundétur

ſanguis illius; ad imáginem Dei quippe factus eſt homo.

℟. Gigantes. 411.

Lectio ij.

HÆc quoque dixit Deus ad Noë, & ad fílios ejus cum eo: Ecce ego ſtátuam pactum meum vobiſcum & cum ſémine veſtro poſt vos; & ad omnem ánimam viventem quæ eſt vobiſcum, tam in volúcribus quàm in jumentis & pecúdibus terræ cunctis quæ egreſſa ſunt de arca, & univerſis béſtiis terræ. Státuam pactum meum vobiſcum, & nequáquam ultrà interficiétur omnis caro aquis dilúvii, neque erit deinceps dilúvium diſſipans terram. Dixitque Deus: Hoc ſignum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem ánimam viventem quæ eſt vobiſcum in generatiónes ſempiternas: Arcum meum ponam in núbibus, & erit ſignum fœderis inter me & inter terram. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus; & recordábor fœderis mei vobiſcum & cum omni ánima vivente quæ carnem végetat: & non erunt ultrà aquæ dilúvii ad delendum univerſam carnem.

℟. Egreſſus Noë. 411.

Lectio iij.

ERant ergo fílii Noë, qui egreſſi ſunt de arca, Sem, Cham, & Japhet. Porrò Cham ipſe eſt pater Chánaan. Tres iſti fílii ſunt Noë, & ab his diſſeminátum eſt omne genus hóminum ſuper univerſam terram. Cœpitque Noë vir agrícola exercére terram, & plantávit víneam. Bibenſque vinum inebriátus eſt, & nudátus in tabernáculo ſuo. Quod cùm vidiſſet Cham pater Chánaan, verenda ſcílicet patris ſui eſſe nudáta, nuntiávit duóbus frátribus ſuis forâs. At verò Sem & Japhet pállium impoſuérunt húmeris ſuis, & incedentes retrorſùm, operuérunt verenda patris ſui; facieſque eórum averſæ erant, & patris viríllia non vidérunt. Evígilans autem Noë ex vino, cùm didiciſſet quæ fécerat ei fílius ſuus minor, ait: Maledictus Chánaan, ſervus ſervórum erit frátribus ſuis. Dixitque: Benedictus Dóminus Deus Sem, ſit Chánaan ſervus ejus. Dilátet Deus Japhet, & hábitet in tabernáculis Sem; ſitque Chánaan ſervus ejus. Vixit autem Noë poſt dilúvium trecentis quinquaginta annis: & impléti ſunt omnes dies ejus nongentórum quinquaginta annórum, & mórtuus eſt.

℟. Dixit Deus. 412.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Sicut in diébus Noë jurávi ne indúcerem aquas ultrà ſuper terram; ſic jurávi ut non iraſcar tibi, dixit miſerátor tuus Dóminus. *Iſ.* 54.

C A N O N.

Ex Epíſtola Geláſii Papæ ad Epíſcopos per Lucániam conſtitútos.

Anno 494. *Can.* 12.

ILlitterátos quoque ſine ullo reſpectu ad Eccleſiáſticum didícimus veníre ſervítium; quod ſimul antíqua tradítio & Apoſtólicæ Sedis vetus forma non récipit; quia lítteris carens, ſacris aptus eſſe non poteſt officiis. Itaque de cétero modis ómnibus hæc vitentur, nec quiſquam talis ſuſcipiátur in Clero.

Ad Magníficat. *Ant.* ſ. a. Benedíctio patris firmat domos filiórum: glória hóminis ex honóre patris ſui. *Eccli.* 3.

FERIA QUARTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 11.

ERat terra lábii uníus, & ſermónum eorumdem. Cùmque proficiſcerentur de oriente, invenérunt campum in terra Sénnaar, & habitavérunt in eo. Dixitque alter ad próximum ſuum: Veníte, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habueruntque láteres pro ſaxis, & bitúmen pro cæmento. Et dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, & turrim cujus culmen pertingat ad cœlum; & celebrémus nomen noſtrum, ántequàm dividámur in univerſas terras. Deſcendit autem Dóminus, ut vidéret civitátem, & turrim quam ædificábant fílii Adam; & dixit: Ecce unus eſt pópulus, & unum lábium ómnibus; cœperuntque hoc fácere, nec deſiſtent à cogitatiónibus ſuis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, deſcendámus, & confundámus ibi linguam eórum, ut non audiat unuſquiſque vocem próximi ſui. Atque ita divíſit eos Dóminus ex illo loco in univerſas terras, & ceſſavérunt ædificáre civitátem. Et idcircò vocátum eſt nomen ejus Babel.

℟. Videns Deus. 409.

Lectio ij.

VIxitque Thare ſeptuaginta annis, & génuit Abram, & Nachor, & Aran. Hæ ſunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aran génuit Lot. Mortuuſque eſt Aran ante Thare patrem ſuum in terra nativitátis ſuæ, in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sáraï; & nomen uxóris Nachor, Melcha fília Aran, patris Melchæ & patris Jeſchæ. Erat autem Sáraï ſtérilis, nec habébat líberos. Tulit ítaque Thare Abram fílium ſuum, & Lot fílium Aran, fílium fílii ſui, & Sáraï nurum ſuam uxórem Abram fílii ſui; & eduxit eos de Ur Chaldæórum, ut irent in terram Chánaan: veneruntque uſque Haran, & habitavérunt ibi. Et facti ſunt dies Thare ducentórum

quinque annórum, & mórtuus eſt in Haran.

℟. Noë inventus eſt. 410.

Lectio iij. Cap. 12.

DIxit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui, & veni in terram quam monſtrábo tibi; faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum, eriſque benedictus. Benedícam benedicéntibus tibi, & maledícam maledicéntibus tibi; atque in te benedicentur univerſæ cognatiónes terræ. Egreſſus eſt ítaque Abram, ſicut præcéperat ei Dóminus, & ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annórum erat Abram, cùm egrederétur de Haran. Tulitque Sáraï uxórem ſuam, & Lot fílium fratris ſui, univerſamque ſubſtántiam quam poſſéderant, & ánimas quas fécerant in Haran: & egreſſi ſunt, ut irent in terram Chánaam.

℟. Aquæ. 410.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. In conſenſu nequítiæ cùm ſe natiónes contuliſſent, ſapiéntia ſcivit juſtum, & conſervávit ſine querélaDeo. *Sap.* 10.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1565. *Seſſ.* 24. *de Ref. C.* 12.

NEminem deinceps ad dignitátem, canonicátum, aut portiónem, Capítula recípiant, niſi qui eo Ordine ſacro aut ſit initiatus, quem illa dígnitas, præbenda, aut pórtio requírit; aut in tali ætáte, ut infra tempus à jure, & ab hac ſancta Synodo ſtatútum, initiári váleat.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. 2. Quando dividébat Altíſſimus gentes, quando ſeparábat fílios Adam, conſtítuit términos populórum; pars autem Dómini pópulus ejus. *Deuter.* 32.

FERIA QUINTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 13.

FActa eſt rixa inter paſtóres gregum Abram & Lot. Eo autem témpore Chananæus & Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæſo, ſit júrgium inter me & te, & inter paſtóres meos & paſtóres tuos; fratres enim ſumus. Ecce univerſa terra coram te eſt: recéde à me, óbſecro. Si ad ſiniſtram íeris, ego déxteram tenébo: ſi tu déxteram elégeris, ego ad ſiniſtram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univerſa irrigabátur, ántequàm ſubvérteret Dóminus Sódomam & Gomorrham, ſicut paradíſus Dómini, & ſicut Ægyptus veniéntibus in Ségor. Elegitque ſibi Lot regiónem circa Jordánem, & receſſit ab oriente.

℟. Gigantes. 411.

Lectio ij.

ABram habitávit in terra Chánaan: Lot verò morátus eſt in óppidis quæ erant circa Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péſſimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixitque Dóminus ad Abram, poſtquàm diviſus eſt ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide à loco in quo nunc es, ad aquilónem & merídiem, ad orientem & occidentem. Omnem terram quam cónſpicis, tibi dabo & ſémini tuo uſque in ſempiternum. Faciamque ſemen tuum ſicut púlverem terræ: ſi quis poteſt hóminum numeráre púlverem terræ, ſemen quoque tuum numeráre póterit. Surge, & perámbula terram in longitúdine & in latitúdine ſua; quia tibi datúrus ſum eam.

℟. Egreſſus. 411.

Lectio iij. Cap. 14.

CUm audiſſet Abram, captum vidélicet Lot fratrem ſuum, numerávit expedítos vernáculos ſuos trecentos decem & octo; & perſecútus eſt uſque Dan. Et diviſis ſóciis, irruit ſuper eos nocte; percuſſitque eos, & perſecútus eſt eos uſque Hoba quæ eſt ad lævam Damaſci. Reduxitque omnem ſubſtántiam, & Lot fratrem ſuum cum ſubſtántia illius, mulíeres quoque & pópulum. Egreſſus eſt autem rex Sodomórum in occurſum ejus, poſtquàm reverſus eſt à cæde Chodorláhomor, & regū qui cum eo erant, in valle Save, quæ eſt vallis regis. At verò Melchíſedech rex Salem, próferens panem & vinum (erat enim Sacerdos Dei altíſſimi,) benedixit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excelſo, qui creávit cœlum & terram: & benedictus Deus excelſus, quo protegente, hoſtes in mánibus tuis ſunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Dixit Deus. 412.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. *D.* Juſtum Lot à nefandórum luxurióſa converſatióne erípuit Deus; aſpectu enim & audítu juſtus erat. 2. *Petr.* 2.

CANON.

Ex Epíſtola Stéphani Papæ ad Hilárium Epíſcopum. *Sec.* 9. *vel* 10. *apud Gratian. p.* 2. *C.* 17.

INfámes dícimus eas eſſe perſónas, quæ pro áliqua culpa notantur infámiâ; id eſt, omnes qui chriſtiánæ legis normam abjíciunt, & ſtatúta Eccleſiáſtica contemnunt: ſimíliter fures, ſacrílegos, & omnes capitálibus crimínibus irretítos; ſepulcrórum quoque violatóres, inceſtuóſos, homicídas, perjúros, raptóres, maléficos, venéficos, adúlteros, & omnes quos Eccleſiáſticæ vel ſéculi leges infámes pronúntiant: ii omnes ad ſacros gradus non debent próvehi.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. *a.* Intuémini quantus ſit hic, qui décimas ſumpſit ab Abra-

ham, & hunc qui habébat repromiſſiónes benedixit. *Hebr.* 7.

FERIA SEXTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 17.

POſtquàm Abram nonagínta & novem annórum eſſe cœperat, appáruit ei Dóminus, dixitque ad eum: Ego Deus omnípotens: ámbula coram me, & eſto perfectus. Ponamque fœdus meum inter me & te, & multiplicábo te vehementer nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixitque ei Deus: Ego ſum, & pactum meum tecum; erìſque pater multárum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram; ſed appellàberis Abraham, quia patrem multárum géntium conſtitui te. Faciamque te créſcere vehementíſſimè; & ponam te in géntibus, regeſque ex te egredièntur.

℟. Videns Deus. 409.

Lectio ij.

DIxit íterùm Deus ad Abraham: Et tu ergo cuſtódies pactum meum, & ſemen tuum poſt te in generatiónibus ſuis. Hoc eſt pactum meum quod obſervábitis inter me & vos, & ſemen tuum poſt te: Circumcidétur ex vobis omne maſculínum, & circumcidétis carnem præpútii veſtri, ut ſit in ſignum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne maſculinum in generatiónibus veſtris; tam vernáculus quàm emptítius circumcidétur, & quicumque non fúerit de ſtirpe veſtra: eritque pactum meum in carne veſtra in fœdus ætérnum. Máſculus cujus præpútii caro circumciſa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo ſuo; quia pactum meum írritum fecit.

℟. Noë invenit. 410.

Lectio iij.

DIxit quoque Deus ad Abraham: Sárai uxórem tuam non vocábis Sárai, ſed Saram. Et benedícam ei, & ex illa dabo tibi fílium cui benedictúrus ſum: eritque in natiónes, & reges populórum oriéntur ex eo. Cécidit Abraham in fáciem ſuam, & riſit, dicens in corde ſuo: Putaſne centenário naſcétur fílius? & Sara nonagenária páriet? Dixitque ad Deum: Utinam Iſmael vivat coram te! Et ait Deus ad Abraham: Sara uxor tua páriet tibi fílium, vocabíſque nomen ejus Iſaac; & conſtítuam pactum meum illi in fœdus ſempitérnum, & ſémini ejus poſt eum. Super Iſmael quoque exaudívi te. Ecce benedícam ei, & augébo & multiplicábo eum valde: duódecim duces generábit, & fáciam illum in gentem magnam. Pactum verò meum ſtátuam ad Iſaac quem páriet tibi Sara témpore iſto in anno áltero.

℟. Aquæ. 410.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. 2. Abraham pater eſt ómnium noſtrûm (ſicut ſcriptum eſt;

Quia patrem multárum géntium póſui te) ante Deum cui crédidit. *Rom.* 4.

C A N O N.

Ex Concílio Toletáno undécimo.

Ann. 655. *Cap.* 6.

HIs à quibus Dómini ſacramenta tractanda ſunt, judícium ſánguinis agitáre non licet; & ídeo magnópere talis exceſſus prohibendus eſt, ne indiſcrétæ præſumptiónis mótibus agitáti, aut quod morte plectendum eſt, própriâ ſenténtiâ judicáre præſúmant, aut truncatiónes quibúſlibet perſónis per ſe ínferant, aut inferendas præcípiant. Quòd ſi quiſquam ímmemor horum præceptórum tale áliquid fécerit, conceſſi Ordinis honóre privétur & loco.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Promiſſiónis verbum hoc eſt: Secundùm hoc tempus véniam, & erit Saræ fílius. *Rom.* 9.

S A B B A T O.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 19.

VEnérunt duo Angeli Sódomam véſpere, & ſedente Lot in fóribus civitátis. Qui cùm vidiſſet eos, ſurrexit, & ivit óbviam eis, adoravitque pronus in terram; & dixit: Obſecro, dómini, declináte in domum púeri veſtri, & manéte ibi: laváte pedes veſtros, & manè proficiſcémini in viam veſtram. Qui dixérunt: Mínimè, ſed in platéa manébimus. Compulit illos óppidò ut divérterent ad eum: ingreſſíſque domum illíus, fecit convívium, & coxit ázyma: & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitátis vallavérunt domum à púero uſque ad ſenem, omnis pópulus ſimul. Vocaveruntque Lot, & dixérunt ei: Ubi ſunt viri qui introiérunt ad te nocte? Educ illos huc, ut cognoſcámus eos.

℞. Gigantes. 411.

Lectio ij.

VImque faciébant Lot vehementíſſimè: jamque propè erat ut effríngerent fores. Et ecce miſérunt manum viri, & introduxérunt ad ſe Lot; clauſeruntque óſtium: & eos qui foris erant, percuſſérunt cæcitáte à mínimo uſque ad máximum, ita ut óſtium invenire non poſſent. Dixérunt autem ad Lot: Habes hîc quémpiam tuórum? génerum, aut fílios, aut fílias, omnes qui tui ſunt, educ de urbe hac: delébimus enim locum iſtum, eò quòd incréverit clamor eórum coram Dómino qui miſit nos, ut perdámus illos. Egreſſus itaque Lot, locútus eſt ad géneros ſuos qui acceptúri erat fílias ejus, & dixit: Súrgite, egredímini de loco iſto; quia delébit Dóminus civitátem hanc. Et viſus eſt eis quaſi ludens loqui. Cùmque eſſet manè, cogébant

eum Angeli, dicentes: Surge, tolle uxórem tuam & duas filias quas habes; ne & tu páriter péreas in ſcélere civitátis. Diſſimulante illo, apprehendérunt manum ejus, & manum uxóris, ac duárum filiárum ejus, eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxeruntque eum, & poſuérunt extra civitátem.

℟. Egreſſus. 411.

Lectio iij.

IGitur Dóminus pluit ſuper Sódomam & Gomorrham ſulphur & ignem à Dómino de cœlo: & ſubvertit civitátes has, & omnem circa regiónem, univerſos habitatóres úrbium, & cuncta terræ viréntia. Reſpicienſque uxor ejus poſt ſe, verſa eſt in ſtátuam ſalis. Abraham autem conſurgens mane, ubi ſtéterat prius cum Dómino, intúitus eſt Sódomam & Gomorrham, & univerſam terram regiónis illíus: viditque aſcendentem favillam de terra quaſi fornácis fumum. Cùm enim ſubvérteret Deus civitátes regiónis illíus, recordátus Abrahæ, liberávit Lot de ſubverſióne úrbium in quibus habitáverat.

℟. Dixit Deus. 412.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c.

Quâ die éxiit Lot à Sódomis, pluit ignem & ſulphur de cœlo, & omnes pérdidit: ſecundùm hæc erit quâ die Fílius hóminis revelábitur. *Luc.* 17.

CANON.

Ex Canónibus qui Apoſtólici dicuntur.

Can. 16. & 18.

QUi duóbus conjúgiis fúerit implícitus, vel pro cónjuge habúerit concubínam, & qui víduam in uxórem hábuit, vel ejectam, vel meretrícem, vel ſervam, vel mimam ſeu ſcénicam, non poteſt eſſe Epíſcopus, vel Preſbyter, vel Diáconus, vel omníno ex número ſacerdotáli.

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalmi de Pſalterio.

Capitulum. Eccli. 44.

ABraham magnus pater multitúdinis géntium, & non eſt inventus ſímilis illi in glória, qui conſervávit legem Excelſi, & fuit in teſtamento cum illo.

Hymnus.

TE læta, mundi Cónditor,
Unum manet ſemper quies:
Feſtíva cœleſtes choros
Semper decent præcónia.
Nos, ſanctitáte pérditâ,
Pœnális expectat labor.
Hymnos-ne dulces pátriæ
Mœſti canâmus éxules?
Qui te piis placábilem
Spondes futúrum flétibus,
Lugére da longi, Pater,
Delicta, cauſas éxilii.
Verùm ſalúbrem témperet
Spe nixa mœrórem fides;
Tu mox quiéti nos tuæ,
Feſtiſque reddes cánticis.
Sit ſumma Patri glória,
Ejuſque ſoli Fílio,

[Spí]ritu ſancto ſimul cum Spíritu, [n]unc & per omne ſéculum. Amen.

℣. Priuſquàm montes fíe[r]ent, aut formarétur terra [e]t orbis, ℟. A ſéculo & uſ[q]ue in ſéculum tu es Deus. *Pſ.* 89.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. [A]braham in tentatióne in[v]entus eſt fidélis: ídeo jure[j]urando dedit illi Deus gló[r]iam in gente ſua. *Eccli.* 44.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominicis à Septuag. ad Quadrag. 397. *additis quæ ſequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 21.

VIſitávit Dóminus Saram ſicut promíſerat, & implévit quæ locútus eſt. Concepitque, & péperit fílium in ſenectúte ſua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavitque Abraham nomen fílii ſui quem génuit ei Sara, Iſaac; & circumcídit eum octávo die, ſicut præcéperat ei Deus, cùm centum eſſet annórum. Hâc quippe ætáte patris natus eſt Iſaac. Dixitque Sara: Riſum fecit mihi Deus: quicumque audíerit, corridébit mihi. Rurſumque ait: Quis auditúrum créderet Abraham quòd Sara lactáret fílium, quem péperit ei jam ſeni?

℟. Dixit Dóminus ad Abram: Egrédere de cognatióne tua, & veni in terram quam monſtrábo tibi. Egreſſus eſt ítaque Abram, * Tulitque Sárai uxórem ſuam, & Lot fílium fratris ſui, univerſamque ſubſtántiam quam poſséderant. ℣. Fide Abraham obedívit in locum exíre quem acceptúrus erat in hæreditátem, & éxiit néſciens quò iret, * Tulitque. *Geneſ.* 12. *Hebr.* 11.

Lectio ij. Cap. 22.

TEntávit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille reſpondit: Adſum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Iſaac, & vade in terram viſiónis; atque ibi ófferes eum in holocauſtum ſuper unum móntium quem monſtrávero tibi. Igitur Abraham de nocte conſurgens, ſtrávit áſinum ſuum, ducens ſecum duos júvenes, & Iſaac fílium ſuum. Cùmque concidiſſet ligna in holocauſtum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locùm procul, dixitque ad púeros ſuos: Expectáte hîc cum áſino; ego & puer illuc uſque properantes, poſtquàm adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocauſti, & impóſuit ſuper Iſaac fílium ſuum; ipſe verò portábat in mánibus ignem & gládium.

℟. Fide Sara ſtérilis virtútem in conceptiónem ſéminis accépit, étiam præter

tempus ætátis ; * Quóniam fidélem crédidit eſſe eum qui repromíſerat. ℣. Péperit Sara fílium in ſenectúte ſua, témpore quo prædíxerat ei Deus ; * Quóniam. *Hebr.* 11. *Geneſ.* 21.

Lectio iij.

PErgébant ergo páriter, & venérunt ad locum quem oſténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, & déſuper ligna compóſuit. Cùmque alligaſſet Iſaac fílium ſuum, póſuit eum in altáre ſuper ſtruem lignórum. Extenditque manum, & arrípuit gládium, ut immoláret fílium ſuum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens : Abraham, Abraham. Qui reſpondit : Adſum. Dixitque ei : Non extendas manum tuam ſuper púerum, neque fácias illi quidquam : nunc cognóvi quòd times Deum, & non pepercíſti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos ſuos, viditque poſt tergum aríetem inter vepres hærentem córnibus, quem aſſúmens óbtulit holocauſtum pro fílio.

℟. Fide óbtulit Abraham Iſaac, cùm tentarétur : * Et unigénitum offerébat, qui ſuſcéperat repromiſſiónes ; árbitrans † Quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus. ℣. Extendit manum, & arrípuit gládium, ut immoláret fílium ſuum : * Et. Glória. † Quia. *Hebr.* 11. *Geneſ.* 22.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de Civitáte Dei. *Lib.* 16. *C.* 32.

Lectio iv.

NAtus eſt Abrahæ ſecundùm promiſſiónem Dei de Sara fílius. Tentátur Abraham de immolando dilectíſſimo fílio ipſo Iſaac, ut pia ejus obediéntia probarétur, ſǽculis in notítiam proferénda, non Deo. Nunquam ſanè créderet Abraham quòd víctimis Deus delectarétur humánis, quamvis, divíno intonante præcepto, obediéndum ſit, non diſputándum. Verúmtamen Abraham confeſtim fílium, cùm fuiſſet immolátus, reſurrectúrum credidiſſe laudandus eſt. Poſtrémò quia Iſaac occídi non oportébat, poſtéaquàm eſt pater ferire prohíbitus, quis erat ille áries, quo immoláto implétum eſt ſignificatívo ſánguine ſacrifícium ? Nempe, quando vidit eum Abraham, córnibus in frútice tenebátur. Quis ergo illo figurabátur, niſi Jeſus, ántequàm immolarétur, ſpinis Judáicis coronátus ? Sed divína pótiùs per Angelum verba audiámus : Per memetipſum jurávi, propter quòd fecíſti verbum hoc, & non pepercíſti fílio tuo dilecto propter me, niſi benedícens benedícam te ; & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. Hæc modo eſt illa de vocatióne géntium

dium in fémine Abrahæ, poſt holocauſtum quo ſignificátus eſt Chriſtus, étiam juratióne Dei firmáta promíſſio. Sæpè enim promíſerat; ſed nunquam juráyerat. Quid autem eſt veri Dei veraciſque jurátio, niſi promiſſi confirmátio, & infidélium quædam increpátio?

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo, dicens: Quia non pepercíſti fílio tuo unigénito propter me, * Benedicentur in fémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Abrahæ promittens Deus, jurávit per ſemetipſum, dicens: Niſi benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo te; * Benedicentur. *Geneſ.* 22. *Hebr.* 6.

Lectio v.

Accépit étiam Iſaac orá-culum tale quale pater ejus, quo oráculo ſic ſcriptum eſt: Státuam juramentum meum, quod jurávi Abrahæ patri tuo; & multiplicábo ſemen tuum tanquam ſtellas cœli, & dabo fémini tuo omnem terram hanc; & benedicentur in fémine tuo omnes gentes terræ, pro eo quod obaudívit Abraham pater tuus vocem meam. Iſte patriarcha nec uxórem hábuit áliam, nec áliquam concubínam; ſed poſteritáte duórum geminórum ex uno concúbitu procreatórum contentus fuit. Nec ídeo tamen iſtum patri præferre debémus, quia iſte nullam féminam præter cónjugem nóverat. Erant enim procul dúbio paternæ fídei & obediéntiæ mérita potióra, in tantùm ut propter illum dicat Deus, huic ſe fácere bona quæ facit; ut novérimus non ex bonis ſíngulis inter ſe hómines comparáre, ſed in unoquóque conſiderémus univerſa. Fíeri enim poteſt ut hábeat áliquid in móribus & in vita quiſpiã quo ſúperat álium, idque ſit longè præſtabílius quàm eſt illud unde ab álio ſuperátur.

℟. Appáruit Iſaac Dóminus, & ait: Benedícam tibi, complens juramentum quod ſpopondi Abraham patri tuo: * Et benedicentur in fémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Non omnes qui ex Iſrael ſunt, ii ſunt Iſraelítæ; neque qui ſemen ſunt Abrahæ, omnes fílii: ſed in Iſaac vocábitur tibi ſemen. * Et benedicentur. *Geneſ.* 26. *Rom.* 9.

Lectio vj.

Duo Iſaac fílii Eſaü & Jacob páriter creſcunt. Primátus majóris transfúnditur in minórem ex pacto & plácito inter illos. Seneſcit Iſaac, ejuſque óculis per ſenectam viſus aufertur. Vult benedícere fílium majórem, & pro illo néſciens benedícit minórem. Míttitur Jacob à paréntibus in Meſopotámiã, ut ibi ducat uxórem. Patris mittentis verba hæc ſunt: Deus meus benedícat te, & áugeat te, & multíplicet te, & eris in congregatiónes géntium; & Det tibi bene-

dictiónem Abrahæ patris tui, & ſémini tuo poſt te. Hic jam intelligimus ſegregátum ſemen Jacob ab álio ſémine Iſaac, quod factum eſt per Eſaü. Quando enim dictum eſt, In Iſaac vocábitur tibi ſemen, pértinens útique ſemen ad civitátem Dei, ſeparátum eſt inde áliud ſemen Abrahæ quod erat in ancillæ fílio, & quod erat in fíliis Céthuræ. Sed adhuc erat ambíguum de duóbus fíliis Iſaac, an ad utrumque, an ad unum eórum illa benedíctio pertinéret; & ſi ad unum, quiſnam futúrus eſſet illórum. Quod nunc declarátum eſt, cùm prophéticè à patre benedícitur Jacob, & dícitur ei: Et eris in congregatiónes géntium; &, Det tibi benedictiónem Ábrahæ patris tui.

℟. Vidit Jacob Dóminum dicentem ſibi: Erit ſemen tuum quaſi pulvis terræ; & * Benedicentur in te & in ſémine tuo cunctæ tribus terræ. ℣. Non dicit: Et ſemínibus quaſi in multis, ſed quaſi in uno, qui eſt Chriſtus; * Benedicentur. Glória. * Benedicentur. *Gen.* 28. *Gal.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore; Aſſumpſit Jeſus duódecim, & ait illis: Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & conſummabuntur ómnia quæ ſcripta ſunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 2. in Evang. hab. in Baſ. S. Petri, Dom. Quinquag.

REdemptor noſter, prævidens ex paſſióne ſua diſcipulórum ánimos perturbandos, eis longè antè & ejuſdem paſſiónis pœnam, & reſurrectiónis ſuæ glóriam prædixit; ut cùm eum morientem, ſicut prædictum eſt, cérnerent, étiam reſurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc diſcípuli nullo modo valébant cápere verba myſtérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit; ut qui cœleſtis myſtérii verba non cáperent, eos ad fidem cœléſtia facta ſolidárent.

℟. Cæcus quidam ſedébat ſecus viam, mendícans: dixérunt autem ei quòd Jeſus tranſíret. Et clamávit, dicens: * Jeſu, fili David, miſerére mei. ℣. Dóminus firmamentum virtútis, & adjutórium casûs, exaltans ánimam, & illúminans óculos: * Jeſu. *Luc.* 18. *Eccli.* 34.

Lectio viij.

SEd mirácula Dómini & Salvatóris noſtri ſic accipienda ſunt, fratres caríſſimi, ut & in veritáte credantur facta, & tamen per ſignificatiónem nobis áliquid innuant. Opera quippe ejus & per poténtiam áliud oſtendunt, & per myſtérium áliud loquuntur. Ecce enim, quis juxta hiſtóriam cæcus

iſte fúerit, ignorámus; ſed tamen quid per myſtérium ſigníficet, nóvimus. Cæcus quippe eſt genus humánum, quod in parente primo à paradíſi gáudiis expulſum, claritátem ſupernæ lucis ignórans, damnatiónis ſuæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris ſui præſéntiam illuminátur; ut ætérnæ lucis gáudia jam per deſidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis greſſus ponat.

℟. Stans Jeſus, juſſit cæcum addúci ad ſe; & interrogávit eum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: * Dñe, ut vídeam. ℣. Deus meus, illúmina ténebras meas: * Dómine, ut vídeam. *Luc.* 18. *Pſ.* 17.

Lectio ix.

QUiſquis ergo cæcitátis ſuæ ténebras agnoſcit, quiſquis hoc quod ſibi deeſt lumen æternitátis intélligit; clamet medullis cordis, clamet & vócibus mentis, dicens: Jeſu fili David, miſerére meî. Sed quid, clamante cæco, ſubjúngitur, audiámus. Et qui præíbant, increpábant eum ut tacéret. Quid autem deſignant iſti qui Jeſum venientem præcédunt, niſi deſideriórum carnálium turbas, tumultuſque vitiórum? qui priuſquàm Jeſus ad cor noſtrum véniat, tentatiónibus ſuis cogitatiónem noſtram diſſipant, & voces cordis in oratióne perturbant. Sed quid adhuc illuminandus iſte cæcus fecit, audiámus. Séquitur: Ipſe veró multò magìs clamábat: Fili David, miſerére meî. Ecce, quem turba íncrepat ut táceat, magìs ac magìs clamat; quia quantò gravióri tumultu cogitatiónum carnálium prémimur, tantò oratióni inſíſtere ardéntiùs debémus.

℟. Jeſus dixit illi: Réſpice, fides tua te ſalvum fecit. Et confeſtim vidit; * Et ſequebátur illum, magníficans Deum. ℣. Statim viſum recépit, dicebatque: Benedíco te, Dómine Deus Iſrael; * Et. Glória. *Reper.* ℟. Jeſus. *uſque ad* ℣. *Luc.* 18. *Tob.* 11.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Aſſumpſit Jeſus duódecim, & ait: Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & conſummabuntur ómnia quæ ſcripta ſunt per Prophétas de Fílio hóminis. *Luc.* 18.

Oratio.

PReces noſtras, quæſumus, Dómine, clementer exaudi; atque à peccatórum vínculis abſolútos, ab omni nos adverſitáte cuſtódi; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

CANON.

Ex Concílio Lugdunenſi ſecundo.

Anno 1273. *Can.* 16.

ALtercatiónis antíquæ dúbium præſentis declaratiónis oráculo decidentes, bígamos omni privilégio Clericáli declarámus eſſe nudátos, & coercitióni fori

ſeculáris addíctos, conſuetúdine contráriâ non obſtante; ipſis quoque ſub anathémate prohibémus deferre tonſúram Clericálem.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Fílius hóminis tradétur géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conſpuétur; & poſtquàm flagelláverint, occídent eum, & tértiâ die reſurget. *Luc.* 18.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 25.

HÆc ſunt generatiónes Iſaac fílii Abraham: Abraham génuit Iſaac; qui cùm quadraginta eſſet annórum, duxit uxórem Rebeccam fíliam Bathuélis Syri de Meſopotámia, ſorórem Laban. Deprecatuſque eſt Iſaac Dóminum pro uxóre ſua, eò quòd eſſet ſtérilis: qui exaudívit eum, & dedit conceptum Rebeccæ. Sed collidebantur in útero ejus párvuli; quæ ait: Si ſic mihi futúrum erat, quid neceſſe fuit concípere? Perrexitque ut conſúlcret Dóminum. Qui reſpondens, ait: Duæ gentes ſunt in útero tuo, & duo pópuli ex ventre tuo dividentur, populuſque pópulum ſuperábit, & major ſérviet minóri. Jam tempus pariendi advénerat, & ecce gémini in útero ejus reperti ſunt. Qui prior egreſſus eſt, rufus erat, & totus in morem pellis híſpidus; vocatumque eſt nomen ejus, Eſaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenébat manu; & idcirco appellávit eum Jacob.

℟. Dixit Dóminus ad Abram: Egrédere de cognatióne tua, & veni in terram quam monſtrábo tibi. Egreſſus eſt ítaque Abram, * Tulitque Sáraï uxórem ſuam, & Lot fílium fratris ſui, univerſamque ſubſtántiam quam poſſéderant. ℣. Fide Abraham obedívit in locum exíre quem acceptúrus erat in hæreditátem, & éxiit néſciens quò iret, * Tulitque Sáraï uxórem ſuam, & Lot fílium, &c. *Geneſ.* 12. *Hebr.* 11.

Lectio ij. Cap. 27.

DIxit Rebecca fílio ſuo Jacob: Audívi patrem tuum loquentem cum Eſaü fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cómedam, & benedícam tibi coram Dómino, ántequàm móriar. Nunc ergo, fili mi, acquieſce consíliis meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis eſcas patri tuo, quibus libenter véſcitur: quas cùm intúleris, & comédérit, benedícat tibi priuſquàm moriátur. Cui ille reſpondit: Noſti quòd Eſaü frater meus homo pilóſus ſit, & ego lenis: ſi attrectáverit me pater meus, & ſénſerit, tímeo ne putet me ſibi voluiſſe illúdere, & indúcam ſuper me maledictiónem pro benedi-

ctióne. Ad quem mater : In me ſit, ait, iſta maledíctio, fili mi ; tantùm audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, ſicut velle nóverat patrem illíus. Et véſtibus Eſaü valde bonis, quas apud ſe habébat domi, índuit eum : pelliculáſque hædórum circúmdedit mánibus, & colli nuda protexit. Dedítque pulmentum ; & panes quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit : Pater mi. At ille reſpondit : Audio. Quis es tu, fili mi ? Dixítque Jacob : Ego ſum primogénitus tuus Eſaü.

℟. Fide Sara ſtérilis virtútem in conceptiónem ſéminis accépit, étiam præter tempus ætátis ; * Quóniam fidélem crédidit eſſe eum qui repromíſerat. ℣. Péperit Sara fílium in ſenectúte ſua, témpore quo prædíxerat ei Deus ; * Quóniam fidélem crédidit eſſe eum qui repromíſerat. *Hebr.* 11. *Geneſ.* 21.

Lectio iij.

DIxitque Iſaac : Accéde huc, ut tangam te, fili mi, & probem utrùm tu ſis fílius meus Eſaü, an non. Acceſſit ille ad patrem ; & palpáto eo, dixit Iſaac : Vox quidem, vox Jacob eſt ; ſed manus, manus ſunt Eſaü. Et non cognóvit eum, quia pilóſæ manus ſimilitúdinem majóris expréſſerant. Benedícens ergo illi, ait : Tu es fílius meus Eſaü ? Reſpondit : Ego ſum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comediſſet, óbtulit ei étiam vinum ; quo hauſto, dixit ad eum : Accéde ad me, & da mihi óſculum, fili mi. Acceſſit, & oſculátus eſt eum. Statímque ut ſenſit veſtimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi ait : Ecce odor fílii mei ſicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ abundántiam frumenti & vini. Et ſérviant tibi pópuli, & adórent te tribus : eſto dóminus fratrum tuórum, & incurventur ante te fílii matris tuæ : qui maledíxerit tibi, ſit ille maledictus ; & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Fide óbtulit Abraham Iſaac, cùm tentarétur : * Et unigénitum offerébat, qui ſuſcéperat repromiſſiónes ; árbitrans † Quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus. ℣. Extendit manum, & arrípuit gládium, ut immoláret fílium ſuum : * Et. Glória Patri. † Quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus. *Hebr.* 11. *Geneſ.* 22.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Major ſérviet minóri, ſicut ſcriptum eſt : Jacob diléxi ; Eſaü autem ódio hábui. *Rom.* 9.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

In Feſtis Semiduplicibus, & ſupra, toto tempore Adventûs occurrentibus, fit commemoratio de Adventu in utriſque Veſperis & Laudibus, per Antiphonam propriam & ℣. cum Oratione Dominicæ præcedentis, vel propria, ſi qua huic Feriæ aſſignetur.

De Feſto Simplici fit tantùm commemoratio in primis Veſperis & Laudibus.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

Pridie AD VESPERAS, pro commem. S. Euſtitii, Abbatis, Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxxj. *Oratio*, Da nobis, quæſumus, Deus noſter. xxxiv.

Deinde pro SS. Martyribus Vitale & Agricola, Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. xiij. *Oratio*, Exaudi nos. xvij.

Pro ſancto Euſitio,
Lectio iij.

EUſitius puer, à paréntibus Severíno Patriaſenſi, apud Bitúrigas Abbáti, præ inópia, nec ſine Dei nutu vénditus, in eo monaſtério reguláris obſervántiæ tyrocínium fecit, atque ita profécit in lítteris & virtútibus, ut Préſbyter ordinátus fúerit. Mox incenſus ſolitáriæ vitæ ſtúdio, in erémum ſecedendi licéntiam, ægrè tamen ob ſuî deſidérium, à frátribus & Abbáte impetrávit. Dumis & ſéntibus hórridum locum, pétiit ad Cari flúminis ripas, ubi conſtructâ ex ramis árborum exíguâ casâ, cilício tectus, humi cubans, herbis, hordeáceo pane, & aquâ víctitans, totum ſe oratióni & rerum divinárum contemplatióni trádidit. Ad eum ſancti Deodáti prope Bleſas Eremítæ consílio, Childebertus Rex in Hiſpánias proficiſcens, venit; cùmque ei quinquaginta áureos obtuliſſet, ait ſenex: Quid mihi iſta proferſ? illis qui ea largiantur paupéribus, attríbue: ſúfficit mihi ut pro peccátis meis Dóminum mérear deprecári; & adjécit: Vade, & victóriam obtinébis; & quod volúeris, ages. Dicti veritátem probávit eventus: nam ex Hiſpánia victor & redux Childebertus, Euſitium ádiit; atque ad con-

ſluentem Cari & Saléræ condi curávit monaſtérium, quod à cella ſancti Euſítii nomen accépit. Ibi ſanctíſſimo fine quiévit beátus Abbas; & in eo loco idem Childebertus prout vóverat, Baſílicam ædificávit, in qua ſancti viri membra quiéſcerent. Fertur apud Bleſas, quædam edidiſſe miràcula; unde olim in Eccléſia Collegiáta ſancti Jacóbi títulus extábat Euſítii memóriæ conſecrátus. Eódem die recólitur páſſio ſanctórum Vitális & Agrícolæ. Hujus ille cùm eſſet ſervus, non ſolùm collėga paſſiónis, ſed quaſi dux ad martyrii palmam extitiſſe ab Ambróſio ſcríbitur. Omnia enim tormentórum génera expertus, ita ut non eſſet in córpore ejus ſine vúlnere locus, tandem orans migrávit ad Chriſtum. Sanctus verò Agrícola váriè tentátus ab ímpiis, ſervi animátus exemplo, cruci affixus, martyrium ſumpſit.

AD LAUDES, pro commem. S. Euſitii, Ant. Ecce. ℣. Veníte. *Orat.* Da nobis, quæſumus, Deus. xxxiv.

Deinde pro SS. Martyribus, Ant. Beáti. ℣. Multæ. xvj. *Orat.* Exaudi. xvij.

DIE XXIX.

In Feſto

SANCTI SATURNINI, Toloſani Epiſc. & Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ ſequuntur.

Oratio, Deus, qui. *infra.* *Et fit commem. de Adventu.*

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una; & ſic in omnibus Semiduplicibus.

Lectio ij.

SAturnínus à Románo Pontífice unà cum ſex áliis Epíſcopis miſſus in Gállias, & Tolóſæ póntifex conſtitútus anno conſulátûs Décii & Grati, multos ad Chriſtum convertit. Eò cùm perveniſſet, cœpérunt dæmonum qui in urbe colebantur, vaticínia ceſſáre. Cujus rei cauſam dum inveſtigárent vanæ ſuperſtitiónis antíſtites, áudiunt virtúte Chriſti id fieri, quem Saturnínus prædicábat. Quádam autem die paráto ad víctimam tauro, ipſum ad Eccléſiam id témporis párvulam, juxta Capitólium ad officium ſolemne veniéntem, unus ex illa malignántium turba éminùs agnoſcens, exclamat adeſſe deórum adverſárium. Comprehenſus verò, cum dæmóniis immoláre cogerétur, clarâ voce reſpondit: Unum & verum Deum colo, huic laudis hóſtias immolábo: deos veſtros dæmones ſcio, quos non tam hóſtiis pécudum, quam animárum veſtrárum mórtibus honorátis.

Lectio iij.

AD hæc verba excandeſcens turba, tauro illo qui fúerat víctimæ præparátus, ad miniſtérium ſuæ

crudelitátis utuntur. Poſtrémâ enim parte funis illíus quæ ad poſterióra tauri deflućbat, ſancti viri pedes ínligant, actumque ſtímulis taurum è ſuperióri Capitólii parte in plana præcípitant, ac per lapídeos gradus cápite collíſo, cérebro excuſſo, & omni membrórum parte córpore laceráto, dignam Deo ánimam Chriſtus recépit. Exánime tamen corpus uſque ad eum locum tauro furente perductum eſt, ubi, fune diſrupto, tumultuáriam hábuit ſepultúram. Inventum eſt póſtea ab Hilário Tolosáno, qui effoſsâ circùm humo, ſacras véritus relíquias commovére, túmulum ſuperimpóſuit, & oratórium extruxit. Extat in ſubúrbio Bleſenſi Saturníni nómine dicáta Parochiális Ecclésia, ubi ſummâ devotióne cólitur.

Oratio.

Deus, qui beáto Saturníno pontífici géminam de ſacerdótii dignitáte & honóre martyrii corónam largíri dignátus es: concéde, ut cujus ſuffrágia orando quærimus, hujus in conſpectu tuo patrocínia ſentiámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus, per ómnia ſæcula ſeculórum.

℟. Amen.

AD LAUDES, commemoratio de Adventu.

DIE XXX.

In Feſto

S. ANDREÆ, APOST.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, j. additis quæ ſequuntur.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Invénit Andréas fratrem ſuum Simónem, & dicit ei: Invénimus Meſsíam; & adduxit eum ad Jeſum. *Joan.* 1.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. S. Saturnini, Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti, Dómine. xij. *Orat.* Deus, qui beáto Saturníno, *ut ſuprà.*

Deinde fit commem. de Adventu.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Andréas Bethsáidæ natus, qui eſt Galilææ vicus, frater Petri, diſcípulus Joannis Baptiſtæ, cùm eum de Chriſto dicentem audiiſſet, Ecce Agnus Dei; ſecútus Jeſum, fratrem quoque ſuum ad eumdem perduxit. Cùm póſtea unà cum fratre piſcarétur in mari Galilææ, ambo à prætereunte Chriſto vocáti illis verbis: Veníte poſt me, fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum; nullam interponentes moram, & relictis rétibus, ſecúti ſunt eum. Poſt cujus reſurrectiónem & Aſcenſiónem, Andréas in Scythiâ prædicávit. Cùmque in Græciam ve-

niſſet, multis ab idolórum cultu ad Chriſtum colendum adductis, urbem Patras in Achája morte quam óbiit crucifixus, nobilitávit. Ejus relíquias Conſtántius Imperátor, ex voto Conſtantíni patris, anno vigéſimo regni ſui, Conſtantinópolim transferri, & in auguſtíſſimo Apoſtolórum templo collocári curávit; unde póſtea decerpta pígnora diverſis locis quaſi vitæ ſémina diſperſa ſunt.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. de ſancto Andræa.

Lectio v.

BEáti Andréæ Apóſtoli ſolémnitas hódie celebrátur. Quam ſi piá ſollicitúdine perſcrutémur, multa inveniémus in ea quæ ædíficent ánimas noſtras. In ipſo ſíquidem converſiónis ſuæ inítio, magnum nobis perfectæ obediéntiæ præſtat exemplum, quod quidem chriſtiánis ómnibus neceſſárium. Vis audíre perfectæ obediéntiæ formam? Vidit Dóminus, ait Evangeliſta, Petrum & Andréam mittentes rete in mare, & ait illis: Veníte poſt me, fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum. At illi contínuò, nihil dijudicantes, aut hæſitantes, non ſollíciti unde víverent, non conſiderantes quonam modo rudes hómines & ſine lítteris, prædicatóres fíeri poſſent; nihil dénique interrogantes, ſine omni mora relictis rétibus & navi, ſecúti ſunt eum. Agnóſcite, fratres, quóniam propter vos ſcripta ſunt hæc: propter vos ſíngulis annis in Eccléſia recitantur, ut diſcentes veræ obediéntiæ formam, caſtigétis corda veſtra in obediéntiá caritátis.

Lectio vj.

VUltis ut de ipſa quoque beáti hujus Apóſtoli paſſióne, quam nimírum hódie celebrámus, loquámur áliquid ad laudem Chriſti, & ad ædificatiónem veſtram? Audiſtis certè, cùm perveniſſet beátus Andréas ad locum ubi crux paráta erat, quómodo confortátus ſit in Dómino, & per Spíritum quem unà cum céteris Apóſtolis in ígneis linguis accéperat, verba verè ígnea loquerétur. Videns parátam éminùs crucem; nequáquam, ut exſgere vidétur mortális infírmitas, fácies ejus expálluit; nequáquam ſanguis ejus gelátus eſt: non ſtetére comæ, aut vox fáucibus hæſit: non contrémuit corpus, non mens ejus turbáta eſt; non receſſit, ut áſſolet, intellectus. Ex abundántia cordis locútum eſt os, & cáritas quæ fervébat in corde quaſi ſcintillas quaſdam ardentíſſimas emittébat in voce. O crux, inquit, diu deſideráta, & jam concupiſcenti ánimo præparáta! ſecúrus & gaudens vénio ad te. Unde in hómine tam fer-

vens cáritas, ánimus tam robuſtus? Abſit ut à ſeipſo tantam ei credámus ineſſe virtútem. Donum perfectum eſt, deſcendens à Patre lúminum, ab eo útique qui facit mirabília ſolus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore; Ambulans Jeſus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

5. in Evang. hab. in Baſil. S. Andreæ in Pallara die nat. ejus.

AUdiſtis, fratres cariſſimi, quia ad uníus juſſiónis vocem Petrus, & Andréas, relictis rétibus, ſecúti ſunt Redemptórem; & ad unum Dómini præceptum, hoc quod poſſidére videbantur, oblíti ſunt. In cœlo jam ſedet, qui de converſióne nos ádmonet: jam jugo fidei colla géntiū ſúbdidit; jam mundi glóriam ſtravit; jam, ruínis ejus crebreſcéntibus, diſtricti ſui judícii propinquantem denúntiat diem; & tamen ſuperba mens noſtra adhuc non vult hoc ſponte deſérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres cariſſimi, quid in ejus judício dictúri ſumus, qui ab amóre præſentis ſéculi, nec præceptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

Lectio viij.

SEd fortaſſe áliquis tacitis ſecum cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam uterque iſte piſcátor quid aut quantum dimíſit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríſſimi, affectum debémus pótiùs pensáre quàm cenſum. Multùm relíquit, qui ſibi nihil retínuit: multùm relíquit, qui quantúmlibet parùm, totum deſéruit. Certè nos & hábita cum amóre poſſidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex deſidério quærimus. Multùm ergo Petrus & Andréas dimíſit, quando uterque étiam deſidéria habendi derelíquit.

Lectio ix.

QUia ergo, fratres caríſſimi, beáti Andréæ Apóſtoli natalítia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Oſtendat noſtræ obſéquium devotiónis, immutátæ ſolémnitas mentis: deſpiciámus quæ terréna ſunt; relictis temporálibus mercémur ætérna: ſi autem necdum póſſumus relínquere própria, ſaltèm non concupiſcámus aliéna: ſi necdum mens noſtra accénditur igne caritátis, in ambitióne ſua hábeat frænum timóris; ut profectûs ſui páſſibus vegetáta, dum ab alienórum appetítu compéſcitur, quandóque ad própria contem-

nenda perducátur, adjuvante Dómino noſtro Jeſu Chriſto.

Te Deum. [*Et dicitur in Feſtis per Adventum.*]

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Erant Petrus & Andréas piſcatóres, & ait illis Jeſus: Veníte poſt me, fáciam vos fieri piſcatóres hóminum. At illi contínuò, relictis rétibus, ſecúti ſunt eum. *Matth.* 4.

Oratio.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus, ut ſicut Eccléſiæ tuæ beátus Andréas Apóſtolus éxtitit prædicátor & rector, ita apud te ſit pro nobis perpétuus interceſſor; Per

Fit commem. de Adventu.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Omnia detrimentum feci, ut Chriſtum lucrifáciam, ad cognoſcendum illum, & virtútem reſurrectiónis ejus, & societátem paſſiónum ejus, configurátus morti ejus. *Philipp.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit commem. S. Eligii, Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xix. *Orat.* Da Eccléſiæ tuæ. xxij.

Deinde, de Adventu.

FESTA DECEMBRIS.

Die I.

In Feſto

S. ELIGII, EPISCOPI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ ſequuntur.

Orat. Da Eccléſiæ tuæ. xxij.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Lectio ij.

ELígius Lémovix aurífaber indúſtrius Paríſios ſe cóntulit, ubi perítiæ ſuæ famâ Clotário ſecundo innótuit. Sanctióris vitæ deſidério accenſus, ómnium ab adoleſcéntia delictórum exomologéſim fecit coram Sacerdóte, & exinde in ópera pietátis omni ſtúdio incúbuit. Nam étiam cùm artem exercébat, ſubinde in ſacros códices óculos intendébat; ita ut mens Deo vacáret, dum manus úſibus ſerviébant humánis. Quidquid arte ſuâ comparábat, id totum fovendis egénis, & captívis, rerum étiam ſibi neceſſariárum diſpéndio, redimendis erogábat. Hinc tantus ad eum páuperum concurſus, ut quærenti domum Elígii dicerétur: Ubi páuperum cœtum conſpéxeris, illìc & Elígium repéries. Intrà domum autem vacábat orationi cum familiáribus, qui diu noctúque in ejus cámera canónicum curſum ſolémniter adimplébant. Non minùs acceptus

Dagoberto quàm Clotário patri, & ab illo ad Aremoricórum regem pacis componendæ causâ miſſus, reges ambos felíci fœdere ſociávit.

Lectio iij.

VAria ejus hortátu extructa ſunt templa & monaſtéria. Solemniacenſe in Lemovícibus cœnóbium cóndidit. Paríſiis ædificávit monaſtérium vírginū. Plúrima diverſis tempóribus auro, argento & gemmis ornávit ſepulcra ſanctórum. De Eccléſiæ diſciplíná ſollícitus, ſimoníacam labem quæ altas in Gállia radíces égerat, extirpávit. Tandem ad Noviomenſem Epiſcopátum aſſumptus, non modò ſaluti gregis ſibi commiſſi invigilávit, ſed & Flandros & Fríſios, alioſque ad Septentriónem pópulos, non ſine magno labóre ac vitæ diſcrímine ad Chriſtum adduxit. Sedit in Concílio Cabilonenſi ſub Clodovæo ſecundo. Multa præclárè ſcripſit; ejécit dæmones, futúra divínitus prædixit, aliiſque miráculis illuſtris, óbiit ſeptuagenárius, deſinente die últimá Novembris, anno ſexcentéſimo quinquagéſimo nono, horâ primâ noctis, & Noviómi ſepultus eſt.

AD LAUDES, fit commem. de Adventu.

VESPERÆ à Capitulo de ſancto Franciſco, ut in Communi Juſtorum, xxxvij.

Orat. Deus qui in Eccléſiæ tuæ. xlj.

Fit commem. S. Eligii, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xxiv. *Orat.* Da Eccléſiæ tuæ. xxij.

Poſtea, de Adventu.

DIE II.

In Feſto

SANCTI FRANCISCI XAVERII, PRESBYTERI.

Semiduplex.

Omnia de Communi Juſtorum, additis quæ ſequuntur.

Orat. Deus, qui in Eccléſiæ tuæ. xlj.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Lectio ij.

FRanciſcus Xavérius, nóbilis Cántaber, Paríſiis emenſo philoſóphico ſtádio, magiſtérium ártium conſecútus, mox Philoſóphiæ profeſſor, ac deinde Baccaláureus; Theológiæ curſum abrúpit, ut ſe beáto Ignátio ſócium adjúngeret. Tum ſanctióris vitæ genus profitéri cœpit, non jejúniis modò aliiſque córporis afflictatiónibus, & páuperum, præſertim infirmórum curâ, quibus in xenodóchiis miniſtrábat, ſed & ſinguláris religiónis propagandæ ſtúdio, ſummâ in Epíſcopos & Preſbyteros obſervántiâ, eóque in Deum fervóre caritátis, ut ejus æſtum in oratiónibus non ferens, ſæpiùs exclamáret: Satis eſt, Dómine, ſatis eſt. Romam pro-

fectus, ac paulò poſt Preſbyter ordinátus, ántequam Deo primum ſacrum offerret, in tugúrium ſeceſſit, in quo humi cubans, & emendicáto pane victitans, jugi per quadraginta dies oratióni vacávit.

Lectio iij.

Vitæ auſteritáte ac ſanctitáte apoſtólico múneri jam matúrus, procuránte Joanne Luſitániæ rege, à Paulo tértio Indiæ deſtinátus, multos paſſim toto oriente Chriſtiános ad meliórem frugem revocávit, & innúmeros propémodum pópulos ignorántiæ ténebris involútos ad Chriſti fidem adduxit. Magnos Príncipes, Regeſque complúres ſacro fonte expiávit. Perluſtrátâ tandem Japóniâ, ubi multos Jeſu Chriſto fílios péperit; ad Sinas profectúrus, in ínſula Sanciána óbiit, anno ætátis quadragéſimo quinto, Chriſti milléſimo quingentéſimo quinquagéſimo ſecundo. Corpus ejus calce bis óbrutum, & poſt menſes quíndecim incorruptum, Málacam primò, deinde Goam tranſlátum eſt. Hunc miráculis clarum toto orbe célebrem & Indiárum Apóſtolum jure appellátum, Gregórius décimus quintus Sanctis aſcripſit, anno milléſimo ſexcentéſimo vigéſimo ſecundo.

AD LAUDES, fit commem. de Adventu.

Die iv.

SANCTÆ BARBARÆ, Virginis & Martyris, *Commemoratio.*

Pridie AD VESPERAS, Ant. Infirma. ℣. Deus præcinxit me. xliij. *Orat.* Deus, qui inter cétera. xlvij. ℣ *Communi Virginum Martyrum.*

Lectio iij.

Barbaræ vírgini quæ ab Orígene ſacris litteris inſtitútam ferunt, cervix gládio deſecta eſt prídie Nonas Decembris in perſecutióne Maximíni, quæ ipſum Orígenem præcípuè impetiiſſe ſcripſit Oróſius. Ejus memóriam jam inde toto Oriente célebrem, poſt décimum ſǽculum Eccléſia Occidentális impénſiùs venerata eſt, ab eóque témpore ejus auxílium tam propulſándis ígnium fulminúmque terróribus, quàm obtinendo máximè piæ mortis ſpátio, & promerendo ſalutári Viático fiduciáliter implorátur. Extat in Eccléſia Bleſenſi títulus ejus memóriæ conſecrátus.

AD LAUDES, Ant Factus eſt. ℣. Heréditas. xlvij.

Die vi.

In Feſto SANCTI NICOLAI, Myrenſis Epiſcopi. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Nicoláus, Myræ, quæ Lyciæ Metrópolis eſt, Epíſcopus, pópulis ómnibus véteri & vulgáta famá no-

ieſt. Quanto honóre fúe-
hábitus à Græcis, vel una
látur precátio inſerta Li-
rgiæ, quæ ſancti Joannis
ryſóſtomi nómine inſcrí-
tur. Multæ ſub ejus nómi-
erectæ ſunt Conſtantinó-
li Basílicæ. Illíus præſenté
em ſenſiſſe ſe Theodórus,
i Myrenſem ejus ſedem
lébat, coram Pátribus in
icæna ſecunda Synodo
nteſtátus eſt, ad aſſeren-
m & confirmandam, quam
ùs impugnáverat, débi-
n ſanctórum imagínibus
neratiónem. Cùm anno
ingentéſimo ſéptimo
ex quidam Arabum, Chu-
id nómine, Myrâ occu-
tâ, ſacram urnam, in qua
ncti Nicolái corpus aſſer-
bátur, confríngere tentá-
, & in vicínam ex er-
e vim & ictus inferret,
n., ut ſcribit Theópha-
, ſanctus & Thaumatur-
Nicoláus manifeſtâ ul-
ne exagitávit: extempló
im, inquit, immánis ven-
um procella, marinó-
n fluctuum ímpetus, toní-
um fulgurumque promíſ-
tempeſtas ádeò claſſem
távit, ut pleræque naves
quaſſátæ ſubmergeren-
, ipſeque Dei hoſtis Chu-
d ſancti virtútem exper-
, vix ac præter ſpem po-
rit effúgere.

Lectio iij.

X ejus ſepulcro ſtillábat
óleum depellendis vá-
morbórum genéribus
bre, quod penículo ex-
tractum ex urna fidélibus
diſtríbui ſolébat in váſculis.
Eórum nonnullis in Occi-
dentem allátis, cœpit apud
Latínos nóminis & mira-
culórum ejus fama celebrá-
ri, quam prædicant nono
ſéculo Martyrológia Uſuar-
di & Adónis. Unde & fa-
ctum eſt ut per Gállias plu-
res ſub ſancti Nicolái nómi-
ne dicátæ fúerint Eccléſiæ,
tam Parochiáles quam Col-
legiátæ. Aucta eſt autem im-
prímis beáti Pontíficis ve-
nerátio, ex quo devaſtátâ à
Turcis Myrâ, allátum eſt cor-
pus ejus Bárium in Apúlia,
anno ſalútis milléſimo octo-
géſimo ſéptimo. Ibi enim
extructa eſt impenſis civitá-
tis Basílica, quam in honó-
rem ſancti Nicolái Urbánus
Papa ſecundus, poſt trién-
nium in Apúliam véniens,
dedicávit, in eáque ſacrum
corpus cóndidit, quod jam
ab eo témpore frequéntibus
toto orbe chriſtiáno peregri-
natiónibus ibídem honorá-
tur. *Oratio.*

DEus, qui beátum Nico-
láum pontíficem in-
númeris decoraſti mirácu-
lis: tríbue, quæſumus, ut
omnes qui ejus implórant
auxílium, petitiónum ſuárũ
ſalutárem conſequantur effe-
ctum; Per.

*AD LAUDES, fit com-
mem. de Adventu.*

*VESPERÆ de Feſto ſe-
quenti. Et fit commem. ſan-
cti Nicolai, Epiſcopi.*

Poſtea, de Adventu.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI AMBROSII,

Mediolanenſis Epiſcopi,

& Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

AMbróſius, patre Ambróſio Galliárū Præfecto in Gálliis natus, liberálibus diſciplinis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætóriæ ſummâ cum laude cauſas dixit. Póſtea Ligúriæ & Æmíliæ à Probo præfecto præpóſitus, venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio Epíſcopo Ariáno, cathólici & hærétici de ſucceſſóre deligendo inter ſe diſſidébant: Quare cùm ingreſſus Eccléſiam Ambróſius multa ad ſedandam ſeditiónem præcláre dixiſſet, derepente púero Ambróſium Epíſcopum proclamante, univerſi pópuli vox erúpit, Ambróſium Epíſcopum depoſcentis. Recuſante illo, & tantum onus váriis ártibus, atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli ſtúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum eſt; cui gratíſſimum fuit à ſe delectos júdices ad ſacerdótium poſtulári. Probo étiam id jucundum fuit, qui Ambróſio proficiſcenti, quaſi vatícinans, díxerat: Vade, age, non ut judex, ſed ut Epíſcopus. Itaque Ambróſius baptizátus, erat enim catechúmenus, ſuſcepit intrà ſeptem dies ómnibus órdinibus, octávo, qui fuit ſéptimus Decembris, Epíſcopus conſecrátus eſt. Tum prædia ſua, uſufructu Marcellínæ ſóróri reſerváto, dedit Eccléſiæ; cétera partítus inter Eccléſiam & páuperes; & curam rei doméſticæ Sátyro fratri commíſit, ut libérius ſuo múneri vacáret.

Lectio v.

FAcilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigántium cauſas ſummâ patiéntiâ & æquitáte dirimébat. Lapſórum confeſſiónes óptimus paſtor excipiébat; atque, ut refert Paulínus ejus vitæ ſcriptor, quóties illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapſus ſuos conſeſſus eſſet, ita flebat ut & illum flere compélleret; cauſas autem críminū quas illi confitebantur, nulli niſi Dómino ſoli apud quem intercedébat, loquebátur. Clerum inter frugalitátis límites contínuit; & viduárum múnera accípere, nedum blandimentis elícere prohíbuit. Plúrimos Ariános alióſque hæréticos convertit ad fidem, & clariſſimum imprímis Eccléſiæ lumen Auguſtínum Chriſto péperit. Multa paſſus eſt à Juſtína Valentiniáni junióris matre, quam Ariáni ſeduxérant; eíque ne ullæ eis Baſílicæ Medio-

lini traderentur, fórtiter óbſtitit. Eo témpore inſtitútum eſt, ut Antiphónæ, Hymni, & Pſalmi, juxta morem Orientálium canerentur, ne pia plebs éxcubans in Eccléſia, & cum Epíſcopo mori paráta, mœróris tædio contabéſceret. Tunc étiam Ambróſio divínitus indicátum eſt, quo loco Mártyrum Gerváſii & Protáſii córpora deliteſcerent. Invénit & córpora ſanctórum Vitális & Agrícolæ, Nazárii & Celſi. *Lectio vj.*

EGit apud Valentiniánum juniórem, ne Symmacho urbis præfecto aram victóriæ inſtaurandi fáceret poteſtátě. Miſſus ab eódem ad Máximũ interfectórem Gratiáni, eum à communióne ſummóvit. Theodóſium Imperatórem, propter cædem Theſſalónicæ factam, ingreſſu Eccléſiæ prohíbuit: cui, cum ille obténderet David quoque regem adúlterum & homicídam fuiſſe, reſpondit Ambróſius: Qui ſecútus es errantem, ſéquere pœnitenté. Quare Theodóſius ſibi ab eo impóſitam públicam pœniténtiam humíliter egit; & quod privári erubeſcébant, non erúbuit Imperátor. Tanta fuit ejus nóminis celébritas, ut ad eum ex Pérſide duo potentíſſimi ac ſapientíſſimi viri cum eo collatúri accéſſerint; & Regína Marcomannórum Frítigil, ſolâ ejus famâ permóta, Chriſto credíderit; quam, ut ipſa poſtuláverat, per epíſtolam præceptis fídei informávit. Multa édidit mirácula, præſertim circa energúmenos. Cùm dégeret Florentiæ, párvulum nómine Panſóphium, quem viventem à dæmone liberáverat, mórtuum ſuſcitávit; & ad eum inſtituendum, póſtea libellum ſcripſit. Demùm pro Eccléſia máximis labóribus curíſque perfunctus, multis libris étiam egrégiè conſcriptis, morbo correptus eſt. Ei Honorátus Vercellenſis Epíſcopus Corpus Dómini óbtulit, quod ubi accépit, emíſit ſpíritum, anno Chriſti trecentéſimo nonagéſimo ſéptimo, quarto die Aprílis, in pervigílio Páſchæ.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. in Pſal. 118. *Serm.* 14.

LUceat tibi ſemper lucerna verbum Dei: lúceat & lucerna córporis tui, óculus tuus. Conſciéntia tua lucens, bene in hoc córpore lucernæ lux eſt, quia ipſa eſt óculus tuus. Sit purus óculus tuus. Si conſciéntia tua munda ſit, mun-

da eſt caro tua: ſi tenebróſa eſt conſciéntia tua, étiam corpus tuum conſciéntiæ tuæ nocte tenebróſum eſt. Lucernæ ergo & nos ſumus toto operti córpore, vix áliquid éxiguum habentes unde lucére poſsímus.

Lectio viij.

Sit fides tibi itíneris tui prævia, ſit tibi iter Scriptúra divína. Bonus eſt cœleſtis ductus elóquii: ex hac lucernâ accende & tu lucernam, ut lúceat intérior óculus tuus, qui lucerna eſt tui córporis. Multas habes lucernas? accende omnes; quia dictum eſt tibi: Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ veſtræ ardentes, quia multæ ſunt ténebræ, multæ ſunt lucernæ neceſſáriæ; ut meritórum noſtrórum in tantis ténebris lumen elúceat.

Lectio ix.

Luceat ergo ſemper lucerna tua: árguit étiam Chriſtus eos qui utuntur lucernâ, ſi non ſemper utantur, dicens: Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes. Non ad horam exultémus in lúmine. Ad horam exultat, qui audit verbum in Eccléſia, & gaudet; egreſſus autem oblivíſcitur quod audívit, & négligit. Iſte eſt qui ſine lucerna in domo ſua ámbulat; ideóque in ténebris ámbulat, qui ópera tenebrárum facit, in comeſſatiónibus & ebrietátibus, in cubílibus & impudicítiis, in contentiónibus & æmulatiónibus, indútus veſtimenta diáboli, non Chriſtum. Hæc ſiunt quando verbi lucerna non lucet.

Oratio.

Deus, qui Confeſſórem tui nóminis Ambróſium cathólicæ fidei propugnatórem efficere dignátus es: præſta, quæſumus, ut ipſo pro nobis intercedénte, mereámur errórum vitáre diſcrímina, & de veritáte numquam erubéſcere; Per Dóminum noſtrum.

Fit commem. de Adventu.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE VIII.

IN FESTO CONCEPTIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. A Mulíere inítium 8.G. factum eſt peccáti, & per illam omnes mórimur. *Eccli.* 25.

Ant. 6. F. Dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecíſti? Quæ reſpondit: Serpens decépit me. *Gen.* 3.

Ant. 3. a. Ait Dóminus Deus ad ſerpentem: Quia fecíſti hoc, inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus. *Gen.* 3.

Ant. 1. D. Ipſa cónteret caput tuum, & tu inſidiáberis calcáneo ejus. *Gen.* 3.

Ant. 2. D. Dómine, erit hoc memoriále nóminis tui, cùm manus féminæ dejécerit eum. *Judith* 9.

Capitulum. Sophon. 3.

Lætáre & exulta in omni corde, filia Jerúſalem: ábſtulit Dóminus judícium tuum; avertit inimícos tuos: Rex Iſrael Dóminus in médio tuî.

℟. Benedíctus Dóminus qui creávit cœlum & terram,* Qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. ℣. Fecit poténtiam in bráchio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. * Qui. Glória Patri. * Qui te direxit. *Judith* 13. *Luc.* 1.

Hymnus.

Debitam morti ſóbolem creárat
Eva peccátrix: nova deſtinátur,
Quæ ſacro partu ſcelus atque mortem
Déſtruat, Eva.

Victa ſerpentis fuit illá fraude,
Intimis virus récipit medullis:
Vulnus hæc ſanat, tumidíque colla
Cónterit anguis.

Quò dolus ceſſit? dómita parente,
Totíus ſperat ſóbolis ruínam:
Omnibus reddet Sóboles parentis
Una ſalútem.

Sic lucro cedunt, Dómino volente,

Damna, dum gratiâ vice per Maríam
Delet antíquam nova vita mortem,
Grátia culpam.
Díceris mater quoque noſtra, Virgo;
Te proba noſtram, pia Virgo, matrem,
Efficax blandis précibus ſevérum
Fléctere Númen.
Laus ſit ætérnæ ſua Trinitáti,
Quæ laborantem miſeráta mundum,
Próximos Chriſti, præeúnte matre,
Núntiat ortus. Amen.

℣. Deus rex noſter operátus eſt ſalútem: ℟. Tu confregíſti cápita dracónis. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Benedixit te Dóminus in virtúte ſua, quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros. *Judith* 13.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. ſancti Ambroſii; Poſtea de Adventu.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Antiph. de Feria. Hymnus, Virgo Dei genitrix. 149.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte.

Hymnus.

LÆtis terra ſonet pláuſibus: huic Dei
Mater virgo datur: múnere quo nova
Se rerum fácies prótinus éxerit;
Mundo pax redit áurea.
Hæc eſt illa domus, quæ Deus ádvena
In terris hábitat, digna Deo domus,
Templum grande, ſibi quod própriâ manu
Summus cóndidit Artifex.
Aureis arca vetus fulſerit úndique
Scintillans rádiis: hæc vácuas decent
Umbras: intérior Núminis ipſius
Arcam nobílitas decet.
Non hic manna latet, légifer aut lapis,
Non ramus ſtérilis: flos viget hic ferax
Virtútum; ſacer hic panis, homo Deus;
Hic legis réſidet dator.
Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Ambórum ſit idem Spíritui decus,
Arcánis hábilem qui thálamum modis
Chriſto præparat hóſpiti. Amen.

Pſalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Sanctificábo tabernáculum teſtimónii; & habitábo in médio filiórum Iſrael, eróque eis Deus. *Exod.* 29.

Ant. 5. a. Opus grande eſt, neque enim hómini præparátur habitátio, ſed Deo. 1. *Paral.* 29.

Ant. 2. D. Scient gentes quia ego Dóminus ſanctífi-

ſrael, cùm fúerit ſan-
io mea in médio eó-
Ezech. 37.
Hæc réquies mea :
: habitábo, quóniam
am. *Pſ.* 131.
e Iſaía Prophéta.
o j. Cap. 44.
udáte, cœli, quó-
iam miſericórdiam
ecit Dóminus: jubi-
xtréma terræ: reſo-
nontes, laudatiónem,
& omne lignum ejus;
m redémit Dóminus
, & Iſrael gloriábitur.
licit Dóminus, re-
or tuus & formátor
ùtero: Ego ſum Dó-
fáciens ómnia, exten-
elos ſolus, ſtabíliens
, & nullus mecum.
icit Dóminus Deus:
rtímini ad me, &
ritis. *Nihil reſponde-*

Sanctificávit taberná-
ſuum Altíſſimus:
s in médio ejus: Dó-
virtútum nobiſcum;
tor noſter Deus Jacob.
go in útero habébit,
iet fílium; & vocábunt
ejus, Emmánuel,
ſt interpretátum, No-
Deus. *Deus. *Pſ.* 45.
. 1.
ctio ij. Cap. 45.
Dóminus, & non eſt
ter; formans lucem,
ns ténebras; fáciens
, & creans malum:
Dóminus fáciens óm-
c. Roráte, cœli, dé-
, & nubes pluant Ju-
ſtum; aperiátur terra, &
gérminet Salvatórem; &
juſtítia oriátur ſimul: ego
Dóminus creávi eum. Hæc
dicit.

℞. Elégit Dóminus eam, * Elégit eam in habitatiónem ſibi. ℣. Perficiéntur ea quæ dicta ſunt à Dómino. * Elégit eam in habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. *Luc.* 1.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ, & Sábaim viri ſublímes ad te tranſíbunt, & tui erunt; poſt te ambulábunt, vincti mánicis pergent, & te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. Verè tu es Deus abſcónditus, Deus Iſrael ſalvátor. Confúſi ſunt & erubuérunt omnes; ſimul abiérunt in confuſiónem fabricatóres errórum. Iſrael ſalvátus eſt in Dómino ſalúte ætérna. Hæc dicit.

℞. Deſcendet ſicut plúvia in vellus: * Benedictum nomen majeſtátis ejus in ætérnum, & † Replébitur majeſtáte ejus omnis terra. ℣. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis; & ipſe Deus cum eis erit eórum Deus. * Benedictum. Glória Patri. † Replébitur. *Pſ.* 71. *Apoc.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Ipſa eſt múlier quam præparávit Dóminus Fílio dómini mei. *Gen.* 24.

Ant. 8. *G.* Benedícam ei,

& ex illa dabo filium cui benedictúrus ſum. *Gen.* 17.

Ant. 1. *D.* Conſtituam pactum meum illi in fœdus ſempitérnum, & ſémini ejus. *Gen.* 17.

℣. Benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: ℟. Omnes gentes magnificábunt eum. *Pſ.* 71.

Ex libro ſancti Epiphánii Epíſcopi, adverſus Hæreſes.

Hær. 78. *Lectio iv.*

MAría ſignificátur per Evam, quæ vivéntium mater ænígmatis involúcro nuncupátur. Illic enim mater vivéntium appelláta eſt, cùm jam illud audíſſet, Terra es, & in terram revertéris, poſt tranſgreſſiónem. Idque mirum eſt, quòd poſt offenſiónem ídeò magnum cognómen ei attribútum fuit. Ac ſecundùm id quod ſénſibus óbvium eſt, ab illa Eva totíus géneris humáni orígo in terra deducta eſt: hìc verò à María vita ipſa verè in mundum introducta eſt, ut viventem páriat, & ſit María mater vivéntium. Per ænigma igitur María mater vivéntium vocáta eſt. Eva homínibus cauſam mortis áttulit: per eam quippe mors intrávit in mundum. María verò vitæ cauſam præbuit, per quam vita nobis nata eſt. Atque ídeo Fílius Dei in mundum advénit: & ubi abundávit delictum, ſuperabundávit grátia: & unde mors accidit, vita illuc acceſſit, ut in mortis locum vita ſuccéderet; & illátam à mulíere mortem, ille qui è mulíere, vita ut eſſet noſtra, natus erat, excluderet.

℟. Ecce draco ſtetit ante mulíerem quæ erat paritúra Fílium qui rectúrus erat omnes gentes: * Et projectus eſt draco ille magnus, ſerpens antíquus, qui ſedúcit univérſum orbem. ℣. Per manum féminæ percuſſit illum Dóminus Deus noſter: * Et projectus eſt. *Apoc.* 12. *Judith* 13.

Lectio v.

ET quia illic quidem Eva, cùm eſſet virgo, in tranſgreſſióne inobediéntiæ éxtitit; rurſus per vírginem facta eſt obediéntia grátiæ, cùm evangelizátus eſt de cœlo advéntus vitæ ætérnæ ſecundùm carnem. Nam illic ait ad ſerpentem Deus: Inimicítias ponam inter te & inter illam, inter ſemen tuum & ſemen illíus. Atqui nuſquam ſemen mulíeris invenítur: unde non áliter, quam per adumbratiónem ad Evam illæ inimicítiæ referúntur, quas cum hujus ſtirpe ſerpens atque in eo diábolus & invídia exercent. Et perfectè quidem accommodári ad illam univérſa néqueunt; verè autem implentur in sémine ſancto, exímio, ac ſinguláari, quod à ſola María vírgine ſine ullo viri conſórtio propagátum eſt.

℟. In multitúdine fortitúdinis ſuæ dixit ſe júvenes occiſúrum, infantes dare in prædam & vírgines: * Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. ℣. Irátus eſt draco in mulíerem; & ábiit fácere prælium cum réliquis de fémine ejus: * Dóminus autem. *Judith* 16. *Apoc.* 12.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. de nat. & grat. C. 36.

Lectio vj.

CUm de peccátis ágitur, de ſancta vírgine María propter honórem Dómini nullam prorſus habéri volo quæſtiónem. Unde enim ſcimus quòd ei plus grátiæ collátum fúerit ad vincendum omni ex parte peccátum, quæ concípere ac párere méruit quem conſtat nullum habuiſſe peccátum? Hâc ergo Vírgine exceptâ, ſi omnes illos ſanctos & ſanctas cum hìc víverent, congregáre poſſémus, & interrogáre utrùm eſſent ſine peccáto, quid fuiſſe reſponſúros putámus? quantálibet fúerint in hoc córpore excelléntiâ ſanctitátis, ſi hoc interrogári potuiſſent, unâ voce exclamaſſent illud quod ait Joannes Apóſtolus: Si dixérimus, quia peccátum non habemus, nos ipſos decípimus, & véritas in nobis non eſt.

℟. Deus noſter adimplévit miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſrael; * Et † Interfécit in manu mea hoſtem pópuli ſui. ℣. Suſcépit Deus Iſrael púerum ſuum; recordátus miſericórdiæ ſuæ: * Et interfécit. Glória Patri. † Interfécit. *Judith* 13. *Luc.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ego ſum Deus Abraham patris tui, noli timére, quia ego tecum ſum: benedícam tibi. *Geneſ.* 26.

Ant. 6. *C.* Ponam thronũ regni ſuper Iſrael in ſempiternum, ſicut locútus ſum David patri tuo. 3. *Reg.* 9.

Ant. 4. f. Benedictiónes patris tui confortátæ ſunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret deſidérium cóllium æternórum. *Gen.* 49.

℣. Diſpóſui teſtamentum electis meis: ℟. Jurávi David: In æternum præparábo ſemen tuum. *Pſ.* 88.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIber generatiónis Jeſu Chriſti, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Iſaac, Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 2. *de Conſenſu Ev. Cap.* 1.

MAtthæus Evangeliſta ſic exorſus eſt: Liber generatiónis Jeſu Chriſti, fílii David, fílii Abraham. Quo exórdio ſuo ſatis oſtendit, generatió-

nem Chriſti ſecundùm carnem ſe ſuſcepiſſe narrandá. Secundùm hanc enim Chriſtus filius hóminis eſt: quod étiam ſe ipſe ſæpíſſimè appellat, commendans nobis quid miſericórditer dignátus ſit eſſe pro nobis. Nam illa ſuperna & ætérna generátio, ſecundùm quam Filius Dei unigénitus eſt ante omnem creatúram, quia ómnia per ipſum facta ſunt, ita ineffábilis eſt, ut de illa dictum à Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Abrahæ dictæ ſunt promiſſiónes, & ſémini ejus. * Non dicit: Et ſéminibus, quaſi in multis; ſed, quaſi in uno, Et ſémini tuo, qui eſt Chriſtus. ℣. Dixit Abraham Deus: Státuam pactum meum, ut ſim Deus tuus, & séminis tui poſt te; dabóque tibi & ſémini tuo poſſeſſiónem ætérnam. * Non dicit. *Galat.* 3. *Gen.* 17.

Lectio viij.

EXéquitur ergo humánâ generatiónem Chriſti Matthæus, ab Abrahâ generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum à conjúgio Maríæ ſeparandum putáret, quód non ex ejus concúbitu, ſed virgo péperit Chriſtum. Hoc enim exemplo magníficè inſinuátur fidélibus conjugátis, étiam ſervátâ pari conſenſu continéntiâ, poſſe permanére, vocaríque conjugium, non permixto córporis ſexu, ſed cuſtodíto mentis affectu; præſertim quia naſci eis étiam filius pótuit ſine ullo complexu carnáli, qui propter ſolos gignendos filios adhibendus eſt.

℟. Deus Iſrael erexit cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, * Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, & memorári teſtamenti ſui ſancti, quod jurávit ad Abraham. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eum; * Ad faciendam. *Luc.* 1. *Pſ.* 131.

Cap. ij. Lectio ix.

CUm evidenter dicat Apóſtolus Paulus, ex ſémine David ſecundùm carnem Chriſtum, ipſam quoque Maríam de ſtirpe David conſanguinitátem duxiſſe, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec ſacerdotále genus tacétur, inſinuante Lucâ quód cognáta ejus eſſet Eliſabeth, quam dicit de filiábus Aaron; firmíſſimè tenendum eſt, carnem Chriſti ex utróque génere propagátam, & regum ſcílicet, & ſacerdótum; in quibus perſónis apud illum pópulum Hebræórum étiam myſtica únctio figurabátur, id eſt, chriſma, unde Chriſti nomen elúcet, tantò antè, étiam illâ evidentiſſimâ ſignificatióne prænuntiátum.

℟. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus: * Et † Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. ℣. Cogitáte per generatiónem & generatiónem; quia omnes qui ſperant in eum, non infirmantur. * Et miſericórdia. Glória Patri. † Miſericórdia. *Luc.* 1. 1. *Mach.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Adjuvábit eam Deus ℟. Mane dilúculo. *Pſ.* 45.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. BEnedicta es tu, filia, à Dómino Deo excelſo, præ ómnibus muliéribus ſuper terram. *Judith* 13.

Ant. 3. a. Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus. *Iſ.* 44.

Ant. 1. f. Ex te mihi egrediétur qui ſit dominátor in Iſrael, & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5.

Ant. 2. D. Soror.

Canticum. Judith 16.

INcípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminі illi pſalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis ſuæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.

Ant. Soror noſtra es, creſcas: & poſsídeat ſemen tuum portas inimicórum ſuórum. *Gen.* 24.

Ant. 4. d. In te benedicentur univerſæ cognatiónes terræ. *Gen.* 12.

Capitulum. Rom. 15.

ERit radix Jeſſe; & qui exurget régere gentes, in eum gentes ſperábunt.

Hymnus.

MOrtále, cœlo tolle, genus, caput:
En noctis horror déſiit; en jubar
Naſcentis auróræ propínquum
Admónuit properáre Solem.
Sacro tumentes gérmine jam polus
Terras amícis ímbribus írrigat:
De ſtirpe Jeſſe virga ſurgit
Conſpícuum paritúra florem.
Cœleſtis illum grátia Spíritûs.

Inunget : illi Juſtítia & Fides,
Timorque caſtus, Veri-taſque
Et Pietas cómites præi-bunt.
Hunc ergo, quem tot ſecla fidélibus
Votis anhélant, quem míſero Deus
Promíſit orbi, ſpem ſalú-tis,
Accéleta, pia Virgo, fru-ctum.
Sit Trinitáti perpétuum de-cus,
Inflicta mundo quæ mí-ſerans mala,
In matre pignus naſcitúri
Non dúbium dat habére Chriſti. Amen.

℣. Semel jurávi David in ſancto meo : ℟. Semen ejus in æternum manébit. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. In me ancilla ſua adimplévit Dóminus Deus noſter miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſrael. *Judith* 13.

Oratio.

Famulis tuis, quæſumus, Dómine, cœleſtis grátiæ munus impertíre ; ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva ſolémnitas pacis tríbuat incrementum ; Per.

Fit commem. de Adventu.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia ſequens :

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Benedicta.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Martyr.*

CANON.

Ex Concilio Tridentino. *Anno* 1546. *Seſſ.* 5. *Decr. de Peccato originali.*

Declárat ſancta Synodus, non eſſe ſuæ intentiónis comprehéndere in decréto ubi de peccáto originali ágitur, beátam & immaculátam vírginem Maríam Dei genitrícem ; ſed obſervandas eſſe conſtitutiónes Sixti Papæ quarti, ſub pœnis in eis conſtitutiónibus contentis, quas innovat.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi : in Jacob inhábita, & in Iſrael hereditáre, & in electis meis mitte radíces.

℟. *br.* De ventre matris meæ * Deus meus es tu, * Allelúia, allelúia. De ventre. ℣. Spes mea * ab ubéribus matris meæ, * Allelúia. Glória Patri. De ventre. *Pſ.* 21.

℣. Tu poſſediſti, Dómine, renes meos : ℟. Suſcepiſti me de útero matris meæ. *Pſ.* 138.

D SEXTAM.
Ant. 1. f. Ex te.
tulum. Mich. 5.
bit eos uſque ad tem-
ius, in quo partúriens
, & relíquiæ fratrum
onvertentur ad fílios

r. Prope timentes Dó-
n * ſalutáre ipſíus,
úia, allelúia. Prope.
inhábitet glória * in
ioſtra, * Allelúia. Gló-
tri. Prope.
Dóminus dabit beni-
em, ℟. Et terra noſtra
ructum ſuum. Pſ. 84.
D NONAM.
t. 4. d. In te benedi-
t.
itulum. Judith 13.
men tuum Dóminus
ta magnificávit, ut
recédat laus tua de ore
num, qui mémores
t virtútis Dómini in
um.
br. Ipſe eſt Dóminus
tuus, * & adorábunt
* Allelúia, allelúia.
ſt. ℣. Vultum tuum
cabuntur * omnes dí-
plebis, * Allelúia. Gló-
tri. Ipſe eſt.
Pópuli confitebuntur
i æternum: ℟. Mémo-
int nóminis tui. Pſ. 44.
II. VESPERAS.
ilmi de Officio parvo.
SIcut lílium inter ſpi-
nas, ſic amíca mea
fílias. Cant. 2.
t. 4. E. Tota pulcra es,
i mea, & mácula non
te. Cant. 4.

Ant. 1. f. Hortus concluſus ſoror mea ſponſa; hortus concluſus, fons ſignátus. Cant. 4.

Ant. 5. C. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. Cant. 4.

Ant. 7. d. Surge, amíca mea, ſpecióſa mea, & veni. Cant. 2.

Capitulum. Iſ. 62.

VOcábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit: & eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui.

Hymnus.

UNus bonórum fons,
Deus, ómnium,
Quàm liberáli fundis opes
manu!
Non ante conceſſis Maríam
Quot próperas cumuláre
donis!
Inter rigentes, ceu roſa,
cláuditur
Spinas, & acres vincit
acúleos;
Præſens amáram virulenti
Grátia vim frúticis retundit.
Quantùm pudícas ínclyta
vírgines
Præſtat, remóto quæ Dóminam gradu
Sequuntur, & Regis parentem
Sidéreâ comitantur aulâ
Nec Angelórum par decus:
hi Deo

Aſtant ſedenti; fert hóminem Deum
María, nomen dulce matris
Virgíneo ſócians honóri.
Regína mundi Virgo, cliéntium
Tutéla, mœſtis perfúgium reis,
Per noſtra Nato vota triſtem
Non pátitur génitrix repulſam.
Sit Trinitáti perpétuum decus,
Inflicta mundo quæ miſerans mala,
In matre pignus naſcitúri
Non dúbium dat habére Christi. Amen.

℣. Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus: ℟. In fimbriis áureis circumamicta varietátibus. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Una eſt cólumba mea, perfecta mea: vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt. *Cant.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes. Fit commem. de Adventu.

DIE XI.

SANCTI DAMASI Papæ,

Commemoratio.

Lectio iij.

Damaſus poſt Libérium Románus Póntifex, teſtante ſancto Ambróſio, manifeſto Dei judício electus, dejecto Urſicíno, qui quorumdam factióne pſeudo-epíſcopus ordinátus fúerat, in Synodo Románа confirmátus eſt. Hic in írritum miſit Ariminenſem conventum, in quo Cathólicis ſtructa fraus Valentis poſſimúm & Ursátii perfidiá; detectamque in Synodo Apollináris hæreſim primus anathémate percuſſit. Accépit lítteras à pátribus in Concílio ſecundo œcuménico Conſtantinópoli congregátis, cujus decréta pro fide rata hábuit. Priſcillianiſtas in Synodo Cæſarauguſtina ſolemni judício proſcriptos, cùm purgandæ fidei ſuæ ſpécie, Romam ad ipſum veniſſent, ne ad conſpectum quidem admíttere vóluit. Sanctum Hierónymum ad ſe vocávit, ut eo in conſcribendis epiſtolis, & reſponſiónibus ſynodálibus uterétur. Ejus quoque juſſu idem Hierónymus novum Teſtaméntum græcæ fidei réddidit, & Pſaltérium quo Románа utebátur Eccléſia juxta Septuaginta intérpretum tranſlatiónem emendávit. Elegans in componendis vérſibus ingénium hábuit: verſu, & ſolútâ oratióne multa ſcripſit. Tandem annis octódecim in Pontificátu exactis, Theodóſio imperante, decéſſit; & viâ Ardeatínâ ſepultus eſt.

Oratio, Dírige. *ut in Communi Pontificum,* xxij.

DIE XIII.

IN FESTO S. LUCIÆ Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. tribus in unam nactis.

Ex libro ſancti Adelmi Epiſcopi, de láudibus ſanctæ Virginitátis. *C.* 23.

Lectio ij.

SIcut Catanenſe municípium præ céteris Trinácriæ úrbibus, Agathæ martyrio felíciter coronátur; ita famoſiſſimæ Chriſti tyrúnculæ Lúciæ prærogatívâ, Syracúſæ, óppidum Sicíliæ, próſperis ſuccéſſibus ſublimantur. Quæ genitrícem prolixâ valetúdine fatigátam, & méritis Agathæ à rivo cruóris curátam, cùm alternátim confabularentur, hujuſcémodi précibus interpellans: Per ipſam, inquit, te déprecor, quæ te ſervávit, ne tu mihi ſponſum nómines, nec de mea poſteritáte fructum immortalitátis inquíras; ſed ómnia quæ mihi eunti ad corruptiónis meæ autórem hóminem moritúrum eras datúra, da mihi eunti ad integritátis meæ autórem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Matre ígitur conſentiente, fit rerum repentína diſtráctio, arcárũ ciſtellæ reſerantur, mancórum marſúpia replentur, ſponsália erogantur crepúndia, & cœli comparantur triclínia; ac dum carnále diſſipátur patrimónium, ſpirituále exercétur matrimónium. *Lectio iij.*

VErùm pro hujúſmodi negótio ſponſus iracúndiæ fácibus inflammátur. Paſcháſius conſul tribunítiâ poteſtáte fretus, facti angóre affícitur, eò quòd Chriſti tyrúncula, nec ſermónum ſeveritáte caſtigáta, nec lenónum falláci lenocínio trádita, à rígido virginitátis propóſito pénitùs inflecti váluit; quamvis réſtibus conſtrictam, ad deteſtábile proſtíbulum & inviſum lupánar ſcortórum trudere niterentur Sanctam; ſed ab omni magórum máchinâ illæſam, & aruſpicum ſuperſtitióne incontaminátam Chriſti tutéla protéxit. Poſtrémò furibundus Conſul flammívomis aſſandam tórribus trádidit; ita ut atræ picis & resínæ fomentum cum ſcintillante óleo, rogórum incéndia cumulárent. Sed hæc divínæ poteſtátis ímbribus ſopíta, dicto cítiùs tabuérunt. Igitur beáta Lúcia ſalvo pudóris ſignáculo, & conſummáto vitæ curriculo, glorióſum martyrii triumphum méruit; dum mucróne confoſſa, máluit purpúreum ſánguinem fúndere, quàm pretióſam pudicítiam pérdere.

Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus, Dómine, ſanctæ Lúciæ vírginis & mártyris tuæ votíva confóveat; ut ejus ſacra natalítia & temporáliter frequentémus, & conſpiciámus ætérna; Per.

AD LAUDES, fit commem. de Adventu.

DIE XV.
In Feſto
S. MAXIMINI
Abbatis.
Semiduplex.

[*Si hoc Feſtum inciderit in Feriam IV. Quatuor Temporum, eo anno ſit tantùm de eo commemoratio, & totum Officium ſit de Feria.*]

Omnia de Communi Abbatum. Oratio, Da nobis, quæſumus, Domine, xxxiv.

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. tribus in unam coactis. Lectio ij.

MAximínus, imperante Francis Clodovæo primo, cum ſancto Euſpício presbytero, cujus erat ex fratre nepos, Virodúno Aurélias venit. Conſtructo ad eam urbem inter Ligeritum & Lígerim ex Regis munificéntiâ Miciacenſi monaſtério, plures eò ſócii convenérunt, qui rectóre Euſpício, cœleſtis vitæ genus auſpicáti ſunt. Cunctis Maximínus ita præcélluit, ut paulò poſt ordinátus préſbyter in defuncti pátrui locum fúerit ſuffectus. Cùm autem longè perváderet ejus fama, plúrimi ſanctitáte jam célebres viri Miciacum venérunt ſub eo erudíri, & cum eo Deo ſervíre cupientes. Hos inter fuére Caríleſus & Avítus, quorum deſidério tantò cítiùs ſatisfécit, quantò illos adjutóres in ópere Dei futúros non dubitávit. Quare eis cohabitandi ſecum cópiam indulſit, & ſanctâ eos ſibi amicítiâ devinxit. *Lectio iij.*

POtens fuit Maximínus in verbis & in opéribus ſuis; unde inſtitúti ſui ratiónem, non voce tantùm ac vitæ exemplo, ſed multis étiam éditis miráculis confirmávit. In brevi conſummátus, & cœlo jam matúrus, levi correptus febre ſuprémum ſibi diem imminére perſenſit. Oratórium ingreſſus, hymnos Deo lætus & laudes perſolvit: fratres ac fílios adverſùs diáboli inſídias & carnis incentíva plúrimo ſermóne edócuit. Tum in léctulo beáta membra compónens, ſpíritum Deo réddidit; carnem verò terræ mandandam relíquit, in crypta quam vivens ſibi in ſepultúræ locum elégerat. Ejus relíquiæ inde primùm ad Eccléſiam ejus nómine dicátam propè muros urbis Aurelianenſis, poſtea ad Miciacenſe monaſtériū tranſlatæ ſunt, anno octingentéſimo trigéſimo ſexto.

AD LAUDES, fit commem. de Adventu.

Officium ſancti Maximini terminatur ad Nonam.

DIE XXI.
In Feſto
S. THOMÆ APOSTOLI.
Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, j. exceptis quæ ſequuntur.

Pridie ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Dixit Jeſus Thomæ: Ego

Ego ſum via, véritas & vita; nemo venit ad Patrem, niſi per me. *Joan.* 14.

Orat. ut infrà ad Laudes.

Fit commem. de Adventu, per Ant. O. ℣. & Orat. Dominicæ præcedentis.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

THomas, qui & Dídymus, unus fuit ex duódecim quos Chriſtus è diſcípulis ſuis elégit & Apóſtolos nominávit. Dóminum audítâ morte Lázari in Judæam proficiſci volentem cùm diſcípuli objecto lapidatiónis perículo deterrére conarentur, dixit Thomas: Eámus & nos, ut moriámur cum eo. Cùm autem Chriſtus tranſitúrus ad Patrem dixiſſet diſcípulis, Vado paráre vobis locum; ſciſcitátus Thomas quò váderet, & quam iníret viam, his ab eo verbis edoctus eſt: Ego ſum via, véritas & vita; nemo venit ad Patrem, niſi per me. *Lectio v.*

POſt octo à Reſurrectióne dies vidit ſtantem Dóminum in médio diſcipulórum; & qui priùs eum reſurrexiſſe non credíderat, præſentem intúitus, exclamávit: Dóminus meus & Deus meus. Erat autem cum Petro & Nathanaéle & fíliis Zebedæi, & duóbus áliis diſcípulis, quando manifeſtávit ſe íterum Jeſus ad mare Tiberíadis. Poſt acceptum Spíritum ſanctum, Parthis & Medis Evangélium annuntiávit. Tum ad Indos ſe cóntulit: quibus in chriſtiána religióne erudítis, apoſtolátûs honórem martyrii corónâ cumulávit.

Lectio vj.

MAximo in honóre apud fidéles fuit; cujus plúrima olim extitére monumenta. In Indiæ loco in quo corpus ejus primùm cónditum fuit, extructum eſt monaſtérium, & templum miræ magnitúdinis, in quo Deus multis miráculis Apóſtoli ſui glóriam declarávit. Edeſſæ in Meſopotámia quò ejus relíquiæ tranſlátæ ſunt, ædificáta eſt Baſílica inſignis, ejuſque nómini dicáta; in qua propter loci ſanctitátem collectæ ſine intermiſſióne celebrabantur. Hujus ſpectandæ causâ Valens imperátor Edeſſam profectus, cùm pulſos ex ea orthodoxos úndique in campum vicínum confluére ægrè ferret, extréma quæque licèt minátus, fruſtrà prohibére tentávit, & parátos omnes invénit ad mortem pro fide oppetendam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap 20.

IN illo témpore; Thomas unus ex Duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

26. in Evang.

Quid, fratres cariſſimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid caſu geſtum créditis, ut electus ille diſcípulus tunc deeſſet, pòſt autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc caſu, ſed divínâ diſpenſatióne geſtum eſt. Egit namque miro modo ſuperna cleméntia, ut diſcípulus ille dúbitans, dum in magiſtro ſuo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera ſanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quàm fides credéntium diſcipulórum prófuit: quia dum ille ad fidem palpando redúcitur, noſtra mens, omni dubitatióne poſtpóſitâ, in fide ſolidátur. *Lectio viij.*

Sic quippe diſcípulum poſt reſurrectiónem ſuam dubitáre permíſit Dóminus, nec tamen in dubitatióne deſéruit; ſicut ante nativitátem ſuam ſponſum habére Maríam vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus eſt diſcípulus dúbitans & palpans teſtis veræ reſurrectiónis, ſicut ſponſus matris fúerat cuſtos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, & exclamávit: Dóminus meus & Deus meus. Dicit ei Jeſus: Quia vidiſti me, Thoma, credidiſti. Cùm Paulus Apóſtolus dicat, Eſt autem fides ſperandárum ſubſtántia rerum, argumentum non apparéntium: profectò liquet quòd fides illárum rerum argumentum eſt, quæ apparére non poſſunt. Quæ enim appárent, jam fidem non habent, ſed agnitiónem. *Lectio ix.*

Dum ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dicitur: Quia vidiſti me, credidiſti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, & Deum confeſſus eſt, dicens: Dóminus meus & Deus meus. Videndo ergo crédidit, qui conſíderando verum hóminem, hunc Deum quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valdè quod ſéquitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In qua nimírum ſenténtia nos ſpeciáliter ſignáti ſumus, qui eum quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos ſignáti ſumus, ſed ſi fidem noſtrâ opéribus ſéquimur. Ille étenim verè credit, qui exercet operando quod credit.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli eſſe incrédulus, ſed fidélis. *Joan.* 20.

Oratio.

Da nobis, quæſumus, Dómine, beáti Apóſtoli tui Thomæ ſolemnitátibus gloriári; ut ejus ſem-

per & patrocíniis ſublevémur, & fidem cóngruâ devotióne ſectémur; Per.

Fit. commem. de Adventu.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *G.* Quia vidiſti me, Thomas, credidiſti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Pro commem. de Adventu, Ant. O. ℣. *& Orat. Dominicæ præcedentis.*

¶ *Officia Feſtorum, quæ deinceps uſque ad diem ſecundam Januarii in Calendario ſequuntur, habentur in Proprio de Tempore.*]

FESTA JANUARII.

DIE II.

S. BASILII MAGNI, Cæſarienſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

Lectio ij.

BAſilius Cæſaréæ in Cappadócia natus, propter doctrínæ & morum excelléntiam cognomento Magnus, cùm Cæſaréæ & Byzántii lítteris óperam dediſſet, Athénas venit; ubi cum Gregório Theólogo ſanctæ amicítiæ fœdus iniit. Reverſus in pátriam, cùm ſanctæ Macrínæ vírginis soróris ſuæ consílio, mundo renuntiáre ſtatuiſſet, in Ægyptum, Palæſtínam, Cœleſyriam & Meſopotámiam iter fecit, ſolitários inviſúrus. Deinde in erémum Ponti ſeceſſit: ubi cóndito monaſtério, & collocátis juxta Anachorétas Cœnobítis, monaſticas régulas conſtítuit. Tum ab Euſébio Cæſaréæ in Cappadócia Epiſcopo preſbyter, licèt invítus, conſecrátur. Ob cujus póſtea malévolum in ſe ánimum íterum in Ponti ſolitúdinem ſe recépit: unde Cæſaréam revocátus eſt aliquantò póſt, ut Euſébium in perſecutióne Valentis Imperatóris Ariáni laborantem, in Eccléſiæ adminiſtratióne adjuvaret. In ſumma annónæ caritáte páuperes Cæſaréæ in unum coactos ſuſtentávit, ſuis étiam mánibus cibos miniſtrans, quos verbi divíni pábulo condiébat. Euſébio inter manus ejus defuncto, annitente Gregório Gregórii Nazianzéni patre, ſubrogátus eſt, & anno trecenteſimo ſeptuagéſimo ante autumnum ordinátus.

Lectio iij.

VAlente íterum in Cathólicos ſæviente, Modeſtum ejus præfectum extréma ſibi minitantem tantâ libertáte repreſſit, ut perterritus ille díxerit: Nemo me ad hanc uſque diem ita allocútus eſt. Qui Baſilius,

Neque enim forſan in Epiſcopum incidiſti. Admiratus tantam ánimi fortitúdinem Modeſtus, Valentem adit: Imperátor, inquit, ab hujus Eccléſiæ Antíſtite victi ſumus: minis ſupérior eſt, ſermónibus firmior, & verbórum blandítiis fórtior. Cùm ígitur Valens, instántibus Ariánis, Basílium relegáre ſtatuiſſet, & jam exilii decréto eſſet ſubſcriptúrus, manum ejus Deus mirabíliter inhíbuit. Modeſtum, ingraveſcente morbo, ut ſibi ignóſceret deprecantem, ſanitáti reſtítuit. Eccléſiæ Orientális ab Ariánis vexátæ, & Antiochéno diſsídio ſciſſæ, calamitátibus permótus, egit apud ſanctum Athanáſium, & álios Orientis Epíſcopos, ut auxílium ipſi ab Occidentálibus Epíſcopis poſtulárent. Mónachis leges ſanctíſſimas, totíque Eccléſiæ probátas póſuit. Nihil propter labóres contínuos de vitæ auſteritáte remíſit. Stratus erat humi léctulus: aſsíduæ vigíliæ, panis & ſal pro obſónio, & aqua pro potu. Ex qua vivendi ratióne, graves morbos contraxit; quibus confectus, óbiit primâ die Januárii, has inter voces: In manus tuas comméndo ſpíritum meum. Illi, pauló poſt óbitum, conſecrátum feſtum diem refert ejus frater ſanctus Gregórius Nyſſénus.

Oratio.

Excita, Dómine, in Eccléſia tua ſpíritum quo beátus Baſílius ſervívit; ut, eódem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum.

¶ *Ab hac die uſque ad Præſentationem Domini, exceptis Feſtis Annualibus & Solemnibus, & eorum Octavis, fit commem. de Virgine Deipara, per Ant. ℣. & Orat. ut ſequitur.*

AD LAUDES, Ant. Péperit María Fílium ſuum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præſépio. *Luc. 2.*

℣. Homo natus eſt in ea; ℟. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. *Pſ. 86.*

Oratio.

Beáta témpora celebrantes, quæ per temporálem Unigéniti tui Incarnatiónem, & partum Maríæ vírginis conſecraſti: quæſumus, Dómine, ut ejuſdem Dei genitrícis interceſſióne, & in illo renaſci, & tanti myſtérii fructum júgiter in nobis conſerváre mereámur; Per eumdem.

AD VESPERAS, commem. de Virgine Deipara.

Ant. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. *Luc. 11.*

℣. Benedixiſti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertiſti captivitátem Jacob. *Pſ. 84.*

Oratio ut ſuprà.]

VESPERÆ à Capitulo de ſequenti, ut in Communi Virginum. Orat. Effunde ſuper nos, *ut infra.*

Deinde fit commem. S. Baſilii, Epiſc. Ant. Qui docti. xxx. ℣. Beátus. xxix. *Oratio*, Excita. *ut ſuprà.*

Ultimò, de Virgine Deipara.

DIE III.

In Feſto

SANCTÆ GENOVEFÆ

Virginis.

Semiduplex.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

GEnovéfa, Nemptodúri in agro Pariſienſi nata, inauditæ virtútis ſplendóre à téneris annis cláruit. Germánus Autiſſiodorenſis in Británniam tranſmiſſúrus cum Lupo Trecenſi, ut Pelagiánæ hæreſis relíquias profligáret, conjectis in eam óculis, Deo caram & vitæ ſanctitáte illuſtrem fore prædixit. Ab ea cùm poſtulaſſet ſuam virginitátem vellet Deo conſecráre; Genovéfa, vultu ad modéſtiam compóſito, ſtatim reſpondit, id unum ſe vehementer optáre. Germánus ítaque Eccléſiam frequenti pópulo ingreſſus, puellæ manus impóſuit, & inter crebros pſalmórũ concentus prolixáſque oratiónes vírginem conſecrávit. Miraculórum dono & multitúdine excélluit, máximè circa energúmenos quos óleo conſecráto inungens, à Dæmonum tyránnide liberábat. Plúrima prophético ſpíritu edixit; atque imprímis accedente Attilâ Hunnórum rege, cives Pariſienſes adhortáta eſt, ne, relictis ſédibus, fortúnas ſuas áliò transferrent, urbem pollícita, ſubverſis áliis munitióribus, perſtitúram. Rei veritátem probávit eventus; idque Genovéfæ patrocínio datum. Graſſánte deinde fame, & in máxima annónæ caritáte, urbem magná frumenti cópiâ, & páuperes innúmeros erogátis pánibus ſuſtentávit.

Lectio iij.

TOt éditis miráculis, effúgere non pótuit quin malevolórum ódio & contuméliis premerétur. Germánus, in Británniam íterum profectúrus, eam ádiit, & váriis impetítam calúmniis divíno elóquio conſolátus eſt; habitáque gravi ad pópulum oratióne, quanti eſſet apud Deum mériti expóſuit, & locum in quo preces illa fundébat, lácrymis ejus madefactum oſtendit. Ab anno ætátis décimoquinto ad uſque quinquagéſimum, Domínicâ tantùm die & quintâ Fériâ jejúnium ſolvit, ſumpto pane hordéaceo, ac módico pulmento, quod ante quíndecim coctum dies, ut minùs ſápidum eſſet, frígidâ temperábat. Poſt id tempus, ſuadéntibus Epíſcopis, quibus non obtemperáre nefas putábat, piſcículis & lacte uſa eſt. Neque verò intra Gálliæ límites tanta virtus continéri pótuit. Símeon ille Stylites, audítâ tot miracu-

lórum famâ, ejus ſe précibus vóluit commendátum. Admirandis dénique virtútibus, ut ſcribit Beda, latè cláruit, & in Chriſti ſervitúte ad octoginta annos conſénuit. Lutétiæ ſepulta eſt in Basílica ſanctórum Apoſtolórum Petri & Pauli, quæ ſubinde ipsíus Genovéfæ nomen accépit.

Oratio.

EFfunde ſuper nos, Dómine, Spíritum agnitiónis & dilectiónis tuæ, quo ancillam tuam Genovéfam implevíſti; ut ſédulâ ejus imitatióne tibi sincérè obſequentes, fide tibi & ópere placeámus; Per.

AD LAUDES, fit commem. de Virgine Deipara.

AD VESPERAS, fit commem. S. Titi, Episcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xix. *Orat.* Deus, qui per Apoſtólicos. *infra.*

Ultimò, de Virgine Deipara.

DIE IV.

In Feſto

SANCTI TITI,

Cretenſis Epiſcopi.

Simplex.

Omnia ut in Communi Pontificum, additis quæ ſequuntur.

AD NOCT. Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente, è tribus fiunt duæ.

Lectio iij.

TItus, orígine Gentílis, à ſancto Paulo ad fidem converſus, ejus in Evangélio interpres à ſancto Hierónymo dícitur. Cómitem eum aſſúmpſit Apóſtolus, quando Jeroſólymam ad Concílium ſe cóntulit, ubi nec Titus compulſus eſt circumcídi. Corinthum à ſancto Paulo miſſus, parátis ad obediéntiam ánimis, hujus Eccléſiæ controvérſias compóſuit: nihil tamen à Corínthiis, magiſtri mores imitátus, umquam accípere vóluit. Ad Apóſtolum in Macedónia tunc agentem rédiit, unde ſtatim ad Corínthios ſecundam ipsíus Epíſtolam détulit. Cretæ póſtea relictus, ut ea quæ deeſſent corrígeret, & Epíſcopos conſtitúeret per civitátes, Epíſtolam à Paulo ad ſe ſcriptam accépit. Conſtat ipſum, eódem jubente, in Dalmátiam profectum fuiſſe, ad prædicandum Evangélium. Tandem Cretam redux, in pace, ut tráditur, mórtuus eſt.

Oratio.

DEus, qui per Apoſtólicos beáti Titi labóres Eccléſiam tuam propagári voluíſti: quæſumus, ut contínuo ejus præsídio muníta, ſpirituálibus ſemper profíciat incrementis; Per Dóminum noſtrum.

AD VESPERAS, fit commem. ſancti Simeonis Stylitæ, Ant. Reliquiſti. ℣. In umbra. xxxj. *Orat.* Omnípotens. xxxv.

DIE V.

S. SIMEONIS STYLITÆ

Commemoratio.

Lectio habetur in Proprio de Tempore, 294.

DIE VIII.
SANCTI LUCIANI,
Martyris,
Commemoratio.
Lectio habetur in Proprio de Tempore, 314.

DIE X.
S. PAULI, EREMITÆ,
Commemoratio.
Lectio habetur in Proprio de Tempore, 317.

DIE XIII.
Tranſlationis
S. SOLLEMNIS, EPISC.
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi Pontificum*, xix. *Orat.* Deus, qui ſancti Antiſtitis. *infra*, 463.

Lectio ix.

EX antíquo célebris eſt apud Bleſas ſancti Sollemnis, Epiſcopi Carnutenſis, memória. Refert ſanctus Gregórius Turonenſis apud Malliacum à ſe viſum illíus ſepulcrum, quod ignótum ántea dicit hoc modo fuiſſe revelátum. Nempe in montis cacúmine, per ſíngulas Dominicárum noctes ab habitatóribus lumen cernebátur accenſum, quo portendi exiſtimábant áliquid ibi divínum retinéri. Intérea advenérunt duo energúmeni ex Basílica ſancti Martíni, clamantes: Hic quieſcit Sollemnis beatíſſimus, in crypta ábdita: reſeráte ſepulcrum, amíci Dei; cultumque ei débitum exhibéte: erit regióni huic ſalúbre, ſi quæ lóquimur adimplevéritis. Tunc videntes íncolæ quæ gerebantur, accepto sárculo, effodientes aperuérunt cryptam, in qua per ſériem gráduum deſcendentes, reperérunt ſepulcrum magnum, de quo teſtabantur illi adhuc mente infirmi hoc eſſe ſepulcrum Sollemnis beatíſſimi; qui mox ſenſu diſceſſérunt recepto. Poſt hæc autem cœpérunt ad eum diverſórum morbórum ægróti confluére; & accepta ſanitáte redíre incólumes, ac inter céteros urbis indígena, Lithomêris nómine, qui quartáná febre laborábat. Inde ſacrum beáti Sollemnis corpus deductū, Bleſis in æde ſancti Petri depóſitum fuit Idibus Januárii: quo factum eſt ut præcípua illíus feſtívitas hâc die ſemper ibi fúerit celebráta. Ab eo deinceps de nóvo ſtructa in ampliórem formam ibi Eccléſia, ſancti Sollemnis nomen tulit, cum título Paróchiæ, donec in Cathedrálem erecta, ſancti Ludovíci dici cœpit. Sancti Pontíficis membra Calviniáni combuſſérunt décimo-ſexto ſéculo, paucis óſſibus exceptis, quæ Carnúti ſervantur, & venerando ejus cápite, quod Bleſis ad Eccléſiam Abbatiálem beátæ Maríæ de Burgomédio jam diu tranſlátum fuit.

AD LAUDES, *Ant.* Ego ſum. ℣. Elégit. *ut in Communi*, xxij. *Orat.* Deus, qui ſancti Antiſtitis. 463.

[*IN ECCLESIA CATHEDRALI*,

IN FESTO TRANSLATIONIS SANCTI SOLLEMNIS, CARNUTENSIS EPISCOPI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1.D. NAtus eſt homo firmamentum gentis, rector fratrum, ſtabilimentum pópuli. *Eccli.* 49.

Ant. 4. *D.* Crevit, & benedixit ei Dóminus; cœpitque Spíritus Dómini eſſe cum eo. *Judic.* 13.

Ant. 5. C. Erúdiet illum Dóminus in judício: Deus ſuus docébit illum. *Iſ.* 28.

Ant. 6. F. Erat miniſter in conſpectu Dómini ante fáciem ſacerdótis. 1. *Reg.* 2.

Ant. 3. a. Proficiébat atque creſcébat, & placébat tam Dómino, quàm homínibus. 1. *Reg.* 2.

Capitulum. 1. Tim. 3.

QUi bene miniſtráverint, gradum bonum ſibi acquírent, & multam fidúciam in fide, quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. Hæc dicit Dóminus: * Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum, & portáret ephod. ℣. Non de ómnibus dico; ego ſcio quos elégerim: * Elégi. Glória Patri. * Elégi. 1. *Reg.* 2. *Joan.* 13.

Hymnus.

SOllemnem réſonat Gállia, quà Liger,
Et quà ſulcat agros Anthura fértiles,
Cui nunc prona Patróno
Bleſárum juga ſúpplicant.
Formárat púerum Pontíficis manus:
Hinc crevit píetas: tum venerábilis
Ibat præco, profánis
Latè numínibus pavor.
Hunc, Flavi, móriens ſubſtítuis gregi:
Felix augúrium! prótinus hunc patrem
Carnútum ſibi poſcit:
Electum Deus ápprobat.
Delátâ trépidus prófugit inſulâ;

Speluncas pénetrat, notaque vix feris
Quærit luſtra; latére,
Quàm leges dare, clárior.

Quos ah! quos gémitus grex tener édidit!
Luſtrant ſaxa vagi, curvaque vállium:
Sic tellus vocat imbrem
Siccis tórrida ſólibus.

Sit laus ſumma Patri; ſummaque Fílio,
Qui primus látuit, dum fútilum gravi
Celat córpore Numen:
Sit, Flamen, tibi par decus. Amen.

℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis; ℟. Quóniam dabis eum in benedictiónem. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Vir consílii eſt: ipſum audíte ſemper, & ipſe erit vobis Pater, & adducétis ad vos omnes factóres legis, & inténdite in præceptum ejus. 1. *Mach.* 2.

Oratio.

DEus, qui ſancti Antíſtitis ac patris fídei noſtræ Sollemnis ſacra pígnora inter nos manére voluiſti: præſta, ut cujus glorióſa nunc venerámur mérita, ejus conſórtium in beáta reſurrectióne cónſequi mereámur; Per.

Fit commem. de Baptiſmo Domini, ut in Proprio de Tempore.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 5. d. Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. *Gen.* 31.

Hymnus, Mundi ſalus. 148.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Paſtórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Pſ. 94. Veníte.

Hymnus.

QUi bonos formas, bonus ipſe Paſtor,
Chriſte, paſtóres, pópulo gementi
Redde Sollemnem, pavidumque denſis
Eripe ſylvis.

Plebs Aventínum rapit in relicti
Múneris ſedem; ſtupefactus ille
Clamat, infectis ſubitúſque ſacris
Déſerit urbem.

Ergo defunctus véluti procellâ
Antra Sollemnis latebróſa linquit;
Cæca vis illum, ſacer urget intus
Ardor euntem.

Ut redit, feſtis reſonáre cuncta
Pláuſibus: Salve, Pater,
En amáti,
En ades tandem gregis inquiétos
Sólvere luctus.

Quin Aventínus ſtimulat monentem:

Scande, quid ceſſas? méritum tribúnal
Scande; Sollemnis páribus monenti
Vócibus inſtat.
O novum pugnæ genus & ſtupendum!
Mox piam litem ſacra pax dirémit:
Facta pars duplex gregis: hinc uterque
Accipit unam.
Sancte Sollemnis, vice nunc ſecundâ
Grex bipartítus, géminus manébit:
Uſque ſis præſens, & utramque, Paſtor,
Aſpice gentem.
Summa laus Patri; tibi, Nate, ſumma:
Spíritûs laudes cane, terra, per quem
Spérnimus, ſi quæ peritúra jactat
Múnera mundus. Amen.

Pſalmi de Dominica; & ſic in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Vidit pópulus actum ejus, & poſuérunt eum ducem ſuum, & príncipem ſacerdótum, ut cura eſſet illi de ſanctis. 1. *Machab.* 14.

Ant. 4. E. Dóluit, & contremuérunt renes ejus, & fugit ipſe in montes, in loca occulta in deſerto. 1. *Mach.* 2.

Ant. 3. a. Quæſiérunt eum, & non eſt inventus, & conſuluérunt poſt hæc Dóminum, utrumnam ventúrus eſſet. Reſpondítque Dóminus: Ecce abſcónditus eſt. 1. *Reg.* 10.

℣. Protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui Dóminus; ℟. Et nunc exaltávit caput meum. *Pſ.* 26.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicenſes.

Lectio j. Cap. I.

GRátias ágimus Deo ſemper pro ómnibus vobis; memóriam veſtri facientes in oratiónibus noſtris ſine intermiſſióne, mémores óperis fidei veſtræ, & labóris, & caritátis, & ſuſtinéntiæ ſpei Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ante Deum & patrem noſtrum: ſcientes, fratres dilecti à Deo, electiónem veſtram; quia Evangélium noſtrum non fuit ad vos in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte, & in Spíritu ſancto, & in plenitúdine multa, ſicut ſcitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres noſtri facti eſtis, & Dómini: excipientes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritûs ſancti: ita ut facti ſitis forma ómnibus credéntibus.

℟. Audívit flere pópulum per famílias, & ait ad Dóminum: * Cur afflixiſti, Dómine, ſervum tuum? Cur impoſuiſti pondus univerſi pópuli hujus ſuper me. Non poſſum ſolus ſuſtinére omnem pópulum hunc. ℣. Veritátem dico, teſtimónium mihi perhibente

Conſcientiâ meâ, quóniam triſtítia mihi magna eſt. ℣ Cur afflixiſti. *Num.* 11. *Rom* 9.

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

IN omni loco fides veſtra, quæ eſt ad Deum, profécta eſt, ita ut non ſit nobis neceſſe quidquam loqui: ipſi enim de nobis annúntiant, qualem intróitum habuérimus ad vos, & quómodo converſi eſtis ad Deum à ſimulácris, ſervíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis, quem ſuſcitávit ex mórtuis, Jeſum, qui erípuit nos ab ira ventúra. Nam ipſi ſcitis, fratres, intróitum noſtrum ad vos, quia inánis non fuit.

℟. Dóminus ait: Frater tuus, ecce egrediétur in occurſum tuum, vidénſque te, lætábitur corde: lóquere ad eum. * Et oſtendam vobis quid ágere debeátis. ℣. Ecce viri quærunt te: Surge ítaque, deſcende, & vade, nihil dúbitans; * Et oſtendam. *Exod.* 4. *Act.* 10.

Lectio iij. Cap. 2.

FIdúciam habúimus in Deo noſtro, loqui ad vos Evangélium Dei in multa ſollicitúdine. Exhortátio enim noſtra, non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; ſed, ſicut probári ſumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur: non quaſi homínibus placentes, ſed Deo qui probat corda noſtra. Neque enim aliquando fúimus in ſermóne adulatiónis, ſicut ſcitis; neque in occaſióne avarítiæ; Deus teſtis eſt: nec quærentes ab homínibus glóriam, neque à vobis, neque ab áliis. Cùm poſſémus vobis óneri eſſe, ut Chriſti Apóſtoli; ſed facti ſumus párvuli in médio veſtrûm tamquam ſi nutrix fóveat fílios ſuos. Ita deſiderantes vos, cúpidè volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras; quóniam caríſſimi nobis facti eſtis.

℟. Præcipe ei, & corróbora eum, atque conforta; * Quia † Et ipſe præcédet pópulum iſtum, & dívidet terram. ℣. Aſſúme eum, & adduc tecum; eſt enim útilis in miniſtérium: * Quia. Glória Patri. † Et ipſe præcédet. *Deut.* 3. 2. *Tim.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Egreſſus eſt in occurſum ejus, poſtquam reverſus eſt, ſacerdos Dei; & benedixit ei. *Gen.* 14.

Ant. 6. C. Ait ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non ſit ſímilis illi. 1. *Reg.* 10.

Ant. 1. D. Senióribus ſedéntibus locútus eſt ad propínquum: Cedo juri, tu meo útere privilégio, quo me libenter caríre profíteor. *Ruth* 4.

℣. Si non humíliter ſentiébam, ſed exaltávi ánimam meam: ℟. Sicut ablactátum

ctátus eſt ſuper matre ſua, ita retribútio in ánima mea. Pſ. 130.

Lectio iv.

Ex antíquo célebris eſt apud Bleſas ſancti Sollemnis, Epíſcopi Carnutenſis, memória. Refert ſanctus Gregórius Turonenſis apud Mallíacum à ſe viſum illíus ſepulcrum, quod ignótum ántea dicit hoc modo fuiſſe revelátū. Nempe in montis cacúmine, per síngulas Dominicárum noctes ab habitatóribus lumen cernebátur accenſum, quo portendi exiſtimábant áliquid ibi divínum retinéri. Intérea advenérunt duo energúmeni ex Basílica ſancti Martíni, clamantes: Hic quieſcit Sollemnis beatíſſimus, in crypta ábdita: reſeráte ſepulcrum amíci Dei; cultumque ei débitum exhibéte: erit regióni huic ſalúbre, ſi quæ lóquimur adimplevéritis.

℟. Venérunt univerſæ tribus, dicentes: Ecce nos os tuum & caro tua ſumus. * Dixit autem Dóminus ad te: Tu paſces pópulum meū, & tu eris dux ſuper Iſrael. ℣. Noli neglígere grátiam quæ eſt in te, quæ data eſt tibi per prophetíam. * Dixit. 2. Reg. 5. 1. Tim. 4.

Lectio v.

Tunc videntes íncolæ quæ gerebantur, accepto sárculo, effodientes aperuérunt cryptam, in qua per ſériem gráduum deſcendentes, reperérunt ſepulcrum magnum, de quo teſtabantur illi adhuc mente infirmi hoc eſſe ſepulcrum Sollemnis beatíſſimi; qui mox ſenſu diſceſſérunt recepto. Poſt hæc autem cœpérunt ad eum diverſórum morbórum ægróti confluere; & acceptâ ſanitáte redíre incólumes, ac inter céteros urbis indígena, Lithoméris nómine, qui quartánâ febre laborábat.

℟. Dixit Dóminus: Noli timére, ſed lóquere, & ne táceas, propter quod ego ſum tecum; & nemo apponétur ut nóceat te: * Quóniam pópulus multus eſt in hac civitáte. ℣. De ſpíritu tuo tradam, ut ſuſtentent tecum onus pópuli, & non tu ſolus graveris. * Quóniam. Act. 18. Num. 11.

Lectio vj.

Inde ſacrum beáti Sollemnis corpus deductum, Bleſis in æde ſancti Petri depóſitum fuit Idibus Januárii: quo factum eſt ut præcípua illíus feſtívitas hác die ſemper ibi fúerit celebráta. Ab eo deinceps de novo ſtructa in ampliórem formam ibi Eccléſia, ſancti Sollemnis nomen tulit, cum título Paróchiæ, donec in Cathedrálem erecta, ſancti Ludovíci dici cœpit. Sancti Pontíficis membra Calviniáni combuſſérunt décimo-ſexto ſéculo, paucis óſſibus exceptis, quæ Carnúti ſervantur, & venerando

ejus cápite, quod Bleſis ad Eccléſiam Abbatiálem beátæ Maríæ de Burgomédio jam diu tranſlátum fuit.

℟. Ecce qui egrediuntur, requiéſcere fecérunt ſpíritum meum in terra: * Conſílium pacis erit inter illos duos: & † Qui procul ſunt, vénient, & ædificábunt in templo Dómini; & ſciétis quia Dñus exercítuum miſit me ad vos. ℣. Hi ſunt duæ olívæ, & duo candelábra, in conſpectu Dómini terræ ſtantes. * Conſílium pacis. Glória. † Qui. *Zach.* 6. *Apoc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Unxit te Dñus ſuper hereditátem ſuam in príncipem, & liberábis pópulum ſuum. 1. *Reg.* 10.

Ant. 6. F. Requiéſcere eos fáciet Dóminus ſuper humum ſuam; & adjungétur ádvena ad eos, & erunt capientes eos qui ſe céperant. *Iſ.* 14.

Ant. 7. a. Reges vidébunt, & conſurgent príncipes, & adorábunt propter Dóminum; quia fidélis eſt, & Sanctum Iſrael qui elégit te. *Iſ.* 49.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Pſ.* 101.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore; Dixit Dóminus Petro: Quis putas eſt fidélis diſpenſátor & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam, ut det illis in témpore trítici menſúram? Et réliqua.

Homília ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

Serm. 2. de confeſſ. & diſpenſ. Domini.

NE quis noſtrûm ſolos Apóſtolos diſpenſatóres factos exíſtimet, ipſe beátus Apóſtolus Epíſcopos quoque diſpenſatóres eſſe oſtendens, ait: Oportet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem. Servi patrisfamílias ſumus, diſpenſatóres Dómini ſumus, menſúram trítici quam vobis erogémus, accépimus. Quæ vero ſit iſta menſúra trítici, ſi quærámus; ipſam quoque vobis beátus Paulus Apóſtolus oſtendet, dicens: Unicuíque ſic Deus divíſit menſúram fidei.

℟. Dóminus conſtítuit eum príncipem poſſeſſiónis ſuæ, * Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, & ſenes ejus prudéntiam docéret. ℣. Hic in Eccléſia accépit verba vitæ dare nobis; * Ut erudíret príncipes ejus. *Pſ.* 104. *Act.* 7.

Lectio viij.

QUam ergo menſúram trítici Chriſtus núncupat, ipſam menſúram fidei Paulus appellat; ut cognoſcámus non áliud eſſe ſpirituále tríticum, quam chriſtiánæ fidei venerábile

ſacramentum. Hujus trítici menſúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiæ ſpirituális, ſecundùm régulam veræ fídei diſputámus; & eamdem trítici menſúrá per domínicos diſpenſatóres accípitis, cùm quotídie per Dei fámulos verbum veritátis audítis.

℟. Locútus eſt ómnia verba quæ díxerat Dóminus, & fecit ſigna coram pópulo; * Et crédidit pópulus. ℣. Intendébant turbæ his quæ ab eo dicebantur, unanímiter audientes, & videntes ſigna quæ faciébat: * Et crédidit. *Exod.* 4. *Act.* 8.

Lectio ix.

DE ipſa nunc trítici menſúrá loquámur. Ex ipſa ſicut Deus dívidit, univerſi paſcantur: inde alimenta bonæ vitæ ſumámus, ut ad æternæ vitæ præmia pervenire poſsímus, in illum credentes, in illo ſperantes, illum præ ómnibus & in ómnibus diligentes, qui ſeipſum nobis & alimentum præſtat, ne deficiámus in via; & præmium ſervat, ut gaudeámus in pátria. Chriſtus eſt enim alimentum noſtrum, Chriſtus erit præmium noſtrum: Chriſtus eſt cibus & conſolátio curréntium viatórum, ipſe ſatíetas & exultátio quieſcéntium beatórum.

℟. Adjurávit omnes qui reperti fuérunt, & ábſtulit univerſas abominatiónes; * Et † Fecit omnes ſervíre Dómino Deo. ℣. Qui recepérunt ſermónem ejus, baptizáti ſunt. * Et fecit. Glória. † Fecit. 2. *Paral.* 34. *Act.* 2. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu Regum; ℟. Et non confundébar. *Pſ.* 118.

AD LAUDES.

Ant. DIlectus à Dómino 8. *G.* Deo ſuo, renovávit impérium, & unxit príncipes in gente ſua. *Eccli.* 46.

Ant. 2. D. Exquiſivit omni modo exaltáre pópulum ſuum, & in diébus ejus proſperátum eſt, ut tollerentur gentes de regióne. 1. *Mach.* 14.

Ant. 7. c. Qui conturbábant pópulum ſuum, repulſi ſunt præ timóre ejus, & omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt. 1. *Mach.* 3.

Ant. 1. *f.* Directa eſt ſalus in manu ejus, & lætificábat Jacob in opéribus ſuis, & in ſéculum memória ejus in benedictióne. 1. *Mach.* 3.

Ant. 3. a. Notum fecit regi, & exaltávit vocem ſuam in prophetía, delére impietátē gentis. *Eccli.* 48.

Capitulum. Eccli. 45.

MAgnificávit eum Dóminus in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placávit. Glorificávit illum in conſpectu regum, & juſſit illi coram pópulo ſuo, & oſtendit illi glóriam ſuam.

Hymnus.

SAcro de ſólio, quæ ſi-
tuit diù
Lucem prome, Pater; celſa palátia
Implébit tua vox; vox tua grándibus
Reges erúdiet ſonis:
Gentes qui dómuit, ſe tibi Clódovix
Submittet dómitum; nil tímidus Dei
Quæ ſint jura, doces; quantus & ímperet
Summis régibus Arbiter.
At non aggréderis ſégnior ágmina;
Chriſtum caſtra ſonant bárbara; férreum
Miles, Chriſte, tibi ponit acinácem,
Jam ſpreti Jovis ímmemor.
Sed quid per pópulos vana fremit Gothus?
Erroriſque faces véntilat ímpias?
Vates ultor ades: ſacrílego fera
Pandis fúnera príncipi.
Illem fata piis próſpera núntias:
Te reſponſa Dei rex dúbius rogat,
It, te vate, ferox: déſuper advolat
Certo láurea víncere.
Illinc perpétuis creſcet honóribus
Nomen, Chriſte, tuum: jam Lígeri celer
Reſpondet Rhódanus: jam fídei juga
Pyréne ſubit ínſolens.
Curis æuta tuis cónſtitit háctenus
Late relígio: nos tua pángimus
Læti facta; tuis fac précibus ſacram
Mores ut réferant fidem.
Immortále tibi, ſumme Pater, decus;
Summi terra canat Progéniem Patris;
Et qui corda ſacris urit amóribus,
Laudent ſécula Spíritum.
Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus chriſtum ſuum; ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Benedictus *Ant.* 5. C. Servus Dñi confidentem in poténtia ſua, & in exércitu ſuo, non ferro pugnando, ſed précibus ſanctis orando dejécit. *Judith* 4.

Oratio.

DEus, qui ſancti Sollemnis epíſcopi memóriam multíplici virtútum glóriâ venerábilem & pópulis feciſti, & princípibus: concéde propítius, ut ſicut illi eminentem grátiam contuliſti, ſic ad conſequendam miſericórdiam tuam, ejus nos fácias précibus adjuvári; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Dilectus.
In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex antiquis Conſtitutiónibus Eccleſiárum Orientálium, *Tom.* 2. *Conc. Labb. p.* 350. *C.* 62.

SAnctórum ómnium, qui bonum certamen per

Chriſto, ejuſque ortodoxâ fide certárunt, oſſa deponantur in Ecclésiis & Monaſtériis, ut émanent ex iis ſanitátes & utilitátes ægrótis, infirmis, & indigéntibus áliis. Eórum fiat quotannis commemorátio ab univerſa chriſtiána plebe: nec reputentur ut réliqui mórtui, ſed máximus deferátur illis honor; quóniam amíci Dei, & Ecclésiæ diadéma & coróna.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Exquiſívit.

Capitulum. Sap. 10.

SApiéntia dedit illi claritátem ætérnam. Hæc pópulum juſtum, & ſemen ſine queréla liberávit à natiónibus, quæ illum deprimébant.

℟. *br.* Dóminus * fortitúdo plebis ſuæ, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et protéctor ſalvatiónum * Chriſti ſui eſt, * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Pſ.* 27.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo; ℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. *Pſ.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Qui conturbábant.

Capitulum. Eccli. 46.

MAximus in ſalútem electórum Dei, expugnáre inſurgentes hoſtes, ut conſequerétur hereditátem Iſrael; quam glóriam adeptus eſt!

℟. *br.* Véritas mea, * & miſericórdia mea cum ipſo, * Allelúia, allelúia. Véritas. ℣. Et in nómine meo * exaltábitur cornu ejus, * Allelúia. Glória Patri. Véritas.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo; ℟. Et fílius iniquitátis non appónet nocére ei. *Pſ.* 88.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Notum.

Capitulum. Eccli 46.

IN fide ſua probátus eſt Prophéta, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis; quia vidit Deum lucis, & invocávit Dóminum omnipoténtem in oppugnando hoſtes circumſtantes úndique.

℟. *br.* Credidérunt * verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Allelúia. Glória Patri. Credidérunt. *Pſ.* 105.

℣. Donec veníret verbum ejus, ℟. Elóquium Dómini inflammávit eum. *Pſ.* 104.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. VOcávit majóres natu ac príncipes, percuſſit fœdus, & propóſuit pópulo præcepta & judícia. *Joſue* 24.

Ant. 4. f. Præcépit eis, dicens: Ego cóngregor ad pópulum meum; ſepelíte me in ſpelunca quæ eſt in agro. *Gen.* 49.

Ant. 5. C. Deus viſitábit vos, & aſcéndere fáciet de terra iſta: aſportáte oſſa mea vobiſcum. *Gen.* 50.

Ant. 7. *d.* Spíritu magno vidit última; conſolátus eſt lugentes; oſtendit

abſcóndita. *Ec-*

D. Finítis man-
ous fílios inſtrué-
it pedes ſuos ſu-
n, & óbiit; appo-
ad pópulum ſuū.

n. 2. Cor. 5.
iumus in córpore,
rinámur à Dómi-
lem enim ambu-
non per ſpéciem:
utem, & bonam
n habémus, ma-
nári à córpore, &
eſſe ad Dóminum.
Hymnus.
a rurſum prælia
ocant,
gne, ſanctus quem
itur comes
nec horret mili-
s
iri píetas tumul-

ſdem ſignat iter
dis
: turbas rex ſno-
i levat
aras: certa Præſul
s documenta ſir-
.
arátum Mallíaci
t;
cta Chriſti Virgo
ns, vocat:
e jam frigente
it,
ſuos tua condat
s.
cri pígnora cór-
s
rba tentat bárba-
glóriam

Produnt ſepulti, quæ fre-
quentes
E túmulo micuére tædæ.
At hunc trecentis gens ſua
nóbilem
Signis repoſcit: plebs ruit
óbviam
Effuſa Bleſis; hanc Patró-
nus
Quam cóleret, ſibi legit
urbem.
Hæc templa, ſedes hæc no-
va nóminis
Numquam tacendi con-
célebrant decus,
Pulviſque vel ſiccus To-
nantem
Pontífici populóque fle-
ctit.
Perenne Patri ſit decus óp-
timo:
Æterna Nato glória, qui
ſacris,
Præluxit exemplar Mi-
niſtris:
Laus páriter tibi ſumma,
Flamen. Amen.
℣. Dómine Deus, ne avér-
teris fáciem Chriſti tui:
℟. Memento miſericordiá-
rum ſervi tui. 2. *Paral.* 6.
Ad Magníficat. *Ant.* J.
Quis poteſt ſimíliter ſic glo-
riári tibi, qui ungis reges
ad pœniténtiam, & Pro-
phétas facis ſucceſſóres poſt
te? Qui ſcriptus es in judí-
ciis témporum lenire ira-
cúndiam Dómini, & reſti-
túere tribus Jacob. *Eccli.* 48.
Oratio, ut ſuprà ad Laudes.
Fit commem. S. Hilarii, Epiſc. & Eccleſiæ Doctoris.
Ant. Beátus. ℣. Beátus. xxv.
Orat. Profit. *infra* 475.

Deinde, (*extra* CATHEDR.) *S. Felicis*, *Presb. Ant.* Nocturn. ℣. Oculi mei. xxxvij. *Orat.* Excita. *infra*, 476.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut heri, 463.

DIE XIV.

In Feſto

S. HILARII, EPISCOPI, & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia ut in Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

HIlárius Pictávis in Gállia Aquitánica nóbili génere natus, doctríná & eloquéntiá excélluit. Ætáte matúrá in cathólica conſubſtantiális Trinitátis fide renátus, hanc ita dídicit ac ténuit, ut áliter crédere ſe nec poſſe, nec velle conſtanter aſſéreret. Adhuc láicus & uxorátus à Cathólicæ religiónis hóſtibus abhorrébat. Electus Pictavórum Epíſcopus, quo témpore terróribus, bonórum ſpoliatióne, aliíſque omni ſævítiá Conſtántius Cathólicos vexábat, niſi ad Ariánas partes transírent, Hilárius tamquam firmíſſimum murum Ariánis ſe fórtiter oppóſuit, & à Saturníni Arelatenſis, Ursátii & Valentis communióne ſe uná cum Gallicánis Epíſcopis ſejunxit. Itaque multis expértus inſídiis, tandem ejuſdem Saturníni factióne ad Bitterrenſem Synodum ire compulſus, cùm vel impietátis, vel exſílii neceſſitas imponerétur; exſílium amplexus, de ipſa Synodo in Phrygiam relegátus eſt, ubi duódecim libros de Trinitáte ſcripſit. Quarto exſílii anno, cùm Conſtántius Imperátor Concílium apud Seléuciam Iſáuriæ urbem convocaſſet; quo témpore celebrabátur in Occidente Ariminenſis Synodus, dicto Concílio adeſſe compulſus eſt Hilárius. Illic interrogátus quæ eſſet Gallórum fides, expóſitá fide ſuá juxta ea quæ à Pátribus Nicænis conſcripta fúerant, Occidentálibus perhíbuit teſtimónium, eoſque à Sabelliánæ hæréſeos criminatióne vindicávit.

Lectio v.

SOlúto Concílio, Legátos ejus decem Conſtantinópolim ſecútus, per ſcelus victos Seleucienſis Synodi Epíſcopos, Ariminenſes veró per fraudem deceptos, advertit. In tanto fídei diſcrímine popoſcit Imperatóris audiéntiam, ut de fide coram adversáriis diſceptáret. Id annuente Conſtántio, libellum edit, quo Arianórum impietátem, deluſamque fraude ac mendáciis Príncipis religiónem oſtendens, enixè rogat, ut nutantis fídei integritátem reſtítuat. Sed Arianórum fa-

[illegible]ónibus effectum eſt, ut quaſi diſcórdiæ ſeminárium, & perturbátor Orientis, manente tamen exilii pœná, redíre ad Gállias juberétur. Antequam verò ſe itíneri accíngeret, de Orientálium Antíſtitum céleri reſipiſcéntiá cértior factus, lítteras quas ſtatim ab ipſis accéperat, ante ſe præmittendas ad Gallos Epíſcopos indicávit, ut per eas edocti, Ariminenſes legátos à ſua communióne contínuò removérent, & frátribus per Orientem exulántibus quòd Uſiæ vocábulo conſtanter uterentur, quamprímùm ſubvenírent. His acceptis lítteris, Synodus apud Paríſios congregátur; in qua, ex mente Hilárii, qui à Pátribus fidélis Domínici nóminis prædicátor appellátur, abrogátis Ariminenſis Synodi geſtis, ejus legáti totíus fraudis architecti, communiónis exſortes declarantur; pax adímitur erróris conſórtibus, & cum Orientálibus ſancítur; ſuffecti dénique ſédibus exulántium intrà Gállias proſcribuntur.

Lectio vj.

INtérea Hilárius permenſus orbem penè terrárum, dum redit in Gállias, Romam venit, eòque ſanctus Martínus ex ora maris Ligúſtici, illi ut occúrreret, acceſſit; ſed cùm eum jam præteriiſſe audíret, ad Gállias uſque ſecútus eſt. Tunc Galliárum Ecclésia, ut ait ſanctus Hierónymus, Hilárium de prælio revertentem compleхa eſt: qui per frequentes Synodos & Epíſtolas in id totus incúbuit, ut detectá Ariminenſis Synodi fraude, ea quæ ibi geſta fúerant, ab ómnibus tandem Epíſcopis damnarentur, & ſic Gálliæ ab hæreſis contagióne ſervarentur; fruſtrà conſuétas artes opponente Saturníno, qui propter hæreſim, & ália nefanda crímina ab Ecclésia ejectus eſt. In Itália quoque & Illyrico inſtaurandis Ecclésiis cum ſancto Euſébio Vercellenſi, natúrá lénior, & ad perſuadendum áptior, allaborávit Hilárius. Medioláni Auxéntium Ariánum in pública diſputatióne coégit, ut Chriſtum verum Deum profiterétur. Sed cùm Auxéntii qui captióſo fidei libello Valentiniánum Imperatórem decéperat, dolis obſíſteret; Medioláno pulſus, quod ibi geſtum eſſet, ſcriptá ad omnes Orthodoxos epíſtolá, expóſuit. Demùm innúmeris ad Cathólicam fidem tuendam labóribus perfunctus, multiſque éditis miráculis conſpícuus, óbiit Pictávis circa annum trecentéſimum ſexagéſimum octávum, Valentiniáno & Valente regnántibus. Quos ſcripſit libros inoffenſo pede decurri poſſe teſtátur ſanctus Hierónymus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Circumdedérunt Jeſum Judæi, & dicébant ei: Quouſque ánimam noſtram tollis? Si tu es Chriſtus, dic nobis palàm. Reſpondit eis Jeſus: Loquor vobis, & non créditis. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Lib. contr. Conſt. Aug.

TEmpus eſt loquendi, quia jam prætériit tempus tacendi. Clament paſtóres, quia mercenárii fugérunt. Ponámus ánimas pro óvibus, quia fures introiérunt, & leo ſæviens círcuit. Ad martyrium exeámus, & commoriámur Chriſto, ut Chriſto conregnémus. Ultériùs enim tacére diffidéntiæ ſignum eſt, non modéſtiæ rátio; quia non minùs perículi eſt ſemper tacuiſſe, quàm numquam. Ego, fratres, ut mihi omnes qui me vel áudiunt, vel familiaritáte cógnitum habent, teſtes ſunt, graviſſimum fídei perículum longè ántea prævidens, quinto abhinc anno à Saturníni, & Urſátii, & Valentis communióne me cum Gallicánis Epíſcopis ſeparávi, indultâ céteris conſórtibus eórum reſipiſcendi facultáte: atque exinde toto hoc témpore in exílio detentus, neque decedendum mihi eſſe de Chriſti confeſſióne decrévi, neque honeſtam áliquam ac probábilem ineúndæ unitátis ratiónem ſtúi reſpuendam. Nunc mihi non ália ad dicendum cauſa quàm Chriſti eſt, cui & hoc débui quòd uſque nunc tácui, & ex réliquo me intélligo debére ne táceam.

Lectio viij.

ATque útinam illud pótius, omnípotens Deus & univerſórum creátor, ſed & uníus Dómini noſtri Jeſu Chriſti Pater, ut hoc confeſſiónis meæ in te atque in Unigénitum tuum, miniſtérium, Neroniánis Decianíſve tempóribus expleſſem! Nec ego per miſericórdiam Dómini, & Dei fílii tui Jeſu Chriſti calens Spíritu ſancto equúleum metuiſſem, nec ignes timuiſſem, nec crucem, & fragmenta crurum meórum vitaſſem, nec profundum maris trepidaſſem. Pugnarémus enim palàm & cum fidúcia contra negantes te, contra torquentes, contra jugulantes; & nos, pópuli tui tamquam duces ſuos ad confeſſiónis religiónẽ intelligéntiâ perſecutiónis públicæ, comitarentur. Nunc pugnámus contra perſecutórem fallentem, contra hoſtem blandientem. Sed me ipſe Unigénitus Deus quem in me perſéqueris, admónuit ne tibi créderem, neque me hoc fallax in te ementitumque nomen illúderet. Vide tu ſi præferens nomen

ni in verbis, voluntá-
ficias Dei Patris in re-
lamat ille, Hic eſt Fi-
eus dilectus; & tu de-
non eſſe Filium, ne-
e Patrem, ſed adop-
nómina. Clamat Fi-
Ego & Pater unum ſu-
& opéribus meis cré-
quia Pater in me, &
Patre. Tu Chriſtum
as veritátis, tu Pa-
rguis profeſſiónis, &
terræ profánâ ſimul-
mmittis, negans hoc
o quod ipſe de ſe pro-
eſt.

De ſancto Felice,

Lectio ix.

x, préſbyter Nolánus,
Máximo Epíſcopo,
clinandæ perſecutió-
ſâ, juxta Dñi præ-
n ſecéſſerat, paſcendi
curam ad tempus ac-
uo múnere dum fún-
ab iis qui Pontíficem
bant, conjícitur in cár-
: ſed ab Angelo edu-
Máximum in monte
tem adit, exánimem
humi jacentem éri-
vâ divínitus repertâ
lat, revectumque hú-
commendat ánui quæ
ex præſulis famulítio
rat. Felix domum re-
, in ea látuit donec
cléſiæ redderétur. Ex-
rſus perſecutióne, ab
m qui eum quærébant
em, concionantem-
udiébant & alloque-
, agnoſci non pótuit,
inter dírutos paríetes
per anguſtum ingreſſus eſt áditum, quem repentè ex rúdere córruens agger præclúſit; & aránea ſic telis obtexit, ut némini recentis látebræ ſuſpício relicta ſit. In ſicca deinde ciſterna ſex menſes deliteſcentem Chriſtus miniſtério cujuſdam mulíeris mirabíliter pavit. Finítâ tandem perſecutióne, oblátum ſibi poſt Máximi mortem Epiſcopátum, conſtanter recúſans, obtínuit ut Quinto deferrétur, qui ſeptem ante ſe diébus Préſbyter fúerat ordinátus. Quintus dignitáte major Felícem ut ſanctitáte potiórem ſemper obſervávit, eíque prædicandi munus injunxit. Céterùm Felix paupertátem exímiè cóluit: nec prædia amplíſſima in perſecutióne proſcripta vóluit repétere; ſed tribus terræ jugéribus, iiſque conductis, & hórtulo próprii juris contentus, labóre mánuum victum quærébat, parte frúctuum paupéribus erogátâ. Tot virtútibus inſignis, migrávit in cœlum; ejuſque ſepulcrum crebris nobilitátum eſt miráculis.

Oratio.

Proſit nobis, Dómine, beáti pontíficis Hilárii feſtíva ſolémnitas: ut ſicut conſubſtantiális tibi Verbi fidem per univerſas Gállias ſervávit illæſam, ita nos, ejus interceſſióne in eádem fide ſtábiles permanére valeámus; Per eumdem.

Fit comm. S. Felicis, Presb. Ant. Fidúciam. ℣. Emitte. *ut in Communi Juſtorum*, xl. *Oratio.*

EXcita in Eccléſia tua, Dómine, Chriſtiánæ paupertátis ſpíritum, quem ſanctus préſbyter Felix tui nóminis confeſſor religióſe cóluit: ut ejus intercedéntibus méritis, promiſſa paupéribus ſpíritu præmia féliciter conſequámur; Per.

Ultimò, de Virgine Deipara.

AD VESP. ſit commem. ſancti Guillelmi, Epiſcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xix. *Oratio*, Dírige. xxij.

Deinde, ſancti Mauri, Abbatis, Ant. Egrédere. ℣. Potens. *ut in Communi Abbatum*, xxxj. *Oratio*, Da nobis, quæſumus, Deus noſter. xxxiv.

Ultimò, de Virgine Deipara, 458.

DIE XV.

In Feſto

SANCTI GUILLELMI, Epiſcopi.

Semiduplex. Lectio ij.

GUillelmus nóbili génere ortus, óptimis à púero móribus & diſciplínis imbútus, Sueſſióne primò, tum Pariſiis Canónicus effectus eſt. Mox relicto ſǽculo, ad Grandimontenſem erémũ, deinde ad Cluniacenſem Ordinem ſe cóntulit, ubi Fontis-Joannis ac póſtea Caroliloci Abbas, ſanctitátis ubíque laude refulſit. Inde in Epíſcopum Bituricenſem aſſumptus, acceptum ex obediéntia munus ita geſſit, ut óptimi Paſtóris nomen apud omnes ſit conſecútus. Quod Mónachus indúerat cilícium, Epíſcopus numquam depóſuit. A cárnibus ſemper abſtínuit. Dénique paupertátis, manſuetúdinis, pœniténtiæ & humilitátis exímium exemplar ſeſe præbuit. Intus & foris per ómnia tentátus & vexátus, prudentem æquè ac invictam patiéntiam exhibuit. Cùm autem ad profligandos Albigenſes hæréticos Innocéntii quarti lítteris provocátus iter aggrederétur, acútâ febre correptus, últimum ſibi diem imminére perſenſit: quare Sacramentis Eccléſiæ receptis, in cínere & cilício repóni vóluit; atque ita orans, migrávit in cælum, anno milléſimo ducenteſimo nono; quem miráculis clarum Honórius tértius Sanctórum número adſcripſit. Ejus memória pridem apud Bleſas erecto título conſecráta eſt.

De S. Mauro, Lectio iij.

MAurus Diáconus, qui à multis ſǽculis, ut ex libro Miraculórum ſancti Benedicti conſtat, is créditus eſt quem juſſu ejuſdem patris Benedicti ſuper aquas cucurriſſe ut púerum Plácidum eríperet, narrat in Diálogis beátus Gregórius; cùm in Gálliam veniſſet, Glanfolienſe Monaſtérium in Andegavénſium ſolo, ad Ligerim, ſub título Salvatóris

conſtruxit. Cœnóbium illud Theodebertus Auſtraſiórum rex, ejuſque ſucceſſor Theodevaldus, ac Clotárius primus multis prædiis locupletárunt. Cùm autem Maurus annis plúribus Mónachos ibi ſanctíſſimè rexiſſet; ſuffecto in locum ſuum Bertulfo, ábiit ad Dóminum; & in ea è quatuor monaſtérii basílicis, quæ ſancti Martíni dicebátur, ſepultus eſt, ad auſtrálem altáris partem. Anno autem Dómini octingentéſimo quadragéſimo quinto, Mártii die duodécimâ, oſſa ejus inde ſubláta, ad partem orientálem, ponè ſcílicet altáre in arca férrea cóndita ſunt. Tumque in túmulo membránula vetuſtíſſima inventa eſt, hæc verba cóntinens: Hìc requieſcit corpus Mauri Mónachi & Levítæ, qui témpore Theodeberti regis in Gálliam venit, & octavo-décimo Calendárum Februariárum migrávit à ſéculo. Vigéſimo poſt tranſlatiónem hanc anno, corpus idem propter Normannórum incurſiónem, ad Pagum Sagienſem, inde poſt annum in Burgúndiam; tandem, jubente Cárolo Calvo, ad monaſtérium Foſſatenſe agri Pariſienſis ad Mátronam flúvium illátum eſt.

Pro commemoratione ſancti Mauri, *Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte, fílii. *Oratio*, Da nobis, quæſumus, Deus noſter. xxxiv.

Ultimò, de Virgine Deiparâ.

AD VESP. Commemoratio ſancti Honorati, Epiſcopi, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus, xix. *Oratio*, Da Eccléſiæ. xxij.

Deinde ſancti Marcelli, Papæ & Martyris, *Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Fac nos. xj. *ut in Communi unius Martyris.*

Ultimò, de Virgine Deiparâ.

DIE XVI.

In Feſto SANCTI HONORATI, Arelatenſis Epiſcopi.

Simplex. Lectio iij.

HOnorátus in Gálliis consulári família oriúndus, patre qui eum ſéculo deſtináverat, vix conſentiente, adoleſcens baptizátus eſt. Vitæ perfectióris deſidério ſtatim accenſus, cum fratre Venántio pátriam relíquit; & quæcumque habébat largítus in páuperes, aſſumpto in magiſtrum Capráſio conſummátæ virtútis ſene, peregrinári decrévit. Viſitátis Maſſíliæ & per vicínas Tyrrhéni maris ínſulas váriis Sanctórum locis, in Græciam pervénit, unde mórtuo apud Methónam fratre, redux in Gállias, in ínſula Lirinenſi ſedem fixit, fugatiſque ſerpéntibus, monaſtérium excipiendis Dei ſervis exſtruxit, quos Sacerdótio initiátus verbo & exemplis per annos círciter viginti quinque inſtítuit. Tandem ex ínſula ſua in ſedem Arelatenſem raptus, vix eam biénnio tenénuit, ſed ómnium vir-

tútum ſplendóre exornávit, ſedátis máximè cívium diſcórdiis, & exclúſis è domo Dómini turpis avarítiæ mercimóniis, quibus fúerat ſub anteceſſóribus infamáta. Víribus licèt exhauſtus, nihil de conſuétâ vivendi ratióne remíſit; unde hábito in Epiphániæ Feſto ad pópulum ſermóne, extrémo morbo corréptus eſt, quo per dies novem producto, mente plácidâ omnes ad ſe confluentes mónitis ſalutáribus confirmávit; atque orans, ſpíritum Deo réddidit, décimo ſeptimo Calendas Februárii. Ipſo die recenſétur memória ſancti Marcelli Papæ, qui poſt áliquot vacatiónis annos ob perſecutiónis acerbitátem Marcellíno ſucceſſor datus, omni virtútum génere cláruit. Hunc ſanctus Dámaſus in epitáphio ejus memóriæ póſito, vocat Doctórem verídicum; & inde præſertim commendat, quòd Eccleſiáſticæ diſciplínæ erga lapſos vindex fúerit acérrimus. Eccléſiâ ſuâ pulſus à Maxéntio, Chriſti confeſſor occúbuit pontificátûs ſui menſe vigéſimo.

Oratio, Da Eccléſiæ. xxij.

Fit commem. ſancti Marcelli, Papæ & Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Fac nos. xj.

Ultimò, de Virgine Deipara, 458.

VESPERÆ à Capitulo de ſancto Antonio, Abbate, ut in Communi Abbatum, xxx.

Poſt Hymn. Felíces. ℣. Potens. *Ant.* Egrédere. *Oratio*, Deus cujus verbo. *infra ad Laudes.*

Fit commem. ſancti Sulpitii, Epiſcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi Pontificum*, xix. *Oratio*, Da Eccléſiæ tuæ. xxij. *Ultimò, de Virgine Deipara*, 458.

DIE XVII.

In Feſto SANCTI ANTONII, Abbatis.

Semiduplex.

Lectio ij.

ANtónius, nóbilis Ægyptius, cùm circa annum ætátis vigéſimum ingreſſus Eccléſiam, ex Evangélio audíſſet: Si vis perfectus eſſe, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus, tamquam ea ſibi dicta eſſent, ampliſſima quæ habébat prædia partítus eſt inter vicínos, totiuſque vénditæ ſupelléctilis prétium paupéribus erogávit, ac primùm ſeceſſit non procul à vico ſuo, ubi rebus ómnibus abdicátis, non déſtitit ex labóris emolumento aſſuétis eleemóſynis páuperes fovére, non áliud ſibi ſervans ad victum quàm unde panem émeret, quo non ante ſolis occáſum veſcebátur, adhíbito tantùm ſale ad condimentum, & aquâ ad ſitim temperandam. Arctióris poſthac ſolitúdinis deſidério in monumento occlúſus remanſit, familiári cuídam mandans ut panem

ſibi

ſibi ſtatútis diébus afferret. Anno ætátis trigéſimo quinto erémum pétiit, unde poſt annos propè viginti Spíritûs ſancti impulſu éxiit, ut Cœnobítas moderarétur. Sæviente deinde Maximíno, martyrii deſidério flagrans, mártyres uſque ad Alexandríam, quò ducebantur, ſecútus eſt. Sed cùm votis non reſpondéret ſucceſſus, finítâ perſecutióne, in cœnóbium rédiit. Tantam ſui venerationem ſenſim ubíque concitávit Antónius, ut ab ipſis gentílibus homo Dei nuncuparétur. Magnum Athanáſium ab Ariánis penè oppreſſum crebrò invíſit. Ejus grátiâ ad Conſtantínum non ſemel ſcripſit. Ab hæreticórum congreſſu ſemper abſtínuit. Ariános de ejus autoritáte ſe tuentes, público ſermóne damnávit. Dæmones, quorum conflíctibus jam inde ab adoleſcéntia frequenter laceſſítus fúerat, vicit ſemper, ac fugávit; ac docens quibus armis illi ſuperarentur: Mihi crédite, dicébat, fratres, pertimeſcit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, miſericórdiam & humilitátem, máximè verò ardentem amórem in Chriſtum, cujus único ſanctíſſimæ crucis ſigno debilitátus ſufugit. Morti próximus, inter ália mónita hæc frátribus inculcávit: Cuſtodienda eſt pia fides in Chriſtum, & Patrum ſervanda tradítio. Paulum Anachoretárum prímum, quem ſenex adíverat, ſepelívit. Vixit annos quinque ſupra centum. Scripſit Ægyptíacè ſeptem Epíſtolas, quæ in Græcam linguam tranſlátæ ſunt.

De ſancto Sulpitio,
Lectio iij.

SUlpítius, à púero pietáti déditus, cùm Eccléſiis & Monaſtériis conſtruendis, ac miſericórdiæ opéribus eſſet intentus, ab Auſtregíſilo Bituricenſi Epíſcopo ad Diaconátum promótus eſt, ut in Eccléſia officium docendi exercéret. Préſbyter factus, à Clotário ſecundo poſtulátus eſt, ut in ejus caſtris Abbátis offício fungerétur; regemque ipſum morbo graviſſimo laborantem, ſeptem diérum oratióne & jejúnio, ſanitáti reſtítuit. Auſtregíſilo ſucceſſor datus, óptimi Præſulis partes implévit. Diœceſánas ſæpè Synodos, interdum étiam Provinciáles celebrávit. Judæos omnes in Biturígibus degentes, ad Chriſti fidem adductos, baptizávit. Cùm ad Eccléſiam noctu oratiónis causâ veníret, non antè recedébat, quàm Pſalmórum librum íntegrum recitaſſet. Indicto tridui jejúnio, ſuis précibus obtínuit à Dagoberto ut vectígal inſólitum quod plebi Bituricenſi impoſúerat, abrogáret. Sedit in Concílio Remenſi ſub Sonnátio Epíſcopo. Coadjutórem ſibi in ſenectúte ex conſenſu re-

gis Volfolendum cooptávit: tuncque totum ſe dedit levandis & inſtruendis paupéribus. Plenus tandem diérum, quiévit in Dómino die décimâ-ſeptimâ Januárii, circa annum ſexcentéſimum quadragéſimum quartum; & in urbe Bituricenſi ſepultus eſt.

Oratio.

DEus, cujus verbo foris ſonante, & grátiâ intus movente excitátus Antónius, ut perfectus eſſet ómnia relíquit: da cunctis Evangélicæ perfectiónis ſtádium ingreſſis ſic cúrrere, ut bravíum ætérnæ felicitátis accípiant; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Pro commem. ſancti Sulpitii, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. *Oratio*, Da Eccléſiæ tuæ. xxij.

Ultimò fit commem. de Virgine Deipara, 458.

VESPERÆ à Capitulo de Feſto ſequenti.

DIE XVIII.

In Feſto

PONTIFICATUS, ſeu

CATHEDRÆ S. PETRI, Quâ Romæ ſedit.

Semiduplex.

Pridie, AD VESPERAS.

Capitulum. 1. Cor. 1.

QUæ ſtulta ſunt mundi elégit Deus, ut confundat ſapientes; & infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; & ignobília mundi, & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non ſunt, ut ea quæ ſunt deſtrúeret; ut non glorietur omnis caro in conſpectu ejus.

Hymnus.

INconcuſſa tuo, ſumme Deus, paras
Fundamenta óperi: non tamen éligis
Pollentes ópibus, non célebres vocas
Claris ſtemmátibus viros.

Petro divítiæ, cymba; labor, mare:
Gentes innúmeras hic ſúbigit tamen;
Et qui navígium píſcibus ántea,
Orbem Chriſtíadis replet.

Tu, nullíus opis ſcilicet índigus,
Alto conſilio quæ ſtátuis, facis:
Uti debílibus te juvat; infimis
Gaudes árdua víncere.

Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Ambórum ſit idem Spirítui decus,
Per quem, Chriſte, tuam vox hóminum crucem
Terris éxtulit ómnibus.
Amen.

℣. Humília réſpicit Dóminus in cœlo & in terra, ℟. Súſcitans à terra inopem. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus: & piſcabuntur fílios Iſrael; & ſcient quia nomen mihi Dóminus. *Jerem.* 16.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. ſancti Antonii, Ant. Atténdite. ℣. Juſtus. xxxvj. *Oratio*, Deus, cujus verbo. *ut ſuprà.*

Ultimo, de Virgine Deipara, ut ſuprà, 458.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum ſuper hanc Petram ædificantem Eccléſiam ſuam, * Veníte adorémus. *Matth.* 16.

Pſ. 94. Veníte.

Hymnus.

SAcri ſenátûs, Petre, caput, gregis
Verende paſtor; grande tuæ decus
Dum prædicámus dignitátis,
Fer ſúpero pia vota Regi.

Chriſto vocanti promptus ades; ratem
Tu deſerendo déſeris ómnia:
Temet relinquis, pauperí[que
Non dúbitas omnes ire pauper.

Cœleſtis intùs te Pater áddocet;
Hinc voce certâ progénitum Deo
Parente Chriſtum confitéris,
Ingénito ſímilem Parenti.

Nunc ergo Petro nomen erit tibi:
Innixa Petram quam ſuper árdua
Fundítur ædes veritátis,
Tartáreas domitúra portas.

Dum, Chriſte, Patri nos quoque te parem
Cantámus, auge quam tríbuis fidem;
Infunde ſacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen. Amen.

Pſalmi de Feria, ſub tribus Antiphonis ſequentibus.

Ant. 8. *G.* Adduxit Andréas fratrem ſuum Simónem ad Jeſum; intúitus autem eum Jeſus, dixit: Tu es Simon filius Jona; tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1.

Ant. 2. D. Stupor circumdéderat Petrum, & omnes qui cum illo erant in captúra píſcium quam céperant; & ait illi Jeſus: Noli timére, ex hoc jam eris hómines cápiens. *Luc.* 5.

Ant. 1. D. Vocávit Jeſus diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. Primus Simon, qui dícitur Petrus. *Luc.* 6. *Matth.* 10.

℣. Dóminus élevat páuperem ut ſédeat cum princípibus, ℟. Et ſólium glóriæ téneat. 1. *Reg.* 2.

Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

℟. Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? dicit Jeſus diſcípulis ſuis. Reſpondens Petrus, dixit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi. Ait Jeſus: Et ego dico tibi, * Quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. ℣. Paſtor egreſſus eſt, lapis Iſraël; Deus omnípotens benedícet tibi: * Quia tu es Petrus. *Matth.* 16. *Gen.* 49.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 80. *Lectio ij.*

CUm duódecim Apóſtoli, accepta per Spíritū ſanctum ómnium locutióne linguárum, imbuendum Evangélio mundum, diſtribútis ſibi terrárū pártibus, ſuſcepiſſent: beatíſſimus Petrus princeps Apoſtólici órdinis ad arcem Románi deſtinátur Impérii, ut lux veritátis quæ in ómnium géntium revelabátur ſalútem, efficáciùs ſe ab ipſo cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non eſſent? aut quæ uſquam gentes ignorárent quod Roma didiciſſet? Hìc conculcandæ philoſóphiæ opiniónes, hìc diſſolvendæ erant terrénæ ſapiéntiæ vanitátes, hìc confutandi dæmonum cultus, hìc ómnium ſacrificiórum impíetas deſtruenda, ubi diligentíſſimà ſuperſtitióne habebátur collectum, quidquid uſquam fúerat vanis erróribus inſtitútum.

℟. Tibi dabo claves regni cœlórum; * Et quodcumque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis; & quodcumque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. ℣. Vocábo ſervum meū, & dabo clavem domûs David ſuper húmerum ejus, & erit in ſólium glóriæ dómui Patris ejus. * Et. *Matth.* 16. *Iſ.* 22. *Lectio iij*

AD hanc ergo urbem tu, beatíſſimè Apóſtole Petre, veníre non métuis; & conſorte glóriæ tuæ Paulo Apóſtolo, aliárum adhuc Eccleſiárum ordinatiónibus occupáto, ſylvam iſtam freméntium beſtiárum & turbulentíſſimæ profunditátis oceánum, conſtántior quàm cùm ſupra marè gradeáris, ingréderis. Jam pópulos qui ex circumciſióne credíderant, erudíeras; jam Antiochénam Eccléſiam, ubi primùm Chriſtiáni nóminis dígnitas eſt orta, fundáveras; jam Pontum, Galátiā, Cappadóciam, Aſiam atque Bithyniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras: nec ut dúbius de proventu óperis, aut de ſpátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Chriſti Románis árcibus inferébas, quò te divínis præordinatiónibus anteíbant, & honor poteſtátis, & glória paſſiónis.

℟. Dixit Dóminus Petro: Quis putas eſt fidélis diſpenſátor & prudens, quem cónſtituit Dóminus ſuper famíliam ſuam? * Verè dico vobis quóniam † Supra ómnia quæ póſſidet, conſtítuet illum. ℣. Multi hómines miſericordes vocantur; virum autem fidélem quis inveniet? * Verè dico vobis quóniam. Glória Patri. † Supra. *Luc.* 12. *Prov.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pópulus Dómini, & oves páſcuæ ejus, ℟. Introíte portas ejus in confeſſióne. *Pſ.* 99.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Ait Dóminus: Simon, Simon, ecce ſátanas expetívit vos ut cribráret ſicut tríticum; ego autem rogávi pro te. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ego rogávi ut non deficiat fides tua; & tu aliquando converſus, confirma fratres tuos. *Luc.* 22.

Ant. 3. a. Dixit Jeſus Simóni Petro: Simon Joannis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine; tu ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. *Joan.* 21.

Ant. 4. E. Dicit ei íterum: Simon Joannis, díligis me? ait illi: Etiam, Dómine; tu ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. *Joan.* 21.

Ant. 6. C. Dicit ei tértiò: Simon Joannis, amas me? Contriſtátus eſt Petrus, & dixit: Dómine, tu ómnia noſti, tu ſcis quia amo te. Dixit ei: Páſce oves meas. *Joan.* 21.

Capitulum. 1. Petr. 5.

SEnióres qui in vobis ſunt óbſecro conſénior & teſtis Chriſti paſſiónum, qui & ejus, quæ in futúro revelanda eſt, glóriæ communicátor: Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei.

Hymnus.

QUalis poteſtas, Petre; quis terris honos,
Cui jura Chriſtus ipſe conceſſit ſua!
Quidquid ligábis, quidquid & ſolves ſolo,
Hoc & ligábit, ſolvet & polo Deus.
Tui probáto cordis affectu, ſuum
Paſtor ſuprémus crédidit tibi gregem:
Serva, tuére, paſce nos, paſtor bone;
Illíus & nos, Petre, pars gregis ſumus.
Patri ſuprémo ſit ſupréma glória:
Tibique laudes totus orbis cóncinat,
Æterne Fili, ſplendor æterni Patris:
Compar ſit almo laus decuſque Flámini.
Amen.

℣. Póſui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Eccléſia ædificabátur, ámbulans in timóre Dómini, & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur; Petrus autē pertranſibat univerſos. *Act.* 9.

Oratio.

DEus, qui ineffábili ſacramento Apóſtoli tui Petri principátum in Románi nóminis arce poſuiſti: præſta, ut quod in orbem terrárum ejus prædicátio inchoávit, Chriſtiánæ devotiónis ſequátur univérſitas; Qui.

Fit commem. de Virgine Deipara, 458.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Ait Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. Jerem. 15.

COnvertam te, & ante fáciem meam ſtabis; & ſi ſeparáveris pretióſum à vi-

li, quaſi os meum eris: convertentur ipſi ad te, & tu non convertéris ad eos: & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt; quia ego tecum ſum, ut ſalvem & éruam te, dicit Dóminus.

℟. br. Dómine, * Lábia mea apéries. Dómine. ℣. Et os meum * annuntiábit laudem tuam. * Lábia. Glória. Dómine. *Pſ.* 50.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis: ℟. In médio Eccléſiæ laudábo te. *Pſ.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Dixit Jeſus.

Capitulum. Paralip. 11.

TU eras qui educébas & introducébas Iſrael; tibi enim dixit Dóminus Deus tuus: Tu paſces pópulum meum Iſrael, & tu eris princeps ſuper eum.

℟. br. Accépit eum, * Páſcere Jacob ſervum ſuum. Accépit. ℣. Et Iſrael * hereditátem ſuam. * Páſcere. Glória. Accépit. *Pſ.* 77.

℣. Qui regis Iſrael, intende: ℟. Qui dedúcis velut ovem, Joſeph. *Pſ.* 79.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Dicit ei.

Capitulum. Ezech. 34.

IPſe erit eis in paſtórem, ego autem Dóminus ero eis in Deum, & ſervus meus princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus ſum.

℟. br. Pavit eos * In innocéntia cordis ſui. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos, * In. Glória. Pavit. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſǽculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. LOquente Petro in domo Cornélii, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. *Act.* 10.

Ant. 2. D. Obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles, quia & in natiónes grátia Spíritûs ſancti effuſa eſt. *Act.* 10.

Ant. 3. à. Cùm aſcendiſſet Petrus Jeroſólymam, diſceptábant adversùs illum: incípiens autem Petrus, exponébat illis órdinem. *Act.* 11.

Ant. 4. d. Si eamdem grátiam dedit illis Deus, ſicut & nobis qui credídimus in Dóminum Jeſum Chriſtum; ego quis eram, qui poſſem prohibére Deum? *Act.* 11.

Ant. 5. a. Tacuérunt, & glorificavérunt Deum, dicentes: Ergo & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

Capitulum. Act. 15.

DEus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere: & qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis.

Hymnus.

PRome commiſſas tibi,
Petre, claves:
Nam tibi tradit ſua jura
Chriſtus:

Qui polum claudunt, ſcélerum, precámur,
Vincula ſolve.
Prima te ſedes Orientis oris
Extulit: cunas ibi Chriſtiánum
Obtinet nomen; ſimul inde toto
Spárgitur orbe.
Roma mox fortis meliéris hæres,
Extitit mundi fideique centrum,
Quam tuo, Paſtor páriterque Martyr,
Sánguine claras.
Qui fidem Petro ſtábilem rogáſti,
Ne ſinas, Jeſu, titubáre noſtram:
Vita fac concors fidei ſit omen
Dulce ſalútis.
Lætus æternum célebret Parentem
Orbis; æternum célebret Parentis
Filium: par ſit tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Exaltent eum in ecclésia plebis, ℟. Et in cáthedra ſeniórum laudent eum. *Pſ.* 106.

Ad Magníficat. Ant. 6. F. Simon narrávit quemádmodum primùm Deus viſitávit ſúmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo; & huic concordant verba Prophetárum. Notum à ſéculo eſt Dómino opus ſuum. *Act.* 15.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit commem. ſancti Launomari. Ant. Egrédere. ℣. Potens. *ut in Communi Abbatum*, xxxj.

Oratio, Deus, qui beáto Abbáti Launomáro, *infra.*

Ultimò, de Virgine Deipara, 458.

DIE XIX.

In Feſto

S. LAUNOMARI

Abbatis.

Semiduplex. Lectio ij.

Launomárus, regnante Clotário Clodovæi Magni filio, in Carnútibus obſcúro loco natus, à puerítia in paterna domo pécorum curam geſſit. Póſtea tráditus à paréntibus Chirmíro Preſbytero, ſub ejus diſciplínâ tantùm profécit, ut Préſbyter & œcónomus Eccléſiæ Carnutenſis fieri merúerit. Elapſis áliquot annis, ſeceſſit in erémum: cùmque ejus fama celébrior eſſet, multi ad eum confluxérunt, ac prope ipſíus tugúrium cellas conſtruxérunt inſtar monaſtérii: ſicque monachórum pater effectus eſt. Sed hóminum frequéntiam fúgiens, in abſtruſiórem locum ſeceſſit; ubi monaſtérium cóndidit, quod Curbionenſe dictum eſt. Gráviter ægrótans his tempóribus Hermoaldus quidam, ut indúcias vivendi ejus précibus obtinéret, ſólidos ad eum quadraginta miſit: quibus ſuper altáre depóſitis, unum retínuit Launomárus, rejectis céteris, quos malè partos in ſpíritu cognóvit; Hermoaldi ſervo ſic locu-

tus: Pecúnia iſta iníqua eſt, divínam non poteſt mutáre ſententiam; núntia dómino tuo, ut injuſtè ſublata reſtituat.

Lectio iij.

AB Epiſcopo Carnútas accerſitus, incidit in morbum; cùmque urbis cladem, & moritúrum ante hujus obſidiónem Epiſcopum prædixiſſet, vitâ ceſſit, & in baſílica ſancti Martíni ſepultus eſt. Paulò poſt beáti viri corpus à diſcípulis ſublátum, in ſuo Curbionenſi monaſtério depóſitum fuit. Furente autem nono ſǽculo Normannórum tempeſtáte, Mónachi loco cédere coacti, Patricliacum primò apud Abrincenſes, dein Cenomannos cum ſacro pígnore confugérunt. Inde Bleſas appulſi, ponè caſtrum in Oratório ſancti Cariléphi commoráti ſunt, donec, agente apud Radulphum regem Theobaldo Cómite, Eccléſiam ſancti Leobíni ſub caſtri mœnibus, & fiſcum ipſi contíguum impetrárunt, anno nongentéſimo vigéſimo quarto. Ibi cónditum fuit monaſtérium, quod, illátis in baſílicam anno milléſimo centéſimo octogéſimo ſexto dedicátam ſancti Launomári relíquiis, ejus nómine celebrátum eſt ſub régula ſancti Benedicti.

Oratio.

DEus, qui beáto Abbáti Launomáro parátam réquiem dediſti, quòd in virtúte ſignórum nihil ſibi tribúerit, ſed te ſolum ſemper autórem grátiæ prædicáverit: præſta nobis, ejus interceſſióne & exemplo, non nobis placére, ſed in te ſolo gloriári; Per.

Fit commem. de Virgine Deipara, 458.

VESPERÆ de ſancto Sebaſtiano, Mart. ut in Comm. unius Martyris, vij. Orat. Vide, Dómine: *infra ad Laudes.*

Fit commem. ſancti Launomari, Ant. Accéndite. *Adjutor, xxxvj. Oratio,* Deus qui beáto Abbáti Launomáro. *ut ſupra.*

Deinde, ſancti Fabiani, Papæ & Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio,* Fac nos. xj.

Ultimò, de Virgine Deipara, 458.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI SEBASTIANI, Martyris.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Expoſitióne ſancti Ambróſii Epiſcopi, in Pſalmum centéſimum décimum-octávum. *Serm.* 20.

Lectio iv.

NOn unus perſecútor eſt: multos miniſtros habet; ſed non te térreant. Per multas enim

tribulatiónes oportet nos introíre in regnum Dei. Si multæ perſecutiónes, multæ probatiónes; ubi multæ corónæ, multa certámina: tibi ergo próficit quòd multi perſecutóres ſunt; ut inter multas perſecutiónes facíliùs invénias quemádmodum coronéris. Utámur exemplo Sebaſtiáni mártyris, cujus hódie natális eſt. Hic Mediolanenſis oriundus eſt. Fortaſſe aut jam diſceſſerat perſecútor, aut adhuc non vénerat in hæc pártium, aut mítior erat. Advertit hìc aut nullum eſſe, aut tepére certámen. Romam profectus eſt, ubi propter fidei ſtúdium, perſecutiónis acerba fervébant: ibi paſſus eſt, hoc eſt, ibi coronátus. Itaque illìc quò hoſpes advénit, domicíliũ immortalitátis perpétuæ collocávit.

Lectio v.

SI unus perſecútor fuiſſet, coronátus hic martyr útique non fuiſſet. Sed quod pejus, non hi ſolùm perſecutóres ſunt qui videntur, ſed étiam qui non videntur, & multò plures perſecutóres. Sicut enim unus perſecútor rex multis perſecutiónis præcepta mittébat, & per ſingulas vel civitátes, vel províncias erant diverſi perſecutóres; ita étiam diábolus multos miniſtros ſuos dírigit, qui non foris tantúmmodò, ſed étiam intus fáciant perſecutiónes in ánimis ſingulórum. De his dictum eſt perſecutiónibus: Omnes qui volunt piè vívere in Chriſto Jeſu, perſecutiónem patiuntur. Omnes dixit, nullum excépit. Quis enim exceptus poteſt eſſe, cùm ipſe Dóminus perſecutiónum tentamenta toleráverit? Perſéquitur avarítia, perſéquitur ambítio, perſéquitur luxúria, perſéquitur ſupérbia, perſéquitur fornicátio. Unde & Apóſtolus ait: Fúgite fornicatiónem. Nam quâ causâ fúgeres, niſi illa te perſequerétur? Eſt enim malus ſpíritus fornicatiónis, eſt malus ſpíritus avarítiæ, malus ſpíritus ſupérbiæ.

Lectio vj.

ISti ſunt perſecutóres graves, qui ſine gládii terróre mentem hóminis frequenter elídunt, qui illécebris magis quàm terróribus ánimos expugnant fidélium. Hi tibi hoſtes cavendi, hi gravióres tyranni, per quos Adam captus eſt. Multi in perſecutióne públicâ coronáti, occultâ hâc perſecutióne cecidérunt. Foris, inquit, pugnæ, intus timóres. Advertis quàm grave certámen ſit, quod eſt intrà hóminem; ut ſecum ipſe conflígat, cum ſuis cupiditátibus præliétur. Ipſe Apóſtolus flúctuat, hæret, aſtríngitur, captivári ſe áſſerit in lege peccáti, & mortis córpore debellári, nec potuiſſe evádere, niſi eſſet Dómini Jeſu grátiâ liberátus.

IN III. NOCTURNO.

Lectio ſancti Evangélii ſecundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dicébat Jeſus diſcipulis ſuis: Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur tradentes in ſynagógas & cuſtódias, trahentes ad reges & præſides propter nomen meum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ

Hom. 25. in Evang.

POnite in córdibus veſtris non præmeditári quemádmodum reſpondeátis. Ego enim dabo vobis os & ſapiéntiam, cui non póterunt reſíſtere & contradícere omnes adversárii veſtri. Ac ſi apertè membris ſuis infirmántibus dicat: Nolíte terréri, nolíte pertiméſcere: vos ad certámen accéditis, ſed ego prælior; vos verba éditis, ſed ego ſum qui loquor.

Lectio viij.

SEd quia dura ſunt quæ prædicuntur de afflictióne mortis, prótinus conſolátio ſúbditur de gáudio reſurrectiónis, cùm dícitur: Capillus de cápite veſtro non períbit. Scimus, fratres, quia caro incíſa dolet, capillus incíſus non dolet. Ait ergo martyribus ſuis: Capillus de cápite veſtro non períbit. Videlicet apertè dicens: Cur timétis ne péreat quod incíſum dolet, quando & illud in vobis períre non poteſt quod incíſum non dolet? Sequitur: In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras. Idcirco poſſéſſio ánimæ in virtúte patiéntiæ pónitur, quia radix ómnium cuſtoſque virtútum patiéntia eſt.

De S. Fabiano, Lectio ix.

FAbiánus, poſt mortem Anterótis, qui Románam ſedem menſis uníus ſpátio ténuit, ad Pontificátum, præter ómnium expectatiónem, divínitus vocátus eſt. Nam, ut refert Euſébius, cùm de electióne Románi Pontíficis agerétur, ac nemo de Fabiáno cogitáret, columba è ſublími delapſa, repente cápiti ejus inſediſſe fertur. Quo ſpectáculo permóti omnes, ſimul exclamáre cœpérunt, Fabiánum dignum eſſe; ſtatimque pontificáli Cáthedræ impoſuérunt. Per lítteras ácriter reprehendit Privátum hæréticum, in Concílio nonaginta Epiſcopórum Africanórum, ob multa & grávia delicta condemnátum. Ad ipſum Orígenes epíſtolam de ſua fide conſcripſit. Paſſus eſt autem in perſecutióne Décii. De cujus agóne ſanctus Cypriánus per epíſtolam Cleri Románi cértior factus, ſic reſcripſit: Plúrimùm grátulor quod ejus memóriam tam célebri & illuſtri teſtimónio proſequámini; ut & per vos innotéſceret nobis, quod & vobis eſſet circa Præpóſiti memóriam glorióſum, & nobis quoque fidei

ıitis præbéret exem-
Fabiáno ſuffectus eſt
lius.

Oratio.

e, Dómine, infirmi-
tes noſtras; &, inter-
e beáto Sebaſtiáno
e tuo, céleri nobis
ſuccurre; Per.
ommem. S. Fabiani,
ıſtum. ℣ Poſuiſti. xij.
, Fac nos. xj.
mò, de Virgine Dei-
458.

*VESP. fit commem.
Agnetis, Ant.* Infir-
. Deus. *ut in Communi
um Martyrum*, xliij.
, Omnípotens. *infra
des.*
imò, de Virgine Dei-
458.

DIE XXI.

In Feſto
TÆ AGNETIS,
ginis & Martyris.

Semiduplex.

mo ſancti Ambróſii
opi, de Virgínibus.
Marcellinam ſororem,
Lib. I. *C.* 2.

Lectio ij.

die natális eſt ſanctæ
Agnès. Hæc trédecim
ım martyrium feciſſe
ır. Quò deteſtabílior
itas, quæ nec minúſ-
pepercit ætáti. Imò
ı vis fídei, quæ étiam
teſtimónium invénit
Fuit-ne in illo cor-
ɔ vúlneri locus? Et
on hábuit quo ferrum
et, hábuit quò ferrum
et. Hæc inter cruen-
tas carníficum impávida ma-
nus, hæc ſtridéntium grávi-
bus immóbilis tráctibus ca-
tenárum, nunc furentis mu-
cróni mílitis totum offerre
corpus, mori adhuc néſcia,
ſed paráta; vel ſi ad aras in-
víta raperétur, téndere Chri-
ſto inter ignes manus, atque
in ipſis ſacrílegis focis tro-
phæum Dómini ſignáre vi-
ctóris: nunc ferrátis colla
manuſque ambas inſérere
néxibus. Sed nullus tam te-
núia membra póterat nexus
inclúdere. Novum martyrii
genus. Nondum idónea pœ-
næ, & jam matúra victó-
riæ; certáre diffícilis, fácilis
coronári: magiſtérium vir-
tútis implévit, quæ præjudí-
cium vehébat ætátis.

Lectio iij.

NOn ſic ad thálamū nup-
ta properáret, ut ad
ſupplícii locum, læta ſucceſ-
ſu, gradu feſtína virgo pro-
ceſſit. Flere omnes, ipſa ſi-
ne fletu. Mirári pleríque
quòd tam fácilè vitæ ſuæ
pródiga quam nondum háu-
ſerat, jam quaſi perfuncta
donáret. Stupére univerſi,
quòd jam divinitátis teſtis
exíſteret, quæ adhuc árbitra
ſui per ætátem eſſe non póſ-
ſet. Quanto terróre egit cár-
nifex ut timerétur, quantis
blandítiis ut ſuadéret, quan-
tórum vota ut ſibi ad núp-
tias proveníret? At illa: Et
hæc ſponſi injúria eſt, in-
quit, expectáre placitúrum;
qui me ſibi prior elégit, ac-
cípiet. Quid, percuſſor, morá-

ris? Péreat corpus, quod amári poteſt óculis quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem inflexit. Cérneres trepidáre carníficem, quaſi ipſe addíctus fuiſſet: trémere percuſſóris déxteram; pallére ora aliéno timentis perículo, cùm puella non timéret ſuo. Habétis ígitur in una hóſtia duplex martyrium, pudóris, & religiónis. Et virgo permanſit, & martyrium obtínuit.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæque confundas: concéde propítius, ut qui beátæ Agnétis, vírginis & mártyris tuæ ſolémnia cólimus, ejus in fide conſtántiam ſubſequámur; Per.

Commem. de Virgine Deipara, 458.

VESPERÆ à Capitulo de S. Vincentio, ut in Communi unius Martyris, vij. *Orat.* Da nobis. *infra ad Laudes.*

Fit commem. ſanctæ Agnetis, *Ant.* Caſta. ℣. Confeſſio. xlix. *Oratio*, Omnípotens. *ſuprà.*

Ultimò, de Virgine Deipara, 458.

DIE XXII.

In Feſto

S. VINCENTII, MART.

Semiduplex.

Lectio ij.

VIncéntius Diáconus in perſecutióne Diocletiáni apud Valéntiam Hiſpániæ civitátem ad Daciánum præſidem ductus, quod palàm Chriſtum prædicáret, vinctus retortis bráchiis, exténſus eſt, donec oſſa membrátim divelleréntur. Deinde férreis únguibus ſemel atque íterum excarnificátus. At ille tormenta contempſit; nec addúci pótuit, ut libros ſacros tráderet igni comburendos. Quapropter in cratícula ſubjectis prunis ardéntibus impóſitus, & candéntibus lamínis exuſtus eſt, arvínæ guttis & ſale perfúſus. Poſt hæc tráditur in cárcerem ſtratum teſtáceis fragmentis, ut ejus nudum corpus teſtárum acúleis cruciarétur, divaricátis étiam in nervo crúribus. Verùm illuſtráto cárcere cœlitùs, ab Angelo ad martyrium accénditur: illúmque cárceris cuſtos ruptis caténis ambulantem conſpíciens, ſpectáculo ſtupefactus, Chriſtum confeſſus eſt.

Lectio iij.

EDuctus inde, collocátur in molli cúlcitra, ut recreátus aliquántulum, ácriùs dénuò torquerétur; ſed exhauſtus víribus, ánimam exhalávit. Corpus ejus cùm projectum eſſet inhumátum, corvus & à volúcribus & à lupo, únguibus, roſtro, alis mirabíliter defendit. Quâ re cógnitâ, Daciánus inſutum cúleo, ſaxóque illigátum, in mare demergi jubet; ſed inde étiam divínitus ejectum ad littus Chriſtiáni ſepéliunt.

4

Poſt multos annos Childebertus & Clotárius in obſidióne Cæſarauguſtána ſuſpicáti obſeſſos quos vidébant circumíre mœnia civitátis, áliquid maleficii ágere; ubi accepérunt Vincéntii túnicam ad placandum Deum in his rerum angúſtiis circumferri, pietáte commóti, pacem cum iis iniérunt. Childebertus autem Paríſios reverſus, Baſílicam conſtruxit in honórem Mártyris quæ nunc ſancti Germáni à Pratis dícitur.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, omnípotens Deus, adverſa mundi invictâ mentis conſtántiâ tranſcúrrere, qui beátum Levítam Vincéntium nec minis terréri, nec pœnis paſſus es ſuperári; Per Dóminum.

Commem. de Virgine Deipara, 458.

AD VESPERAS fit commem. ſancti Timothei, Epiſcopi & Martyris, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Fac nos. *infra.*

Deinde, de Virgine Deipara, 458.

DIE XXIII.

In Feſto

SANCTI TIMOTHEI,

Epiſcopi & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ ſequuntur.

Lectio iij.

TImótheus, Lyſtris in Lycaónia natus patre Gentíli & matre Judæâ, ſacras lítteras ab infántiâ didícit, & in fide Chriſti plúrimùm profécit. Sócius à Paulo prædicatiónis aſſúmptus, & propter Judæos circumcíſus, ſtrénuè collaborávit Evangélio; unde eum Apóſtolus fílium ſuum diléctum vocat, & ſcribit ad Philippenſes ſe néminem habére ſibi tam unánimem. Cùm ambo Epheſum veniſſent, & Epheſo Paulus ab argentáriis compulſus eſſet exíre; ibi ſecundùm præcedentes de Timótheo prophetías, per impoſitiónem mánuum Epíſcopum illum ordinávit, ut eam Eccléſiam, imò & totam Aſiam gubernáret tamquam Paulus alter. Ad eum Apóſtolus duas Epíſtolas ſcripſit: primam è Macedóniâ; álteram, Româ: quibus tamquam plebis chriſtiánæ doctórem eum inſtítuit, de iis quæ ſeu ágere, ſeu docére débeat. Cùm autem Epheſi, in quadam celebritáte dæmónibus immolarétur, ab hac impietáte pópulum removére conátus, fúſtibus & lapídibus, ut fert Græcórum tradítio, Timótheus óbrutus inter diſcipulórum manus, paulò pòſt expirávit.

Oratio.

FAc nos, Dómine, idóneos miniſtros novi teſtamenti, qui beátum Timótheum unánimem Apóſtoli tui coöperatórem, & bonum Chriſti Jeſu miniſtrum

effeciſti ; Qui tecum vivit & regnat.

Fit commem. de Virgine Deipara, 458.

VESPERÆ de Pſalterio, à Capitulo de SS. Babylâ & Sociis, Martyribus.

DIE XXIV.

In Feſto

SS. BABYLÆ,

& Sociorum ejus, Martyrum:

Simplex.

Lectio iij.

BAbylas, in Antiochéno pontificátu Zebíni ſucceſſor, ſub Décio in cárcerem pro Chriſto conjectus, & vínculis férreis conſtrictus, cápite damnátus eſt cum tribus adoleſcéntibus, qui cum eo pro fide decertárunt, & ſepultus cum caténis ſuis, ut ipſe morti próximus mandáverat. Poſtquam veró Gallus Juliáni frater, Chriſtiánus, à Conſtántio Cæſar renuntiátus, Antiochíæ ſedem fixiſſet, in ſubúrbio Daphnes è regióne templi Apóllinis ædificávit Eccléſiam, ut ſubúrbium à Gentílium ſuperſtitióne & flagítiis purgáret ; & in eam Bábylæ & Sociórum córpora deferri juſſit. Obmútuit dæmon ad præſéntiam ſacrórum pígnorum. Quare cùm Juliánus apóſtata impérium eſſet adeptus, illa inde exportári vóluit, ut ſilentis Apóllinis lingua ſolverétur. Itaque Chriſtiáni eò convenientes, arcam Mártyrum in urbem detulérunt, præcinéntibus iis qui Pſalmos appríme callébant, reſpondente deinde multitúdine, & hunc ſubinde verſículum ſuccinente : Confundantur omnes qui adórant ſculptília, & qui gloriantur in ſimulácris ſuis. Poſt tranſlátas in urbem Relíquias, igne cœlitùs demiſſo, tectum Apóllinis exuſtum eſt, & ipſum ſimulácrum in cínerem redáctum.

Oratio, Exaudi nos, Dómine. xvij.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE XXV.

In Feſto Converſionis

SANCTI PAULI,

Apoſtoli.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. EGo Iſraeliſta ſum, 2. D. ex ſémine Abraham, de tribu Bénjamin. *Rom.* 11.

Ant. 6. F. Si quis álius vidétur confídere in carne, ego magis, circumcíſus octávo die, Hebræus ex Hebræis. *Philipp.* 3.

Ant. 1. a. Sum natus in Tarſo Cilíciæ, nutrítus autem in civitáte Jeruſalem ſecùs pedes Gamáliel. *Act.* 22.

Ant. 3. c. Eram ſecundùm legem Phariſæus, ſecundùm juſtítiam quæ in lege eſt, conversátus ſine queréla. *Philipp.* 3.

Ant. 7. d. Supra modum perſequébar Eccléſiam Dei, & expugnábam illam, abundántiùs æmulátor exiſtens

paternárum meárum traditiónum. *Galat.* 1.

Capitulum. Geneſ. 49.

BEnjamin, lupus rapax, manè cómedet prædá, & véſpere dívidet ſpólia.

℟. Ut quid, Dómine, víneam tuam extermínávit aper de ſylva, & ſingulá-ris ferus depaſtus eſt eam? * Deus virtútum, convértere, réſpice de cœlo, & vide, & † Víſita víneam iſtam. ℣. Quanta mala fecit ſanctis tuis in Jeruſalem! & hic habet poteſtátem alligandi omnes qui ínvocant nomen tuum. * Deus. Glória Patri. † Víſita. *Pſ.* 79. *Act.* 9.

Hymnus.

PAſtóre percuſſo, minas
Spirábat & cædes lupus,
Sparſúmque vaſtábat gregem,
Te, Chriſte, Saulus néſciens.
Et jam caténas ſtríngere
Ferox parábat, jam cruces;
Sed ô! repente ſtérnitur,
Verbóque perculſus ruit.
Quid, Saule, Saule, quid ſtruis?
Agnoſce victrícem manum:
Cœlo reluctári nefas;
Abſiſte Jeſum pérſequi.
Jam tendit imbelles manus;
Jam colla ſubmittit jugo;
Stupens jacet, clamat tremens:
Quid, Chriſte, quid victor jubes?
Ex hoſte miles, ex lupo
Agnus, gregi ſe dévovet
Et raptor ipſe, nóbili
Raptus triumpho dúcitur.
O celſa cedrórum Deus,
Qui voce vertis culmina!
O qui potenti ſubjícis
Mentes ſuperbas grátiæ!
Tu, Paſtor, infenſas tuo
Vires ovíli cóntere;
Et noſtra, ſi quid dévium,
Ad te reflecte péctora.
Uni ſit & trino Deo
Suprêma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Uſquequo, Deus, improperábit inimícus? ℟. Irrítat adversárius nomen tuū in finem? *Pſ.* 73.

Ad Magníficat. Ant. N. D. Egreſſum tuum, & introitum tuum cognóvi, cùm fúreres adversùm me: ponam ergo frænum in lábiis tuis, & redúcam te in viam. *Iſ.* 37.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Fit commem. de Virgine Deipara, 458.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui vocávit Paulum per grátiam ſuam, * Veníte, adorémus. *Gal.* 1.

Pſ. 94. Veníte.

Hymnus.

QUos in hoſtes, Saule, tendis?
Quo furóre pércitus?
Immoláre quid tot ardes
Innocentes víctimas?
Inſequendo quem laceſſis,
Sénties mox víndicem.
Chriſtus inſtat, impotens

Cæcat, urget, déjicit:
Ille cedit imperanti,
Seque totum ſubjicit:
Inſecútor antè Chriſti,
Præco Chriſtum pérſonat.
Antè, plenus qui minárum
Præparábat víncula,
Nunc tremens, nec jam rebellis,
Per manus dedúcitur:
Qui lupus rapax furébat,
Nunc in agnum vértitur.
Dura, Chriſte, quàm potenti
Corda verſas déxterâ!
Qui tuum delére nomen
Vult tuórum ſánguine,
Univerſum mox per orbem
Ipſe clarábit ſuo.
Sit ſupréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia:
Filióque qui redémit
Morte nos volens ſuâ:
Par & illi, cujus almo
Confovémur hálitu. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Lapidábant Stéphanum, & teſtes depoſuérunt veſtimenta ſua ſecùs pedes adoleſcentis, qui vocabátur Saulus. *Act.* 7.

Ant. 1. a. Saulus erat conſéntiens neci ejus: facta eſt autem in illa die perſecútio magna in Eccléſia quæ erat Jeroſólymis. *Act.* 7.

Ant. 3. a. Omnes diſperſi ſunt præter Apóſtolos: Saulus autem devaſtábat Eccléſiam. *Act.* 7.

℣. Quanta malignátus eſt inimícus in ſancto! ℟. Et gloriáti ſunt qui odérunt te! *Pſ.* 72.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Exiſtimáveram me adversùs nomen Jeſu Nazaréni debére multa contrária ágere; * Quod & feci Jeroſólymis, & multos Sanctórum ego in carcéribus incluſi: & cùm occiderentur, détuli ſenténtiam. ℣. Dixit inimícus: Perſequar, & comprehendam; dívidam ſpólia, implébitur ánima mea: * Quod. *Act.* 26. *Exod.* 15.

Poſt ij. Lect. ℟. Eram conclúdens in cárcerem, & cædens eos qui credébant: & * Cùm funderétur ſanguis Stéphani teſtis tui, ego aſtábam, & conſentiébam, & cuſtodiébam veſtimenta interficiéntium illum. ℣. Caſtigaſti me, & erudítus ſum quaſi juvénculus indómitus. * Cùm. *Act.* 22. *Jerem.* 31.

Poſt iij. Lect. ℟. Ego ſum mínimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus, quóniam * Perſecútus ſum Eccléſiam Dei: † Grátiâ autem Dei ſum id quod ſum. ℣. Hæc mutátio déxteræ Excelſi: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * Perſecútus ſum. Glória Patri. † Grátiâ. 1. *Cor.* 15. *Pſ.* 76.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Saulus per domos intrans, & trahens viros & mulieres, tradébat in cuſtódiam. *Act.* 8.

Ant. 7. c. Spirans minárum & cædis in diſcípulos

Dómini, acceſſit ad príncipem ſacerdótum. *Act.* 9.

Ant. 2. D. Pétiit ab eo epíſtolas in Damaſcum ad ſynagógas, ut ſi quos inveniſſet hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jeruſalem. *Act.* 9.

℣. Miſéricors & miſerátor Dóminus: ℟. Longánimis & multùm miſéricors. *Pſ.* 102.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio iv. Cap. 9.

SAulus adhuc ſpirans minárum & cædis in diſcípulos Dómini, acceſſit ad príncipem ſacerdótum, & pétiit ab eo epíſtolas in Damaſcum ad ſynagógas; ut ſi quos inveniſſet hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jeruſalem. Et cùm iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damaſco: & ſúbitò circumfulſit eum lux de cœlo. Et cadens in terram audívit vocem dicentem ſibi: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego ſum Jeſus, quem tu perſéqueris; durum eſt tibi contra ſtímulum calcitráre. Et tremens ac ſtupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, & ingrédere civitátem; & ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, ſtabant ſtupefacti, audientes quidem vocem, néminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertíſque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahentes, introduxérunt Damaſcum. Et erat ibi tribus diébus non videns; & non manducávit, neque bibit.

℟. De cœlo circumfulſit me lux copióſa; & décidens in terram audívi vocem dicentem mihi: * Saule, Saule, quid me perſéqueris? ℣. Audívi vocem ſermónum ejus, & áudiens jacébam conſternátus ſuper fáciem terræ. * Saule, Saule. *Act.* 22. *Dan.* 10.

Lectio v.

ERat autem quidam diſcípulus Damaſci, nómine Ananías; & dixit ad illum in viſu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, & vade in vicum qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarſenſem; ecce enim orat. Reſpondit autem Ananías: Dómine, audívi à multis de viro hoc, quanta mala fécerit ſanctis tuis in Jeruſalem; & hic habet poteſtátem à princípibus ſacerdótum alligandi omnes qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis eſt mihi iſte, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & filiis Iſrael: ego enim oſtendam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. Et ábiit Ananías, &

introívit in domum; & impónens ei manus, dixit: Saule frater, Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via quâ veniébas, ut vídeas, & impleáris Spíritu ſancto. Et confeſtim cecidérunt ab óculis ejus tamquam ſquamæ, & viſum recépit; & ſurgens baptizátus eſt. Et cùm accepiſſet cibum, confortátus eſt. Fuit autem cum diſcípulis qui erant Damaſci per dies áliquot. Et contínuò in Synagógis prædicábat Jeſum, quóniam hic eſt Fílius Dei.

℟. Ego reſpondi ei qui loquebátur mecum: Quis es, Dómine? dixitque ad me: Ego ſum Jeſus Nazarénus, quem tu perſéqueris; & dixi: * Quid fáciam, Dómine? ℣. Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? de cœlo audítum feciſti judícium: * Quid fáciam, Dómine? *Act.* 22. *Pſ.* 75.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 279. *de Paulo Apoſt.*

Lectio vj.

IN præclára prophetía, cùm Jacob ſanctus Patriarcha benedíceret fílios ſuos, præſentes tangens, futúra proſpíciens, prædictum erat quod in Paulo cóntigit. Erat enim Paulus, ſicut ipſe teſtátur, de tribu Bénjamin. Cùm autem Jacob benedícens fílios ſuos veniſſet ad Bénjamin benedicendum, ait de illo: Bénjamin, lupus rapax, manè rápiet, & ad véſperum dívidet eſcas. Hoc in Apóſtolo Paulo complétum eſt, quia & de illo prædictum erat. Jam ſi placet, inſpiciámus illum manè rapientem, & ad véſperum eſcas dividentem. Manè & véſperum póſita ſunt pro eo ac ſi dicerétur, Priùs & póſtea. Sic ergo accipiámus, Priùs rápiet, póſtea dívidet eſcas: atténdite raptórem. Saulus, ſicut Actus Apoſtolórum teſtantur, ibat ſpirans & anhélans cædes. Hic eſt ille manè rápiens. Nam & quando lapidátus eſt Stéphanus primus Martyr pro nómine Chriſti, evidéntiùs áderat & Saulus. Audívimus, Manè rápiet: videámus, ad véſperum dívidet eſcas. Voce Chriſti de cœlo proſtrátus audívit: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Membris adhuc in terra póſitis, caput in cœlo clamábat; & non dicébat: Quare perſéqueris ſervos meos? ſed, Quid me perſéqueris? Et ille: Quid me vis fácere? Jam parat ſe ad obediendum, qui priùs ſæviébat ad perſequendum. Jam informátur ex perſecutóre prædicátor, ex lupo ovis, ex hoſte miles. Ut interióre luce fulgéret cor ejus, extérior ad tempus erepta eſt, & eo tamen témpore quo cétera non vidébat, Jeſum vidébat. Ita & in ipſa ejus cæcitáte myſtérium informabátur credéntium; quóniam qui credit in Chriſtum,

Ipſum intuéri debet, cétera nec nata computáre; ut creatúra viléſcat, & creátor in corde dulceſcat.

℟. Exurge, & ſta ſuper pedes tuos; * Ad hoc enim appárui tibi, ut conſtítuam te miniſtrum & teſtem eórum quæ vidiſti, & eórum quibus apparébo tibi. ℣. Intéllige verba mea quæ ego loquor ad te, & ſta in gradu tuo, & noli metúere; * Ad hoc. Glória Patri. * Ad hoc. *Act.* 26. *Dan.* 10.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Dóminus dixit ad me: Surgens vade Damaſcum, & ibi dicétur tibi de ómnibus quæ te opórteat fácere. *Act.* 22.

Ant. 6. F. Cùm non vidérem præ claritáte lúminis illíus, ad manum deductus à comítibus, veni Damaſcum. *Act.* 22.

Ant. 2. D. Qui mecum erant, lumen quidem vidérunt, vocem autem non audiérunt ejus qui loquebátur mecum. *Act.* 22.

℣. Tu illúminas lucernam meam, Dómine: ℟. Deus meus, illúmina ténebras meas. *Pſ.* 17.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Non vos me elegiſtis; ſed ego elégi vos, & póſui vos ut eátis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 86.

Ed. Ben.

HÆc eléctio grátiæ eſt, de qua dicit Apóſtolus: Sic ergo & in hoc témpore, relíquiæ per electiónem grátiæ ſalvæ factæ ſunt. Unde ſubjungit: Si autem grátia, jam non ex opéribus; alióquin grátia jam non eſt grátia. Audi, ingráte; ingráte, audi: Non vos me elegiſtis, ſed ego elégi vos. Non eſt ut dicas, Ideo electus ſum, quia jam credébam: ſi enim credébas in eum, jam elégeras eum. Sed audi: Non vos me elegiſtis. Quid ergo dictúri ſumus audiendo, Non vos me elegiſtis, niſi, Quia mali erámus, & electi ſumus, ut boni per grátiam nos eligentis eſſémus? Non eſt enim grátia, ſi præcéſſerant mérita: eſt autem grátia: hæc ígitur non invénit, ſed effécit mérita.

℟. Ananía, ſurge, vade in vicum qui vocátur Rectus; & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarſenſem; * Quóniam vas electiónis eſt mihi iſte, ut portet nomen meum coram Géntibus: ego enim oſtendam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. ℣. Abiit vagus in via cordis ſui; vias ejus vidi, & ſanávi eum, & reduxi eum; * Quóniam vas electiónis. *Act.* 9. *Iſ.* 57.

Serm. 168. *Edit. Ben.*

Lectio viij.

ITerum dicit Apóſtolus, Miſericórdiam conſecútus ſum. O conféſſio! Non ait, Miſericórdiam conſecútus ſum, quia fidélis eram; ſed, Ut fidélis eſſem, miſericórdiam conſecútus ſum. Veniámus ad ejus primórdia. Date mihi mérita ejus. Si mérita quæris, damnatiónis ſunt, non liberatiónis. Ibat ſævíre in membra Chriſti; ibat ſánguinem fúndere; ibat lupus, paſtor futúrus. Sic ibat. Non enim póterat áliter ire ad illa, propter quæ ibat.

℟. Abiit Ananías in domum, & impónens Saulo manus, dixit: Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via, ut vídeas & impleáris Spíritu ſancto: & * Confeſtim cecidérunt ab óculis ejus tamquam ſquamæ, & viſum recépit. ℣. Obturátus eſt óculus hóminis, qui viſiónem Omnipoténtis intúitus eſt; cadit, & ſic aperiúntur óculi ejus: * Confeſtim. *Act.* 9. *Num.* 14.

Lectio ix.

ET cùm ſic ámbulat, cógitat, anhélat cædes: cùm ducit pedes ejus ira, movet membra ódium; dum pergit & ámbulat, obtémperat mancípium crudelitáti: & ecce vox de cœlo: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Ecce quare dixit, Miſericórdiam conſecútus ſum, Non ſum, inquit, dignus vocári Apóſtolus, quia perſecútus ſum Eccléſiam Dei; ſed grátiâ Dei ſum id quod ſum.

℟. Véniens ad me Ananías, dixit: Saule frater, Deus præordinávit te ut vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus, quia eris teſtis illíus ad omnes hómines: * Et nunc quid moráris? exurge, baptizáre, & áblue peccáta tua. ℣. Inſíliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis, & mutáberis in virum. * Et. Glória Patri. * Et. *Act.* 22. 1. *Reg.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætérnum: ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* BApizátus eſt Saulus: fuit autem cum diſcípulis qui erant Damaſci per dies áliquot, & contínuò in ſynagógis prædicábat Jeſum.

Ant. 2. D. Stupébant omnes qui audiébant, & dicébant: Nonne hic eſt qui expugnábat in Jeruſalem eos qui invocábant nomen iſtud? *Act.* 9.

Ant. 5. a. Damaſci conſílium fecérunt Judæi, & cuſtodiébant portas die ac nocte, ut eum interfícerent: accipiéntes autem eum diſcípuli nocte, per murum dimiſérunt eum, ſubmitténtes in ſporta. *Act.* 9.

Ant. 7. a. Cùm veniſſet in Jeruſalem, Bárnabas

duxit illum ad Apóſtolos, & narrávit illis quómodo in via vidiſſet Dóminum. *Act.* 9.

Ant. 5. a. Erat cum illis intrans & éxiens in Jeruſalem, * & fiduciáliter agens in nómine Dómini: loquebátur quoque Géntibus, & diſputábat cum Græcis. *Act.* 9.

Capitulum. Act. 26.

NOn fui incrédulus cœleſti viſióni; ſed his qui ſunt Damaſci primùm, & Jeroſólymis, & in omnem regiónem Judææ, & Géntibus annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, & converterentur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera faciente.

Hymnus.

QUæ glorióſum tanta
cœlis évocat
Te, Chriſte, cauſa? tu-
ne rurſum víſere
Mundum redemptor?
tu-ne judex ſéculi?
Novum-ne prodis ultor
hoſtem pérdere?
Heu quàm cruentus perſecútor! quàm ferox
Inſurgit! horret, ac fugit grex quà premit;
Humána tanto nulla par
hoſti manus:
Te, Chriſte, ſparſæ víndicem poſcunt oves.
Hunc ergo voce victor unâ
ſubjicis;
Totum ſed uno ſubdis in
Saulo tibi,
Vinciſque mundum; ſternis, ut mox érigas,
Agniſque prædam dívidat lupus tuis.
Sit Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque
jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula. Amen.

℣. Miſericórdias Dómini in æternum cantábo:
℟. In generatiónem & generatiónem annuntiábo veritátem tuam. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Eram ignótus fácie Eccléſiis Judææ; tantùm autem audítum habébant, Quóniam qui perſequebátur nos aliquando, nunc evangelízat fidem quam expugnábat; & in me clarificábant Deum. *Galat.* 1.

Oratio.

ILla, quæſumus, Dómine, grátia corda noſtra ad te convertat, quæ beátum Apóſtolum tuum Paulum de perſecutóre vas electiónis effécit; Per.

Fit commem. de Virgine Deipara, 458.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Baptizátus eſt.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes.

Capitulum. Galat. 1.

CUm plácuit ei qui me ſegregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam, ut revelárer Fílium ſuũ in me, ut evangelizárem illum in Génti-

bus; contínuò non acquiévi carni & sánguini.

℟. br. Deus, docuiſti me: *Pronuntiábo mirabília tua. Deus. ℣. Dómine, * memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus, *Pronuntiábo. Glória Patri. Deus. Pſ. 70.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. Pſ. 142.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Damaſci.

Capitulum. 2. Cor. 11.

SI gloriári oportet, quæ infirmitátis meæ ſunt, gloriábor: Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſcit quod non méntior. Damaſci præpóſitus gentis Arétæ regis cuſtodiébat civitátem Damaſcenórum, ut me comprehénderet; & per feneſtram in ſporta dimiſſus ſum per murum, & ſic effúgi manus ejus.

℟. br. Liberátor meus * De inimícis meis iracúndis. Liberátor meus. ℣. A viro iníquo * erípies me, * De inimícis. Glória Patri. Liberátor meus.

℣. Quis Deus præter Dóminum? ℟. Quis Deus præter Deum noſtrum? Pſ. 17.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Erat cum illis.

Capitulum. Act. 22.

FActum eſt reverténti mihi in Jeruſalem, & oranti in templo, fíeri me in ſtupóre mentis, & vidére Jeſum dicentem mihi: Feſtína, & exi velóciter ex Jeruſalem, quóniam non recípient teſtimónium tuum de me: Vade, quóniam ego in natiónes longè mittam te.

℟. br. Erípies me *De contradictiónibus pópuli. Erípies. ℣. Conſtítues me * in caput Géntium, * De contradictiónibus. Glória Patri. Erípies.

℣. Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; ℟. Et exaltétur Deus ſalútis meæ. Pſ. 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. FIdélis ſermo, quód 1. D. Chriſtus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum. 1. *Tim.* 1.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério; qui priùs blaſphémus fui, & perſecútor, & contumelióſus. 1. *Tim.* 1.

Ant. 6. C. Miſericórdiam conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. C. Superabundávit grátia Dómini noſtri, cum fide & dilectióne quæ eſt in Chriſto Jeſu. 1. *Tim.* 1.

Ant. 8. G. Grátia ejus in me vácua non fuit, ſed abundántiùs ómnibus laborávi; non ego autem, ſed grátia Dei mecum. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. Galat. 2.

VIvo, jam non ego; vivit verò in me Chriſtus: quód autem nunc vivo in carne, in fide vivo Filii Dei qui diléxit me, & trádidit ſemetipſum pro me.

Hymnus, Paſtóre percuſſo. *ut in I. Veſperis.*

℣. Pſallam tibi in natiónibus, Dómine; ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *Pſ.* 107.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Ideo miſericórdiam conſecútus ſum, ut in me primo oſténderet Chriſtus Jeſus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri ſunt illi in vitam æternam. 1. *Tim.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit commem. ſanctæ Paulæ, Viduæ, Ant. Exultávit. ℣. Averte. lj. *Oratio*, Tuórum. liv.

Ultimò, de Virgine Deipara, 458.

DIE XXVI.

In Feſto

SANCTÆ PAULÆ,

Viduæ. *Simplex.*

Lectio iij.

PAula Romána, ex Scipiónum & Gracchórum génere, poſt mortem Toxótii cónjugis, ex quo quátuor fílias, Blæſillam, Paulínam, Euſtóchium cognomento Júliam, & Rufínam, filiumque unum Toxótium ſuſcéperat, divítias penè omnes in páuperes erogávit. Epiſcopórum autem Paulíni Antiochíæ & Epiphánii Salamínæ qui tunc Romam vénerant, virtútibus accenſa, poſt annos à morte Toxótii cónjugis quinque, Euſtóchio ſolâ cómite, pátriam relíquit, ut loca ſancta inviſeret ac veneraretur, & apud Béthleem conſédit, ubi tria vírginum monaſtéria, virorumque unum conſtruxit. Illìc, Hierónymo diſſerente, vetus & novum Teſtamentum cum Euſtóchio perlégit, magnam adeptâ Hebráicæ linguæ perítiam. Elapſis annis viginti, mortem jam imminentem ſéntiens, quaſi ad ſuos pérgeret, alienoſque deſéreret, has voces, Déficit ánima mea in átria Dómini, alioſque ejuſdem Pſalmi versículos ad extrémum uſque ſpíritum aſſíduè repetébat: digitumque ad os tenens, crucis ſignum exprimébat in lábiis. Obiit anno Dómini quadringentéſimo quarto, & ſepulta eſt apud Béthleem in médio Eccléſiæ ſpeluncæ Salvatóris.

Oratio, Tuórum. liv.

VESPERÆ de Pſalterio, à Capitulo de Sequenti.

DIE XXVII.

In Feſto

S. JULIANI, EPISCOPI.

Simplex.

Lectio iij.

JUliánus primus Cenomanneníis Epíſcopus, ejuſdem provínciæ gentem ad veri Dei cultum perduxit: unde apud eamdem Apóſtoli nomen conſecútus eſt. Corpus ejus ultra flúvium Sartæ ſepultum eſt in Eccléſia quã ipſe condidiſſe perhibétur: ubi propter ejus reveréntiam Sancti deinde complúres, máximè ex ſucceſſóribus Epíſcopis, tumuláti ſunt; &

tandem à Victúrio antíſtite monaſtérium extructum eſt, quod magnópere auxit ſanctus Dómnolus, Cenomannórum Epíſcopus. Anno octingentéſimo trigéſimo octávo, Aldrícus ejuſdem ſedis Epíſcopus, integrum ferè ſancti Juliáni corpus in ſuam Cathedrálem tranſtulit, quæ ab eo témpore ſancti Juliáni nómine cœpit appellári: ejuſque venerátio deinceps per Gálliam & Germániam mirificè propagáta eſt.

Oratio, Dírige oves tuas, Dómine. xxij.

DIE XXIX.

In Feſto

S. FRANCISCI SALESII, Epiſcopi. *Semiduplex.*

Lectio ij.

FRanciſcus Saléſius è ſtirpe nóbili in Sabáudia, Paríſiis Philoſóphiæ ac Theológiæ incúbuit, ibíque in Eccléſia ſancti Stéphani de Gréſſibus coram imágine Vírginis Deíparæ ſupplex votum virginitátis emíſit. Tum Patávii Juriſprudéntiæ óperam dedit; indéque Romam pietátis grátiâ ſe cóntulit. In pátriam reverſus, abjectis forénſibus ſtúdiis quibus ſeſe déderat ut paréntibus obſequerétur, preſbyterátu initiátus, & Annecéii quò ſedes Genevenſis tranſláta fúerat, Præpóſitus majóris Eccléſiæ electus eſt. Hoc in múnere, Calviniánam hæréſim in Cabaliácis graſſantem, Garnéro Epíſcopo jubente, adortus, poſt incredíbiles labóres felíciter expugnávit. His in locis, Thunóne máximè, cùm ſacrum fácere non licéret, in arcem Ablingiánam quátuor milliáribus diſtantem ſe recípere, ibíque amnículum, innixus trabi quæ glácie plerùmque obriguerat, pédibus & mánibus reptans, trajícere cogebátur. Calúmniis & inimicórum inſídiis appetitus, látuit ſæpè in ſylvis, in furnis & rudéribus; nec idcircò ſuſceptos pro extirpanda hæreſi labóres deſéruit; compluréſque doctrínâ célebres viros ad veritátis lumen adduxit. Suſcepto régimine Paróchiæ quam Thunóne eréxerat, cùm eam regiónem dira lues depopularétur, ómnia ómnibus córporis & ánimæ ſubsídia amanter, conſtanter atque indúſtriè procurávit.

Lectio iij.

IN Coadjutórem aſcítus à Garnéro Genevenſi Epíſcopo, Annecéii Seminárium Clericórum inſtítuit. Apud Regem Chriſtianíſſimum perfécit ne quid à Genevénſibus, qui tum Gallis adversùs Sabaudos auxílio erant, in religiónis negótio innovarétur; utque ejecti Párochi Eccléſiis ſuis reſtituerentur. Garnéro mórtuo, coégit Synodum, & Eccleſiáſticæ diſciplínæ leges Clero ſanxit. Multùm étiam Eccléſiæ prófuit, tum libris ſin-

cérum

ſacrum Dei amórem ſpirántibus conſcriptis; tum ſermónibus quos públicè ac privátim, étiam extra diœcéſim, Divióne potiſſimùm, Gratianópoli & Paríſiis hábuit; tum congregatiónis Moniálium Viſitatiónis ſub régula ſancti Auguſtíni inſtitutióne. Dum autem recuſáto Coadjutóris Pariſienſis múnere, ad diœcéſim luſtrandam revértitur, Lugdúni apopléxiâ correptus, munítus ſacramentis, óbiit die vigéſimâ octávâ Decembris, anno ætátis quinquagéſimo ſexto, Chriſti milléſimo ſexcentéſimo vigéſimo ſecundo. Quem miráculis clarum Alexander ſéptimus Sanctórum albo inſéruit; ejuſque colendam memóriam ſtátuit quarto Calendas Februárii, quo die Annecéii ſepultus fúerat.

Oratio.

DEus, qui ad animárum ſalútem beátum Franciſcum Saléſium pontíficem ómnibus ómnia fíeri voluíſti: concéde propítius, ut caritátis tuæ dulcédine perfúſi, ejus dirigéntibus mónitis, ac ſuffragántibus méritis, ætérna gáudia conſequámur; Per Dóminum.

Commem. de Virgine Deipara, 458.

VESPERÆ, à Capitulo de ſancta Bathilde, ut in Communi ſanctarum Mulierum, 1. *Orat.* Eſto. liv.

Fit commem. S. Franciſci Saleſii, *Ant.* Sacerdótes.

℣. Salvum xxiv. *Oratio, ut ſuprà.*

Ultimò, de Virgine Deipara, 458.

DIE XXX.

In Feſto

SANCTÆ BATHILDIS, Reginæ. *Semiduplex.*

Lectio ij.

BAthíldis, in Anglia, Sáxonum génere orta, à prædónibus Ercunvaldo Majóri domûs régiæ véndita, ab eo ad porrigenda ſibi pócula adhíbita eſt; ac demum, mórtuâ cónjuge, in uxórem expetíta. Quas illa ut vitáret núptias, látebras quæſívit; ſed póſtmodum ob exímias córporis & ánimi dotes, ad Clodovæi ſecundi conjúgium inſperáto pertráhitur. Tum páuperes & Eccléſias Clodovæo ſtudióſè commendávit: quod ádeò gratum fuit príncipi, ut Genéſium Abbátem, póſtea Lugdunenſem Epíſcopum, Regínæ piis opéribus exequendis adjutórem déderit. Mórtuo Clodovæo, trium filiórum Clotárii, Childeríci & Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam geſſit; regnumque ac palátium, consíliis Chrodoberti Pariſienſis Epíſcopi, & Audoéni Rotomagenſis, ſapientíſſimè moderáta eſt.

Lectio iij.

MUlta præclarè ſanxit. Simoníacas Ordinatiónes abolévit hortátu ſacerdótum: prohíbuit ne quis

Chriſtiános vénderet éxteris, aut álio vendendos abdúceret; plures étiam à ſervitúte ſuis ſumptibus redémit. Effécit ut Pontíficum & Abbátum ſtúdio, reguláris diſciplína in monaſtériis ſanctórum Dionyſii, Germáni, Petri, Medardi, Aniáni, Martíni, & áliis, aut ſervarétur, aut reſtitueréτur. Corbéiæ ad Sumínam cœnóbium extruxit; aliudque Calæ ad Mátronam, in quo, relictâ Clotário jam adulto regni adminiſtratióne, ipſa, ſuſcepto religiónis hábitu, ſub obediéntia Bertillæ Abbatiſſæ, ómnibus exemplo & admiratióni fuit: ibíque mórtua eſt ætátis ſuæ anno quinquagéſimo quínto.

Oratio, Eſto. liv.

Fit commem. de Virgini Deipara, 458.

FESTA FEBRUARII.

DIE I.

In Feſto

SANCTI IGNATII,

Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 16. *Lectio ij.*

IGnátius Antiochénæ Eccléſiæ tértius poſt Petrum Apóſtolum Epíſcopus, commovente perſecutióné Trajáno, damnátus ad béſtias, Romam vinctus míttitur. Cùmque návigans Smyrnam veniſſet, ubi Polycarpus audítor Joannis Epíſcopus erat, ſcripſit unam epíſtolam ad Ephéſios, álteram ad Magneſiános, tértiam ad Trallenſes, quartam ad Románes: & inde egrédiens ſcripſit ad Philadélphios, & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycarpum, commendans illi Antiochenſem Eccléſiam, in qua & de Evangélio, quod nuper à me tranſlátum eſt, ſuper perſóna Chriſti ponit teſtimónium, dicens: Ego veró & poſt reſurrectiónem in carne eum vidi.

Lectio iij.

DIgnum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, & de epíſtola ejus, quam ad Romános ſcribit, pauca pónere: De Syria uſque ad Romam pugno ad béſtias in mari & in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopardis, hoc eſt, mílitibus qui me cuſtódiunt; quibus & cùm benefécceris, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína eſt; ſed non idcirco juſtificátus ſum. Utinam fruar béſtiis quæ mihi ſunt præparátæ, quas & oro mihi velóces eſſe ad intéritum & ad ſupplícia, & állici

I comedendum me : ne, cut & aliórum mártyrum, on audeant corpus attín-ere. Quòd ſi veníre nolúe-int, ego vim fáciam, ego me urgébo ut dévorer. gnóſcite mihi, filíoli : quid nihi proſit, ego ſcio. Nunc ncípio Chriſti eſſe diſcípu-us ; nihil de his quæ viden-tur deſíderans, ut Jeſum Chriſtum invéniam. Ignis, crux, béſtiæ, confráctio óſſium, membrórum divíſio, & totíus córporis con-trítio, & tota torménta diá-boli in me véniant ; tan-tùm Chriſto fruar. Cùmque jam damnátus eſſet ad béſtias, & rugientes audíret leónes, ardóre patiendi, ait : Frumentum Chriſti ſum ; déntibus beſtiárum molar, ut panis mundus invéniar. Paſſus eſt anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam, in cœmetério.

Oratio, Fac nos, Dómine Deus. xj.

Fit commem. de Virgine Deipara, 458.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE II.

IN FESTO PRÆSENTATIONIS DOMINI, ET PURIFICATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. EXulta, fília Sion: Ecce rex tuus véniet tibi juſtus, & ſalvátor. *Zach.* 9.

Ant. 1. f. Véniet Deſiderátus cunctis géntibus; & implébo domum iſtam glóriâ, dicit Dóminus. *Agg.* 2.

Ant. 5. C. Magna erit glória domûs iſtíus noviſſimæ pluſquàm primæ; & in loco iſto dabo pacem. *Agg.* 2.

Ant. 6. F. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, addúcam eos, & lætificábo eos in domo orationis meæ. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Aperíte portas, & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem. *Iſ.* 26.

Capitulum. Malach. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et ſtatim véniet ad templũ ſuum Dominátor quem vos quæritis, & Angelus teſtamenti quem vos vultis: Ecce venit, dicit Dñs exercítuum.

℟. Ex Sion ſpécies decóris ejus; Deus manifeſtè véniet: * Congregáte illi ſanctos ejus, qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. ℣. Umbram habens lex futurórum bonórum, hóſtiis quas ófferunt, numquam poteſt accedentes perfectos fácere: * Congregáte. Glória Patri. * Congregáte. *Pſ.* 49. *Hebr.* 10.

Hymnus.

TEmpli ſacrátas pande, Sion, fores;
Chriſtus ſacerdos intrat & hóſtia:
Cedant inánes veritáti,
Quæ ſe ánimis áperit, figúræ.
Non immolandi jam pécudum greges;
Fumábit ater non cruor ámpliùs:

En ipſe placando Parenti,
Ipſe ſuis Deus aſtat aris.
Virgo latentis cónſcia Núminis,
Demiſſa vultus, quem péperit Deum,
Hunc geſtat ulnis; pauperumque
Múnera fert, téneras vólucres.
Hic omnis ætas, omnis & áſtitit
Sexus, propinquo Númine plénior:
Omnes anhelantis tot annos
Nunc fidei prétium reportant.
Teſtes tot inter, magnánimo, Deus,
Tibi litábat firma ſiléntio,
Verbi ſilentis muta mater:
Cuncta ánimo pénitùs premébat.
Sit ſumma Patri, ſummaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

℣. Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu ejus: ℟. Sanctitas & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Ecce Dominátor quem quæritis, & purgábit fílios Levi quaſi aurum, & erunt Dño offerentes ſacrifícia in juſtítia; & placébit Dómino ſacrifícium. *Malach.* 3.

Oratio, ut infra ad Laudes.

Nulla fit commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. D. In ipſo vita erat, & vita erat lux hóminum, & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Hymnus, Virgo Dei génitrix. *ut in Officio parvo.*

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 5. a. Salutáre tuum paraſti, Dómine, lumen ad revelatiónem Géntium, & glóriam plébis tuæ Iſrael. *Luc.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Ecce venit ad templum ſanctum dominátor Dóminus; * Veníte, adorémus. *Malach.* 3.

Pſ. 94. Veníte.

Hymnus.

Fumant Sabæis templa vapóribus;
Nos ſacra poſcunt: jam præit hóſtia:
Sequámur omnes, & viciſſim
Puro ánimo mémores litémus.
Lumen miniſtret ſplendídior fides:
Miniſtret ignes flámmea cáritas;
Fundatque divínos odóres
Innócuæ bona fama vitæ.
Vitæ nocentis quid tráhimus moras?
Sit fas beáto cum ſene cómmori;
Ut quem ſub aris immolátum
Vídimus, hoc étiam fruámur.
Sit ſumma Patri, ſummaque Fílio,

Serm. 168. Edit. Ben.

Lectio viij.

ITerum dicit Apóſtolus, Miſericórdiam conſecútus ſum. O conféſſio! Non ait, Miſericórdiam conſecútus ſum, quia fidélis eram; ſed, Ut fidélis eſſem, miſericórdiam conſecútus ſum. Veniámus ad ejus primórdia. Date mihi mérita ejus. Si mérita quæris, damnatiónis ſunt, non liberatiónis. Ibat ſævíre in membra Chriſti; ibat ſánguinem fúndere; ibat lupus, paſtor futúrus. Sic ibat. Non enim póterat áliter ire ad illa, propter quæ ibat.

℟. Abiit Ananías in domum, & impónens Saulo manus, dixit: Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via, ut vídeas & impleáris Spíritu ſancto: * Confeſtim cecidérunt ab óculis ejus tamquam ſquamæ, & viſum recépit. ℣. Obcurátus eſt óculus hóminis, qui viſiónem Omnipoténtis intúitus eſt; cadit, & ſic aperiúntur óculi ejus: * Confeſtim. *Act.* 9. *Num.* 14.

Lectio ix.

ET cùm ſic ámbulat, cógitat, anhélat cædes: cùm ducit pedes ejus ira, movet membra ódium; dum pergit & ámbulat, obtémperat mancípium crudelitáti: & ecce vox de cœlo: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Ecce quare dixit, Miſericórdiam conſecútus ſum. Non ſum, inquit, dignus vocári Apóſtolus, quia perſecútus ſum Eccléſiam Dei; ſed grátia Dei ſum id quod ſum.

℟. Véniens ad me Ananías, dixit: Saule frater, Deus præordinávit te ut vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus, quia eris teſtis illius ad omnes hómines: * Et nunc quid moráris? exurge, baptizáre, & ablue peccáta tua. ℣. Inſiliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis, & mutáberis in virum. * Et. Glória Patri. * Et. *Act.* 22. 1. *Reg.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætérnum: ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* BAptizátus eſt Saulus: fuit autem cum diſcípulis qui erant Damaſci per dies áliquot, & contínuò in ſynagógis prædicábat Jeſum.

Ant. 2. D. Stupébant omnes qui audiébant, & dicébant: Nonne hic eſt qui expugnábat in Jeruſalem eos qui invocábant nomen iſtud? *Act.* 9.

Ant. 5. a. Damaſci conſilium fecérunt Judæi, & cuſtodiébant portas die ac nocte, ut eum interficerent: accipientes autem eum diſcípuli nocte, per murum dimiſérunt eum, ſubmittentes in ſporta. *Act.* 9.

Ant. 7. a. Cùm veniſſet in Jeruſalem, Bárnabas

duxit illum ad Apóſtolos, & narrávit illis quómodo in via vidiſſet Dóminum. *Act.* 9.

Ant. 5. a. Erat cum illis intrans & éxiens in Jerúſalem, & fiduciáliter agens in nómine Dómini: loquebátur quoque Géntibus, & diſputábat cum Græcis. *Act.* 9.

Capitulum. Act. 26.

NOn fui incrédulus cœleſti viſióni; ſed his qui ſunt Damaſci primùm, & Jeroſólymis, & in omnem regiónem Judææ, & Géntibus annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, & converterentur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera faciéntes.

Hymnus.

QUæ glorióſum tanta cœlis évocat
Te, Chriſte, cauſa? tune rurſum víſere
Mundum redemptor? tu-ne judex ſéculi?
Novum-ne prodis ultor hoſtem pérdere?
Heu quàm cruentus perſecútor! quàm ferox
Inſurgit! horret, ac fugit grex quà premit;
Humána tanto nulla par hoſti manus:
Te, Chriſte, ſparſæ víndicem poſcunt oves.
Hunc ergo voce victor unâ ſubjicis;
Totum ſed uno ſubdis in Saulo tibi,
Vinciſque mundum; ſternis, ut mox érigas,
Agniſque prædam dívidat lupus tuis.
Sit Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula. Amen.

℣. Miſericórdias Dómini in æternum cantábo:
℟. In generatiónem & generatiónem annuntiábo veritátem tuam. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Eram ignótus fácie Eccléſiis Judææ; tantùm autem audítum habébant, Quóniam qui perſequebátur nos aliquando, nunc evangelízat fidem quam expugnábat; & in me clarificábant Deum. *Galat.* 1.

Oratio.

ILla, quæſumus, Dómine, grátia corda noſtra ad te convertat, quæ beátum Apóſtolum tuum Paulum de perſecutóre vas electiónis effécit; Per.

Fit commem. de Virgine Deipara, 458.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Baptizátus eſt.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes.

Capitulum. Galat. 1.

CUm plácuit ei qui me ſegregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam, ut reveláret Fílium ſuũ in me, ut evangelizárem illum in Genti-

Sermo S. Gregórii Nyſſéni.

De Occurſu Domini.

Lectio iv.

QUando circa primitívum præſentis feſti tempus, is qui in forma divína exiſtens, formam ſervi aſſúmpſerat, Dei & hóminum mediátor factus, legále præceptum éxequens, quadraginta dies natus infans, ſempiternum illud Verbum, unà cum genitríce, convenientem atque præſcriptam hóſtiam portante, ad templum pergébat; incorporeórum ſpiríituum órdines, ſervíliter cervícem flectentes, inviſibíliter Deo convenientem pompam parábant, & ineffábilis ſapiéntiæ pélagus venerabantur, atque ejus quæ óbvia eſt, legális litteræ conſtitutiónis expletiónem, pro myſtérii in Deo ómnium creatóre abſcónditi manifeſtatióne expectábant. Cujus nos myſtérii memóriam hódie celebrantes, ſpirituálibus ſpeculatiónibus, incorporeárum méntium more noſmet oblectémus.

℟. Hóſtiæ non poſſunt perfectum fácere ſervientem, ſolúmmodò in juſtítiis carnis uſque ad tempus correctiónis impóſitis: nunc autem * Ad deſtitutiónem peccáti per hóſtiam ſuam Chriſtus appáruit. ℣. Quò mihi multitúdinem victimárum, dicit Dóminus? plenus ſum; ne offerátis ultrà ſacrifícium fruſtrà; * Ad deſtitutiónem. Hebr. 9. Iſ. 1.

Lectio v.

JAm quidem carnem indútus Deus, primogénitam diáboli ſóbolem, id eſt, peccátum, enecárat páriter, ac aboléverat; atque ſimul ac carne natus eſt, malítiæ damnatiónem decernens, ejuſque in ſe omnímodam abolitiónem fáciens, adverſárias virtútes lamentis oppléverat, tamquam vaſa quædam ab iis áuferens, Magos ab Oriente profectos; ſuíque eos domínii adoratióne ac agnitióne, vaſa apta Dómino reddens, in ſubsídium ædificatiónis Eccléſiæ, à Deo revéra confecti tabernáculi illíus, quod Dóminus fixit, & non homo.

℟. Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, aures autem perfeciſti mihi: * Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti; tunc dixi, Ecce vénio. ℣. Impoſſíbile eſt ſánguine taurórum & hircórum auferri peccáta; ídeo Chriſtus ingrédiens mundum dicit: * Holocauſtum. Pſ. 39. Hebr. 10.

Lectio vj.

DEo & Patri, nedum primogénita hóminum, ſed & univerſum ipſum ſanctíficat genus, per eas quas in ſe aſſumpſit maſſæ noſtræ primítias, id eſt, per carnem ánimâ intelligente præditam, à nobis acceptam; totam humánæ natúræ maſ-

ſatam ad ſanctificatiónem novo velut fermento conſpergens. Nam & ego nunc mérito díxerim, ſicut divínus ait Apóſtolus: Si primítiæ ſanctæ; & maſſa. Ac quemádmodum olim legis ſermo tribum illam, cui ſacerdótii munus obtígerat, pro primogenitórum primítiis typicè Deo offerébat: ita nunc in ſpléndido veritátis caractére Pontíficem & Apóſtolum noſtræ confeſſiónis ſanctum illum & innocentem impollutumque, ac ſegregátum ab ómnibus ſórdibus & cogitatiónibus peccatóris, Deo & Patri, corporáliter pro ea quæ ei per fidem ſanctificáta eſt humánâ natúrâ, oblátum eſſe intellígimus.

℟. Deus Fílium ſuum mittens in ſimilitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne, * Ut juſtificátio legis impleréiur in nobis. ℣. Oblátus eſt: juſtificábit ipſe juſtus multos: & ipſe peccáta multórum tulit; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Rom.* 8. *Iſ.* 53.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. Fundamenta. 135. *Ant.* 5. C. Numquid Sion dicet: Homo natus eſt in ea, & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

In Pſ. Cantáte.... omnis terra. 42. *Ant.* 7. c. Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

In Pſ. Dóminus regnávit........ læténtur. 55. *Ant.* 3. a. Adoráte Deum, omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta eſt Sion.

℣. Sicut audívimus, ſic vídimus, ℟. In civitáte Dómini virtútum. *Pſ.* 47.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore; Poſtquam impléti ſunt dies purgatiónis Maríæ ſecundùm legem Móyſi, tulérunt Jeſum in Jeruſalem, ut ſíſterent eum Dómino, ſicut ſcriptum eſt in lege Dómini. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 2.

FActus eſt ſub lege Chriſtus, ut eos qui ſub lege eſſent lucrifáceret. Síſtitur in Jeruſalem. Vides omnem legis véteris ſériem fuiſſe typum futúri. Omne maſculínum adapériens vulvam, ſanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Vírginis partus, & verè ſanctus, quia immaculátus. Solus enim per ómnia, ex natis de fémina ſanctus Dóminus Jeſus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partûs novitáte non ſénſerit, & cœleſti majeſtáte depúlerit. Et ecce homo erat in Jeruſalem cui nomen erat Síméon, & homo iſte juſtus & timorátus, expectans conſolatiónem Iſrael. Non ſolùm ab Angelis & Prophétis, à pa-

ſtóribus & paréntibus, ſed étiam à ſenióribus & juſtis generátio Dómini accépit teſtimónium. Omnis ætas, & uterque ſexus, eventorumque mirácula fidem áſtruunt. Virgo génerat, ſtérilis parit, mutus lóquitur, Elízabeth prophétat, Magus adórat, útero clauſus Joannes exultat, vídua confitétur, juſtus expéctat.

℟. Homo erat in Jeruſalem, cui nomen Símeon: * Et iſte juſtus & timorátus, reſponſum accéperat à Spíritu ſancto, non viſúrum ſe mortem, niſi priùs vidéret Chriſtum Dómini. ℣. Véniet, & non tardábit: juſtus autem in fide ſua vivet. * Et iſte. *Luc. 2. Habac. 2.*

Lectio viij.

ET bene juſtus, qui non ſuam, ſed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipſe corpóreæ vínculis fragilitátis abſolvi, ſed expectans vidére promiſſum: ſciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. Et accépit eum in mánibus ſuis, & benedixit Deum, & dixit: Nunc, Dómine, dimítte ſervum tuum in pace. Vide juſtum velut corpóreæ cárcere mòlis inclúſum, velle diſſolvi. Diſſolvi enim multò mélius eſt. Sed qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jeruſalem, expectet Chriſtum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur velut quibuſdam fídei ſuæ bráchiis, opéribus ſuis; tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam.

℟. Cùm indúcerent púerum Jeſum parentes ejus, ut fácerent ſecundùm conſuetúdinem legis pro eo, Símeon * Accépit eum in ulnas ſuas. ℣. Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, Dómine, & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum. * Accépit. *Luc. 2. Pſ. 20.*

Lectio ix.

VIdes úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúſam, & prophetíam incrédulis negátam eſſe, non juſtis. Ecce & Símeon prophétat in ruínam & reſurrectiónem multórũ veniſſe Dóminum Jeſum Chriſtum; ut juſtórum iniquorumque mérita diſcernat, & pro noſtrórum qualitáte factórum, judex verus & juſtus aut ſupplícia decernat, aut præmia.

℟. Benedixit Deum Símeon, & dixit: * Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, ſecundùm verbum tuum in pace; † Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. ℣. Expectans expectávi Dóminum, & intendit mihi; & exaudívit preces meas, & immíſit in os meum cánticum novum: * Nunc. Glória Patri. † Quia. *Luc. 2. Pſ. 39.* Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus & laudábilis in civitáte Dei noſtri, ℟. In monte ſancto ejus. *Pſ. 47.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. a. ERat pater Jeſu & mater mirantes ſuper his quæ dicebantur de illo. *Luc.* 2.

Ant. 3. à. Benedixit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce póſitus eſt hic in ruínam, & in reſurrectiónem multórum in Iſrael. *Luc.* 2.

Ant. 4. E. Póſitus eſt in ſignum cui contradicétur, (& tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius) ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Erat Anna.

Canticum. Sophon. 3.

LAuda, fília Sion; júbila, Iſrael: * lætáre, & exúlta in omni corde, fília Jeruſálem.

Abſtulit Dóminus judícium tuum, * avertit inimícos tuos:

Rex Iſrael Dóminus in médio tui, * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jeruſalem: Noli timére; * Sion, non diſſolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tui, fortis; * ipſe ſalvábit:

Gaudébit ſuper te in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, * exultábit ſuper te in laude.

Ant. Erat Anna propheтíſſa, vídua ad annos octogínta quátuor; & hæc, ipsâ horâ ſupervéniens, confitebátur Dómino. *Luc.* 2.

Ant. 6. C. Loquebátur de Jeſu ómnibus qui expectábant redemptiónem Iſrael. *Luc.* 2.

Capitulum. Coloſſ. 1.

MYſtérium quod abſcónditum fuit à ſéculis & generatiónibus, nunc manifeſtátū eſt ſanctis ejus, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ ſacramenti hujus.

Hymnus.

QUi ſacris hódie ſíſtitur aris,
Stat ſignum pópulis ómnibus Infans,
Idem Judáicæ glória gentis,
Et toti nova lux áddita mundo.

Plauſus inſólitos audit uterque,
Miraturque parens: vota faventûm
Votis excípiunt, & ſua lætis
Gratantûm omínibus gáudia miſcent.

Afflátæ ſúbitò Númine mentes
Vix ſeſe cápiunt: ſpeſque ſalútis
Hac inclúſa tenùs corde ſub imo,
Ipſis jam mánibus prenſa tenétur.

Quem vidére procul mente Prophétæ,
Nunc te das óculis, Chriſte, fruendum:
Mox idem féries, ora reſolvens,
Dictis attónitas grándibus aures.

Si noſtris modò te ſénſibus auferſ,
Horum firma fides ſúppleat uſum;
Hác te, Chriſte, manu tángere fas eſt:
In templis réſides nunc quoque noſtris.
Æterno ſit honor lauſque Parenti:
Qui placáre paras víctima Patrem,
Æquális tibi ſit glória, Nate:
Ambórum ſímilis laus ſit Amóri. Amen.

℣. Annúntient in Sion nomen Dómini, ℟. Et laudem ejus in Jerúſalem. *Pſ.* 101.

Ad Benedíctus. *Ant.* 2. D. Ut perfecérunt pater Jeſu & mater ómnia ſecundùm legem Dómini, reverſi ſunt in Galilæam in civitátem ſuam Názareth. *Luc.* 2.

Oratio.

Omnípotens ſempiterne Deus, majeſtátem tuã ſúpplices exorámus: ut ſicut unigénitus Fílius tuus hodiernà die cum noſtræ carnis ſubſtántiâ in templo eſt præſentátus, ita nos fácias purificátis tibi méntibus præſentári; Per eumdem.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. 2. Erat.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex Concílio Mexicáno.

Part. 3. *Statutorum. C.* 6.

Omnes ſolemni Purificatiónis beátæ Maríæ Proceſſióni interventúros hortátur in Dómino ſancta Synodus, ut ſínguli, céreis accenſis, cum devotiónis fervóre & ſpíritûs elevatióne, quæ & ipſórum ſtatum, & illum actum déceat, procédant.

AD TERTIAM.

Ant. 3. à. Benedixit.

Capitulum. Iſaiæ 8.

Dominum exercítuum ipſum ſanctificáte: ipſe pavor veſter, & ipſe terror veſter, & erit vobis in ſanctificatiónem; in lápidem autem offenſiónis, & in petram ſcándali duábus dómibus Iſrael, in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúſalem.

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt * Factus eſt in caput ánguli, * Allelúia, allelúia. Lápidem. ℣. A Dómino factum eſt iſtud; * & eſt mirábile in óculis noſtris, * Allelúia. [*Temp. Septuag. omiſſo* Allelúia. *reſumptio fit ad primum aſteriſcum* *; *&* *ſic ad Sextam & Nonam.*] Glória Patri. Lápidem. *Pſ.* 117.

℣. Benedicentes ei hereditábunt terram, ℟. Maledicentes autem ei diſperíbunt. *Pſ.* 36.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Póſitus eſt.

Capitulum. Iſ. 42.

DOminus ſicut fortis egrediétur, ſicut vir prælíátor ſuſcitábit zelum: vociferábitur, & clamábit; ſuper inimícos ſuos confortábitur.

℞. *br.* Sagittæ tuæ acútæ, * Pópuli ſub te cadent, * Allelúia, allelúia. Sagittæ tuæ. ℣. In corda * inimicórum regis, * Allelúia. Glória. Sagittæ. *Pſ.* 44.

℣. Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; ℞. Conquaſſábit cápita in terra multórum. *Pſ.* 109.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Loquebátur.

Capitulum. Iſaiæ. 12.

CAntáte Dómino, quóniam magnífice fecit. Annuntiáte hoc in univérſa terra. Exulta & lauda, habitátio Sion; quia magnus in médio tui Sanctus Iſraël.

℞. *br.* Vidérunt * Ingreſſus tuos, Deus, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingreſſus Dei mei, * Regis mei qui eſt in ſancto, * Allelúia. Glória. Vidérunt. *Pſ.* 67.

℣. Dicant nunc qui timent Dóminum; ℞. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 117.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Officio parvo.

Ant. 4. E. IN Chriſto Jeſu inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Coloſſ.* 2.

Ant. 5. C. De plenitúdine ejus nos omnes accépimus, & grátiam pro grátia. *Joan.* 1.

Ant. 1. D. Lex per Móyſen data eſt, grátia & véritas per Jeſum Chriſtum facta eſt. *Joan.* 1.

Ant. 6. F. Finis legis Chriſtus ad juſtítiam omni credenti; omnis qui credit in illum, non confundétur. *Rom.* 10.

Ant. 8. G. Lex pedagógus noſter fuit in Chriſto, ut ex fide juſtificémur. *Gal.* 3.

Capitulum. Hebr. 8.

CUm eſſent qui offerrent ſecundùm legem múnera, nunc Chriſtus mélius ſortítus eſt miniſtérium, quantò & melióris teſtamenti mediátor eſt, quod in melióribus repromiſſiónibus ſancítum eſt.

Hymnus.

STupéte, gentes: fit Deus hóſtia;
Se ſponte legi Légifer óbligat:
Orbis Redemptor nunc redemptus;
Seque piat ſine labe mater.
De more matrum, Virgo puérpera
Templo ſtatútos abſtinuit dies:
Intráre ſanctum quid parabas
Facta Dei prius ipſa templum?
Ará ſub unâ ſe fovet hóſtia
Triplex; honórem virgíneum immolat

Virgo ſacerdos, parva mollis
Membra puer, ſeniorque vitam.
Eheu! quot enſes transádigent tuum
Pectus! quot altis nata dolóribus,
O Virgo! quem geſtas, cruentam
Imbuet hic ſacer Agnus aram.
Chriſtus futúro, corpus adhuc tener,
Prælúdit inſons víctima fúneri:
Creſcet; profúſo vir cruóre,
Omne ſcelus móriens piábit.
Sit ſumma Patri, ſúmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Protector noſter, áſpice, Deus; ℟. Et réſpice in fáciem Chriſti tui. *Pſ.* 83.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Chriſtus diléxit nos & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiã Deo in odórem ſuavitátis. *Epheſ.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, 514.

Si non ſit Sabbatum, ſit commem. ſancti Blaſii, Epiſcopi & Martyris, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo ſperávi, *ut in Communi*, vij.

Oratio. Omnípotens ſempiterne Deus, xj.

Si ſit Sabbatum, ſit tantùm commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Cætera ut herì, 507.

DIE III.

In Feſto

SANCTI BLASII,

Epiſcopi & Martyris.

Simplex

Omnia de Communi unius Martyris.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente, è tribus ſiunt duæ.

AD LAUDES, ſiunt Commemorationes communes & Suffragia Sanctorum.

Lectio iij.

Bláſius, Epíſcopus Sebaſténus in Arménia, pro Chriſto martyr occúbuit. Illíus cultum apud orientáles Ecclésias celebérrimum jam ab antíquis tempóribus fuiſſe patet ex vetuſtíſſimis eórum menológiis. Non minùs célebris fuit per omnes Occidentis & máximè Galliárum Ecclésia ſancti Bláſii memória, pópulis úndique ad ejus patrocínium confugiéntibus, ex eo máximè témpore quo ſancti Mártyris relíquiæ huc illuc per Itáliam & Gálliam váriè tranſlátæ ſunt. Extant in agro Bleſenſi non pauca ſub ejus nómine Oratória dicáta.

Oratio. Omnípotens ſempiterne Deus. xj.

VESPERÆ Feriales, à Capitulo de Sequenti.

DIE IV.
In Feſto
SANCTI AVENTINI,
Epiſcopi. *Semiduplex.*
Lectio ij.

AVentínus, Eccléſiæ Carnutenſis Archidiáconus, doctrínâ & pietáte florébat, regnante Clodovæo primo. Nam loco ſancti Sollemnis, qui vitandi causâ múneris Epiſcopális ad quod erat aſſumptus, fúgerat in ſolitúdinem, ibíque delitéſcébat; in Epíſcopum Carnutenſem electus & ordinátus fuit. Sed Sollemni tandem detecto, & ad urbem reducto, óneri ſimul & honóri lubenter ceſſit. Ne tamen in tanto viro vácua remanéret ordinatiónis grátia, partes illas quas Dunenſis ager cóntinet, à beáto Sollemni regendas ſuſcépit, & Caſtrodúni ſedem fixit. Quin, eo defuncto, Aventínus poſt annum quingentéſimũ nonum Eccléſiam Carnutenſem adminiſtrávit: nam in Concíliis quibus tunc intérfuit, ac præſertim in Aurelianenſi, anno quingentéſimo undécimo, ut Carnutenſis Epíſcopus ſubſcripſit. Obiit circa annum quingentéſimum vigéſimum octávum, & Caſtrodúni ſepultus, ibi magnâ pópuli frequéntiâ celebrátur. Poſt annos quadraginta Promótus quidam pro Dunenſi Epíſcopo ſe geſſit; ſed in Concílio quarto Pariſienſi, anno quingentéſimo ſeptuagéſimo tértio, urgente Pápolo Carnutenſi Epiſcopo, repreſſus fuit.

Sermo ſancti Máximi Epíſcopi.
Hom. 49. quæ eſt 2. de ſancto Euſeb. Vercell.
Lectio iij.

AD ſancti Patris noſtri, cujus hódie feſta celebrámus, laudes addidiſſe áliquid, decerpſiſſe eſt: Síquidem virtútum ejus grátia non ſermónibus exponenda eſt, ſed opéribus comprobanda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória patris eſt fílius ſápiens; quantæ hujus ſunt glóriæ, qui ſanctórum filiórum ſapiéntiâ & devotióne lætátur? Quidquid ígitur in hac ſancta plebe poteſt eſſe virtútis & grátiæ, de hoc quaſi quodam fonte lucidíſſimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia caſtitátis pollébat vigóre, quia abſtinéntiæ gloriabátur angúſtiis, quia blandimentis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum: quia Pontíficis adminiſtratióne fulgébat, plures è diſcípulis relíquit ſui ſacerdótii ſucceſſóres.

Oratio, Da Eccléſiæ. xxij.

VESPERÆ à Capitulo de ſancta Agatha, ut in Communi Virginum, xliij. *Orat.* Indulgéntiam. xlvij.

Fit commem. ſancti Aventini, Ant Sacerdótes. ℣. Salvum. xxiv. *Oratio*, Da Eccléſiæ tuæ. xxij.

DIE V.

In Feſto

SANCTÆ AGATHÆ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

AGatha virgo, quam Panormitáni & Catinenſes civem ſuam fuiſſe contendunt, glorióſi martyrii corónam ſub Décio imperatóre conſecúta eſt. Carmen ſcripſit de ea ſanctus Dámaſus Papa, qui toto ferè ſéculo quarto vixit. Quo in cármine vírginem exímiam canit génere claram, elegantem ſpécie, móribus elegantiórem & fide, terréna próſpera nihil reputaſſe, ut Dei juſſis obtemperáret: aitque illam trúcibus fortiórem viris, membra ſua flagris expoſuiſſe, acerbum mamillæ tortæ dolórem válido péctore toleraſſe; cùmque à beáto Petro recreáta in cárcere fuiſſet, lætiórem inde ac magis flagrantem, ad flagella cuncta alácriter cucurriſſe. Addit ſanctus Póntifex beátæ Mártyris ope ſervátam ab igne fuiſſe ethnicórum turbam. Légitur in Actis ejus pagános anno verténte à martyrio ſanctæ vírginis, confugiſſe ad ejus túmulum, & velo quo tumulus obtegebátur oppóſito, ignem repreſſiſſe, qui ab Æthna monte exundábat. Catínæ velum illud aſſervári créditur: moſque ſolemnis ac pius civitátis eſt, ubi Æthna mons ignes évomit, flammis erumpéntibus id velum objícere, quo non ſemel ſedátæ leguntur.

Lectio iij.

BAſilicam Romæ in honórem beátæ Agathæ extruxit circa annum quingentéſimum Symmachus Papa: éaque ſtabat adhuc undécimo ſéculo. Stat etiamnum in eádem urbe Eccléſia, quæ violáta ab Ariánis, poſtquam clauſa annis nonnullis remanſiſſet, purgáta à ſancto Gregório magno, & in fide cathólica, ut ipſe lóquitur, introductis illuc beáti Sebaſtiáni & ſanctæ Agathæ relíquiis, dedicáta fuit.

Oratio, Indulgéntiam. xlvij.

AD VESP. *fit commem. S. Vedaſti, Epiſcopi, Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xix.

Oratio, Dírige. xxij.

DIE VI.

In Feſto

SANCTI VEDASTI, Epiſcopi. *Simplex.*

Lectio iij.

VEdaſtus, relictis ab adoleſcéntia paréntibus & prædiis ampliſſimis, ſolitáriam Tulli Leucórum vitam ducébat, cùm Clodovæus, devictis Germánis, Remos ad beátum Remígium baptizandus véniens, eum cómitem aſcívit, ut in itínere fidei rudiméntis ab ipſo imbuerétur. Remis aliquándiu commorátus, atque à Remígio Atrébatum Epiſcopus factus, multos éthnicos Chriſto acquiſívit. Eccléſias erexit, in quibus conſtítuit Pre-

byteros & Diáconos. In páuperes liberális fuit, divítibus affábilis, quos ut ſuáviùs ad Chriſtum alliceret, ab eórum étiam convíviis non abſtínuit. Exactis in pontificátu annis quadraginta, febre correptus, & ſacro córporis & ſánguinis Chriſti viático confirmátus, clárus miráculis ánimam Deo réddidit. *Oratio*, Dirige. xxij.

DIE VIII.

In Feſto

SANCTI STEPHANI, Abbatis *Simplex*.

Pridie AD VESP. Ant. Egrédere. ℣. Potens, xxxj. *Oratio*, Da, nobis, quæſumus, Dómine, xxxiv.

Lectio iij.

STéphanus, Thigerni, apud Arvernos nóbili génere natus, anno ætátis ſuæ duodécimo à patre ductus eſt in Itáliam, límina Apoſtolórum, aliaque ſacra urbis loca veneratúrus. Regrédiens in pátriam, morbo detentus, Beneventi remanſit apud Milónem Epíſcopum, ſub cujus diſciplínâ multùm in ſacris lítteris & bonis móribus per duódecim annos profécit. In pátriam redux, cùm relictas ſibi à defunctis paréntibus copióſas opes in páuperes erogaſſet, tandem ſeceſſit in deſertum Lemovicenſis agri locú, Murétum nómine; in quo, probante Gregório ſéptimo, cui notus erat, novi Ordinis fundamenta jecit. Hujus póſtea ſub Grandimonti título plures, ſéculi contemptu, vitæ aſperitáte, ſolitúdinis amóre, illuſtres famíliæ per Gállias propagátæ ſunt, étiam in agro Bleſenſi prope Cambórium, in quibus à beáto viro trádita reguláris obſervántia plúrimùm flóruit. In eo tanta fuit humílitas, ut ſacerdótio ſe indignum ratus, Diaconátûs tantùm officio functus fúerit. Per quinquaginta ferè annos jejúniis, aſsíduis oratiónibus, aliiſque córporis afflictatiónibus attrítus, Muréti ánimam Deo réddidit, die octávo Februárii, anno ſupra milléſimum centéſimo vigéſimo quarto. Quinto poſt menſe corpus ejus Grandimontum inde tranſlátum eſt, ubi multis miráculis effulſit.

AD LAUDES, Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. *Oratio*, Da nobis, quæſumus Dómine, xxxiv.

VESPERÆ de Pſalterio, à Capitulo de ſancta Apollonia, Virgine & Martyre, ut in Communi, xliij. *Oratio*, Deus, qui inter cétera. xlvij.

DIE IX.

In Feſto

S. APOLLONIÆ, Virginis & Martyris. *Simplex*.

Ex Epíſtola ſancti Dionyſii Alexandríni, ad Fábium Antiochénum.

Euſ. Hiſt. Lib. 6. Cap. 41.

Lectio iij.

NEquáquam ex Décii Imperatóris edicto perſecútio apud nos cœpta eſt,

ſed integro anno antevénte-rat. Nam infauſtus quidam vates ac poéta commóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur ſtimuláti, hanc ſolam pietátem cultumque dæmonum ſuórum exiſtimábant, ſi cædibus adversùs noſtros ſævírent. Itaque admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidem ejus percutientes, cunctos ei dentes excuſſérunt. Accenſo autem extra urbem rogo, minabantur vivam ſe illam combuſtúros, niſi unà cum ipſis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári pauliſper viſa, atque interim dimiſſa, celériter in ignem insíliit & conflagrávit.

VESPERÆ de Pſalterio, à Capitulo de ſancta Scholaſtica, ut in Communi Virginum, xliij. *Orat.* Omnípotens. xlviij.

Die x.

In Feſto S. SCHOLASTICÆ, Virginis. *Simplex.*

Lectio iij.

SCholáſtica Benedicti Abbátis ſoror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre conſuéverat, ut ejus ſacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jánuam in poſſeſſióne monaſtérii deſcendébat. Quâdam verò die, cùm diútiùs eum apud ſe retinére vellet, & ille non acquiéſceret, inſertas dígitis manus ad oratiónem ſuper menſam póſuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tantaque ſúbitò tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non poſſet. Sicque factum eſt ut totam noctem pervígilem in ſpirituáli colóquio tranſígerent. Hinc reverſus ad cellam Benedictus, poſt tríduum elevátis óculis, vidit ejuſdem ſoróris ſuæ ánimam in columbæ ſpécie cœli ſecréta penetráre. Qui ex hac viſióne óbitum ejus intélligens, próximos fratres miſit qui corpus ejus ad monaſtérium ſuum deferrent, & in ſepulcro quod ſibi paráverat, pónerent.

Orat. Omnípotens. xlviij.

Die xviii.

In Feſto S. SIMEONIS, EPISCOPI Hieroſolymitani, & Mart. *Simplex.*

Ex libro quinto Commentariórum ſancti Hegeſippi Hiſtoriógraphi.

Euſ. Hiſt. L. 3. Lectio iij.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, calúmniam paſſus ab hæréticis, accusátus eſt coram Attico conſulári; & per plúrimos dies excruciátus, martyr effectus eſt; ita ut omnes ſupra modum admirarentur, & ipſe quoque Conſuláris, quómodo is qui centum viginti annos attígerat, tália

pertuliſſet. Tandem verò ſenténtiâ júdicis cruci affixus eſt. Ad hæc uſque témpora Eccléſia virgo pura & incorrupta permanſit, in obſcúro adhuc receſſu delitescéntibus quicumque rectam ſalutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Poſtquam autem ſacer Apoſtolórum chorus vário mortis génere extinctus eſt, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipſam ſapiéntiam ſuis áuribus auſcultáre meruerant, tunc demum exorta eſt ímpii erróris conſpirátio, nullo vidélicet ámpliùs ex Apóſtolis ſupérſtite.

Orat. Omnípotens. xj.

DIE XXII.

In Feſto

PONTIFICATUS, ſeu

CATHEDRÆ S. PETRI,

Quâ primùm Antiochiæ ſedit.

Semiduplex.

Omnia ut in Cathedra ſancti Petri Romæ, die xviij. *Januarii, additis quæ ſequuntur.*

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus una.

Ex Epíſtola ſancti Innocéntii Papæ, ad Alexandrum Epíſcopum Antiochénum.

Epiſt. 18. *Lectio ij.*

REvolventes autoritátem Nicænæ Synodi, quæ una ómnium per orbem terrárum éxplicat mentem ſacerdótum, de Antiochéna Eccléſia, ſuper Diœcéſim ſuam, non ſuper áliquam provínciam recognóſcimus conſtitútam. Unde advértimus, non tam pro civitátis magnificéntiâ hoc eídem attributum, quàm quòd prima primi Apóſtoli ſedes eſſe monſtrétur; ubi & nomen accépit relígio Chriſtiána, & quæ conventum Apoſtolórum apud ſe fieri celebérrimum méruit, quæque urbis Romæ ſedi non céderet, niſi quod illa in tránſitu méruit, iſta ſuſceptum apud ſe conſummatumque gaudet.

Ex Epíſtola ſancti Gregórii Papæ, ad Eulógium Epíſcopum Alexandrínum.

Lib. 6. Reg. indict. 17. *Epiſt.* 37. *Lectio iij.*

QUis néſciat ſanctam Eccléſiam in Apoſtolórum príncipis ſoliditáte firmátam, qui firmitátem mentis traxit in nómine, ut Petrus à petra vocarétur, cui Veritátis voce dícitur, Tibi dabo claves regni cœlórum; cui rurſus dícitur, Et tu áliquando converſus, confirma fratres tuos; iterumque, Simon Joannis, amas me? paſce oves meas. Itaque cùm multi ſint Apóſtoli, pro ipſo tamen principátu ſola Apoſtolórum príncipis ſedes in autoritáte convâluit, quæ in tribus locis uníus eſt. Ipſe enim ſublimávit ſedem in quâ étiam quiéſcere & præſentem vitam finíre dignátus eſt. Ipſe decorávit ſedem, in qua Evangeliſtam

diſcípulum miſit. Ipſe firmávit ſedem, in qua ſeptem annis, quamvis diſceſſúrus, ſedit.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro, collátis clávibus regni cœleſtis, ligandi atque ſolvendi pontificium tradidiſti: concéde, ut interceſſiónis ejus auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD II. VESP. ad Magníficat. *Ant.* 6. C. Docuérunt turbam multam, ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ, diſcípuli, Chriſtiáni. *Act.* 11.

DIE XXIII.

SANCTI MEDRALDI, Abbatis,

Commemoratio.

Omnia de Comm. Abbatum, xxx. *Oratio,* Da nobis, quæſumus, Dómine, xxxiv.

Lectio iij.

MEdraldus in pago Oximenſi circa finem ſéptimi ſéculi cláruit inter ſancti Ebrulphi Abbátis diſcípulos. Hic nempe, conſtructo in ſylva Uticenſi cœnóbio, ad converſiónem morum plúrimos traxit, qui prædia, domos & poſſeſſiónes ſuas ipſi tradébant, enixè rogantes ut monaſtéria ſibi conſtrúeret, ac religióſæ vitæ órdinem præſcriberet. Horum votis acquieſcens Ebrulphus, quíndecim quà virórum, quà mulíerum cóndidit monaſtéria, quibus probatíſſimæ vitæ viros præfécit, atque inter álios Medraldum, cujus ſánctitas commendátur in antíquo Sagienſi Martyrológio, & depoſítio ſéptimo Calendas Mártii aſſignátur. Ab Ebrulpho inſtitútæ famíliæ, témpore incurſiónis Normánnicæ, cum ædifíciis omníno deſtructæ ſunt, uno ſuperſtite Uticenſi monaſtério, quod nunc ſancti Ebrulphi dícitur. Plúrimæ vero ſanctórum relíquiæ ante cladem illam ſublátæ, Vindócinum allátæ ſunt, inter quas hodiéque celebrátur corpus ſancti Medraldi Abbátis, quod anno milléſimo ducenteſimo octogéſimo octávo à Canónicis ſancti Geórgii coram Joanne Cómite Vindocinenſi & ejus frátribus recluſâ thecâ, inventum eſt cum magna parte veſtimentórum, in quibus recéperat ſepultúram.

DIE XXIV.

[*In anno Biſſextili, die* xxv.]

In Feſto

S. MATTHIÆ, APOST.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, additis quæ ſequuntur.

Pridie ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Oportet ex his viris qui nobiſcum ſunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jeſus, teſtem reſurrectiónis ejus nobiſcum fieri unum ex iſtis. *Act.* 1.

Oratio, ut infra ad Laudes.

. NOCT. Lectiones de
ra occurrente.
II. NOCTURNO.
ctibus Apoſtolórum.
io iv. Cap. 1.
iébus illis, exurgens
trus in médio fra-
m, dixit: (erat au-
rba hóminum ſimul
ntum viginti) Viri
, oportet impléri
ram quam prædixit
s ſanctus per os Da-
le Juda qui fuit dux
qui comprehendé-
ſum, qui connume-
rat in nobis, & ſor-
t ſortem miniſtérii
Et hic quidem poſſé-
um de mercéde ini-
s, & ſuſpenſus cré-
édius; & diffúſa ſunt
víſcera ejus. Et no-
ctum eſt ómnibus ha-
bus Jerúſalem; ita
llarétur ager ille lin-
rum, Hacéldama,
t, Ager ſánguinis.
m eſt enim in libro
rum: Fiat com-
o eórum deſerta, &
qui inhábitet in ea,
opátum ejus accípiat
Oportet ergo ex his
i nobiſcum ſunt con-
in omni témpore
rávit & exívit inter
óminus Jeſus, incí
baptíſmate Joannis
n diem quá aſſúmptus
obis, teſtem reſur-
is ejus nobiſcum fíeri
x iſtis. Et ſtatuérunt
Joſeph, qui vocabá-
ſabas, qui cognomi-
nátus eſt Juſtus; & Mat-
thíam. Et orantes dixérunt:
Tu, Dómine, qui corda
noſti ómnium, oſtende
quem elégeris ex his duó-
bus unum, accípere locum
miniſtérii hujus, & apoſto-
látûs, de quo prævaricátus
eſt Judas, ut abíret in locum
ſuum. Et dedérunt ſortes
eis: & cécidit ſors ſuper
Matthíam, & annumerátus
eſt cum úndecim Apóſto-
lis.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Actus Apoſtolórum.

Hom. 3. Lectio v.

IN diébus illis, exurgens Petrus. Tamquam férvidus, & tamquam is cui à Chriſto grex commiſſus fúerat, & tamquam chori princeps, ubíque primus íncipit loqui. Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram. Illud consídera quòd Petrus agit ómnia ex commúni ſenténtia, nihil ex autoritáte, nihil cum império. Oportet ígitur ex viris nobiſcum congregátis in omni témpore. Quamobrem commúnicat hoc negótium cum illis? ne delaberentur in contentiónem: nam ſi his ipſis hoc áccidit, multò magis accidiſſet illis. Proptérea ait: Viri fratres, oportet elígere è nobis. Multitúdini permittit judícium: ſimul eos qui eligebantur reddens venerandos; & ſeipſum líberans ab ódio ceterórum. Ex quibus autem

facienda ſit eléctio, ipſe interpretátur dicens: Ex viris nobiſcum congregátis in omni témpore: étenim ſi dixiſſet, Modeſtos oportet adeſſe, céteros affeciſſet contuméliá. Et ſtatuérunt duos; Joſeph, qui vocabátur Bárſabas, qui cognominátus eſt Juſtus; & Matthíam. Quare non multos? ne major fieret animórum dejéctio, neve res in multos diſtraherétur.

Lectio vj.

ET verò omnes commúniter precantur, dicentes: Tu, Dómine, qui noſti corda ómnium, oſtende. Tu, inquiunt; non nos. Aptè córdium cognitórem appellant: hinc enim eléctio erat facienda, non ab exterióribus. Neque dixérunt, Elige; ſed, Oſtende electum, hoc eſt, quem tu elegiſti; ſcientes ómnia præfiníta eſſe à Deo. Et dedérunt eis ſortes. Nondum judicábant ſe eſſe idóneos ut rem ipſi ſibi permítterent. Ideóque cúpiunt áliquo ſigno edocéri. Alióqui ſi illic ubi nec erat precátio, neque viri probi, tantùm váluit ſors eò quòd recto ánimo fíeret ſuper Jona; multò magis hic explévit chorum, ac perfécit órdinem. Nec alter ille dóluit; non enim celaſſent Apóſtoli próprios defectus, qui de ipſis primóribus non vériti ſunt dícere, quòd álibi commóti fúerint indignatióne; idque non ſemel, ſed ſæpiùs. Hos ígitur & nos imitémur. Non jam ómnibus loquor, ſed his tantùm qui principátum affectant. Si credis Dei eſſe electiónem, ne indignéris; illi enim indignáris, & irritáris adversùs illum. Ille eſt qui elégit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Reſpondens Petrus, dixit Jeſu: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 86.

SEdébitis, inquit Chriſtus, ſuper duódecim ſedes. Si duódecim ſellæ ibi ſunt, non eſt ubi ſédeat tértius décimus Paulus Apóſtolus, & non erit quómodo júdicet: & ipſe ſe judicatúrum dixit, non hómines tantùm, ſed & Angelos. Reſpondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi ſedébis? Duódecim ſedes, dixit Dóminus, duódecim Apóſtolis; unus cécidit Judas, in locum ipſíus ſanctus Matthías ordinátus eſt: implétus eſt duodenárius númerus ſédium. Duódecim ergo ſedes quid ſibi velint, videámus. Sacramentum eſt cujuſdam univerſitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Eccléſia. Et ideo, quia úndique venítur ad jú-

ndum, duódecim ſedes
: ; ſicut quia úndique in-
ur in civitátem Jeruſa-
, duódecim portæ ſunt.
In Joan. Tract. 24.

Lectio viij.

It Dóminus : Nonne
vos duódecim elégi, &
s ex vobis diábolus eſt ?
eligitur & diábolus, &
lectis eſt diábolus? electi
unde ſolent dici. An ele-
 eſt & iſte de quo no-
e & neſciente magnum
uid boni fíeret? Hoc pró-
m Dei, contrárium iní-
. Bonis Dei male útitur
lus ; contrà, malis hómi-
n malórum bene útitur
us. Et quid tam bonum,
m unus Deus ? quanto
o ille mélior, tanto mé-
 útitur & malis noſtris.
id Judá pejus ? ſed malo
 benè uſus eſt Dóminus :
li ſe pértulit, ut redíme-
nos. Ecce malum Judæ
onum converſum eſt.

Poſt pauca, Lectio ix.

Oteſt & ſic intélligi quod
ait, Duódecim elégi ;
a ſacrátus eſt númerus.
n enim quia périit inde
unus, ídeo illíus númeri
honor demptus eſt : nam
in locum pereuntis álius
ſubrogátus eſt. Manſit nú-
merus conſecrátus númerus
duodenárius : quia per uni-
verſum mundum, hoc eſt,
per quátuor cárdines mundi
Trinitátem fúerant annun-
ciatúri ; ídeo ter quaterni.
Se ergo exterminávit Ju-
das ; non duodenárium nú-
merum violávit. Ipſe deſé-
ruit præceptórem ; Deus illi
appóſuit ſucceſſórem.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E.
Tu, Dómine, qui corda
noſti ómnium, oſtende
quem elégeris accípere lo-
cum miniſtérii hujus. *Act.* 1.

Oratio.

Deus, qui beátum Mat-
thíam Apoſtolórum
tuórum collégio ſociaſti :
tríbue, quæſumus, ut ejus
interventióne, tuæ circa
nos pietátis ſemper víſcera
ſentiámus ; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F.
Dedérunt ſortes eis, & cé-
cidit ſors ſuper Matthíam ;
& annumerátus eſt cum ún-
decim Apóſtolis. *Act.* 1.

FESTA MARTII.

Die I.

Ancti Albini,
Epiſcopi.

Commemoratio.

Lectio iij.

Albínus, Venétiæ in A-
remóricis claro génere
us, relictis à púero pa-
réntibus, in Cincillacenſe
monaſtérium ingreſſus eſt.
Anno ætátis trigéſimo quin-
to Abbas creátus, singulári
vigilántiá cœnóbium admi-
niſtrávit annis quinque &
viginti. Unde invítus ad cá-
thedram Andegavenſem

facienda ſit eléctio, ipſe intérpretátur dicens: Ex viris nobiſcum congregátis in omni témpore: étenim ſi dixiſſet, Modeſtos oportet adeſſe, céteros affeciſſet contuméliá. Et ſtatuérunt duos; Joſeph, qui vocabátur Bárſabas, qui cognominátus eſt Juſtus; & Matthíam. Quare non multos? ne major fíeret animórum dejéctio, neve res in multos diſtraherétur.

Lectio vj.

ET veró omnes commúniter precantur, dicentes: Tu, Dómine, qui noſti corda ómnium, oſtende. Tu, inquiunt; non nos. Aptè córdium cognitórem appellant: hinc enim eléctio erat facienda, non ab exterióribus. Neque dixérunt, Elige; ſed, Oſtende electum, hoc eſt, quem tu elegiſti; ſcientes ómnia præfiníta eſſe à Deo. Et dedérunt eis ſortes. Nondum judicábant ſe eſſe idóneos ut rem ipſi ſibi permítterent. Ideóque cúpiunt áliquo ſigno edocéri. Alióqui ſi illic ubi nec erat precátio, neque viri probi, tantùm váluit ſors eò quòd recto ánimo fíeret ſuper Jona; multò magis hic explévit chorum, ac perfécit órdinem. Nec alter ille dóluit; non enim celaſſent Apóſtoli próprios defectus, qui de ipſis primóribus non vériti ſunt dícere, quòd álibi commóti fúerint indignatióne: idque non ſemel, ſed ſæpiùs. Hos ígitur & nos imitémur. Non jam ómnibus loquor, ſed his tantùm qui principátum affectant. Si credis Dei eſſe electiónem, ne indignéris; illí enim indignáris, & irritáris advérsùs illum. Ille eſt qui elégit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Reſpondens Petrus, dixit Jeſu: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 86.

SEdébitis, inquit Chriſtus, ſuper duódecim ſedes. Si duódecim ſellæ ibi ſunt, non eſt ubi ſédeat tértius décimus Paulus Apóſtolus, & non erit quómodo júdicet: & ipſe ſe judicatúrum dixit, non hómines tantùm, ſed & Angelos. Reſpondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi ſedébis? Duódecim ſedes, dixit Dóminus, duódecim Apóſtolis; unus cécidit Judas, in locum ipsíus ſanctus Matthías ordinátus eſt: implétus eſt duodenárius númerus ſédium. Duódecim ergo ſedes quid ſibi velint, videámus. Sacramentum eſt cujuſdam univerſitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Eccléſia. Et ídeo, quia úndique venítur ad ju-

ındum, duódecim ſedes unus, ídeo illíus númeri
t; ſicut quia úndique in- honor demptus eſt: nam
ur in civitátem Jeruſa- in locum pereuntis álius
ı, duódecim portæ ſunt. ſubrogátus eſt. Manſit nú-
In Joan. Tract. 24. merus conſecrátus númerus
Lectio viij. duodenárius: quia per uni-
it Dóminus: Nonne verſum mundum, hoc eſt,
vos duódecim elégi, & per quátuor cárdines mundi
s ex vobis diábolus eſt? Trinitátem fúerant annun-
elígitur & diábolus, & ciatúri; ídeo ter quaterni.
lectis eſt diábolus? electi Se ergo exterminávit Ju-
aude ſolent dici. An ele- das; non duodenárium nú-
s eſt & iſte de quo no- merum violávit. Ipſe deſé-
te & neſciente magnum ruit præceptórem; Deus illi
uid boni fíeret? Hoc pró- appóſuit ſucceſſórem.
ım Dei, contrárium inſí- *Ad* Benedictus. *Ant.* 4. E.
s. Bonis Dei male útitur Tu, Dómine, qui corda
lus; contrà, malis hómi- noſti ómnium, oſtende
n malórum bene útitur quem elégeris accípere lo-
ıus. Et quid tam bonum, cum miniſtérii hujus. *Act.* 1.
m unus Deus? quantò *Oratio.*
o ille mélior, tantò mé- DEus, qui beátum Mat-
ı útitur & malis noſtris. thíam Apoſtolórum
id Judá pejus? ſed malo tuórum collégio ſociaſti:
s benè uſus eſt Dóminus: tríbue, quæſumus, ut ejus
li ſe pértulit, ut redíme- interventióne, tuæ circa
nos. Ecce malum Judæ nos pietátis ſemper víſcera
onum converſum eſt. ſentiámus; Per.
Poſt pauca, Lectio ix. *Ad* Magníficat, *Ant.* 6. F.
Oteſt & ſic intélligi quod Dedérunt ſortes eis, & cé-
ait, Duódecim elégi; cidit ſors ſuper Matthíam;
a ſacrátus eſt númerus. & annumerátus eſt cum ún-
ıa enim quia périit inde decim Apóſtolis. *Act.* 1.

FESTA MARTII.

DIE I.
ANCTI ALBINI,
Epiſcopi.
Commemoratio.
Lectio iij.

Lbínus, Venétiæ in A-
remóricis claro génere
us, relíctis à púero pa- réntibus, in Cincillacenſe
monaſtérium ingreſſus eſt.
Anno ætátis trigéſimo-quin-
to Abbas creátus, ſinguléri
vigilántiá cœnóbium admi-
niſtrávit annis quinque &
viginti. Unde invítus ad cá-
thedram Andegavenſem

evectus, totus alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris viſitandis, captívis redimendis incúbuit. Eccléſiáſticæ diſciplínæ vindex fuit acérrimus, ádeò ut nec précibus nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in Synodis, ac præcípuè in Aurelianenſi tértia, plúrimùm laborávit, ut inceſtæ núptiæ damnarentur. Cæsárium quoque Arelatenſem ſuper ea re conſultúrus ádiit unà cum ſancto Leobíno tum Abbáte Brajacenſi, póſtea Carnutenſi Epíſcopo. Juſſus ab Epíſcopis quoſdam à ſe excommunicátos abſólvere, páruit ſacerdotáli judício: ab iiſque rogátus ut & ipſe ſignáret eulógias quas ad unum ex illis dirigendas benedíxerant, reſpondit: Etſi ad impérium veſtrum ſignáre compellor, dum vos cauſam Dei recusátis defèndere, ipſe potens eſt vindicáre. At ille, nondum acceptis eulógiis, intériit. Explétis demum Epiſcopátûs annis viginti, ménſibus ſex, ætátis octoginta, mortalitátem éxuit.

Oratio, Da Eccléſiæ. xxij.

DIE VII.

SS. PERPETUÆ ET FELICITATIS, Martyrum,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS,

Ant. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum juſtis & fidélibus agnoſcitur: firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum. *Eccli.* 1. *Pſ.* 24.

℣. Deus noſter refúgium & virtus: ℟. Non timébimus dum turbábitur terra. *Pſ.* 44.

Oratio, Da nobis. *infra.*

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

1. *In Nat. Mart. Perpet. & Felicit. qui eſt* 280.

Lectio iij.

HOdiernus dies nobis in memóriam révocat diem quo ſanctæ fámulæ Dei Perpétua & Felícitas corónis martyrii decorátæ, perpétuâ felicitáte floruérunt, tenentes nomen Chriſti in prælio, & ſimul invenientes étiam ſuum nomen in præmio. Exhortatiónes eárum in divínis revelatiónibus, triumphoſque paſſiónum, cùm legerentur, audívimus. Quid gloriósius his féminis, quas viri mirantur facílius quàm imitantur? Quid hoc ſpectáculo ſuávius? quid hoc certámine fórtius? quid hac victóriâ glorióſius? Tunc cùm béſtiis ſancta objicerentur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & populi meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos. Nunc autem póſteri illórum, quorum voces in carnem mártyrum ímpiè ſæviébant, mérita mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concurſu hóminum,

ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta eſt, quanto nunc ad eos honorandos Eccléſia pietátis implétur. Omni anno ſpectat eum religióne cáritas, quod uno die cum ſacrilégio commíſit impíetas.

AD LAUDES, pro earum commem. Ant. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Pſ.* 96.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, ſanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ & Felicitátis palmas inceſsábili devotióne venerári; ut quas digná mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquiis; Per Dóminum.

DIE IX.

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter, *ut in Communi*, xiij.

Oratio, Præſta. *infra.*

Sermo ſancti Baſilii Epíſcopi.

Hom. in 40. *Mart.*

Lectio iij.

QUadraginta Chriſti mílites magnitúdine córporis, & ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti ſunt, & propter militárem experiéntiam, animíque fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi veró ímpium edíctum denuntiátum eſt ne quis Chriſtum profiterétur; tunc horum quílibet in médium procédens, En, ait, Chriſtiánus ſum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm conſideraſſet regiónis natúram quod eſſet frígida, & anni tempus quod hibernū, & noctem in qua bóreas máximè ſpiráret, juſſit omnes nudos ſub dio in média civitáte congelandos mori. Qui, loco ſummâ cum lætítiâ conſpecto, últimum étiam amíctum alácriter abjicientes, ad mortem properárunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in ſtádium ingreſſi ſumus; quadraginta, ô Dómine, coronémur. Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam deſertor ábiit, luctum inconſolábilem ſanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas eſſe non permíſit. Nam cuſtos Mártyrum cùm eventum obſerváret, mirum vidit ſpectáculum; Virtútes quaſdam è cœlis deſcendentes, & tamquam à Rege magna dona milítibus diſtribuentes, quæ áliis quidem ómnibus dona dividébant, unum veró ſolum indonátum dimiſérunt; qui ſtatim dolóres detrectans, ad adverſários transfúgit. Lictor

autem ut illum defeciſſe vidit, & ad bálneum accurriſſe, ſeipſum in deſertóris locum ſubſtítuit; & abjíciens veſtes, nudis ſe permíſcuit; eamdemque cum ſanctis vocem emíſit, Chriſtiánus ſum. Hic baptíſma ſuſcépit, non ab ullo, ſed à própria fide; non in aqua, ſed in próprio ſánguine. Sicque, illuceſcente die, adhuc ſpirantes igni tráditi ſunt; & ignis relíquiæ in flúvium projectæ.

AD LAUDES, *Ant.* Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus; ut qui glorióſos Mártyres, fortes in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in noſtra interceſſióne ſentiámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

COMMUNI

COMMUNE SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Veſperas ſemper dicuntur Pſalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. Vocávit Jeſus diſcípulos ſuos; & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad ſe quos vóluit; & dedit illis poteſtátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos miſit Jeſus, præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Iſrael. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egreſſi autem, circuíbant per caſtella, evangelizantes & curantes ubíque. *Luc.* 9.

Capitulum. Hebr. 2.

Cum inítium accepiſſet ſalus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus ſecundùm ſuam voluntátem.

℟. Ecce dedi vobis poteſtátem ſuper omnem virtútem inimíci; * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis; * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte quòd nómina. *Luc.* 10. *Soph.* 3.]

Hymnus.

Lætáre, cœlum; pláuſibus
Tellus reſultet æmulis;
Apoſtolórum glóriam
Solemnis inſtaurat dies.

Vos, ceu tubis ſonántibus,
Chriſtũ per orbem ſpárgitis;
Vos illa ſacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Chriſto, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores;
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos ſólvite.

Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Deſiderátam póſcite
Ægris medélam móribus.

Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis ſimul ſedéntibus,
Ad déxterum judex latus
Nos inter agnos cóllocet.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummũ decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multá. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent : & dæmónia multa ejiciébant ; & ungébant óleo multos ægros, & ſanábant. *Marc.* 6.

Oratio ut in Proprio.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium,* *Ant.* 1. a. Vos eſtis lux mundi : lúceat lux veſtra coram homínibus. *Matth.* 5.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium. *Iſ.* 52.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

SUpréme quales Arbiter
Tibi miniſtros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vaſis amas commíttere!

Hæc nempe plena lúmine
Tu vaſa frangi præcipis;
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube ſciſsà, fúlgura.

Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruſcát, pérpluunt.

Chriſtum ſonant : verſæ ruunt
Arces ſuperbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic verſa quondam mœnia.

Fac, Chriſte, cœleſtes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accenſa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummū decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*In Annualibus & Solemn. maj. Pſalmi ſunt proprii in Officio Noct. prout deſignantur in Proprio Eccleſiarum, vel ſumuntur de Dominica; ad Laudes verò & ad Horas diei dicuntur de Dominica: & ſic in omni alio Communi. In Solemnibus-minoribus & infra, Pſalmi in omni Officio ſemper ſunt de Feria.*]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. D. Præcípiens dicébat eis : Infirmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, dæmones ejícite : gratis accepiſtis, gratis date. *Matth.* 10.

Ant. 3. c. Nolíte poſſidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis veſtris : dignus enim eſt operárius cibo ſuo. *Matth.* 10.

℣. Cuſtodiébant teſtimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Pſ.* 98.

Pater noſter. *Benedictiones habentur poſt Pſalterium.*

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus Lectiones propria; & ſic in omni alio Communi.*]

℟. *j.* Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum: * Eſtóte ergo prudentes ſicut ſerpentes, & símplices ſicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes ſimplíciter: * Eſtóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis, & morte affícient ex vobis; & capillus de cápite veſtro non períbit: * In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminũ, & blaſphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipſe conſolábor vos: * In patiéntia. *Luc.* 21. *Iſ.* 51.

℟. *iij.* Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini: * Non enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio veſtrûm, nolíte timére: * Non. Glória. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & ſi ibi fúerit fílius pacis, requieſcet ſuper illum pax veſtra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos ſpernit, me ſpernit: qui autem me ſpernit, ſpernit eum qui miſit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 95.

Pater noſter. *Benedictiones habentur poſt Pſalterium.*

Tres Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum. ℣. Diſpóſui teſtamentum electis meis: * Et. *Luc.* 22. *Pſ.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos ſervos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur, útique cognoſcétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & póſui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod ſalvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dñi exercítuum fáciet iſtud; * Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 15. *Iſ.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fieri, ſit veſter miniſter; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. *d.* Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta ſunt vobis, dícite: Servi inútiles ſumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, ſed nómini tuo da glóriam ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

Pater noſter, *Benedictiones habentur poſt Pſalterium.*

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte ſermónis mei quem ego dixi vobis: * Non eſt ſervus major dómino ſuo: ſi me perſecúti ſunt, & vos perſequentur. ℣. Locúti ſunt adversùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me: * Non eſt. *Joan.* 15. *Pſ.* 108.

℟. *viij.* De mundo non eſtis, ſed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos mundus: ſed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus ſanctos ſuos; éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos: * Confídite, *Joan.* 15. *Pſ.* 36.

℟. *ix.* Pater ſancte, ſerva eos in nómine tuo quos dediſti mihi. Sicut tu me miſiſti in mundum, ego miſi eos in mundum; & * Pro eis ego ſanctífico meipſum, ut ſint & ipſi ſanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Iſraël prædicábunt; * Pro eis. Glória Patri. * Pro eis. *Joan.* 17. *Iſ.* 29. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: ℟. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Pſ.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* JEſus locútus eſt úndecim diſcípulis, dicens: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra; euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes ſerváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta ſunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos; & éritis mihi teſtes uſque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobiſcum ſum ómnibus diébus uſque ad conſummatiónem ſéculi. *Matth.* 28.

Capitulum. Epheſ. 4.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios veró Evangeliſtas, álios autem Paſtóres, & Doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatióne córporis Chriſti.

Hymnus. S. V.

CŒleſtis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Biſſéna mundi lúmina,
Olim futúri júdices:
Merſis gravi calígine,
Per vos dies renáſcitur;
Quos vanus error lúſerat,
Illuſtrat alma véritas,

Non vi, nec armis mílitū,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo ſed irríſæ Crucis,
Chriſto rebelles ſúbditis.
Quibus gemébat ſúbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excuſſo jugo,
Liber Dei ſub légibus.
Vulgáta terris ómnibus
Per vos Dei myſtéria:
Sic veſtra terris ómnibus
Præclára facta pérſonant.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti ſunt ℟. Cum Deo Abraham. *Pſ.* 46.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos judicántes duódecim tribus Iſrael. *Matth.* 19.

Oratio, ut in Proprio.

Ad Horas Antiph. de Laudibus, quartâ omiſsâ: quod ſemper obſervatur, niſi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Jeſus.

Cetera ut in Pſalterio.

Ad Abſolutionem Capituli leguntur Canones, qui pro ſingulis diebus habentur ſuo Loco.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Prædicáte.

Capitulum. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit ſonus eórū. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. * Exívit. Glória Patri. In omnem.

[*In Solemnibus-minoribus & ſupra, ac per Oct. Annualium & Solemn. maj. in* ℟℟℟. *brevibus add.* * Allelúia, allelúia. *Iſque ritus ſervatur in aliis Communibus.*]

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Pſ.* 18.

Oratio ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POſuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Chriſto ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obſecrámus pro Chriſto, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelſus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem ſuam: * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Pſ.* 46.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. 2. Ecce.

Capitulum. 2. Theſſ. 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didiciſtis ſive per ſermónem, ſive per epíſtolam noſtram. Ipſe autem

Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, & Deus, & Pater noſter, qui diléxit nos, & dedit conſolatiónem ætérnam, & ſpem bonam in grátia, exhortétur corda veſtra, & confírmet in omni ópere & ſermóne bono.

℟. *br.* Confitébimur tibi, Deus: * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua: * Invocábimus. Glória. Confitébimur. *Pſ.* 74.

℣. In generatiónem & generatiónem ℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6.F. INjecérunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæſis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jeſu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; & virtúte magnâ reddébant teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dñi noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Capitulum. 1. Cor. 4.

DEus nos Apóſtolos noviſſimos oſtendit, tamquam morti deſtinátos; quia ſpectáculû facti ſumus mundo, & ángelis, & homínibus.

Hymnus. S. V.

QUem miſit in terras Deus,
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hic fidos ſui
Vos éligit vicários.

Occíſus Agnus à lupis,
Vos miſit agnos ad lupos:
Mores feríños éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus,
Veſtro piaſtis ſánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta ſurrexit ſeges!
Et iſta nos ſeges ſumus.

Quam ſi bonus reſpéxeris,
Qui das rigátis créſcere;
Frumenta nos cœléſtibus
Matúra condes hórreis.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: ℟. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In fundamentis civitátis ſanctæ Jerúſalem nómina duódecim Apoſtolórum Agni; & lucerna ejus eſt Agnus. *Apoc.* 21.

Oratio ut in Proprio.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8.G. FOrtitúdo símplicis via Dómini: juſtus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipſe eſt ſpes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit ſapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet ſuper illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis; & non illidétur quaſi in procella navis. *Eccli.* 33.

Capitulum. Joſue 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & eſto robuſtus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum eſt Dóminus Deus tuus.

℟. Cepérunt me inimíci mei gratis: dixi, Périi; vocem meam, Dómine, audiſti: * Dixiſti, Ne tímeas: † Judicaſti cauſam ánimæ meæ, redemptor vitæ meæ. ℣. Ego non ſolùm alligári, ſed & mori parátus ſum propter nomen Dómini Jeſu: * Dixiſti. Glória Patri. † Judicaſti. *Thr.* 3. *Act.* 21.

Hymnus. S. V.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

Non jam crucis Chriſti pudet:
Quin ſurgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iſte plenus Spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut ſperet mori;
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupente laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

Da, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dñus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium, Ant.* 3. *d.* Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminũ aſpíciam : expectábo Deum ſalvatórem meũ. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Pſalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

FElix morte tuá, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas, fidem!

Pœnis victa quibus defíceret fides?
Tu pœnas ávidá mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege ſuâ magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere;
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſúſtinet quis triſtítias, pátiens injuſtè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. F. Qui ſuſtinúerit in finem, hic ſalvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meã; irruérunt in me fortes :

℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Pſ.* 58.

Lectiones de Script. occurr.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quaſi aurum quod per ignem tranſit : * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoſcendum Chriſtum, & ſocietátem paſſiónum illíus; configurátus morti ejus : * Veſtígia. *Job.* 23. *Philip.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & ſciret quóniam ómnium poténtior eſt ſapiéntia. ℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Cuſtodívit illum Dóminus ab inimícis; * Deſ-

ſcendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus : * Deſcendit. Glória. † In. *Sap.* 10. *Act.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etſi in præſenti témpore ſupplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam; quámobrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. *d.* Prompto ánimo pro gravíſſimis ac ſanctíſſimis légibus honeſtâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra iſta poſsídeo; ſed propter Dei leges, hæc ipſa deſpício, quóniam ab ipſo me ea receptúrũ ſpero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te cuſtódiã; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Lectiones ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberaſti me * A rugiéntibus præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me; & liberátus ſum de ore leónis, * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. 2. *Timoth.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes ſanctam ſciéntiam, maniféſtè tu ſcis quia, cùm à morte poſſem liberári, * Duros córporis ſuſtíneo dolóres; ſecundùm ánimam verò, propter timórem tuum libenter hæc pátior. ℣. Gáudeo in paſſiónibus, & adímpleo ea quæ deſunt paſſiónum Chriſti in carne mea : * Duros. 2. *Mach.* 6. *Col.* 1.

℟. *vj.* Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; * Et ſalvum fáciet in regnum ſuum cœleſte. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jeſu meo : ſuper excelſa dedúcet me victor; * Et ſalvum. Glória Patri. * Et. 2. *Timoth.* 4. *Hab.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia ſuſtinuiſti propter nomen meum, & non defeciſti. *Apoc.* 2.

Ant. 4. d. Scient omnes quia ego dilexi te : quóniam ſervaſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3.

Ant. 3. c. Qui vícerit, & cuſtodíerit uſque in finem ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper gentes, ſicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Pſ.* 49.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam;* Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me & Evangélium, ſalvam fáciet eam. ℣. Erit tibi ánima

tua in ſalútem, quia in me habuiſti fidúciam, ait Dñus; * Qui autem perdíderit. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *viij.* Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte ſecunda. ℣. Uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *ix.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei;* Et foràs non egrediétur ámpliùs: & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum ſicut priùs; * Et foràs. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. EXaltaſti, Dómine, ſuper terram habitatiónem meam; & pro morte defluente deprecátus ſum. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat: invocávi Dóminum, & exaudíta eſt orátio mea. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & ſciens ſperantes in ſe. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuiſti me de témpore iníquo; propteréà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, veſtiétur veſtimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

Hymnus. S. V.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlícolum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber ſuperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundiſque tyrannũ,
Dum quos déprimit, élevas.

Semper máxima laus ingénito Patri,
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur adverſis; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedente beáto *N.* mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si ſit Pontifex.

FAc nos, Dómine Deus, imitári ſacerdotálé conſtántiam beáti *N.* mártyris tui atque pontíficis; ut fidem ſervantes quam dócuit, ejuſdem corónæ conſortes efficiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui beáto *N.* dignam mártyre atque pontífice fidem & fortitúdinem tribuiſti: fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te qui ſolus vera vita es pervenîre; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Exaltaſti.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Reſpíciens eram.

Capitulum. Iſaiæ 41.

ERunt quaſi non ſint, & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt, * Et. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, ſed non confundor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra, * Non timébit cor meum. Si conſiſtant. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo: * Non. Glória Patri. Si conſiſtant. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuiſti me.

Capitulum. Tob. 3.

POſt tempeſtátem tranquillum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedíctum in ſécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suſceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Suſceptor meus. Glória. Factus es. *Pſ.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Chriſti uſque ad mortem acceſſit, tradens ánimam ſuam. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter ſúſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remunerationem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntárie præíbat ad ſupplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ deceſſit, univerſæ genti memóriâ mortis ſuæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui ſuffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus, Ex quo ſalus. *ut in I. Veſperis*, vij.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquium ſe præſtáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur trahentes ad reges & præſides propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & inſurgent filii in parentes, & morte eos affícient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & ſapiéntiam, cui non pó-

terunt resiſtere & contradícere omnes adversárii veſtri. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. Petr. 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

℞. In nullo terreámini ab adverſáriis; * Quia vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non diſſolvantur manus veſtræ: erit enim merces óperi veſtro; * Quia vobis. Glória Patri. * Quia vobis. *Philip.* 1. 2. *Par.* 15.]

Hymnus.

CHriſti Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere ſéculum.
Cœleſtis pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi ſpernit opes fluxáque gáudia;
Vitæ quinétiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces,
Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo ſánguine láureas.
Sit laus ſumma Patri, ſummáque Fílio;
Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia ſúſtinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, ℞. Omnes qui ſperátis in Dómino. *Pſ.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces veſtra multa eſt in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium,* *Ant.* 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà ſol tuus; pópulus tuus omnes juſti. *Iſ.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo ſervi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apocal.* 22.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítime certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Timoth.* 2. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

FOrtes cadendo Mártyres,
Quos tincta ſuo ſanguine
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.

Sævit tyrannus, állicit:
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Deum munerantem díligunt.

Quem lictor inſanus ſecit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.

Et ille, mixtus ſanguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.

Implére vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit;
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Convenérunt adversùm nos, ut nos diſperdant: quómodò potérimus ſubſiſtere, niſi tu, Deus, ádjuves nos? 1. *Mach.* 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, & timémus te; & quǽrimus fáciem tuam: érue nos, & da glóriam nómini tuo, Dómine. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Omnes qui oſtendunt ſervis tuis mala, confundantur in omnipoténtia tua; & ſciant quia tu es Dóminus Deus ſolus. *Dan.* 3.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne, ℟. Quia vana ſalus hóminis. *Pſ.* 59.

Lectiones de Scriptura occurr.

℟. j. Nos ſtulti propter Chriſtum, maledícimur, & benedícimus: * Perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus: blaſphemámur, & obſecrámus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur tota die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis: * Perſecutiónem. 1. *Cor.* 4. *Pſ.* 43.

℟. *ij.* Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? tribulátio? an angúſtia? an fames? an perſecútio? an gládius? * Neque mors, neque vita póterit nos ſeparáre à caritáte Dei. ℣. Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te, Dómine: * Neque mors. *Rom.* 8. *Pſ.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grátiæ qui vocávit nos in ætérnam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, * Módicum paſſos ipſe perfíciet: ipſi glória & impérium † In ſǽcula ſæculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro ſuis légibus in ætérnæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit: * Módicum. Glória. † In ſǽcula. 1. *Petr.* 5. 2. *Mach.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jeſum, ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. 2. *Corinth.* 4.

Ant. 3. b. Paráti ſumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius ſit nobis Deus: non eſt nobis útile relínquere legem & juſtítias Dei, ut eámus álterâ viâ. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Pſ.* 59.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Abſit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis: * Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Etſi ſunt qui dicantur dii, ſive in cœlo, ſive in terra; nobis tamen unus Deus: * Dómino. *Joſ.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *v.* Dóminus Deus aſpíciet veritátem, & conſolábitur in nobis: * Pótius eſt ab homínibus morti datos ſpem expectáre à Deo, íterum ab ipſo reſuſcitandos. ℣. Sicut abundant paſſiónes Chriſti in nobis, ita & per Chriſtum abundat conſolátio noſtra: * Pótius eſt. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *vj.* Exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In neceſſitátibus, in anguſtiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes tranſiérunt fidéles, * In neceſſitátibus. Glória. * In neceſſitátibus. 2. *Cor.* 6. *Judit.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte, ut conflentur, & dealbentur uſque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectióné. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei; & inter ſanctos ſors illórum eſt! *Sap.* 5.

℣. Salus juſtórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Pſ.* 36.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera experti, ínſuper & víncula & cárceres, * Lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt. ℣. Tradidérunt córpora ſua, ne ſervírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo ſuo: * Lapidáti ſunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter ſánguinem Agni, & propter verbum teſtimónii ſui, & non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem; * Proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. ℣. Módico

dolóre ſuſtentáto, ſub teſtamento æternæ vitæ effecti ſunt; * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. ix. Antíquus diérum judícium dedit ſanctis Excelſi; * Et † Regnum obtinuérunt ſancti. ℣. Per fidem operáti ſunt juſtítiam, adepti ſunt repromiſſiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvaſti nos, Dñe, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DAtum eſt béſtiæ bellũ fácere cum ſanctis, & víncere eos. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magìs mori, & noluérunt infríngere legem Dei ſanctam; & trucidáti ſunt. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis bene diſponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos; & in témpore erit reſpectus illórum. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

OMne gáudium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis; ſcientes quòd probátio fídei veſtræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus. S. V.

QUam, Chriſte, ſignaſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequuntur mílites.

Foſſus manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres,
Addunt triumpho ſe tuo.

Omnes in oſtro ſpléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.

Audíre ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, ſi tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipſis tyrannis ſævior.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ ſancti Mártyres *N.* & *N.* mundi nec blandítiis nec ter-

tóribus devicti ſunt : da nobis ut te ſolum diligentes próſpera mundi ſimul & adverſa deſpiciámus ; Per.

Alia Oratio.

EXaudi nos, Dómine, Mártyrum tuórum *N.* & *N.* victórias celebrantes ; ut córdibus ex eórum paſſióne ſuccenſis, in lege tua fidéliter ambulémus ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum eſt béſtiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori : & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum ; & quod à nobis eſt iter, extermínium : illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Cuſtódit Dóminus * Animas ſanctórum ſuórū. Cuſtódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit * Animas. Glória Patri. Cuſtódit Dóminus. *Pſ.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos. *Pſ.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si corá homínibus.

Capitulum. 2. Cor. 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum, & leve tribulatiónis noſtræ, ſupra modum in ſublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt ; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℟. *br.* Probaſti nos, Deus, * Et eduxiſti nos in refrigérium. Probaſti. ℣. Igne nos examinaſti, * ſicut examinátur argentum, * Et. Glória Patri. Probaſti. *Pſ.* 65.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tamquam aurum.

Capitulum. Iſaiæ 9.

LÆtabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dividunt ſpólia.

℟. *br.* Qui ſéminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant * mittentes ſémina ſua, * In. Glória. Qui.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conſpectu Agni ; & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni. *Apoc.* 7.

Ant 1. D. Ante thronum

Dei ſunt, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non eſúrient, neque ſitient ámpliùs; nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. *Apoc.* 7.

Capitulum. Apoc. 21.

ABſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

Hymnus, Chriſti Martyribus. *ut in I. Veſperis, ſuprà.* xiij.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi. *Apoc.* 6.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram chriſto meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſrael. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus. *Num.* 16.

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo tamquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut póntifex fíeret, ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus mea. *Pſ.* 88. *Act.* 13.]

Hymnus. G. Ep. S.

CHriſte Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu :
Sed ſacrum juſſus Dómino vocante
Sumpſit honórem.

Strénuum bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuitque ſanctam
Páſcere gentem.

Fit gregis paſtor, pater atque forma :
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, tenebraſque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, paríterque tecum
Spíritum jugi celébremus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium, Ant.* 3. *d.* Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit dóminus, & pulſáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Paſtórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Pſalmus 94. Veníte.

Hymnus. S. V.

CHriſte, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipſe miniſtros :

Hunc juvat feſto celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpſit honórem.

Nóverat quantis páteat períclis
Ille, qui ſummos ápices adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.

Féccrat fervens amor inquiétum :
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus; mora non euntem
Ulla retardat.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiárius ápe-rit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus; aliénum autem non ſequuntur, ſed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. *Joan.* 10.

Capitulum. 1. Petr. 5.

PAſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providentes non coactè, ſed ſpontáneè ſecundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo.

Hymnus. G. Ep. S.

JEſu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adeſto ſúpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam ſentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam ſuo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béſtias,
Lupi retundit ímpetus,
Doloſque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Paſtor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius ſacerdos ímmolat.

Supréme Chriſte Póntifex,
Jugis tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. *Joan.* 10.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dñe, in viam ſalútis æternæ, quam beáti pontíficis *N.* vita cum doctrína monſtrávit: & fac nos, eódem intercedente, ſic ejus ſúbſequi veſtígia, ut cum ipſo coronári mereámur; Per.

Alia Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, miſéricors Deus, ut mérita ſancti Epíſcopi *N.* pietátem tuam pro ipſa ſemper exórent, & fructum in nobis labórum ejus cuſtódiant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Própriæ oves.

Capitulum. Prov. 27.

Diligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera; non enim habébis júgiter poteſtátem: ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protéctor meus, * In ipſo ſperávi. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me, * In ipſo. Glória. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dñus cuſtodíerit civitátem, ℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jerem. 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vóbis paſtóres juxta cor meum; & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis ſui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos, * In. Glória Patri. Pavit. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECcléſiæ factus ſum ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónem Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium; non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſúmmem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOcte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre, & dare

hæreditátem in ſanctificátis ómnibus.

Hymnus, Chriſte Paſtórum. *ut in I. Veſperis*, xviij.

℣. Salvum fecit Dñus chriſtum ſuũ : ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur ſalútem : Dómine Deus, ne avérteris fáciem chriſti tui; memento miſericordiárum ſervi tui. 2. *Paral.* 6.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta eſt ſapiéntia, & in ore fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abſconſa ſua illi, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam & intellectum juſtítiæ. *Eccli*, 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos ſuos. *Eccli.* 15.

Ant. 3, a. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & adimplébit illum ſpíritu ſapiéntiæ & intellectûs. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véſtiet illum; & nómine æterno hæreditábit illum. *Eccli.* 15.

Capitulum, Eccli. 51.

ANimam meam direxi ad ſapiéntiam, & in agnitióne invéni eam : poſſédi cum ipſa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

℟. Dñus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam : * Ipſe revélat profunda & abſcóndita, & † Lux cum eo eſt. ℣. Spíritus ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei : * Ipſe. Glória Patri. † Lux. [*Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.]

Hymnus. S. V.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm bene ſúppetis!
Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus :
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm;
Erróres ábigunt, crímina dédocent;
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides :
Quæ ſunt priſca, docent; quæ nova, ſúbruunt :
Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,

Quæ

Quæ per ſcripta Patrũ quando foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris. Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dñe, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet. *Eccli.* 14.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium, Ant.* 3. *à.* Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. *Sap.* 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dñum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer ſidéreũ, Rellígio, caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impietas furit,
Oppónis válido péctore mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſcitas.
Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinus ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.
Firmant inſtábiles, & dúbios regunt:
Monſtrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrũ quando foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non eſt multis manifeſta; quibus autem cógnita eſt, pérmanet uſque ad conſpectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in eccléſia, & verba illíus cogitábunt in córdibus ſuis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia ſapientis tamquam inundátio abundábit, & consíliũ illíus ſicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Pſ.* 36.

Lectiones de Script. oc urr.

℟. *j.* Sápiens apériet os ſuum in oratióne; * Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis veſtrûm índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo qui dat ómnibus affluenter;* Si enim. *Eccli.* 39. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipſe tamquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ: * Ipſe palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Iſrael convertet ad Dóminum Deum ipſórum: * Ipſe. *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

℟. *iij.* Omnis ſcriba doctus in regno cœlórum, * Símilis eſt hómini patrifamílias qui † Profert de theſauro ſuo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requieſcit ſapiéntia, & indoctos quoſque erúdiet: * Símilis eſt. Glória Patri. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce conſtítui te ut evellas, & déſtruas, & diſperdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore ſalútis: in lingua enim ſapiéntia dignóſcitur; & ſenſus, & ſciéntia, & doctrína in verbo ſenſáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. D. Depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppoſitiónes falſi nóminis ſciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuiſti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Pſ.* 70.

Lectiones ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet ſermónem meum, loquátur ſermónem meum verè: * Numquid non verba mea ſunt quaſi ignis, & quaſi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem facere ejus qui miſit me, cognoſcet de doctrína, utrùm ex Deo ſit: * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ómnia quæ præcépero illi;* Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exiſtam. ℣. Qui à ſemetipſo lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui miſit eum, hic verax eſt; * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exiſtam. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te, & † Non prævalébunt, quia ego tecum ſum. ℣. Exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non prævalébunt, quia ego tecum ſum. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Propóſui ſapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; ſciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæſívi ſapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tamquam præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi ſunt ſermónes tui, Dómine, & comédi eos; & factum eſt mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ.* 118.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Super ſalútem & ſpéciem diléxi ſapiéntiam; * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ deſúrſum eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus eſt mihi ſenſus; & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus; * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus. ℣. Exíſtimo ómnia detrimentum eſſe propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt; quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico: infinítus enim theſaurus eſt; * Quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo. *Iſ.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis; ſed in oſtenſióne ſpíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia & omnem ſciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil ſum. 1. *Cor.* 13.

Capitulum. Sap. 7.

Mihi dedit Deus dícere ex ſenténtia & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu

enim illius & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia & diſciplína.

Hymnus. S. V.

VOs ſuccenſa Deo ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterú.
Per vos Relígio, tutáque Véritas
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vós Chriſtus amat pándere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.
Véſtris unda fluit pura canálibus;
Chriſti floret ager; munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & ſólidum viris
Cauti ſufficitis cibum.
Hi ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.
Viciſtis ſtygias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu,
His armis quoque víncimus.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dñe, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini ſunt: tibi, Deus, confiteor, teque laudo; quia ſapiéntiam & fortitúdinem dediſti mihi. *Dan.* 11.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beátũ *N.* miniſtrum tribuiſti: præſta, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſſórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, quæſumus, Dómine, intercedente beáto *N.* tuórum corda fidélium; ut ſacris inténta doctrínis, & intélligant quod ſequantur, & ſequendo fidéliter apprehendant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

UNicuíque datur maniféſtátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ; álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectũ, * Et ſcrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue ſervo

lóquium tuum, Dó-
Et ſcrutábor. Glória
)a mihi intellectum.
;.
's meum loquétur ſa-
n, ℟. Et meditátio
mei prudéntiam.

D SEXTAM.
. 3. c. Auxílio.
ulum. 1. Tim. 6.
is áliter docet, & non
uieſcit ſanis ſermóni-
nini noſtri Jeſu Chri-
: ei quæ ſecundùm
n eſt doctrínæ, ſu-
:ſt, nihil ſciens.
. Viam veritátis elé-
Judícia tua non ſum
. Viam. ℣. Adhæſi *
niis tuis, Dómine,
ia. Glória. Viam.
. judíciis tuis non de-
; ℟. Quia tu legem
mihi. *Pſ.* 118.

D NONAM.
5. a. Si nóverim.
ulum. 1. Tim. 1.
s præcepti eſt cáritas
corde puro, & con-
ı bona, & fide non
ì quibus quidam aber-
, converſi ſunt in va-
um, volentes eſſe le-
ctóres, non intelli-
neque quæ loquun-
eque de quibus affir-

br. Veritátem tuam
utáre tuum dixi. Ve-
ı. ℣. Non abſcondi
:órdiam tuam * &
em tuam, * Et ſalu-
Glória Patri. Veritá-
Pſ. 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni ſapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum: quæſívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos, ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Eccléſia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquiſítio ejus negotiatióne argenti & auri primi, & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus. *ut in I. Veſperis*, xxiv.

℣. Beátus vir qui diſpónet ſermónes ſuos in judí-

cio : ℟. In æternum non commovébitur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti ; & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. QUid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ veró ſuæ detrimentum patiátur ? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus ; & habébis theſáurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo eſt qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in ſéculo futúro vitam æterná. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam : noli reſpícere poſt tergum ; ſalvum te fac, ne péreas. *Geneſ.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

EXíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis : & ego recípiam vos ; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi : * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magiſter, ſequar te quòcumque ieris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor mandáta Dei mei. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

Hymnus. S. V.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſsídeant quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt :
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant ;
Ut vaſtum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, certáque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confiſi melióribus.

Illis ſumma fuit glória
déſpici;
Illis divítiæ paupériem pati;
Illis ſumma voluptas
Longo ſupplício mori.
Fac nos, ſumme Deus,
quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre
libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Æternus ſit honos ingé-
nito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spí-
ritus. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Gen.* 12.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas. *Ruth* 2.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium*, *Ant.* 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempiternum. *Iſ.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus ſe, Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces némorum. *ut in I. Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. c. Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam: fácite vobis theſaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & juſtítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non eſt inópia timéntibus Dóminum: ℟. Dívites eguérunt, & eſuriérunt. *Pſ.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Fúgite de médio Babylónis, & ſalvet unuſquiſque ánimam ſuam; * Quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, &

de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. ij. Vade, pópule meus, intra in cubícula tua: abſcóndere módicùm, * Donec pertránſeat indignátio. ℣. Veníte ſeorſùm in deſertum locum, & requiéſcite, * Donec. *Iſ.* 26. *Marc.* 6.

℟. iij. Exeámus ad Jeſum extra caſtra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hic manentem civitátem, ſed futúram inquírimus. ℣. Peregríni ſumus coram te, Deus: dies noſtri quaſi umbra ſuper terram; * Non enim. Glória Patri. * Non enim. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & laborámus operantes mánibus noſtris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur; tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. iv. Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus ſe abſtinet: * Ego ígitur ſic curro, non quaſi in incertum: ſic pugno, non quaſi áerem vérberans; ſed caſtígo corpus meum, & in ſervitútem rédigo. ℣. A juventúte mea inveſtigábam ſapiéntiam: colluctáta eſt ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus ſum: * Ego ígitur. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. v. Non ſecundùm carnem ambulámus, ſed ſecundùm ſpíritum; quóniam ſapiéntia carnis inimíca eſt Deo: * Qui autem in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. ℣. Excelſus Deus & hábitans cum contríto & húmili ſpíritu; ut vivíficet ſpíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui autem. *Rom.* 8. *Iſ.* 57.

℟. vj. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens juſtítiam quæ ex fide eſt, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut invéniar. Glória Patri. * Ut invéniar. *Philipp.* 3. *Pſ.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. C. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpectu Dómini. *Baruch* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna? *Pſ.* 136.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia direxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deſerta quæ non habitabantur ; & in locis deſertis fixérunt caſas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, anguſtiáti, afflícti ; quibus dignus non erat mundus : in ſolitudínibus errantes, & in cavernis terræ : * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una : nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat ; ſed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant illis. *Act.* 4. *Pſ.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deſerta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris ſuis ; * Et conſtítuit ſuper excelſam terram. ℣. Confitentes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram, pátriam meliórem áppetunt : ídeo parávit illis civitátem ; * Et conſtítuit. Glória Patri. * Et conſtítuit. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino : ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ : Néſcio vos ; & frátribus ſuis : Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non ſedi in concílio ludéntium ; ſolus ſedébam, quóniam comminatióne replеſti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis ; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi : quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. *Jonæ* 11.

Capitulum. Iſ. 51.

Conſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus : & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro ſancto Abbate, Monacho, & Cœnobita,

Hymnus. S. V.

O Pulcræ ácies, caſtráque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit !
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.
Heu ! quantis rápiunt aſtra labóribus ;
Pulſant perpétuis quéſtibus æthera,

Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa ſiléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non réſides manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.
Quin regína ſui mens quoque ſúbditur,
Rectoriſque ſtudet nútibus óbſequi;
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.
Ætérnus ſit honor ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Pro ſancto Anachoreta & Solitario, Hymnus. S. V.

QUid tu, relíctis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Soluſque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præſens choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dñi docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ecce ego & púeri mei quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſraël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Iſ.* 8.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, ut beátus Abbas *N.* qui ex zelo reguláris obſervántiæ glóriam conſecútus eſt, ſuæ nos fídei documentis informet & ádjuvet ſuffrágiis; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Deus noſter, beáti Abbátis *N.* interceſſiónibus ſublevári; ut per quem ſervis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donaſti, per eum ſubſídia perpétuæ ſalútis impendas; Per.

Si non ſit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es ſpes mea, ℟. Pórtio

mea in terra viventium. *Pſ.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus eſt Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio ſalutáre Dei. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & interceſſióne beáti *N.* cujus ſolémnia celebrámus, ut purificátis ab omni ſéculi deſidério méntibus, te ſolo dívites eſſe velímus; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ádmones exemplo beáti *N.* temporália deſpícere, & ad ætérna feſtináre: da fámulis tuis, ut quæ tibi plácita cognóvimus, ipſo pro nobis intercedente, implére valeámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non ſedi.

Capitulum. 1. Joan. 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ, quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus; qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Manſi in ſolitúdine, * Elongávi fúgiens. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Manſi. Glória. Elongávi. *Pſ.* 54.

℣. Confige timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego cuſtodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos * in ſémitis tuis, * Ego. Glória Patri. Propter. *Pſ.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

VIdére óculis veſtris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus; & non confundémini in laude ipſíus.

℟. *br* Sépties in die * Laudem dixi tibi. Sépties in die. ℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ, * Laudem dixi tibi. Glória Patri. Sépties in die.

℣. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in univerſa terra, Dómine: ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur; quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quaſi morientes, & ecce vívimus; quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes; tamquam nihil habentes, & ómnia poſſidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericordes, modeſti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit) & conſiderémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus, Felíces. xxx.

Si ſit Abbas, ℣. Juſtus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem veſtrum, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Iſ.* 51.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperindui cupientes. 2. *Cor.* 5.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jeſus ad omnes: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídie, & ſequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquàm Scribárum & Pha-

riſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. *C.* Niſi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórũ. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite intráre per anguſtam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; & in obleƈtatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda veſtra.

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. ℣. Plenitúdo legis eſt diléƈtio. * Qui díligunt. Glória Patri. * Qui díligunt. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Hymnus. G. Ep. S.

SUmmi puſillus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite;
Sui paternus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

Anguſta pœniténtiæ
Ingreſſus, & viam crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna non timet ſequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

Sapóre verbi páſcitur;
Totóque legem péƈtore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.

Hâc ſurgit ad cœlum via:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre ſémitâ.
Amen.

Si ſit Sacerdos, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat. *Pſ.* 100.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Notum fáciet Dóminus qui ad ſe pertíneant, & ſanƈtos applicábit ſibi; & quos elégerit, appropinquábunt ei. *Num.* 16.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Sacerdos, ℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dileƈtióne acquieſcent illi; quóniam donum & pax eſt eleƈtis ejus. *Sap.* 3.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium*,
Ant. 2. A. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia quâ neſcítis horâ Fílius hóminis ventúrus eſt. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.
Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te. *Iſ.* 64.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligentem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

NOn parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.

Non iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines:
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ;
Paráta pro Chriſto mori,
Hoc ſupplet omne cáritas.

Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides;
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.

Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.

Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Cùm ingreſſus fúeris ſémitas æquitátis, non arctabuntur greſſus tui; & currens, non habébis offendículum. *Prov.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum juſtítia, & próteget te in ſempitérnum; & in die agnitiónis invénies firmamentum. *Prov.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt juſti, Dómine. ℟. Et in juſtítia tua exaltabuntur. *Pſ.* 88.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum ſuper vos, & diſcite à me quia mitis ſum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus veſtris; jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ ſit via bona, & ambuláte in ea: * Et inveniétis. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm reſpícere in mandátis Dómini: * Glória magna eſt ſequi Dóminum. ℣. Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur; & ubi ſum ego, illîc & miniſter meus erit: * Glória. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit ſermónes meos, & facit eos, oſtendam vobis cui ſímilis ſit: * Simi-

lis eſt hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & póſuit fundamentum ſuper petram. ℣. Beátus homo, cui donátum eſt habére timórem Dei : qui tenet illum, cui aſſimilábitur ? * Símilis eſt. Glória Patri. † Fodit in altum. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortíſſima nomen Dómini : ad ipſum currit juſtus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. F. Deridétur juſti ſimplícitas : lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus ſtatútum. *Job* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei in mercédem juſti feſtínat ; & in hora velóci proceſſus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces juſto. *Pſ.* 5.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit ſapiéntiam & ſciéntiam ! ſed * Non eſt ſuper timentem Dóminũ. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs, perficientes ſanctificatiónem in timóre Dei : * Non eſt. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáverit ſe, * Erit vas in honórem ſanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abſtinébit ſe à peccátis, & in opéribus juſtítiæ ſucceſſus habébit : * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui inventus eſt ſine mácula, & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia & theſauris : * Qui probátus eſt in illo, & perfectus eſt, † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio veſtræ fidei multò pretióſior auro : * Qui. Glória Patri. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui ſperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem ; current, & non laborábunt ; ambulábunt, & non defícient. *Iſ.* 40.

Ant. 2. D. Tenébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet mei, hæreditábit terram, & poſſidébit montem ſanctum meum. *Iſ.* 57.

℣. Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus ; ℟. Et non reſpexit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſ.* 39.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum ; ut cùm vénerit, confeſtim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, juſtítias quaſi lumen accendent : * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in juſtítia apparébo conſpéctui tuo, Dó-

mine : * Satiábor, cùm apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognoſco ex parte ; tunc autem cognoſcam ſicut & cógnitus ſum : ✠ Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Pſ.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia juſtum deduxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei ; & * Dedit illi ſciéntiam ſanctórum : † Honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei juſtítia eſt, & pax in Spíritu ſancto : qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo ; * Dedit illi. Glória Patri. † Honeſtávit illum. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſervi Dómini, Dómino ; ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam pluſquàm factus ſum ; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quaſi tumentes ſuper me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non receſſi, & in ſinu meo abſcondi verba oris ejus. *Job* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus ſum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. *à.* Donec ſúpereſt hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. *Job* 27.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei converſáti ſumus in hoc mundo.

Hymnus. S. V.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

Quid ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus ?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déſtinas ?

Hinc fervet in dies amor ;
In vota toti dífffluunt :
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſúſtinet ;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo ſe júngere.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Si ſit Sacerdos, ℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine : ℟. Ipſa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Pſ.* 42.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Fidúciam habémus per Chriſtum ad Deum ; qui & idóneos nos fecit miniſtros novi teſtamenti, non líttera, ſed ſpíritu. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregaſti: ejus nos interceſſióne ſecerne à peccatóribus, & cum electis tuis regále tibi ſacerdótium conſtítue; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubſídium, beátum Sacerdótem *N.* ſacrò miniſtério decoraſti: præſta, ut per quem verbum & ſacramentum Domínicum accépit, ejus patrocínio dignos utriuſque fructus percípiat; Per Dóminum.

Si non ſit Sacerdos, ℣. Proba me, Deus, & vide ſi via iniquitátis in me eſt; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Pſ.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus; quia in Deo ſunt facta. *Joan.* 3.

Oratio.

DEus, qui nobis feſtivitátem beáti *N.* tríbuis celebráre: præſta, ut illíus prementes veſtígia ſanctitátis, ad te qui ſolus vera vita es, toto corde tendámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Alia Oratio.

PRæſta, quæſumus, miſéricors Deus, ut quam fidélis ſervus tuus *N.* accépit à juſto Júdice corónam, eamdem & nos, ejus interceſſióne, poſt conſummátum ritè curſum recípere mereámur; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philip. 2.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua, * Timentes te. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. Jac. 1.

QUi perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor oblivióſus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * ſémitis meis, * Verbum tuum, Dómine. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua, ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *d.* Donec ſúpereſt.

Capitulum. Eccli. 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & ſucceſſum habébunt uſque ad inſpectiónem Dei.

℞. *br.* Juſtítia tua, Dñe, * Juſtítia in æternum. Juſtítia. ℣. Et lex tua * véritas, * Juſtítia. Glória. Juſtítia.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque, ℞. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. F. ECce vere Iſraelíta, in quo dolus non eſt. *Joan.* 1.

Ant. 4. *D.* Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. *Joſ.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Tob.* 2.

Capitulum. Galat. 6.

FRatres, quæ ſeminàverit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

Hymnus, Summi. xxxvij.

Si ſit Sacerdos,

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári: ℞. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Operátus eſt bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo ſuo in univerſa cultúra miniſtérii domûs Dómini: fecitque, & proſperátus eſt. 2. *Paral.* 31.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Sacerdos,

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℞. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. a. QUid Dómini bonum eſt, & quid pulcrum ejus, niſi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines? *Zachar.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, &

confluent ad bona Dómini, & ultrà non esúrient: tunc lætábitur virgo in choro. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. *Iſ.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à filiis & filiábus: nomen ſempitérnum dabo eis, quod non peribit. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt. *Matth.* 19.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNuſquiſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius vero ſic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

℞. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt: * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtrî: ambulábo inter vos, & ero Deus veſter: * Glorificáte. Glória. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si ſit Martyr, Hymnus. S.V.

FEſtis læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.
Veſtris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem;
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præclárae ſítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſúſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte; ℞. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,

Sponſum virgíneo progé-
nitum ſinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc eſt ſacra dies, óbvia
quâ ſuo
Cum plena rútilans lám-
pade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno
próxima, cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos: ut ſe-
mel óbligat
Seſe fida ſuo quem bene
déperit,
Ultro ſe Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus
imágines,
In ſe tota ſui córporis ím-
memor
Mens ſeſe récipit; nil
óculi vident,
Surdis nil ſonat áuri-
bus.
Ægro vix ſua ſunt pábula
córpori:
Ardet mille modis ante
diem mori:
Quidquid mors rápiet,
jam ſibi præripit;
Unus ſit Deus ómnia.
Fac, ô Chriſte, tuæ Vírgi-
nis æmulos
Hâc nos ire tibi quâ grá-
ditur viâ;
Qui gens ſancta ſumus,
móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
Da te, ſumme Pater, tólle-
re láudibus:
Da te, Chriſte, ſequi,
láurea Vírginum:
Fac incenſa tuis, Spíri-
tus, árdeant
Flammis frígida pectora.
Amen.

℣. Audi, filia, & vide, & inclina aurem tuam: ℟. Obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit ſuper te Deus tuus. *Iſ.* 62.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſupra, ad Completorium,*

Ant. 2. A. Ego dilecto meo; & ad me convérſio ejus. *Cant.* 6.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis: Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr,

Hymnus. S. V.

Virginum robur, Deus, atque cuſtos;
Sexus imbellis médios per
enſes,
Dum faves, quas non ſú-
perat viríli
Péctore mortes!
Pro tuis aris animóſa Vir-
go
Molle dat pœnis laceráre
corpus:
Non ſuos ſentit, memor,
ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.
Non graves plagæ válidi
nec ictus

Integram poſſunt violáre
mentem;
Quin ſacri creſcit magìs obſtinátus
Ardor amóris.
Sponſa dilecto placitúra
ſponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus:
Eſt ſuus truncis honor, &
venuſtas
Eſt ſua membris.
Omnis à Recto fluit ille
ſplendor:
Chriſte, ſic olim, cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriuſque
Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus
uni
Móribus æquis. Amen.

Si non ſit Martyr,
Hymnus. S. V.

Cœleſtis aula pánditur;
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte ſponſo vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.
Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ longa poſt ſuſpíria
Dat ómnibus, dat ſingulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite;
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?
O virginàles núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Oleum effúſum nomen tuum; ídeo adoleſcéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. c. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus, & lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súſcipe me, Dómine, ſecundùm elóquium tuum, & vivam: * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui diléxit me: * Non confundas me. *Pſ.* 118. *Gal.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea eſt: * Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secùndum expectatiónem & ſpem meam, magnificábitur Chriſtus in córpore meo: * Fiat. *Pſ.* 118. *Philip.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant ſe à te, Dómine, períbunt;

* Mihi adhærére Deo bonum eſt, pónere in Dómino Deo ſpem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus ſpíritus eſt: * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Pſ.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* In caritáte perpétua dilexi te; ideo attraxi te, míſerans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. f. Ingreſſus ſum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequando oblivíſcáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deut.* 4.

℣. Concupiſcet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44.

Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Sponſábo te mihi in ſempiternum: * Et ſponſábo te in juſtítia & judício, & in miſericórdia, & in miſeratiónibus. ℣. Sectáre juſtítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, manſuetúdinem: * Et ſponſábo te. *Oſ.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profecíſti in regnum; quia perfecta eras in decóre meo: * Tene quod habes. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchium tuum; * Quia † Fortis eſt ut mors diléctio. ℣. Neque inſtántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit ſeparáre à caritáte Dei; * Quia. Glória Patri. † Fortis eſt. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum in incorruptióne. *Epheſ.* 6.

Ant. 3. *à.* Incorrúptio facit eſſe próximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non eſt digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ.* 118.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* O quàm pulcra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc eſt, immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſǽculo; * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix eſt ſtérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. ℣. Deus reddet iis qui ſecundùm patiéntiam boni óperis, incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi ſors in templo Dei acceptíſſima; * Bonórum enim labórum

glorióſus eſt fructus, & quæ non cóncidat radix ſapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 8. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dñe: ℟. Pſallam, & intélligam in via immaculáta. *Pſ.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus deſcendit in hortum ſuum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páſcitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. C. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

Scivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det; & hoc ipſum erat ſapiéntiæ ſcire cujus eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr, Hymnus. S. V.

Quid ſacram, virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.
Móllior fregit neque te volúptas;
Impotens flexit neque te tyrannus;
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.
Líliis ſponſus récubat, roſíſque;
Tu tuo ſemper bene fida ſponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in ætérnum erit: ℟. Non confundéntur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Factus eſt Dñus firmaméntum meum: liberávit me, quia complácui ei: ſecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quǽſumus, Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret, quæ tibi grata ſem-

per éxtitit, & mérito caſtitátis, & tuæ profeſſióne virtútis; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr,

Hymnus. G. Ep. S.

NOn vana dilectum gregem
Pavère mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponſárum bona,
Te ſemper & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Caſtis viciſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.

Hic unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus ſíngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtiméntis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. *Iſ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituiſti: concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ converſatiónis ſequámur exemplo; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui mundi contemptum te diligéntibus inſpiraſti: da nobis, in feſtivitáte beátæ *N.* vírginis, ejus interceſſióne terréna deſpícere, & tibi ſoli firmiter adhærére; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. 1. Cor. 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo; conſílium autem do, tamquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Pſ.* 47.

℣. Audívit, & lætáta eſt Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. 1. Cor. 7.

MUlier innupta, & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu: quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi eſt in cœlo? * Et à te quid vólui ſuper

per terram ? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum: * Et à te. Glória Patri. Quid mihi eſt. *Pſ.* 72.

℣. Concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne; deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Afferentur regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum regis, * In lætítia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum ℟. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviàm ſponſo & ſponſæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit ſponſus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quòcumque íerit; ſine mácula enim ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc. 19.

REgnávit Dóminus Deus noſter omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

Si ſit Martyr, Hymnus, Feſtis læta ſonent. *ut in primis Veſperis*, xliij.

℣. Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu Dei: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Caſta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr,

Hymnus. Muret.

O Virgo, pectus cui ſacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus peruſſit Spíritus!
Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.
Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, cœlitûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.

Æterne ſponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium ſciéntiam, tu ſcis quòd nunquam lætáta ſit ancilla tua niſi in te, Dómine Deus. *Eſther* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo; quia mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míſcui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne deſidérium averte à me; & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, niſi te, Dómine, qui noſti quia óderim glóriam iniquórum. *Eſther* 14.

Capitulum. Epheſ. 5.

RElinquet homo patrem & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Eccléſia. Verúmtamen & vos ſínguli unuſquiſque uxórem ſuam ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedictum in ſécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem. * Sit nomen. Glória, * Sit nomen. *Tob.* 3. 1. *Theſſ.* 4.

Hymnus. G. Ep. S.

AD núptias Agni, Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!
Lex nuptiárum, cáritas;
Dos magna, paupertas tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.
Te multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

Quæcumque confixam ſibi
Per probra ſponſam, per cruces
Trahit Magiſter; & ſequi
Deſpecta gaudes, & pati.

Beáta quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.

Hoc præſtet alıno cum Patre
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Factus es ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnóſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. *Judith* 9.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum; quia lætáta ſum in ſalutári tuo. 1. *Reg.* 2.

Oratio ut infrà ad Laudes.

[*In Solemn. maj. & ſupra, ad Completorium*, *Ant.* 2. A. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 1. D. Indue te decóre ſempitérnæ glóriæ; Deus enim oſtendet ſplendórem ſuum in te. *Baruch* 5.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo ſperant ſanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus. S. V.

Adeſte, ſanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

Blandos ut hoſtes vínceret,
Hanc fortitúdo véſtiit:
Ut proſit intuéntibus,
Cœleſtis ornávit decor.

Non vana pompa ſéculi
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſpléndduit;
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

Sic ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.

Paſcenda cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris:
Templo fréquens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. 4. Inítium ſapiéntiæ timor Dñi, & cum electis féminis gráditur. *Ecc.* 1.

Ant. 2. D. Sápiens múlier ædíficat domum : múlier gratióſa inveniet glóriam. *Prov.* 14.

Ant. 3. d. Pars bona, múlier bona : in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus ; ℟. Et non ſupplantabuntur greſſus ejus. *Pſ.* 36.

℟. j. Mulíerem fortem quis invéniet ? procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri ſui : reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. ℣. Vir imágo & glória Dei eſt ; múlier autem glória viri eſt. * Confídit in ea cor viri ſui. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. ij. Grátia mulíeris ſédulæ delectábit virum ſuum : * Diſciplína illíus datum Dei eſt. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, diſcat domum ſuam régere ; hoc enim acceptum eſt coram Deo. * Diſciplína illíus datum Dei eſt. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. iij. Grátia ſuper grátiam, múlier ſancta & pudoráta. * Fundamenta ætérna ſupra petram ſólidam, mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ. ℣. Venérunt flúmina, & flavérunt venti : & irruérunt in domum, & non cécidit ; fundáta enim erat ſupra petram. * Fundamenta. Glória Patri, * Fundamenta ætérna ſupra petram. *Eccli.* 26. *Matth.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens : Dómine mi, qui rex noſter es ſolus, ádjuva me, cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius. *Eſther* 14.

Ant. 5. a. Oſtende quóniam non derelínquis præſumentes de te ; & præſumentes de ſe, & de ſua virtúte gloriantes, humílias. *Judith* 6.

Ant. 6. F. In consílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non ſit glória mea. *Gen.* 49.

℣. Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit ſupérbiam : ℟. Qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpectu oculórum meórum. *Pſ.* 100.

℟. iv. Miſericórdia tua, Dómine, ante óculos meos eſt ; & * Complácui in veritáte tua : non ſedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio juſtítiæ cum iniquitáte ? * Complácui. *Pſ.* 25. 2. *Cor.* 6.

℟. v. Dilexi, Dómine, mandáta tua ſuper aurum & topázion ; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujuſquam, vita ejus eſt ex his quæ póſſidet. * Proptéreà ad ómnia. *Pſ.* 118. *Luc.* 12.

℟. vj. Ego in Dómino ſperávi, * Exultábo & lætábor in miſericórdia tua ; † Quóniam reſpexiſti humilitátem

meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libértas. * Exultábo & lætábor. Glória Patri. † Quóniam. *Pſ.* 30. 2. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; ſcit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis. *Ruth* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit ſuper te Dóminus in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Pſ.* 127.

℟. *vij.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu ſupergreſſa es univerſas. * Fallax grátia, & vana eſt pulcritúdo: múlier timens Dóminum ipſa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte modeſti ſpíritûs, qui eſt in conſpectu Dei lócuples, ſanctæ mulíeres ornábant ſe. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *viij.* Feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, eò quòd caſtitátem amáveris; * Ideo & manus Dómini confortávit te, & ídeo eris benedícta in æternum. ℣. O múlier, magna eſt fides tua. * Ideo & manus. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. *ix.* Omnia quæ locúta es vera ſunt, & non eſt in ſermónibus tuis ulla repreheńſio: * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. * Nunc ergo. Glória Patri. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Sicut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei; ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornaméntum domûs ejus. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum ſuum; & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier ſenſáta, & tácita: non eſt immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non diſcedébat de templo, jejúniis & oratiónibus ſérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 3.

Mulíeres ſúbditæ ſint viris ſuis; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſine verbo lucrifiant, conſiderantes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

Hymnus. S. V.

Ardet Deo quæ Fémina,
Latére fruſtrà cógitat:
Quot índigos hæc ſúblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodeſſe quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia;
Patróna, cuſtos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem:
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus: ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ad Benedíctus. *Ant.* J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta eſt orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

TRíbue, quæſumus, Dómine, précibus noſtris cum exultatióne proventum; ut beátæ *N.* cujus paſſiónem recólimus, conſtántiam imitémur; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

MArtyris tuæ *N.* nos, Dómine, conféſſio ſancta commúniat, & fragilitáti noſtræ contínuum ímpetret ſubsídium; Per Dóminum nóſtrum.

Si non ſit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam; ℟. Et orátio mea in ſinu meo convertétur. *Pſ.* 34.

Ad Benedíctus. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis ſe nubes penetrábit; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra; & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Alia Oratio.

ESto, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* propítius plebi tuæ; ut quæ tibi non placent reſpuentes, tuórum repleámur deſidério mandatórum; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut ſol.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. Epheſ. 5.

MUlíeres viris ſuis ſúbditæ ſint, ſicut Dómino; quóniam vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ, ipſe ſalvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia Deus. Glória Patri. Doce me. *Pſ.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut cuſtódiam verba tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier in ſiléntio diſcat cum omni ſubjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, ſed eſſe in ſiléntio.

℟. *br.* Cuſtódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Cuſtódiam. ℣. Póſui ori meo * cuſtódiam, * Ut non delinquam. Glória. Cuſtódiam. *Pſ.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ: ℟. Dicam Deo, Suſceptor meus es. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non diſcedébat.

Capitulum. 1. Tim. 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornantes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſâ; ſed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória Patri. Expectávi. *Pſ.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famoſíſſima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8.

Ant. 7. c. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hoſpítio recépit, ſanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 31.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier ſalvábitur per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

Hymnus. S. V.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hàc ire vos omnes docet,
Juncta jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ cónjuges.

Inſignis & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queîs arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

Æterni tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundántur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Oratio.

TRíbue, quæſumus, Dómine, précibus noſtris cum exultatióne proventum; ut beátæ *N.* cujus paſſiónem recólimus, conſtántiam imitémur; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

MArtyris tuæ *N.* nos, Dómine, conféſſio ſancta commúniat, & fragilitáti noſtræ contínuum impetret ſubsídium; Per.

Si non ſit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum ſuárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra; & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia; Per.

Alia Oratio.

ESto, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* propítius plebi tuæ; ut quæ tibi non placent reſpuentes, tuórum repleámur deſidério mandatórum; Per.

IN FESTO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. D. SErnitis quòd Dóminus Deus veſter vobiſcum ſit : præbéte ſgitur corda veſtra, ut quærátis Dóminum ; & conſúrgite, & ædificáte ſanctuárium Dómino. 1. *Par.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dño, talis eſſe debet, ut in cunctis regiónibus nominétur : præparábo ergo ei neceſſária. 1. *Par.* 22.

Ant. 5. C. Magnus eſt Deus noſter ſuper omnes deos : quis ergo póterit prævalére ut ædificet dignam Deo domum? 2. *Par.* 2.

Ant. 6. *C.* Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego ſum, ut poſſim ædificáre ei domum? 2. *Par.* 2.

Ant. 3. a. Dñus Deus cœli ipſe præcépit mihi ut ædificárem ei domum. 1. *Eſdr.* 1.

Capitulum. Agg. 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda veſtra ſuper vias veſtras : aſcéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum ; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo ſunt & in terra, tua ſunt ; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi : * Dómine Deus noſter, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini ſancto tuo, de manu tua eſt. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei? ex ipſo ſunt ómnia : ipſi glória in ſécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Par.* 29. *Rom.* 11.

Hymnus.

URbs Jerúſalem beáta,
Dicta pacis víſio,
Quæ conſtrúitur in cœlis
Vivis ex lapídibus,
Et ovantûm coronáta
Angelórum ágmine.

Nova véniens è cœlo
Nuptiáli thálamo,
Præparáta ut ſponſáta
Copulétur Dómino :
Plateæ & muri ejus
Ex auro puríſſimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus ;
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis qui ob Chriſti nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunſiónibus, preſſúris
Expolíti lápides
Suis coaptantur locis

Per manus Artíficis:
Diſponuntur permanſúri
Sacris ædifíciis.
Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inungens
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoſcétur. *Pſ.* 47.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Domus mea ædificábitur in Jerúſalem; & conſolábitur adhuc Dñus Sion, & éliget adhuc Jerúſalem. *Zach.* 1.

Oratio.

DEus, qui ſacrandórum tibi auctor es múnerum: pópulis tuis in Dedicatióne loci hujus adeſſe dignáre; ut qui hunc in honórem tui nóminis condidérunt, protectórem te habére in ómnibus mereantur; Per.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 6. F. Sint óculi tui aperti ſuper domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. 3. *Reg.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum iſtam glóriâ, & in loco iſto dabo pacem. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo ſancto ſuo, * Veníte adorémus. *Habac.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

ANguláris fundamentum
Lapis Chriſtus miſſus eſt,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion ſancta ſuſcépit,
In quo credens pérmanet.
Omnis illa Deo ſacra
Et dilecta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre júbilo,
Trinum Deum unicumque
Cum fervóre prædicat.
Hoc in templo, ſumme Deus,
Exorátus ádveni,
Et clementi bonitáte
Precum vota ſúſcipe:
Largam benedictiónem
Hic infunde júgiter.
Hic promereantur omnes
Petíta acquírere,
Et adepta poſſidére,
Cum Sanctis perénniter
Paradíſum introíre,
Tranſláti in réquiem.
Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inungens
Viva templa cónſecrat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſ. Verba mea. 73.

Ant. 6. F. Salvábit Dóminus Deus gregem pópuli ſui, quia lápides ſancti elevabuntur ſuper terram ejus. *Zac.* 9.

In Pſ. Dómini eſt terra. 54.

Ant. 7. d. Glória Líbani véniet ad ornandum locum ſanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Iſ.* 60.

In Pſ. Júdica me, Dómine. 59. *Ant.* 2. D. Dabo ſanctificatiónem meam in médio eórum, & erit tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37.

℣. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: ℟. In domum Dñi íbimus. *Pſ.* 121.

De libro ſecundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm compleſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcendit de cœlo, & devorávit holocauſta & víctimas: & majeſtas Dómini implévit domum; nec póterant ſacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impleſſet majeſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Iſrael vidébant deſcendentem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruentes proni in terram ſuper pavimentum ſtratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóſtias, boum viginti-duo míllia, aríetum centum viginti míllia: & dedicávit domum Dei rex, & univerſus pópulus.

℟. Non manſi in domo uſque ad diem hanc, dicit Dóminus; ſed fui ſemper in tentório manens cum omni Iſrael: * Nunc ígitur dedi locum pópulo meo; plantábitur, & ultrà non commovébitur. ℣. Tabernáculum teſtimónii fuit cum pátribus in deſerto uſque in diébus David; Sálomon autem ædificávit domum. * Nunc, 1. *Paral.* 17. *Act.* 7.

Lectio ij.

SAcerdótes autem ſtabant in offíciis ſuis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum: Quóniam in æternum miſericórdia ejus; hymnos David canentes per manus ſuas. Porrò Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctuſque Iſrael ſtabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocauſta & ádipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocauſta & ſacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus; & omnis Iſrael cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath uſque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicaſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebraſſet diébus ſeptem.

℟. In templo hoc ponam nomen meum in ſempiternum, & ultrà non fáciam commovéri pedem Iſrael; * Si tamen cuſtodíerint ómnia ópera quæ præcépi eis. ℣. Vos eſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus: Quó-

niam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, * Si tamen. 4. *Reg.* 21. 2. *Cor.* 6.

Lectio iij.

Complevitque Sálomon domum Dómini, & domum Regis, & ómnia quæ diſpoſúerat in corde ſuo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo ſua; & proſperátus eſt. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum iſtum mihi in domum ſacrifícii. Si clauſero cœlum, & plúvia non flúxerit; & mandávero & præcépero locuſtæ ut dévoret terram; & míſero peſtiléntiam in pópulum meum; converſus autem pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis: & ego exáudiam de cœlo; & propítius ero peccátis eórum, & ſanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco iſto oráverit. Elégi enim & ſanctificávi locum iſtum, ut ſit nomen meum ibi in ſempiternum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Elégi locum iſtum mihi in domum ſacrifícii: * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ † Ad oratiónem ejus qui in loco iſto oráverit. ℣. De omni re quamcumque petíerint fiet; ubi enim ſunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi ſum. * Oculi. Glória Patri. † Ad oratiónem. 2. *Paral.* 7. *Matth.* 18.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. Afferte Dño. 132.
Ant. 1. *f.* Sanctificávi domum hanc quam ædificaſti, ut pónerem nomen meum ibi in ſempiternum. 3. *Reg.* 9.

In Pſ. Deus noſter. 134.
Ant. 5. a. Sanctificábitur altáre in glória mea: ſanctificábo & tabernáculum cum altári, & habitábo in médio filiórum Iſrael. *Exod.* 29.

In Pſ. Magnus Dñus. 155.
Ant. 4. f. Scient gentes quia ego Dóminus ſanctificátor Iſrael, cùm fúerit ſanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus: ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedic. Lectio iv.*

Feſtívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet eſſe devótior, quantò familiárior eſt. Nam céteras quidem Sanctórum ſolemnitátes cum Eccléſiis áliis habémus commúnes: hæc verò ſic nobis eſt própria, ut neceſſe ſit, vel à nobis eam, vel à némine celebrári. Noſtra eſt, quia de Eccléſia noſtra: magìs autem noſtra, quia de nobis ipſis. Mirámini fórſitan, & erubéſcitis celebrári feſta de vobis. Sed quid lápides iſti potuérunt

ſanctitátis habére, ut eórum ſolémnia celebrémus? Habent útique ſanctitátem, ſed propter córpora veſtra. An veró córpora veſtra ſancta eſſe quis dúbitet, quæ templű ſancti Spíritűs ſunt; ut ſciat unuſquiſque vas ſuum poſſidére in ſanctificatióne? Itaque ſanctæ ſunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis: ſancta ſunt córpora propter ánimas: ſancta eſt propter córpora domus.

℟. Mactávit hóſtias, & dedicávit domum Dei rex & univerſus pópulus; ſacerdótes autem ſtabant & levítæ ad laudandum Dóminum:* Quóniam in æternum miſericórdia ejus. ℣. Chriſtus diléxit Eccléſiam, & ſeipſum trádidit pro ea, ut illam ſanctificáret: * Quóniam. 2. *Paral.* 7. *Eph.* 5.

Lectio v.

QUando domus iſta per manus Pontíficum dedicáta eſt Dómino, propter nos ſine dúbio factum eſt. In nobis proinde ſpirituáliter impléri neceſſe eſt quæ in pariétibus viſibíliter præceſſérunt. Et ſi vultis ſcire, hæc útique ſunt, aſpérſio, inſcríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio: hæc útique in hac viſíbili domo fecére Pontífices; hæc & Chriſtus aſſiſtens Póntifex futurórum bonórum inviſibíliter quotídie operátur in nobis. Aſpergit nos hyſſópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in confeſſióne, lavat nos lacrymárum imbre, lavat ſudóre pœniténtiæ; magis autem lavat nos aquâ illâ pretióſâ quæ de fonte pietátis, id eſt ab ejus látere, emanávit. Non ſolùm autem, ſed inſcríbit dígito Dei in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu ſancto. Inſcríbit, inquam, legem ſuam non in lápide, ſed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promiſſiónem, quâ ſe pollícitus eſt ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor eſſe datúrum, id eſt, non durum, non obſtinátum, non Judáicum; ſed pium, ſed manſuétum, ſed tractábile, ſed devótum. Beátus quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum.

℟. Móyſes tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii aſperſit; & ómnia in ſánguine ſecundùm legem mundantur. * Neceſſe eſt ergo exemplária quidem cœléſtium his mundári; ipſa autem cœléſtia melióribus hóſtiis, quàm iſtis. ℣. Tulit Móyſes unctiónis óleum quo linívit tabernáculum cum omni ſuppelléctili ſua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Neceſſe eſt. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

Lectio vj.

BEáti, inquam, qui docti & mémores ſunt mandatórum ejus, ſed ad faciendum ea: alióquin ſcienti bonum & non facienti, pec-

cátum eſt illi: & ſervus ſciens voluntátem dómini ſui & non fáciens, plagis vapulábit multis. Unde neceſſe eſt ut únctio ſpirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem noſtram, obſervantiárum & multímodæ pœniténtiæ cruces devotiónis ſuæ grátiâ léniens; quia nec ſine cruce, ſequi Chriſtum, nec ſine unctióne crucis aſperitátem ferre quis poſſet. Hinc eſt quòd multi abominantur & fúgiunt pœniténtiam; crucem quidem videntes, ſed non unctiónem. Vos qui experti eſtis, ecce ſcitis quia verè crux noſtra inuncta eſt, & per grátiam Spíritûs adjuvantis, ſuávis & delectábilis eſt pœniténtia noſtra, &, ut ita dicam, amaritúdo noſtra dulciſſima. At poſtquàm únctio grátiæ hujus præcéſſerit, jam lucernam ſuam Chriſtus non ponit ſub módio, ſed ſuper candelábrum; quia tempus eſt ut lúceat lux noſtra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectémus in fine, quando apériet manum ſuam & implébit omne ánimal benedictióne: nam in quátuor præmiſſis mérita conſtant, in benedictióne ſunt præmia; in benedictióne tota complébitur grátia ſanctificatiónis, quando jam in domum tranſíbimus non manufactam, æternam in cœlis. Ipſa eſt quæ conſtrúitur vivis ex lapídibus, ángelis ſcilicet & homínibus. Simul enim ædificátio & dedicátio ipſa complébitur.

℟. Cùm intuliſſet Móyſes arcam in tabernáculum, póſuit & menſam, & candelábrum è regióne menſæ, * Juxta præceptum Dómini. ℣. Lucernam ponunt ſuper candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo ſunt: ſic lúceat lux veſtra coram homínibus, * Juxta. Glória Patri. * Juxta. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. Te decet. 74.

Ant. 1. g. Majeſtas Dómini implévit domnm, nec póterant Sacerdótes ingredi domum Dómini, eò quòd impleſſet majeſtas Dómini templum Dñi. 2. *Paral.* 7.

In Pſ. Quàm dilecta. 96.

Ant. 6. F. Verè Dóminus eſt in loco iſto: quàm terríbilis eſt locus iſte! non eſt hic áliud niſi domus Dei, & porta cœli. *Gen.* 28.

In Pſ. Fundamenta. 135.

Ant. 3. c. Ipſe qui habet in cœlis habitatiónem, viſitátor & adjútor eſt loci, & venientes ad malefaciendum pércutit ac perdit. 2. *Mach.* 8.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur ſine mácula, & operátur juſtítiam. *Pſ.* 14.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa civi-

tas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in templum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Baſílii Epíſcopi.

In Pſ. 28. Edit. Ben. 1721.

NEceſſária eſt adorátio, non ea quæ fit extra Eccléſiam, ſed quæ in ipſa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut eccléſias excogitétis. Una eſt aula ſancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: ſed poſt admiſſum in Chriſtum peccátum, facta eſt habitátio eórum deſerta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non ſunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad ſalútem præordináti ſunt, aulam própriam præter Judæórum aulam oſtendit. Non ígitur extra hanc aulam adoráre oportet, ſed intrà ipſam; ne quis extra ipſam conſtitútus, aut ab iis qui extra illam ſunt, attractus, in aula Dómini eſſe défінat. Interſunt enim multi in hábitu quidem precatiónis; nec ſunt tamen in aula, ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis naſcentem. Qui ventrem, aut glóriam, aut argentum, aut quidvis áliud quod réliquis ómnibus pluris æſtimat, deum fécerit, is neque adórat Dóminum, neque in aula ſancta eſt, etiamſi videátur eſſe dignus qui ad ſensíbiles conventus admittátur.

℟. Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt: adoráte in monte ſancto ejus; * Quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in Spíritu & veritáte; nam & Pater tales quærit qui adórent eum; * Quóniam ſanctus. *Pſ. 98. Joan. 4.*

Lectio viij.

IN templo adſtant ſancti Angeli: adeſt Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuſcujuſque manifeſtæ Deo ſunt; quis ex affectu, quis ſcitè exquírat cœléſtia, quis perfunctóriè & extrémis labris verba pronúntiet, cor verò ipſíus procul à Deo ſit. Quòd ſi orat, carnis ſanitátem, opeſque terreſtres, & humánam glóriam efflágitat. Horum autem nihil petendum eſt, ut Scriptúra docet: ſed in templo ejus unuſquiſque dicit glóriam. Creatúra omnis tum ſilens, tum loquens, tum cœleſtis, tum terréna dat glóriam conditóri: miſerábiles verò hómines, poſtquàm, ædibus ſuis relictis, ad templum concurrérunt, quaſi quídpiam conſecutúri emolumenti, tamen Dei verbis aures non præbent; ſuam ipſórum natúram non ſéntiunt: præoccupáti pec-

ćto non affliguntur : non mœrent dum reminiſcuntur peccatórum : non timent judícium ; ſed arridentes, & inter ſe jungentes déxteras, precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℟. Qui adhærent Dómine ut colant eum, & díligant nomen ejus, lætificábo eos in domo oratiónis meæ ; * Quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis ; * Quia domus mea domus oratiónis. *Iſ.* 59. *Joan.* 2.

Lectio ix.

CAve ne quando ábeas, unà cum iis qui ímpia & contumelióſa verba in Dei nomen évomunt, condemnátus, cùm debuiſſes mercédem pro rerum divinárum celebratióne recípere. Habes Pſalmum, habes prophetíam, præcepta Evangélica, Apoſtolórum prædicatiónes. Lingua pſallat : mens eórum quæ dicta ſunt, ſcrutétur intelligéntiam ; ut pſallas ſpíritu, pſallas item & mente. Deus enim mínimè índiget glóriâ : ſed te vult eſſe dignum, qui glóriam conſequáre. Quapropter quod ſéminat homo, hoc & metet. Sémina glorificatiónem, ut corónas, honoreſque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ídeo dicta ſunt, quòd ſunt qui loquendi finem in Dei templo nunquam fáciant, ac inutíliter ingrediantur. Utinam inutíliter, non cum detrimento !

℟. Tu, Dómine univerſórum, qui nullíus índiges, voluiſti templum habitatiónis tuæ fieri in nobis : * Et nunc, Sancte ſanctórum, Dómine, † Conſerva in ætérnum impollútam domum iſtam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, diſperdet illum Deus : Templum enim Dei ſanctum eſt. * Et nunc. Glória Patri. † Conſerva. 2. *Matth.* 14. 1. *Cor.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum : ℟. Laus ejus in ecclésia ſanctórum. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. DOmus Dei eſt Eccléſia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Chriſti domus ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei uſque ad finem, firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipſi tanquam lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

Loco Cantici Benedícite. *dicitur ſequens.*

Canticum. Tob. 13.

JErúſalem civitas Dei, luce ſpléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient, & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in ſanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpſerint te; & condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te: * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent ſuper pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúſalem civitátem ſuam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero ſi fúerint relíquiæ ſéminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúſalem.

Portæ Jerúſalem ex ſapphíro & ſmaragdo ædificabuntur; * & ex lápide pretióſo omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus ſternentur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; * & ſit regnum ejus in ſécula ſeculórum ſuper eam. Amen.

Glória Patri.

Ant. Omnis ædificátio conſtructa in Chriſto Jeſu, creſcit in templum ſanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in ſpíritu. *Eph.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio eſtis, fundamentum póſui; unuſquiſque vídeat quómodò ſuperædíficet; fundamentum enim eſt Chriſtus Jeſus. 1. *Cor.* 3.

Capitulum. 1. Cor. 6.

AN neſcítis quóniá membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt, quem habétis à Deo, & non eſtis veſtri? Empti enim eſtis prétio magno: glorificáte & portáte Deum in córpore veſtro.

Hymnus. Guieti.

PAtris æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ ſacros pia plebs honóres
Ædis inſtaurat, Deus alme, noſtris
Annue votis.

Hîc ſacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hîc & infúſum nova membra Chriſto
Chriſma coaptat.

Hîc ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne, qui mundi ſcelus omne tollit
Agnus, & fuſi prétium cruóris
Ipſe propínat.

Hic ſalus ægris ánimis parátur :
Hic reos judex fácilis relaxat,
Atque lethálem redivíva pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus eſt perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem :
Hic adorátor ſibi quiſque ſedem
Præparat aſtris.
Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctus :
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus ómnis.
Laus Deo, virtus, honor, & poteſtas
Una ſit Patri, pariliſque Proli :
Par ſit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérũ. *Pſ.* 92.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Domus tua, Dómine, in ſanctificatióne tua permáneat ; & omnes gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. *Judith* 9.

[*Ipſo die Dedicationis, & per Octavam, Oratio.*

DEus, qui inviſibíliter ómnia cóntines, & tamen pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſtendis : Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illuſtra ; & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuæ benefícia conſequántur ; Per Dóminum.]

In Anniverſario Dedicationis, & per Octavam, Oratio.

DEus, qui nobis per ſíngulos annos hujus ſancti Templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis repræſentas incólumes : exaudi preces pópuli tui, & præſta ut quiſquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetraſſe lætétur ; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Pſalmi de Dominica ; & ſic ad alias Horas

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & templum, * Miſerére. 2. *Mach.* 3.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tam fidélis ánimæ, quàm Eccléſiæ cum Chriſto deſponſatiónem. Quamobrem, niſi ómnia quæ in hujuſcémodi conſecratióne extériùs aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parum hinc fructûs nobis accéſſerit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Chriſti domus.

Capitulum. Hebr. 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in introítu ſanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id eſt, carnem ſuam) & ſacerdótem magnum ſuper domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine miſericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In multitúdine. ℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória Patri. In multitúdine. *Pſ.* 5.

[*Per Octavam Anniverſ. omiſſo* Allelúia, *reſumptio fit ad primum* *; *& ſic ad alias Horas.*]

℣. Introíbo in domum tuam in holocauſtis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & forás non egrediétur ámpliùs: & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúſalem, quæ deſcendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegiſti & aſſumpſiſti, * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis, * Allelúia. Glória Patri. Beátus. *Pſ.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: ℟. In ſécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

Capitulum. 2. Cor. 5.

SCimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum eſt templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Pſ.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Pſ.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Lætátus ſum. 64.

Ant. 4. E. UNus de ſeptem Angelis ſúſtulit me in ſpíritu, & oſtendit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem deſcendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

In Pſ. Niſi Dóminus. 83.

Ant. 8. G. Erat ſtructúra muri ejus ex lápide jáſpide; ipſa veró Cívitas aurum

mundum, ſímile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Pſ. Memento. *cum ſua diviſione*, 138. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus eſt, & Agnus. *Apoc.* 21.

In Pſ. Super flúmina. 47. *Ant.* 3. a. Cívitas non eget ſole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illumináuit eam, & lucerna ejus eſt Agnus. *Apoc.* 21.

In Pſ. Lauda, Jerúſalem. 93. *Ant.* 6. F. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21.

Capitulum. Iſ. 33.

RESpice Sion civitátem ſolemnitátis noſtræ: óculi tui vidébunt Jerúſalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquam transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in ſempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia ſolúmmodò ibi magníficus eſt Dóminus noſter.

Hymnus. B.

ECce ſedes hîc Tonantis,
Ecce cœli jánua:
Hîc ſacerdos, ara, templum,
Hîc Deus fit hóſtia:
Incruentâ morte jugis
Hîc amor litat Deum.

Quális ara, quanta ſedes
Ipſius capax Dei!
Quem nec univerſa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo ſe coarctans
Hîc latére ſúſtinet.

Quàm libenter hîc pudícis
Inſerit ſe córdibus!
Hîc amantis tota Chriſti
Exerit ſe cáritas:
Hîc Pater caros ſedére
Geſtit inter fílios.

Hinc faceſſe quem profana
Pólluit contágio,
Neu ſacrum transíre limen
Inquinátus áudeas:
Ultor aſtat cum flagellis
Púniens ſontes Deus.

Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perennis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inungens
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio eſt in te. *Pſ.* 86.

Ad Magníficat. *Ant* 5. C. Greſſus rectos fácite pédibus veſtris; acceſſiſtis enim ad civitátem Dei viventis Jerúſalem cœleſtem: itaque regnum immóbile ſuſcipientes, ſerviámus Deo cum metu & reveréntia. *Hebr.* 12.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Cetera ut heri.

¶ *De Dominica* (*ſi qua occurrat intrà Octavam Dedicationis*) *fit Officium ut in Pſalterio, cum commem. Octava in utriſque Veſperis & Laudibus.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM Dedicationis Eccleſiæ.

Omnia ut in die, lviij. exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟. ℟. ℟. ex Nocturno Feſti juxta Feriam.

Lectio j. de Scriptura occurrente: ij & iij. ut habentur infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. ſola, Omnis ædificátio. *quarta de Laudibus diei.*

Canticum, Jerúſalem, *ut in die.*

AD VESPERAS.

Ant. ſola, Unus de ſeptem. *prima ex Veſperis diei.*

SECUNDA DIE.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 336. in Dedic. Tom. 3.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt domûs oratiónis. Domus ergo noſtrárum oratiónum, iſta; domus autem Dei, nos ipſi. Si domus Dei nos ipſi, nos in hoc ſéculo ædificámur, ut in fine ſéculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem; dedicátio, exultatiónem. Quod hîc fiébat, quando iſta ſurgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Chriſtum. Credendo enim, quaſi de ſylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquam inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, niſi quando caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna iſta & lápides, ſi non ſibi certo órdine cohærérent, ſi non ſe pacíficè innécterent, ſi non ſe ínvicem, cohærendo ſibi, quodámmodò amárent; nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides & ligna bene ſibi cohærére, ſecúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Chriſtus intráre, & in nobis habitáre, tanquam ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in veſtra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini à veſtræ ruínæ vetuſtáte, vos ínvicem amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Unde ſuprà, Lectio ij.

DUm novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne

ſermónem. Tunc autem ſermo noſter cóngruus erit, ſi in ſe áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum veſtrárum, Deo vos intériùs ædificante, proficiat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, ſpirituáliter fiat in méntibus: & quod hic perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante grátia Dei, perficiátur in corpóribus veſtris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo noſtro, à quo eſt omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totá cordis alacritáte laudémus; quóniam ad conſtruendam iſtam domum oratiónis, fidélium ſuórum viſitávit ánimum, excitávit affectum, ſurrogávit auxílium, inſpirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus qui operátur in ſuis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipſe cœpit, ipſe perfécit. Et quia ópera bona in conſpectu ſuo nunquam eſſe permittit inánia; fidélibus ſuis, quibus operántibus præbuit virtútis ſuæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ ſunt grátiæ Deo noſtro: hanc enim Eccléſiam quam fecit nómini ſuo cónſtrui, fecit étiam ſanctórum Mártyrum Relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 337. de Dedicatione Eccleſiæ. C. 1.

Lectio ij.

BOna ópera fidélium de ſua temporáli terrenáque ſubſtántia, cùm in theſauris cœléſtibus recondúntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Unde & iſta ædifícia quæ congregandis religióſis cœtibus extruuntur, cùm óculo carnis inſpéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & viſíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat inviſíbili veritáte. Neque enim occupáta eſt fides inſpícere quàm pulcra ſint membra hujus habitatiónis, ſed de quanta interióris hóminis pulcritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus ſuis, tam pie, tam hiláriter, tam devóte iſta operántibus; ut eos quoque ipſos in ſuæ fábricæ conſtructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, ſpe ſolidáti, caritáte compacti, ubi ſápiens ille architectus Apóſtolus fundamentum póſuit Chriſtum Jeſum, ſummum ipſum lápidem anguláerem; ſicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidem reprobi-

tum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Cap. 1. & 2. Lectio ij.

CHriſtus ſimul eſt & fundamentum, quia ipſe nos regit; & lapis anguláris, quia ipſe conjungit. Ipſa eſt petra ſuper quam vir ſápiens ædíficans domum ſuam, contra omnes hujus ſéculi tentatiónes tutíſſimus perſéverat; nec plúviâ irruente illábitur, nec flúmine inundante ſubvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipſe eſt & pax noſtra, qui fecit útraque unum: in ipſo enim neque circumcíſio quidquam valet, neque præpútium, ſed nova creatúra. Hi enim duo tanquam paríetes ex diverſo venientes, longè ab ínvicem fúerant, donec ad illum tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo síbimet copuláti ſunt.

Lectio iij.

ITaque ſicut hoc ædifícium viſíbile factum eſt nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipſi ſumus, Deo ſpirituáliter habitatúro conſtrúitur. Templum enim Dei ſanctum eſt, inquit Apóſtolus, quod eſtis vos. Sicut hoc terrénis mólibus conſtrúimus, ſic illud bene compóſitis móribus erigámus. Hoc enim nunc viſitántibus nobis, illud in fine ſéculi, Dómino veniente, dedicábitur, quando corruptíbile hoc noſtrum induet incorruptiónem, & mortále hoc noſtrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis noſtræ conformábit córpori glóriæ ſuæ.

SEXTA DIE.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam vobis priùs ingreſſis, nos intrámus, discipulórum formam retinentes: ideóque commúniter ómnibus, ſtatim atque ingreſſi fuérimus, ut illis datam legem ſequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur ſocórdiâ tórpeat; nemo ſeculáribus rebus ſuſpenſum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótiùs malim in domum alicújus veſtrûm ingreſſus deſtítui, quàm hîc prædicans non audíri. Hoc mihi moléſtius eſſet quàm illud: quandóquidem hæc magis própriè domus noſtra eſt, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ noſtræ opes pótitæ ſunt, hîc ſpes noſtra omnis. Quid enim hoc loco non magnum eſt & admirandum? Nam hæc menſa longè pretióſior

eſt atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti à morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò mélior, magìſque neceſſária. Non enim veſtes, ſed miſericórdiam inclúſam cóntinet; quamvìs pauci ſint qui eam poſsídeant. Hic & léctulus eſt valde illo præſtántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto ſuávior eſt.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéſcere, gáudeo ſemper, ut qui non fruſtrà ſementem fécerim, ut qui non incaſsùm labóres pertúlerim. Unde ígitur hoc lucrum conjício, unde perſpício ſermónes ad opus proficere? Nimírum ex hoc concurſu; ex eo quòd Eccléſiam ómnium matrem ſtudióſè ampléctímini; ex hac pernocte perpetuáque ſtatióne; ex eo quòd angelicórum órdinum ſtatiónem imitantes, ſine ceſſatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Chriſti dona! In ſupernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Eccléſiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In ſupernis, Séraphim ter ſanctum illum hymnum réſonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléſtium, tum terréſtrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantum affert gáudii vitæ noſtræ, quantum hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Eccléſia congregári. In Eccléſia, gaudéntium conſervátur gáudium. In Eccléſia, ánimo dejectórum eſt recreátio. In Eccléſia, doléntium eſt voluptas. In Eccléſia, defatigatórum eſt reſpirátio. In Eccléſia, laborántium eſt réquies. Veníte enim, inquit, poſt me, qui laborátis & oneráti eſtis; & ego reficiam vos. Quid hâc voce poteſt eſſe deſiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Eccléſiam te vocat.

VESPERÆ *de die Octavæ, ut in I. Veſperis Feſti.*

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex-minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lectiones.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Cæſárii Epiſcopi.

Serm. 229. qui eſt in Dedic. Eccleſiæ. Lectio iv.

QUotieſcumque, fratres cariſſimi, altáris vel templi feſtivitátem cólimus, ſi fidéliter ac diligenter

attendimus, & ſan-
juſtè vivimus; quid-
n templis manufactis
, totum in nobis ſpi-
ædificatióne complé-
on enim mentítus eſt
i dixit: Templum Dei
m eſt, quod eſtis vos.
ùm: Neſcítis quia cór-
veſtra templum ſunt
ìs ſancti? Quia verò
præcedéntibus méri-
d per grátiam Dei me-
s fieri templum Dei;
ùm póſſumus cum ip-
ljutório laborémus, ne
nus noſter in templo
ıoc eſt in nobis ipſis,
iat quod óculos ſuæ
ːátis offendat: ſed ha-
lum cordis noſtri eva-
: vítiis, & virtúti-
eplcátur; claudátur
lo, & aperiátur Chri-

ı. 230. *Lectio v.*

Jia, fratres, habitáre de-
ıíderat in nobis Deus;
ipsíus adjutório ita cor
um ſtudeámus bonis
ːr cogitatiónibus occu-
& córpora noſtra ab
ſorde luxúriæ munda
líre, ut Deum in nobis
ːet habitáre. In templo
à Salomóne ædificáto
ıus duo altária fuiſſe
ːúta, unum forìs, áliud
; in illo quod forìs erat,
ílium celebrabátur ſa-
ːum; in illo verò quod
erat, thymiámatis of-
ıtur incenſum. Videá-
ːrgo ne fortè in nobis
ınt altária conſtitúta;

córporis ſcílicet, & cordis
noſtri. Dénique duplex à
nobis ſacrifícium quærit
Deus; unum, ut ſimus ca-
ſto córpore; áliud, ut mun-
do corde eſſe debeámus.

Lectio vj.

IN illo altári, quod à Sa-
lomóne légitur ædificá-
tum, quotidiánus ignis ar-
débat: quod útinam & in
nobis píetas divína perfíciat.
Unde non ſolùm oratióni-
bus, ſed étiam bonis opéri-
bus placandus eſt Deus; ut
in altári cordis noſtri ignem
ſuum ſemper accendat, il-
lum de quo ipſe dixit:
Ignem veni míttere in ter-
ram, & quid volo niſi ut
accendátur? Quia duo ſunt
ignes; cupiditátis ſcílicet,
& caritátis: & unus de
parte Dei, alter de parte
diáboli: unus dévorans
ómnia mala, alter univer-
ſa bona conſúmens. Conſí-
deret unuſquiſque conſcién-
tiam ſuam: & ſi in ſe
videt ignem cupiditátis ar-
dére, cum Dei adjutório
feſtínet extínguere; quia
nihil in illo boni remané-
re póterit, quem ignis cu-
piditátis accénderit; ſicut
nihil in eo mali remané-
bit, in quo ignis árſerit
caritátis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta
ſunt Encænia in Jeroſó-
lymis; & hiems erat: &

ambulábat Jeſus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Expoſ. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur ſolémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos ſíngulos celebráre conſuéverat. Sed notandum eſt quòd hæc Encænia quæ hic leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, ſed ad últimam pértinent: quòd ex eo fácilè collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima síquidem ejuſdem templi dedicátio à Salomóne, témpore autumni; ſecunda autem à Zoróbabel & Jeſu ſacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis eſt facta; quando ſpeciáliter conſtitútum eſſe légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam ſolémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus uſque Domínicæ Incarnatiónis obſervára fuit, ſicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio ſalúbri conſuetúdine in Eccléſiis Chriſti moderno témpore dignóſcitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jeſus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & ſanguis brutórum animálium offerebátur; multò magis noſtram orationis domum, ubi carnis ipſíus ac ſánguinis ſacramenta celebrantur, viſitáre gaudébit. Si perambuláre non deſpexit pórticum in quo rex quondam mortális ac terrénus, quamvìs potentíſſimus ac ſapientíſſimus, ad orandum ſtare ſolébat; quantò magìs penetrália córdium noſtrórum inviſere atque illuſtráre desíderat: ſi tamen ea pórticum eſſe Salomónis, hoc eſt, ſi ea timórem ſuum, qui eſt inítium ſapiéntiæ, habére perſpéxerit?

Lectio ix.

NEque enim putandum eſt quia domus ſolúmmodò in qua ad orandum, vel ad myſtéria celebranda convenímus, templum ſit Dómini; & non ipſi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámpliùs templum ejus appellémur & ſimus; cùm manifeſtè dicat Apóſtolus, Vos eſtis templum Dei vivi; ſicut dicit Deus, Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.

ICIUM BEATÆ MARIÆ
IN SABBATO.
Simplex.

PERIS Feriæ ſextæ præcedentis.
ulum. Gen. 3.
óminus Deus ad ſer-
ıtem : Inimicítias
nter te & mulíe-
ſemen tuum & ſe-
ſus : ipſa cónteret
ım.
Hymnus.
dis ſóboles, glória
irginum,
i Virgo parens, te
ūit Deus,
virgíneo quæ malè
ıdoli
s contéreres caput.
rincípium qui dedit
nibus,
princípium ſumpſit
no Deus;
is proſpíciens qui
ouit cibos,
lacte fuit tuo.
od múlier perdíde-
vetus,
no géneri rédditur
tiùs :
ıuſas míſeris, heu
niùm diu !
um réſeras fores.
s pater eſt, glória
Patri;
Virgo parens, gló-
Fílio;
ecunda, tibi nexus
ábilis,
: glória, Spíritus.
ıen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ : ℟. Tu confregíſti cápita dracónis. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Pſalterio. Hymnus*, Virgo Dei génitrix. *infrà*, xcj.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis réſidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes !
Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti :
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne,

ambulábat Jeſus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Expoſ. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur ſolémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos ſíngulos celebráre conſuéverat. Sed notandum eſt quòd hæc Encænia quæ hîc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, ſed ad últimam pértinent: quòd ex eo fácilè collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima ſiquidem ejuſdem templi dedicátio à Salomóne, témpore autumni; ſecunda autem à Zoróbabel & Jeſu ſacerdóte, témpore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis eſt facta; quando ſpeciáliter conſtitútum eſſe légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam ſolémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus uſque Domínicæ Incarnatiónis obſerváta fuit, ſicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio ſalúbri conſuetúdine in Eccléſiis Chriſti moderno témpore dignóſcitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jeſus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & ſanguis brutórum animálium offerebátur; multò magìs noſtram oratiónis domum, ubi carnis ipſius ac ſánguinis ſacramenta celebrantur, viſitáre gaudébit. Si perambuláre non deſpexit pórticum in quo rex quondam mortális ac terrénus, quamvìs potentíſſimus ac ſapientíſſimus, ad orandum ſtare ſolébat; quantò magìs penetrália córdium noſtrórum inviſere atque illuſtráre deſíderat: ſi tamen ea pórticum eſſe Salomónis, hoc eſt, ſi ea timórem ſuum, qui eſt inítium ſapiéntiæ, habére perſpéxerit?

Lectio ix.

NEque enim putandum eſt quia domus ſolúmmodò in qua ad orandum, vel ad myſtéria celebranda convenímus, templum ſit Dómini; & non ipſi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámpliùs templum ejus appellémur & ſimus; cùm manifeſtè dicat Apóſtolus, Vos eſtis templum Dei vivi; ſicut dicit Deus, Inhabitábo in eis, & intèr illos ambulábo.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ ſextæ præcedentis.

Capitulum. Gen. 3.

AIt Dóminus Deus ad ſerpentem : Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus : ipſa cónteret caput tuum.

Hymnus.

DAvídis ſóboles, glória vírginum,
Chriſti Virgo parens, te póſuit Deus,
Partu virgíneo quæ malè ſúbdoli
Anguis contéreres caput.
Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium ſumpſit homo Deus;
Cunctis proſpíciens qui tríbuit cibos,
Paſtus lacte fuit tuo.
Per te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur áuctiùs :
Tu clauſas míſeris, heu nímiùm diu!
Cœlórum réſeras fores.
Qui lucis pater eſt, glória ſit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio;
Quo fœcunda, tibi nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus.
Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ : ℟. Tu confregiſti cápita dracónis. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Benedictus Dóminus qui te dircxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Pſalterio. Hymnus*, Virgo Dei génitrix. *infrà*, xcj.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm glorificâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis réſidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti :
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flécitur omne,

A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Pſalmi de Sabbato, ſub tribus Antiphonis ſequentibus.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dñus tecum: benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

j. & ij. Lectio de Script. occurr. è tribus fiunt duæ.

Poſt j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium, cui benedictúrus ſum:* Conſtítuam pactum meum illi in fœdus ſempitérnum. ℣. Hic erit magnus; & Fílius Altíſſimi vocábitur: & regnábit in domo Jacob in ætérnum. *Conſtítuam. *Gen.* 17. *Luc.* 1.

Poſt ij. Lect. ℟. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt: páriet autem fílium; * Ipſe ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipſe. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è tribus ſequentibus, ſecundùm diverſitatem menſium.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus ex ſémine David * Secundùm promiſſiónem eduxit Iſrael ſalvatórem Jeſum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Pſ.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

AD LAUDES.

Pſalmi de Sabbato ſub ſola Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

Creávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus. S. V.

Nunc auróra, novæ núntia lucis,
Triſtes orbe procul díſſipat umbras:
O quàm lucídior, nocte ſepultis
Portans ipſa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te ſi terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?

Inter perpétuos Núminis hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine junctum
Ne dediſce genus: noſtra fuiſti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus eſt Dñus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidiſti; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

CONcéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítiâ, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum Doxologia:

Qui natus es de Vírgine, Jeſu, tibi ſit glória, &c.

Pſalmi de Sabbato, ut in Pſalterio.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

Capitulum. Iſ. 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus in médio ejus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo; * Non commovébitur. Glória Patri. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſrael; & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos uſque in tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſrael.

℟. *br.* Homo * Natus eſt in ea. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam * Altíſſimus, * Natus eſt. Glória Patri. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. *Luc.* 11.

Capitulum. Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. br. Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt; * Obviavérunt ſibi. Glória. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE JANUARIO.

Ex libro Epiſtolárum ſancti Cyrilli Alexandríni.

Conc. Eph. Part. 1. *Cap.* 9.

Lectio iij.

QUòd Verbum caro factum perhibétur, id áliud nihil eſt, quàm quòd, perinde ac nos, carni & ſánguini communicávit, noſtróque córpore ſibi adjuncto ex mulíere prodíerit; deitáte ínterim, aut ex Patre nativitáte non abjectâ: manſit enim in ipſa quoque carnis aſſumptióne quod priùs erat. Hoc exactióris fídei doctrína ubíque prædicat: hoc ſanctos Patres ſanxiſſe, eâque de causâ ſacram Vírginem Deíparam appelláre mínimè dubitaſſe conſtat; non quòd Verbi natúra, ipſiúſve divínitas, ortûs ſui princípium ex ſancta Vírgine ſúmpſerit; ſed quòd ſacrum illud corpus ánimâ intelligente perfectum, ex ea tráxerit; cui & Dei Verbum ſecundùm hypóſtaſim unítum, ſecundùm carnem natum dícitur.

MENSE FEBRUARIO.

Sermo ſancti Gregórii Nyſſéni.

Orat. in Nat. Chriſti.

Lectio iij.

AUdi pudícam Vírginis vocem. Angelus partum núntiat: at illa virginitáti inhæret, & integritátem angélicæ demonſtratióni anteponendam júdicat: nec Angelo fidem non habet, nec à propóſito recédit ſuo. Interdixi, inquit, mihi conſuetúdine viri. Quómodò iſtud erit mihi, quóniam virum non cognoſco? Hæc Maríæ vox, demonſtrátio eſt eórum quæ in occulta hiſtória referuntur. Si enim nuptiárum causâ ducta fuiſſet à Joſeph, quómodò paritúram Angelo prænuntianti ſe rem novam & aliénam audíre præ ſe tuliſſet, cùm ipſa quoque ſeſe obſtrinxiſſet natúræ lege ut aliquando mater eſſet? Verùm quia carnem Deo conſecrátam, tanquam ſanctum áliquod oblátum múnus, oportébat intactam integrámque præſtáre; idcirco, Licèt, inquit, Angelus ſis, licèt è cœlo vénias, licèt id quod oſténditur natúram ſúperet humánam; tamen me virum cognóſcere nefas eſt: quómodò ſine

viro mater ero? Joſeph enim ſponſum novi, ſed virum non cognoſco.

MENSE MARTIO.

Ex libro ſancti Irenæi Epiſcopi & Mártyris, adversùs hæreſes.

Lib. 5. Cap. 19.

Lectio iij.

IN ſua própria veniente Dómino; & ſuâ propriâ eum bajulante conditióne, quæ bajulátur ab ipſo; & recapitulatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno eſt, obediéntiam faciente; & ſeductióne illâ ſolútâ quâ ſeducta eſt malè illa quæ jam viro deſtináta erat virgo Eva: per veritátem evangelizáta eſt bene ab Angelo jam ſub viro Virgo María. Quemádmodùm enim illa per angélicum ſermónem ſeducta eſt, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per angélicum ſermónem evangelizáta eſt, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et ſicut illa ſeducta eſt, ut effúgeret Deum; ſic hæc ſuáſa eſt obedíre Deo, uti vírginis Evæ virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodùm aſtrictum eſt morte genus humánum per vírginem, ſolvátur per vírginem: æquâ lance diſpóſita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

[*Extra Chorum dicitur ad libitum.*]

In Eccleſiis in quibus ſolet dici, ſive in Choro, ſive in alio loco Eccleſiæ, non dicitur quoties ſit Officium Semiduplex, aut ſupra, nec ab initio Adventûs uſque ad Præſentationem Domini, nec quando Officium diei eſt de Beata.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur poſt ſingulas Horas Officii diei.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth. 1.*

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm glorificâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis réſidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti;

Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

In Feſtis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem ſequentes Pſalmi cum Antiph. propriis.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Pſalmi, ſecundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II. & V.

Ant. ſola 1. a. Ave.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum, & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſupel mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Specióſus formâ præ fíliis hóminum: diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ intende; * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs; * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Ant. Ave, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus. *Luc.* I.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ;
℞. Et concupiſcet rex decórem tuum. *Pſ.* 44.

Pater. *Lectiones infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. ſola 8. c. Ecce.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma : * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine

uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent;* reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam; * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter; * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ipſíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuú Altíſſimus: ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Pater. *Lectiones infrà.*

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. ſolo 2. D. Quod naſcétur.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce aliení́genæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illìc.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dñus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * læteutur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino; * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum; * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71. Pater noſter.

Bened. Deus det nobis, &c. *poſt Pſalterium.*

Lectio j. Iſaïæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſupra. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxxvj.

Bened. Dignos, &c.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos cùm eſſémus párvuli, ſub elementis mundi erámus ſervientes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxxvj.

Bened. Aperiantur, &c.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum eſt templum Dei in cœlo: & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus, & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræmotus, & grando magna. Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lxxvj.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

Si Laudes non ſequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde, *ut infrà ad Sextam,* lxxxviij.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. ſola 4. A. Benedi-ċta tu.

Pſalmus 66.

DEus miſereátur noſtri, & benedícat nobis; * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus; * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fruċtum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus;* & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc:* à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine:* elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluċtus ſuos,* à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília faċta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanċtitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra; * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpeċtu ejus* in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Zach. 2.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuì, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuì.

Et ſcies quia Dóminus exercítuum * miſit me ad te.

Et poſſidébit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanċtificáta; * & éliget adhuc Jerúſalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini; * quia conſurrexit de habitáculo ſanċto ſuo.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

CReávit Dóminus novum ſuper terram : Fémina circúmdabit virum.

Hymnus, Nunc auróra. *ut ſuprà*, lxxvj.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidiſti ; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dño. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluiſti : præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur ; Per eumdem.

Suffragium de omnibus SS.

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & férviunt ei die ac nocte in templo ejus : & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & hàbitábis in eis ; ℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Pſ.* 5.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in electis tuis hábitas, & mirabíliter refulges : concéde nobis, quæſumus, ſic beáti *N.* & ómnium ſimul Sanctórum lætificári memóriâ, ut eórum ſuffragántibus méritis, regnum tuum áſſequi valeámus ; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Noſtri miſertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.

Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réſpice :
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalm. Deus, in nómine tuo. 107. Cantáte....omnis terra. 42. Laudáte Dóminum. 130. *ſub ſola Ant.* 2. D. Fílius Dei factus eſt ei ex

ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Iſaïæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℞. *br.* Semen ejus * In ætérnum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo, * In ætérnum manébit. Glória Patri. Semen. *Pſ.* 88.

℣. Dominábitur à mari uſque ad mare, ℞. Et uſque ad términos orbis terrárum. *Pſ.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.*

Pſalm. Ad Dñum. 64. Levávi. 46. Lætátus ſum. 64. *ſub ſola Ant.* 4. d. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

Capitulum. Iſaïæ 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℞. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo; * Non commovébitur. Glória. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℞. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti: tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.*

Pſalm. Ad te levávi. 82. Niſi quia. 46. Qui confídunt. 82. *ſub ſola Ant.* 7. d. Péperit fílium máſculum qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſrael; & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos uſque in tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſrael.

℞. *br.* Homo * Natus eſt in ea. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam * Altíſſimus. * Natus eſt. Glória Patri. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℞. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

Oratio.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà*.

Pſalm. In convertendo.47. Niſi Dóminus.83.Beáti omnes. 137.*ſub ſola Ant.* 1.*g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. *Luc.* 11.

Capitulum. Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℞. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt; * Obviavérunt ſibi. Glória Patri. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℞. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium meum intende.

Ant. ſola 3. c. In me ancillâ.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo:* Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominárc in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus; * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem ;

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini ; * teſtimónium Iſrael, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem : * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñi Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere : * ſúrgite poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii ; * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis ; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te ;

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti ſátiat te ;

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus ;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit ;

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea : * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael ;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. In me ancillâ ſuâ adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſrael. *Judith* 13.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo ; & dixit mihi : In Jacob inhábita, & in Iſrael hæreditáre ; & in electis meis mitte radíces. Et ſic in Sion firmáta ſum.

Hymnus.

AVe, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis:
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto;
Tribus honor unus. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dño, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente ſanctiſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Suffragium de omnibus SS.

Ant. Fulgébunt juſti ſicut ſol in regno Patris eórum. *Matth.* 13.

℣. Juſti confitebuntur nómini tuo, Dómine; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſ.* 139.

Oratio.

OMnípotens & miſéricors Deus, qui pro mercéde Sanctis regni tui glóriam, & pro exemplo nobis præſtas eórum ſanctitátis memóriam: da fámulis tuis; ut dum ſancti *N.* & omnium Sanctórum recólimus mérita, eórum nos non ceſſent juváre ſuffrágia; Per Dóminum noſtrum.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus.

Pſalm. Sæpè expugnavérunt. 117. De profundis. 83. Dñe, non eſt exaltátum. 83. *ſub ſola Ant.* 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſrael. *Judith* 13.

Hymnus.

VIrgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus homo.
Hinc méritò dicent te ſécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súſcipe quos pia plebs tibi péndere certat honóres:
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.

Glória magna Patri ; compar ſit glória Nato :
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

Capitulum. Judith 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultú. ℣. Omnes dívites * plebis * Deprecabuntur. Glória. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther* 15.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat ; & ad vitam perdúcat ætérnam ; Per Dóminum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INvioláta, íntegra & caſta es, María :
Quæ es effecta miſeris cœli porta.
O mater noſtra Deo caríſſima,
Súſcipe pia laudum præcónia.
Noſtra ut pura péctora ſint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta aſsídua
Impetres nobis glóriam per ſécula.
O benigna ! O Regína ! O María !
Quæ ſola invioláta permanſiſti.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Orat. Famulórum. lxxxix.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum : * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde ; * ſed tu, Dómine, úſquequò ?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam ; * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam ;

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tui : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes

qui operámini iniquitátem,* quóniam exaúdívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam :* Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubeſcant valde velóciter.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua;* converſus ſum in ærumna mea, dum confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi : Confitébor adverſùm me injuſtítiam meam Dómino ; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris:* ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti ; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meũ:* & ſicut onus grave graváta ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem : * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus ; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum ; * & gé-

nitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergáudeant mihi inimíci mei; * & dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me inſquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 50.

Miſerére mei, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,

Deus ; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua : * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui ; * & ſpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas ;* & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique ; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta ; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam ; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum ; * quià oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis : * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt ; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion ; * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus

Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera :* & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminũ.

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo : * Dóminus de cœlo in terram aſpexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jeruſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundaſti : * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent ; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt ; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervàveris, Dómine ; * Dómine, quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino ;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio ;

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua ; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo ; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi ; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus : in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine ; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam ; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam ; * quóniá ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto mei, & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos. Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes ſancti Angeli, & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum Spírituum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptiſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro nobis.

Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Ignáti, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Dionyſi cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Sebaſtiáne, ora.
Sancte Demétri, ora.
Sancte Maurici cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Aigulphe, ora.
Sancte Baráchi, ora.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Grégori, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Athanáſi, ora.
Sancte Baſili, ora.
Sancte Grégori Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joannes Chryſóſtome, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Omnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Aniáne, ora.
Sancte Sollemnis, ora.
Sancte Aventíne, ora.
Sancte Leobíne, ora.
Sancte Caletríce, ora.
Sancte Béthari, ora.
Sancte Adeodáte, ora.
Sancte Yvo, ora.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Arnulphe, ora.
Sancte Cárole, ora.
Omnes ſancti Pontífices, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Cariléphe, ora.
Sancte Launomáre, ora.
Sancte Theobalde, ora.
Sancte Bruno, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Sancte Deodáte, ora.
Sancte Munderíce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Omnes Juſti, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Thecla, ora.
Sancta Apollónia, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Scholáſtica, ora.
Sancta Angariſma, ora.
Sancta Mónica, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Batildis, ora.
Sancta Birgitta, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius eſto, Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A ſubitánea & improvíſa morte, líbera.
Ab inſídiis diáboli, líbera.
Ab immúndis cogitatiónibus, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempeſtáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per adventum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptiſmum & ſanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritûs ſancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te.
Ut Domnum Apoſtólicum, & omnes Gradus Eccléſiæ in ſancta religióne conſerváre dignéris, te.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas, in tuo ſancto obſéquio conſerváre dignéris, te.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, te.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, ab ætérna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defun-

ctis réquiem æternam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non ſecundùm peccáta noſtra fácias nobis; ℟. Neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. *Pſ.* 102.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Orémus pro Antíſtite noſtro N. ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro Rege noſtro N. ℟. Dñe ſalvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro benefactóribus noſtris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugũ juſtítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Pſalmus, Deus, in adjutórium. 10. ℣. Dómine, exaudi, &c. Dóminus vobiſcum.

Orémus.

Deus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere: ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

Exaudi, quæſumus, Dómine, ſupplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpas delinquéntium diſtrictè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recuſas: quæſumus, ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvi-

[illegible], pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

OMnípotens ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro N. & dírige eum ſecundùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter N. qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre; & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redemptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis: te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum:

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Sancta María, Ora pro eo [*vel* ea.]
Omnes ſancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora pro eo [*vel* ea.]
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Dionyſi cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Sebaſtiáne, ora.
Omnes ſancti Mártyres, or.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Sollemnis, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancte Franciſce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes Juſti, oráte.
Sancta María Magdaléne, ora pro eo [*vel* ea.]
Sancta Thecla, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Paula, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, or.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo [*vel* ea.]
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Ab ira tua, Líbera eum [*vel* eam,] Dómine.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per Nativitátem tuam, lib.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde cùm in agone ſui ſpiritûs anxiatur anima, dicitur: Orémus.

PRoficíſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: In nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt: In nómine Angelórum & Archangelórum: In nómine Thronórum & Dominatiónum: In nómine Principátuum & Poteſtátum: In nómine Chérubim & Séraphim: In nómine Patriarchárum & Prophetárum: In nómine ſanctórum Apoſtolórum & Evangeliſtárum: In nómine ſanctórum Mártyrum & Confeſſórum: In nómine ſanctórum Monachórum & Eremitárum: In nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion; Per Chriſtum Dñum noſtrum. ℟. Amen. Orémus.

DEus miſéricors, Deus clemens, Deus qui ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remiſſiónis evácuas: réſpice propítius ſuper * hunc fámulum tuum [*vel* hanc fámulam tuam] N. & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum totâ cordis confeſſióne poſcentem, deprecátus exaudi. Rénova in * eo [*vel* ea,] piiſſime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum eſt, & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annecte. Miſerére, Dómine, gemítuum, miſerére lacrymárum ejus; & non habentem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacraméntum reconciliatiónis admitte; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

COmmendo te omnipoténti Deo, * chariſſime frater [*vel* cariſſima ſoror;] & ei cujus es creatúra committo: ut cùm humanitátis débitum perſólveris, ad eum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti itaque ánimæ tuæ de córpore, ſpléndidus Angelórum cœtus occurrat: judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circumdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te complexus aſtringat: mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpectus appáreat, qui te inter aſſiſtentes ſibi júgiter intereſſe decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus ſátanas cum ſatellítibus

ſuis : in adventu tuo, te comitántibus Angelis, contremiſcat, atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus ; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant : ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei : & juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei. Confundantur ígitur & erubeſcant omnes tartáreæ legiónes : & miniſtri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intrà paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnoſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſolvat, atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens, manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. *Conſtitútus [*vel* Conſtitúta] ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

SUſcipe, Dómine, * ſervum tuum [*vel* ancillam tuam] in locum ſperandæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, ſicut liberaſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, ſicut liberaſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam ejus, ſicut liberaſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Suſannam de falſo crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Da-

vid de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberaſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beatíſſimam Theclam vírginem & mártyrem tuam liberaſti, ſic liberáre dignéris ánimam hujus * ſervi tui [*vel* ancillæ tuæ;] & tecum fácias in bonis cœléſtibus congaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam * famuli tui [*vel* fámulæ tuæ,] precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut eam propter quam ad terram deſcendiſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnoſce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conſpectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit; & zelum Dei in ſe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Orémus.

Delicta juventútis, & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris, Dómine: ſed ſecundùm magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam ſúſcipe. Suſcípiat eam ſanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléſtis méruit principátum. Véniant illi óbviàm ſancti Angeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœleſtem Jerúſalem. Suſcípiat eam beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœleſtis tráditæ ſunt. Adjuvet eam beátus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro ea ſanctus Joannes, electus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro ea omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt poteſtas ligandi atque ſolvendi. Intercédant pro ea omnes Sancti & Electi Dei, qui pro Chriſti nómine tormenta in hoc ſǽculo ſuſtinuérunt; ut vínculis carnis exúta, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléſtis, præſtante Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſǽcula ſæculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Pſalmus Confitémini Dómino. 15. *& totus Pſalmus* Beáti immaculáti in via. *per Horas Dominicæ diſtributus*, 14.

Egreſſâ autem animâ, dicitur: ℟. In te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum; accélera ut éruas me: in manus tuas commendo ſpíritum meum: * Redemiſti me, Dómine Deus veritátis; illuſtra fáciem tuam ſuper * ſervum tuum [*vel* ancillam tuam:] * ſalvum [*vel* ſalvam] me fac in miſericórdia tua. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum: * Redemiſti me. *Pſ.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater noſter. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] N. ut * defúnctus [*vel* defúncta] ſéculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

AD VIGILIAS.

Vigiliæ communiter dicuntur cum tribus Nocturnis in Depoſitione corporis: ſi tamen diceretur unicum Nocturnum, Dominica, Feriâ II. & V. dicitur primum; Feriâ III. & VI. ſecundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium. Tuncque in illo unico Nocturno j. Lectio erit j. primi Nocturni, ut infra: ij. erit prima II. Nocturni, ut infra: iij. erit Evangelium cum Homilia in III. Nocturno.

Invit. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Pſ. Veníte. *in cujus fine, loco* Glória Patri. *dicitur:* Réquiem æternam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. e. Dómine.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus;

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas, * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant; * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis; ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te: * in ætérnū exultábunt; & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Dómine, deduc me in juſtítia tua: propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Ant. 2. D. Salvum me fac.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Miſerére mei, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde; * ſed tu, Dómine, úſquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valde velóciter.

Ant. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam, quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui.

Ant. 3. c. Illúmina.

Pſalmus 12.

Uſquequo, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequo avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequo exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiã in morte, * nequando dicat inimícus meus: Præválui adverſus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuorũ ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*,

℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur ſine Abſolutione, & ſine Benedictionibus.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

Militia eſt vita hóminis ſuper terram; & ſicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut ſervus desíderat umbram, & ſicut mercenárius præſtolátur finem óperis ſui, ſic & ego

Habui menſes vácuos, & noctes laborióſas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando conſurgam? & rurſum expectábo véſperam, & replébor dolóribus uſque ad ténebras. Indúta eſt caro mea putrédine & ſórdibus púlveris; cutis mea áruit, & contracta eſt. Dies mei velóciùs tranſiérunt quàm à texente tela ſuccíditur, & conſumpti ſunt abſque ulla ſpe. Memento quia ventus eſt vita mea, & non revertétur óculus meus ut vídeat bona, nec aſpíciet me viſus hóminis.

℟. Defecérunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut crémium aruérunt: * Dies mei ſicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ eſt vita? vapor eſt ad módicum parens. * Dies mei. *Pſ.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Cap. 17.

Dies mei tranſiérunt; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rurſum poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, infernus domus mea eſt, & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea, & patiéntiam meam quis conſíderat? In profundíſſimum infernum deſcendent ómnia mea, putaſne ſaltèm ibi erit réquies mihi?

℟. Peccávi valde; ſed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui, quia ſtultè egi nimis. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Precor. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Cap. 19.

Pelli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meum; & derelícta ſunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, ſaltèm vos amíci meî, quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte ſculpantur in ſílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rurſum circúmdabor pelle meâ, & in carne meâ vidébo Deum meum, quem viſúrus ſum ego ipſe & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

(*Quando dicitur unicum Nocturnum, ſequens omittitur* ℟. *& dicitur loco ejus* ix. ℟. Líbera me, Dómine. *ut infra*, cxix)

℟. Non intres in judícium cum ſervo tuo, Dómine; * Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. ℣. Si juſtus vix ſalvábitur, impius & peccátor

ubi parébunt;* Quia. *Pſ.* 142. 1. *Petr.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus,* ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tribulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubeſcam:

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dñus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget manſuétos in judício, * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Ant. Delicta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 1. 2. Vide.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis de-

[illegible]ábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus ut maniſeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum,* quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî, * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt, * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte univerſa delicta mea:

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me:

Cuſtódi ánimam meam, & érue me; * non erubeſcá, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Ant. Vide humilitátem meam, & labórem meum; & dimitte univerſa delicta mea.

℣. Ne avertas fáciem tuam à me: ℟. Ne declínes in ira à ſervo tuo.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. de dorm. t. I. Ed. Ben.

Lectio iv.

DEus corpus diſſolvit, & in illo habitantem ánimam priùs edúcit, ceu ex domo quápiam, ut poſt in eamdem magnificéntiùs conſtructam domum, ánimam cum majóri glóriâ redúcat. Ne ítaque intueáris eum, cujus clauſi ſunt óculi, qui mutus jacet; ſed eum qui reſurget & accipiet glóriam ineffábilem, atque à præſenti hujúſmodi aſpectu cogitatiónes transfer in ſpem futúram. At conſuetúdinem requíris, ideóque ingemiſcis ac luges? Et quómodo, ínquies, homo cùm ſim, poſſim non mœrére? Neque ego id póſtulo: non mœrórem veto, ſed mœróris veheméntiam. Mœrére namque, natúræ eſt; ſed ultrà modum mœrére, furóris, insániæ, muliebriſque ánimi. Mœre, lacrymáre; ſed ne ægrè moleſtèque feras, ne indignéris. Grátias age ei qui ábſtulit, ut defunctum exornes, ejuſque fúneri hæc juſta ſplendidè perſolvas, ipsíque mittas.

℟. Deus meus, ne síleas à me: * Ne ſimul trahas me cum peccatóribus, & cum operántibus iniquitátem ne perdas me. ℣. Pars illórum erit in ſtagno ardenti igne & ſúlphure. * Ne ſimul. *Pſ. 27. Apoc. 21.*

n. 2. Lectio v.

LAcrymáre ut Dóminus tuus Lázarum luxit, modum nobis, régulam terminumque dolóris ponens, quem tránſgredi non licet. Mœre, at non ut éthnicus qui de reſurrectióne deſpé-

meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meã; * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei;

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt; * proptérea memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárũ.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo, Súſceptor meus es;

Quare oblítus es mei, & quare contriſtátus incédo, * dum affligit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

℣. Quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Dixit Martha ad Jeſum: Dómine, ſi fuiſſes hìc, frater meus non fuiſſet mórtuus; ſed & nunc ſcio, quia quæcumque popóſceris à Deo, dabit tibi Deus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 173. *Edit. Bened. Aliàs de verb. Apoſt.* 33.

QUando celebrámus dies fratrum defunctórum, in mente habére debémus, & quid ſperandum & quid timendum ſit; ſecundùm hoc enim ſperandum eſt, quóniam pretióſa in conſpectu Dómini mors ſanctórum ejus: ſecundùm hoc autem timendum eſt; quia mors peccatórum péſſima. In hac autem vitâ, quæ média ante ſumma bona, & ante ſumma mala dúcitur, illud ex Evangélio tenére debémus: Qui credit, inquit, in me, licet mórtuus, vivit. Et vitam pronúntiat, & mortem

robor juſtítiæ tuæ ſolíus. *Pſ.* 30. & 70. 1. *Petr.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. *D.* Unam pétii.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum apprópiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus;

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo;* in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meū ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Ant. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini [illegible]

Ant. 4. e. Credo.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto; ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me;* quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. 8. d. Sitívit.

Pſalmus 41.

QUemádmodum deſíderat cervus ad fontes aquárum, * ita deſíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deū fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ

neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum : * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua : * Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére mei, Dómine, fili David : Dómine, ádjuva me : * Exaudi me. ℣. Dómine Deus, Rex ſeculórum, ſolus pius es. † Benigna eſt. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo : * Intende.

In Depoſitione corporis, & in Anniverſariis ſolemnibus reſumitur ℟. uſque ad ℣. Miſerére.

AD LAUDES.

Ant. 3. b. Secundùm.

Pſalmus 50.

MIſerére mei, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárũ, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci ; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum ; * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti : * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor : * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui ; * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ : * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique ; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jeruſálem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta : * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miſeratiónũ tuárum,

tum, dele iniquitátem meá.

Ant. 8. G. Exaudi.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion, * & tibi reddétur votum in Jeruſalem.

Exaudi oratiónem meam:* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ; * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes,& timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitûs matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis; * paraſti cibum illórum, quóniam ità eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt arietes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 2. *D.* Propter nomen.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſ-

cendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam ; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam;* quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 6. f. Miſerére.

Canticum. Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Iſrael,* ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors ;* & miſerére noſtri, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum, * & nos períbimus in ævum ?

Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael,

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum ; * ſed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto :

Quia tu es Dóminus Deus noſter ; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine, quia peccávimus ante te.

Ant. 7. c. Omnis Spíritus.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Capitulum. 1. Cor. 15.

SIcut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur.

℣. Vivífica me, Dómine, ℟. Secundùm verbum tuum. *Pſ.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Ego ſum reſurréctio, & vi-

ta : qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut ſuprà in Veſperis*, cix. *excepto quòd loco Pſalmi*, Lauda, ánima. *dicitur Pſalmus*, De profúndis clamávi ad te, Dómine. cviij. *Oratio conveniens, ut ſuprà.*

IN ANNIVERSARIIS.

In Anniverſariis Defunctorum, omnia ut in Officio præcedenti fiunt, exceptis quæ ſequuntur.

In Anniverſariis ſolemnibus non dicuntur Preces ad Veſperas & ad Laudes, ſed poſt Ant. ad Magníficat. *&* Benedictus. *Oratio conveniens, ut ſuprà notatur. Sed in Anniverſariis non ſolemnibus dicuntur Preces ad Veſperas & ad Laudes, ut ſuprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

In Anniverſariis ſolemnibus dicitur Invitatorium cum Pſalmo, Veníte. *ut ſuprà, ſed in Anniverſariis non ſolemnibus omittitur.*

Si Officium ſit integrum, cum tribus Nocturnis, Lectiones dicuntur ut ſequitur ; Reſponſoria, ut in Officio præced.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

PArce mihi, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum, aut quid appónis erga eum cor tuum ? Víſitas eum dilúculò, & ſúbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam ſalívam meam ? Peccávi : quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum ? Quare poſuiſti me contrárium tibi & factus ſum mihimetipſi gravis ? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam ? Ecce nunc in púlvere dórmiam : & ſi manè me quæſíeris, non ſubſiſtam.

℟. Defecérunt. cxiij.

Lectio ij. Cap. 10.

MAnus tuæ fecérunt me & pſalmavérunt me totum in circúitu ; & ſic repentè præcípitas me ? Meménto, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me, & ſicut cáſeum me coagulaſti ? Pelle & cárnibus veſtiſti me : óſſibus & nervis compegiſti me. Vitam & miſericórdiam tribuiſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℟. Peccávi. cxiij.

Lectio iij. Cap. 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delicta oſtende mihi. Cur fáciem tuam abſcondis, & arbitráris me inimícum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, oſtendis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti

in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideraſti. Qui quaſi putrédo conſumendus ſum, & quaſi veſtimentum quod coméditur à tínea.

℞. Non intres. cxiij.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro ſecundo ſancti Ambróſii Epíſcopi, de fide reſurrectiónis.

n. 3. *Lectio iv.*

PRopoſúimus, fratres cariſſimi, ſolári nos commúni uſu, nec durum putáre quidquid univerſos manéret, & ídeo mortem non eſſe lugendam: primùm, quia commúnis ſit, & cunctis débita: deinde, quia nos ſǽculi hujus abſolvat ærumnis: poſtrémò, quia ſomni ſpécie ubi ab iſtíus mundi labóre requiétum ſit, vigor nobis vivácior refundátur. Quem dolórem non ſolétur reſurrectiónis grátia? Quem non excludat mœrórem, ſi credas nihil períre morte; immo ipsíus mortis celeritáte fieri, ut plùs períre non poſſit.

℞. Deus meus. cxv.

n. 5. *Lectio v.*

FUiſſe étiam quidam feruntur pópuli, qui ortus hóminum lugérent, obitúſque celebrárent. Nec imprudenter; eos enim qui in hoc vitæ ſalum veniſſent, mœrendos putábant: eos verò qui ex iſtíus mundi procellis & fluctibus emerſiſſent, non injuſto gáudio proſequendos arbitrabantur. Nos quoque ipſi natáles dies defunctórum oblivíſcimur, & eum quo obiérunt diem célebri ſolemnitáte renovámus.

℞. Ego ad Dñum. cxvj.

n. 6. *Lectio vj.*

NOn eſt ergo gravis ſubeundus mœror ſecundùm natúram, ne aut excellentiórem áliquam natúræ exceptiónem nobis arrogáre videámur, aut commúnem recuſáre. Etenim mors æquális eſt ómnibus, indiſcréta paupéribus, inexcepta divítibus. Et ídeo licèt per uníus peccátum, in omnes tamen pertranſívit, ut quem géneris non refúgimus auctórem, non refugiámus & mortis; & ſit nobis ſicut per unum mors, ita per unum étiam reſurrectio; nec recuſémus ærumnam, ut perveniámus ad grátiam. Venit enim, ut légimus, Chriſtus ſalvum fácere quod períerat: & ut non ſolùm vivórum, ſed étiam mortuórum dominétur.

℞. Eſto mihi. cxvj.

IN III. NOCTURNO.

De Epiſtola prima beati Pauli Apóſtoli ad Corinthios.

Lectio vij. Cap. 15.

SI Chriſtus prædicátur quòd reſurrexit à mortuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam reſurréctio mortuórum non eſt? Si autem reſurréctio mortuórum non

eſt, neque Chriſtus reſurrexit; ſi autem Chriſtus non reſurrexit, inánis eſt ergo prædicátio noſtra, inánis eſt & fides veſtra: invenímur autem & falſi teſtes Dei; quóniam teſtimónium díximus advérsùs Deum, quòd ſuſcitáverit Chriſtum, quem non ſuſcitávit, ſi mórtui non reſurgunt; nam ſi mórtui non reſurgunt, neque Chriſtus reſurrexit. Quòd ſi Chriſtus non reſurrexit, vana eſt fides veſtra; adhuc enim eſtis in peccátis veſtris: ergo & qui dormiérunt in Chriſto, periérunt. Si in hac vita tantùm in Chriſto ſperantes ſumus, miſerabilióres ſumus ómnibus homínibus. Nunc autem Chriſtus reſurrexit à mórtuis primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors & per hóminem reſurréctio mortuórum: & ſicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur.

℞. Scio. cxix.

Lectio viij.

SEd dicet áliquis: Quómodò reſurgunt mórtui, qualíve córpore vénient? Inſípiens, tu quod ſéminas non vivificátur, niſi priùs moriátur: & quod ſéminas, non corpus quod futúrum eſt ſéminas, ſed nudum granum, ut putà trítici, aut alicújus ceterórum; Deus autem dat illi corpus ſicut vult, & unicuíque ſéminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro; ſed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píſcium: & córpora cœléſtia, & córpora terréſtria; ſed ália quidem cœléſtium glória, ália autem terréſtrium. Ália cláritas ſolis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas ſtellárum; ſtella enim à ſtella differt in claritáte. Sic & reſurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, ſurget in incorruptióne: ſeminátur in ignobilitáte, ſurget in glória: ſeminátur in infirmitáte, ſurget in virtúte: ſeminátur corpus animále, ſurget corpus ſpiritále.

℞. Qui dórmiunt. cxix.

Lectio ix.

ECce myſtérium vobis dico: Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi, in noviſſima tuba: canet enim tuba, & mórtui reſurgent incorrupti; & nos immutábimur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? Stímulus autem mortis, peccátum eſt; virtus verò peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum noſtrum

Jeſum Chriſtum. Itaque, fratres mei dilecti, ſtábiles eſtóte & immóbiles : abundantes in ópere Dómini ſemper, ſcientes quòd labor veſter non eſt inánis in Dómino.

℟. Líbera me, Dómine. cxix.

In Anniverſariis ſolemnibus quæ non habent novem Lectiones, unum dicitur tantùm Noct. Pſalmi, Antiph. Verſic. & duo priora ℟℟. *ſumuntur ex Officio præcedenti, ſecundùm Feriam.* ℟. Líbera me, Dómine. *eſt ſemper tertium in omnibus Feriis.*

Lectiones, ut infra notantur.

FERIA II. & V.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immúndo conceptum ſémine? Nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt, conſtituiſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo ut quieſcat, donec optáta véniat, ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Defecérunt, cxiij.

Ex Catechéſi ſancti Cyrilli Hieroſolymitáni Epíſcopi.

Cat. Myſtag. 5. Lectio ij.

PRo ómnibus orámus, qui inter vos vitá functi ſunt, máximum eſſe credentes animárum juvámen, pro quibus offertur precátio ſancti illius, & tremendi quod in altári póſitum eſt, ſacrificii. Scio multos dícere, Quid juvat ánimam, ſive cum peccátis, ſive abſque peccátis ex hoc mundo decedentem, etiamſi in hoc ſacrifício illíus méntio fiat? An enim ſi Rex áliquis, eos à quibus offenſus eſt, in exílium pepúlerit, póſtea verò illórum propinqui corónam áliquam conficientes, pro his qui ſunt in ſupplício exúlibus, eídem offerrent, nonne condonatiónem áliquam ſuppliciórum ipſis déderit? Ad eumdem modum & nos pro defunctis precatiónes adhibentes, quamvìs ſint peccatóres, non quidem corónam pléctimus, ſed Chriſtum pro noſtris peccátis mactátum offérimus, ut & nobis & illis eum, qui eſt benigníſſimus, propítium reddámus.

℟. Peccávi. cxiij.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio iij. Cap. 3.

FUndamentum áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitum eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus. Si

Quis autem ſuperædíficat ſuper fundamentum hoc, aurum, argentum, lápides pretióſos, ligna, fœnum, ſtípulam; uniuſcujuſque opus manifeſtum erit: dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur: & uniuſcujuſque opus quale ſit, ignis probábit. Si cujus opus mánſerit quod ſuperædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árſerit, detrimentum patiétur: ipſe autem ſalvus erit; ſic tamen quaſi per ignem.

℟. Líbera me, Dñe. cxix.

FERIA III. & VI.

De Libro ſecundo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 12.

VIr fortíſſimus Judas hortabátur pópulum conſerváre ſe ſine peccáto, ſub óculis videntes quæ facta ſunt pro peccátis eórum qui proſtráti ſunt. Et factâ collatióne, duódecim míllia drachmas argenti miſit Jeroſólymam offérri pro peccátis mortuórum ſacrifícium, bene & religióſè de reſurrectióne cógitans. (Niſi enim eos, qui ceciderant, reſurrectúros ſperáret, ſupérfluum viderétur, & vanum oráre pro mórtuis.) Et quia conſiderábat quòd hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repóſitam grátiá. Sancta ergo & sálubris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur.

℟. Deus meus. cxx.

Ex Libro ſancti Epiphánii Epíſcopi, de hæréſibus.

Hæreſ. 75. *Lectio ij.*

QUod ſpectat ad ritum illum quo mortuórum nómina pronuntiantur, quid eo eſſe poteſt utílius? Quid opportúnius, aut verò admiratióne dígnius? Nempe ut qui adſunt, certíſſimè ſibi perſuádeant mórtuos vívere, nec in níhilum redáctos eſſe; ſed exíſtere adhuc, atque apud Dóminum vívere. Tum ut religioſíſſimum illud dogma prædicétur; quo qui frátribus precantur, bene de illis ſperáre conſtat, quaſi péregrè profectis. Ceterùm quæ pro mórtuis concipiuntur preces, iis útiles ſunt, tametſi non omnes culpas extinguant: nam & juſtórum páriter, & peccatórum mentiónem fácimus; peccatórum quidem, ut iis à Dómino miſericórdiam implorémus; juſtórum autem, ut Dóminum Jeſum Chriſtum ſinguléri quodam honóre proſequentes à ceterórum hóminum órdine ſegregémus. Neceſſárió fácere illud Eccléſiam dico, quæ tráditum ſibi ritum illum à majóribus accéperit.

℟. Ego ad Dñum. cxvj.

De Epíſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio iij. Cap. 5.

SCimus, fratres, quóniam ſi terreſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quod ædificatió-

nem ex Deo habémus, domum non manufactá, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperindui cupientes... Audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præſentes eſſe ad Dóminum. Et ídeo conténdimus ſive abſentes, ſive præſentes, placére illi. Omnes enim nos manifeſtári oportet ante tribúnal Chriſti, ut réferat unuſquiſque própria córporis, prout geſſit, ſive bonum, ſive malum.

℟. Líbera me. cxix.

FERIA QUARTA, ET SABBATO.

De Michæa Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

EGo ad Dóminum aſpíciá, expectábo Deum Salvatórem meum: áudiet me Deus meus. Ne lætéris, inimíca mea, ſuper me, quia cécidi: conſurgam, cùm ſédero in ténebris; Dóminus lux mea eſt. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec cauſam meam júdicet, & fáciat judícium meum: edúcet me in lucem, vidébo juſtítiam ejus. Et aſpíciet inimíca mea, & operiétur confuſióne, quæ dicit ad me: Ubi eſt Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidébunt in eam: nunc erit in conculcatiónem ut lutum platéárum.

℟. Scio. cxix.

Ex Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Lectio ij.

NOn fruſtrà oblatiónes pro defunctis fiunt, non fruſtrà preces, non fruſtrà eleemóſynæ. Hæc ómnia Spíritus diſpóſuit volens, ut nos mútuò juvémus. Miniſter clamat pro his qui defuncti ſunt in Chriſto, & pro his qui illórum memóriam fáciunt. Non Diáconus eſt, qui talem vocem illam emíttit, ſed Spíritus ſanctus. In mánibus eſt hóſtia, & ómnia propóſita ſunt benè ordináta. Adſunt Angeli, adſunt Archángeli, cum tanto horróre adſtant omnes, adſtant illi clamantes ómnibus ſiléntibus, & putas ſimplíciter hæc fieri. Itaque ne fortuitò hæc fieri putémus. Hæc ſcientes, conſiderémus quantas conſolatiónes poſſémus mórtuis pro lácrymis, pro monumentis præſtáre; nempe eleemóſynas, preces, oratiónes, ut & illi & nos aſſequámur promiſſa bona.

℟. Qui dórmiunt. cxix.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicenſes.

Lectio iij. Cap. 4.

NOlumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contriſtémini, ſicut & céteri qui ſpem non habent. Si enim crédimus quòd Jeſus mórtuus eſt, & reſurrexit; ita & Deus eos,

qui dormiérunt per Jeſum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui resídui ſumus in adventum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt. Quóniam ipſe Dóminus in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei deſcendet de cœlo; & mórtui qui in Chriſto ſunt, reſurgent primi. Deinde nos, qui vívimus, qui relínquimur, ſimul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Chriſto in áera, & ſic ſemper cum Dómino érimus. Itaque conſolámini ínvicem in verbis iſtis.

℟. Líbera me, Dómine. cxix

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ, & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo.* Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui N. ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ N. ut defuncta] ſéculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commiſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

MIſericórdiam tuá, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſufficimus; tamen de tua confiſi gratuitá pietáte & inólitâ bonitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem, cum pietáte ſuſcípias: adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchael, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos in ſínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundátur erróribus; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis, & ſanctæ beatitúdinis réquie perfruátur; ut cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel* reſuſcitáta] glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Pſalm. In éxitu: 264. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 2. D. Qui timent Dóminum ſperavérunt in Dómino; adjútor eórum & pro-

lectos eórum eſt. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es: dum, te jubénte, pulvis in púlverem revértitur, tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis ſédibus ætérnis præcípias ſociári; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus, blande leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviam mittas; viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Suſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecúndum ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; ſed ſigno fídei inſignita, te qui ómnia, & eam inter ómnia feciſti, fidéliter adorávit; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Pſ. Diléxi. 46. Crédidi. 99. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 120. Confitémini. 13. *&* Beáti immaculáti. 14 *integrè. Ant. ſola* 8. G. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Pſ.* 114.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es ſpes mea, ℟. Pórtio mea in terra viventium. *Pſ.* 141.

℣. Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo: ℟. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi. *Pſ.* 141.

℣. Cuſtódi ánimam meá, & érue me: ℟. Non erubéſcam, quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculſi, & quodámmodo córdibus ſauciáti, miſericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut * cari noſtri N. [*vel* caræ noſtræ N.] ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem, blandè leniterque ſuſcípias; & quas ex carnáli contagióne contraxit máculas, tu, Deus,

mólitâ bonitáte clementer déleas: Piè indúlgeas: Oblivióni in perpétuum tradas: Atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóque reverſúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. vitamque ætérnam habére mereátur in cœlis, per te, Jeſu Chriſte, Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpetit medicínà præſtáre poſt mortem; præſta, quæſumus, ut ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

℣. Requieſcat in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; & tu das illis eſcam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto: Sicut erat, &c. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO poſt Prandium.

COnfiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, & Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. Glória Patri, &c.

Qui benedixit menſam, dicit:

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis; Qui vivis & regnas in ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Deinde procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſ. Miſerére. 139. *Si verò non procedatur, dicitur Pſ.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 130. *Qui Pſalmus ſemper dicitur quando abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalm. dicitur Gló-

ria Patri. *deinde* Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc, nunc, & uſque in ſéculum. *Pſ.* 112.

REtribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen ſanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò, Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante Cœnam.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21. Glória Patri, &c. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater noſter. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona ✝ tua quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO poſt Cœnam.

MEmóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri.

Qui benedixit menſam, dicit:

BEnedictus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pſalm. & reliqua, ut ſuprà.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem, fit Benedictio menſæ & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro Cœna.*

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur, in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

In Cant. Benedictus. 12.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miſéricors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobiſcũ in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídie: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrorũ. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis, ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ noſtræ ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

Deus, qui filios Iſrael per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti: tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad æternæ ſalútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præſídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſpere perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joannis Præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædixit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi, Quàm dilecta. 96. Benedixiſti. 54. Inclína, Dómine. *cum ſua diviſ.* 140. Crédidi. 99. De profundis clamávi ad te, Dómine. 83.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c.

℣. Ego dixi, Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úſquequo? ℟. Et deprecábilis ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dñe, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dñe, ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque ætérnâ caritáte diligere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum: puríſica per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri; ut te perfectè diligere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Para-

[Spí]ritus, qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dñe, viſitando puríﬁca; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Canticum, Benedícite. 10. *Pſ.* Laudáte Dóminum in ſanctis ejus. 57.

Ant. Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater, &c. Et ne nos, &c.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

℣. Exultábunt ſancti in glória: ℟. Lætabuntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigaſti flammas ignium: concéde propítius, ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæſumus, Dómine, vitiórum noſtrórum flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuiſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

tector eórum eſt. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui humáno córpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es : dum, te jubente, pulvis in púlverem revértitur, tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis ſédibus ætemis præcípias ſociári; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus, blande leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviam mittas; viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Suſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementiſſime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum quas ſuſcitávit furor mali deſidérii : licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; ſed ſigno fídei inſignita, te qui ómnia, & eam inter ómnia feciſti, fidéliter adorávit; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Pſ. Dilexi. 46. Crédidi. 99. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 130. Confitémini. 13. *&* Beáti immaculáti. 14 *integrè. Ant. ſola* 8. G. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Pſ.* 114.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi : Tu es ſpes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141.

℣. Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : ℟. Me exſpectant juſti, donec retríbuas mihi. *Pſ.* 141.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me : ℟. Non erubeſcam, quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculſi, & quodámmodo córdibus ſauciáti, miſericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut * cari noſtri N. [*vel* caræ noſtræ N.] ánimam ad tuam clementiam, qui fons pietátis es, revertentem, blandè leniterque ſuſcípias; & quas ex carnáli contagióne contraxit máculas, tu, Deus,

inſólitâ bonitáte clementer déleas : Piè indúlgeas : Oblivióni in perpétuum tradas : Atque hanc laudem tibi cum céteris reddituram, & ad corpus próprium quandóque reverſúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jeſu Chriſte, Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpetit medicínâ præſtáre poſt mortem; præſta, qui ſumus, ut ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

℣. Requieſcat in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; & tu das illis eſcam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat, &c. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Menſæ cœleſtis participes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO poſt Prandium.

COnfiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, & Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. Glória Patri, &c.

Qui benedixit menſam, dicit:

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univerſis beneficiis tuis; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Deinde procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſ. Miſerére. 139. *Si verò non procedatur, dicitur Pſ.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 130. *Qui Pſalmus ſemper dicitur quando abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalm. dicitur Gló-

ria Patri. *deinde* Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* III.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc, nunc, & uſque in ſéculum. *Pſ.* 112.

RETribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen ſanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò, Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante Cœnam.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21. Glória Patri, &c. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò,* Pater noſter. *Clarâ voce,* Et ne nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona ✝ tua quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO poſt Cœnam.

MEmóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri.

Qui benedixit menſam, dicit:

BEnedictus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pſalm. & reliqua, ut ſuprà.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem, fit Benedictio menſæ & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro Cœna.*

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur, in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

In Cant. Benedictus. 12.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miſericors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobiſcũ in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídie: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórũ. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis, ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ noſtræ ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

Deus, qui filios Iſrael per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti: tribue nobis, quæſumus, iter próſperum tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad æternæ ſalútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præſídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſpere perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joannis Præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædixit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi, Quàm dilecta. 96. Benedixiſti. 54. Inclína, Dómine. *cum ſua diviſ.* 140. Crédidi. 99. De profundis clamávi ad te, Dómine. 83.

Ant. Dómine, memor eſto mei; & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c.

℣. Ego dixi, Dómine, miſerére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úſquequo? ℟. Et deprecábilis ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dñe, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dñe, ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis digne miniſtráre, teque ætérnâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum: puríſica per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri; ut te perfectè diligere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Para-

ctus, qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dñe, viſitando purífica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Canticum, Benedícite. 10. *Pſ.* Laudáte Dóminum in ſanctis ejus. 57.

Ant. Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater, &c. Et ne nos, &c.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

℣. Exultábunt ſancti in glória: ℟. Lætabuntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigaſti flammas ignium: concéde propítius, ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæſumus, Dómine, vitiórum noſtrórum flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuiſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

INDEX PSALMORUM.

Pſalmi.		Paginæ.
19	AD Dóminum cùm tribulárer.	64
27	Ad te, Dómine, clamábo.	6
24	Ad te, Dómine, levávi.	41
122	Ad te levávi óculos meos.	82
28	Afferte Domino, fílii Dei.	132
77	Atténdite, pópule meus.	70
48	Audíte hæc, omnes gentes.	123
118	BEáti immaculáti in via.	14
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	137
31	Beáti quorum remiſſæ ſunt.	66
40	Beátus qui intélligit.	122
1	Beátus vir qui non ábiit.	3
111	Beátus vir qui timet Dóminum.	25
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	97
103	Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus.	30
102	Bénedic, ánima mea, Dómino, & ómnia.	80
143	Benedíctus Dóminus Deus meus.	138
84	Benedixiſti, Dómine, terram tuam.	54
91	Bonum eſt confitéri Dómino.	35
95	CAntáte Dómino cánticum novum: cantáte.	42
149	Cantáte Dño cánticum novum, laus ejus.	134
97	Cantáte Dómino cánticum novum, quia.	43
18	Cœli enarrant glóriam Dei.	50
74	Confitébimur tibi, Deus.	124
110	Confitébor tibi, Dómine.... in conſilio.	25
9	Confitébor tibi, Dómine.... narrábo.	68
137	Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti.	99
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	32
135	Confitémini Dómino quóniam.... Confitémini.	36
106	Confitémini Dómino quóniam.... Dicant qui.	52
117	Confitémini Dómino quóniam.... Dicat nunc.	13
105	Confitémini Dómino quóniam.... Quis loquétur.	33
15	Conſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te.	85
115	Crédidi, propter quod locútus ſum.	90
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	28
129	DE profundis clamávi ad te, Dómine.	83
43	Deus, áuribus noſtris audívimus.	111

Pſalmi

Pſalmi.		Paginæ.
49	Deus deórum Dóminus locútus eſt.	59
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.	9
21	Deus, Deus meus, réſpice in me.	116
69	Deus, in adjutórium meum intende.	10
53	Deus, in nómine tuo ſalvum me fac.	107
71	Deus, judícium tuum regi da.	51
108	Deus, laudem meam ne tacúeris.	62
66	Deus, miſereátur noſtri.	94
45	Deus noſter refúgium & virtus.	134
82	Deus, quis ſimilis erit tibi?	125
59	Deus, repuliſti nos.	136
81	Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	81
78	Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam.	67
93	Deus ultiónum Dóminus.	81
114	Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus.	46
17	Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.	4
38	Dixi: Cuſtódiam vias meas.	102
109	Dixit Dóminus Dómino meo.	25
35	Dixit injuſtus, ut delinquat.	73
52	Dixit inſipiens.... in iniquitátibus.	44
13	Dixit inſipiens.... in ſtúdiis ſuis.	84
140	Dómine, clamávi ad te.	65
7	Dómine Deus meus, in te ſperávi.	49
87	Dómine Deus ſalútis meæ.	131
8	Dómine Dóminus noſter.	40
142	Dómine, exaudi oratiónem meam, áuribus.	132
101	Dómine, exaudi oratiónem meam, & clamor.	114
20	Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.	79
6	Dómine, ne in furóre tuo... Miſerére.	48
37	Dómine, ne in furóre tuo... Quóniam.	120
130	Dómine, non eſt exaltátum cor meum.	83
138	Dómine, probaſti me.	118
3	Dómine, quid multiplicáti ſunt.	4
14	Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?	50
89	Dómine, refúgium factus es nobis.	94
23	Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus.	54
26	Dóminus illuminátio mea.	95
22	Dóminus regit me.	96
92	Dóminus regnávit, decórem indútus eſt.	98
96	Dóminus regnávit, exultet terra.	95
98	Dóminus regnávit, iraſcantur pópuli.	43
133	ECce nunc benedícite Dóminum.	29
132	Ecce quàm bonum,	64
58	Eripe me de inimícis meis.	104

Pſalmi. *Paginæ*
139 Eripe me, Dómine, ab hómine malo. 119
44 Eructávit cor meum verbum bonum. 133
144 Exaltábo te, Deus meus rex. 100
29 Exaltábo te, Dómine, quóniam. 7
19 Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis. 86
60 Exaudi, Deus, deprecatiónem meam. 105
63 Exaudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor. 124
54 Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne. 103
16 Exaudi, Dómine, justítiam meam. 126
39 Expectans expectávi Dóminum. 113
80 Exultáte Deo adjutóri noſtro. 91
32 Exultáte, juſti, in Dómino. 86
67 Exurgat Deus, & diſſipentur. 87
86 FUndamenta ejus in móntibus ſanctis. 135
85 INclína, Dómine, aurem tuam. 140
125 In convertendo Dóminus. 47
10 In Dómino confido. 84
113 In éxitu Iſrael de Ægypto. 26
70 In te, Dómine, ſperávi.... & éripe me. 108
30 In te, Dómine, ſperávi.... in juſtítia. 76
65 JUbiláte Deo, omnis terra, pſalmum. 7
99 Jubiláte Deo, omnis terra, ſervíte. 10
34 Júdica, Dómine, nocentes me. 57
42 Júdica me, Deus, & diſcerne. 78
25 Júdica me, Dómine, quóniam. 59
121 LÆtátus ſum in his. 64
145 Lauda, ánima mea, Dóminum. 110
147 Lauda, Jerúſalem, Dóminum. 93
148 Laudáte Dóminum, de cœlis. 51
150 Laudáte Dóminum in ſanctis ejus. 57
116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. 130
146 Laudáte Dóminum, quóniam bonus. 75
134 Laudáte nomen Dómini. 58
112 Laudáte, púeri, Dóminum. 26
120 Levávi óculos meos in montes. 46
47 MAgnus Dóminus, & laudábilis. 155
131 Meménto, Dómine, David. 158
56 Miſerére mei, Deus, miſerére mei. 127
55 Miſerére mei, Deus, quóniam. 121
50 Miſerére mei, Deus, ſecúndum. 159
100 Miſericórdiam & judícium. 52
88 Miſericórdias Dómini in ætérnum. 88

Pſalmi.		Pagina.
126	Nisi Dóminus ædificáverit domum.	85
123	Nisi quia Dóminus erat in nobis.	46
36	Noli æmulári in malignántibus.	60
61	Nonne Deo ſubjecta erit.	123
75	Notus in Judæa Deus.	125
46	Omnes gentes, pláudite mánibus.	43
107	Parátum cor meum, Deus.	91
72	Quàm bonus Iſrael Deus.	44
83	Quàm dilecta tabernácula tua.	96
2	Quare fremuérunt gentes.	3
41	Quemádmodum desíderat cervus.	78
124	Qui confídunt in Dómino.	82
51	Quid gloriáris in malítia.	103
90	Qui hábitat in adjutório Altíſſimi.	28
79	Qui regis Iſrael, intende.	98
128	Sæpe expugnavérunt me.	117
68	Salvum me fac, Deus.	105
11	Salvum me fac, Dómine.	101
57	Si verè útique juſtítiam.	114
136	Super flúmina Babylónis.	47
64	Te decet hymnus, Deus, in Sion.	74
94	Veníte, exultémus Dómino.	2
5	Verba mea áuribus pércipe, Dómine.	73
76	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum.	40
141	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dñum.	65
12	Uſquequo, Dómine.	66
73	Ut quid, Deus, repuliſti.	136

Index Canticorum Pſalterii.

Audíte, cœli, quæ loquor.	128
Benedícite, ómnia ópera.	10
Benedictus Dóminus.	12
Benedictus es, Dómine.	93
Cantémus Dómino.	37
Collaudáte cánticum.	38
Confitébor tibi.	75
Dómine, audívi.	109
Ego dixi: In dimídio.	55
Exultávit cor meum.	92
Incipite Dómino in tympanis.	110

Magníficat ánima mea. 27
Magnus eſt, Dómine. 75
Miserére noſtri, Deus. 56
Nunc dimittis. 29
Urbs fortitúdinis noſtræ. 219

FINIS.

E Typis CLAUDII J.B. HERISSANT.

IN FESTO
PATRONI VEL PATRONÆ,
IN PROPRIA EJUS ECCLESIA.

Feſtum principale Patroni primarii, vel Titularis in propria Eccleſia celebratur ritu Annuali-minori cum Octava, ſi juxta Rubricas generales Octava celebrari poſſit.

Officium autem (niſi proprium habeatur in Breviario, aut aliud à DD. Epiſcopo ritè approbatum) ſumitur de Communi Sanctorum pro qualitate Sancti, vel Sanctæ, aut etiam Sanctorum, exceptis quæ ſequuntur.

Ad I. Veſperas & Completorium, Pſalmi de Feria. Ante Hymnum dicitur ℟. *ut notatur in Communi. Ad Completorium &* Nunc dimittis. *Antiphona propria, ut ibidem.*

Ad Officium Noctis, Pſalmi de Dominica, & ſic in toto deinceps Officio. Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurrente: ad quodlibet ℟. *additur,* Glória Patri.

Lectiones II. Nocturni, ſi habeantur in Breviario quæ poſſint in tres commodè dividi, ſumentur ex Breviario, alias ut infra ſecundùm qualitatem Patroni, niſi propria habeantur à DD. Epiſcopo ritè approbata. Quòd ſi una tantùm habeatur Lectio propria quæ non poſſit dividi, legitur pro iv. Lectione, & v. & vj. ſumentur ex eodem Communi infra.

Lectiones III. Nocturni, in eodem Communi, juxtà Patroni vel Patronæ qualitatem.

Ad Primam, Canon ut ſequitur.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Anno 1576. Conſtit. P. 2. ſub finem.

FEſto die Sancti, Sanctæve, cujus nómine Eccléſia Parochiális nuncupátur, à Párocho & Miſſæ ſacrifícium, & Matutínum, reliquaque precum divína Offícia, ut in Eccléſiis Collegiátis fit, ſolemni ritu canantur. Sínguli verò Sacerdótes & réliqui inferióris órdinis Clérici in Parochiálem Eccléſiam intrà cujus fines habitant, ſi eo témpore divínis Officiis in ália Eccléſia intereſſe non debent, ad Horária Officia, Miſſarumque ſolémnia celebranda convéniant.

Ad ℟℟. *brevia Horarum adduntur,* Allelúia, allelúia. *etiam per Octavam.*

Ad Completorium, Pſalmi

de Dominica : Antiphonæ ut in Vigilia.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in Feſto, præter ea quæ hic notantur.

Pſalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ex Nocturno de Communi ſecundùm Feriam.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ij. & iij. pro quolibet die, ut infra, poſt Lectiones communes.

AD LAUDES.

Ant. ſola 2. A. Rogo vos, imitatóres mei eſtóte, ſicut & ego Chriſti. 1. *Cor.* 4.

AD HORAS, etiam in Feſtis occurrentibus, additur Allelúia, allelúia. *℟℟. brevibus, ratione Octavæ.*

AD VESPERAS.

Ant. ſola 3. a. Non ceſſo grátias agens pro vobis, memóriam veſtri fáciens in oratiónibus meis. *Epheſ.* 1.

DOMINICA

INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica occurrente ut in Pſalterio, incipiendo à I. Veſperis quæ erunt integræ de Sabbato, cum commemoratione Octavæ in Laudibus & utriſque Veſperis.

In die Octavæ, Duplex majus. Pſalmi de Feria. Cetera ut in Feſto, dempto ritu Annuali.

Si per Diœceſim contingat celebrari cum in. Lectionibus Feſtum alicujus Sancti vel Sanctæ proprio Officio carentis, ejus Officium ordinabitur ut ſupra, ſervato, juxta generales Rubricas Breviarii, ritu Solemni vel Duplici ſecundùm quem Feſtum illud debebit celebrari.

PRO UNO MARTYRE.

IN II. NOCTURNO.
Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.
Serm. 311. *in natali Cypriani, Martyris.*
Lectio iv.

ISTum nobis feſtum diem Páſſio beatíſſimi Mártyris fecit, cujus nos victóriæ celébritas in iſtum locum devotíſſimos congregávit. Sed celebrátio ſolemnitátis Mártyrum, imitátio debet eſſe virtútum. Fácile eſt honórem Mártyris celebráre, magnum eſt fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc ſic agámus, ut illud optémus; hoc ſic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris? quia uſque ad mortem pro veritáte certávit, & ideo vicit. Blandientem mundum contempſit, ſævienti non ceſſit; ídeo victor ad Deum acceſſit.

Lectio v.

ABundant in iſto ſéculo erróres & terróres: beatíſſimus Martyr erróres ſapiéntiâ, terróres patiéntiâ ſuperávit. Magnum eſt quod fecit: ſecútus Agnum, Leónem vicit. Quando perſecútor ſæviébat, leo fremébat; ſed quia Agnus ſurſum attendebátur, leo deorſum calcabátur. Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum reſurrexiſſe, in cœlum aſcendiſſe, & pro iſta prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inferret, damna, exília, víncula, tormenta, flammas, béſtias, cruces, mortes.

Lectio vj.

ALius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, niſi flagrántiâ caritátis de conſciéntia veritátis? prædicavérunt mórtuum quem ſciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam; ſciébant pro qua felicitáte ferrent tranſitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis iſta damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodeſt hómini, ſi totum mundum lucrétur, ánimæ autem ſuæ detrimentum patiátur?

IN III. NOCTURNO.
Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.
Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Non eſt diſcípulus ſuper magiſtrum, nec ſervus ſuper dóminum ſuum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 311. *in natali Cypriani, Mart.* 3. §. 2. §. *aliàs de Diverſis*, 115.

NOn retardávit illécebra ſǽculi feſtinántes, tranſitúra migrántes; quantúmlibet & quomodólibet fulgens felícitas hìc dimitténda, ad áliam vitam non transferénda, aliquándo hìc à viventibus relinquénda. Contémnite ergo ſǽculum, Chriſtiáni, contémnite ſǽculum, contémnite. Contempſérunt Mártyres, contempſérunt Apóſtoli, contempſit beátus cujus hódie memóriam celebrámus. Dívites eſſe vultis; honoráti eſſe vultis; ſani eſſe vultis: totum ille contempſit, ad cujus memóriam conveniſtis.

§. 3. *Lectio viij.*

QUid, óbſecro, tantùm amátis quod contempſit quem ſic honorátis? quem, ſi iſta non contempſiſſet, non útique ſic honorarétis. Quare te invénio eárum rerum amatórem, quarum venerâris contemptórem? Certè illum, ſi hæc amáret, non venerarétis. Et tu noli amáre: non enim intrávit, & óſtium contra te clauſit. Contemne & tu, & intra poſt illum. Patet quà intres: Chriſtus eſt jánua; & tibi eſt óſtium apertum, quando eſt latus ejus lánceâ perforátum. Quid inde manávit, récole; & élige quà poſſis intráre. De látere Dómini pendéntis & moriéntis in ligno, poſtéaquam eſt lánceâ perforátum, aqua ſanguíſque prófluxit. In uno eſt mundátio tua, in áltero redémptio tua.

§. 14. 15. *Lectio ix.*

AMa Deum, contemne iſta. Déſpice res humánas, quandocúmque hinc itúrus: non enim hìc futúrus ſemper. Et tamen ſic quómodo malus eſt, quómodo amárus eſt mundus, quómodo plenus eſt calamitátibus mundus. Si dictum tibi eſſet à Deo, quod ſemper hìc eſſes, lætitiâ te non cáperes, exſultáres, grátias ágeres. Unde? quia miſériam non finíres. Ipſe eſt major infelícitas, quæ ſe amári cogit. Minor eſſet, ſi non amarétur; tantò pejor eſt, quantò plùs amátur. Eſt ália vita, fratres mei; eſt poſt hanc vitam ália vita, crédite. Ad eam vos præparáte: præſéntia cuncta contémnite. Si habétis, bene inde fácite; ſi non habétis, nolíte cupiditáte inardéſcere. Migráte, tranſférte ante vos quod hìc habétis; illúceat quò ſecúturi éritis.

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN II. NOCTURNO.
Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.
Serm. 335. in Nat. Martyrum.
Lectio iv.

QUóniam dies ſanctórum Mártyrum eſt, unde pótius áliquid delectet nos dícere, niſi de glória ipſórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò antè beátum Paulum Apóſtolum prædicantem, Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? (Iſta vox eſt Mártyrum.) Tribulátio, an anguſtia, an perſecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? ſicut ſcriptum eſt, Propter te morte affícimur totâ die, deputáti ſumus ut oves occiſiónis: ſed in his ómnibus ſuperámus per eum qui dilexit nos. Hæc eſt vox Mártyrum, ómnia toleráre, & de ſe nihil præſúmere; illum dilígere qui glorificátur in ſuis; ut, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Lectio v.

NOvérunt & illud quod nos cantávimus paulò antè, lætámini in Dómino, & exultáte, juſti. Si juſti in Dómino lætantur, injuſti non novérunt lætári niſi in ſéculo. Sed ipſa eſt prima ácies debellanda: primò vincendæ ſunt delectatiónes, & póſtea dolóres. Quómodò poteſt ſuperáre mundum ſævientem, qui non poteſt ſuperáre blandientem? Blandítur hic mundus, pollicendo honóres, divítias, voluptátes: mináur hic mundus, intentando dolóres, egeſtátes, humilitátes. Qui non contemnit quod pollicétur, quómodo ſuperáre poteſt quod minátur?

Lectio vj.

HAbent delectatiónem ſuam divítiæ, quis néſciat? ſed plus habet delectatiónis juſtítia. Delectáre divítiis cum juſtítia. Ubi autem talis artículus tentatiónis incíderit, ut duo hæc véniant in tentatiónem, divítiæ & juſtítia; & non poſſis habére utrumque: ſed ſi míſeris manum ad divítias, neceſſe eſt ut amittas juſtítiam; ſi míſeris manum ad juſtítiam, péreant divítiæ: modò élige, modò pugna; modò videámus ſi non ſine cauſa cantaſti, Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; modò videámus ſi non ſine cauſa audiſti, Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? Et quidem prætermíſit ómnia quibus blandítur mundus, & te vóluit commemoráre cui blandítur mundus. Quare? Quia certámina Mártyrum præ-

nuntiábat: illa útique certámina, ubi vicérunt perſecutiónem, famem, ſitim, egeſtátem, ignomíniam; ad extrémum, timórem mortis, & hoſtem ſæviſſimum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. *6.*

IN illo témpore; Deſcendens Jeſus de monte, ſtetit in loco campeſtri, & turba diſcipulórum ejus, & multitúdo copióſa plebis ab omni Judæa & Jerúſalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis, qui vénerant ut audírent eum, & ſanarentur à languóribus ſuis. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. 58. ad Thibaritanos de Exhortatione Martyrii; paulò poſt initium.

GAudére nos & exultáre vóluit in perſecutiónibus Dóminus, quia quando perſecutiónes fiunt, tunc dantur corónæ fídei, tunc probantur mílites Dei, tunc martyribus patent cœli. Neque enim ſic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantúmmodo cogitáre, & detrectáre & recuſáre milítiam debeámus, quando in ipſa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis & tolerántiæ & paſſiónis magiſter, ut quod fíeri dócuit, prior fáceret, & quod pati hortátur, prior pro nobis ipſe paterétur.

Lectio viij.

SIt ante óculos, fratres dilectíſſimi, quòd qui omne judícium à Patre ſolus accépit, & qui ventúrus eſt & judicatúrus, jam judícii ſui & cognitiónis futúræ ſenténtiam protúlerit; prænúntians & conteſtans conſeſſúrum ſe coram Patre ſuo confitentes, & negatúrum negantes. Neque áliquis perſecutiónis metu ſic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus & præceptis, ac mónitis cœléſtibus, ad ómnia inveniátur armátus. Iráſcitur adversárius, & minátur; ſed eſt qui poſſit de ejus mánibus liberáre. Ecce agon ſublímis & magnus, & corónæ cœleſtis prǽmio glorióſus. Præliantes nos ſpectat Deus, ſpectant ángeli ejus, ſpectat & Chriſtus. Quanta eſt glóriæ dígnitas, quanta felícitas, præſente Deo, cóngredi, &, Chriſto júdice, coronári!

Lectio ix.

ARmémur víribus totis, & parémur ad agónem mente incorruptâ, fide íntegrâ, virtúte devótâ. Accipiámus ad tegumentum cápitis gáleam ſalutárem, ut muniantur aures, ne áudiant edícta
 ferália: muniantur óculi, ne vídeant deteſtanda ſimulácra: muniátur frons, ut ſignum Dei incólume ſervétur: muniátur os, ut Dóminum ſuum Chriſtum victrix lingua fateátur. Armémus & déxteram

gládio ſpiritáli, ut ſacrifícia funeſta fórtiter réſpuat, & Euchariſtiæ memor, quæ Dómini corpus accépit, ipſum complectátur, póſtea à Dómino ſumptúra præmium cœléſtium coronárum.

PRO PONTIFICIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

Serm. 2. de Confeſſ. & diſpenſ. Domini.

Lectio iv.

SIc nos exíſtimet homo; ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Ne quis noſtrûm ſolos Apóſtolos diſpenſatóres factos exiſtimet, ipſe beátus Apóſtolus Epíſcopos quoque diſpenſatóres eſſe oſtendens, ait: Opórtet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem. Servi Patrisfamílias ſumus, diſpenſatóres Dómini ſumus; menſúram trítici quam vobis erogémus, accépimus. Quæ vera ſit iſta menſúra trítici, ſi quærámus; ipſam quoque vobis beátus Paulus Apóſtolus oſtendet, dicens: Unicuíque ſic Deus divíſit menſúram fidei.

Lectio v.

QUam ergo menſúram trítici Chriſtus nuncupat, ipſam menſúram fidei Paulus appellat; ut cognoſcámus non áliud eſſe ſpirituále tríticum, quàm chriſtiánæ fidei venerábile ſacramentum. Hujus trítici menſúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiæ ſpirituális, ſecundùm régulam veræ fídei diſputámus; & eamdem trítici menſúram per domínicos diſpenſatóres accípitis, cùm quotídie per Dei fámulos verbum veritátis audítis.

Lectio vj.

DE ipſâ nunc trítici menſúrâ loquámur. Ex ipſa ſicut Deus dívidit univerſi paſcantur: inde aliménta bonæ vitæ ſumámus ut ad ætérnæ vitæ prǽmia pervenire poſſímus, in illum credentes, in illo ſperantes, illum præ ómnibus & in ómnibus diligentes, qui ſeipſum nobis & aliméntum præſtat, ne deficiámus in via; & præmium ſervat, ut gaudeámus in pátria. Chriſtus eſt enim aliméntum noſtrum, Chriſtus erit præmium noſtrum: Chriſtus eſt cibus & conſolátio curréntium viatórum, ipſe ſatíetas & exultátio quieſcéntium beatórum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vigi-

late, quia neſcítis quá horá Dóminus veſter ventúrus ſit. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. C. 26.

UT ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non ſine útilis ſiléntii ratióne eſſe ſcirémus, vigiláre nos Dóminus propter adventum furis admónuit, & oratiónum aſſiduitáte detentos, ómnibus præceptórum ſuórum opéribus inhærére. Furem enim eſſe oſtendit Zábulum ad detrahenda ex nobis ſpólia pervígilem, & córporum noſtrórum dómibus inſidiantem; ut ea incurióſis nobis & ſomno déditis, conſiliórum ſuórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur eſſe nos cónvenit: quia diéi ignorátio intentam ſollicitúdinem ſuſpenſæ expectatiónis exágitat.

Lectio viij.

QUiſnam eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam? Quamquam in commúne nos ad indeſeſſam vigilántiæ curam adhortétur; ſpeciálem tamen pópuli princípibus, id eſt, Epíſcopis, in expectatióne adventúque ſuo ſollicitúdinem mandat. Hunc enim ſervum fidélem atque prudentem, præpóſitum famíliæ ſigníficat, cómmoda atque utilitátes commiſſi ſibi pópuli curantem.

Lectio ix.

QUi ſi dicto áudiens & præceptis obédiens erit, id eſt, ſi doctrínæ opportunitáte & veritáte infirma confirmet, diſrupta conſólidet, depraváta convertat, & verbum vitæ in æternitátis cibum alendæ famíliæ diſpendat, atque hæc agens, hiſque immorans deprehendátur: glóriam à Dómino tamquam diſpenſátor fidélis, & víllicus útilis conſequétur, & ſuper ómnia bona conſtituétur; id eſt, in Dei glóriá collocábitur, quia nihil ſit ultrà quod mélius ſit.

PRO DOCTORIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commonitório primo ſancti Vincéntii Lirinenſis

Cap. 27. *Lectio iv.*

O Timóthee, depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes. Quis eſt hódie Timótheus, niſi vel generáliter univérſa Eccléſia, vel ſpeciáliter totum corpus Præpoſitórum, qui íntegram divíni cultûs ſciéntiam vel habére ipſi debent, vel áliis infúndere? Quid eſt, Depóſitum cuſtódi? Cuſtódi, inquit, propter fures, propter inimícos, ne, dormiéntibus homínibus, ſuperſéminent zizánia ſuper illud trítici bonum ſemen, quod ſemináverat Fílius hóminis in agro ſuo. Depóſitum, inquit, cuſtódi. Quid eſt, Depóſitum? id eſt, quod tibi créditum eſt, non quod à te inventum: quod accepiſti, non quod excogitaſti: rem non ingénii, ſed doctrínæ; non uſurpatiónis privátæ, ſed públicæ traditiónis: rem ad te perductam, non à te prolátam: in qua non autor debes eſſe, ſed cuſtos; non inſtitútor, ſed ſectátor; non ducens, ſed ſequens. Depóſitum, inquit, cuſtódi. Cathólicæ fídei talentum, inviolátum, illibátum conſerva. Quod tibi créditū eſt, hoc penès te máneat, hoc à te tradátur. Aurum accepiſti, aurum redde: nolo mihi pro áliis ália ſubjícias.

Cap. 27. *& 28. Lectio v.*

O Sacerdos, ô tractátor, ô doctor, ſi te divínum munus idóneum fécerit, ingénio, exercitatióne, doctrína eſto ſpiritális tabernáculi Beséleel, pretióſas divíni dógmatis gemmas excúlpe, fidéliter coapta, adórna ſapienter, ádjice ſplendórem, grátiam, venuſtátem. Intelligátur, te exponente, illúſtrius quod ántea obſcúrius credebátur. Per te poſtéritas intellectum gratulétur, quod ante vetuſtas non intellectum venerabátur: éadem tamen quæ didiciſti doce, ut cùm dicas novè, non dicas nova. Sed fórſitan dicit áliquis: Nullus-ne ergo in Eccléſia Chriſti profectus habébitur religiónis? habeátur planè & máximus. Nam quis ille eſt tam ínvidus homínibus, tam exóſus Deo, qui iſtud prohibére conétur? ſed ita tamen, ut verè profectus ſit ille fídei, non permutátio. Creſcat ígitur oportet, & multùm vehementerque profíciat tam ſingulórum quàm ómnium, tam uníus hóminis, quàm totíus Eccléſiæ ætátum, ac ſeculórum grádibus intelligéntia, ſcién-

*Y

tia, ſapiéntia: ſed in ſuo dúmtaxat génere, in eódem ſcílicet dógmate, eódem ſenſu, eádemque ſenténtiâ.

Cap. 32. Lectio vj.

CHriſti verò Eccléſia, ſédula & cauta depoſitórum apud ſe dógmatum cuſtos, nihil in his umquam permútat, nihil mínuit, nihil addit, non ámputat neceſsária, non appónit ſupérflua, non amittit ſua', non uſurpat aliéna, ſed omni induſtriâ hoc unum ſtudet, ut vétera fidéliter ſapienterque tractando; ſi qua illa ſunt antíquitus informáta & inchoáta, accúret & póliat; ſi qua jam expreſſa & enucleáta, conſólidet, firmet; ſi qua jam confirmáta & definíta cuſtódiat. Sed ad Apóſtolum redeámus. Depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes, id eſt, dógmatum, rerum, ſententiárum novitátes, quæ ſunt vetuſtáti, quæ antiquitáti contráriæ. Quibus cunctis ſatis evidenter perſpicuèque monſtrátur, hoc apud omnes ferè hæreſes quaſi ſolemne eſſe ac legítimum, ut ſemper profánis novitátibus gáudeant, antiquitátis ſcita faſtídiant, & per oppoſitiónes falſi nóminis ſciéntiæ, à fide náufragent. Contra verò catholicórum hoc forte próprium, depóſita ſanctórum Patrum & commiſſa ſerváre, & damnáre profánas novitátes; & ſicut dixit atque íterum prædixit Apóſtolus: Si quis annuntiáverit præterquam quod acceptum eſt; anáthema ſit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homília ſancti Vincéntii, Lirinenſis Preſbyteri.

Ex Commonit. 1. Cap. 1. 2.

SI quis vellet exurgéntiū hæreticórū fraudes deprehéndere, laqueóſque vitáre, & in fide ſana ſanus atque íntеger permanére, dúplici modo muníre fidem ſuam, Dómino adjuvante, debéret: primùm ſcílicet divínæ legis autoritáte, tùm deinde Eccléſiæ Cathólicæ traditióne. Hìc fórſitan requírat áliquis: Cùm ſit perfectus Scripturárum Canon, ſibíque ad ómnia ſatis ſuperque ſufficiat, quid opus eſt ut ei Eccleſiáſticæ intelligéntiæ jungátur autóritas? quia vídelicet Scriptúram ſacram pro ipſa ſui altitúdine non uno eodemque ſenſu univerſi accípiunt, ſed ejuſdem elóquia áliter álius atque álius interpretátur, idcirco multùm neceſſe eſt propter tantos tam várii erróris anfractus ut prophéticæ & apoſtólicæ interpretatiónis línea ſecundùm ec-

cleſiaſtici & cathólici ſenſus normam dirigátur.

Cap. 3. & 4. Lectio viij.

IN ipſa Cathólica Eccléſiâ magnópere curandum eſt, ut id teneámus, quod ubíque, quod ſemper, quod ab ómnibus créditum eſt: hoc eſt étenim verè propriéque Cathólicum, quod ipſa vis nóminis, ratióque declárat; quæ ómnia ferè universáliter comprehendit. Sed hoc ita demum fiat, ſi ſequámur universitátem, antiquitátem, conſenſiónem; ſequémur autem universitátem hoc modo: ſi hanc unam fidem veram eſſe fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Eccléſia. Antiquitátem verò ita; ſi ab iis ſénſibus nullátenus recedámus quos ſanctos majóres ac patres noſtros celebraſſe manifeſtum eſt. Conſenſiónem quoque ítidem, ſi in ipſa vetuſtáte, ómnium vel certè penè ómnium Sacerdótum páriter & Magiſtrórum definitiónes ſententiaſque ſectémur. Quid ígitur tunc fáciet Chriſtiánus cathólicus, ſi ſe áliqua Eccléſiæ partícula ab universális fidei communióne præcíderit? Quid útique, niſi ut peſtífero corruptóque membro ſanitátem univerſi córporis antepónat?

Lectio ix.

QUid ſi novella áliqua contágio non jam portiúnculam tantùm, ſed totam páriter Eccléſiam commaculáre conétur? Tunc item providébit, ut antiquitáti inhæreat, quæ prorſus jam non poteſt ab ulla novitátis fraude ſedúci. Quid ſi in ipſa vetuſtáte, duórum aut trium hóminum, vel certè civitátis uníus, aut étiam províncíæ alicújus error deprehendátur? Tunc omníno curábit, ut paucórum temeritáti vel inſcítiæ, ſi qua ſunt, universáliter antíquitus universális Concílii decréta præpónat. Quid ſi tale áliquid emergat, ut nihil ejúſmodi reperiátur? tunc óperam dabit, ut collátas inter ſe majórum cónſulat interrogetque ſenténtias, eórum dúmtaxat, qui diverſis licèt tempóribus & locis, in uníus tamen Eccléſiæ cathólicæ communióne & fide permanentes, magiſtri probábiles extitérunt; & quidquid non unus aut duo tantùm, ſed omnes páriter, uno eodemque conſenſu apertè, frequenter, perſeveranter tenuiſſe, ſcripſiſſe, docuiſſe cognóverit, id ſibi quoque intélligat abſque ulla dubitatióne credendum.

PRO ABBATIBUS, MONACHIS ET SOLITARIIS.

IN II. NOCTURNO.
Sermo ſancti Paulíni Epíſcopi.
Epiſt. 24. ad Sulpit. Sever. aliàs 2. §. 5. 6.
Lectio iv.

BOna quæ nobiſcum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre, quaſi mutuáta reddídimus, nec ut cutem à carne diſtráximus, ſed ut veſtem à córpore depoſúimus. Nunc opus eſt, ut quæ verè noſtra ſunt, dependámus Deo, hoc eſt, cor & ánimam, & córpora noſtra exhibentes in hóſtiam vivam, ut ſcriptum eſt, Dómino; noſque ipſos ædificantes ei in templum ſanctum, in ipſo lápide anguláti, qui nobis ſanctificatiónis noſtræ fórmulam in ſemetipſo dedit, & ait: Sancti eſtóte, quóniam ego ſanctus ſum. Quæ ígitur nobis grátia, ſi in aliéno tantùm fidéles fuérimus, niſi de próprio ſerviámus, id eſt, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde noſtro, ex totis ánimæ noſtræ, ut ſcriptum eſt, víribus diligentes Deum?

§. 7. 8. Lectio v.

QUamobrem temporálium quæ in hoc ſéculo habentur bonórum relíctio, ſive diſtráctio; non decurſus ſtádii, ſed ingreſſus; nec ut meta, ſed ut jánua eſt. Non enim athléta tùm vincit, cùm exúitur; qui ídeo nudátur, ut incípiat dimicáre, cùm legítimè certáverit coronandus. Et natátor amnem interpóſitum ſuperatúrus, exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quòd ſe deſpoliáverit, tranſnatábit, niſi totíus córporis niſu, torrentis ímpetum ſcindat, & labórem natatiónis exháuriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis órdinem proluſiſſe; cùm illum lego, poſtéaquam torrente tranſmiſſo, præmiſſis curárum ſuárum onéribus, id eſt, facultátum & neceſſitúdinum impedimentis, ſolus in tabernáculi loco remánſerat, Deo colluctátum.

Lectio vj.

ITaque ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, & prævaleudum in regnum cœlórum, quod à diébus Joannis vim pátitur & à diripiéntibus obtinétur, idónei eſſe non póſſumus, niſi ómnia quæ vel amóre vel curâ, ſi in itínere iſtíus ſéculi nobis adhæreant, impédiunt & retardant, ante óbitûs noſtri véſperam præmittámus, & inde

per totam hujus ſéculi noctem apprehéndere & tenére Chriſtum ſollícitâ ſpiritálium óperum ac ſtudiórum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Chriſti ſicut Jacob ab ejus amplexu, niſi extorqueámus benedictiónem. Atque útinam ad ſalutáris inſigne luctáminis, nervum fémoris noſtri majeſtátis ſuæ timóre percútiat, quo obſtupeſcente, infirmábitur virtus carnis, & ſpiritális grátia convaleſcet.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Reſpondens Petrus, dixit Jeſu: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Comment. in Matthæum.

Cap. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piſcátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat; & tamen lóquitur confidenter: Relíquimus ómnia. Et quia non ſúfficit tantùm relínquere, jungit: (quod perfectum eſt) Et ſecúti ſumus te: fécimus quod juſſiſti; quid ígitur nobis dabis præmii?

Lectio viij.

JEſus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicantes duódecim tribus Iſrael. Non dixit, Qui reliquiſtis ómnia; hoc enim & Crates fecit philóſophus, & multi álii divítias contempſérunt: ſed, Qui ſecúti eſtis me, quod próprie Apoſtolórum eſt atque credéntium, in regeneratióne, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, quando & mórtui de corruptióne reſurgent incorrupti, ſedébitis & vos in ſóliis judicántium, condemnantes duódecim tribus Iſrael; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt:

Lectio ix.

ET omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, ſed gládium; veni enim ſeparáre hóminem à patre ſuo, & matrem à fília, & nurum à ſocru: &, Inimíci hóminis, doméſtici ejus. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpſerint, atque divítias, & ſéculi voluptátes; iſti céntuplum recípient, & vitam ætérnam poſſidébunt.

PRO JUSTIS.

IN II. NOCTURNO.
Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.
Lib. 10. *Cap.* 16.
Lectio iv.

DEridétur juſti ſimplícitas. Hujus mundi ſapiéntia eſt, cor machinatiónibus tégere, ſenſum verbis veláre; quæ falſa ſunt, vera oſténdere; quæ vera ſunt, falſa demonſtráre. Hæc nimírum prudéntia uſu à juvénibus ſcitur, hæc à púeris prétio díſcitur: hanc qui ſciunt, céteros deſpiciendo ſupérbiunt; hanc qui néſciunt, ſubjecti & tímidi in áliis mirantur: quia ab eis hæc éadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérſitas, urbánitas vocátur. Hæc ſibi obſequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adeptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere; cùm vires ſúppetunt, nullis reſiſténtibus cédere; cùm virtútis poſſibílitas deeſt, quicquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte ſimuláre.

Lectio v.

AT contrà, ſapiéntia juſtórum eſt, nil per oſtenſiónem fíngere, ſenſum verbis aperíre, vera ut ſunt dilígere, falſa devitáre, bona gratìs exhibére, mala libéntiùs toleráre quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc juſtórum ſimplícitas deridétur: quia ab hujus mundi ſapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocenter ágitur, ab eis procul dúbio ſtultum putátur: & quidquid in ópere véritas appróbat, carnáli ſapiéntiæ fátuum ſonat. Quid namque ſtúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis oſténdere; nil cállidâ machinatióne ſimuláre; nullas injúriis contumélias réddere; pro maledicéntibus oráre; paupertátem quærere; poſſeſſa relínquere; rapienti non reſíſtere; percutienti maxillam, álteram præbére?

Poſt pauca, Cap. 16. & 17.
Lectio vj.

QUæ nimírum juſti ſimplícitas bréviter, ſed ſufficienter exprímitur, cùm prótinus ſubinfertur, Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè namque contingit, ut electus quiſque, qui ad externam felicitátem dúcitur, contínuâ hic adverſitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem oſtendat, nulla ei obſequéntiū

frequéntia ſúppetat, nulla hunc humánis óculis véſtiũ pompa compónat: à cunctis verò deſpicábilis cérnitur, & hujus mundi glóriâ indignus æſtimátur: ſed tamen ante occulti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruſcat; honorári métuit, déſpici non réfugit; corpus continéntiâ áfficit, ſolâ in ánimo dilectióne pingueſcit: mentem ſemper ad patiéntiam præparat, & erectus pro juſtítia de perceptis contuméliis exultat; afflictis ex corde compátitur; de bonórum proſperitátibus quaſi de própriis lætátur; ſacri verbi pábula in mente ſollícitus rúminat; & inquíſitus quódlibet éloqui duplíciter, ignórat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 13.

DOminus dicit: Sint lumbi veſtri præcincti. Lumbos præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus eſt mala non ágere, niſi étiam quiſque ſtúdeat & bonis opéribus inſudáre, prótinus ádditur: Et lucernæ ardentes in mánibus veſtris. Lucernas quippe ardentes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis noſtris lucis exempla monſtrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt. Duo autem ſunt quæ jubentur, & lumbos reſtríngere, & lucernas tenére; ut & mundítia ſit caſtitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim noſtro unum ſine áltero placére nequáquam poteſt: ſi aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinamenta non déſerit: aut is qui caſtitáte præéminet, necdum ſe per bona ópera exercet.

Lectio viij.

NEc cáſtitas ergo magna eſt ſine bono ópere, nec opus bonum eſt áliquod ſine caſtitáte. Sed & ſi utrumque ágitur, reſtat ut quiſquis ille eſt, ſpe ad ſupernam pátriam tendat, & nequáquam ſe à vítiis pro mundi hujus honeſtáte contíneat. Qui etſi quædam bona aliquando pro honeſtáte inchoat, in ejus tamen intentióne non debet permanére, nec per bona ópera præſentis mundi glóriam quærere; ſed totam ſpem in redemptóris ſui adventum conſtítuat. Unde & prótinus ſúbditur: Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum quando revertátur à núptiis. Ad

nuptias quippe Dóminus ábiit; quia reſurgens à mórtuis, aſcendens in cœlum, ſupernam ſibi Angelórum multitúdinem novus homo copulávit. Qui tunc revértitur, cùm nobis jam per judícium manifeſtátur.

Lectio ix.

BEne autem de ſervis expectántibus ſúbditur: Ut cùm vénerit & pulsáverit; confeſtim apériant ei. Venit Dóminus, cùm ad judícium próperat: pulſat veró, cùm jam per ægritúdinis moléſtias mortem vicínam eſſe deſignat. Cui confeſtim apérimus, ſi hunc cum amóre ſuſcípimus. Aperíre enim júdici pulſanti non vult, qui exíre de córpore trépidat; & vidére eum quem contempſiſſe ſe méminit, júdicem formídat. Qui autem de ſua ſpe & operatióne ſecúrus eſt, pulſanti confeſtim áperit, quia lætus júdicem ſúſtinet; & cùm tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréſcit.

PRO VIRGINIBUS.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris, de diſciplína & hábitu Vírginum.

Paulò poſt initium.

Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines ſermo eſt, quarum quò ſublímior glória eſt, májor & cura eſt. Flos eſt ille eccleſiáſtici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ ſpiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum; Dei imágo reſpondens ad ſanctimóniam Dómini, illúſtrior pórtio gregis Chriſti. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Eccléſiæ matris glorióſa fœcúnditas: quantóque plùs copióſa virgínitas número ſuo addit, tantò plus gáudium matris augeſcit.

Lectio v.

AD has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm poteſtáte: non quòd extrémi, & mínimi, & humilitátis noſtræ ádmodum cónſcii, áliquid ad cenſúram licéntiæ vindicémus, ſed quòd ad ſollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infeſtatióne timeámus. Neque enim inánis hæc cáutio eſt, & vana formído, quæ ad ſalútis viam cónſulit, quæ domínica & vitália præcepta cuſtódit; ut quæ ſe Chriſto dicáverint, & à carnáli concupiſcéntia recedentes, tam carne, quàm mente ſe Deo vóverint, conſummenr opus ſuum magno præmio deſtinátum: nec ornári jam,

ant placére cuiquam, niſi Dómino ſuo, ſtúdeant, à quo & mercédem virginitátis expectant, dicente ipſo: Non omnes cápiunt verbum, ſed illi quibus datum eſt.

Lectio vj.

PEr hanc ángeli vocem continéntiæ munus oſténditur, virgínitas prædicátur: Hi ſunt qui cum muliéribus ſe non coinquinavérunt; vírgines enim permanſérunt: Hi ſunt qui ſequuntur Agnum quocumque íerit. Quod ſi Chriſtum continéntia ſéquitur, & regno Dei virgínitas deſtinátur, quid eſt illis cum terréno cultu & cum ornamentis? quibus dum homínibus placére géſtiunt, Deum offendunt?

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, ſed omnes óleū non habent; quia plerúmque bona in ſe ópera cum electis & réprobi oſtendunt; ſed ſoli ad ſponſum cum óleo véniunt, quia de his quæ foris égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per Pſalmiſtam quoque de ſancta Electórum Eccléſia dícitur: Omnis glória ejus filiæ regis ab intus. Moram autem faciente ſponſo, dormitavérunt omnes & dormiérunt: quia dum veníre judex ad extrémum judíciū differt, electi & réprobi in mortis ſomno ſopiuntur.

Poſt pauca. Lectio viij.

DE adventu ſponſi clamor in média nocte fit: quia ſic dies judícii ſurrépit, ut prævidéri non váleat quando venit. Unde ſcriptum eſt: Dies Dómini ſicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes vírgines ſurgunt: quia & electi & réprobi à ſomno ſuæ mortis excitantur. Lámpades ornant; quia ſua ſecum ópera númerant, pro quibus ætérnam recípere beatitúdinem expectant. Sed lámpades fatuárum vírginum extinguuntur; quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in adventu Júdicis intùs obſcurantur: & à Deo retributiónem non invéniunt, quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

Lectio ix.

QUid eſt autē quòd tunc à prudéntibus óleū petunt; niſi quòd in adventu Júdicis, cùm ſe intùs vácuas invénerint, teſtimónium foris quærunt? Sed prudentes

Vírgines reſpondent, dicentes: Ne forte non ſufficiat nobis & vobis, ite pótiùs ad vendentes, & émite vobis. Sed dum irent émere, venit ſponſus, quæ autem parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, & clauſa eſt jánua. O! ſi ſápere in cordis paláto poſſis, quid admiratiónis habet quod dícitur, Venit ſponſus? quid dulcédinis, Intravérunt cum eo ad núptias? quid amaritúdinis, Et clauſa eſt jánua? Tunc regni jánua lugéntibus claudétur, quæ modò quotídie pœniténtibus aperítur: erit namque & tunc pœniténtia, ſed fructuóſa jam non erit, quia nequáquam tunc véniam invenit, qui modò aptum véniæ tempus perdit.

PRO SS. MULIERIBUS.

IN II. NOCTURNO.

De Epíſtola ſancti Auguſtíni Epíſcopi ad Probam víduam.

Epiſt. 130. §. 3. *aliàs* 121.

Lectio iv.

DEbes præ amóre veræ vitæ deſolátam te putáre in hoc ſéculo, in quantálibet ejus felicitáte verſéris. Nam ſicut eſt illa vera vita, in cujus comparatióne útique iſta, quæ multùm amátur, quantúmlibet jucunda atque producta ſit, nec vita dicenda eſt: ſic eſt étiam ſolátium verum, ſine quo ſolátio quæcumque ſunt terréna ſolátia, magis in eis deſolátio, quàm conſolátio reperítur.

Lectio v.

DIvítiæ quippe atque faſtígia dignitátum, ceteraque hujúſmodi, quibus ſe felíces eſſe putant mortáles, veræ illíus felicitátis expertes, quid ásferunt conſolatiónis, cùm ſit eis indígére, quàm eminére præſtántius; quæ plùs excrúciant adepta, timóre amiſſiónis, quàm concúpita, adeptiónis ardóre? Tálibus bonis non fiunt hómines boni; ſed aliunde boni facti, bene utendo fáciunt, ut iſta ſint bona. Non ſunt ergo in iis vera ſolátia, ſed ibi pótiùs, ubi vera vita.

Lectio vj.

HÆc ómnia conſíderans, concerta in oratióne víncere hoc ſéculum; ora in ſpe, ora fidéliter & amanter; ora inſtanter atque patienter; ora ut vídua Chriſti, nondum habens ejus conſpectum, cujus precáris auxílium; & licèt ſis ditíſſima, ſicut pauper ora. Nondum enim veras futúri ſéculi divítias habes, ubi nulla damna formídes. Si ea quæ ſurſum ſunt quæris & ſapis, ætérna & certa deſí-

detás ; quæ quámdiu nondùm habes , étiam ſalvis ómnibus atque obſequéntibus tuis, tamquam deſolátam deputáre te debes.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc : Símile eſt regnum cœlórum theſauro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 11.

CŒlórum regnum, fratres cariſſimi, idcirco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, ſurgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exemplo viſibílium ſe ad inviſibília rápiat, & per ea quæ uſu dídicit, quaſi confricátus incaleſcat : ut per hoc quod ſcit notum diligere , diſcat & incógnita amáre.

Lectio viij.

THeſaurus autem, cœleſte eſt deſidérium : ager verò in quo theſaurus abſcónditur, diſciplína ſtúdii cœleſtis. Quem profectò agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians , cuncta ſua terréna deſidéria per diſciplínæ cœleſtis cuſtódiam calcat , ut nihil jam quod caro blandítur líbeat ; nihil quod carnálem vitam trúcidat , ſpíritus perhorreſcat.

Lectio ix.

RUrſum cœleſte regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit , ſed unam pretióſam ínvenit , quam videlicet inventam, ómnia vendens emit : quia qui cœleſtis vitæ dulcédinem, in quantùm poſſibílitas admittit , perfectè cognóverit , ea quæ in terrénis amáverat, libenter cuncta derelinquit : in comparatióne ejus viléſcunt ómnia, déſerit hábita, congregáta diſpergit ; inardeſcit in cœléſtibus ánimus, nihil in terrénis libet, deforme conſpícitur quidquid de terrénæ rei placébat ſpécie ; quia ſola pretióſæ margarítæ cláritas fulget in mente.

LECTIONES
INTRA OCTAVAM PATRONI.

DIE II.
Sermo S. Baſilii Epiſcopi.
Orat. in 40. Mart.
Lectio ij.

HI ſunt, qui acceptam à Deo noſtram regiónē quaſi turres quædam, contra adverſariórum incurſum muniéntes, refúgium éxhibent. Beneficium hoc, fratres dilectiſſimi, grátiam hanc minimè ceſſantem à Deo obtinémus. Parátum eſt hic Chriſtiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angúſtiâ, ad hos confugit, qui rursùs lætátur, ad hos recurrit. Hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò ſalútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô ſacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris cuſtódes! óptimi curárum ſócii, precum ac votórum invicem ſuffragatóres! legáti apud Deum potentíſſimi! aſtra mundi, flores Eccleſiárum, vos non terra contexit, ſed cœlum excépit. Apertæ ſunt vobis paradíſi portæ, dignum profectò exercítibus Angelórum, Patriarchis, Prophétis & Juſtis ómnibus ſpectáculum.

DIE III.
Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.
Tract. 1. in C. 2. Ep. Joan.
Lectio ij.

JOannes, quid dixit? Si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem Jeſum Chriſtum juſtum. Sed dicet áliquis, ergo ſancti non petunt pro nobis? Ergo Epiſcopi & Præpóſiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpóſiti commendant ſe pópulo. Nam Apóſtolus dicit plebi: Orantes ſimul & pro nobis. Orat Apóſtolus pro plebe, orat plebs pro Apóſtolo. Orámus pro vobis, fratres; ſed & vos, oráte pro nobis. Invicem pro ſe ómnia membra orent. Caput pro ómnibus intercellet.

Serm. 280. Lectio iij.

BEnedixit Dóminus puſillos cum magnis. Non nobis parùm videátur, quod ejus córporis membra ſumus, cujus & illi quibus æquiparári non póſſumus. Quia ſi unum membrum pátitur, compatiuntur ómnia membra; ita, cùm glorificátur

unum membrum, congaudent ómnia membra. Glória cápiti, unde consúlitur & superióribus mánibus, & ínfimis pédibus. Sicut ille unus ánimam ſuam pro nobis póſuit, ita & imitáti ſunt Mártyres, & ánimas pro frátribus poſuérunt. Fructus labóris ergo illórum étiam nos ſumus. Mirámur eos, miſerantur nos. Gratulámur eis, precantur pro nobis.

DIE IV.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

TRia ſunt quæ in feſtivitátibus Sanctórum vigilanter conſideráre debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confuſiónem noſtram. Auxílium ejus, quia qui potens in terra fuit, poténtior eſt in cœlis ante fáciem Dómini Dei ſui. Si enim dum hìc víveret, miſertus eſt peccatóribus, & orávit pro eis: nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnoſcit miſérias noſtras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, ſed augmentávit; neque enim quia impaſsíbilis omníno, ídeo & incompaſsíbilis factus eſt.

Lectio iij.

DEbémus étiam atténdere exemplum ejus, quia quámdiu in terris viſus eſt, & cum homínibus converſátus eſt, non declinávit, neque ad déxteram, neque ad ſiniſtram; ſed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum, qui dicit: Ego ſum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, autoritátem verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodo tam verbo quá exemplo lúxerit inter hómines: quália nobis veſtígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, ſémita juſti recta eſt, rectus callis juſti ad ambulandum.

DIE V.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Ap. Pet. & Pauli.

Lectio ij

DIligentióri intúitu, in feſtivitátibus ſanctórum, confuſiónem noſtram inſpiciámus: quia homo ille ſimilis nobis fuit paſsíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo eſt, quòd non ſolùm difficile, ſed & impoſsíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt qui præceſſérunt nos, qui tam mirabíliter proceſſérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmíſimus; confundi, quia eos imitári non póſſumus.

Lectio iij.

ITa ſemper gáudium noſtrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane

condíri debet, ut ſemper non ſolùm extréma, ſed & prima gáudii luctus óccupet; quia etſi magna eſt gaudiórum matéria, ſed máxima eſt dolórum. Verè nobis rubor confuſiónis ſunt. Quos vix audeámus reſpícere, ne dicam imitári. Orémus ergo eos, ut ipſi propítium nobis reddant amícum ſuum, júdicem noſtrum, qui eſt Deus benedictus in ſécula. Amen. Tu autem.

DIE VI.

De Sermóne S. Bernardi Abbátis.

In Feſto omnium Sanctorum. Serm. 2. §. 1.

Lectio ij.

ERit, præſtante Dómino, triplex ſermónis (de Sanctórum felicitáte) utílitas; quátenus ágnita, vel ex parte áliquâ, felíci retributióne Sanctórum, abundantióri deinceps ſollicitúdine ipſórum inhærére veſtígiis, ac ferventióri deſidério ad eórum ſuſpiráre conſórtia, propenſióri quoque devotióne eorumdem nos commendáre patrocíniis ſtudeámus. Fidélis quippe ſermo, & omni acceptióne dignus, ut quos ſolemni veneratióne proſéquimur, étiã ſimili converſatióne ſequámur? Quos beatíſſimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem totâ aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, ſublevémur eórum patrocíniis.

Lectio iij.

NEc ſanè parùm fructuóſa invenítur memória feſtíva Sanctórum, languórem, tepórem, erroremque depellens: cùm eórum interceſſióne juvétur infírmitas noſtra, conſiderat ióne beatitúdinis excitétur negligéntia noſtra, ignorántia quoque noſtra ipſórum erudiátur exemplis.

DIE VII.

De Sermóne S. Cæsárii Epíſcopi.

Serm. 230. in App. apud Aug.

Lectio ij.

QUando feſtivitátes cólimus, fratres cariſſimi, diligenter debémus atténdere, & totis víribus laboráre, ut quod viſibíliter cólitur, in nobis inviſibíliter compleátur. Qui nec caſtitátem cuſtódit in córpore, nec puritátem tenet in mente, quóties ſanctæ ſolemnitátes advéniunt, in córpore vidétur habére gáudium, in corde non célebrat niſi luctum. Quale enim gáudium poteſt habére in cujus ánimâ multis vítiis occupátâ magis diábolus probátur habitáre quàm Chriſtus? Nos verò, fratres cariſſimi, etiamſi nobis áliqua, ut ſolet fieri, peccáta ſubrépunt, quantùm póſſumus cum Dei adjutório laborémus jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemóſynis mundáre sórdida, ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat

quod óculos ſuæ majeſtátis offendat.

Serm. 265. Lectio iij.

FIlios & omnes famílias veſtras admonéte, fratres, ſemper ut caſtè & juſtè ac ſalúbriter vivant: nec ſolùm eos verbis, ſed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicúmque fuéritis, ſive in domo, ſive in itínere, ſive in convívio, ſive in conſeſſu, verba túrpia & luxurióſa nolíte ex ore veſtro proferre; ſed magis vicínos & próximos veſtros júgiter admonéte, ut ſemper quod bonum eſt & honeſtum loqui ſtúdeant; ne fortè detrahendo, mala loquendo, & in ſanctis feſtivitátibus choros ducendo, cántica luxurióſa & túrpia proferendo de lingua ſua, unde debúerant Deum laudáre, inde ſibi vúlnera videantur infligere. Iſti enim infelíces & míſeri hómines, qui balatiónes & ſaltatiónes ante ipſas Baſílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubeſcunt, etſi Chriſtiáni ad Eccléſiam vénerint, pagáni de Eccléſia revertuntur; quia iſta conſuetúdo balandi de paganórum obſervatióne remanſit.

DIE OCTAVA.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi Epíſcopi.

De Mart. quòd aut imitandi aut non laudandi ſunt.

Lectio iv.

QUi ſanctórum mérita religióſâ caritáte mirátur, quique juſtórum glórias frequenti laude collóquitur, eórum mores ſanctos atque juſtítiam imitétur; quóniam quem delectat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa Dei cultum obſéquium. Quare, aut imitári debet ſi laudat, aut laudáre non debet ſi imitári detrectat: ut qui álium laudat, laudábilem ſe reddat, & qui ſanctórum mérita admirátur, mirábilis ipſe vitæ ſanctitáte reddátur.

Lectio v.

NAm ſi proptérea juſtos fidelesque dilígimus, quòd in ipſis juſtítiam fidemque ſuſpícimus; póſſumus nos quoque eſſe quod ſunt, ſi faciámus ipſi quod fáciunt. Neque enim difficile nobis eſt quod ab ipſis géritur imitári, cùm ſine præcedenti exemplo ab antíquis tália geſta conſpícimus: ut non ipſi aliórum æmuli redderentur, ſed æmulandæ virtútis ſe ipſos nobis præbérent exemplum: ut dum nos ex ipſis & ex nobis álii profíciunt, ſic Chriſtus in

ſuis ſemper ſervis in Ecclé-ſiá ſanctá laudétur.

Lectio vj.

UNde ab orígine mundi ínnocens Abel occíditur; Enoch Deo placens transfertur; juſtus Noë invenítur; Abraham fidélis probátur; Móyſes manſuétus agnóſcitur; Jeſus caſtus, David lenis, Elías acceptus, Dániel ſanctus, tres púeri victóres redduntur; Apóſtoli, diſcípuli Chriſti, credéntium magiſtri habentur, è quibus erudíti Confeſſóres fortíſſimi pugnant, Mártyres perfecti triumphant, & Chriſtiáni ſemper exércitus diábolum, Deo armáti, debellant. In iſtis ſemper pares virtútes, diſsímiles pugnæ, glorióſæ victóriæ. Unde & tu, Chriſtiáne, delicátus es miles, ſi putas te poſſe ſine pugna víncere, ſine certámine triumpháre: éxere vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio iſto concerta, consídera pactum, conditiónem attende, milítiam noſce: pactum quod ſpopondiſti, conditiónem quá acceſſiſti, milítiam cui nomen dediſti; hoc enim pacto quos miráris, cuncti pugnárunt; hác conditióne univerſi vicérunt; hác milítiá omnes triumphárunt.

IN III. NOCTURNO.

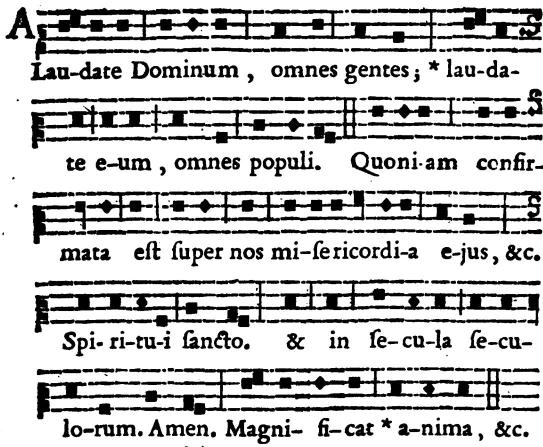
Sumuntur Lectiones ex Communi quod Feſto conveniat.

INTONATIONES ET TERMINATIONES Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

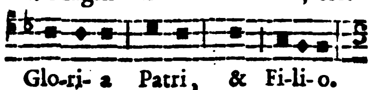
In hocce Breviario ad Antiphonas quiſque Tonus ſuo numero notatur; varia etiam cujuſque Toni ſpecies ſeu modi ſuis litteris deſignantur: completi, majuſculis; minuſculis verò, incompleti. Modus autem completus ille eſt qui in ſingulis Pſalmi verſibus deſinit in legitimam Toni ſui finalem; incompletus verò, qui non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè terminatur.

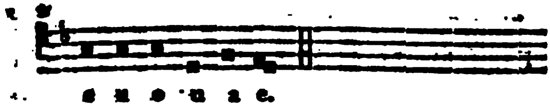
I.

Hyperæolius.

Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

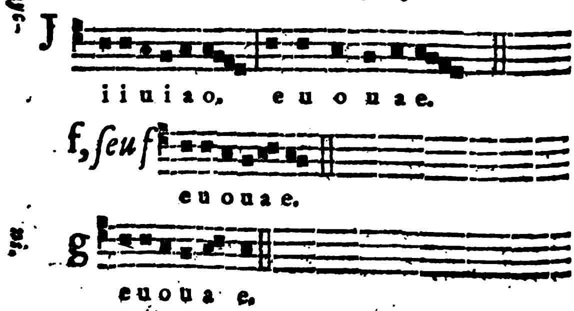

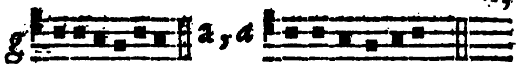

Hyperdorius.

Sequens d[illegible]nit pariter in D. *majuſc. ſed cùm ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſitque de primo, caracterum defectu notatur per* J. *caudatum.*

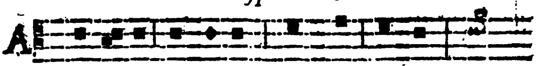

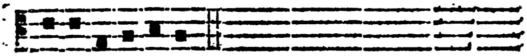

In tonis imparibus qui & authenti dicuntur, intonatio Canticorum evangelicorum eadem eſt ac Pſalmorum; in plagiis verò ſeu paribus differt, ut ſuis locis notatur.

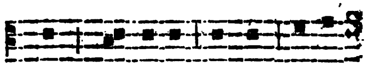
2.

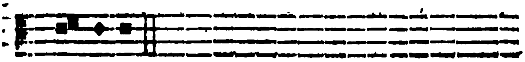
Hypoaolius.

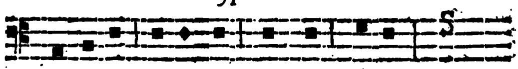

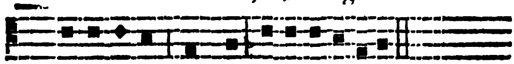
In Canticis evangelicis.

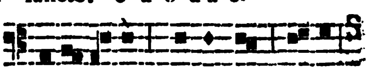

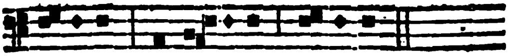
Hypodorius.

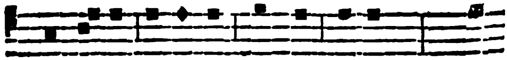
In Canticis evangelicis.

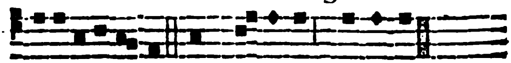

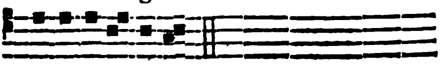
3.

Hyperphrygius.

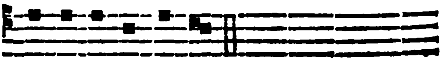

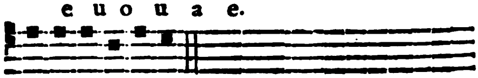
a, *a*

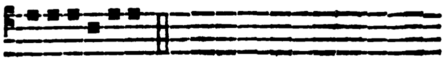
E à, *à*

b

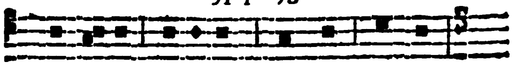
c, *c*

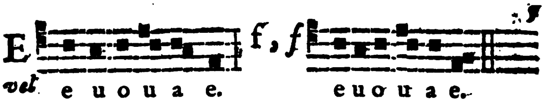

De Hyperlocrio nulla extat Antiphona, neque de Myxolocriis.

4.

Hypophrygius.

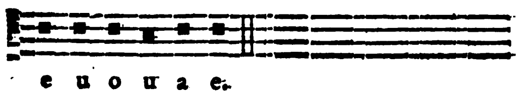

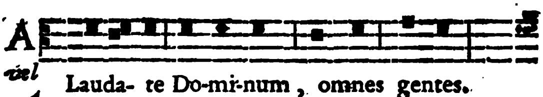
Sequens licèt incompl. notatur per majuſc. ob rationem in Antiphonario allatam.

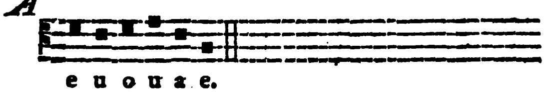

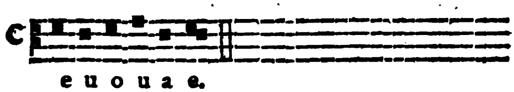

Hypolocrius.

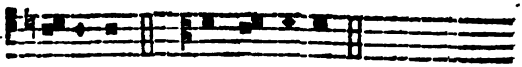

In Canticis evangelicis.

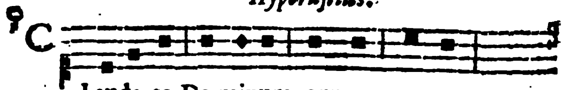

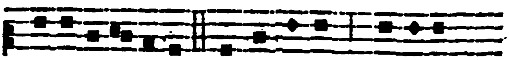

Hypolocrius cani poteſt ad chordas Hypophrygii; ſed tunc diaſi aliquando opus eſt in Antiphona ad chordam f.

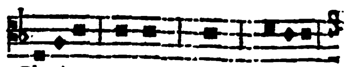
f

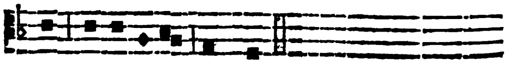
Hyperaſtius.

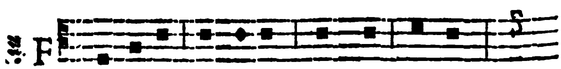

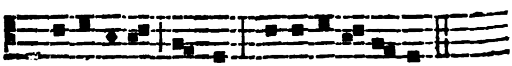
Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

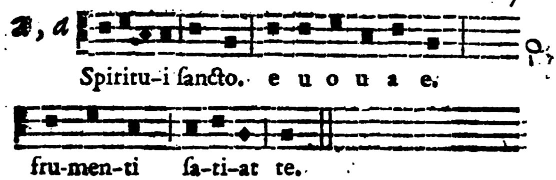

Hyperlydius.

6.

Hypoiaſtius.

I-ſra-el. Ma-gni-fi-cat.
In præcedentibus, clavis ut plurimum ſic tranſponitur.
Lau-da-te Do-mi-num,
omnes gentes.
Lauda-te Domi-num, omnes gentes.
Hypolydius.
Lauda-te Domi-num, omnes gentes.
Spi-ritu-i ſancto. e u o u a e.
Spi-ri-tu-i ſancto. e u o u a e.
In Canticis evangelicis.
Bene-dictus Do-mi-nus De-us
I-ſra-el. Magni-fi-cat.

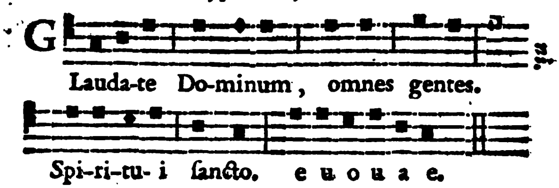
7.

Hypermyxolydius.

8.

Hypomixolydius.

Notandum, intonationes ſuprà notatas ſervari tantùm in primo cujuſque Pſalmi Verſu; ceteros verò Verſus à dominante in directum inchoari: quod & obſervatur in Canticis evangelicis, niſi organa pulſentur: tunc enim Verſus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iiſdem Canticis eadem ſemper eſt ad ſingulos Verſus, quæ ad primum. Quia verò in primo Verſu Cantici Magnificat. *propter ejus brevitatem mediatio compleri nequit; in ceteris ejus Verſibus ad eam recurrendum eſt, quæ ad* Benedictus. *ſuprà notatur.*

MONITUM.

AD intelligentiam vocabulorum *Meſopycni*, *Barypycni* & *Oxypycni*, quæ ex antiquo uſu Tabulis Modorum Pſalmodiæ Eccleſiæ Pariſienſis adnectuntur, hîc dicendum viſum eſt inventa fuiſſe hæc nomina à veteribus Græcis, & ad Latinos tranſlata, ad ſignificandos varios ſitus hemitonii in Tetrachordo inferiore, ſeu cujus infima chorda ipſa eſt chorda finalis; quia ex eo ſitu omne cantuum genus, omniſque varietas exurgit. Hemitonium autem ab iiſdem Græcis, per metaphoram, πυκνὸν dictum eſt; quia minore ſpatio, ſtrictiorique intervallo deſignatur ac cognoſcitur.

Igitur cantus primi & ſecundi Modi Gregoriani vocantur Μεσοπύκνοι ſive *Meſopycni*, quia in Antiphonis utriuſque Modi, ac Pſalmodiis completis, vel Reſponſoriis, talis eſt chorda finalis, ſeu chorda in quam deſinunt iſti cantus, ut ſupra ſe immediatè habeat chordam uno tono diſtantem, poſteà chordam diſtantem hemitonio tantùm, deinde chordam tono diſtantem à præcedente: quo fit ut hemitonium exurgat ex ſono duarum chordarum, quæ medium Tetrachordi occupant, ut videre eſt in figuris ſequentibus.

re		ſol	
ut ————	vel	fa ————	
ſi		mi	
Chord. fin. la ————		re ————	

In cantibus verò Antiphonarum, vel Pſalmodiarum completarum, aut Reſponſoriorum tertii & quarti Modi, hemitonii ſitus alius eſt: ſiquidem conficitur iſtud hemitonium ope chordæ finalis, ſeu in quam deſiturus eſt cantus, & ope illius quæ immediatè ſuperponitur: poſteà ſequitur tonus ab iſta ſecunda chorda ad tertiam, ac rurſùs tonus à tertia chorda ad quartam. Inde iſti Modi vocati ſunt Βαρυπυκνοι vel *Barypycni*, quia hemitonium auditur in chordis gra-

vioribus ſeu inferioribus Tetrachordi, ut patet ex ſequentibus figuris.

la ——————— vel re. . . . .
ſol. . . . . ut ———————
fa ——————— fa . . . .
mi . . . . la ———————

Denique in cantibus Antiphonarum vel Pſalmodiarum completarum, aut Reſponſoriorum de quinto, ſexto, ſeptimo & octavo Modo, talis eſt hemitonii ſitus (ſi paucos cantus excipias) ut in loco acutiori ſeu ſuperiori Tetrachordi ſæpè ſæpiùs audiatur: quo fit ut à chorda in quam deſi[illegible]t ca[illegible], ad chordam præcedentem ſit unus tonus, ab iſta [illegible]nda chorda ad tertiam rurſus tonus, & à tertia chorda ad acutiorem Tetrachordi, hemitonium dumtaxat. Inde Græci finxerunt nomen Ὀξύπυκνος quo deſignârunt cantus qui *Barypycnis* prorſus oppoſiti ſunt. Situm hemitonii indicant figuræ ſequentes.

fa ——————— vel fa. . . . . vel ut———————
mi. . . . . la ——————— fi. . . . .
re——————— ſol. . . . . la ———————
ut . . . . fa ——————— ſol. . . . .

Cantus Oxypycni à recentioribus *Majores* vocantur. Meſopycni verò & Barypycni *Minores* appellantur, habitâ ratione ſitûs hemitonii ſupra chordam finalem, ut apud Græcos: & ut à Meſopycnis ſecernantur, à quibuſdam *Minores-inverſi* vocantur, quia hemitonium habent infimo loco.

